

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

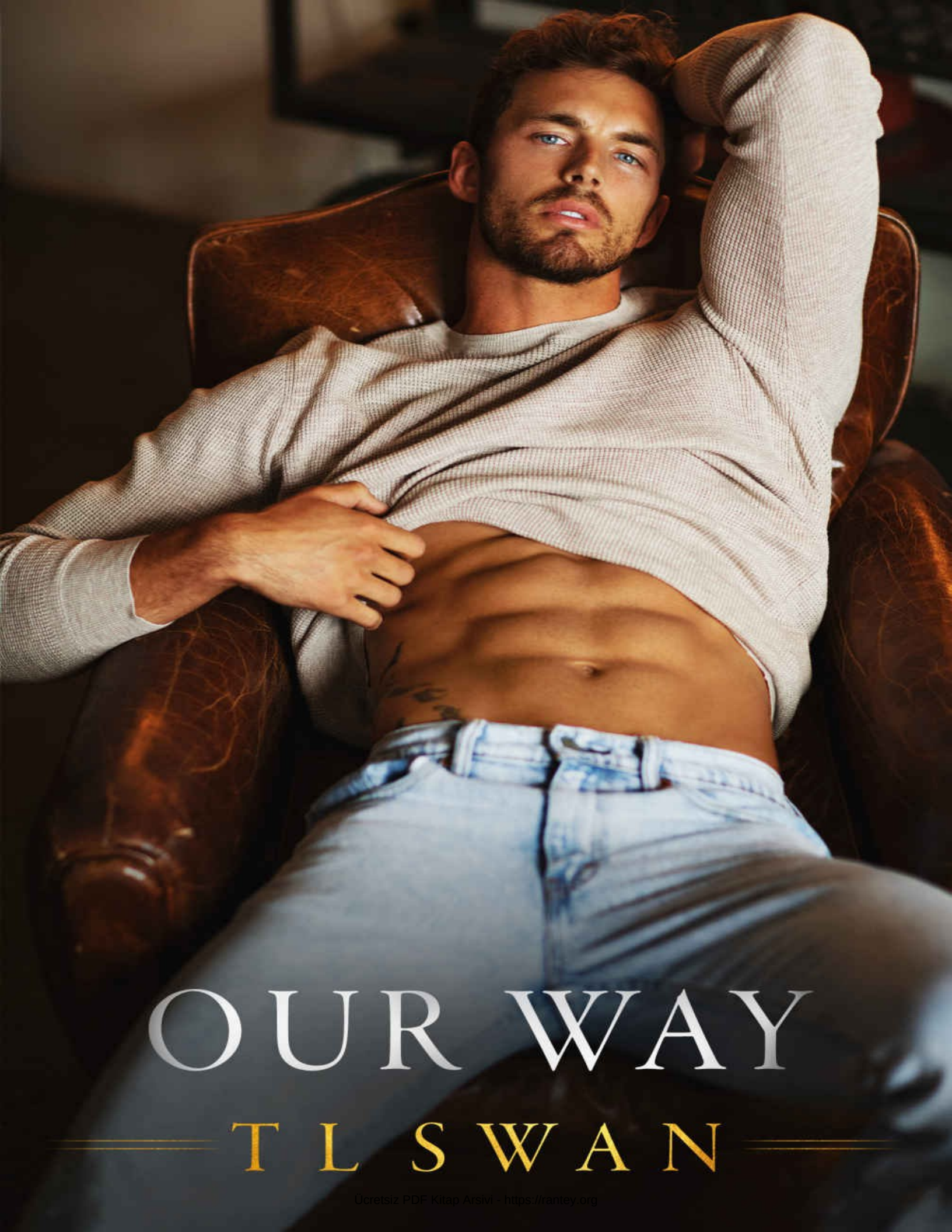
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

OUR WAY

— T L S W A N —

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BİZİM YOLUMUZ

T L SWAN

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2020 T L Swan

Bu kitap bir kurgu eseridir. Gerçek olaylara, gerçek kişilere ve gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, organizasyonlarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap SADECE bu e-kitabı satın alan kişi için hazırlanmıştır. Bu kitabın hiçbir bölümü Yazarın açık yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt, bantlama veya herhangi bir bilgi depolama erişim sistemi dahil olmak üzere grafik, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu kitapta yer alan tüm şarkılar, şarkı adları ve sözleri ilgili şarkı yazarlarının ve telif hakkı sahiplerinin mülkiyetindedir.

OceanofPDF.com

BİZİM YOLUMUZ

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Önsöz Bölüm

1 Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Sonsöz

Teşekkür The

Takeover Also by

T L Swan Yazar

Hakkında

OceanofPDF.com

GRATITUDE

Minnettar olma niteliği; minnettarlık göstermeye ve iyiliğe karşılık vermeye hazır olma.

OceanofPDF.com

*Bu kitabı alfabeye ithaf etmek istiyorum. Çünkü bu
yirmi altı harf benim hayatımı değiştirdi.*

*Bu yirmi altı harfin içinde,
Kendimi buldum
ve hayalimi
yaşıyorum.*

*Bir dahaki sefere alfabeyi
söylediğinizde onun gücünü
hatırlayın.*

Her gün yapıyorum.

OceanofPDF.com

PROLOGUE

Eliza

"MERHABA, ben Eliza Bennet. Bugün pratik deneyimime başlıyorum," diyorum gergin bir şekilde cam pencereden resepsiyonda çalışan bayana.

Sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Merhaba, Eliza. Hoş geldiniz." Adımı bilgisayara giriyor ve sonra ayağa kalkıp bir kordon alıyor, sonra da bana uzatıyor.

Basılı ismi okudum.

Eliza Bennet

Gururla doluyorum ve gülümsememi gizlemek için dudağımı ısırıyorum.

"Yolunuzu bulana kadar bir hafta boyunca bunu giyin ki herkes sizin yeni olduğunuzu anlasın" diyor.

"Teşekkürler." Ondan aldım ve giydim.

"Üçüncü kata, hemşire istasyonuna çıkın. Orada sizinle ilgileneceklerdir."

"Teşekkür ederim." Sinirlerim yüzünden kalbim küt küt atıyor. Nazik resepsiyon görevlisi beni uyandırmak zorunda kalmadan asansöre adım atıyorum. *İşte bu kadar!*

Kendimi sakinleştirmek için derin nefes alıyorum. Asansör kapıları açılıyor ve hemşire istasyonuna doğru ilerliyorum.

Sadece her şeyi doğru yap. İşleri berbat etme, kendime hatırlatıyorum.

Ben kapıyı hafifçe çalmadan önce üç hemşire konuşuyor ve dikkatleri bana yöneliyor.

"Merhaba, ben Eliza. Bugün pratik eğitimime başlıyorum." *Lütfen kibar ol.*

İkisi de geniş geniş gülümsüyor. "Merhaba, Eliza. Hoş geldiniz, içeri buyurun," diyor siyah saçlı kadın.

"Teşekkürler."

"Ben Marjorie, bunlar da Beth ve Caroline."

"Merhaba." El çantamı sıkıca kavradım.

"Beni takip edin. Özgeçmişini doğru okudum mu?" Marjorie koridorda yürümeye devam ederken ben de onu yakından takip ediyorum. "Buraya şehir dışından mı taşındınız?" Dolapların olduğu bir yere geldik ve bir tanesini benim için açtı. "Bu senin dolabın olacak." Bana bir anahtar uzattı. "Bu da senin anahtarın, ama biz burada hiçbir şeyi kilitlemeyiz; hepimiz tamamen güveniliriz."

"Teşekkürler." Anahtarı ondan alıp cebime koyuyorum. "Ve evet, ben Florida'lıyım."

"San França'ya taşınmak istemenin sebebi neydi?" Kaşlarını çatıyor.

"Bilmiyorum, bir değişiklik istedim ve bu şehri hep sevdim. Hastane ülkenin en iyilerinden biri." Omuz silkiyorum, ülkenin öbür ucuna tek başıma taşınmak aptalca bir karar gibi görünüyor, ama yine de elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum.

"Bu taraftan canım," diyor koridorda geri yürümeye başlarken. "San Franco'da tanıdığın insanlar var mı?"

Arkasından gidiyorum. "Hayır."

Bana döndü, açıkça şaşırmıştı. "Nerede yaşıyorsun?"

"Şehirde bir dairem var." Ayrıntılara girme ihtiyacı hissederek endişeyle omuz silkiyorum. "Ailem bir yer bulmama ve yerleşmeme yardım etmek için geldi. İki haftadır buradayız ama dün eve döndüler."

"Ne kadar güzel." Kolunu benimkine doladı. "San Francisco'yu ve bu hastaneyi çok seveceksin. İyi bir karar vermişsin."

"Teşekkürler."

"Şimdi..." diye bana bir çift eldiven uzattı, "hadi gidip uyuşturucu satıcılarını oynayalım ve biraz ağırı kesici dağıtalım."

Dört saat sonra ayağa kalktım ve personel kafeteryasındaki özel ürünler panosuna baktım.

Aralarından seçim yapabileceğiniz çok şey var, hmm....

"Burada ne var?" diye soruyor derin bir erkek sesi. Yanımda duran genç bir adama bakıyorum; o da gözlerini panoya dikmiş, seçkiden büyülenmiş gibi bakıyor.

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum," diye cevap veriyorum. "Bu benim buradaki ilk günüm." Gözleri benimkilerle buluştu.

"İlk günün mü?" Başımı sallıyorum.

"Benimki de." Şaşırmış görünüyor.

Yüzümde bir gülümseme beliriyor. "Gerçekten mi? Nereden taşındın?"

"Vermont, New York'ta okumuş olmama rağmen."

"San Fran'da tanıdığın biri var mı?" "Hiç kimseyi."

"Ben de öyle."

Elimi sıkmak için elini uzatmadan önce dudaklarını gülümsemeye benzer bir şekilde büküyor. "Ben Nathan."

"Merhaba, Nathan. Ben Eliza." Sırada ilerliyoruz. "Sanırım ben çavdar ekmeğinde hindi alacağım."

Seçenekleri incelerken başını sallıyor. "Sanırım ben jambon ve turşu alacağım."

Bir bayan elinde büyük bir lazanya ve salata tabağıyla yanımızdan geçerken ikimizin de gözleri neredeyse yerinden fırlayacaktı.

Tabağını işaret ediyor. "Bunu ben alıyorum." "Ben de." Kıkırdıyorum.

"Sıradaki!" diye sesleniyor sunucu. Nathan öne çıkar. "İki lazanya ve salata alabilir miyim lütfen?"

"İçki?" diye mırıldanıyor kadın, ilgisiz.

"Hayır, Nathan," diye fısıldıyorum, "Ben kendim alırım."

"Yarın öğle yemeğimi alabilirsin." Bana yaramazca göz kırpmıyor.

"Böylece, dört gözle bekleyeceğim bir şey olur."

Karnım zonkluyor.

"Ne içmek istersin?" diye sorar. "Oh, diyet kola."

Kaşları çatılır. "Bu bok senin için kötü, Eliza."

Gözlerimi deviriyorum. "Öyle mi, baba?"

Dudaklarını eğlenerek büküyor. "Bir maden suyu ve diyet kola alalım lütfen." Kartını ona uzatıyor. "Bize bir masa bul," diye fısıldıyor bana.

"Tamam."

Bir masa bulmak için yola çıktım. Burası gördüğüm en iyi kafeterya. Lazanya ve seksi yeni çocuklar! Bu bir rüyanın gerçekleşmesi.

Pencereye yakın bir masaya oturuyorum ve öğle yemeğimizi beklerken Nathan'a bakıyorum. Çok uzun boylu ve etrafındaki herkesin üzerinde yükseliyor. Kolları kıvrılmış soluk mavi bir gömlek, koyu renk bir kravat ve lacivert bir pantolon giyiyor. Kum rengi saçları ve iri mavi gözleri var. Şimdiye kadar gördüğüm en yakışıklı adam olabilir.

Ve birlikte lazanya yiyoruz.

Sinirlerim midemde dans ediyor. Birkaç dakika sonra Nathan elinde bir tepsi lazanya ve içeceklerle oturuyor.

"Teşekkür ederim." Benimkini ondan alırken gülümsedim.

Yemeğinden bir ısırık alıyor. "Ee, burada ne yapıyorsun?" Lazanyadan aldığı ilk lokmayı onaylarcasına başını sallıyor. "Bu güzelmış."

"Hmm, öyle, değil mi?" Çiğnemeye başladım. "Hemşirelik... pediatriye girmeyi umuyorum. " Çatalımla onu işaret ediyorum. "Peki ya sen?"

Yemeğini yutar ve peçeteyle ağzını siler. "İlaç." Beynim teklerken ona bakakalıyorum. "Sen... doktor musun?"

"Şu anda belli değil ama evet. Neden?" Şişeden içkisini yudumlarken gülümsüyor, sanki ne söyleyeceğimi zaten biliyormuş gibi.

"Doktor olmak için fazla yakışıklısın." Alay ettim. "Bana doğruyu söyle. Tamirci falan mısın?"

Kıkırdıyor ve ellerini havaya kaldırıyor. "Beni yakaladınız; aslında tuvaletleri ben temizliyorum."

"New York'tan onca yolu tuvaletleri temizlemek için mi geldin?" Etkilenmemiş gibi davranarak gözlerimi deviriyorum.

"Seni memnun etmek çok zor, Eliza."

Lazanyamı keserken gülümsüyorum. "Sadece seni doktor olman için asla seçmeyeceğimi söylüyorum, hepsi bu."

"Ne olacağımı düşünüyorsun?"

Ona bakabilmem için iki elini uzatıyor ve gözlerim mükemmel fiziğinin üzerinde geziniyor.

Striptizci.

Yoldan çıkmış düşüncelerimi bir kenara itiyorum. "Umm... Bilmiyorum. Tüccar gibi bir şey mi?"

Yaramaz gözleri benimkileri tutuyor. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm." "Olmalısın," diye takılıyorum.

"Bir daha yapma."

Tekrar yemeğine odaklanırken gülümsüyor. "Çok tatlısın, senden hoşlandım."

"Ben çok sempatik biriyim." Kirpiklerimi abartılı bir şekilde kırıştırıyorum. "Yani gerçekten kasabada kimseyi tanımıyor musun?"

"Hayır." İç çektim.

"Ben de. Birlikte takılmalıyız."

Rahat davranmaya çalışmak için dudağımı ısırıyorum. "Evet, bu eğlenceli olurdu." Lazanyamdan bir ısırık alıyorum. "Sadece bana aşık falan olma," diyorum alaycı bir şekilde. "Öyle bir ihtimal yok," diye cevap veriyor ağzını yemekle doldururken.

"Sen benim için yanlış cinssin."

Ne?

Şaşkınlıkla homurdandım. Kolam yanlış boruya gitti ve muhteşem bir şekilde boğuldum. "Dalga mı geçiyorsun benimle?" Göğsümü tokatlarken öksürüyorum. "Sen eşcinsel misin?"

Yüksek sesle gülüyor. "Bu seni neden bu kadar şaşırttı?"

Bu adam erkekliğin timsali. "Çünkü..." Kendimi ifade etmeye çalışırken duraksıyorum. "Tanıdığım diğer eşcinsellerden çok farklı bir hava yayıyorsun."

Gülümsüyor, açıkça eğleniyor ve beni izlerken çenesini elinin üzerine koyuyor.

Ben de sonunda gülümsüyorum çünkü bu sadece benim berbat şansım. "Bizim için planlarım vardı Nathan," diye takılıyorum kucağımdaki peçeteyi yeniden düzenlerken.

"Biliyorum, yarın öğle yemeği."

"Hayır, aslında o değildi." Lazanyamı kesmeye devam ediyorum. "Bu akşam birlikte geçirdiğimiz ilk günü kutlamak için bir akşam yemeği idi ama muhtemelen Grindr randevun falan vardır ve beni programına sığdıramazsın."

"Eliza..."

"Öyle mi?" İç çekiyorum, dikkatim tamamen dağılmış durumda. Dikkatimi bekliyor ve gözlerimi onunkilerle buluşturmak için yukarı kaldırıyorum, bana yumuşak bir gülümseme veriyor.

"Beni arkadaş olarak yemeğe davet etme şeklin bu mu?"

"Belki." Gülümsüyorum.

"Çok isterim."

OceanofPDF.com

On yıl sonra

Eliza

Asansörün kapıları açılıyor ve Nathan'ın binasının en üst katındaki büyük fuayeye adım atıyorum. "Merhaba." İki resepsiyon görevlisine gülümsüyorum.

"Merhaba," diye yanıtlıyor Maria.

"Oh, Eliza, merhaba. Altıncı hissin olmalı, ben de tam seni düşünüyordum," diyor sarışın resepsiyonist, beni bir aşağı bir yukarı süzerken. "Vay canına, bugün çok güzel görünüyorsun."

Kendime bakarken eteğimin tozunu alıyorum. Üstüme oturan siyah bir kalem etek, krem rengi ipek bir bluz, yüksek topuklu ayakkabılar ve şeffaf siyah çoraplar giyiyorum. Uzun, siyah saçlarımı at kuyruğu yapmışım. "Teşekkür ederim. Bu öğleden sonra estetik cerrah Dr. Morgan ile bir iş görüşmem var. Nathan'ı da yanımda getireceğim."

Kaşlarını çattı. "Hastanede hemşirelik yapmaktan mutlu olduğumu sanıyordum."

"Öyleyim ve her zaman bir aşamada buna geri döneceğim, ancak şu anda bir değişikliğe ihtiyacım olduğunu hissediyorum. Ayrıca, sektörü tamamen terk etmiyorum. Hâlâ tıp alanındayım, sadece hastane yerine gösterişli bir ofiste."

"Sivil." Maria beni bir aşağı bir yukarı süzerken gülümsüyor. "Harika görünüyorsun ve belki bana indirimli bir yüz gerdirme yaptırabilirsin."

Kıkırdıyorum. "Önce işi almam lazım."

"Nathan'ın programını benimle birlikte hızlıca gözden geçirmek için vaktin var mı?" "Evet, tabii ki."

Bilgisayarındaki takvimi görebilmek için masasının arkasına doğru yürüyorum.

Günleri gözden geçirmeye başladı, "Çarşamba akşamı bir hayır yemeğiniz var. Eve dönüş için bir araba ayarlamamı ister misin?"

"Nerede o?"

"Burada, şehirde, Güzel Sanatlar Müzesi'nde." "Hmm, evet, bir araba harika olur, lütfen."

"Tamam." Listesindeki ilk şeyi işaretliyor. "İki hafta sonra Nathan'ın babasının altmışıncı doğum günü var. Uçuşları ve transferleri ayarladım. Cuma gecesi yola çıkıyorsun ve Pazar günü saat 21:00'de dönüyorsun."

"Tamam." İç çektim.

Gülümsüyor ve sanki aklımı okuyormuş gibi yaramazca göz kırptıyor. Nathan'ın ailesi Vermont'ta yaşıyor; bu bir yolculuk. "Geleceğini biliyordum,

Sadece bu kadar çabuk olduğunu fark etmemiştim. Tamam, harika." Sahte bir gülümseme.

"Şimdi, babasına bir doğum günü hediyesi almadım," diye devam ediyor, "çünkü bu tür kişisel şeyleri yapmayı sevdiğini biliyorum, ama bir şey almamı istersen bana haber ver. Yarın alabilirim."

"Ben bakarım ama teşekkür ederim." Omuzlarını ovarken gülümsüyorum. "Sensiz ne yaptık?"

Maria listesindeki ikinci şeyi işaretlerken sırtıyor. "Dürüst olalım, zaten her şeyi onaylamak zorundasın, yani gerçekten senin için çalışıyorum. Ben aslında senin asistanınım, Nathan'ın değil."

Kıkırdıyorum. "Bu doğru."

Listesine geri döner. "Ahh, altı hafta sonra Pazartesi günü olan 27th tarihinde Nathan'ın New York'ta sabah 8:00'de bir kahvaltı toplantısı var. Ona bir Pazar uçuşu ayarlayayım mı, yoksa ikinizin de Cuma gecesi uçuşunu mu tercih edersiniz? Ertesi hafta Çarşamba gününe kadar ameliyat olmayacak, böylece bir hafta sonu geçirebilirsiniz."

"Umm." Düşünürken yüzümü buruşturuyorum. "Pazartesi günü işten izin almayı deneyeceğim ama bu yeni işe girirsem yapabileceğimden emin değilim."

"Bütün hafta sonunu sensiz geçirmeyeceğini biliyorsun." "Sorun değil. Ben bir gün izin alırım, eğer yapamazsam, o yalnız gitmek zorunda kalır." Maria listesini işaretler. "Tamam, Cuma günü için her zamanki otelinde yer ayırtacağım,

Cumartesi ve Pazar gecesi, yani yirmi dört, yirmi beş ve yirmi altıncı geceler?"

"Harika. Yine de uçak biletlerini henüz ayırtma. Gidip gidemeyeceğim konusunda size geri dönmem gerekecek."

Haley'nin masasındaki dahili telefon canlanıyor. O diğer resepsiyonist. "Haley?" Nathan'ın güçlü sesi hoparlörden duyuluyor.

"Evet, Doktor?" Çekingen bir şekilde cevap veriyor.

"Dominique'den gelen rapor nerede? Pazartesi günü bana e-posta ile göndermeni istemiştım. Onu arıyorum ama burada değil."

Haley konuşma düğmesine basmadan önce yüzünü buruşturur. "Özür dilerim, henüz göndermedim. Şimdi göndereceğim."

Derin bir nefes veriyor ve Maria ile ben başımıza gelecekleri bildiğimiz için ırkiliyoruz. "Haley..." diye bağılıyor.

"Evet, efendim?"

"Siz işinizi yapmazsanız ben de işimi yapamam. Senden bir şey yapmanı istediğimde, hemen yapmanı istiyorum. Anladın mı?"

"Evet, Doktor."

"Henüz göndermedin mi?"

"Şimdi gönderiyorum."

Telefonu kapattığında hat kesilir.

Maria sırtıyor ve listesine geri dönüyor. "Büyüleyici, değil mi?" Gözlerini devirerek gülümsüyorum.

Nathan Mercer özürsüz bir şekilde dünyadaki en sabırsız adamdır ve bu anlaşılabilir bir durumdur. Herkesten mükemmellik bekler çünkü verdiği şey budur.

O bir kalp ve damar cerrahı... ama sıradan bir kalp ve damar cerrahı değil. Yeni bir tür biyonik kalbin prototipini üreten ve patentini alan kişi: Viso 220. Beş yıl önce, normal şartlara uymayan bir hastası vardı ve Nathan bunu nasıl düzeltebileceğini biliyordu. Uzun süre düşündükten sonra, tüm birikimini kullandı ve onun için bir kalp geliştirdi.

Bu onun hayatını kurtardı ve onu tıbbi bir rock yıldızı yaptı.

Şimdi Almanya'da bunları üreten ve tüm dünyaya gönderen bir fabrikası var. Onunla çok gurur duyuyorum. O zamanlar, prototipi yapmak için yüz binlerce dolar harcadığında, herkes onu bundan vazgeçirmeye çalıştı. Hiçbir garantisi olmayan bir ürünü geliştirmek için kendi parasını kullanmasının delilik olduğunu düşünüyorlardı. Ancak Nathan'ın ne geliştirebileceğine dair net bir vizyonu vardı ve bunu başardı - binlerce hayat kurtardı ve bu süreçte kendisini çok zengin bir adam haline getirdi.

Yakışıklı, güçlü, sessiz, derin... ve on yıl önce tanıştığımızda en iyi arkadaş piyangosunu kazandım.

Biz ortağız, o ve ben. Cinsel olarak değil elbette, ama pratikte birlikte yaşıyoruz, birbirimize güveniyoruz ve güvenilir arkadaşlarız.

"Maria!" sesi yine dahili telefondan geliyor. "Evet, Doktor?"

"Eliza geldiğinde, onu doğruca içeri gönderin."

Marias'ın gözleri bana kayıyor. "Git buradan," diye sesleniyorum dahili telefona. "Evet, Doktor."

Haley ve Maria kıkırdıyor. "İşimiz bitti mi?" Ben soruyorum. "O tamamen senin."

"Teşekkürler... Sanırım."

Koridordan ofisine doğru yürüdüğümde onu sandalyesinde sallanırken ve bir röntgen kutusundaki taramalara bakarken buluyorum.

"Merhaba." Çantamı koltuğuna bıraktım.

Dönüyor ve bana geniş bir gülümseme veriyor. "İşte orada."

"Resepsiyon görevlilerine karşı hep böyle huysuz olmak zorunda mısınız? Dinlemek utanç verici."

"O zaman dinleme." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, sonra da kaşlarını kaldırıyor.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Bir mülakat için biraz seksi görünüyorsun, sence de öyle değil mi? İşe girmeye mi çalışıyorsun yoksa sevişmeye mi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

Ayağa kalktı ve bana doğru geldi. Omuzlarımdan tutarak beni kendine doğru çeviriyor ve beni baştan aşağı inceliyor.

"Beğendin mi?" Sırıtiyorum ve bana ders vermek üzere olduğunu bilerek kalçalarımı hafifçe oynatıyorum.

Derin bir nefes veriyor, beni kendisine doğru çeviriyor ve üst düğmemi ilikliyor. "Bu iş konusunda emin değilim." Bir düğmemi daha iliklerken dikkati dağılmış bir şekilde mırıldanıyor. "Ofisimi yönetebilecekken neden Dr. Morgan için çalışmak istiyorsun?"

İşte yine başlıyoruz.

"Berlin'i buradan yönetebilirsin. Sana San Fran'da güzel bir ofis ayarlayabilirim."

"Nathan." İç çekiyorum. "Duracak mısınız? En iyi arkadaşım için çalışmıyorum.

Bu konuşmayı daha önce de yapmıştık; tuhaf olurdu."

Masasına geri döner ve hışımla oturur. "Garip olan benim için çalışmak istememen." Işık kutusundan bir röntgen filmi çıkardı. "Böyle bir fırsatı kaç kişinin kaçırmayacağını biliyor musun?"

Ellerimi kalçalarımaya koyuyorum. "Senin için çalışsaydım, her gün kavga ederdik."

"Neden?" İnanılmaz bir şekilde tersledi.

"Çünkü sen huysuzun tekisin ve ben buna katlanamam." Üst düğmemi açıyorum.

Bana ters ters bakıyor. "O düğmeyi yerine koy yoksa seni hiçbir yere götürmem."

Kıkırdıyorum ve dediğini yapıyorum. Asansörde, görüşmede geri alırım, şu anda Nathan'la tartışmaya değmez. "Gitmeye hazır mısınız?" diye soruyorum.

"Evet." Bilgisayarını kapatıyor. "Sen bu görüşmedeyken benim ne yapmam gerekiyor?"

"Bir barda içki içelim ve beni akşam yemeğine götürmek için yeni bir yer araştıralım."

Ayağa kalkıp bana doğru yürürken gözlerini deviriyor. "Ben senin kişisel asistanın değilim, Eliza."

Yakışıklı arkadaşımaya gülümsüyorum. Saçları alnından sarkıyor ve iri mavi gözleri benimkileri tutuyor. Bu kadar zeki olmak için fazla yakışıklı. Bir derginin kapağındaki model olmalı. Kravatını düzeltiyorum ve gülümsüyorum çünkü ona patronluk taslayan tek kişinin ben olduğumu biliyorum. Dünyanın geri kalanı için o bir piç, ama benim için o büyük bir kedi.

"Evet, öylesin." Parmak uçlarımda yükseliyorum ve yanağından öpüyorum. "Ve bunu biliyorsun."

Sırıttıyor ve kolunu uzatıyor, ben de kolunu kendiminkiyle birleştiriyorum. "Hadi gidelim."

Bir saat sonra, şehrin karşısındaki yüksek cam binaya bakıyorum. "İşte burada

öyl

e." Nathan'ın gözleri bana dönmeden önce yüksek binayı tarıyor.

Eteğimi düzeltiyor ve düzeltiyorum. "İyi görünüyor muyum?"

"Evet." Dudaklarını birbirine bastırıyor. "Bana şans dileyecek misin?" "İyi şanslar."

"Bunu mu demek istiyorsun?" Sırıttıyorum.

"Hiç de değil," diye

m "Nerede olacaksın?"

l

r

l

l

d

a

n

l

y

o

r

k

u

r

u

b

i

r

s

e

s

l

e

.

Kık

ırdı

yor

um

ve

yan

ağın

dan

öpü

yor

um.

"Köşedeki barda bekleyeceğim."
"Pekâlâ." Ellerimi önümde sallarken olduğum yerde zıplıyorum.
"Çok gerginim."
Sarılmak için beni kendine çekti. "Olma." Yanağımdan öpüyor. "Eğer bu pozisyonu alamazsan, evren sana benim için çalışmanı söyler."
Kıkırdıyorum ve geri çekiliyorum. "Tamam, ben gidiyorum."
Sırıttırıyor ve beni izlerken ellerini cebine sokuyor. "İçeri girerken tökezlememeye çalış. İyi bir görüntü değil."
Yüzüm düştü. "Neden öyle dedin? Şimdi takılıp *düşeceğim*. Bana uğursuzluk getirdin."
Kıkırdıyor. "Güle güle, Eliza."
Heyecandan omuzlarımı kamburlaştırdım. "Güle güle."
Gösterişli binaya giriyorum. Fuaye siyah mermer ve güzel ahşaplarla dizayn edilmiş.
Asansöre doğru ilerliyorum ve oradaki altın tabelayı okuyorum:

Dr. MORGAN, 7. kat.

Derin bir nefes alıyorum. *Tamam, hadi yapalım şunu.*
Asansörle yedinci kata çıkıyorum. Oraya vardığımda, Dr. Morgan'ın ofisine giden tabelaları takip ediyorum. Cam kapı ağır ve ismi cama kazınmış. Zemini pelüş koyu renkli halı kaplıyor. Burası... vay canına! Daha çok şık bir bara benziyor.
Estetik cerrah... tabii ki. Her şey estetik ve mükemmel bir illüzyon yaratmakla ilgili.
İyi oynadın.
Masaya doğru yürüdüm. "Merhaba, ben Eliza Bennet. Bir görüşme için buradayım."
Masanın arkasındaki kızlar gülümsüyor. "Merhaba, hoş geldiniz," diyorlar.
Güzel sarışın ayağa kalkar. "Sizi doğruca götüreceğim. Bu taraftan lütfen."
Onu bir koridor boyunca takip edip bir danışma odasına giriyorum. Ortada yuvarlak bir masa ve duvara monte edilmiş bir televizyon ekranı var.
"Oturun, doktor birazdan yanınızda olacak." Bana bir bardak su doldurdu. "Başka bir şey ister misiniz?"
"Hayır, teşekkür ederim." Beni odada yalnız bırakıyor ve ellerimi kucağımda birleştiriyorum. Tanrım, lanet olası mülakatlardan nefret ediyorum. Daha önce hiç mülakata girmemiştim.

On yıl. Göğsümden kaçmaya çalışan kalbimi neredeyse duyabiliyorum.

Kapı açılır ve genç bir adam içeri girer. "Merhaba."

Elini sıkmak için ayağa kalktım ve şok oldum. Genç... ve çok yakışıklı, koyu dalgalı saçları ve kahverengi gözleri var, hiç de beklediğim gibi değil.

"Henry Morgan."

"Eliza Bennet." Gülümsüyorum.

Otururken gözleri parlıyor. "Lütfen, oturun."

Özgeçmişimin bulunduğu dosyayı açıyor ve gözleriyle dosyayı tarıyor.

"Özgeçmişiniz çok etkileyici."

"Teşekkürler."

Dosyayı kapatıyor ve gözleri benimkilere kayıyor. "Bu işi neden istiyorsun, Eliza?"

Lanet olsun.

"Hastane dışında başka bir alana geçmek istiyorum." "Anlıyorum.

Peki benimle çalışmak istemenize ne sebep oldu?"

Garip bir şekilde gülümsüyorum. "Dürüst olmak gerekirse, kimin için çalıştığım umurumda değil. Teklif ettiğiniz pozisyonu beğendim."

Genişçe gülümsüyor ve bu cevabın hoşuna gittiğini biliyorum.

"Pozisyon bir ameliyathane yöneticisi için. Gördüğüm kadarıyla daha önce yoğun bakım, iyileşme ve pediatri bölümlerinde çalışmışsınız."

"Evet."

"Çok etkileyici." Gözleri gözlerimi tutuyor ve aramızdaki havada bir vızıltı var gibi görünüyor.

Benden etkileniyor mu?

"Sana pozisyondan bahsedeyim. Benim sağ kolum olacaksın. Ameliyat sonrası hastalarımın iyileşme süreciyle ilgilenirken, sahip olduğum yedi personeli de yönetmeniz gerekiyor. Ameliyatta olduğum günlerde hastanın sıkıntıda olması ve tavsiye ya da ağrı tedavisine ihtiyaç duyması halinde gece boyunca nöbetçi olmanız gerekecek. Salı ve Perşembe günleri ameliyat yapıyorum. "

Dikkatle dinliyorum.

"Bu ofisin dışında çalışacaksınız. Ancak, benimle birlikte hem eyaletler arası hem de denizaşırı konferanslara seyahat etmeniz gereken zamanlar olacaktır. "

İçimi heyecan kaplıyor, kulağa harika geliyor. "Kulağa nasıl geliyor?"

"Harika."

"Mümkün olan en kısa sürede başlamanızı istiyorum. Müdürüm rahatsızlandı ve şu anda geri dönemiyor."

"Muhtemelen önümüzdeki hafta başlayabilirim," diye teklif ettim. "Daha erken bitirebilmem için kullanabileceğim ücretli izinlerim var."

Koltuğuna geri oturur ve bacak bacak üstüne atar. "Harika bir özgeçmişiniz var."

"Teşekkür ederim." Gülümsüyorum.

"Ancak, küçük bir sorun var." "Var mı?"

"Seninle çalışabileceğimden emin değilim."

Yüzüm düştü. "Neden olmasın?"

"Profesyonel olmama riskini göze alarak, senden fiziksel olarak etkilendiğimi söylemek zorundayım."

"Oh." *Bu ne lan?* "Buna ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Daha önce hiç etkilendiğim biriyle çalışmamıştım, ya sen?" "Umm."

Tanrım, bu adam lafını hiç sakınmıyor.

"Ben çok profesyonelim ve bir ilişkim var," diye yalan söyledim. "Bu konuda endişelenmene gerek yok."

Sanki bundan hoşlanmış gibi kendi kendine gülümsüyor. "Bu işleri kolaylaştırıyor."

Ben de bir profesyonelim."

Ellerimi önümde kavuşturuyorum.

Durumu değerlendiriyormuş gibi bir an bana bakıyor. "Bu öğleden sonra görüşmem gereken bir kişi daha var. Başarılı olup olmadığınızı bu akşam size e-posta ile bildireceğim."

"Tamam." Gülümsüyorum.

Ayağa kalkıyor ve benimkini sıkmak için elini uzatıyor. "Güle güle, Dr. Morgan."

"Bana Henry de."

Gülümsemeye zorluyorum. Lanet olsun, bu görüşme çok tuhaf. "Tamam Henry, e-postanı dört gözle bekliyorum. İyi hafta sonları."

"Sen de."

Dönüp odadan çıkıyorum, az önce başvurduğum pozisyonun ne olduğundan tam olarak emin değilim.

Kim görüştüğü bir kişiye ondan etkilendiğini söyler ki? Bu da neydi şimdi?

Resepsiyondan geçerken kızlara gülümsüyorum. Onlara da onlardan etkilendiğini söylüyor mu? "Güle güle."

"Güle güle." Arıyorlar.

Asansöre bindim ve başımı salladım. "Vay canına," diye fısıldıyorum kendi kendime.

Belki de sadece dürüst davranıyordu. Demek istediğim, eğer seri bir oyuncu ya da ahlaksızsa, bunu bana bir röportajda söylemezdi, sadece ben çalışırken bana sapıklık ederdi.

Omuz silkiyorum. Sanırım her türlü oluyor. Binadan çıkıp caddenin karşısına geçiyorum ve Nathan'ı bulmak için bara giriyorum.

Arka taraftaki bir masada oturmuş, önünde bir bardak viski ile telefonunda geziniyor.

"Selam." Otururken gülümsedim.

Telefonunu yere bırakıyor. "Nasıl geçti?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. İyi, sanırım. Bu gece öğreneceğim ama iş kulağa harika geliyor." Dr. Morgan'ın bana söylediklerini detaylandıramam yoksa Nathan psikopat gibi ofisine dalar. Biraz aşırı korumacı.

"Ne içmek istersin?" diye sorar.

Seçtiklerime göz gezdiriyorum. "Bir bardak kırmızı, lütfen."

"Tamam." Ayağa kalktı ve bara doğru gözden kayboldu. Telefonumu çıkardım ve en iyi iki arkadaşıma mesaj attım. Bunlar benim kızlarım, her şeyi anlattıklarım.

**Görüşmemden yeni çıktım.
İş kulağa harika geliyor.
Doktor tatlıydı ve benden
etkilendiğini söyledi.**

Sırıttım ve gönder tuşuna bastım. Bu yazacağımı hiç düşünmediğim bir şeydi. Brooke'tan bir mesaj geri döndü.

Ne oluyor lan?

Kıkırdıyorum ve Jo'dan bir mesaj daha geliyor.

**Ciddi misin sen?
Seri katil falan mı?**

Yazarken gülümsüyorum.

%100 seni sonra ararım.

Nathan içkimi alıp masaya dönüyor, ben de telefonumu çantama tıkkıştırıyorum. "Teşekkür ederim." Gülümsüyorum. "Sen ne yapıyordun?"

Koltuğuna doğru kayar. "Sanırım sonunda bir daire buldum. Yarın bakacağım."

Şarap kadehime gözlerimi deviriyorum. "Başka bir daireye ihtiyacın yok."

"Dairen bizim için çok küçük."

"Şehrin öbür ucunda kendine ait devasa bir dairen var. Eğer benim dairem çok küçükse, her zaman evine gidebilirsin."

"Kes şunu." Başını hafifçe sallıyor. "Dairende seninle kalmayı ve eşyalarını yanımıza almayı seviyorum."

"Ama ben olduğum yerde mutluyum."

"Sorun nedir? Kiranız aynı kalacak. Daha büyük bir yerde yaşayacak olman dışında senin için hiçbir şey değişmeyecek."

"Evet, ama bu maddi olarak kaybedeceğin anlamına geliyor. Ayrıca, her zaman birlikte kalmayacağız. Biriyle tanıştığımızda ne olacak? O zaman ne olacak?"

"O zaman senin dairen ve ben de kendi evimde kalacağım." "Daha büyük bir daireye ihtiyacım yok."

"Evet. Bir ofise ihtiyacım var ve bazı kıyafetlerimi senin evinde tutabilmem gerekiyor. İşe geç kalırsam koşabilmem için bir koşu bandına ihtiyacım var. Senin dairende tek yatak odası var Eliza; çok küçük."

"Senin evinde bunların hepsi var." Alay ediyorum, bu konuşmayı kaç kez yapmak zorundayız? "O şeyleri istiyorsan orada kalabilirsin."

"Beni kızdırmayı bırak, Eliza," diye tersledi. "Bu konuşmayı seninle yapmayacağım. Bir daire bulacağım ve onu alacağım ve aldığım da buna bayılacaksın."

Bardağıma karşı sırtıyorum. Kontrolcü pislik. Doğruyu söylemek gerekirse, gerçekten daha büyük bir daire istiyorum ama parasını onun ödemesi fikri hoşuma gitmiyor.

"Ah." Sanki bir şey hatırlamış gibi takım elbisesinin göğüs cebine uzandı ve bir zarf çıkardı. "Sana bir şey getirdim."

"Nedir bu?"

"Aç onu."

"Sürprizleri severim."

"Gerçekten mi?" Kuru bir şekilde yanıtıyor. "Asla tahmin edemezdim."

Ondan aldım ve zarfı yırtarak açtım. Gözlerim açılıyor. İki bilet... "İspanya'ya mı?" Gözlerim onunkilerle buluşmak için yükselirken nefes nefese kaldım. "Ne?"

"Mutlu yıllar, bebeğim."

Gözlerim rezervasyon onayının geri kalanını gözden geçirirken ağzım açık kalıyor. "İspanya'ya mı gidiyoruz?"

"Uh-huh, iki haftalığına." Bana seksi bir gülümseme veriyor. "Gelecek ay. Doğum gününe daha birkaç ay olduğunu biliyorum ama ancak o zaman izin alabilirim."

"Nathan." Gülümsüyorum. "İspanya'nın neresinde?" Gözlerim belgeyi hızla okuyor. "Aman Tanrım, Mayorka mı?" Nefesim kesildi.

"Ma Yorker diye telaffuz edilir."

Kağıdı göğsümde tutuyorum. "Geçen yıl beni İtalya'ya götürmüştün... şimdi de Mayorka'ya mı? Beni çok şımartıyorsun."

"Ancak daha büyük bir daireye taşınmayı kabul edersen gidebiliriz." Gözleri muziplikle dans ediyor, patlamamı bekliyor.

"Kendi istediğinizi elde etmek için bana bir seyahatle rüşvet verecek kadar alçalır mısınız?"

Viskisinden bir yudum alır. "Şüphesiz."

"İyi, al şu lanet daireyi." Heyecandan koltuğumda sallanıyorum. "Mayorka'ya gidiyoruz." Gözlerim açıldı. "Ama ya bu işi alırsam?"

"Başlamadan önce onlara önceden planlanmış bir tatiliniz olduğunu ve bunun iade edilemeyeceğini söylüyorsunuz."

Masanın üzerinden elini tutarken genişçe gülümsüyorum. "Önce onu almalıyım." Elimi avucunun içinde sıkıyor. "Alacaksın."

Yarım saat sonra, Nathan'ın en sevdiği kitapçının koridorlarında geziniyorduk. "Burada olmalı..." Rafları araştırıyor.

"Henüz çıkmadığına emin misin?"

"Evet, öyle olmalı, üç gün önce yayınlandı."

Onu rafları karıştırırken izlerken gülümsüyorum, Nathan hevesli bir okuyucu ve en sevdiği yazarın yeni kitabı çıktı. Henüz stoklarında yoksa Tanrı hepimize yardım etsin.

"Tezgâhtara sorun," diyorum.

Kaşları çatıldı. "Eğer işlerini doğru yapsalardı, diğer kitaplarıyla birlikte burada olurdu."

"Sadece sor. Bütün gece burada onu bulmaya çalışmanı beklemeyeceğim."

Dönüyor ve bir asistan arıyor. "Affedersiniz," diye seslenir.

Kadın dönüyor ve onu gördüğünde gözleri Noel'deymiş gibi parlıyor. "Oh, merhaba." Aceleyle onun yanına gelir. "Yardımcı olabilir miyim?"

Ona çekici bir gülümseme veriyor. "Evet, Garaldi'nin yeni kitabını arıyorum. *Into the Woods*. Sizde var mı?"

"Oh." Tatlı tatlı gülümsüyor, adamın yakışıklılığı karşısında tamamen telaşlanmış. "Eminim senin için bir tane bulabilirim."

Gözlerini devirmemeye çalışıyorum. Dürüst olmak gerekirse, kadınların ona yaltaklanmaları utanç verici.

"İki taneye ihtiyacım var," diyor ona.

"Hediye almak için mi?" diye soruyor konuşmayı detaylandırmak için.

"Hayır." Konuşmayı kısa kesiyor ve incelemeye devam etmek için kitaplığa geri dönüyor.

Gülümsememi gizlemek için dudağımı ısırıyorum, Nathan kibar konuşmalara girmiyor. Söylemek istediğini söyleyip bitirdiğinde, konuşma fiilen sona ermiş oluyor.

"Gidip arkaya bakacağım," diye cevap veriyor telaşla.

"Teşekkür ederim." Önündeki kitaplara dalıp gitmiş bir halde cevap veriyor.

"İki tane almanın çok anlamsız olduğunu biliyorsun," diye fısıldıyorum. "Bir tane senin evin için, bir tane de benim evim için lazım."

"Ama evinde neredeyse hiç uyumuyorsun." Gözlerimi açtım.

"Evet, şey... günün birinde yatağı işgal etmenden ve horlamandan bıkacağım ve kendi huzuruma ve akıl sağlığıma geri döneceğim."

"Sözler, sözler." Koridorda dolaşırken düz bir şekilde cevap veriyorum.

İki yıl önce erkek arkadaşımdan ayrıldım. Nathan benim için endişelendiği için o gece benimle kaldı. Bir gece ikiye, iki gece beşe çıktı ve işte iki yıl sonra buradayız. Sanki yakın zamanda evine dönecekmiş gibi hala okuduğu her kitaptan iki tane alıyor.

"Buyurun." Satış görevlisi elinde iki kitapla bize yaklaşırken gülümsüyor. "Henüz paketleri açılmamıştı, yeni geldiler."

Nathan bunları ondan alırken gülümsüyor. "Teşekkür ederim, çok makbule geçti."

Kaymağı yiyen kedi gibi ödeme yapmak için ön kasaya yürüyor. Neyse ki vardı. Eğer olmasaydı yarın bana şehri aratacaktı.

Kasiyere parasını ödüyor ve biz de sokağa çıkıp yola doğru yürüyoruz. Nathan elimi tuttu.

"Karşıdan karşıya kendi başıma geçebilirim. Elimi tutmak zorunda değilsin, biliyorsun. Beş yaşında değilim."

"Bu tartışılabilir." Karşıdan gelen trafiği izlerken mırıldanıyor. Sonunda bir mola verdi ve beni yolun karşısına sürükledi.

"Sen yanımda değilken ne yaptığımı sanıyorsun?" Ona yetişmek için yarı koşarken soruyorum.

"Düşünmekten nefret ediyorum."

Sokağın diğer tarafına geçtik. Beni bırakıyor ve ben de kolumu onunkine bağlıyorum. Doğruyu söylemek gerekirse, Nathan'ın bana yollarda elini tutturması hoşuma gidiyor. Bunu yıllar önceki ilk akşam yemeği randevumuzdan beri yapıyor.

"Ne zaman gidiyoruz?" Yürürken soruyorum. "Yarından itibaren dört hafta sonra."

"Maria bundan bahsetmedi."

"Çünkü bu bir sürpriz." Sanki aptalmışım gibi gözlerini açıyor.

"Oh doğru." Işıldıyorum. "Yeni tatil kıyafetlerine ihtiyacım olacak ve oh..." Heyecanla alkışlıyorum. "Şu istediğim şapkalardan alacağım. Hani şu bikinile uyumlu olanlardan?"

Gülümsüyor, heyecanımdan memnun olduğu belli.

"Tamam." "Yeni bir yüzme şortuna da ihtiyacın olacak."

"Ben iyiyim." Sırıttıyor.

"Nathan..." Ona gülümsedim. "Teşekkür ederim, bu tatile gerçekten ihtiyacım vardı. Bana karşı çok iyisin." Yürürken omzunu öpüyorum.

Başını benimkine yaslıyor. "Kızım için sadece en iyisi. Mutlu yıllar, bebeğim."

Saat 22:35 ve akşam yemeği için dışarı çıktıktan sonra Netflix izledim ve bütün gece Mayorka'yı Google'da aramadan önce kız kardeşim April'i aradım. Artık yatmaya hazırım. Dişlerimi fırçalayıp uzun, siyah saçlarımı ördükten sonra yatak odama giriyorum. Nathan yan yatmış, kitabını okuyordu. Oda karanlık, tek ışık başucundaki lambadan geliyor.

"Kitap iyi mi?" diye sordum.

Dikkati dağılmış bir halde sayfayı çeviriyor. "Çok."

Battaniyelerimi indiriyorum ve onu izlerken gülümsüyorum. "İşi aldığımı inanamıyorum." E-posta birkaç saat önce geldi ve ben hâlâ onu inceliyorum.

"Sana yapacağını söylemiştim."

"Çok heyecan verici, biliyor musun? Öğrenecek yeni bir şey ve tatilimizi onayladılar, yani her şey yolunda."

"Öyle." Dikkati dağılmış bir şekilde cevap veriyor.

Yatağa girdim. "Yarın alışverişe bikiniyle gidebilir miyiz?" O okurken her şeyi isteyebilirim ve sırf beni susturmak için memnuniyetle kabul eder.

"Eğer istersen." Başka bir sayfa çevirir.

Yatağa girdim ve ona sırtımı döndüm. "Erken kalkıp kahvaltıya gidelim. Sonra bütün gün alışveriş yaparız."

"Hmm," diye mırıldandı, dikkati dağılmıştı. Kalça kemiğimi kavırıyor ve beni geri çekiyor, böylece vücuduna yaslanıyorum. Uykuya en hızlı bu şekilde dalıyorum.

"Teşekkür ettim mi?"

"Yüz kere, şimdi uyu." Sessiz bir *kapa çeneni* işaretiyle kalçama vuruyor.

Karanlığa gülümsüyorum. "Bütün gece okuyacak mısın?"

"Muhtemelen."

"İyi geceler, Nathe."

Arkama dokundu. "İyi geceler, bebeğim."

Nathan

"O zaman alışveriş merkezinde açılan şu yeni yere gitmek istiyorum," diyor Eliza beni caddede sürüklerken.

Neden bütün gün alışverişe gelmeyi kabul ettim ki? Ne düşünüyordum ki? "Evet, tamam." İç çektim. "Biraz daha kahveye ihtiyacım var."

"Zaten iki tane içtin."

Ona bakıyorum, soğukkanlı. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

Etkilenmemiş bir şekilde gözlerini deviriyor ve beni bir iç çamaşırı mağazasına sürüklüyor. "Şuraya otur." Beni soyunma odalarının dışındaki büyük kadife bir sandalyeye oturmaya yönlendiriyor.

Şükürler olsun... bir sandalye.

Koltuğa çöküyorum ve o etrafına bakınırken bekliyorum. Telefonumu çıkarıp amaçsızca karıştırıyorum. Eliza sonunda soyunma odasına girmeden önce birkaç şey alıyor. "Bir dakika sürmez."

Derin bir nefes alıyorum. Burası cumartesi günü olmak isteyeceğim son yer.

Telefonumu cebime geri sokuyorum, parmaklarımı birleştiriyorum ve ellerimi başımın arkasına koyuyorum.

Birkaç dakika sonra, "Bunu beğendim." dedi.

"Göster bana."

Perdeyi açıyor. Bir an ona bakıyorum ve sonra kaşlarımı çatıyorum. Altın rengi, daracık bir bikini giyiyor. Kalçaları kavisli ve teni güzel bir bal tonuna sahip. Göğüsleri dolgun ve şehvetli.

Uzun, siyah saçlarını atkuyruğu yaparak başının üstünde tutuyor. "Bu iyi mi?"

Ona bakarken kaşlarım çatılıyor. Kan vücudumda dolaşmaya başlıyor ve zonklayan kalp atışlarım kulaklarımda yankılanıyor.

"Erm..." Söyleyecek doğru şeyi düşünürken duraksıyorum. İyiden de öte görünüyor. *Lanet olsun!*

Eliza bikinisinin altıyla oynar ve kalçalarını oynatır. "Sanırım ben alacağım o."

Sikim anında sertleşiyor.

Burada ne haltlar dönüyor?

Ellerini kaldırıyor ve göğüslerini bikini üstünün içinde yeniden düzenliyor,
ve sikim takdirle sıkılıyor.

Yüce İsa.

Eliza'ya daha önce hiç böyle tepki vermemiştim ve onu mümkün olan her şekilde görmüştüm.

Soğuk terler döküyorum. Oda dönmeye başladı ve aceleyle ayağa kalktım. "Seninle dışarıda buluşuruz."

OceanofPDF.com

Eliza

Nathan'ın neredeyse dükkândan kaçışını izlerken kaşlarımı çatıyorum. Onun nesi var böyle?

Aynadaki yansımama geri dönüyorum ve kendime bakarken gülümsüyorum. Aslında bunun içinde iyi görünüyorum. Spor salonunda geçirdiğim tüm o sabahlar sonunda karşılığını veriyor. Dönüp arkama bakıyorum ve üstümü göğüslerimin üzerinden yeniden ayarlıyorum. Evet, alıyorum. İkincisini deniyorum ama onun kadar iyi görünmüyor. İşte altın.

Giyindim ve bikiniyi kasaya götürdüm. "Bunu alacağım, lütfen."

"Çok güzel, değil mi?" Katlıyor ve beyaz bir mendile sarıyor. "Perşembe günü geldi. Kırmızısı da var. Bunu gördün mü?"

"Evet, öyle yaptım. "Gözlerim raftaki diğerlerine kayd. "Teşekkürler ama bu rengi tercih ederim." Pencereden dışarı baktığımda Nathan'ın kaldırımında bir ileri bir geri volta attığını görüyorum. Elleri saçlarını karıştırıyor ve az önce bir hayalet görmüş gibi görünüyor. Ne yapıyor bu?

"İyi günler." Kasiyer çantayı uzattı, ben de dışarı fırladım.

Nathan'ın gözleri benimkilerle buluşuyor ve boğazındaki yumruyu yutuyor. "Ne oldu?" diye soruyorum. "Hastaneden aradılar mı?"

Yüzü düştü. "Evet." Endişeyle etrafına bakınır. "İşte bu, hastaneden aradılar."

Kolumu onunkine doladım. "Her şey yolunda mı?"

"Evet." Pazusundaki elime bakıyor.

"Hemen gitmeniz gerekiyor mu yoksa size biraz daha kahve mi getirelim?" "Umm." Gözleri benimkileri tutuyor.

"Sorun değil." İç çektim. "Paçayı kurtardın. Gel benimle hızlı bir kahvaltı yap ve sonra işe gidebilirsin. Yalnız alışveriş yapmanın sakıncası yok."

Kaşlarını kaldırıyor. "Madem yalnız alışveriş yapmaktan rahatsız olmuyorsun, neden hep beni çağırıyorsun?"

"Sana işkence etmek için tabii ki."

Gülümsüyorum. "Hmm."

Homurdanıyor. "İşe yarıyor."

"Bu gece dışarı çıkacağımızı unutma."

"Evet, biliyorum." Etrafımızdaki insanlara bakarken kaşlarını çatıyor, dikkati tamamen dağılmış durumda. "Ne zaman gidiyoruz?"

"Bu öğleden sonra Monica'nın bebek partisi var ve bizimle barda buluşacağsın, hatırladın mı?"

Gözlerini deviriyor.

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Neyin var senin?"

"Yok bir şey." Yolun karşısına geçerken elimi tuttu.

"Bu gece dışarı çıkmak istemiyorsan gelme."

"Geliyorum, tamam mı?" Bana baktı. "Altın olanı aldın mı?"

Genişçe gülümsüyorum. "Uh-huh. O bikininin içinde kendimi çok seveceğim."

"Hmm." Düz bir şekilde cevap veriyor. "Biraz cimriydi, değil mi?"

"Hayır, oraya üstsüz bile gidebilirim. Hatta belki çıplak." Gözlerimi açtım. "Olasılıklar sonsuz gerçekten."

"Bu olmayacak." "Neden

olmayacak?"

"Çünkü..." Kaşlarını çatı. "Seni erkeklerin ahlaksız bakışlarından korumuyorum. Mayorka'dan sürekli kadın kaçırılıyor, biliyorsun."

"Öyle değiller." Kıkırdıyorum ve omzunu öpüyorum. "Burada seni rahatsız etmiyor.

Benim fedaim olmak senin en sevdiğin eğlence."

Hâlâ el ele tutuştüğümüzü fark etmek için aşağı bakıyorum. Nathan da aynı anda fark etmiş gibi görünüyor. Elimin sıcak bir patates gibi bırakıyor ve kocaman bir adım geri atıyor. "Dinle... Kahvaltıyı erteleyeceğim."

"Oh, tamam."

"Çok meşgulüm ve bütün gün seninle dükkânların etrafında dolanamam. Hoşça kal Eliza," diye resmi bir açıklama yapar.

Tanrım, bu hasta huysuz davrandığına göre gerçekten hasta olmalı.
"Akşam görüşürüz o zaman?"

Başını salladı ve döndü.

"Hey!" diye sesleniyorum, bana doğru dönüyor. "Veda öpücüğüm nerede?"

Eğilip yanağımdan öpmeden önce gözlerini kısıyor. "Dırdır e t m e y i kes."

Yakışıklı arkadaşşıma gülümsüyorum ve saçlarını gözlerinin üzerinden sarkacak şekilde düzeltiyorum.

Dönüp fırtına gibi uzaklaşıyor ve ben de onun uzaklarda kayboluşunu izliyorum.

Hmm, garip. Telefonumu çıkardım ve annemi aradım. İlk çalışta cevap verdi. "Selam anne." Gülümsedim.

"Merhaba sevgilim, kızım bugün nasıl?"

"Aman Tanrım, dün gece seni aramadım çünkü çok geçti. Bil bakalım Nathan doğum günüm için bana ne almış?"

"Hayal bile edemiyorum. O adam seni çok şımartıyor." "Biliyorum." Gülüyorum.

"Mayorka'ya bir gezi." "Neresi orası?"

"İspanya."

"Aman Tanrım. Tom!" diye seslendi babama. "Nathan Eliza'ya doğum günü için İspanya seyahati almış."

"Oh, kahretsin, bu harika. Biz de gelebilir miyiz?" Babamın cevap verdiğini duyuyorum. "Buna inanabiliyor musun?" Nefes nefese kaldım.

"Yapabilirim, tatlım. Seni her yere götürüyor."

"Az önce en güzel bikiniyi aldım ve bayıldım."

"Bu harika. Bu öğleden sonra bebek partin var, değil mi?" Gözlerimi deviriyorum. "Hatırlatma bana."

"Dinle tatlım, gitmem gerek. Doris beş dakika içinde beni tenis için alacak ve ben hazır değilim. Seni yarın arayım."

"Tamam, seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum."

Garson kadehlerimize şarap dolduruyor. "Sipariş vermeye hazır mısınız?" diye sordu.

Menüyü inceliyorum. "Beş dakika daha alabilir miyiz lütfen?"

"Elbette." Brooke'a, Jolie'ye ve bana geniş bir gülümseme veriyor ve başını sallayarak başka birine hizmet etmeye koşuyor.

"Kadeh kaldıralım." Brooke bardağını kaldırırken gülümsüyor. "Yılan çukurunda bir öğleden sonra hayatta kalmaya." Sırıttıyor.

"Hayatta kalmaya." Birlikte kıkırdıyoruz. Tanrım, bu öğleden sonraki bebek partisi korkunçtu. Şarabımdan bir yudum almadan önce, "Ben bebek partisi yapmayacağım, siz de yapmayacaksınız," diyorum. "Nathan haklı, tam bir zaman kaybı."

"Tabii çocuğumuz olursa," diyor Brooke kayıtsızca.

"Çocuk istemiyor musun?" Kaşlarımı çatıyorum, bunu ilk kez duyuyorum.

Brooke omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Otuz üç yaşındayım ve bekarım. Geleceğin ne getireceğini kim bilebilir? Kaderimde olmayabilir."

"Çocuk sahibi olacağım," dedim ona. "Eğer yapabilirsem tabii ki. Ya da evlat edinmek veya evlatlık vermek istiyorum ama anne olmak kesinlikle yapmak istediğim bir şey."

Jolie şarabından büyük bir yudum almadan önce, "O zaman Nathan'ı yatağından çıkarsan iyi olur," diyor.

"Bu ne anlama geliyor?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Bu sadece şu anlama geliyor. Hiçbir erkek her gece başka bir erkekle yatan bir kadınla çıkmak istemeyecektir."

"Biz arkadaşız. Peki en son ne zaman seks yaptınız?" Ben de karşılık verdim. "Bir süre önce." Jolie iç geçirdi.

İki güzel arkadaşımın arasına bakıyorum ve kör edici derecede bariz bir şey göze çarpıyor. "Bize neler oluyor?"

"Ne?"

"Bize bir bakın," diyorum. "Otuzlu yaşlarımızda, başarılı, finansal olarak bağımsız ve mutluyuz ama dışarıda kimse romantik olarak ilgimizi çekmiyor. Erkek kıtlığı yok, sadece hiçbiri üçümüze çekici gelmiyor."

Hepimiz zihnimizde bu kavramı gözden geçirirken boşluğa bakıyoruz.

"Sizi bilmem kızlar ama gündelik seks kesinlikle parlaklığını kaybetti." Brooke iç çeker.

"Benim için de." Jolie başını sallıyor. "Spor salonuna gidiyorum, sonra çalışıyorum ve hafta sonları sizinle takılıyorum. Gerçekten başka pek bir şey yapmıyorum. Gezegendeki en sıkıcı insan olabilirim."

"Ben de," diye katılıyor Brooke.

"Sorun ne biliyor musun?" Ben söylüyorum. "Çok rahatız."

"Dürüst olmak gerekirse, bir ezikle randevuya hazırlanmak için bir saat harcamaktansa bir kek yemeyi tercih ederim. Erkekler artık bu zahmete değmiyor."

Jolie omuz silkiyor. "Kabul edelim, zaten kimse bizi yatakta BOB gibi tatmin edemez."

Hep birlikte kadehlerimizi tokuşturuyoruz. "Amin."

Yere yığıldım ve elime yaslandım. "Vibratörümle çok fazla randevum oldu. Sanırım gerçek seksin nasıl bir şey olduğunu bile unuttum."

Brooke gözlerini kısar. "Kızlar, sanırım bu resmileşti. Orta yaş rutinine girdik."

Sessizce şarabımızı yudumluyoruz, aniden bu düşünce bizi bunalıyor.

"Ama nasıl? Sürekli çıkarken ve hayatımızın en güzel anlarını yaşarken, bir gün uyanıp altı aydır hiç çıkmadığımızı fark etmek nasıl oldu?"

"Erkeklerin sürekli hayal kırıklığına uğramasından şüpheleniyorum."

"Bazı şeyleri biraz değiştirmeliyiz," diye araya giriyor Jolie. "Nasıl mesela?" Ben soruyorum.

"Bilmiyorum." Bir an düşünür ve sonra bir plan kendini gösterdiğinde gözlerini kısar. "Konfor alanlarımızın dışına çıkalım. İkimiz de bir randevuya çıkmalıyız ve farklı insanlarla konuşmalıyız - normalde yapmadığımız şeyleri yapmalıyız. Evet! Bunu yapabiliriz. Altımız bir randevuya çıkmalıyız ve sonra kendimizi bir hafta sonu tatiliyle ödüllendirebiliriz... egzotik bir yer."

"Oh, lütfen. Nathan kimseyle çıkmayacak." Gözlerimi deviriyorum.

"Saçmalık!" Jolie tersledi. "O her zaman insanlarla yatıyor. Onun gibi görünen bir adam sürekli seks yapıyor olmalı."

"Ne zaman mesela?" Alay ediyorum. "Gününün her boş dakikasını Be

n. "Hâlâ dairesi var, değil mi?" "Evet, yani?"

"Tam olarak neden o bekar evini aldığını düşünüyorsun, Eliza?"

Gözlerimi

Onu. "Nathan'ın dairesi onun ganimet arama yeri. Bazı geceler geç saatlere kadar çalışıyor, istediği kişiyle sikişiyor, onları kovuyor ve sonra uyumak için senin evine gidiyor."

Brooke sanki hiçbir şeyden haberim yokmuş gibi gözlerini açıyor. Yaltaklanıyorum. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Biliyorum."

"Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Belki..." Omuz silkiyorum. "Aferin ona, sanırım." Şarabımla havaya kadeh kaldırıyorum. "En azından birimiz biraz hareketleniyor."

"Biliyorsun," diyor Jolie. "Nathan'la aranızdaki bu küçük anlaşma senin için hiç de iyi değil."

"Neden? Nathan'ın kimi siktiği umurumda değil."

"Çünkü eşit değil. İstedğin kişiyle yatamazsın ya da erkekleri davet edemezsin çünkü Nathan her zaman senin evinde. Pastasını aldı ve onu da yiyor."

"Biz arkadaşız, seni aptal. Ben onun pastası değilim."

"Bugün birbirinize kaç mesaj attınız?" Jolie soruyor. "Biz arkadaşız. Arkadaşlar birbirlerine mesaj atar."

Brooke ve Jolie bakışlarını değiştirirler. "Pekala... o zaman şöyle soralım: Nathan'ın boxer şortuyla yatağında uyuduğu bir adamı eve davet eder miydin?"

"Kesinlikle olmaz." İrkildim. Nathan'ın benimle geçirdiği zamanı böldüğü için zavallı bir adamı boğduğunu hayal ediyorum.

"Ama Nathan biriyle seks yapmak istediğinde gidebileceği bir dairesi var," diye devam ediyor Jolie. "Onun bir çıkışı var, Eliza. Senin yok. Bunu neden göremiyorsun? Bir gün özel biriyle tanışacak ve onunla dairesinde kalacak ve bir daha asla geri dönmeyecek. Bu seni nereye götürecekt?"

Bunun ne kadar korkunç bir gün olacağını hayal edebiliyorum.

Belki de kızlar bir şey bulmuşlardır. Bu onunla benim aramdaki normal bir ilişki değil. Aramızdaki sınırlar bulanık. Nathan'ı ne kadar sevsem de, belki de onunla bu kadar çok zaman geçirerek, gelecekte biriyle tanışmaktan kendimi alıkoyuyorum.

Kahretsin.

Eğer biriyle tanışmak ve sonunda çocuk sahibi olmak istiyorsam, şu anda yaptığımdan farklı bir şey yapmam gerekiyor.

Ben bir rutin içindeyim.

Mutlu, ama aynı şekilde durgun.

Brooke ve Jolie kaşlarını kaldırır. "Yani, yaptığımız şeyin işe yaramadığı konusunda hemfikir misiniz?"

"Evet," diye kabul ediyorum. "Haklısın, bir şeylerin değişmesi gerekiyor yoksa sonsuza kadar yalnız kalacağız."

"Ee, var mıyız?" Jolie soruyor.

"Bir randevu mu?" Ben soruyorum. "Bu kadar mı? Bağlanmak yok mu?"

"Düzgün bir randevu. Oturup yemek ve tüm süslemeler. En az dört saat. Sonunda da bir öpücük" diye yanıtlıyor Jolie.

"Erkekleri bu işin dışında bırakıp, bunun yerine egzotik bir kız hafta sonu kaçamağı yapabilir miyiz?" Ben soruyorum. "Bunu bilmelerini istemiyorum." Nathan öğrenirse bunu yaşamama asla izin vermez.

"Tabii ki." Brooke gülümsüyor. "Bu gece kırmızı elbisemi giymek için tam da ihtiyacım olan motivasyon buydu."

"Bu gece mi başlıyoruz?" Nefes nefese kaldım.

"Şimdiki zaman gibisi yok." Brooke şarap kadehini bizimkiyle tokuşturuyor. "Kızgınlık kırıcı operasyona."

Jolie, "İlk randevuyu kim alırsa, hafta sonu kaçamağımız için nereye gideceğimizi o seçecek," diyor.

"Bu ben olacağım." Gülümsüyorum ve uzun zamandır ilk kez içimi bir heyecan kaplıyor.

Bu gece ne giyebilirim? Gideceğimiz yeri ben seçmek istiyorum, bu yüzden bahsi kazanmalıyım. Çok seksi görünmek istiyorum.

"Biliyor musunuz?" Jolie diyor ki. "Şimdi bara gideceğim ve biriyle konuşacağım."

"Öyle mi?" Şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

"Evet, siktir et. Sohbet edeceğim ve her şeyi yapacağım."

Hepimiz kıkırdıyoruz ve o da şüphelenmediği hedefini ararken etrafına bakınıyor. "Şuradaki adamı görüyor musun?"

Barda tek başına oturan sevimli bir adam görmek için bakıyoruz. "Evet." "Gidip onunla konuşacağım."

"Ne, şimdi mi?" Kaşlarımı çattım. "Şu anda."

Bardağını boşaltıyor ve masaya çarpıyor. "Bana şans dileyin, sürtükler."

"İyi şanslar." Gülüyoruz.

Yanına gider ve tabureye oturur. Onu gördüğünde gözleri parlıyor ve gülümsüyor. Adam bir şey söylediğinde, kadın kahkaha atıyor.

Brooke'a gülümsüyorum. "Ve bu iş böyle yapılır." "Görünüşe göre."

Konuşup gülerken bir süre onu izliyoruz ve benim odağım tekrar Brooke'a dönüyor. "Nathan'la bu kadar çok vakit geçirerek kendimi biriyle tanışmaktan alıkoyduğumu mu düşünüyorsun gerçekten?"

"Evet." İç çekiyor. "Öyle, bu gerçekten berbat çünkü seni herkesten çok seviyor. Yani, neden eşcinsel ki zaten? O mükemmel bir erkek

numune."

"Biliyorum." Üzüntüyle iç çektim.

Jolie'yi ve telefonuna bakan adamı görmek için bara doğru bakıyorum.

"Ne yapıyor orada? Bir şey mi izliyorlar?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Ne gibi?"

Jolie bakar ve kadehini şerefine kaldırmadan önce kahkahayı patlatır.

Bi

z. "O ne yapıyor?"

Brooke gülüyor. "Kim bilir?" İçkisini yudumluyor. "Oh, söyle bana röportajınız hakkında."

"Çok tuhaftı. Röportajı yapıyorduk ve içimde onunla ilgili bir şeyler olduğuna dair bir his vardı. Hani böyle bir hisse kapılırsınız ya?"

"Uh-huh."

"Shotlar," diyor garson önümüze dört shot koyarken. "Pardon, ne dediniz?" Kaşlarımı çattım. "Sanırım yanlış masaya geldiniz."

"Bunlar bardaki arkadaşından." Jolie'ye eliyle işaret ediyor ve onun da başını arkaya eğip bir tane çektiğini görüyoruz. Adamın telefonuna bakarken yüksek sesle gülüyor.

"Teşekkür ederim," diyoruz garsona, o kulüpte gözden kaybolmadan önce.

"O ne yapıyor?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Bilmiyorum ama belli ki sarhoş olmak istiyor."

Kıkırdıyorum ve ilk shot'ımı alıyorum. "Ben kimim ki tartışayım?" Başımı arkaya eğiyorum ve shot bardağını boşaltıyorum. "Ugh, tekila." Yüzümü tiksintiyle buruşturuyorum. "Bizi öldürmeye çalışıyor." Kekeliyorum.

Brooke gülüyor ve başını geriye atıyor. Hemen ikinci kadehini alır ve tekrar yapar. "Devam et... röportaj?"

"Oh." Başımı arkaya eğdim ve ikinci iğneyi yaptım. "Tanrım, bu çok kötü." İrkildim.

"Görüşmeyi yaptık ve sonra adam benimle çalışabileceğinden emin olmadığını söyledi."

"Neden olmasın?" Brooke kaşlarını çatar.

Bardan yüksek sesli bir kahkaha duyuyoruz. Başımızı kaldırdığımızda Jolie'nin başını arkaya eğdiğini ve gerçekten güldüğünü görüyoruz.

"Bu adam gerçekten komik olmalı." Brooke kaşlarını çattı.

"Ya öyle ya da içkisine ilaç kattı." Masamızdaki dört boş kadehe bakıyorum. "Ve bizimkine. Her neyse, mülakatı yapan kişi benden etkilendiği için benimle çalışıp çalışamayacağından emin olmadığını söyledi."

"Ne?"

"Biliyorum." Omuz silkiyorum. "Tuhaf. Değil mi?"

"İçkiler, bayanlar." Garson önümüze dört shot daha koydu. "Bu da ne böyle?" Brooke homurdanıyor.

Jolie bardan gülüyor ve kadehini bize doğru kaldırıyor. Bardağı boşaltmak için başını arkaya eğiyor ve sonra telefonuna bakmaya devam ediyor.

"Telefonunda ne izliyorlar?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Tanrı bilir." Brooke kadehini indiriyor. "Yine de işe yarıyor. Şimdiden kafam iyi. Demek işi aldın. Ne zaman başlıyorsun?"

"Pazartesi'den itibaren bir hafta." "Bu kadar çabuk mu?"

"Biliyorum."

"Dr. Flörtöz Patron konusunda ne yapacaksınız?"

"Bir şey olmadığına eminim. Belki de onu yanlış duymuşumdur?"

Jolie yanımızdaki koltuğa düştü. "Hey." Gülüyor. "Ne yapıyorsun?"

Kıkırdıyor ve konuştuğu adama eliyle işaret ediyor. Şu anda elinde sekiz shotluk bir tepsi taşıyor. Bizimle birlikte masaya oturdu. "Kızlar, bu Santiago." Onu tanıtıyor.

"Merhaba." Gülümseriz. *Çok seksi!*

"Merhaba," diyor yabancı bir aksanla. "Merhaba, güzel bayanlar."

Jolie başını geriye atıp bir kadeh daha yuvarlarken gözleri keyifle dans ediyor. "Telefonunda bazı filmler izliyorduk ve bunları arkadaşlarımla paylaşmamın adil olacağını düşündüm."

Brooke ve ben birbirimize kaşlarımızı çattık. Ne?

"Ah, bayanlar." Santiago gülümsüyor. "Kendimi tanıtmama izin verin." Telefonunda bir şeye tıklıyor.

"İç!" Jolie emrediyor. "İhtiyacın olacak."

Hepimiz bir sonraki atışımızı yapıyoruz ve ben burada kendimi çok sarhoş hissediyorum. Santiago telefonunu kaldırıyor ve hepimiz ona bakıyoruz. Gözlerimin odaklanması bir an alıyor ve sonra elimi ağzıma kapatıyorum.

Bu o! Santiago bir kadınla seks yapıyor.

Brooke'un dehşete düşmüş gözleri ekrana bakıyor ve ben onun yüz ifadesiyle kahkahalara boğuluyorum.

Bacakları omuzlarının üzerindeyken kıza gerçekten veriyor. Çekiyor ve kameraya dönüyor. Lanet bir at gibi asılmış.

Bir kahkaha patlattım. "Ne oluyor be?" Jolie sertçe güldü. "Değil mi?"

Video bir plajda, önünde diz çökmüş iki kızla sevişirken geçiyor. Sert, derin itişler yapıyor ve hatta onlardan birinin arkasına tokat atıyor.

Brooke telefona bakarken gözleri fincan tabağı büyüklüğündeydi. "Ne oluyor lan?" diye kekeliyor. "Şu anda ne izliyorum ben?"

Jolie başını geriye atıyor ve daha da çok gülüyor. Histerik.

Santiago ekrana dokunuyor ve kısa süre sonra karanlığa gömülüyor. Her birimiz odaklanmaya çalışmak için eğiliyoruz, sadece bir arabanın bagajında başka bir kıızı becerdiğini görüyoruz. Tenin tene değme sesi etrafımızdan duyuluyor. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama aslında izlemek oldukça ateşli.

Gözlerim arkadaşlarımla buluşuyor ve üçümüz yine kahkahalara boğuluyoruz. "Ne tür bir ucubesin sen?" Brooke ağzından kaçırıyor.

"Dünyanın en büyük aşığı," diye mırıldanıyor Santiago.

"Bu kadınlarla nerede tanışıyorsun?" Ona soruyorum.

"Barlarda, tekila içerken." Kaşlarını kaldırıyor. Tamamen ciddi.

Dünyanın en büyük aşığı olduğunu düşünüyor.

"Seni iğrenç buluyorum," diyor Brooke, bardağını boşaltırken öfkeyle.

"Saldırganlıktan bahsetmiyorum bile."

"Ve tamamen ateşli." Jolie gülüyor. "Farklı bir şey denemek istediğimizi söylemiştik kızlar."

Ben de onunla birlikte gülüyorum. "Bu kadar farklı değil."

Nathan

Emlakçı bana daireyi gezdirirken, "İşte burası da ebeveyn yatak odası," diyor.

San Francisco'nun geniş manzarasına bakıyorum. Çok güzel bir daire, şimdiye kadar gördüklerimin en güzeli ve uzun zamandır arıyordum. Şehrin en iyi yerinde, restoranlara ve mağazalara yakın.

"Çok güzel." Neredeyse Eliza'nın tüm dairesinin büyüklüğünde olan geniş ana suite doğru yürüyorum. Yanında büyük bir ebeveyn banyosu var. Benim sevdiğim renklerde dekore edilmemiş ama bununla idare edebiliriz.

Daha sonra. Ayrıca kocaman bir gömme dolap var. İkimizin de eşyaları için yeterli yer var.

Bu işe yarayabilir.

Etrafıma dikkatle bakıyorum, burası gerçekten çok güzel.

Yaşam alanına ve koridora geri dönüyorum.

"Toplam beş yatak odası var. Ebeveyn olarak bir çatı katı, iki yaşam alanı ve bu katta başka bir banyo ile büyük bir mutfak" diye devam ediyor emlakçı satış konuşmasında.

"Peki ya garajlar?"

"Yirmi dört saat kapıcısı olan çift garaj." "Peki ya güvenlik?"

"Tam gözetim."

Gülümseyerek emlakçıya döndüm. "Bir teklif yapmak istiyorum."

Bar hareketli ve ben en iyi iki arkadaşım Drew ve Glen ile birlikteyim. Şu anda kızları bekliyoruz.

"Hangi cehennemdeler?" Drew saatine bakar. "Bir saat önce burada olmaları gerekiyordu. Yemek yemek istiyorum."

Kızların yemek yiyip yemediğinden emin değiliz, bu yüzden onları bekliyoruz. Telefonumu çıkarıp Eliza'ya mesaj atıyorum.

Neredesin?

Telefonumu masaya bıraktım ve cevabını bekledim.

Odaya bakıyorum ve köşede tanıdık bir yüz görüyorum. Glen'e sııttım. "En iyi dostun burada."

Etrafa bakıyorlar. "Kim?"

"Köşenin orada." Biramı genel yöne doğru eğiyorum ve Glen bahsettiğim adamı görüp gözlerini deviriyor.

"Cidden, tam bir pislik. Bizi görmesine izin verme."

Biramdan bir yudum alırken kıkırdıyorum. Samuel Phillips Glen'in baş düşmanı. O da Glen gibi bir anesteziist ve çalıştıkları hastanelerde sık sık görüşüyorlar. Samuel yakışıklı ve

Kendine güveniyor ve bulduğu her fırsatta ne kadar harika olduğunu söylemeye bayılıyor. Glen'i kesinlikle çıldırtıyor.

Glen bir yudum alırken, "Bu lanet olası günlerden birinde o pisliği yere sereceğim," diye mırıldanıyor.

"Neden yine seni bu kadar sinirlendiriyor?" Ben soruyorum.

"Bilmiyorum, öyle işte. Flört ediyor ve hemşireleri okullu kızlar gibi kıkırdatıyor. İhtesin, sık kafalı, sikini bir kenara bırak ve lanet işini yap."

Drew sırtıyor. "Yani kıskanıyor musun?" Glen alay eder. "Onu mu? Sanki."

Drew ve ben kıkırdıyoruz. Telefonumu elime alıp Eliza'nın cevap verip vermediğini kontrol ediyorum. "Hangi cehennemdeler?" Karnımı ovuyorum. "Açlıktan bayılmak üzereyim."

Çocuklarla birlikte olduğum için kendimi daha iyi hissediyorum. Bu sabahki küçük bikini ereksiyonum yüzünden bütün gün sarsıldım.

Sadece azmıştım. İyi bir masturbasyon durumu düzeltti ve şimdi şükürler olsun ki normale dönebilirim.

Kendi kendime gülümsedim ve Eliza olduğunu sandım... Aptal herif.

Başımı salladım. Ne düşünüyordum ki? Elbette o değildi. Eliza'yı son on yıldır çoğu gün neredeyse hiçbir şey giymeden gördüm. Onun vücudu değildi... benimkiydi.

Sadece hormonal bir arızaydı. Ne eksik ne fazla.

Düşüncelerim Glen'in sesiyle bölündü. "Tam zamanında. Hangi cehennemdeydiniz kızlar?"

"Film izliyorum," diyor Brooke yüzünü asmamaya çalışarak.

"Daha çok belgesel gibi," diye ekliyor Jolie. "Gerçekten çok ilginç olanlar."

Eliza gülüyor. Başımı kaldırıp onu görüyorum ve kalbim küt küt atıyor. Dar, siyah bir elbise giyiyor. Omuzlarını açıkta bırakıyor ve dizlerinin hemen üstüne oturuyor. Uzun, siyah saçları dökülmüş ve makyajı dumanlı. Gülümsüyor ve yanağımdan öpmek için yanıma gelip elini kalçama koyuyor.

"Merhaba, Nathe."

Sarhoş; boğuk sesinden anlayabiliyorum.

"Merhaba." Ona bir aşağı bir yukarı baktım.

"Muhteşem görünüyorsun." Sikimde bir sancı hissettim. *Hayır! Hayır!*

Yine mi?

Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsüyor. "Teşekkürler."

"Akşam yemeği yiyecek miyiz?" Onlara soruyorum.

"Hayır, biz zaten yedik. Kanepelerimiz ve tekilamız vardı."

"Oh, çok teşekkürler. Bize söylediğiniz için teşekkürler!" Drew tersledi. "Biz burada sizleri bekliyoruz, hem de boşa harcayarak."

Brooke keman çalıyormuş gibi yaparken Eliza kıkırdar.

"Hadi kokteyl alalım," diyor Eliza, bara doğru bakarak. "Harika bir fikir."

Ben bir menü kaparken kızlar havalanıyor. "Bir dahaki sefere o sürtükleri beklemeyeceğim, acıktığımda yiyeceğim. Siktir et, her şeyi alacağım."

Üç saat sonra, çocuklar ve ben bir grup kadınla konuşurken odanın diğer ucuna bakıyorum. Eliza hayatının en güzel anlarını yaşıyor, dans ediyor ve flört ediyordu. Bütün gece benimle neredeyse iki kelime bile konuşmadı.

Ve bu beni rahatsız etmemeli... ama ediyor.

Nefes alıyorum ve kim olduğumu kendime hatırlatarak başımı sallıyorum.

Kes şunu. Kiminle konuştuğu kimin umurunda? Benim değil, orası kesin.

"Ee, bağlı mısın?" diye soruyor sarışın, elini pazıma sürterken.

"Evet, hem de çok" diye cevap veriyorum.

"Benim için fark etmez," diye mırıldanıyor. "Bu işi daha eğlenceli hale getiriyor. Çok ihtiyatlıyım." Gözlerimi deviriyorum. *Hay Allah.*

Glen onun cevabıyla açıkça eğlenerek sırıtıyor.

Samuel Phillips ona yaklaşıırken gözlerim Eliza'yı buluyor. Adam bir şeyler söylüyor ve Eliza yüksek sesle gülerek selamlamak için adamın yanağını öpüyor.

İkisini izlerken gözlerimi kısıyorum. Adam konuşurken hareketleniyor ve kız öğrenci gibi kıkırdıyor.

Oh, lütfen, beni rahat bırak.

Gözleri vücudunda geziniyor ve tekrar yüzüne dönüyor. Onu izlerken çenem sıkıştı.

Ona öyle bakma, sik kafalı.

Öfke başlar içinrulo aracılığıyla Ben olarak I hissetmek kendim onu sahiplenmeye başladı.

Gözlerimi öfkeyle kaçırıyorum, ama çok geçmeden tekrar onu izlemek için kalkıyorlar.

Samuel'in gözleri onu içine çekiyor, dikkati tüm vücudunda geziniyor.

Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum.

Oraya gidip ona biraz terbiye öğretmek istiyorum. Dikkatini dağıtmam lazım.

"Ben bir tur daha içki alacağım," diyorum çocuklara.

Barda sıraya girip kendime gelmeye çalışıyorum, gerginliğimin bir kısmını atmak için boynumu esnetiyorum.

Bana ne ki zaten?

Eliza'nın kiminle konuştuğu beni ilgilendirmez.

O büyük bir kız; ne isterse yapabilir.

Samuel'in onun elinden tutup dans pistine götürmesini izliyorum.

Onu kollarının arasına alıyor ve kız ona gülümsüyor. Çenemi sıkıyorum.

Yapma. Hatta.

Ne halt ediyor bu? Asla böyle devam etmez. Aslında, üç kız da bu gece serbest. Bugün ne kadar içtiler?

Bir an onları izliyorum, Samuel'in elleri Eliza'nın arkasında. O aldırıyor gibi görünüyor.

İnsanlar onları göremeyene kadar görüşümü engelliyor. Dans pistinin diğer tarafına geçtiklerini görmek için boynumu kaldırıyorum. Hayal kırıklığı içimi dolduruyor.

Siktir et, bu sırada beklemeyeceğim. Neler olup bittiğini daha iyi görebilmek için arkadaşlarımdan olduğu yere geri dönüyorum.

"İçkilerimiz nerede?" Glen sorar.

"Bir dakika içinde geri döneceğim," diye cevap veriyorum, tamamen dikkatim dağılmış bir halde.

"Nerede çalışıyorsun?" Sarışın bana soruyor.

Gözlerim dans pistinde sabit kaldı.

Drew bacağıma vuruyor ve çenesiyle sarışına bir işaret yapıyor.

"Ah, özür dilerim," dedim ona. "Seni

duymadım." "Dedim ki, nerede çalışıyorsun?"

"Ben tesisatçıyım," diye yalan söyledim. Bu kadın neden hâlâ burada? Drew büyük bir yudum alırken bardağına karşı sırtlıyor.

Siz kızlar siktirip gider misiniz? Eliza'ya dokunmadığından emin olmak için o dangalağı izlemek istiyorum. Gözlerim tekrar dans pistindeki onlara dönüyor ve Samuel Eliza'ya sanki onu yiyecekmiş gibi gülümsüyor.

Kırmızı görmeye başladım.

Ona dokunma pislik, yoksa ölürsün.

Drew'a bakıyorum ve o da ne düşündüğümü çok iyi bildiğinden kıkırdıyor.

Samuel'in elleri Eliza'nın kışına gidiyor ve ben bir adım öne çıkıyorum. Drew kolumu tuttu.

"Sakin ol," diye fısıldıyor.

Samuel Eliza'yı kendine doğru çekiyor ve ben ne yaptığımı anlayamadan yanlarında oluyorum.

"Gitme vakti Eliza," diye bağıryorum.

"Ne?" Şaşkınlıkla geri çekilirken kaşlarını çatıyor.

"Çok fazla içmişsin. Seni eve götürüyorum."

"Hayır, sorun değil." Samuel gülümsüyor ve sinsice göz kırpmıyor.

"Onu sağ salim eve götüreceğim."

"Hayır dedim."

Kaşlarını çatıyor. "Kendi işine bak, Mercer."

Ona ters ters bakıyorum ve Eliza'yı elinden çekip alıyorum. "Sakın beni kızdırma."

Eliza ikimizin arasına bakarken kaşlarını çatıyor. "Nathan?"

"Bana *Nathan* deme." Elini tutup onu dans pistinden sürüklüyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye tersliyor.

"Kendini utandırmanı engellemek." "Ne?"

Kapıyı gösteriyorum. "Biz gidiyoruz."

"Duruma göre değişir."

"Ne üzerine?"

Gözlerini şakacı bir şekilde kısıyor ve durup ellerini kalçalarına koyuyor. "Beni pizza yemeye mi götürüyorsun? Çünkü ben sadece pizza için gidiyorum."

"Eğer uslu durursan." Elini bir kez daha elime aldım.

"Tamam." Kabul ediyor. "Ama bütün bir pizzayı kendime istiyorum." "Domuzluk yapma." Mırıldandım, dikkatim dağılmıştı.

Arkadaşlarımıza el sallıyor. Biz kapıya doğru yürürken "Hoşça kalın!" diye sesleniyor. "Neden bu kadar parti bozucusun?" Arkamdan söylüyor.

"Pizza istiyor musun, istemiyor musun?" Şak diye söyledim.

Homurdanmaya ve kendi kendine gülmeye başlıyor, ben de gözlerimi deviriyorum. Sarhoş kadınlar. Bundan daha sinir bozucu bir şey var mı?

Bir buçuk saat sonra, daireye girmek için anahtarla uğraştım. Orada şaka yapmıyordum. Eliza sadece çakırkeyif değil, zil zurna sarhoş.

Pizza yemeden önce önünden geçtiğimiz başka bir bara girip iki kokteyl daha içmek zorunda kaldık. Şimdi, nihayet, evdeyiz.

Bir elimde stiletto ları, diğer elimle de o sallanırken elini mengene gibi kavıyorum.

"Kıpırdamadan dur," dedim.

"Bana patronluk taslamayı bırak," diye mırıldanıyor.

Anahtarla mücadele ediyorum. "Sana patronluk taslamak hoşuma gidiyor." "Hadi canım." Gözlerini bana dikti.

Gülümsüyorum, anahtar dönüyor ve tökezleyerek kapıdan içeri giriyoruz. Ben daha bir Çey söyleyemeden Eliza elbisesinin eteklerine uzanıyor ve baÇının üzerinden kaldırıyor.

Siyah bir G-string giyiyor ve bana doğru döndüğünde kahkahayı patlatıyorum. "Göğüslerinde ne var lan?"

Yere bakıyor ve tökezleyerek kaşlarını çatıyor. "Ah. Meme ucu kılıfları." "Onlar da ne?"

"Onlar senin... nippy olmanı engeller."

"Nippy?"

Onları soyuyor ve yanaklarıma vuruyor. Dehşet içinde ona bakıyorum. "Bunu az önce yapmadın."

"Evet, yaptım... çünkü sen gerçek bir *memesin*." Bir kahkaha patlattı ve beni işaret etti. "Anladım, çünkü yüzünde meme ucu kılıfları var... çünkü sen bir *memesin*."

Gözlerimi deviriyorum. "Çok komik. Banyoya gir."

Onu içeri götürüp tezgâhın üzerine oturttum. Bana aptalca gülümsüyor.

Bir pamuğa makyaj temizleyicisi sürmemi izliyor ve gözlerini kapatıyor. Rutini biliyor; bunu daha önce birçok kez yaptık. Makyajı çıkana kadar uyuyamıyor. Bütün gece dönüp duruyor ve bunu bir saat içinde yapmaktansa şimdi yapmak daha kolay.

Önce bir gözündeki, sonra diğerindeki makyajı siliyorum. Her birini silerken koyu renk kirpikleri dalgalanıyor ve onu izlerken kendimi gülümserken buluyorum.

Elmacık kemikleri yüksek ve büyük, boğucu dudakları hafifçe ayrılmış.

Kalbim göğsümde sıkışıyor. "Nathe."

Elleri kalçalarımın üzerinde. "Evet, bebeğim," diye fısıldıyorum.

"Seni seviyorum."

Yumuşakça gülümsüyorum. Ne zaman sarhoş olsa beni seviyor.

"Biliyorum." "Sen beni seviyor musun?"

Eğildim ve alnından öptüm. "İstediğimi biliyorsun."

Uykulu başını göğsüme yaslıyor. "Artık yatabilir miyiz?" diye fısıldıyor. "Çok yorgunum."

"Neredeyse bitti." Makyajının geri kalanını silip durulayarak temizliyorum ve sonra onu yatak odasına götürüyorum. Battaniyeleri indiriyorum ve o da sırt üstü uzanıyor. Rahatça uzanabilmesi için bacaklarını kaldırıyorum ve kısa süre sonra uykuyla savaşıırken kirpikleri titriyor.

Gözlerim vücudunda geziniyor ve içimi garip bir duygu kaplıyor. Eliza'yı daha önce birçok kez çıplak görmüştüm ama bu gece o kadar... çıplak hissediyor ki.

Çiğ.

Gözlerim önce dolgun göğüslerinde, sonra karnında, kash kalçalarında geziniyor ve siyah G-string'inin üzerinde duruyor.

Bir an ona bakıyorum ve hayal gücüm beni yeni bir yere götürüyor.

Onun içinde olmak nasıl bir şey olurdu?

Bacaklarını açtığını ve bedenimin onun derinliklerine kaydığını görüyorum. Kan sikime hücum ediyor ve tüm tutarlı düşüncelerimi kaybediyorum.

Hava ciğerlerimi terk ederken gözlerimi kapatıyorum.

Hayır.

Gözlerimi açtığımda kendime engel olamıyorum. Kotumun fermuarını açtım ve sikimi elime aldım. Onu içime çekerken yavaşça okşuyorum.

Yumuşakça inliyor ve bacaklarını yeniden düzenliyor. Aletimin ucuna doğru hareketini neredeyse hissedebiliyorum ve keskin bir şekilde nefes alıyorum.

Sikeyim.

Buradan çıkmam gerek. Bu... *yanlış.*

Tökezleyerek banyoya giriyorum, kapıyı kilitliyorum ve kıyafetlerimi çıkarıyorum. Duşu açtım ve sıcak suyun altına girdim. Elimi yağlıyorum ve en iyi arkadaşımın düşünceleri aklımdan çıplak bir şekilde geçiyor...

Kendimi beceriyorum.

Sert.

OceanofPDF.com

Nathan

"NATHAN." Ses çakıllı ve boğuk.

Kaşlarımı çatıyorum, gözlerim hâlâ kapalı.

"Nathan. Tanrım, sikini sırtımdan çek." Gözlerimi açtım. "Ne?"

Eliza'ya arkadan sarılıyorum. Elim çıplak göğüslerinin arasında duruyor ve kalkmış sikim sırtının alt kısmına sıkıca bastırılıyor.

"Kahretsin." Yatağın kendi tarafına geçtim. "Siktir, özür dilerim. Sabah oldu..." Ellerimi saçlarımda gezdirirken sıçırıyorum.

"Hmm." Uykuya dalmadan önce homurdanıyor. Korku içinde gözlerimi kapatıyorum.

Ayağa kalkıyorum, tualete gidiyorum ve sonra kendimi yatağın kendi tarafıma bırakıyorum, tehlikeli bir şekilde kenara yakın yatıyorum. Ona vahşi bir hayvanmış gibi bakıyorum, çünkü şu anda benim için öyle.

Bu benim için bilinmeyen bir şey. Bu daha önce hiç yaşanmadı.

Neden şimdi oluyor?

"Hmm." Arkasını bana doğru itiyor. Sessiz kalıyorum.

Tekrar yapıyor. "Nathe, sarıl bana," diye mırıldanıyor uykulu bir şekilde. Hay sikeyim.

Ruhumu bir korku duygusu doldururken onu kendime çekiyor ve sıkıca sarılıyorum.

Ve bu sabahki sikimle ilgili değil; öyle şeyler olur. Dün geceyle ilgili. Eliza'yı çıplak görmek.
Onun görüntüsüyle mastürbasyon yapmak.
Kendimden iğrenerek gözlerimi kapatıyorum ve utancın iğrenç tadı ağzımı dolduruyor.
Arkadaşlığımız özel. Birlikte sahip olduğumuz şey mükemmel. Sikim bu denkleme girmiyor ve asla da girmeyecek. Buna izin vermeyeceğim.
Burada, onun yanında daha fazla yatamam. Yatağın kenarına oturuyorum ve ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Terler tenimin tozunu alıyor.
Ne hissettiğimi anlamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum ama yapamıyorum çünkü anlamıyorum. Hiçbir şeyle geçen on yıl.
Neden şimdi?
Tüm bunların mantıklı bir cevabı var, olmalı ve kesinlikle bu sadece bir yanlış anlaşılma. Kafamda neler döndüğünü bir çözebilsem.
Bunu benim için kim halledebilir? Bir an düşündüm.
Evet, elbette, işte bu! Buldum.

Üç saat sonra, San Francisco'daki en iyi psikologlardan birinin bekleme odasında oturuyorum. Beklerken dirseklerim ayrılmış dizlerimin üzerinde duruyor. Düzensiz bir kalp atışıyla mücadele ediyorum ve sinirlerim damarlarımda dolaşıyor. Daha önce hiç psikoloğa gitmemiştim, hiç ihtiyacım olmamıştı.

Neden burada olduklarını merak ederken gözlerim bekleme odasındaki insanların üzerinde geziniyor.

Bahse girerim ben onlardan daha berbat durumdayım.

Ofisin kapısı açılır ve bir adam belirir. "Nathan Mercer?"

Ayağa kalktım. "Evet."

"Bu taraftan lütfen." Onu ofisine kadar takip ediyorum ve kapıyı arkamızdan kapatıyor. Elimi sıkmak için elini uzattı. "Elliot Hamilton."

Kırkılı yaşların ortalarında, seçkin görünümlü ve hiç de beklediğim gibi biri değil.

Beklediğim kişinin kim olduğundan emin değilim.

"Merhaba." Başımı salladım. "Bu kadar kısa sürede beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim."

Gülümsüyor ve deri bir sandalyeyi işaret ediyor. "Lütfen oturun. Bu sabah telefonunuzu aldığımda, işleri yoluna koymak için birkaç şeyi karıştırdım."

"Minnettarım."

Gözleri gözlerimi tutuyor ve sandalyesine geri oturuyor. Gözleri değerlendiriyor ve önündeki bazı kağıtları karıştırıyor.

"Söyle bana, seni bugün buraya getiren nedir, Nathan? Sana Nathan diyebilir miyim?"

"Evet, tabii ki." Bunu yüksek sesle söylemek için kendimi zorlarken derin bir nefes alıyorum.

Önümdeki bardağı suyla doldururken bana sakın bir gülümseme veriyor. "Acele etme."

"Ben..." Kelimeleri dudaklarımdan geçirmeye çalışırken duraksıyorum. "Son zamanlarda birine karşı istenmeyen bir çekim hissettim..." Cümlemi keserken kaşlarımı çattım.

"Birisi... ne?" "En iyi arkadaşım."

"Ah." Anlamış gibi başını sallıyor ve arkasına yaslanıyor. "Ve bu seni üzüyor mu?"

"Evet." Başımı salladım. "Hem de çok."

"Ve daha önce hiç aynı cinsten birine karşı bir çekim hissetmediniz mi?"

"Oh." Ne düşündüğünü fark ederek kaşlarımı çatıyorum. "Öyle değil." Yanaklarıma hava ü f l ü y o r u m . "Benim en iyi arkadaşım bir kadın."

Kaşlarını çatıyor.

"Ben... genellikle erkeklerle birlikteyim."

Çenemi sıkıyorum. "Yani kendini eşcinsel bir erkek olarak mı tanımlıyorsun?"

"Hayır."

Kaşları çatılır. "Kendini nasıl görüyorsun, Nathan?"

"Normal." Omuz silkiyorum. "Cinselliğimi etiketleme ihtiyacı hissetmiyorum."

Başını salladı. "Anlıyorum." Bir an duraksıyor. "Dışarı çıkmadın mı?" "Hem evet hem hayır. Gençken uzun süreli bir ilişkim vardı ve ayrıldığımızda herkes birlikte olduğumuzu biliyordu. Erkeklerle birlikte olduğumu saklamıyorum ama reklamını da yapmıyorum." Gözlerim onunkilerle buluşmak için yükseliyor. "Ben özel bir insanım.

Seks hayatım sadece bana ait. Seçimlerimi meşrulaştırma ihtiyacı hissetmiyorum. Ben ne ysem oyum. İnsanlar bunu kabul edebilir ya da bırakın."

"Anlıyorum." Cevabımı düşünüyormuş gibi gülümsüyor. "Peki daha önce hiç bir kadından etkilenmedin mi?"

"Hayır."

"Bu seni rahatsız mı ediyor?" "Çok fazla." "Neden?"

Başımı öne eğiyorum. "En iyi arkadaşım ve ben çok yakınız. Bunu berbat edemem."

Kaşlarını çatı. "Ve sence eğer... Pardon, adı neydi?"

"Eliza."

"Eliza öğrenirse onu kaybedeceğini mi düşünüyorsun?" "Yüzde yüz." Başımı salladım.

"Biliyorum, kaybederdim."

"Bu ne zamandır devam ediyor?"

"Sadece son birkaç gündür... ama dün gece..." Kaşlarımı çatıyorum, devam edemeyecek kadar utanıyorum.

"Devam edin, güvenli bir yerdesiniz. Bu tamamen gizlidir." "Dün gece sarhoş oldu ve eve gittiğimizde-"

"Birlikte mi yaşıyorsunuz?"

"Neredeyse. Her gece onunla yatıyorum."

"Aynı yatakta mı?" Kaşlarını çatıyor.

Başımı salladım.

Not defterine bir şeyler karalıyor. "Buna geri döneceğiz. Bana dün gece ne olduğunu anlat."

Onu hayal ederken burnumun kenarını çimdikliyorum. "Elbisesini çıkardı ve üzerinde G-string'den başka bir şey yoktu. Ve o uyuduktan sonra, ona bakarken kendime dokundum."

İşaret parmağını alt dudağına sürüyor. "Sonra ne oldu?"

"Kendimden iğreniyordum ama duramıyordum. Çok tahrik olmuştum, çok ileri gitmiştim, bu yüzden banyoya girdim ve onunla birlikte olduğumu hayal ederek mastürbasyon yaptım." Midem bulanıyor. "Tamamen... iğrençti."

"Nedenmiş o?"

"Ona ihanet ettim." Utanç içinde başımı eğdim.

"Bir kadınla birlikte olmayalı ne kadar oldu?" "Asla."

Kaşlarını kaldırıyor. "Anlıyorum."

Ellerimi yumruk yapıyorum. Sessizliği sağır edici. Siktir et, hiç yardımcı olmuyor. "Gidebilirim."

"Daha işimiz bitmedi." Hiç tereddüt etmeden karşılık veriyor. "Bana ilk cinsel deneyimini anlat."

Bunu ona söylemeyeceğim, bu özel bir konu. "Bunun Eliza'yla ne ilgisi var?" Tersliyorum.

"Her şey birbirine bağlı. Bunu çözmene yardım etmemi ister misin?"

Gözlerimiz kilitleniyor ve bunun bir hata olduğunu bilerek çenemi sıkıntıyla eğiyorum. "Evet."

"O zaman, lütfen." Elini uzatır. "Devam edin. Sandalyeye uzanın ve rahatlayın. Bunu çözebiliriz ama sadece birlikte çalışırsak."

Seçeneklerimi gözden geçirirken tereddüt ediyorum, hiç seçenek yok, sadece söyle ona. "On beş yaşındaydım... yaz kampındaydım."

Dikkatle dinliyor.

"Bir çocukla aynı odadaydım. Robert."

"Bundan önce herhangi birinden hoşlanıyor muydunuz?" "Bir erkeğe mi?"

"Her iki cinsiyet, kız ya da erkek."

Başımı salladım. "Hayır, sporla ilgileniyordum ve..." Omuz silkiyorum, detay veremiyorum.

Devam etmemi bekliyor, etmediğimde de beni yönlendiriyor. "Bana Robert'tan bahset."

Buradan başka bir yerde olmayı dileyerek derin bir nefes veriyorum. "Robert..." Hüzünle gülümsüyorum. "Robert şimdiye kadar tanıdığım herkesten farklıydı. Komikti, nazikti ve söylediğim her şeyi dinlerdi." Derin bir nefes alıyorum. "Birlikte kaldığımız ilk haftanın sonunda çok iyi arkadaş olmuştuk. Takılırdık, bütün gün gülerdik ve bütün gece konuşurduk." Tereddüt ediyorum, kulağa böyle gelmesinden nefret ediyorum.

"İkinizle birlikte odada başka kimse var mıydı?"

"Hayır."

"Devam et."

"Daha önce sahip olduklarımdan farklı bir arkadaşlığın alt akımı vardı, ancak ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bir gece bana doğruluk mu cesaret mi oynamak istediğimi sordu." Gülümsüyorum, sanki dünmüş gibi hatırlıyorum. "Beşinci doğruluk sorusunda, bana daha önce hiç

Kimseyi öpmediğimi söylediğimde, o da öpmediğini itiraf etti." Gözlerim Elliot'inkilerle buluşmak için yükselirken boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

Bana güven verici bir gülümseme veriyor.

"O dedi ki..." Kaşlarımı çatıyorum.

Kahretsin, bundan nefret ediyorum.

"Devam et."

"Sadece bir kez öpüşmemizi önerdi... bir kızla birlikte olduğumuzda pratik yapmak için."

"Yani... öpüştünüz mü?"

"O gece değil ama iki gece sonra. Bir öpücük yüz öpücüğe yol açtı ve ben farkına bile varmadan yatakta öpüşmeye başladık."

"Senin için nasıldı?"

"O zaman iyiydi. Ertesi gün utanç verici. Ondan nefret ettiğimi ve her şeyin bir hata olduğunu söyledim. Hiç olmamış gibi davranmaya karar verdik ama üç gece sonra yine oldu. Sadece..."

"Sadece ne?"

"İşler daha da kızıştı."

"Nasıl yani?"

"Üzerime boşaldı."

"Boşaldınız mı?"

Başımı salladım. "Evet."

"Ondan sonra nasıldın?"

"Kafam karıştı." Kaşlarımı çattım. "Kendimi hiçbir zaman bir erkeğe oral seks yaparken görmedim. Sadece..." O zamanki duygular içimden akıp geçerken başımı sallıyorum. "Hiç radarıma girmemişti."

"Ama...?"

"Ama hoşuma

gitti." "Neden?"

"Çünkü yasaklanmış hissediyordum. Sanki yaramazlık yapıyormuşum ve kimsenin bilmeyeceği karanlık, küçük bir sırrım varmış gibi."

"Yani, yine mi oldu?" "Bir

hafta boyunca her gün."

"Ondan sonra ne oldu?"

"Aramızda duygular gelişmeye başladı. O..." O zamanı hatırladıkça yüzümü buruşturuyorum. "O beni anladı, ben de onu. Aramızda hiç etiket olmadı. Öyle değildi çünkü doğal hissettiriyordu, anlıyor musun?"

Elliot ellerini önünde birleştiriyor. "Oradan sonra ne oldu?"

"Bana onun ilki olup olmayacağını sordu ve birlikte geçirdiğimiz zamanın yakında biteceğini ve birbirimizi bir daha asla göremeyeceğimizi ama buna her zaman sahip olacağımızı söyledi. Sırrımız. Onu becerdim."

"Ee, iyi misin?"

"Her zaman." Çenemi sıkıyorum, bunu tamamen yabancı birine yüksek sesle söylemek zorunda kaldığım için öfkeliyim.... lanet olsun, buraya bir daha asla gelmeyeceğim. Bu çok utanç verici.

"Ve hepsi bu muydu?"

"Hayır, biz aşık olduk. Aramızdaki şey çok özeldi."

Yumuşakça gülümsüyor.

"Hafta sonlarını ve her tatili birlikte geçireceğimiz uzun mesafeli bir ilişkiye başladık."

Elinde not defteri ve kalemiyle arkasına yaslanıp bacak bacak üstüne atıyor. "Bana hayatınızın o dönemini anlatın."

"Berbattı." Hissettiğim ani öfke dalgası karşısında şaşırarak saçımın arkasını kaşıdım.

"Nedenmiş o?"

"Bir ilişkim vardı, bu yüzden etrafta takılmıyordum. Çok fazla dışarı çıkmazdım çünkü kadınların bütün gece bana asılmasından nefret ederdim ve onlara neden onlardan hoşlanmadığıma dair bir açıklama yapamazdım."

"Sana asılan kızlardan etkilendin mi?" "Hayır."

"Bu süre zarfında başka erkeklerden etkilendiniz mi?"

Başımı salladım. "Ben sadece Robert'ı istedim. Başka hiç kimse gözüme çarpmadı."

Oda sessizliğe gömülür.

"Anlaşmaya göre Robert üniversiteyi bitirdiğinde, o sırada ben nerede çalışıyorsam oraya transfer olacaktı. Onun işi transfer edilebilirdi, benimki değil." O günleri düşünürken çenemdeki kirli sakalı ovuşturuyorum.

"Bu oldu mu?"

"Hayır, San Fran'a gelmek istemedi."

"Peki sen geldin mi?"

"Evet."

"Bu sana nasıl hissettirdi?"

"Kızgın."

"Nedenmiş

o?"

"Çünkü ona sadık kalmak için hayatımın en güzel kısmından vazgeçtim. Bir geleceğimiz olduğunu düşünmüştüm ama sonunda her şey boşa gitti. İşim bitmişti."

"Bitirdin mi?"

"Evet."

"Nathan." Elliot'ın gözleri benimkileri tutuyor. "Robert'a hâlâ aşık mısın?"

"Hayır." Omuz silkiyorum. "Uzun bir süre öyleydim ama artık değilim. Biz arkadaşız. Açıkça eşcinsel ve mutlu bir ilişkisi var."

"Bana o zamandan beri yaşadığınız ilişkilerden bahsedin."

Koltuğumda kıpırdanıyorum, bunun nereye gittiğinden rahatsızım.

"Hiç içmedim."

Elliot'ın gözleri kısılır. "Bir tane bile mi?"

"Seks yaptım tabii ki ama uzun vadede isteyeceğim biriyle tanışmadım."

"Yani, tek gecelik ilişkilerin mi var?"

"Bunun burada bulunma sebebimle ne ilgisi var?" Öfkeden kuduruyorum. "Bunun konuyla ne ilgisi olduğunu anlamıyorum. Bir sonraki soru."

"Hayır." Elliot'ın gözleri benimkileri tutuyor. "Tekrar ediyorum: tek gecelik ilişkilerin var mı?"

Ona ters ters baktım. "Düzenli olarak gündelik partnerlerim var." "Aynı kişiyle ne kadar süre görüşüyorsun?"

Omuz silkiyorum.

"Birkaç ay." "Ne zamana kadar?"

"Bana aşık olana kadar." "Aşk seni korkutuyor mu?"

"Hayır," diye itiyorum. "Sadece ilgilenmiyorum, hepsi bu." "Anlıyorum." Kağıdına bazı noktalar yazıyor.

Bir sonraki adımını beklerken derin bir nefes veriyorum. Sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve bacak bacak üstüne atıyor.

"Bana en iyi arkadaşından bahset." Onun adını hatırlamak için notlarına göz atıyor. "Eliza."

"Ne bilmek istiyorsun?" "Ne zaman tanıştınız?"

"Aynı gün aynı hastanede çalışmaya başladık. Kafeteryada tanıştık. Bir şeyler uyuştı ve arkadaş olduk."

Bazı notlar karalıyor ve bana bakıyor. "Bu Robert'tan ayrıldığınız zamanlara denk geliyor, değil mi?"

Başımı salladım. "Bu doğru. İki ay sonra falan." "Bana ondan bahset."

Kaşlarımı kaldırıyorum. Nereden başlasam? "Aptal, sakar ve neredeyse kendini ezdirmeden karşıdan karşıya geçemiyor. Telefonunu ve anahtarlarını sürekli kaybeder." Bir an düşündüm. "Gülümsediğinde çok güzel gamzeleri oluyor; tüm yüzü ışıltıyor." Onu hayal ederken bir an duraksıyorum. "Harika bir aşçıdır. Aslında en iyisi." Özlemle gülümsüyorum. "Her gün öğle yemeğinde artık yemek yiyorum." Söyleyecek başka bir şey bulmaya çalışırken parmaklarımı kucığımda çeviriyorum. "Her gece bir günlük yazıyor ve bazen o duştayken ben okuyorum."

Elliot dinlerken elini çenesine dayıyor.

"Tanıdığım en saf kalpli insan o." Başımı öne eğiyorum. "Herkesin ihtiyaçlarını kendininkilerin önüne koyar, özellikle de benimkilerin." Hüzünle gülümsüyorum. "O bir pediatri hemşiresi."

"Nathan," diyor Elliot sessizce. "Ona karşı duyduğun çekim neden seni bu kadar tiksindiriyor?"

Gözlerim onunkilerle buluştu. "Çünkü o benim her şeyim. Onu kaybedemem." Kalbim göğsümde sıkışıyor. "Onun yanımda olmayacağı düşüncesi bile..."

"Neden onu kaybedeceğini düşünüyorsun?"

"Biz değiliz... Aramızdaki hiçbir zaman böyle olmadı." Kaşlarımı çattım. "Beni öyle düşünmüyor ve..."

"Ve ne?"

"Cinsel olarak başa çıkılması gereken biriyim." "Nasıl yani?"

"Sert severim. İştahım doymak bilmez. Ve ben..." Sesim kesiliyor.

"Sen ne?"

"Büyük."

Dikkatle dinlerken kaşlarını çatıyor.

"O çok..." Doğru kelimeyi ararken kaşlarımı çatıyorum.

"Kırılğan." "İkinizin cinsel olarak uyumlu olacağınızı düşünmüyor musunuz?"

"Hayır, ve eğer o çizgiyi aşarsak ve işler yolunda gitmezse, asla olduğumuz yere geri dönemeyiz."

"Şu anda bulunduğun yerde mutlu musun?"

Yumuşakça gülümsüyorum. "Onun yanında uyanmak günümün en güzel kısmı." "Anlıyorum." Elliot kağıdını karalamaya başladı.

"Peki... bunu nasıl kapatabilirim? Bir daha olamaz."

"Sana yardım edebileceğimi sanmıyorum, Nathan."

"Neden olmasın?" Gözlerim onunkileri arıyor.

"Çünkü senin Eliza'ya aşık olabileceğini düşünüyorum." "Ne?"

Tersliyorum. "Bu çok saçma."

"Öyle mi?"

Nabzım kulaklarımda çınlamaya başlarken ona bakıyorum.

"Vücudunun kalbine yetişmesi mümkün olabilir mi, Nathan?"

"Hayır." Oda dönmeye başlar.

"Belki de yeniden hissetmek için kendine izin vermen bu kadar uzun sürmüştür?"

"Yanılıyorsun," diye çıkışıyorum, bu şerefsizin vaktimi boşa harcamasına sinirlenerek. "Sadece azdım."

"Öyleyse neden gidip bu gece başka biriyle yatmıyorsun? Bu kadar kolay çözülebiliyorsa, git ve istediğini al."

İçimde öfke kabarmaya başladı. "Beni tanıımıyorsun." Küçümsedim.

"Biriyle seks yapmayalı ne kadar oldu, Nathan?"

Sinirime dokunuyor ve boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Birkaç ay."

"Neden böyle düşünüyorsun?"

Bu heriften nefret ediyorum.

Gözlerimiz kilitlendi ve aramızdaki havada öfke asılı duruyor.

"Başka biriyle yakınlaşırsan Eliza'ya ihanet etmiş gibi hisseder misin? Vücudunu ona değil de başka birine verseydin?"

Gözyaşlarım düşme tehlikesi geçirirken burun deliklerim şişiyor. Başımı eğdim, sarsıldım.

Sikeyim.

Eliza

Perdelerin arasından sızan güneşe yavaşça uyanıyorum. Başım Nathan'ın geniş göğsüne gömülmüş, o ise sırt üstü yatıyor. Parmakları akılsızca saçlarımın arasında geziniyor. Belli ki bir süredir uyanık.

Derin bir nefes alıyorum ve gerinmek için kollarından çekiliyorum. "Günaydın," diye fısıldıyor çakıllı bir sesle.

Uykulu bir şekilde gülümsüyorum. "Merhaba." Telefonumu arıyorum.

"Saat kaç?

Alarm nerede?"

"Henüz patlamadı. Dün gece perdeleri kapatmayı unutmuşsun."

Sabah güneşine karşı irkildim. "Perdeleri kapatmayı unuttun demek *istiyorsun*. Ne zamandan beri bu benim işim oldu?"

"Benim evimde olsaydık, bu benim işim olurdu ama burası senin evin olduğu için..." Omuz silkiyor.

Gözlerimi deviriyorum ve yataktan çıkıyorum. "İkimize de bir iyilik yap ve bugün konuşma, tamam mı?"

Kıkırdıyor, yüzünü bana dönmek için yan dönüyor ve dirseğinin üzerine yaslanıyor. Gözleri yavaşça çıplak bacaklarıma iniyor. Bir süre kalçalarımın oyalanıyorlar ve sonra nerede olduğunu hatırlamış gibi tekrar yüzüme bakıyorlar.

Külot ve kaşkorse giyiyorum. Ayrıca sütyensizim ve her şeyim dışarıda ama bu yeni bir şey değil. Bu benim her zamanki uyku kıyafetim, bu yüzden ellerimi kalçalarımın koyuyorum. "Sen neye bakıyorsun?"

"Hiçbir şey."

"Az önce beni mi kontrol ettin?"

"Hayır." Sanki iğrenmiş gibi kaşlarını çatıyor. "Şaka mı yapıyorsun?" Aceleyle yataktan çıkar. "Senin neyin var böyle?" diye sorar. "Bunu neden söyledin ki?" Hışımınla banyoya girdi ve kapıyı çarptı.

Yatağı yapmaya başladım. Tanrım, şaka yapıyordum. Bugün neden bu kadar alıngan?

Su ısıtıcısını çalıştırıyorum ve siyah spor pantolonum ile siyah atletimden oluşan spor kıyafetlerimi giyiyorum. Saçımı yüksek bir at kuyruğu yapıyorum. Saat 5:30'daki

Nathan evine dönüp işe gitmek için hazırlanırken o da her sabah spin dersine gidiyor. Güne başlamadan önce hastanede erken vizitelerini yapıyor. Rahat bir rutinimiz var. Sabahları o çalışırken ben spor salonuna gidiyorum, akşamları da ben yemeği hazırlarken o da işten hemen sonra spor salonuna gidiyor.

Birkaç dakika sonra, banyodan tekrar çıkıyor.

"Kahven tezgâhın üzerinde," diye sesleniyorum minderleri toplayıp kanepeye geri atarken.

Geceleri neden bu kadar dağınık oluyorum?

"Teşekkürler." Seyahat kupasını eline alıyor.

"Bugün internetten alışveriş yapacak mısın?" Öğle yemeğinden kalanları buzdolabından çıkarıp ona uzatırken soruyorum. Aramızda bir anlaşma var. O market alışverişini ödüyor, ben de yemek yapıyorum.

"Evet." Tupperware kabının yan tarafına bakıyor. "Bugün menüde ne var?"

"Lazanya."

Kaşları şaşkınlıkla kalktı. Dün gece geç saate kadar çalışmış ve benimle yemek yememişti. "Dün gece bensiz lazanya mı yedin?" Sanki yaralanmış gibi elini kalbinin üzerine koydu. "Nasıl yapabildin?"

"Çok şey kaçırdın. En iyilerimden biriydi." "Bugün bana fazladan mı verdin?"

"Ben yaptım."

Bana gülümsüyor. "Sensiz ne yaparım ben?" "Açlıktan ölürdüm herhalde."

Yanağımdan öpüyor. "Akşama görüşürüz." Anahtarlarını aldı. "Alışveriş listesini bana e-posta ile gönder."

"Çoktan aldım, geçen hafta yaptığın gibi çikolatayı bilerek unutma. Yine saat 22:00'de gidip bulmanı sağlarım."

"Her neyse." Kapıdan çıkıp kayboluyor.

Kapı arkasından kapanırken gülümsüyorum ve sonra şimdi nereye gitmem gerektiğini hatırlıyorum. Derin bir nefes alıyorum. Ugh, spin dersi. Asla daha çekici hale gelmiyor. Her gün sıkıcı.

Bir gün zinde ve ateşli bir şekilde uyanacağım ve bir daha asla gitmek zorunda kalmayacağım.

O zamana kadar, spor salonuna gidiyorum.

Gece elbiseleri rafına göz gezdiriyorum, hmm, bunların çoğunu daha önce giymiştim.

"Peki ya bu?" Brooke raftan bir elbise alıp havaya kaldırıyor.

Elindeki kırmızı elbiseye bakıyorum. Uzun, vücuda oturan ve dekoltesi bir elbise. "Evet, bu güzel." Seçkiyi gözden geçirmeye geri dönüyorum. "Bunu deneyeceğim."

Brooke ve ben elbise kiralama mağazasındayız. Nathan'la o kadar çok siyah kravatlı davete gidiyoruz ki her şey için bir elbise almam mümkün değil. Burada, neredeyse bedavaya güzel bir tasarımcı elbisesi kiralayabiliyorum. Dükkanın sahibi ve işletmecisi iki genç kız. Her bedende bir tane olmak üzere en son tasarım elbiseleri satın alıyorlar ve bunları maliyetinin çok altında bir fiyata kiralyorlar. Bu harika bir fikir ve işleri giderek büyüyor. Önümüzdeki ay ikinci mağazalarını açacaklar.

"Oh, bu da yeni geldi," diyor tezgâhtar Libby, altın rengi bir elbise tutarken.

"Bu çok hoş." Başımı salladım.

"Soyunma odasına asacağım."

"Balo ne zaman?" Brooke soruyor. "Bu gece."

"Bu gece mi? Elbise bulma işini biraz ağırdan alıyorsun, değil mi?"

"Evet, dürüst olmak gerekirse bunu unutmuş gibiyim. Bu yeni işe o kadar odaklandım ki başka hiçbir şey düşünemez oldum." Askıdan başka bir elbise seçiyorum. "Ya yapamazsam?"

"Ne yapmak?"

"İş. Estetik cerrahi hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Orada müdürlük pozisyonu için başvururken bile ne düşünüyordum ki?"

"Kes şunu, sadece gerginsin." Bana krem rengi bir elbise uzattı. "Bunu dene."

Elbiseyi diğerleriyle birlikte kabine götürdüm ve perdeyi çektim.

"Eğer yapamayacak olsaydın, sana bu işi vermezlerdi" diye sesleniyor.

Üstümü çıkarıyorum. "Belki de Dr. Morgan görünüşümü beğendiği için bu işi aldım."

"Neden aldığın kimin umurunda? Artık vardiyalı çalışma yok, kusmuk temizlemek yok ve maaş neredeyse iki katı."

Kırmızı elbisenin içine girerken gözlerimi deviriyorum. "Sanırım." "Sadece gerginsin ve kendi kendine konuşuyorsun."

Aynaya bakıyorum ve yansımama gülümsüyorum. "Bunu beğendim." "Göster bana."

Kabinden çıkıyorum.

Brooke beni bir aşağı bir yukarı süzerken gözleri parlıyor. "Evet, bu çok ateşli."

Koyu kırmızı ve vücuda oturan bir elbise. Arkası dantelli ve yakası daldırma.

Mükemmel bir uyum. "Ben alırım." Gülümsedim.

"Diğerlerini denemek istemiyor musun?" Libby soruyor.

"Hayır, bir dahaki sefere giyerim. Daha fazla deneme zahmetine giremem." Dönüyorum ve bir kez daha arkama bakıyorum. "Bununla ne renk ayakkabı giyebilirim?"

"Çıplak."

"Tamam, uyumlu bir çantam var," diyorum yansımama bakarken.

"Saçlar yukarı mı aşağı mı?"

"Yukarı, arkayı göstermek için."

Neye benzediğimi görmek için saçlarımı başımın üstüne doğru çekiyorum. Aha, iyi görünüyor. "Tamamdır." Gülümsüyorum. "Bu kolaydı."

Saat 18:45'te anahtarın kapıda olduğunu duyuyorum ve gülümsüyorum. O hiç geç kalmaz. "Alo?" diye seslendiğini duyuyorum.

"Merhaba, bir dakika sürmez. Bize bir içki koyabilir misin?" "Biraz şampanya aldım." Derin sesi çağırıyor.

Rujumu sürerken gülümsüyorum. "Seni sevmemin bir nedeni var." Kıkırdıyor ve birkaç dakika sonra mantarın patladığını duyuyorum.

"Günün nasıl geçti?" diye soruyor.

"İyi, gerçi bu iş beni korkutuyor." Dudaklarımı birbirine sürttüm.

"Neden?" Şampanya bardaklarını getirirken dolapların açıldığını duyuyorum. "Bilmiyorum." Dönüp aynada arkama bakıyorum. Vay canına, bu

Elbise muhteşem. Mutfığa doğru yürüyorum ve Nathan beni görünce kaşlarını kaldırıyor.

"Vay canına." Gülümsüyor ve yanağımı öpmek için eğiliyor. "Seksi görünüyorsun."

Kalçalarımı oynatıyorum ve papyonunu düzeltiyorum. "Sen de o kadar kötü görünmüyorsun."

Şampanya kadehimi bana uzatıyor ve kendi kadehiyle tokuşturuyor.
"Şerefe.
Kutlama yapıyoruz."
"Kutluyor muyuz?"
"Daireyi aldım." Genişçe gülümsüyor.
Gözlerim açılıyor. "Öyle mi?"
"Yaptık. Artık gerçekten dairene sığabileceğim."
Kıkırdıyorum.
"Şimdi, bu yeni işin de ne?" diye soruyor.
"Bilmiyorum." Bir yudum alıyorum. "Hmm." Bardağımdaki
baloncuklara bakıyorum. "En sevdiğimi almışsın. Sanırım biraz gerginim."
"Neden?"
"Ya yapamazsam?"
"Eliza." Bana güzel, kocaman bir gülümseme veriyor. "Aklına
koyduğun her şeyi yapabilirsin."
"Aww." Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum ve parmaklarımı kirli
sakallarında gezdiriyorum. "Sen en iyi amigo kızsın."
"Bu çok hadım edici." Kaşlarını kaldırıyor.
"Ne demek istediğimi biliyorsun." Ellerimi vücudumda gezdiriyorum.
"Bu elbiseyi beğendin mi?"
Gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı dolaşıyor. "Bu
elbiseye bayıldım." "Peynirimiz var mı?"
"Hmm." Buzdolabına gider ve içeri bakar. "O beceriksiz alışverişçi
muhtemelen yine iyi şeylerden almamıştır."
"Onu gerçekten kovmam gerekiyor."
Camembert peyniri çıkarıp tezgâhın üzerine koyarken kıkırdıyor.
"Ayva ezmemiz var mı?" Ben soruyorum.
"Evet, Kraliçe Elizabeth, onu bulmam için bana bir saniye verin."
Kıkırdıyorum. "Bu unvanı sevdim. Artık bana her zaman böyle hitap
edebilirsin, benim sadık hizmetkarım."
Ayva ezmesini çıkarıp bana uzatırken sırtıyor. İki kişilik küçük bir tabak
hazırladım.
"Biliyor musun, bu tür şeylere gitmeden önce bunu yapmayı
bırakmalıyız. Her zaman üç aylık hamile gibi görünüyorum."
Ağına bir kraker ve camembert atarken omuz silkiyor. "Hâlâ iyi
görünüyorum."

Kıkırdıyorum ve krakerimin üzerine büyük bir kaşık peynir alıp ağzıma atıyorum.

"Yeni patronun nasıl biri?" diye soruyor.

"Umm." Ağzımdakini yutuyorum ve yutarken boğazımı tırmalıyor. "İyi görünüyor." İrkildim.

"Erkek mi, kadın mı, genç mi, yaşlı mı?"

"Orta yaşlı bir adam. Sıkıcı görünüyordu." Yalan söylüyorum, Henry Morgan hiç de sıkıcı görünmüyordu ama İspanyol engizisyonu havamda değilim. "Aman Tanrım." Konuyu değiştirmek için nefes nefese kaldım.

"Sana Cumartesi gecesi tanıştığımız adamdan bahsetmiş miydim?"

"Hayır." Kaşlarını çatıyor.

"Jolie bu adamla tanıştı." Hatırladıkça kıkırdıyorum. "Santiago adında bir adamla tanıştı ve ona farklı kadınlarla seks yaparken çekilmiş videolarını gösteriyordu."

"Ne?"

"Ben ciddiym. Tam cepheden sert sikiş gibi. Tüm farklı kadınlar, tüm farklı pozisyonlar."

Nathan yüzünü buruşturuyor. "Jolie ne yaptı?"

"Filmi izlerken tekila içti." "Ne?" Kıkırdıyor.

"Ciddi misin sen?"

"Evet, hayatımda gördüğüm en tuhaf şeydi." "Sen de mi izledin?"

Gülüyorum.

"Yaptın mı?"

Omuz silktim. "Biraz sıcaktı." Bir açıklama olarak öneriyorum.

"Bir seri katil olabilirdi. Erkekler kadınlara başkalarıyla seks yaparken çekilmiş videolarını göstermez. Bu çok garip. Sapık gibi garip."

Gülüyorum. "Biliyorum, değil mi?" Ağzıma biraz daha peynir ve bisküvi tıkıştırıyorum. "Kendimi seks yaparken hiç filme bile almadım. Bırakın başkalarına göstermeyi, tekrar izlemek bile istemezdim."

"Ne?" Nathan kaşlarını çatı. "Hiç kendini seks yaparken filme almadın mı?" "Hayır." Kaşlarımı çatıyorum. "Sen çektin mi?"

"Bunu herkes yaptı." "Ben yapmadım."

"Neden olmasın?" Şaşırmış görünüyor.

"Bilmiyor muyum?" Gülüyorum. "Bu hiç gündeme gelmedi. Yattığım hiç kimse bunu önermedi."

Şaşkınlıkla bana bakıyor. "Eliza, seks hayatın ne kadar vanilya?"

Gözlerimi açıyorum. "Eğer bu bir şey ifade ediyorsa, çok vanilya."

Büyülenmiş gibi şampanyasını yudumluyor. "Peki sen vanilyalı seksi seviyor musun?" "Pek sayılmaz." Omuz silkiyorum. "Daha önce hiç düşünmemiştim. Sanırım ben

büyük, kötü bir adamın bana kötü şeyler öğretmesini bekliyorum." Gözleri benimkileri tutuyor.

Deneyimsizliğimden biraz utanarak gülümsüyorum. "Her neyse, seksin nasıl bir şey olduğunu bile unuttum."

"Ne zamandan beri sizde?" "İki yıldır."

"İki yıldır seks yapmadın mı?" diye soluk soluğa soruyor. "Hayır."

"Tanrım, Eliza." diye fısıldar. "Neden olmasın?"

"Sanırım bu sefer Bay Doğru'yu bekliyorum."

Konuşmadan önce bir süre bana bakıyor. "Yani Bay Doğru'nun sana nasıl kötü olunacağını öğretmesini mi bekliyorsun?"

"Kesinlikle." Gülümsüyorum. "Tanıdığın biri var mı?" Alay ediyorum.

Dikkati dağılmış gibi parmaklarının tersini yanağımda gezdiriyor.

"Belki."

Güzel arkadaşşıma gülümsüyorum. Yemek takımının içinde çok yakışıklı görünüyor. Papyonunu yeniden düzenliyorum ve parmaklarımı dağınık saçlarında gezdiriyorum.

"Gitmeye hazır mısınız, Bay Mercer?"

Dili dışarı fırlayıp alt dudağının üzerinde kayıyor ve aklından başka bir şey geçtiğini hissediyorum. "Eğer mecbur kalırsak."

OceanofPDF.com

Eliza

BALO SALONUNA GIRIYORUZ. Mekan yüksek tavanları ve güzel, alçak sarkan avizeleriyle görkemli. Pembe ve krem rengi taze çiçeklerden oluşan devasa vazolar, yanan mumlarla birlikte her masanın üzerinde duruyor. Siyah kravatlı göz alıcı insanlar her yerde duruyor.

"Bu balo neye yardım içindi?" Odayı tararken soruyorum.

"Çocuk Tıbbi Araştırma Hastanesi için bir bağış kampanyası." "Havalı görünüyor." Gülümsüyorum.

"Umarım öyledir. Biletler on bin dolardı." "Tanesi mi?"

Kaşlarımı çattım.

"Evet." Etrafına bakınırken dudaklarını büküyor. "Bu iyi bir amaç."

Gözlerimi açtım. "Tanrım." Burada kaç kişi olduğunu ve ne kadar para topladıklarını anlamaya çalışıyorum.

Bir barmen elinde gümüş bir şampanya tepsisiyle yanımızdan geçer. "Şampanya, efendim."

"Teşekkür ederim." Nathan iki tane alıyor ve birini bana uzatıyor.

Kendininkinden bir yudum alıyor. Yüzünü buruşturdu ve bardağa baktı.

"İyi değil mi?" Kaşlarımı çattım.

"Yirmi bin dolar iyi değil."

Kıkırdıyorum. "Hiçbir şey o kadar iyi değildir."

Elimi tutuyor ve beni oturma düzenine götürüp çizelgeyi tarıyor.

Hmm, sanırım burada en az beş yüz kişi olmalı. Kafamda hesapladım. Beş yüz bin mi?

"Burada beş yüz kişi varsa, beş yüz bin dolar mı toplanmış oluyor?" Nathan beni masamıza götürürken soruyorum.

"Beş milyon." Masaların arasına girip çıkarken dikkati dağılmış bir şekilde cevap veriyor.

"Vay anasını, bu bir ton para," diye fısıldadım.

Masamıza geldiğimizde kıkırdıyor ve sandalyemi çekiyor. "Kelimelerle aran çok iyi, sevgilim."

Oturmadan önce tek eliyle akşam yemeği ceketinin düğmesini açıyor. Hemen yanında oturan kadın ve erkeğe döner.

"Merhaba, ben Nathan Mercer. Tanıştığımıza memnun oldum." Ellerini sıkıyor ve sonra bana işaret ediyor. "Bu da Eliza."

"Merhaba." Kadın ve adam gülümsüyor. "Ben Mario, bu da eşim Alessandra."

"Merhaba." Ellerini sıkıyorum. Nathan ve onun kusursuz tavırları. Nereye gidersek gidelim bizi tanıştırıyor.

"Güzel bir balo salonu, değil mi?" Alessandra gülümsüyor. "Muhteşem."

"Dr. Mercer!" diye sesleniyor biri ve döndüğümüzde gülümseyip el sallayan bir kadın görüyoruz. "Sizi görmek ne güzel."

Nathan genişçe gülümsüyor ve el sallıyor. Onunla konuşmak için onay almak üzere gözlerini bana dikeyyor.

"Git, ben iyiyim." Gülümsüyorum ve şampanya kadehimi kaldırıyorum. "Misafirim var."

Gülümseyip bana el sallıyor, ben de ona el sallıyorum. Bu kadını gittiğimiz pek çok hayır etkinliğinde gördüm. Bir doktor ve iyi birine benziyor.

Nathan yanağımdan öpüyor. "Sana bir tane daha getireceğim. Bir dakika sürmez." Masa arkadaşlarımıza başıyla selam veriyor. "İzninizle." Ayağa kalkıyor ve gidip kızla konuşuyor, bara doğru yürüyorlar ve sohbeta dalıyorlar.

Mario bana kaşlarını çattı. "Bu Dr. Mercer değil, değil mi?"

"Umm." Kaşlarımı kaldırıyorum. Bu bana çok sorulur.

"Kalp cerrahı mı?"

"Bu o."

Gülümsüyorum.

Odanın karşısındaki barda Nathan'ı izliyor. "Vay canına, çok genç görünüyor."

Kalbim gururla parlıyor. "Öyle ve ününü fazlasıyla hak ediyor."

Masamıza başka bir çift oturdu. "Merhaba." İkisi de gülümsüyor ve tanışıp el sıkışıyoruz.

Nathan'ın bana doğru baktığını görmek için göz ucuyla bakıyorum. Beni uzun süre yalnız bırakmıyor. Şimdi diğer üç adamla konuşuyor ve birazdan geleceğini söylercesine parmağını kaldırıyor.

"Ben iyiyim," diye dudaklarımı
bükerek ona bakıyorum.
"Eliza?" Birinin seslendiğini
duyuyorum.

Tanıdık bir yüz görmek için dönüyorum ve gülüyorum. "Gretel." Masamdaki insanlara döndüm. "İzninizle." Ayağa kalktım ve sevgili arkadaşımı yanağından öptüm.

Gretel benim eski patronum. Aslında sahip olduğum en iyi patrondu. Emekli olmasaydı, muhtemelen ayrılmayı hiç düşünmezdim bile. Gümüş rengi bob saç kesimi ve göz alıcı tasarım kıyafetleriyle çok güzel. Kocasını San Francisco'nun belediye başkanı ve Gretel şehirdeki herkesi tanıyor.

"Oh, seni görmek güzel." Ellerimi ellerinin arasında tutarken gülümsüyor. "Nathan'la mı geldin?"

"Evet." Elimle barı işaret ediyorum. "Bazı arkadaşlarıyla konuşuyor." "Aman Tanrım, gitmenle ilgili duyduğum şey de ne?"

"Vay be." Başımı sallıyorum. "Haberler hızlı yayılıyor. Daha bugün istifa ettim." "Nerede çalışacaksın?"

"Doktor Morgan için."

Kaşlarını çatıyor. "Plastik cerrah mı?"

"Evet, o."

"Oğlum, o bir yemek." Gülümsüyor ve saçımın bir parçasıyla oynuyor. "Yakışıklı doktorlar için tam bir mıknaş gibisin."

"Hiç birini kapamamam çok kötü." Gülüyorum. "Ve Nathan sayılmaz."

"Şeytandan bahset." Gretel gülümser. "Merhaba, sevgilim." Nathan onun yanağından öper. "Merhaba Gretel, seni görmek ne güzel."

Gretel ona bir aşağı bir yukarı bakar. "Tanrım, seni her gördüğümde daha mı yakışıklı oluyorsun, Nathan?"

İkisinin değiş tokuşunu izlerken gülümsüyorum.

Kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Her zamanki gibi utanmazsın."

"Gretel!" diye sesleniyor biri.

O tarafa bakıyor. "Çağırıyorum." Bir bakışta kocasını barda görüyoruz, belli ki yardıma ihtiyacı var. "İkinizle de sonra görüşürüz."

"Tamam, güle güle."

Nathan bana bir kadeh şampanya uzattı. "Teşekkürler."

"Eliza," diyor derin bir ses arkamdan. İkimiz de Henry Morgan'ı görmek için dönüyoruz.

"Oh." Kahretsin, burada ne işi var? "Merhaba, Dr. Morgan."

"Henry," diye düzeltiyor beni. Dikkati Nathan'a yöneliyor ve elini uzatarak onunkini sıkıyor. "Henry Morgan."

Nathan gülümsüyor ve başını eğiyor. "Nathan Mercer."

"Ah." Henry'nin gözleri bir an için Nathan'inkileri tutuyor ve Nathan'ın kim olduğunu anladığını görebiliyorum. "Ben yeni patronum."

Nathan'ın gözleri benimkilerle buluşuyor ve kaşlarını hafifçe kaldırıyor. "Gerçekten mi?" "Ve sen de erkek arkadaş olmalısın?"

"Evet," diye kestim sözünü Nathan cevap veremedi. "Bu benim erkek arkadaşım, Nathan."

Nathan'ın gözleri soru sorarcasına bana kayıyor. "Bu doğru." Kolunu bana doluyor ve seksi bir şekilde gülümseyerek beni kendine çekiyor. "Bu iş için mümkün olan en iyi kişiyi işe almışsın. Ona göz kulak olacağına inanıyorum."

Henry bana genişçe gülümsüyor. "Niyetim bu; merak etme."

Gözleri tekrar Nathan'a dönüyor ve bir süre birbirlerine bakıyorlar. Ne olduğundan emin olmasam da aralarında bir şey değiş tokuş ediliyor.

Nathan'ın gözleri bana döndü.

Hay sikeyim.

"Masamıza geri dönmeliyiz. Gidelim bebeğim." Nathan'ı kolundan çekerken gülümsüyorum. "Sizi gördüğüme sevindim Dr. Morgan," diyorum aceleyle. *Şimdi git buradan.*

"Henry," diye düzeltti beni. "Ve çabuk gel. Ne kadar erken altımda olursan o kadar iyi."

Nathan ona bakıyor.

"Benim altımda çalışmak yani." Kıkırdıyor. "Kulağa yanlış geliyor, değil mi?"

Nathan kuru bir sesle, "Kandırılmış olmaktan bahsetmiyorum bile," diye yanıtlıyor.

"Güle güle." Sahte bir kıkırdama. "Seni tekrar görmek çok güzel." Nathan'ı masaya geri sürüklüyorum.

Oh, kahretsin.

Nathan bir gümbürtüyle oturur. Başını arkaya yaslar ve viskisinden kocaman bir yudum alır.

Şampanya kadehimin etrafında gülümsüyorum. Oh, harika.

Nathan'ın gözleri benimkilerle buluştu. "Patronunun yaşlı olduğunu söylediğini sanıyordum."

"O yaşlı." Rahat davranmaya çalışırken yalan söylüyorum.

Kaşını kaldırıyor. "Neden ona erkek arkadaşın olduğumu söyledin?"

Elimi masanın altından kalçasına koyuyorum. "Birçok insana erkek arkadaşım olduğumu söylüyorum," diye fısıldıyorum.

"Öyle mi?"

"Seviyorum." Ona gülümsedim. "Neden, itibarını mı zedeliyorum?"

Gözleri yumuşar. "Aslında öylesin." Elim kalçasından kaldırıp kendi elinin içine alıyor. Gözleri bara gidip Henry'yi izliyor. "Onda bir gariplik var."

"İyi görünüyor. Biraz kendini beğenmiş ama bu beni rahatsız etmiyor."

"Yani, eğer şimdi erkek arkadaşıysam, bu seni taciz edebileceğim anlamına mı geliyor?"

sonra dans pistinde?" Kaşını kaldırarak soruyor.

Kıkırdıyorum. "Devam et."

Sonraki dört saat boyunca insanların Nathan'ın dikkatini çekmeye çalışmasını izledim.

Kibar ve açık sözlüdür ve kimseyle oyalanmaz. Dikkati her zaman bana geri döner. Bardan geri döndü ve elini uzattı.

"Dans etmek ister misin, Eliza?"

Alırken gülümsedim. "İsterim."

Nathan harika bir dansçıdır. Gittiğimiz her etkinlikte dans ediyoruz. Beni dans pistine götürüp kollarına alıyor ve müzik eşliğinde sallanmaya başlıyoruz. Kuartet grubu *Unchained Melody* çalıyor.

"Tüm bu şeylere benimle birlikte geldiğiniz için teşekkür ederim."

Benden çok daha uzun olan güzel arkadaşşıma gülümsüyorum. "Hoşuma gidiyor. Eğlenceliler ve bana giyinmek için bir şans veriyor."

Eli kalçamda gezinirken beni kendine yakın tutuyor, nefesi boynumun tozunu alıyor.

Bana bakıyor ve bu gece bir şeyler farklı geliyor. Ne olduğunu bilmiyorum. Sanki odadaki diğer tek kişi benmişim gibi. Dikkati yüzde iki yüz benim üzerimde. Her zaman dikkatlidir ama bu gece bunu gerçekten hissediyorum.

Belki de Henry'ye onun benim erkek arkadaşım olduğunu söylediğim ve onun rol yaptığını bildiğim içindir.

Evet, bu olmalı.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve parmaklarımı kirli sakallarında gezdiriyorum. "Harika bir gece geçirdim. On bin dolarlık biletim için teşekkürler."

Kıkırdıyor ve sonra beni döndürüyor. Bir kez daha müzik eşliğinde sallanıyoruz.

Eğiliyor ve dudaklarımı hafifçe emerek ve çok hoş bir şekilde öpüyor.
Nefesim kesilirken kaşlarımı çatıyorum.

"Patronun izliyor," diye fısıldıyor.

"Oh." Gözlerim dans pistinin kenarında duran Henry'ye kaydı. "Doğru ya."

Nathan'ın dudakları şakağıma doğru kayıyor ve beni tekrar öpüyor. Onun içinde eridiğimi hissediyorum.

Güçlü, erkeksi ve beni çok yakın tutuyor. Odadaki her kadın beni kıskanıyor olmalı. Tanrım, bu adamı seviyorum ve o burada yalanımı korumak için erkek arkadaşım rolünü oynuyor.

Dans ediyoruz, dans ediyoruz ve Nathan bana gerçekten birine sahip olmayı özletiyor.

Bana sıkıca sarılıyor, beni güldürüyor ve Henry ne zaman izlese beni yanağımdan usulca öpüyor.

Keşke Nathan'la yaşadığım yakınlığı bir erkek arkadaşım ile yaşayabilseydim - beni her yönden sevebilecek biriyle. Gerçekten benim olabilecek biriyle.

"Gitmeye hazır mısın? Araba burada," diye fısıldıyor.

"Öyleyim." Masaya ve birlikte oturduğumuz insanlara dönüyorum.
"Hepinizle tanışmak çok güzel."

"Sen de."

Nathan etrafta dolaşır ve ellerini sıkar. "Güle güle. Tanıştığımıza memnun oldum." Elimi tutuyor ve bizi bekleyen siyah Audi'nin arkasına binmek üzere ön kapıdan çıkıyoruz.

Elimi kucağında tutuyor ve ben de pencereden dışarı, uzaklarda kaybolan göz alıcı baloya bakıp gülümsüyorum.

"Harika bir geceydi. Çok eğlendim."

"Ben de." Elimi kucağında sıkıyor. "Benimle geldiğin için teşekkürler."

Başımı omzuna yaslıyorum. Kendimi çok güvende hissediyorum ve bu gece ona özellikle yakın hissediyorum. Neden bilmiyorum, sadece farklı görünüyor. Belki de sorun bende. Belki de kızlarla çıkmama konusundaki tüm bu konuşmalar hayatımda özel birinin olmasını özlememe neden oldu ve arkadaşlığımızı daha da takdir ediyorum.

"Yorgun musun bebeğim?" diye fısıldıyor
usulca. "Hmm." Uykulu bir şekilde
gülümsüyorum.

Alnımdan öpüyor, kolunu bana doluyor ve beni kendine çekiyor. Göğsüne sokuluyorum. Sıcak ve başımın altında çok iyi hissettiriyor. Tıraş losyonu etrafımda uçuşuyor. Nathan Mercer'ın kollarında olmak benim en sevdiğim yer.

Yirmi dakika sonra dairemin önünde duruyoruz. Nathan beni elimden tutup dışarı çıkarıyor ve içeri girip asansöre biniyoruz.

"Bu gece size seks yaparken görüntülerini gösteren oldu mu?" diye soruyor.

Kıkırdıyorum. "Hayal kırıklığıyla, hayır." Bana gülümsüyor.

"Ne?"

"Bu gece ne kadar güzel göründüğünü söylemiş miydim?" "Bir daha söyle."

Bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Bu gece gerçekten çok güzel görünüyorsun."

Ona gülümsüyorum. "Çikolatamız var mı?"

Sırıttıyor. "Sana güzel göründüğünü söylüyorum ve sen bana çikolatamız olup olmadığını mı soruyorsun?"

"Ve?" Gülümsüyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim şu ki, alışveriş yeteneklerimle yargılanıyorum."

Kıkırdıyorum ve ona sırtımı dönüyorum. Büyük kolları beni arkamdan sarıyor.

"Umarım buzdolabında çikolata vardır, Mercer," diye mırıldanıyorum başımı göğsüne yaslarken.

Kıkırdıyor ve çenesini başımın üstüne yaslıyor. Asansörün kapıları açılıyor ve koridorda ilerliyoruz. Nathan dairemin kapısını açıyor ve içeri giriyoruz. Ben doğrudan mutfığa gidip su ısıtıcısını çalıştırıyorum, o da buzdolabına gidip bir şeyler alıyor ve hemen arkasına koyuyor.

"Orada ne var?" Ben soruyorum.

"Ah," diye dalga geçiyor. "Bunun karşılığında ne alacağım?" "Eğer çikolataysa... ne istersen."

"Gerçekten elde etmek için daha sert oynamalısın." Kaşlarını kaldırıyor ve en sevdiğim çikolatalardan bir kutu çıkarıyor.

Ellerimi çırpıyorum. "Bunlar nereden geldi?"

"Bugün şampanyayı aldığımda onları da aldım." Kutuyu açıyor ve bir tanesini ağzına atıyor. "İster misin?" Bir tanesini bana uzatıyor. Ben de açıyorum.

ağzına sokar.

"Hmm." Zengin kremsi tat karşısında gözlerimi kapatıyorum.

"Lezzetli." Beni emerken izlerken gözleri kararıyor.

Ceketini çıkarıyor, papyonunu ve üstteki birkaç düğmesini çözüyor.

Bize bir fincan çay yapıyorum ve bir çikolata daha alıyorum.

Ayakkabılarını çıkarmasını, sonra kemerini çözmesini ve yavaşça kaydırmasını izliyorum.

Ka

pal Nefesim kesiliyor. Neden birdenbire ne kadar erkeksi olduğunu fark

1. ettim? "Ee, ne istiyordun?" Çay bardağını uzatırken soruyorum. "Çay için.

çikolatalar."

Gözleri benimkileri tutuyor. "Seni o elbiseden kurtarmak istiyorum."

Gülümsüyorum. "Yapmak zorunda kalacaksın çünkü fermuara ulaşamıyorum."

Kıkırdıyor ve beni önündeki tezgâha oturtuyor. İkimiz de çayımızı yudumluyoruz, gözlerimiz birbirimize kilitlenmiş.

Farklı bir şeyler var ama ne olduğunu anlayamıyorum.

"İki yıl." Sırıttıyor.

"Hâlâ bunu mu düşünüyorsun? Neden? En son ne zaman seks yaptın?"

Öne çıkıp bacaklarımın arasına giriyor ve ellerini üst

b a l d ı r l a r ı m a koyuyor. "Çok uzun zaman oldu."

Şaşıracak kaşlarımı çattım. "Neden?"

Gözleri benimkileri tutuyor. "Sanırım Bayan Doğru'yu bekliyorum."

Ona gülümsüyorum. "Ona kötü şeyler mi öğreteceksin?" Alay ediyorum.

"Siktir." Duraklıyor, gözleri dudaklarıma kayıyor. "İstiyorum."

Yüzüm düşüyor.

Gözlerimiz kilitlendi ve aramızdaki gerilimi bir bıçakla kesebilirsin.

Bekle, ne dedin? Sadece takılıyordum.

Beni tezgâhın üzerinde kesinlikle cinsel bir tavırla kendine doğru çekiyor.

Çayımı yudumluyorum, şu anda neler olup bittiğinden emin değilim.

"Yani... *Mr.*

Değil mi?" Fısıldıyorum.

"Umm...evet." Çayımı benden alıyor ve tezgâhın üzerine koyuyor. "Hadi seni şu elbiseden çıkaralım," diye fısıldıyor.

Beni tezgâhtan kaldırıyor ve yatak odasına götürüyor. Bu gece kendimi ona yakın hissediyorum; o kadar yakın ki neredeyse...

Beni yatak odamdaki boy aynasının önüne yerleştiriyor. Arkamda duruyor ve yavaşça fermuarı indiriyor.

Görevine odaklanmasını izliyorum, gözleri fermuarı takip ediyor. Bir spagetti askısını omzumdan kaydırıyor, sonra diğerini.

Elbisemi yavaşça aşağı kaydırırken alt dudağını ısıyor. Elbise kalçalarımın takılıyor ve elleriyle gevşetmeye çalışıyor.

Bu yeni bir şey değil. Nathan beni daha önce milyonlarca kez soyunurken gördü. Ama bu... seksi hissettiriyor.

Beyaz askısız bir sütyen ve G-string ile uyluk yüksekliğinde çıplak çoraplarla onun önünde duruyorum.

Aynada onu izliyorum, gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı dolaşarak beni içine çekiyor.

"*Ne yapıyorsun lan sen?*" diye bağırarak istiyorum ama anı mahvetmek istemiyorum.

Bu an her neyse.

Daha yakın duruyor ve elini karnıma koyuyor. Aynada birbirimize bakıyoruz ve aramızda bir dürüstlük var.

Belki samimiyetten, belki de şampanyadan. Bu noktada, her şey bir olasılık çünkü bunların hiçbirisi mantıklı değil.

Gözleri gözlerime kilitlenmiş, ağzı açık bir şekilde yanağımı öpüyor.

Kalbim küt küt atıyor.

Parmaklarını kollarımda gezdiriyor ve tüylerim diken diken oluyor. "Nathan," diye fısıldıyorum.

"Sus," diye fısıldıyor, sanki kelimelerin araya girmesini istemiyormuş gibi.

Beni bırakıyor ve gömleğinin düğmelerini yavaşça açıyor. Loş odada karın kaslarının dalgalanmalarını görebiliyorum.

Uyarılmanın bir yük treni gibi bedenime çarptığını hissediyorum, yavaş, güçlü ve ölçülü.

Gözlerimiz aynaya kilitlendi.

Ona doğru dönüyorum ve elimi alıp çıplak göğsüne koyuyor. Dokunduğumda sıcak ve sert. Dudaklarını şakağıma dayıyor ve ben gözlerimi kapatıyorum.

Tanrım, bu yanlış.

Kendimi durduramayıp, elimi yavaşça gövdesinin üzerinde, dalgalanmaların üzerinde, pantolonunun bel bandında kaybolan küçük siyah saç izine doğru kaydırıyorum.

Karanlık gözleri benimkileri tutuyor.

*Bana durmamı
söyle.*

OceanofPDF.com

Eliza

BİRBİRİMİZE BAKIYORUZ. Kalbim o kadar hızlı atıyor ki nabzımı tüm vücudumda hissedebiliyorum. Parmaklarımın arkasını karnının alt kısmındaki kılların arasından geçiriyorum ve gözleri sanki bundan hoşlanmış gibi titreyerek kapanıyor.

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum.

"Yapma," diye sözümü kesti.

Şu anda her ne oluyorsa, bunun hakkında konuşmak istemiyor.

Parmağını köprücük kemiğimden aşağı, göğüslerimin arasından geçiriyor ve sonra karnıma doğru indiriyor. Tüm vücudum sanki iki yıllık bir kış uykusundan uyanıyormuş gibi titremeye başlıyor.

Hızlı bir hareketle beni kendisinden uzaklaştırıyor ve bakışlarımız aynadaki yansımamıza geri dönüyor. O, beyaz gömleği ve siyah takım elbise pantolonuyla, ben ise beyaz dantelli iç çamaşırlarımla. Eli karnıma gidiyor ve beni daha yakına çekiyor.

Açık dudakları boynumun tozunu alıyor ve ben onu ve yüzündeki coşkuyu izliyorum. Bu çok fazla. Başımı omzuna yaslamak için geriye yatırıyorum. Gözlerim zevkle kapanıyor.

Kahretsin, şu anda neler oluyor?

Boynuma kondurduğu her öpücükle nefes alış verişimiz daha da ağırlaşıyor, aramızdaki his daha da güçleniyor. Aramızda derin duygulardan oluşan bir nehir akıyor ve bu nehir kutsal ve güçlü hissettiriyor.

Bu cinsel bir his değil. Dürüst hissettiriyor. Sanki birbirimizi o kadar önemsiyoruz ki, birbirimize duyduğumuz tapınma

fiziksel.

Büyülü bir şey.

Nathan

Ellerim vücudunda aşağı yukarı gezinirken tüm vücudum tahrik oluyor.

Dilimde boynunun tadı kötü düşünceler uyandırıyor ve daha fazlasını istiyorum.

Çok daha fazlası.

Sikim acı verici bir şekilde sertleşirken gümbürdüyor. Kalçalarımı onunkilerden geri çekiyorum. Ne kadar tahrik olduğumu hissedemez. Onu becermeye ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemez.

"Nathan," diye fısıldıyor ve büyüü bozuyor.

Gözlerim aynada onunkilere takılıyor. *Ne yapıyorum ben böyle?*

Geri çekiliyorum. "Bir duş almalısın." Kendimi sakinleştirmeye çalışırken elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Makyajını çıkarman gerek."

Yüzü düşüyor - *bu hayal kırıklığı mı?*

"Evet." Başını hafifçe sallıyor. "Tamam."

Neredeyse tuvalete koşacaktı ve ben de adımlamaya başladım. Ne halt ediyordum ben?

Bana neler olduğunu bilemez. Nasıl

hissettiğimi asla bilemez.

Onu kaybetmek mi istiyorsun, seni aptal?

Yatağın kenarına oturdum ve başımı ellerimin arasına

aldım. Kahretsin, bu çok yakındı.

Pantolonumun içindeki sikimi yeniden düzenlemek için arkama yaslandım. Acı verici ve kısıtlı.

Gelmem gerek yoksa... Kahretsin, ne yapacağımı bile düşünemiyorum.

Eliza'nın altımda, çıplak olduğunu görüyorum ve tüm vücudum karıncalanıyor.

Sikim.

Pantolonumun fermuarını aceleyle açıyorum ve sikimi elime alıyorum. Eliza'nın önümde diz çöktüğünü görüyorum ve kendimi çekmeye başlıyorum.

Siktir, evet.

Hepsini al... hepsini al.

Sikimi kavraması neredeyse acı verici. Ona daha çok ihtiyacım var, daha sıkı.

Gözlerimi kapatıp başımı arkaya yatırıyorum. Kendimi mengene gibi kavradığım için pazularıma kramp girmeye başlıyor.

Duş kapanıyor. Hayır.

İhtiyacım var.

Pantolonumun fermuarını çektim. Banyonun kapısı açılıyor ve o pantolonumdaki çadırı fark etmeye vakit bulamadan yanından geçip gidiyorum.

Lanet olsun, kadın... Ağzını sikmek istiyorum.

Kapıyı kilitliyorum, suyu açıyorum ve Eliza için çaresizce kıyafetlerimi yırtıyorum.

Boşalmak için çaresizim.

Elimi sabunluyorum, suyun altına giriyorum ve kendimi gerçekten becermeye başlıyorum. Buna ihtiyacım var. Hem de çok ihtiyacım var.

Acıtmasını istiyorum.

Bacaklarım altımdan çekiliyor ve kendimi sabit tutmak için elimi fayansların üzerine koyuyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve ağzımda Eliza'nın teninin tadını alıyorum. Nefesini neredeyse göğsümde hissedebiliyorum ve sertçe boşalıyorum. Başım geriye düşüyor ve alçak sesle, gırtlaktan bir inilti çıkarıyorum. Kalbim hızla atıyor, nefes nefese kalıyorum ve bedenim yükseklerden aşağı inerken titriyor. Vücudumu tamamen boşaltmak için okşamaya devam ediyorum.

Boşaldığımda onu düşünmek bu dünyanın dışında bir deneyim. Gerçekte nasıl hissedeceğimi hayal bile edemiyorum. Belki hayatta bile kalamazdım.

Duşun altında duruyorum, su yüzümden aşağı akıyor ve yükseklerden aşağı indikçe içimi daha fazla suçluluk duygusu dolduruyor.

Eliza bana güveniyor ve ben ona pornodaki bir et parçasıymış gibi otuz bir çekiyorum.

Benim neyim var böyle?

Uzun süre suyun altında duruyorum ve saçlarımı yavaşça yıkıyorum.

Onunla yüzleşmekten korkuyorum.

Sonunda, daha fazla erteleyemeyince, duşu kapatıp kurulandım. Normalde oraya havluyla gider ve onun önünde giyinirdim ama şimdi yapamam. Garip hissettiriyor.

Aramızdaki tüm sınırlar değişti ve artık neyin doğru neyin yanlış olduğuna dair bir alanım ya da referansım yok.

Az önce olan şey yanlıştı... ama lanet olsun, çok doğru hissettirdi.
Havluyu belime sarıyorum ve aynadaki yansımama bakarken derin bir nefes alıyorum.

Kes şunu, kendimi uyarıyorum. Aklını kaçırmaya devam edersen seni terk edecek.

Gözlerimi kapatıyorum ve sanki bir kavgaya girmeye hazırlanıyormuşum gibi kollarımı sallıyorum, çünkü öyle hissediyorum, sanki onun için sürekli kendimle savaşıyorum - ne istemem *gerektiği* ve ne istediğim arasında bir iç savaş.

Bildiklerim ve öğrenmek istediklerim.

Bu durumla ilgili her şey bana vazgeçmem için bağılıyor ve ben de her gün buna karar veriyorum.

Yine de her gün bu görevde başarısız oluyorum.

Karanlık yatak odasına doğru yürüyorum. Eliza sırtı bana dönük, yan yatıyor. Çekmecedan boxer Çortumu alıp üzerime geçiriyorum, sonra bir bardak su alıp onun yanına yatıyorum ve sırt üstü uzanıyorum.

Ona dokunamıyorum çünkü her şeyi yeniden başlatmamak için kendime güvenemiyorum.

Uzun bir süre sessizlik içinde yattık, sonunda "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Gözlerimi kapatıyorum, lanet olsun. "Evet, bebeğim," diye fısıldıyorum. "Sarıl bana."

Ona doğru yuvarlanıyorum ve onu kollarıma alıyorum.
Dudaklarımı boynunun kıvrımlarına bastırıyorum.

"Beni seviyor musun, Nathe?" diye fısıldıyor. Bunu bana her zaman sorar. Aramızda sevgi dolu bir şaka.

Yüzümü buruşturuyorum ve göğsüm darılırken duraklıyorum.
"İstediğimi biliyorsun." Başının arkasını öpüyorum. "Hadi uyu."

"İyi geceler, Nathe."

Kollarımda olduğu o on dakikanın ne kadar mükemmel olduğunu hatırlıyorum ve karanlığa doğru hüznle gülümsüyorum. "İyi geceler, Eliza."

Barın üzerindeki büyük ekrana bakıyorum. Saat 22:00 ve tarihin en uzun gününün ardından eve gidip uyumak istiyorum.

Ama ev karmaşıktır. Aslında, ev benim evim bile değil. Onun evi.

Burnumun kenarını sıkıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Lanet olsun, ne karmaşa.

Viskimi yudumluyorum ve televizyon ekranına bakıyorum.

Yapmam gereken şey şu. Evime dönüp kendi yatağında uyumalıyım. Ayrıca her şeyi mahvetmeden önce biriyle seks yapmalıyım.

İçkimi yudumluyorum ve kendimi içinde bulduğum durum karşısında çileden çıkmış bir halde boşluğa bakıyorum.

Böyle olmaması gerekiyordu. Bununla ilgili hiçbir şey normal değil.

Orta yaş krizi falan mı geçiriyorum?

Eliza'ya kafamda ve pantolonumda olup bitenleri anlatırsam ne gibi sonuçlarla karşılaşabileceğimi düşünüyorum. Eğer bir hamle yaparsam ve o bundan hoşlanmazsa mahcup olabilirdi. Garipleşir ve birbirimizden uzaklaşırız. Benden o şekilde hoşlanmayabilir, aslında bu mümkün. Demek istediğim, her boş anımızı birlikte geçirdiğimiz on yıl boyunca, aramızda böyle bir şey olduğunu bir kez bile ima etmedi. Ben de öyle, ama görünüşe göre işler değişiyor. Ona karşı bir çekim hissederken onunla yatmamdan ve onu çıplak görmemden tamamen iğrenmiş olabilir. Ya tecavüze uğramış hissediyorsa? Onu taciz *mi ediyorum*? Artık bilmiyorum bile.

Bu gerçekten berbat bir durum.

En kötü senaryo gerçekleşirken viskimi yudumluyorum. Ya o da aynı şeyleri hissediyorsa ve birlikte yatıyorsak ve bu yanlış geliyorsa? Ya ben hoşlanmazsam ama o hoşlanırsa? O zaman ona bunun bir hata olduğunu söylemek zorunda kalırım.

Bu onu incitebilir.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, onu bu şekilde incitemezdim. Bunun olacağını düşünemiyorum bile, bu beni öldürür.

Bu keşfedilmemiş bir bölge. Vücudumun onunla nasıl çalışacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Ama beni nasıl hissettirdiğini düşünürsek, sanmıyorum.

Kahretsin, bilmiyorum.

Hayatım boyunca hiç bu kadar kafam karışmamıştı.

Ekrana bakarken yanaklarıma hava üflüyorum. BeĞ saattir buradayım, kafamın içinde dönüp duruyorum, doğru cevabı arıyorum, evime dönmem gerektiğini biliyorum, ama bunun yerine bir barda oturup Eliza'nın uyumasını bekliyorum, sonra da onun yanına gidiyorum.

Home.

Göğsüm sıkışıyor. Eliza benim evim. İstedığımı sandığım her şey konusunda kafam karışık ve bunu yanlış yaparsam her şeyi kaybederim.

Bir mucize olur da her şey yolunda giderse madalyonun diğer yüzünün nasıl görüneceğini hayal etmek için kendime izin veriyorum. En iyi arkadaşıma aşık olabilirdim. Birlikte yaşayabileceğimiz hayatı hayal ederek gülümsüyorum. Dünyayı gezebilirdik, evlenebilirdik... çocuklar.

Kendi ailem; daha önce hiç düşünmediğim bir şey. Kelimenin tam anlamıyla her şeye sahip olabiliriz.

Başımı arkaya eğiyorum ve bardağımı boşaltıyorum.

Ama bu aynı zamanda gerçekleşmeyi bekleyen bir felaket de olabilir. Bırak gitsin.

Eliza

Kanepeye uzandım ve televizyonu kapatmak için kumandayı kaldırdım. Telefonuma baktım. Saat 23:50. Yorgunum. Nathan'ı bekliyordum.

Geç saate kadar çalıştığını söylemişti ama bu gerçekten geç *oldu*. Umarım her şey yolundadır. Dün geceyi ve birbirimize olan yakınlığımızı düşünüp duruyorum.

Brooke'un Cumartesi gecesi söyledikleri aklıma geliyor.

Sence Nathan'ın neden bekar evi var?

Şu anda biriyle seks mi yapıyor?

İçimi tedirginlik kaplıyor ve bu fikre kaşlarımı çatıyorum. Koltuktan kalkıp kendimi banyoya sürüklüyorum. Dişlerimi temizlerken yansıma bakiyorum.

Aramızda olanlardan dolayı sarsılmış durumdayım, tüm bunların kafamda olup olmadığını çözmeye çalışıyorum. Alışılmadık şekilde yapışkanım. Ona yakın hissediyorum ama yine de kilometrelerce uzaktayım. Burada olmamasından nefret ediyorum. Onun eli arkamda olmadan uyuyamıyorum.

Ona bu kadar güvenmemeliyim... ya da hiç güvenmemeliyim aslında.

Bir gün biriyle tanışacak ve bir daha geri dönmeyecek ve bu sizi nereye

götürecek?

Onun gitmesi ve bir daha geri dönmemesi düşüncesi midemi bulandırıyor.

Tanrım, bu durum düşündüğümde de kötü. Kızlar haklı; kendimi aşmam gerek.

Bütün bunları hayal ediyor olmalıyım, dün gece aramızda hiçbir şey olmadı.

Hayal gücümün bir ürünüydü, azgınlığım ve yalnızım ve belki de bir rutin içinde olduğumu ve erkeklerden vazgeçtiğimi fark etmem, ona yapışmamı sağlıyor. Tabii ki, hepsi bu. Kızlar haklı, bu sadece bir duygu karmaşası, ne eksik ne fazla. Ne kadar erken biriyle çıkarsam o kadar iyi. Nathan'a çok fazla bağımlıyım.

Gerçi bunu kendime bile doğru dürüst itiraf edemiyorum ama ona karşı bir şeyler hissediyor olabilirim. Ama bu çok saçma.

Çünkü yalnızım ve sevdiğimi hissetmek istiyorum.

Aynı türden bir sevgi olmasa da Nathan'ın beni sevdiğini biliyorum.

Karıştıyorum ve kafam karışıyor.

Hiçbir anlamı yok.

Biriyle çıkmaya başlar başlamaz, onunla aramdaki tüm bu meseleyi hayal etmeyi bırakabilirim. Hepsi kafamın içinde. Ne düşündüğümü bilse dehşete düşerdi.

Işığı kapatıyorum ve bir süre karanlıkta uzanmak için yatağa giriyorum. Zihnim saatte bir milyon mil hızla dönüyor.

Şimdi nerede o?

Hiç bu kadar geç kalmazdı. Belki de bu gece gelmiyordur.

Sorun değil, zorunda değil. O benim erkek arkadaşım falan değil.

Dönüp duruyorum ve yastığımı yumrukluyorum, beni rahatsız ettiği için sinirleniyorum. Yarım saat sonra anahtarın kapıda döndüğünü duyuyorum ve içimi bir rahatlama kaplıyor.

O burada.

Şimdi, sonunda biraz uyuyacağım.

Anahtarlarının büfeye gittiğini ve ardından duşun çalıştığını duyuyorum. Birkaç dakika sonra Nathan belinde beyaz bir havluyla yatak odasına giriyor.

"Merhaba." Ona

gülümsedim.

"Merhaba."

"Eve geç geldin."

Yatağın kenarına, yanıma oturdu. "Evet." Saçımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve karanlığa rağmen birbirimize bakıyoruz.

Aramızdaki hava yine tuhaf hissettiriyor. Bir kıvılcım var... bir çatırtı. Farklı bir şeyler var.

Bu da ne böyle?

Koyu renk gözleri benimkileri tutuyor ve beni incelerken başparmağını elmacık kemiğime sürüyor.

Bir şey söylemek istiyor gibi hissediyorum ama söylemiyor.

Elimi onunkinin üzerine koyup yanağıma yasladım. "Nathan, ne oldu?"

"Yok bir şey." Aceleyle ayağa kalkıyor ve boxer şortunu kapıyor. Sonra da üstünü değiştirmek için banyoya koşar.

Beynimde uğuldayan sorularla karanlıkta uzanıyorum. Dilimi daha fazla tutamıyorum. Aramızda hiçbir sır olmamalı. Biz sadece arkadaşız. Birkaç dakika sonra odaya geri geliyor ve başucu lambasını yakıyor.

"Neden bu kadar geç kaldın?" diye sordum.

"Bir işim vardı." Yatağa giriyor ve komodinden kitabını alıyor.

"Oh." Sayfayı çevirirken ona bakıyorum. "Ne gibi?"

Bana doğru yan yatıyor ve bıraktığı yere ulaşmak için sayfaları karıştırıyor.

"Neyin var senin?" Cevap vermeyince tekrarlıyorum.

"Çalışıyordum."

"Oh." Ona doğru yuvarlandım ve bir süre onu izledim. "Bir randevun olduğunu sanıyordum."

Gözleri kitabının üzerinden kalkıp benimkilerle buluşuyor ve dikkati tekrar kitabına dönmeden önce kaşlarını kaldırıyor.

"Görüştüğün biri var mı?" Ben soruyorum.

"Ne?" Sanki büyük bir rahatsızlıkmışım gibi kaşlarını çatıyor.

"Biriyle görüşüyor musun?" Tekrar ediyorum. "Yani, bir süredir seks yapmadığınızı biliyorum, ama çıkıyor musunuz?"

"Neden sordunuz?"

Ayağa kalktım. "Çünkü bana özel hayatınla ilgili hiçbir şey anlatmıyorsun."

Sinirlenmiş gibi sayfayı çeviriyor, gözleri sayfadan ayrılmıyor. "Meraklı olmayı bırak."

"Peki, sen?" Sayfayı çeviriyor ama sorumu görmezden geliyor. "Bence özel hayatlarımız hakkında daha açık olmaya başlamalıyız, sence de öyle değil mi? Tüm zamanımızı birlikte geçirmemiz ve ilişkilerimiz *dışında* her şey hakkında konuşmamız çok garip."

Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Neredeyse gece yarısı oldu Eliza, neden bunu konuşuyoruz?"

"Konuşmuyoruz." Öfkeyle uzandım. "Ben konuşuyorum ve sen sorularımdan kaçıyorsun."

Derin bir nefes verir ve okumaya devam eder. "Evet, öyleyim." Öfkelenirim.

"Sen ne?"

"Yeniden çıkmaya başlıyorum." Kitabını bıraktı.

"Ne?"

"Tekrar biriyle çıkmaya hazır olduğuma karar verdim." Bana ters ters baktı. "Bu da nereden çıktı?"

Ellerimi başımın üzerine koydum. "Bilmiyorum. Sanırım seksi özlüyorum."

Öfkeyle sayfayı çeviriyor. "Neden Tinder'a girip iki erkeğin sana çifte çakmasını ayarlamıyorsun?" diyor alaycı bir şekilde. "Daha da iyisi, içlerinden biri bunu filme alsın ve YouPorn'a yüklesin."

"Evet, olabilir." Gözlerimi deviriyorum. Bu tipik bir Nathan cevabı. Ukala. "Üçlü yapmak her zaman yapılacaklar listemdeydi aslında. Otuz yaşıma geldiğime göre artık bir şeyleri işaretlemeye başlayabilirim."

"Otuz bir yaşındasın. Ve yapılacaklar listeniz çok ilgi çekici olmalı."

"Bu da ne demek oluyor?" Kaşlarımı çattım. "Seks yapılacaklar listende yok mu?"

"Hayır. Eğer seks yapmak istersem, seks yaparım. Kesinlikle ölmeden önce yapılacaklar listesi seksi yapmam. Tanrım."

Lanet olsun, çok sinir bozucu, sırtım ona dönük olacak şekilde dönüyorum. "Kusura bakmayın, siz ve hayranlarınız kadar havalı değilim *Dr. Mercer*."

"Randevu mu istiyorsun, sana lanet olası bir randevu ayarlayacağım." Aceleyle kalktı ve iç çamaşırı çekmeceme doğru fırladı. Karıştırıyor ve vibratörümü çıkarıyor. "İşte burada." Havaya kaldırırken şüpheyle bakıyor. "Gerçi bu sidikli şeyin ne işe yarayacağından pek emin değilim."

"Boyut önemli değil, Nathan." Tersliyorum. "Herkes eşek siki istemez, biliyorsun değil mi?"

"Yanlara da dokunuyor mu?"

Dehşet içinde ağzım açık kalıyor ve ayağa kalkıp onu elinden alıyorum, çekmeceme geri atıyorum ve kapağını kapatıyorum. "Bilmeni isterim ki, BOB her tarafıma dokunuyor çünkü çok küçük bir vajinam var." Öfkeyle yatağa giriyorum. "Bu seni ilgilendirmez."

Yanımdaki yatağa giriyor. Ben ona sırtımı dönüyorum, o da kitabını alıyor.

"Beni rahatsız ediyorsun," diyorum.

"Beni kızdırıyorsun," diye tersliyor.

Gözlerimi deviriyorum ve bir süre sonra elini uyku pozisyonumuz olan kalçama koyuyor. Anında içimde bir rahatlama başlıyor.

"İyi geceler, Eliza." "İyi

geceleler, Nathan." "İyi

geceleler, Tiny," diyor.

Yastığıma karşı gülümsüyorum. Artık vajinama bir isim mi takmış? "İyi geceler," diye ciyaklıyorum fare sesiyle.

Kıkırdıyor ve kalçamı okşuyor. "Hadi uyu."

Koridorda asansöre doğru yürüyordum ki arkamdan birinin "Eliza!" diye seslendiğini duydum.

Döndüm ve cumartesi gecesindeki adamı gördüm. Şaşırdım. *Kahretsin*, adı neydi?

"Merhaba."

"Samuel," diyor yanıma gelirken. "Samuel Phillips. Cumartesi gecesini tanıştık."

"Evet, hatırlıyorum." Gülümsedim. Çok tatlı... Bu kadar yakışıklı olduğunu hatırlamıyorum. "Burada mı çalışıyorsun?" diye sordum.

"Evet, ben bir anesteziyim."

"Oh." Geçen geceki konuşmamızı hayal meyal hatırlıyorum. "Bunu bana zaten söylemiş miydin?" Kaşlarımı çattım.

"Evet." Bana seksi bir gülümseme veriyor. "Aslında çok uzun."

İrkildim. "Tanrım, özür dilerim. O kokteyller doğrudan kafama gitti. Çok utandım."

Kıkırdıyor. "Sorun değil."

Asansöre vardık ve üçüncü kata çıkmak için binmem gerekiyordu. "Bu benim."

Oyalanıyor ve sonra bir şey söylemeyi düşünüyormuş gibi alt dudağını ısırtıyor. "Bir ara dışarı çıkmak ister misin?"

Sanki her gün süper seksi anesteziistler bana çıkma teklif ediyormuş gibi rahatça omuz silkiyorum. "Tabii, neden olmasın?"

Gülümsüyor ve karnımın çırpındığını hissediyorum. "Harika."

Omuzlarımı kamburlaştırıyorum, şu anda çok tuhaf davranıyorum ama kendimi kontrol edemiyorum. "Harika." Asansöre binmek için dönüyorum.

"Sana numaramı vermem gerekiyor."

Gergin bir şekilde kıkırdıyorum. "Oh doğru."

Cebini karıştırıyor ve küçük pirinç bir kutu çıkarıyor. Bir kartvizit çıkarır ve uzatır. "Beni bu gece ara."

Elimdeki karta bakıyorum. "Tamam." Gülümsüyorum ve asansöre doğru dönüyorum.

"Unutmayın."

"Yapmayacağım." Oh, o gerçekten çok tatlı.

Geriye doğru yürürken beni işaret ediyor. "Çünkü beni aramazsan seni aramaya geleceğim. Ciddiyim. Senden hoşlanıyorum, Eliza. Beni arasan iyi edersin."

Onun bu aşırı flörtözlüğüne gülüyorum. "Evet, tamam, söz veriyorum." Dönüp asansöre biniyorum ve o da ellerini takım elbisesinin ceplerine sokup beni izliyor.

"Güle güle, Eliza."

"Güle güle." Kapılar kapandı ve ben heyecanla yüzümü buruşturdum.

Aman Tanrım. Eek! Bu beni randevu oyununa büyük bir patlama ile geri getiriyor.

O muhteşem.

Yaptığım biftekli Bourguignon'u karıştırırken kırmızı şarabımı yudumluyorum. Patatesler püre haline getirilmiş, havuçlar ve taze fasulyeler buharda pişiriliyor. İşten eve aceleyle geldim çünkü Nathan eve gelmeden Samuel'i arayabilmek için yemeği erkenden pişirmek istedim. Konuşmamızı dinlemesi garip olurdu.

Saate bakıyorum. Saat 18:25. Nathe yirmi dakika sonra evde olacak. Kahretsin, ya şimdi ararım ya da hiç aramam. Bu kadar erken aramaktan umutsuz görünüyorum, kartını uzatıyorum ve elimde ona bakıyorum.

Samuel Phillips

Oh, pekala, işte hiçbir şey gitmiyor. Kırmızı şarap bardağımı boşaltıp yeniden dolduruyorum. Ne söyleyeyim? Hiçbir şey... Bırak konuşmayı o yapsın. Çok istekli görünme, diye hatırlatıyorum kendime. Titreyen parmaklarımla numarasını çevirdim. Doğrudan sesli mesaja yönlendiriyor. *Kahretsin.*

"Merhaba, Samuel Phillips'e ulaştınız. Ya telefodayım ya da müsait değilim. Lütfen sinyal sesinden sonra mesajınızı bırakın, en kısa sürede size geri döneceğim. İyi günler dilerim."

"Merhaba, Samuel... Ben Eliza." Adım atmaya başladım. "Ben... Yarın tekrar denerim." Kendimi aptal durumuna düşürmeden önce aceleyle telefonu kapatıyorum.

Oh, adamım, bu korkunçtu. Ne tür bir seksi mesajdı bu? Onu dinlerken hayal ediyorum, etkilenmemiş.

Kanepeye uzandım ve şarabımı yudumladım. Kaybettin.

Randevulaşma konusunda o kadar tecrübesizim ki, burada ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. Kendimi geliştirmem lazım. İnternette indirebileceğiniz, söylenecek ve yapılacak havalı şeylerin olduğu güncel bir randevu kılavuzu olmalı.

Nathan gri takım elbisesi ve krem rengi gömleğiyle karşıma çıkmadan önce anahtarın kapıya vurulduğunu duyuyorum. Kumral saçlarının tepesi biraz daha uzun ve kıvrık, beni gördüğünde iri mavi gözleri gülümsüyor. "İşte benim kızım."

"Merhaba." Onu selamlamak için ayağa fırladığımda gülümsüyorum. Eğildi ve beni yanağımdan öptü. "Spor salonuna gitmedin mi?" Kravatını düzeltirken soruyorum.

"Hayır, işim çıktı." Fırına doğru yürüyor ve kapıdan içeri bakıyor. "Evde spor salonu açmamız uzun sürmez. Yemek harika kokuyor." Kendine bir kadeh şarap dolduruyor. "En sevdiğim."

"En sevdiğinin ben olduğumu sanıyordum." Alay ediyorum.

"Senin dışında tabii ki." Bardağını benimkine değdiriyor. "Günün nasıl geçti?"

Omuz silkiyorum. "Oldukça iyi." Çıkma teklifi aldığımı ağzımdan kaçırmak istiyorum ama tepkisinin ne olacağını tam olarak bilmediğimden vazgeçiyorum. "Akşam yemeği yirmi dakika uzaklıkta, eğer duş almak istersen?"

Kıçıcı mutfak tezgâhının üzerinde duruyor ve şarabını yudumlarken gülümsüyor.

Gözleri üzerimde.

Oracıkta küçük bir koşu yapıyorum. "Gitmemize on yedi gün kaldı. Önce yeni işimde iki haftayı atlatmam gerekiyor."

"Yeterince çabuk gelemem. Bu tatile ihtiyacım var."

"Ben de." Tezgâhta onun yanına oturmak için kendimi yukarı çekiyorum. "Oradayken ne yapacağız?"

"Her şeyi."

"Ne gibi?" Umutla gülümsüyorum. "Bana her şeyi anlat."

"Uyuyun, lezzetli yemekler yiyin, güneşin altında uzanın, alışveriş yapın... kokteyller için." Heyecanla başımı arkaya eğiyorum.

"Sabırsızlanıyorum."

"Unutmayın, önümüzdeki hafta sonu ailemin partisi var," diye hatırlatıyor.

Be

n. "Oh." Yaltaklanıyorum.

"Ne?"

"Bugün kek kalıbını almayı unuttum. Yolda uğrayacaktım. ve ben tamamen unutmuşum."

"Kek kalıbına ne gerek var?"

"Cumartesi günü babanın partisi için doğum günü pastası yapıyorum."

"Cumartesi bütün gün yemek pişirmek için oraya kadar gitmeyeceksin. Lanet bir pasta alacağım."

"E di y o r u m . Ben teklif ettim. Keklerim onun favorisi ve ayrıca değer verdiğim insanlar için yemek yapmak beni mutlu ediyor."

Bardağını boşaltırken gözlerini deviriyor. "Ben duş alacağım." Koridordan aşağıya doğru yürüdü.

Telefonum tezgahın üzerinde dans ediyor. Arayan Samuel.

Nathan'ın peşinden koridora bakıyorum. *Kahretsin, acele et ve duşa gir. Beni duymanı istemiyorum.* "Merhaba," diye cevap veriyorum.

"Eliza, merhaba. Ben Samuel."

Aptalca gülümsedim. "Merhaba." Sesim yüksek perdeden bir çığlık gibi

ıkıyor ve başparmağımı göz ukuruma bastırıyorum. Boğazımı
temizliyorum, sesimi

Daha iyi.

Koridorun aşıağısını ve yatak odamı görebiliyorum ve Nathan'ın kravatını gevşetmesini izliyorum.

Beni duyup duymadığını anlamak için gözümü ondan ayırmayacağım. "Beni aradın. Etkilendim," diye mırıldanıyor.

"Yapacağımı söyledim."

Nathan ceketini omuzlarının üzerinden kaydırıyor ve gömleğinin düğmelerini açmaya başlıyor, ben de izliyorum.

"Günün nasıl geçti?" Samuel soruyor.

Nathan tişörtünü çıkarıyor ve sırtındaki tüm kasların gerilmesini izliyorum.

"Bu... iyiydi," diye kekeliyorum, dikkatim dağılmış. Gözlerim en iyi arkadaşşıma kilitlendi. "Seninki nasıldı?"

"Seni gördükten sonra harikaydı," diyor Samuel.

Nathan pantolonunu indiriyor ve dikkatlice askıya asıyor. Kalın kalçalarındaki her kası görebiliyorum. "Aynı." Kaşlarımı çatıyorum.

Tanrım.

"İlk randevumuzda nereye gitmek istersin?"

Nathan siyah boxer külotunu indiriyor ve dönüyor. Önden tam bir görüntü alıyorum. Asılmış ve kasları dalgalanıyor. Kasık kılları kısa ve bakımlı. Lanet olsun, karnım sıkıştı. Koridordan banyoya doğru yürüyor. Yukarı baktığında, gözlerimiz kilitlendi.

Hava ciğerlerimi terk ediyor ama o irkilmiyor. Sanki bakmamı istiyor gibi.

Vibratörümün neden acınası olduğunu düşündüğünü görmemi istiyor.

Aman Tanrım. Bu nasıl bir sik böyle?

OceanofPDF.com

Eliza

"ORADA MISIN, ELIZA?" Samuel küçük dikiz şovumu böldü.

Kaşlarımı çatıyorum, telaşlanıyorum ve mutfağa doğru dönüyorum.

"Evet, özür dilerim. Ben kolayım." Kekeledim. Tanrım, bunu söyleme.

"Ben... kolay değilim, kolay. Yani kolayca memnun olurum."

Siktir, kapa çeneni. Mahvediyorsun.

Elimi gözlerimin üzerine koydum.

"Ne demek istediğini anlıyorum." Gülüyor. "Bu hafta sonuna ne dersin?" Gece vakti bir şey istemiyorum. Bu biraz fazla... randevu gibi.

Amaç bu değil mi, seni aptal? Lanet olsun, bu bir felaket.

"Bu hafta sonu gelemem, tamamen doluyum. Yine de öğle yemeğine çıkabilirim." Nathan'ın düşünün açıldığını duyuyorum ve beni duyamayacağını bildiğim için biraz rahatlıyorum.

"Perşembe günü öğle yemeği yemek ister misin?" "Çalışıyorum."

"Ben de öyle. Kafeteryada bir şeyler atıştırabiliriz. İlk buluşma sayılmayacağını biliyorum ama en azından seni görmüş olurum."

Gülümsüyorum, hevesli görünüyor. "Kulağa harika geliyor."

"Bir zaman ayarlamak için Perşembe sabahı sizi arayacağım."

"Tamam." Parmağımı mutfak tezgahında gezdiriyorum. Biriyle konuşmak iyi hissettiriyor.

"Arayarak gecemi güzelleştirdin."

Utangaç bir şekilde gülümsüyorum. "Benimki de." Başımı kaldırdığımda Nathan'ın belinde bir havluyla karşımda durduğunu görüyorum. Soru sorarcasına kaşını kaldırıyor.

"Kim o?" Nathan'ın ağzından.

"Tamam, sonra konuşuruz o zaman. Hoşça kal." Aceleyle telefonu kapattım. "Ne yapıyorsun?" Patladım.

"Sana şampuanımın nerede olduğunu soruyorum." Kaşlarını çatı. "Ne yapıyorsun?" Ona sırtımı dönüp şarabımı dolduruyorum ama o kadar telaşlıyım ki bardağın kenarlarından taşıyor. "Şampuanın spor çantamda. Bitirdim.

Ben de öğle yemeği

ayarlıyordum." "Kiminle?"

Bir yalan düşünürken bardağımı

boşaltıyorum. "Becca." "Becca kim?"

"Becca Bib... İncilciler," diye geveledim.

Kaşları çatılır. "Becca Biblicist kim?" "İş yerinden bir kız."

Başını sallar ve sonra koridora geri döner. Şampuanını bulur ve banyo kapısını arkasından kapatır.

Ellerimi gözlerimin üzerine koydum. *Becca Biblicist*. Bulabildiğim en iyi sahte isim bu, ciddi mi? Benim neyim var böyle?

Peki neden yalan söyledim?

Ona gerçeği söylemeliydim. Benim neyim var böyle?

10:00'da.

Elimde şarap kadehimle kanepeye uzanıp seçeneklerimi gözden geçiriyorum, yapmam gereken şey odaya girip ona bir randevum olduğunu söylemek.

Büyütülecek bir şey değil. bunu neden büyütüyorum ki? Nathan kiminle çıktığını umursamayacak.

Belki de umursayan benim - belki de burada sorunu olan benim.

Başımı arkaya eğiyorum ve bardağımı boşaltıyorum, bunun başka insanlarla çıkmamın tam nedeni olduğunu biliyorum.

Nathan'a çok bağımlıyım.

Kızlar haklı, bu normal bir davranış değil, neden bunu daha önce görmedim?

Yatağında seks yapmadığım bir adamla iki yıl geçirmek çok garip.

Bardağımı çalkalayıp dişlerimi fırçalıyorum ve sonra aynada kendime moral konuşması yapıyorum. Oraya gidip ona söyleyeceğim.

Düz ve basit; dalga geçmek yok.

Yatak odasına girdiğimde Nathan'ı yatakta kitap okurken görüyorum. Saçları yeni sevişmiş gibi dağınıktı. Kolları başının üstünde, yontulmuş pazularını ortaya çıkarıyor. Gözlerim aşağıya iniyor ve karnındaki dalgalanmaları sayabiliyorum. Benim de karnım dönüyor. Yunan Tanrısı gibi bir şeye benziyor. Kahretsin, bu kadar seksi olmak zorunda mı?

"Buralarda bir şeyler giyer misin?" Battaniyenin benim tarafımı çevirirken ofluyorum.

"Ne?" Kaşlarını çatıyor ama gözleri sayfadan ayrılmıyor.

"Her zaman yarı çıplaksın." Sinirlenerek yatağa girdim. Sanki bilerek beni yemliyor. Demek istediğim, ben sadece insanım; kırmızı kanlı herhangi bir kadın sürekli bu işkenceye maruz kalsa salyaları akardı. Az önceki çıplak hali ve güzel vücudu gözümün önüne geliyor.

Tanrı aşkına.

Öfkeyle sırtım ona dönük olacak şekilde dönüyorum. "Neyin var senin?" diye mırıldandı.

"Hiçbir şey."

"Çıplaklığım seni rahatsız mı ediyor?"

"Evet." Çırpındım. "Aslında öyle."

"Neden?"

"Peki, vücudumu sürekli senin önünde sallamam hoşuna gider miydi?"

"Biliyorsun."

"Bilmiyorum."

"Şu anda külot ve kaşkorse giyiyorsun. Nereye baksam vücudunu görüyorum, o yüzden burada Rahibe Teresa'yı oynama, Eliza. "

Gözlerimi deviriyorum, hâlâ sırtım ona dönük yatıyorum.

"Ayrıca biz yıllardır böyleyiz. Neden şimdi birdenbire seni rahatsız ediyor?" Ekliyor.

"Sadece azdım, tamam mı?" Ağzımı beyin filtresine koyamadan tükürdüm

üz

eri Oh... lanet olsun.

nd "Azgın mısın?"

e.

Gözlerimi kapattım. Az önce bunu yüksek sesle mi söyledim? "İyi geceler, Nathan."

Beni sırtüstü yatırıyor ve üzerime eğilirken gözleri muziplikle dans ediyor. "Azgın mısın?"

"Hayır." Geri adım atmaya çalışıyorum. "Demek istediğim, ben bekâr bir kadını ve sürekli önümde çıplak durmamalısın."

Bana yavaş ve seksi bir gülümseme veriyor. "Neden olmasın?"

"Sadece..." Beni sapık gibi göstermeyecek uygun bir şey düşünmeye çalışırken dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Sadece söylüyorum."

Ayağa kalktı ve iç çamaşırı çekmeceme gitti. Vibratörümü aldı ve bana fırlattı. "Hadi bakalım."

"Ne?" Kaşlarımı

çattım. "Elinden

geleni yap."

Ona bakıyorum.

"Yoluna çıkmama izin verme." Kaşını kaldırıyor. "Siktir git. Burada yokmuşum gibi davran." Kitabını tekrar eline aldı ve bulunduğu sayfayı çevirdi. "İzlemeyeceğim... çok fazla."

"İğrençsin." Vibratörü yataktan fırlatıyorum ve hışım ile dönüyorum. Az önce söylediği şey hayatımda duyduğum en ateşli şey değilmiş gibi davranıyorum.

"Seks hayatımız hakkında daha açık olmaya başlamak istediğini söylemiştin," diyor. "Sadece söylüyorum." Ses tonundan eğlendiğini anlayabiliyorum. Sayfanın çevrildiğini duyuyorum ve okumaya geri döndüğünü anlıyorum.

Aklım gitmemesi gereken bir yere gidiyor. Onun önünde mastürbasyon yaptığımı hayal ediyorum. O izlerken kendine dokunur muydu?

Bir araya gelebilir miyiz?

Bunun ne kadar ateşli olacağını hayal ederken

seksim sıkıştı. Siktir, bu da nereden çıktı?

Kes şunu.

Kalça kemiğimi kavırıyor ve beni sertçe geri çekerek ona yaslanmamı sağlıyor. Dokunuşunun sıcaklığı sistemimde dolaşmaya başlıyor. Ateşe yakın bir çikolata gibi, ısındıkça eriyor.

Sikerim böyle işi. Sekse ihtiyacım var.

İki yıl çok uzun bir süre ve buna çok ihtiyacım var. Gerçekten sert. Derin, sert bir sikiş. Yaralandığın türden.

İnsanların tokat seslerini duyduğumu hayal ediyorum ve bir kez daha vücudum karıncalanıyor. Normalde bu tip bir kız değilim ama umarım bu randevu işe yarar çünkü lanet olsun, bir an önce biriyle yatmam lazım.

"İyi geceler, Eliza." "İyi geceler."

"İyi geceler, Tiny." Beni iki kez okşadı.

"İyi geceler," diye fare sesiyle ciyaklıyorum.

O kıkırdıyor, ben de yastığıma yaslanıp gülümsüyorum.

Nathan'la geçirilen her gece iyi bir gecedir. Azgın ya da değil. Yaşadığım şu küçük libido sorununu halleder halletmez, her şey normale dönecek.

Uykuya dalmak için kendimi zorlarken gözlerimi kapatıyorum.

Ama yapamıyorum, çünkü Nathan'ın çıplak görüntüleri aklımdan geçiyor... ve bakacak çok şey var... bu konuda bana güvenin. Belki de bu gece koridorda onun aletini gördüğüm için travma geçiriyorum, hatırladıkça yastığıma gülümsüyorum. Ne görsel bir sansasyon.... kesinlikle porno yapabiliirdi.

Derin bir nefes alıyorum, uzun bir gece olacak.

Günlerden Perşembe ve Samuel'le buluşmak için hastanenin kafeteryasına doğru yürüyorum. Garip ve tuhaf hissediyorum. Şimdi neden biriyle çıkmaktan vazgeçtiğimi hatırladım.

Samuel ayağa kalktı ve bana el salladı.

"Merhaba." Masaya doğru ilerliyorum ve eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor.

"Seni burada görmek ne güzel."

Sinirli bir şekilde gülümsüyorum ve koltuğa çöküyorum.

"Evet, çok isterim." "Ne yemek istersin? Ben alırım."

"Oh, sorun değil,"

"Hayır, ısrar ediyorum."

"Teşekkürler. Kızarmış jambonlu ve peynirli sandviç ile maden suyu alayım lütfen."

"Tamam, bir dakika içinde dönerim." Sipariş vermek için tezgâha doğru kayboldu. Bir süre onu izledim. Gerçekten çok yakışıklı.

Telefonumu çıkardım ve kızlara mesaj attım.

**Neden kimseyle çıkmadığımı
hatırladım. Bu bok sinir
bozucu.**

İşlerini bitirene kadar mesajımı alamayacaklar ama neyse. Gönderince kendimi daha iyi hissediyorum.

Telefonumu çantama geri koyuyorum, bu sinirle başa çıkmam gerektiğini biliyorum.

Samuel geri gelir ve masaya oturur. "Birkaç dakika sürer." "Ne aldın?" Sohbet etmek için soruyorum.

"Kızarmış focaccia ve kahve." Bana gülümsüyor. "Peki, bu hafta sonu nereye gideceğini söylemiştin?"

"Oh." Kaşlarımı çatıyorum. "Doğum günü kutlamaları."

"Güzel." Kaşını kaldırıyor. "Bir refakatçiye ihtiyacın var mı?"

"Ben iyiyim." Onu neden davet edemeyeceğime dair bir bahane düşünürken duraksıyorum, ne de olsa.... en iyi arkadaşım kafanızı seve seve koparacak bir bekçi köpeği. "Bu kızlara özgü bir şey." Omuz silkiyorum. "Biletler uzun zaman önce alındı."

"Ah." Elimi masanın üzerinden tutuyor. "Ama ciddi, seni bir daha ne zaman görebilirim?"

Karşımdaki muhteşem adama bakarken boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Bu kadar istekli olduğu için gerçekten heyecanlanmalıyım. Bu hafta beni her gece aradı. "Gelecek hafta bir akşam yemeğe ne dersin?" Teklif ediyorum.

"Anlaştık." Sırıttıyor.

Derin bir ses bizi böldü. "Merhaba." Kafamı kaldırdığımda Nathan'ın masanın üzerinde durduğunu görüyorum. Gözleri birbirine dolanmış ellerimize takılıyor.

Oh, lanet olsun.

"Nathan." Samuel'in elini sıcak bir patates gibi bırakıyorum.

"Lütfen, bölmeme izin verme," diyor kuru bir sesle. Gözleri Samuel'e kayıyor. "Birbirinizi tanıdığınızı fark etmemiştim."

"Evet." Samuel'in gözleri tekrar bana döndü. "Daha yeni bağlandık... ta ki sen Cumartesi gecesi sözümüzü kesene kadar." Bir kaşını kaldırdı.

Gözlerim dehşetle açıldı... Bu da ne demek oluyor? Bağlantı falan yoktu.... seni aptal.... öpüşmedik bile.

Nathan'ın gözleri bana döndü.

"Anlıyorum." Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"O zaman sizi yalnız bırakayım," diyor Nathan.

"Bize katılın." Davetiye olarak sandalyeyi çekiyorum.

"Hayır. Teşekkür ederim." Gözleri benimkilerle buluştu. "Umarım Tiny bir sonraki yemeğinin tadını çıkarır. Ona sevgilerimi ilet."

Bunu söylediğine inanamıyorum.

"Tiny kim?" Samuel aramıza bakarken gülümsüyor.

"Eliza'nın vejetaryen bir arkadaşı var." Nathan tatlı tatlı gülümsüyor.

"Yakın zamanda etobura dönüştü ve görünüşe göre açlıktan ölüyor."

Ona ters ters bakıyorum.

Gözleri Samuel'e kayıyor. "Dürüst olmak gerekirse, daha kaliteli bir eti tercih edeceğimi düşünmüştüm."

Samuel'in gözleri şaşkınlıkla aramızda gidip geliyor. "Neden, nerede yemek yiyor?" Nathan, "Yiyebildiğin kadar ye restoranında," diye cevap veriyor.

yendi. "O yerlerdeki hastalıklar bir üst seviyede."

Küstahça sandalyeme geri oturdum.

Pislik.

"Güle güle, Nathan." Gülümsüyormuş gibi yapıyorum.

"Güle güle." Tezgâha doğru yürüyor ve s a n k i bir rock yıldızıymış gibi kahvesini sipariş ediyor.

Kanım kaynıyor.

Samuel'in gözleri bana geldi. "Nathan Mercer'ı nereden tanıyorsun?"

"Biz arkadaşız. Hafta sonları hep birlikte takıldığımız bir grubumuz var."

"Anlıyorum." Gülümsüyor. "Ve bu Minik kız da -et yiyen- sizin grubunuzda mı?"

"Evet." Öfkeli gözlerim tezgâhtaki Nathan'a kayıyor. "Seni onunla çok yakında tanıştıracam."

Cuma akşamı ve Brooke'un doğum günü yemeğine gidiyoruz, caddeden restorana doğru yürüyoruz. Nathan dün beni Samuel ile öğle yemeğinde gördüğünden beri bana sessiz davranıyor. Dün gece ben televizyon izlerken o yatakta kitap okudu ve ben yatağa gittiğimde rahatça uyuyordu. Bu gece beni aldı ve tek kelime etmedi.

"Benimle konuşacak mısın?" diye sordum.

"Seninle konuşuyorum." Bakışlarını dik tutuyor.

"Hayır, değılsin. Sadece öğle yemeğıydi, Nathan." İçimi çektim. "Bebek gibi davranmayı bırak. Sana biriyle çıkmaya hazır olduğumu söyledim ve bu yüzden kafeteryada biriyle tanıştım. "Hayır.

sorununuzun ne olduğunu anlayın."

Olduğu yerde durdu ve bana ters ters baktı. "Beni cidden kızdırıyorsun."

"Biriyle çıkmaya cesaret ettiğim için mi?" Kolumu onunkinden ayırıyorum. "Geçen gece sana biriyle çıkmak istediğimi söylemiştim."

"Bana azgın olduğunu söylemiştin." "Aynı şey."

"İkisi aynı şey *değil*."

"Ee, azdığında ne yaparsın?" Ben havlarım.

"Birini beceriyorum, Eliza. Profesyonel bir ortamda birlikte çalıştığım biriyle kesinlikle öğle yemeği yemem."

Restorana vardık ve kapıyı tavrılı bir şekilde açtı. İçeri giriyoruz ve arkadaşlarımızı arka masada otururken görüyoruz.

"Bilgin olsun diye söylüyorum," diye fısıldıyorum masaların arasından geçerken. "Ben yabancılarla seks yapmam. Ben adi bir herif değilim."

"Ve ben?" Hırlıyor.

"Kapa çeneni, Nathan. Sana flört hayatımı açıklamak zorunda değilim. Sen benim erkek arkadaşım değilsin."

"Kapa çeneni?" Beni durdurmak için çekerken nefesi kesildi. "Kapa çeneni mi?" Gözleri kafasından fırlayacakmış gibi bakıyor. "Bana çenemi kapatmamı söyleme, Eliza." Hırlıyor. "Tekrar yap ve ne olacağını gör."

Dramatizmine gözlerimi deviriyorum. "Neredeyim ben, Nathan?" Ona soruyorum. Bana ters ters bakıyor. "*Seninle* yemekteyim." Parmağımla göğsüne sertçe vuruyorum. "Bu gece *seninle* eve gideceğim ve Samuel'e bütün hafta sonu meşgul olduğumu, onun yerine *seni* görmek istediğimi söyledim. Yine de, eğer sık kafalı olmaya devam edersen, tekrar düşünebilirim." Masaya doğru fırladım. "Merhaba." Mutlu ve şanslı rolüme bürünürken herkese gülümsüyorum.

"Sonunda." Brooke gülümsüyor ve ayağa kalkıyor. Onu kucaklamak için çekiyorum. "Mutlu yıllar, bebeğim."

Nathan da ona sarılır. "Mutlu yıllar, Brookey."

"Geç kaldığımız için üzgünüm." Jolie'yi ve iki çocuğu öpüyorum.

Nathan ve ben karşılıklı koltuklarımıza yerleşiyoruz. Gülümseyerek herkesi selamlıyor ve sonra herkes kendi arasında konuşmaya başlıyor. Sonra dikkati tekrar bana geliyor ve yüzü düşüyor.

"Kes şunu." Kaval kemiğine sert bir tekme attım ve sıçradı. Acıyla irkildi.

Kahretsin, onu o kadar sert tekmelemek istememiştim, bu gerçekten etkiledi. "Hak ettiğini buldun." Fısıldadım.

Yüzündeki ifade öldürücü ve gülümsememi gizlemek için başımı eğiyorum. "O ben değildim," diye fısıldadım. "Tiny'ydi."

Dudaklarını büküyor ve ben kıkırdıyorum.

"Kes şunu." Elimi masanın üzerinde ona doğru uzatırken ağzımı açtım. "Sonra konuşuruz. Ondan gerçekten hoşlanmıyorum bile, Nathan. Bu gecenin tadını çıkarabilir miyiz lütfen?"

Bana düz bir şekilde bakıyor ve ben de onu ikna etmek için parmaklarımı oynatıyorum.

Sonunda elini benimkinin içine koydu ve ben de ona bir öpücük verdim.

Ona randevumdan bahsetmediğim için kızgındı ve görünüşe göre haklıydı, bahsetmeliydim.

Nathan kontrolcü biri değil, ama iradesi güçlü ve şu ana kadar, ailesi dışında, onu öfkesinden vazgeçirebilen tek kişi benim.

Ayakkabımı çıkarıp ayağımı kaval kemiğine sürüyorum. Bana bakarken dudaklarını yuvarlıyor.

"Bana hastanedeki son günümün nasıl geçtiğini sormadın," diyorum. "Son günün nasıldı?"

"Üzücüydü. Lütfen günümü daha da berbat hale getirmez misin?" Başını salladı ve elimi sıktı. "Tamam."

"Tamam, iyi şanslar tatlım." Annem telefonda gülümsüyor. "Gerçi ihtiyacın olmayacak."

"Teşekkürler anne."

Eteğimi fırçalıyorum, dönüyorum ve konuşurken aynada arkama bakıyorum. "Ne giyiyorsun?" Annem soruyor.

"Gri bir kalem etek ve soluk pembe bir bluz giyiyorum. Saçlarım bir düğüm halinde toplanmış. Çok uzadı, kestirmem lazım" diye mırıldanıyorum, dikkatim dağılmış bir halde. "Nathan'ın ailesinin bana Noel için aldığı inci küpelerimi taktım, şeffaf çoraplar ve yüksek topuklu ayakkabılar giydim. İş adamı gibi göründüğümü umuyorum."

"Kulağa mükemmel geliyor."

"Umarım öyledir." Gülümsüyorum. Pazartesi sabahı, yeni işimdeki ilk günüm.

-Ve çok gerginim.

"Tamam, gitmene izin vereceğim. Öldür onları, bebeğim." "Tamam, hoşça kal. Seni akşam ararım."

Saatime baktım. Yakında gitmem gerekiyor. Telefonum çalıyor ve ekranda Nathan ismi beliriyor.

"Merhaba," diye cevap veriyorum.

"Merhaba Eliza," diye mırıldanıyor derin sesi telefonda.

"Ne istiyorsun?" Sırıtiyorum.

"İhtiyacın olmadığını bilmeme rağmen sana iyi şanslar dilemek için aradım." Aptalca gülümsedim. "Çok gerginim."

"Üzülme. Harika olacaksın. Seni işten alacağım." "Gerçekten mi?" Gülümsedim.

"Elbette, ilk gününü kutlayabiliriz."

"Tamam." Elimi göğsüme koydum. "Kalbim küt küt atıyor."

"Gergin olmayın ve unutmayın: sizi bekleyen daha iyi bir iş var. İstedğin zaman çıkıp gidebilirsin."

Gözlerimi deviriyorum. "Evet, baba."

Kıkırdıyor. "Beşte görüşürüz."

"Tamam."

Sanki telefonu kapatmak istemiyormuş gibi hatta kalıyor. "Nathe?"

"Evet, bebeğim."

"Aradığınız için teşekkürler." Gülümsedim.

"Bunun anlamı çok büyük." "Evet, sen de çok şey ifade ediyorsun."

Kalbim kabarıyor.

"Akşam görüşürüz, iyi günler." Telefonu kapattı ve ben gözlerimi kapattım. Hadi yapalım şunu.

Kırk dakika sonra, 7. kata çıkan asansöre bindim.

"Merhaba." Resepsiyona girerken gülümsedim.

Genç kızın yüzü aydınlanır ve oturduğu yerden sıçrar. "Eliza, cevap ver. Ben Lexi."

"Tanıştığımıza memnun oldum."

"Benimle gelin. Dr. Morgan ofisinde." Beni koridorun sonuna götürdü ve

bir ofisin kapısını çaldı.

"İçeri gel!" diye sesleniyor.

Lexi kapıyı açar. "Eliza burada, Dr. Morgan."

Oturduğu yerden kalktı, "Teşekkür ederim Lexi."

Başını salladı ve beni onunla yalnız bıraktı.

"Seni tekrar görmek çok güzel, Eliza," diyor. El sıkışıyoruz ve gözleri yüzümde geziniyor.

Kahretsin, yine orada. Bana olan ilgisini anında hissediyorum ve itiraf etmeliyim ki çok tatlı biri. Geçen sefer hayal ettiğimi umuyordum.

"Heyecanlıyım." Çantamı elimde tutarken gülümsüyorum.

Kapıya doğru işaret ediyor. "Endişelenecek bir şey yok." Onu takip ediyorum ve ofisten çıkıyorum. "Bu taraftan." Koridoru işaret ediyor. "Burada çok emin ellerdesin."

Keşke bana benden etkilendiğini söylemeseydi çünkü şimdi ağzından çıkan her şey cinsel içerikli.

Neden biriyle yatmam gerektiğinin 969. sebebi.

Bir kapı açtı. "Burası senin ofisin."

Etrafıma hayranlıkla bakıyorum. Odada koyu renk halı ve büyük bir avize var.

Ayrıca büyük gümüş, yaldızlı bir ayna ve maun bir masa var.

"Çok güzel."

"Öyle. Burada mutlu olacağınıza inanıyorum."

"Teşekkür ederim. Bana bu fırsatı verdiğiniz için gerçekten minnettarım, Dr.

Morgan."

"Lütfen, bana Henry de."

"Henry."

"Şimdi yerleşmek ve yolunuzu bulmak için bir gününüz var." Masadan bir kâğıt parçası aldı ve bana uzattı. "Burada tüm e-posta ve sunucu bilgileriniz var. Size haftalık programımızı e-posta ile gönderdim. Bugünü kızlara, ofisinize ve protokollerimize alışmak için kullanın."

"Tamam."

"Yarından itibaren benimle yakın çalışacaksın. Ameliyatta olduğum günlerde hastanedeki ofisimde çalışmanı istiyorum."

Başımı sallıyorum, kulağa çok heyecan verici geliyor. "Evet, tabii ki."

"Yarın Özel Şehit Hastanesi'nde olacağız. Burun estetiği, göğüs büyütme ve labioplasti ameliyatlarımız var."

Soru sorarken kaşlarımı çatıyorum.

"Bu bir vajinal rekonstrüksiyon." Tecrübesizliğime gülümsüyor.

Kendimi aptal gibi hissederek gözlerimi açtım. "Bunu bilmiyordum."

"Senden bunu beklemezdim." Kıkırdıyor. "Vajinanın dudaklarını ve labialarını görsel olarak daha çekici hale getirmek için yeniden şekillendiriyorum."

Kaşlarımı kaldırıyorum, buna ne diyeceğimi bilemiyorum. "Oh, anlıyorum. Kesip dikeyiyor musunuz, yoksa lazerle mi? Bunu nasıl yapıyorsun ki?"

"Bunu iki şekilde yapabilirsiniz. Ya kenar rezeksiyonu ya da kama rezeksiyonu. Gördüğünüz gibi, iki labia aynı kalınlığa, uzunluğa veya renge sahip değildir ve iki vulva da aynı değildir. Çoğu kadın bu ameliyatı partnerleri tarafından ya da müstakbel partnerlerinin bir kadında ne isteyeceğini düşündükleri için yaptırmaya yönlendirilir."

Vajina dudaklarımın bir kısmının kesildiğini ve bunun ne kadar acı vereceğini hayal ederken kaşlarımı çatıyorum.

Sanki bu konuşmayı her gün yapıyormuş gibi rahatça omuz silkiyor. "Erkeklerin cinsel partnerlerinin dudaklarının nasıl görünmesini istedikleri konusunda çok farklı zevkleri var. Örneğin yarın yapacağım şey. Dudakların kenarlarını kesip dolgu maddesiyle dolduracağım." Gözleri benimkileri tutuyor. "Bakmak ve dokunmak için dolgun ve sulu olmasını istiyor." Duraksıyor. "Hormonlar bazen rengini daha koyu bir tona dönüştürüyor, bu yüzden mükemmel bir pembe olması için ileride ağartacağız."

Yüzüm düştü. Bu bir şey mi?

"Değişir," diye devam ediyor. "Dolgun, kalın labialar benim zevkime göre. Kişisel tercih sanırım." Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Seks sırasında nasıl hissetmek istediğinize bağlı."

"Erkekler seks sırasında dudaklarınızın şeklini hissedebiliyor mu?" Kaşlarımı çatıttım. "Hiçbir fikrim yoktu."

Kıkırdıyor. "Evet, bir kadından diğerine çok farklı. Sanırım hepsi deneyimin bir parçası."

Ona bakıyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum ve o da kıkırdıyor.

"Plastik cerrahi dünyasına hoş geldin, Eliza."

Mahcup bir gülümsemeyle başımı sallıyorum. "Vay canına. Tamam. Kim bilebilirdi ki?" Ayağa kalkıyor. "Burada olduğun için mutluyum, takıma hoş geldin."

"Teşekkürler."

"Oh." Gözleri genişliyor. "Önümüzdeki ay iki konferansımız var. Biri Dallas'ta, diğeri Londra'da. Sanırım ilki sen tatilden döndükten iki hafta sonra. Tarihler yeni takviminde işaretli." Masanın üzerindeki takvimi işaret ediyor.

"Ve benim de gelmemi mi istiyorsun?"

"Evet, tabii ki."

"Ne kadar süre uzak kalacağız?" "Her seferinde bir hafta."

"Tamam." Başımı salladım.

"Bu erkek arkadaşın için bir sorun olur mu?"

"Hiç de değil," diye yalan söyledim.

"Güzel." Gözleri benimkileri olması gerekenden bir an daha uzun süre tutuyor. "Konferanslar birbirimizi doğru dürüst tanımak için harika bir yoldur. Bir insan her şeyiyle size bağlıysa onun hakkında gerçekten çok şey öğrenirsiniz." Bana yavaşça seksi bir gülümseme veriyor. "Dört gözle bekliyorum." Dönüp ofisten çıkıyor ve ben sandalyeye gömülüyorum. "Eliza?" Köşeden kafasını uzatıyor.

"Evet?"

"Bana ne zaman ihtiyacın olursa gel ve beni al. Emrinizdeyim." Göz kırıyor.

"Elbette." Gülümsemeye zorladım. "Bu harika."

O kayboluyor ve ben derin bir nefes alıp ofisime bakıyorum.

Kahretsin...

Onunla konferanslara gitmeden önce gerçekten sevişmem lazım. Sarhoş olup ondan labia değerlendirmesi isteyebilirim. Bu, gerçekleşmeyi bekleyen lanet bir kabus olabilir. Takvimi açıyorum ve işaretli konferans tarihlerine göz atıyorum. Çekmeceyi karıştırıp bir kurşun kalem buluyorum ve kelimeleri karalıyorum:

Konferansta içmek yok!

Günün sonunda resepsiyona doğru yürüdüm. Kızların hepsi gitmişti. Telefonumu çıkardım ve Nathan'a mesaj attım.

Şimdi geliyor

Bir mesaj geri dönüyor.

Ben aşağıdayım.

Gülümsüyorum.

Asansörün düğmesine basıyorum. Asansör geldi ve içeri girdim. "Kapıyı tutun lütfen," diye sesleniyor biri. Elimi tutmak için kapıya koydum ve Henry içeri daldı. "Teşekkürler." Gülümsüyor. Lacivert kravatını çözmüş ve beyaz gömleğinin etrafından sarkıyor.

"İlk günün nasıldı?" diye soruyor.

"Harika." Gülümsüyorum. "Harika bir gün geçirdim."

"Seni ameliyata alana kadar bekle. Beynini kızartmak için sabırsızlanıyorum." Kıkırdıyorum.

"Penis büyütme benim uzmanlık alanım." Ellerini ayırarak on iki santimi işaret ediyor ve tam kapı açılırken yüksek sesle gülüyorum.

Henry beni dışarı çıkarmak için elini belime koyuyor ve ben Nathan'ın bakışlarına bakıyorum. Duvara yaslanmış, elleri pahalı kömür rengi takım pantolonunun ceplerinde.

Henry'ye karşı çenesini sıkıyor.

"Nathan." Ona doğru yürürken beceriksizce gülümsüyorum. "İşte buradasın."

Kolunu belime doluyor ve beni öpmek için eğiliyor. Dudakları biraz açık ve tam kıvamında emiyor. Dizlerimin bağı çözülüyor.

Oh, bekle, ne?

"Merhaba," diyor Nathan.

"Seni tekrar görmek güzel, Nathan," diye yanıtlıyor Henry. "Harika iş çıkardı." Bana gülümsüyor. "Bir rüyanın gerçekleşmesi gibi."

"Öyle mi?" Nathan kuru bir sesle.

Oh, kahretsin.

Eliza

HENRY'NİN BAKIŞI Nathan'inkini olması gerekenden bir an daha uzun süre tutar ve sonra gülümser.

"İkinize de iyi geceler."

Nathan ona kendini beğenmiş bir gülümseme verir. "Hep öyle yaparız." Kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kendine çekiyor.

Hâlâ öpücüğünün etkisindeyim. Dudaklarım karıncalanıyor. Ne tür bir öpücüktü o?

Nathan, Henry'nin yolun karşısında yürümesini izler. "Ondan hoşlanmıyorum." "Onu tanımıyorsun bile."

Dikkati tekrar bana yöneldi. "Neden ona erkek arkadaşın olduğumu söyledin?"

"Bu arada öpücikle oynamak iyi fikirdi," diyorum dikkatini dağıtmak için hızlıca. "Bence gerçekçi görünüyordu."

Nathan elimi tutuyor ve caddeye doğru güçle yürümeye başlıyor. "Neden ona bir erkek arkadaşın olduğunu söyledin?" Beni çekiştirirken soruyor. "Sana asıldı mı?"

"Hayır," diye kekeliyorum, neredeyse ona yetişmek için koşuyorum. "Seni rahatsız mı etti?"

"Hayır."

"Ne o zaman?" Hırlıyor.

"Nathan, bunun beni daha güvenilir ve ayakları yere basan biri gibi göstereceğini düşündüm, anlıyor musun?"

Bana doğru döndü ve durdu. "Bu tam bir saçmalık Eliza ve sen de bunu biliyorsun."

"Ne var biliyor musun?" Öfkelen dim. "Madem kıskanç bir pislik olmak istiyordun, neden gelip beni işten aldın?" Elimi onunkinden çekiyorum. "Siktir git, ilk günümü tek başıma kutlayacağım. Evine git. Her şeyi mahvettin." Hışım la çıktım. Eğer dramatik şeyler istiyorsa, pek ala olabilir.

"Sadece ondan hoşlanmadığımı söylüyorum," diyor beni takip ederken.

"O zaman patronun olmadığı için şanslısın, değil mi? Önce Samuel yüzünden benimle konuşmuyorsun, şimdi de patronum hakkında sızlanıyorsun. Seni kızdırmayan bir şey var mı, Nathan?"

"Hayır. Şu anda her şeyi halletmiş durumdasın, Eliza."

Ona şeytanın ta kendisiymiş gibi saldırıyorum. "Bu da ne demek oluyor?"

"Bana bu ses tonunu verme." Hır lıyor.

"Oh, ama bana bu sesi verebilirsin ve bu tamamen iyi mi?" Arkamı dönüp bir kez daha hışım la uzaklaşıyorum. "Son zamanlarda sana ne oldu bilmiyorum; çok garip davranıyorsun," diye bağı rıyorum. "Sıcak, soğuk, kızgın, somurtkan. Ruh halindeki değişimler beni kamçılıyor."

"Sadece seni korumak istiyorum," diye sesleniyor arkamdan. "Nereye gidiyoruz?"

"Bir bara!" Tersledim. "Sana eve gitmeni söyledim. İki yaşındaki bir çocuğun üç saatlik öfke nöbetini kaldıracak havada değilim."

"Biriyle yatmak için bara tek bağına gitmek istiyorsun, öyle mi? Sana engel mi oluyorum, Eliza?"

Gözlerimi deviriyorum. "Artık şaka bile yapmıyorum. Siktir git evine."

Güzel görünen bir yer görüyorum ve içeri girip bara oturuyorum.

Nathan da peşimden geliyor ve yanıma oturuyor. "Ne alırsınız?" diye soruyor barmen.

"Bir margarita alayım lütfen," diyorum öfkemi yatıştırmaya çalışırken.

Barmen Nathan'a bakıyor, o da iki parmağını kaldırıyor. "İki olsun."

Barmenin içkilerimizi hazırlamasını izlerken sessizce oturuyoruz. "Özür dilerim," diye mırıldandı Nathan sonunda.

"Ne için?"

Duraklıyor ve kafasında doğru ifadeyi bulmaya çalış tığını biliyorum. "Kıskandığım için."

Ona döndüm. "Yani itiraf ediyorsun?" Bana bakıyor. "Neden kıskanasın ki?" Gözleri gözlerimi tutuyor. "Çünkü seni kaybetmem an meselesi." "Nathe," diyorum usulca ve elimi kalçasına koyuyorum. "Beni asla kaybetmeyeceksin." Elimi avucunun içine alıyor ve başparmağımla oynuyor. "Evet, öyleyim Lize.

Kabul edelim," diye fısıldıyor.

Kendine güveni yok. Bunu daha önce nasıl göremedim? İçime empati doluyor ve güzel arkadaşşıma gülümsüyorum.

"Neden böyle düşünüyorsun?" Fısıldıyorum.

"Al bakalım. İki margarita." Barmen içkilerimizi

Bar

"Teşekkür ederim," diyoruz hep bir ağızdan.

Nathan omuz silkiyor ve margaritasını yudumluyor. "Bana sürekli azgınsınız ve sekse ihtiyacınız var ve biriyle tanıştığınızda..."

"Biriyle tanışırsam sana ihtiyacım olmayacağını mı sanıyorsun?"

Kaşlarımı çatıyorum. Sessiz kalıyor.

"Nathan, sana ihtiyacım var." Yumuşakça gülümsüyorum. "Aslında son on yılımı sana benzeyen bir erkek bulmaya çalışarak geçirdim."

Gözleri benimkileri tutuyor. "Bu ne anlama geliyor?" "Ben bile bilmiyorum."

Bir şey söylemek ister gibi kaşlarını çatıyor.

"Ne?" diye soruyorum.

"Eğer ben... olduğum gibi olmasaydım." Duraklıyor ve düşüncelerini gözden geçiriyormuş gibi barın etrafına bakıyor. "Senin isteyeceğin türden bir adam olur muydum?"

"Sen benim istediğim adamsın Nathe," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Kader bu hayatta bana pek iyi davranmadı."

"Ne demek istiyorsun?"

"Çok sadık ve beni çok mutlu eden güzel, akıllı ve komik bir adamım var. Ama bana asla veremez..." Sesim kesiliyor. Hüzünle gülümsüyorum. "Bunun bir önemi yok. Kaderimizde böyle olmak yok. Keşke öyle olsaydık."

Bana bakıyor, çenesi sıkılıyor ve içten içe haklı olduğumu bildiğini biliyorum.

Gerçekler berbat. Nathan ve ben birbirimiz için her yönden mükemmeliz.

Bunu biliyoruz. Bunu herkes biliyor.

Ama ben onun için yanlış cinsiyetim ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım, asla onun ihtiyacı olan şey olamam.

"Bana ilk günümün nasıl geçtiğini sormadın,"

diyorum. "İlk günün nasıldı?" diye soruyor usulca.

"Oldukça berbattı." Sırıtiyorum.

Yüzünde gülümsemeye benzer bir ifade belirir. "Nedenmiş o?"

"Yarın birisi labiasını kestirip dolgunlaştırmak için dolgu maddesi enjekte ettirecek ve ben de bunu izlemek zorunda kalacağım."

Nathan gözlerini kıstı ve burnunun kenarını sıktı, ben de yüksek sesle güldüm.

"Ben de almayı düşünüyorum," diye ekliyorum gelişigüzel.

Gözleri şak diye açıldı. "Vajinanın nesi var böyle?" "Bunu ben bileceğim ve sen asla öğrenemeyeceksin."

Bana yavaşça gülümsüyor ve elimi kucağına alıyor. Kavgamızın bittiğini biliyorum.

"Bu gece tüm yemekleri ben alıyorum; tatlılar da dahil olmak üzere her şeyi. Yatağımızda sana yer kalmayacak."

"Yeni olan ne?" diye mırıldanıyor menüyü açarken kuru bir sesle. "Buna alışkınım."

Saat 23:30. Nathan ve ben kol kola eve doğru yürüyoruz. Şimdi gülüyor ve şakalaşıyoruz ve önceki kavgamız sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor. Beni kafamdan yakaladı ve sokakta güreşerek ilerliyoruz. O margaritalar çok kolay içildi ve bir Pazartesi gecesi için fazla çakırkeyifiz.

Daireme geri dönüyoruz ve benden önce o da duş alıyor.

Dişlerimizi fırçalıyoruz ve ben uzun siyah saçlarımı örüyorum. Nathan saçlarımı toplamamdan hoşlanıyor, yoksa gecenin bir yarısı Rapunzel kâbusuyla uyandığını söylüyor.

Yatağa girdiğinde lacivert ipek boxer şortunu giyiyor. Ben bornozumu çıkarıyorum ve özel külotumu ve eşleşen kaşkorse setimi giyiyorum.

Yanına tırmandım ve irkildim.

"Sorun ne?" diye sorar.

"Sırtım çok gergin," gevşetmek için sağa sola esnetiyorum. "Yarın akşam için masaj yaptırmaya çalıştım ama Cuma gününe kadar masaj yaptıramıyorum."

"Senin için masaj yapacağım." "Ne?"
Gülümsüyorum.

"Karnının üzerine yuvarlan. Senin için masaj yapacağım." Dirseğine yaslanmak için yukarı çıkıyor ve sonra arkasına yaslanıp kıkırdıyor.

"Kendimi çok sarhoş hissediyorum."

Kıkırdıyorum. "Bu ikimizi de yapar."

Karnımın üzerine yuvarlandım ve beni yüksek hızda doğramaya başladı. "Oww!" Ağlıyorum. "Bu da ne böyle?"

Ayağa kalktı ve iki eliyle beni canla başla doğradı. "Ah." Gülüyorum.

"Kes şunu, daha da kötüleştiriyorsun."

Arkama oturuyor ve omuzlarımı nazıkçe yoğurmaya başlıyor, ben de uykulu bir şekilde yastığa gülümsüyorum. "Hmm. Şimdi, bu iyi hissettiriyor," diye fısıldıyorum.

Yirmi dakika boyunca Nathan'ın sihirli elleri sırtımda bir aşağı bir yukarı dolaşıyor, arada bir de göğüslerimin yanlarını usulca okşuyor.

Uykuluyum, rahatım ve bunu itiraf etmekten nefret ediyorum... tahrik oldum. Ayık ve sarhoş, Cennet ve Cehennem arasında güvenli bir şekilde sürükleniyormuşum gibi hissediyorum.

Doğru ve yanlış.

Beni yatağa iterken, aletini arkamda hissedebiliyorum. Belki de margarita ve hüsnükuruntu yüzündendir.

Onu geçen geceki çıplak haliyle görüyorum ve içim erimeye başlıyor.

Zihnimin daha önce hiç gitmediği bir yere gitmesine izin verdim. Nathan Mercer ile seks yapmanın nasıl bir şey olacağını hayal ettim.

Sert olur muydu? Şefkatli olur muydu? Üstte olduğumu, ona binerken aşağıya baktığımı hayal ediyorum. İçimde o kadar derin olacaktı ki. Tanrım, kesinlikle her tarafıma dokunacaktı.

Takdirle sıkıyorum ve seksime doğru bir nem akışı hissediyorum. Nabzımı orada hissetmeye başladım.

"Uyuyor musun bebeğim?" diye fısıldıyor.

Derin nefes alıyorum, ona cevap veremiyorum. Uykuda kalmak daha kolay -burada daha huzurlu- ve onun durmasını istemiyorum. *Durmasını istemiyorum.*

Elleri büyülü.

Yanıma uzanıyor ve sırtımı önüne doğru çekiyor. Parmağı uyluğumdan

kalçama doğru ilerliyor ve yavaşça karnımın üzerinde geziniyor.

Ağız kulağımda ve nefesinin titrediğini duyabiliyorum. Sanki o da tahrik olmuş gibi.

O içkilerin içinde ne vardı?

Ama bunu durduramayacak kadar rahatım, düşünemeyecek kadar rahatım. Tek bildiğim.... bu her neyse.... devam etmesini istediğim.

"Uyuyor musun bebeğim?" diye fısıldıyor.

"Hmm." Gözlerim kapalıyken elimi omzumun üzerinden yanağına koyuyorum. "Durma Nathe," diye fısıldıyorum.

Yüzümün yan tarafını öperken keskin bir şekilde nefes alıyor ve ereksiyonunu arkamda hissediyorum.

Rüya mı görüyorum? Şu anda azgın, sarhoş bir sersemlik içinde miyim? Neler oluyor?

Umursamayacak kadar rahatım ve şu anda birimizin ayık ve sorumlu kişi olması ve bu aptallığı durdurması gerektiğinden tamamen eminim.

Eli göğsüme gidiyor ve beni vücuduna doğru çekerken sertçe yoğuruyor. Sikeyim.

Seksim zonklamaya başladı.

"Eliza," diye fısıldıyor dudakları boynuma doğru ilerlerken. Beni öpüyor ve dilinin tenimin üzerinde gezindiğini hissediyorum. Seksim takdirle kenetleniyor.

Elleri üzerimde dolaşıyor, parmaklarının gittiği yerlerde tüylerim diken diken oluyor ve bedenlerimiz yavaşça birbirine sürtünüyor.

Islandım, çok ıslandım.

Beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi hissediyorum.

Her şey büyütülmüş gibi. Aldığı her nefes, soluduğu her titreme. Sert sikişinde hissettiğimi sandığım her damar.

Yuvarlanmak, bacaklarımı açmak ve onu öpmek istiyorum.

Onu içimde istiyorum. Nathan'ımı içimde hissetmek istiyorum. Her sert santimini.

Telefonu çalıyor ve ikimiz de suçluluk duygusuyla birbirimizden uzaklaşıyoruz. Telefonu o açtı. "Nathan Mercer." Dinlerken başını öne eğiyor.

Kalbim göğsümde küt küt atarken ona bakıyorum. Odada sadece ay ışığı varken, boxer şortunun üstünden görünen sikişinin ucunu görebiliyorum.

O sert. Kaya gibi sert. Bunu hayal etmemiştim. Gözleri benimkilerle buluşmak için yükseldi.

"Evet." Dinliyor. "Ona diğ er antibiyotiği verin ve sıvıya başlayın." Biraz daha dinliyor. "Bir değişiklik olursa beni ara." Telefonu kapattı ve bir süre bana baktı.

Aramızdaki havada ağır bir şey asılı duruyor.

Bir şey söylemesini beklerken boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve sonunda konuşuyor. "Gitmem gerekiyor."

"Nereye?"

Perili gözleri benimkileri tutuyor. "Senden uzakta."

Dönüyor ve koridora çıkmadan önce karanlıkta kıyafetlerini alıyor. Birkaç dakika sonra  n kapının kapandığını duyuyorum.

Gitmiş.

Az önce ne oldu  yle?

Alarmın sesi odamdaki sessizliği bozuyor. Uykulu bir şekilde kaşlarımı çatıyorum ve kapatıyorum.

"Ouch." Başım mengeneye sıkışmış gibi hissediyorum. O margaritalar şeytan gibiydi.

D n geceki felaketin puslu anıları yeniden su yüzüne çıkmaya başlar.

Nathan düşündüğüm gibi sakinleştikten sonra geri gelmedi.

Kavga ettiğimizde asla uzak durmaz.

Çizgiyi aştık.

Daha önce hiç olmadığı halde bunun neden olduğunu bilmiyorum. Birlikte milyonlarca kez sarhoş olduk. Sarıldık, kaşıklaştık ve lanet olsun... Birbirimizi sürekli yarı çıplak görüyoruz. Onu  ıplak görüyorum ve nasıl gözlerimi ka ıramadığımı hatırlıyorum. Daha önce hiç olmadığı kadar erkeksi görünüyordu.

Tanrım, şu anda hormonlarım  ıldırımış olmalı. Hemen biriyle yatmam lazım. Bu bir k busa dönüşüyor. Uzanıp yan masadan telefonumu alıyorum ve kontrol ediyorum. Cevapsız arama yok.

Nathan'ın son sözleri dün gece aklıma geldi.

Senden uzakta.

Beni mi suçluyor?

Aklım yataktaki o ana ve söylediklerime gidiyor. *Sakın durma.*

Pişmanlık içinde irkildim. Bunu neden söyledim ki? Şu anda libidomla mücadele ettiğimi, hormonlarımın kontrolden çıktığını ve beni ele geçirdiğini biliyor. Kendimi ona zorladım mı? Tiksintiyle doğruldum.

Aramızdaki bu durumu düzeltmeliyim. Bunu hemen düzeltmeliyim. Numarasını çeviriyorum.

Zil, zil, zil, zil, zil. Cevap yok; telesekretere düşüyor.

Kaşlarımı çatıyorum ve saatiye bakıyorum. Saat sabahın altısı.

Nathan hastaneye gitmek üzere arabasına binmiş olacak.

Telefonlarıma cevap vermiyor. *Beni suçluyor.*

Sinirlenmeye başladım. O gerçek mi? Bu yatakta sadece ben yoktum. O da sertleşmişti ve gitmeye hazırdı. Öfkeyle telefonu kapattım ve hışımınla duşa girdim.

Lanet olsun ona, kendimi bok gibi hissetmek istemiyorum. Neden telefonuna cevap vermedi ki?

Banyoya girip sıcak suyu açtım.

Lanet olası libido. O sürtük cehenneme gidecek ve beni de kendisiyle birlikte sürüklüyor.

Hastane avlusunda bir ileri bir geri yürüyorum. Öğle tatilindeyim ve bu konuda biriyle konuşmam gerekiyor. Kız kardeşim April'in numarasını çeviriyorum. O benim en iyi arkadaşım ve uyanmasını bekliyordum. Benden altı yaş küçük ve Londra'ya yeni taşındı. Oradaki havalı bir üniversiteden hukuk diploması almak için burs kazandı. Onu çok özledim.

"Yatağını mı ıslattın?" diye homurdanıyor. "Daha çok erken, Lize." "Aman Tanrım, April, bu tam bir felaket."

"Neymiş o?"

"Nathan ve ben öpüştük," diye fısıldıyorum etrafıma suçlulukla bakarken. "Aslında öpüşmedik ama birbirimizi hissettik ve boynumu öpüyordu."

"Güzel."

Gözlerim yuvalarından fırladı. "Ne demek iyi?" "Tam zamanında."

"Delirdin mi sen?" Öfkeyle fısıldıyorum. "Bu bir felaket ve şimdi bana kızgın."

"Neden?"

"Çünkü arkadaşlığımızı önemsemediğimi düşünüyor."

"Oh Tanrım." İç çekiyor. "Sert miydi?"

"Evet." Bunu tartışırken bile kendimi yaramaz

hissediyorum. "Çok sert." "Hoşuna gitti mi?"

"Şunu kesecek misin?"

"Hayır, bu her zaman olacaktı. Sana tapıyor, onunla ilk tanıştığım ve sizi birlikte gördüğüm günden beri bunu görebiliyordum."

"Çok önemli bir ayrıntıyı unuttun mu?" Fısıldıyorum. "Erkeklerden hoşlanıyor."

"Ve sen, görünüşe göre." Gülümsediğini söyleyebilirim. "Bu hiç komik değil."

"Öyle sayılır." Gülüyor. "Soğuk davranmayı bırak ve hayal ettiğim kadar ateşli olup olmadığını öğrenmek için onunla seks yap. Tüm detayları istiyorum."

"Aman Tanrım!" Kendimi tutamadım. "Hiç yardımcı olmuyorsun." Yine gülüyor.

"Nasılsın bu arada?" diye sordum. "Daha iyi yerleşebildin mi?"

"Doğru şeyi yapıp yapmadığımı bilmiyorum Lize. Burada kendimi sudan çıkmış balık gibi hissediyorum."

"Hayır, neden?"

"Bilmiyorum." İç geçiriyor. "Yurttaki herkes çok genç ve partilere düşkün, anlıyor musun? Herkesten biraz daha büyük olacağımı biliyordum ve Londra'ya gelmemin nedenlerinden biri de buydu. Tüm konaklama masraflarım dahil tam burs alabileceğim tek yerdi. Ama cidden, uyuşturucu, seks partileri, sahte kıkırdamalar... bunlar benim tarzım değil."

"Sakinleşecekler. Böyle devam edemezler. Ne kadar oldu, sekizinci hafta mı?"

"Durum iyiye değil, kötüye gidiyor."

"Neden kendi evine taşınmıyorsun?"

"Londra'daki dairelerin kira fiyatlarını gördünüz mü? Bu gülünç. Çöplükler bile benim fiyatımın çok üstünde."

Derin bir nefes veriyorum. "Dayan bebeğim. Daha iyi maaşlı bir iş bulmaya çalış." "Bulacağım."

Gülümsüyorum. "Seninle çok gurur duyuyorum."

"Teşekkürler, Lize. Bazı günler deli olduğumu düşünüyorum."

April, nişanlısını birlikte çalıştığı bir kızla aldatırken yakalayınca ondan ayrıldı. Adam onun kalbini kırdı. Kıyafetlerini topladı ve birlikte aldıkları evlerindeki her şeyi terk etti. O şimdi

Avukat olma hayalinin peşinden gidiyor ve sıfırdan başlıyor.

Tanıdığım en cesur, belalı kaltak. "Kahve evi nasıl gidiyor?" diye sordum.

"İyi. Orayı seviyorum ve birlikte çalıştığım kızlar çok iyi. Hafta sonu dışarı çıkıyoruz."

"Gördün mü? Yerleşeceksin, biliyorum ve en kısa zamanda gelip seni göreceğim."

"Harika, şimdi git Nathan'la konuş. Eminim o da en az senin kadar streslidir." "Evet, sanırım." İçimi çektim.

"Beni bu gece ara."

"Tamam, seni seviyorum." "Hoşça kal, ben de seni seviyorum."

Şehit Hastanesi'ndeki ofiste oturmuş, elimdeki işe konsantre olmaya çalışıyorum.

Ama yapamıyorum. Nathan ve yaptığım şey yüzünden çıldırıyorum.

Vücudumun bana verdiği uyarı sinyallerini dinlemeliydim. Son zamanlarda birbirimize karşı farklı davranıyorduk. Eğer içgüdülerimi dinleseydim ve ondan bir adım geri çekilseydim, bunlar olmazdı.

İyileşmeye yakın koridorda tanıdık bir ses duyuyorum.

Ayağa fırlıyorum ve Nathan'ın bir hemşireyle bir hasta hakkında konuştuğu koridora çıkıyorum.

Gözleri bana geldi.

"Dr. Mercer," dedim. "Böldüğüm için özür dilerim." "Evet," diyor sanki ben bir sinir bozucuymuşum gibi.

"Burada işiniz bittiğinde sizinle ofisimde görüşebilir miyiz lütfen?"

"Gitmem gerek. Bir randevum var." "Bir dakika sürer," diye sertçe cevap veriyorum.

Çenesini sıkıyor, ses tonumdan etkilenmemiş. "Peki."

Ofisime geri dönüyorum. İsteddiği zaman tam bir pislik olabiliyor. Birkaç dakika sonra ofisime giriyor ve ellerini takım elbisesinin ceplerine sokuyor. "Ne istiyorsun, Eliza?"

"Ne demek istiyorsun, ne istiyorum?" Öfkeyle fısıldadım.
"Aynen dediğim gibi."
"Dün gece hakkında konuşacak mıyız?" diye sordum. "Konuşacak bir şey yok," diye tersliyor.
"Dalga mı geçiyorsun benimle? Madem konuşacak bir şey yoktu, dün gece neden gittin?"
"Çünkü ben istedim." Küçümsüyor.
Gözlerimi kısıyorum. Nathan bana karşı asla böyle davranmaz. Bu davranışı başkaları için saklıyor. "Senin sorunun ne?"
"Sen benim lanet olası sorunumsun."
"Ben mi?" Göğsümü gösteriyorum. "Ben ne yaptım?"
"Oh, lütfen." Gözlerini devirerek alay ediyor. "Ne yaptığını çok iyi biliyorsun."
Öfkem kaynamaya başladı. "Neymiş o?"
"Yarı çıplak kışını sikimin üzerinde sallıyorsun ve..." Zehir tükürmesini engellemek istercesine çenesini sıkıyor.
"Bana masaj yapıyordun." Gözlerim şişti. "Ellerin üzerimdeydi. Şaka mı yapıyorsun?"
"Şaka yapıyor gibi mi görünüyorum? Ne bu şimdi? Sana göre büyük bir şaka mı?"
Kaşlarımı çatıyorum. Bu durum onu gerçekten sarsmış. "Nathan, sakın ol. Biraz çakırkeyif olduk ve sınırı aştık. Sadece bir kazaydı."
"Bu bir daha olmayacak." Hırlıyor. "Aşırı tepki veriyorsun."
Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Ve sen az tepki gösteriyorsun. Arkadaşlığımızın umurunda olmadığı apaçık ortada." Kapıya doğru yöneldi.
Ne oluyor be?
"Bunu bu gece konuşuruz." Onu sakinleştirmeye çalışıyorum, kalp krizi falan geçirmek üzere.
"Bu gece yok, Eliza." "Neden yok?"
Bana ters ters bakıyor. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var." Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Benden mi?"
"Evet. Senden."
Bir an için birbirimize bakıyoruz. Aramızda bir şeyler değişti. Aceleyle kapıdan çıktı. Şok olmuş bir şekilde bir süre ona baktım.
Burnumun köprüsünü çimdikliyorum. Tanrı aşkına... ne felaket.

Nathan

"Nathan, bu taraftan lütfen." Elliot beni bekleme odasından çağırırken gülümsüyor. Onu ofisine kadar takip ediyorum ve oturuyorum.

"Nasılsın?" Gülümsüyor.

"Korkunç." Bu öğleden sonra Eliza'yı hastanede gördüğümde beri sarsılmış durumdayım.

Yüzündeki ifade.

Oturdu. "Söylesene, neler oluyor? Anladığım kadarıyla Eliza'yla ilgili gelişmeler var?"

Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Daha da kötüleşti. Her şey daha da kötüleşti. Artık ona bakamıyorum bile."

Kaşlarını çatıyor. "Nedenmiş o?"

"Dün gece." Hatırladıkça yüzümü buruşturuyorum. "Kavga ettik, sonra yemeğe çıktık ve kokteyl içtik." Burnumun kenarını çimdikliyorum.

"Ne hakkında kavga ettiniz?" "Kıskançlığım."

"Buna geri döneceğiz. Devam edin."

"Yatağa girdik ve... o kadar iyi hissettirdi ki, anlıyor musun? Kendime engel olamadım. Ondan önceki iki saat boyunca" Boğazımdaki utanç yumrusunu yutuyorum. "Onu bilinen her cinsel pozisyonda hayal ediyordum." Bir an durakladım. "Başını bacaklarımin arasında... ağzını benimle... dolu olarak hayal ediyordum."

"Anlıyorum."

"Yatağa girdiğimde bir şeyler koptu."

Gözlerini kısıyor. "Bu nasıl başladı?"

"Sırtı ağrıyordu, ben de ona masaj yapmayı teklif ettim. Yapmamalıydım. Başlamadan önce bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Yanlış olduğunu biliyordum."

"Bir arkadaşına masaj teklif etmek yanlış bir şey değil, Nathan." "Tek amaç onların vücudunu hissetmek olduğunda yanlış."

"Eliza'yı hissetmek mi istedin?"

Başımı sallıyorum ve pişmanlıkla gözlerimi kapatıyorum.

"Her şeyden çok." "Ne oldu?"

"Ona masaj yaptım ve sonra..." Ellerimin altında nasıl hissettiğini düşünüyorum ve uyarılmamın tekrar süründüğünü hissediyorum.

Hay sikeyim. Kes şunu.

"Devam et, Nathan."

"Yan yattık ve ellerim vücudunun her yerindeydi." "O ne yaptı?"

"Bana durmamamı söyledi."

Kaşlarını çatıyor. "Yani korkuların yersiz olabilir mi?" Gözlerim ona kayıyor. "Korkularım mı?"

"Seninle cinsel ilişkiye girmek istemeyeceğini mi?"

"Onun beni istemesini sağlayabileceğimi biliyorum... cinsel olarak," diye kekelıyorum. "En azından bir kez. Beni ilgilendiren bu değil."

"Endişeniz nedir?"

"Seks düşündüğüm gibi olmayacak."

Başını sallıyor. "Heteroseksüel ilişkiden hoşlanmayacağından endişeleniyorsun." "O zaman ne olacak? Ona ne diyeceğim? Üzgünüm, seni denedim ama uymuyor muyuz?"

"Ve bunun arkadaşlığınızı bitireceğini mi düşünüyorsun?"

"Yüzde yüz. Ya da belki onu memnun edemem." Omuz silkiyorum. "Bir kadını nasıl memnun edeceğime dair hiçbir fikrim yok. Onun için büyük bir hayal kırıklığı olabilirim."

"Bu doğru. Yapabilirsin."

Çaresizlik içinde ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Bu düşünce beni hasta ediyor. "Bundan nefret ediyorum," diye fısıldıyorum öfkeyle. "Böyle hissetmekten nefret ediyorum."

"Evet, bunun hakkında konuşalım. Nasıl hissediyorsun?"

"Patlamak üzereymişim gibi. Daha önce hiç sahip olamayacağım birini istememiştim."

"Biseksüel olmak kafa karıştırıcı mı?"

Yüzümü tiksintiyle buruşturuyorum. "Ben biseksüel değilim." "Biseksüel bir insanın ne olduğunu düşünüyorsun, Nathan?" "Herhangi bir şeyle seks yapan biri."

"Bu doğru değil. Biseksüel bir kişi her iki cinsiyetten de tahrik olan kişidir."

"Ben biseksüel değilim."

"Panseksüel olma ihtimalini hiç düşündün mü?" "O ne demek?" diye sordum.

"Panseksüel bir kişi birinden etkilendiğinde bir beden görmez. Arzuladıkları şey, cinsiyeti ne olursa olsun, kişiliği ve kalbidir."

Bu teoriyi düşünürken omuz silkiyorum, bu olabilir. "Tamam."

Kafasında doğru ifadeyi bulmaya çalışıyormuş gibi duraklar. "Söyle bana... Eliza'nın başına gelebilecek en kötü senaryo nedir?"

"Seks yapmamız ve birimizin bundan hoşlanıp diğerimizin hoşlanmaması." "Hoşuna gitmeyeceğinden mi korkuyorsun?"

Başımı salladım. "Ya da onun bedeniyle ne yapacağımı bilemeyeceğimden ve bu yüzden bir hayal kırıklığı olacağımdan."

"Nathan, hoşuna gidip gitmediğini görmek için Eliza'dan başka bir kadınla seks yapma olasılığını hiç düşündün m?" Gözlerim onunkileri arıyor. "Belki de cinselliğinin bu yönünü Eliza'yla olan ilişkinden uzakta keşfedebilirsin."

Başımı eğiyorum. Neden bunu daha önce düşünmedim? "Neden? Bunca zaman sonra neden şimdi böyle hissediyorum?"

"Kaç yaşındasın?"

"Otuz dört."

"Birçok insan sizin yaşlarınızda daha derin bir seviyeye ulaşıyor. Kendi gerçeklerini arıyorlar. Bir uyanış da diyebilirsiniz."

"Heteroseksüel olmanın benim gerçeğim olduğunu mu düşünüyorsun?" Fısıldadım, dehşete düşmüştüm.

"Belki de merak ediyorsunuzdur, ki bu tamamen normal." Duraklıyor. "Ve bence hayatının bir döneminde bir kadınla seks yapacaksın -böyle bir merak öylece yok olmaz. Bunun senin Eliza'nla mı yoksa bir yabancıyla mı olacağı sana bağlı."

Dikkatle dinliyorum.

"Riski hesaplaman gerekiyor Nathan ve bunu yalnızca sen yapabilirsin. Eliza'ya zarar verme riski olmadan cinselliğini keşfetmek istiyor musun? Yoksa riske mi girmek istiyorsun? Seçim senin."

Bir an düşündüm.

"İlgin ieken başka bir kadın var mı? Kumarın bu kadar yüksek olmadığı bir kadın?"

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "ok fazla seçenek var sanırım. Kadınların ilgisini çekmekle ilgili bir sorunum yok. Kadınlar kendilerini her zaman bana atıyorlar."

"zellikle ilginizi çeken biri var mı? Bir an düşündüm. "Bir kadın var." "Kim o kadın?"

"Adı Stephanie. Birlikte spor salonuna gidiyoruz. Bazen kahve içiyoruz."

"Ve ondan etkileniyorsun?"

"Ben çekici demezdim." Kaşlarımı çatıyorum. "Bu benim Eliza'ya duyduğum çekim gibi değil. Yine de muhteşem biri."

"Ama orada bir şey hissediyorsun? Senden etkileniyor mu?"

"Evet, beni istiyor. Niyetini sık sık belli ediyor."

Kaşını kaldırıyor. "Belki de bunu daha fazla araştırmalısınız. Her bir kadınla ilgili riskleri hesaplayın."

"Orada Hayır yarışma. Ben değil riske atmak Eliza. altında her koşulda."

"Ama kadın vücudunu ve sizinkiyle nasıl çalışacağını merak ediyorsunuz?"

Sorusunu düşünürken kaşlarım çatılıyor. "Evet. Öyleyim."

"Kendini Eliza ile yaptığın gibi Stephanie ile de çıplak hayal edebiliyor musun?"

"Hayır," diye yanıtlıyorum tereddüt etmeden.

"Bunun araştırmak istediğin bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?" Düşünürken dudaklarımı büküyorum.

"Belki de."

"Kişisel bir öneride bulunabilir miyim, Nathan? Kayıt dışı olarak." "Elbette."

"Ben olsaydım ve cevaplar arıyor olsaydım, belki de ömür boyu sürecektir bir arkadaşlığı riske atabilecek herhangi bir karar vermeden önce başka bir kadınla gündelik seks yapma olasılığını araştırırdım. Bu sizin cinsel uyanışınız, başkasının değil. Kararınızı bir kişiye bağlamayın. Bu Eliza'yla ilgili değil, sizinle ilgili. Acele edersen kendine kötülük etmiş olursun. Ve şunu da eklemeliyim ki, uzun zamandır kimseyle cinsel ilişkiye girmedin."

"Anlamı?"

"Belki de bedeniniz size çarpıtılmış sinyaller veriyordur. Eliza'yı seviyorsun, bu yüzden uyarılmış gibi görünüyorsun ama belki de bedenin yeniden fiziksel dokunuş istiyordur."

"Mantıklı," diye başımı sallıyorum tavsiyesini düşünürken. "Teşekkür ederim."

"Ne yapacaksın?"

Yenilenmiş bir amaçla doğruluyorum. "Bilmiyorum ama bir konuda haklısın: Bir kadınla cinsel olarak uyumlu olup olmadığımı bilmem gerekiyor." Elimi onunkini sıkmak için uzattım. "Teşekkür ederim." Ona orantısız bir gülümseme veriyorum. "Bugün bana gerçekten yardımcı oldun."

"Son ziyaretinde sana yardım etmedim mi?"

"Hayır." Sırıtiyorum. "Beni kızdırdın."
Kıkırdıyor ve şakacı bir şekilde başını eğiyor. "O zaman görevim tamamlandı."

Tenis topunu duvara vuruyorum ve top tekrar ellerime düşüyor.

**Tekrar
yaparım. Ve
yine.**

Yatağında uzanıyorum, ayaklarım yastıkların üzerinde. İki saattir duvara bakarak bu topu zıplatıyorum.

Ama aklım burada değil. Şehrin öbür ucundaki Eliza'mda. Ona yalnız kalmak istediğimi söylediğimde yüzünü görüyorum.

Bu onu incitti.

Şaka gibi! Ben yer istemiyorum. Tam tersini istiyorum. Onun yatağına kıvrılmak, başını göğsüme yaslamak ve kalbinin benimkine çarpmasını istiyorum.

**Bu gece onunla olamayacağım için kalbim
acıyor. Ama bunu yapmak zorundayım.
Yalan söylemiyordum.**

Alana ihtiyacım var.

Kafamı toparlamam ve bir sonraki hamlemi belirlemem gerekiyor. Elliot'ın tavsiyesi kafamın içinde tekrar tekrar dönüp duruyor. Haklı mıydı?

Kendimi Eliza'ya dokunmak istediğim gibi başka bir kadına dokunurken hayal edebilir miyim?

Stephanie ismine gelene kadar telefonumda geziniyorum. Başparmağım isminin üzerinde geziniyor.

Ona ne söyleyebilirim ki?

Merhaba, seninle gerçekten bir şey yapmak istemiyorum ama çok ateşlisin ve beni tahrik edip işi bitirebileceğini biliyorum. Bir kadınla seks yapmayı sevip sevmediğimi öğrenmek için vücudunu kullanmamın sakıncası var mı?

Tiksintiyle gözlerimi kapatıyorum ve telefonumu yere atıyorum. Sikerim böyle işi.

Bir süre daha duvara bakıyorum. Kız arkadaşımın şimdi ne yaptığını merak ediyorum. Bu iki yıldır ayrı geçirdiğimiz ikinci gece.

Derin bir nefes alıyorum ve tenis topunu duvara fırlatıyorum. Top sekiyor ve ellerime geri geliyor.

Tekrar yapıyorum.

Uzun bir gece olacak.

OceanofPDF.com

Eliza

Saat 17:00 olmuştu ve ben masamı topluyordum. Telefonum bir mesajla bipleli.
Samuel'den.

Umarım daha iyi hissediyorsundur.

Tanrım, tam bir kaltağım.

Nathan ve Salı günkü kavgam yüzünden o kadar üzgündüm ki Samuel'le dışarı çıkacak enerjim yoktu. Yalan söyledim ve ona hasta olduğumu söyledim. Suçluluk duygusu içimi dolduruyor.

Ben kötü bir
insanım. Ben de
mesaj atarım.

Çok düşüncelisin.

Teşekkür ederim. Seni sonra ararım.

Telefonumu çantama koydum. Yarın akşam Nathan'ın babasının doğum günü için hafta sonu Vermont'a gitmem gerekiyordu ve ondan haber bile alamadım.

Başımı tiksintiyle sallıyorum. Neler oluyor? Belki de onu aramalıyım.

Belli ki bir çeşit erime yaşıyor.

Hayır, güçlü ol. Boşluğa ihtiyacı olduğunu söyledi. Ver ona.

Kapının çalındığını duyuyorum ve Henry'yi görmek için başımı kaldırıyorum. "Eliza." "Oh, merhaba, Henry." Gülümsüyorum.

"Bize katıldığınız için ne kadar mutlu olduğumu söylemek istedim. Kızların hepsi seni çok seviyor ve bana ne kadar sevimli olduğunu söylüyorlar. Her şey harika gidiyor."

"Gerçekten mi? Teşekkür ederim."

Henry hakkında yanıldığım ortaya çıktı. Adi biri değil, sadece tuhaf bir şekilde dürüst ve konuştuğu herkese karşı böyle. Şimdiye kadar, bu hafta resepsiyonistimize parfümünü beğenmediğini söyledi ve sonra bir başkasına eteğinin çok kısa olduğunu söyledi. Kızlar yemekhanede onunla ilk tanıştıkları anı ve onun hakkındaki ilk izlenimlerinin ne kadar yanlış olduğunu anlatıp gülüyorlardı. Elbette bana ne dediğini onlara söylemedim ama onların hikayelerini dinlemek beni kesinlikle ona karşı rahatlatmıştı.

"Gidiyor musun?" Ben soruyorum.

"Evet. Liposuction yaptırmadan önce spor salonuna gideceğim."

Kıkırdıyorum. "Tamam, iyi eğlenceler."

Gülümsüyor ve el sallayarak koridorda uzaklaşıyor, ben de masamı toplamaya devam ediyorum. Nathan dışında her şey yerli yerine oturuyor. O da dağılıyormuş gibi hissettiriyor.

En azından bu akşam kızlarla yemeğe çıkacağım. Onlarla bu konu hakkında konuşmayı ve düşüncelerini almayı çok isterdim ama yapamam. İkisi de Nathan ve benim arkadaşım ve eğer onlara yatakta bir an yaşadığımızı söylersem, bu bir şey haline gelir. Kimsenin bilmesini istemiyorum ve çocuklara söylememeleri konusunda onlara güvenemem... çünkü o zaman büyük bir olay olur ve kontrolden çıkar.

Ne karmaşa ama.

Çantamı alıp asansöre doğru ilerliyorum. Bu gece bütün yemekleri ben yiyeceğim.

Diyet resmen sona erdi.

"Neyse," diyor Jolie şarap kadehini havada sallarken. "Bir itirafım var."

"Ne?" Brooke soruyor.

Favori Tayland restoranımızdayız.

"Olabilir..." Aramıza bakarken duraksıyor. "Bugün Santiago'yu aramış olabilirim."

"Pornocu adam mı?" Brooke kaşlarını çatıyor. Yüzümü buruşturuyorum. "Ne?"

"Onu düşünmeden duramıyorum." Jolie sırtıyor. "Çok ateşli ve nasıl sikiştiğini gördün mü?"

Brooke'un gözleri büyüdü. "Ciddi olamazsın!"

"Öyleyim." Jolie tamamen ikna olmuş gibi şarabını yudumluyor. "Buna ihtiyacım var. Bu hafta her gece onunla seks yapmanın hayalini kurdum. Beni mümkün olan her pozisyona soktu. Geceleri uyumak için çaresizim."

"Sonunda onun telefonunda başka kadınları sikmek için seçtiğinde onlara gösterilen başka bir amcık olacaksın," diye onu uyarıyorum.

"Umurumda değil. Aslında, bence cazibenin yarısı da bu. Bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeydi. Bunu kabul etmelisin."

Dehşete düşmüş bir halde ona bakıyorum. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Kesinlikle hastalıkları var." Brooke şarap bardağına doğru ofluyor. "Hepsinin."

"Videolarda lastik takıyordu."

Brooke ve ben birbirimize baktık ve kahkahayı patlattık. "Ne kadar yakından izliyordun? İnceliyor muydun?" diye sordum.

"Çok yakındı." Şarabını yudumlarırken kuru kuru mırıldanıyor. "Bu gece beni arayacak."

"Oh Tanrım." İrkildim.

"Onunla buluşacak mısınız?" Brooke'un nefesi kesildi.

"Hayır. Bir süre benimle edepsizce konuşmasını sağlayacağım. Biraz telefon aşkına ihtiyacım var."

"Onunla henüz buluşma," diye onu uyarıyorum. "Önce seri katil olup olmadığını öğren."

"Umurumda değil." Dedi. "Buna değer. Eğer böyle sikişirse, bana ne isterse yapabilir."

Hepimiz kıkırdıyoruz.

"Gitmek için ne güzel bir yol."

Bir saat sonra binamdaki asansöre bindim ve telefonum çantamda titreşti. Çıkardım. Phyllis ismi ekranda belirdi.

Kahretsin. Nathan'ın annesi. Doğum günü pastasını yapıyor olmam gerekiyordu. Nathan'la hiç konuşmadım. Ona ne söyleyeceğim?

Mutlu bir şekilde cevap vermek için kendimi zorluyorum.

"Merhaba, Phyllis."

"Merhaba, sevgilim."

"Nasılsın?" Gülümsüyorum. İyi davranmak için numara yapmama gerek yok. Bu kadına bayılıyorum.

"Bu hafta sonu ikinizi de görmek için sabırsızlanıyorum."

"Nathe ile konuştun mu?"

"Hayır, telefonuna cevap vermiyor. Çalışıyor olmalı."

Gözlerimi deviriyorum, çalışmadığını biliyorum. Sadece ona cevap vermiyor. Annesiyle ondan daha çok konuşuyorum.

"Evet, öyle olmalı," diye yalan söyledim.

Pislik.

"Dinle hayatım, merak ediyorum da... sence Cumartesi gecesi için fazladan yemek servisi yaptırmalı mıyım?"

"Neden?"

"Çünkü aslında gelmeyecek olan tüm bu insanlar bana mesaj attı ve şimdi geliyorlar."

"Oh. Her şeyi hallettiğimizden beri menüye eklemeler yaptınız mı?"

"Hayır ve şimdi altmışa yakın kişi geliyor. Çıldırarak üzereyim. yeterli yiyeceğim yok. Sence bu yeterli olur mu?"

"Listemize bakmam gerekecek ama merak etmeyin, gerekirse ilave yapabiliriz."

Nathan'ın annesinin bir kızı yok. Ben varım.

"Cumartesi günü bütün gün yemek yapmanı istemiyorum," diyor.

"Gerçekten umurumda değil. Yemek yapmayı sevdiğimi biliyorsun." Ayrıca, bu onunla daha az zaman geçireceğim anlamına da geliyor.

"Oh, sevgilim, Tanrı'ya şükür sen varsın. Jessica yardım etmeyi teklif etti ama ikimiz de onun nasıl yemek yaptığını biliyoruz. Yemek yaparken bizimle şarap içmesi için onu yalnız bırakacağım."

"Bu konuda iyidir." Kıkırdıyorum. Jessica, Nathan'ın kardeşinin kız arkadaşı. Çok komik biri ve dokunduğu her şeyi yakan berbat bir aşçı olduğu da doğru. Ama mutfakta bizi kesinlikle eğlendiriyor. "Listeye bakıp seni arayacağım, tamam mı?"

"Tamam, yakında konuşuruz."

Telefonu kapatıp Nathan'a mesaj attım.

Yarınki uçuşumuz ne zaman?

O da mesaj atıyor.

Gelmene gerek yok.

Hayal kırıklığından neredeyse kafam patlayacaktı.

**Seni görmeye gelmiyorum, seni kibirli pislik.
Uçuş ne zaman?**

Cevap yok. Koridorda yürüyorum ve bekliyorum... ve bekliyorum... Telefonuma bakarken kapıyı açıyorum.
Mesaj at, pislik.

Seni saat 17:00'de işten alırım.

Ben de mesaj atarım.

Geç kalmayın.

Bir cevap hemen geri döner.

Beni zorlama.

Gözlerimi kısıyorum ve cevap yazıyorum.

Beni itme!

Saat tam 17:00'de telefonum bir mesajla bipledi.

Ben aşağıdayım.

Derin bir nefes veriyorum. Onun adını bir mesajda okumak bile beni çileden çıkarıyor. Bu hafta sonu ilginç olacak. *Kavga yok*, kendime hatırlatıyorum.

Etrafıma bakıyorum, bir şey unuttum mu?

Küçük valizimi ve ceketimi alıp aşağıya iniyorum.

Nathan'ın siyah Tesla'sı yükleme alanına park etmişti. Yaklaştığımı gördü, arabadan indi ve çantamı elimden aldı.

"Merhaba," diyor kırılmış bir ses tonuyla arabayı bagaja koyarken.

"Merhaba." Göz teması kurmadan arabaya bindim ve kapıyı çarptım.

Birkaç dakika sonra arabasını trafiğe çıkarır. Dikiz aynasına bakarken çenesi titriyor. Dişlerini sıkıyor ve hâlâ kızgın olduğunu biliyorum. Görünüşe göre hepsi benim suçum.

Siktir et onu.

Tam bir bebek gibi davranıyor.

Ne olmuş yani? Sarhoş olduk ve anlık bir beyin kırılması yaşadık. Ne olmuş yani? Ereksiyon oldu. O lanet şeyi iki yıldır her sabah sırtımda hissediyorum, bunun benim için yeni bir şey olduğunu düşünüyorsa kendini kandırıyor. Tecavüze uğramış gibi davranıyor. O da oradaydı ve o anın içindeydi ama tabii ki beni suçluyor.

Ugh.... bunu düşünmek bile kanımı kaynatıyor.

Kollarımı kavuşturup pencereden dışarı bakıyorum. O konuşmak istemiyorsa, ben de istemiyorum.

Yirmi sessiz dakika sonra havaalanına varıyoruz ve Nathan arabasını uzun süreli park yerine çekiyor. Kartını okutuyor ve bom kapısı bizi içeri almak için yükseliyor. Gözlerim ona kayıyor.

Park etti, arabadan indi ve bagaja gitti. Bavulumu yere koydu.

"Samuel'in seni buraya getirmemesine şaşırdım," diyor kuru

bir sesle. Gözlerimi deviriyorum. "İşte başlıyoruz."

"Sana vereceğim, işte gidiyoruz."

Bavulumu ondan kaptığım gibi check-in salonuna doğru ilerliyorum.

Bavulunun arkamda döndüğünü duyabiliyorum. "Beni bırakıp gitme."

"Ne istersem yaparım." Öfkelendim.

"Beni zorlama."

"Nathan," diye uyarıyorum. "Kes şunu, bebek gibi davranmayı bırak."

Ben yürümeye devam ediyorum, o da bana yetişmek için acele ediyor. Yola çıktık ve elimi tuttu. Geri çekilmiyorum çünkü termonükleer bir patlama yaşayacağını biliyorum.

Yolda karşıdan karşıya geçme becerilerim erimeye
değmez. "Ben nasıl bir bebeğim?"

"Şu haline bak!" Tersledim. "Sarhoş olduk, Nathan. Geçici bir beyin sarsıntısı geçirdik. Önemli bir şey değildi."

Alaycı bir şekilde gülümser. "Bunun nasıl olduğunu anlıyorum." Elimini bırakıyor ve önde yürüyor. Gözlerimi deviriyorum, lanet olsun. Onun sorunu ne? Hiç bu kadar uzun süre kavgaya etmemiştik.

Onu binaya kadar takip edip check-in bölümüne geçiyorum. Sıra çok büyük ve biz de kapalı bölümde bekliyoruz. Telefonumu çıkarıp Instagram'da geziniyorum. Samuel'den bir mesaj gelince telefonum çalıyor.

Nathan'ın omzumun üzerinden bir şeyler okuduğunu görmek için başımı kaldırıyorum ve telefonumu elimden kapıyorum. "Sakıncası var mı?"

"Hiç de değil." Bana ters ters bakıyor.

Gözlerimi açtım. "Duracak mısın?" "O bir aptal."

"Ve bunu kendi zamanımda öğreneceğim." Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. Gerçek şu ki Samuel'den hoşlanmadığımı zaten biliyorum ama yine de. "Sana kiminle çıkacağını ben söylemiyorum."

Bana ölü gibi bakıyor.

"Kiminle çıktığını bildiğimden değil," diye mırıldanıyorum nefesimin altında. "Bay Gizemli." Ağzımı açıyorum.

Gözlerini deviriyor ve sırada bir adım öne çıkıyoruz. Masaya çağrılana kadar bir on dakika daha sessiz kalıyoruz. Nathan pasaportlarımızı uzatıyor.

"Merhaba, bu akşam nasılsınız?" diye soruyor biletçi kadın.

"Peki, teşekkürler." Nathan'ın ses tonu kesik ve yüzü duygusuz.

"Kontrol edilmiş bagajınız var mı?" Gülümsüyor.

"Hayır, sadece devam et." Sabırsızlıkla etrafına bakınıyor.

Nathan'a bakıyor. Onun ne kadar yakışıklı bir piç olduğunu düşündüğünü söyleyebilirim. İlk defa biriyle aynı fikirdeyim. Piçliği bugün yakışıklılığını gölgede bırakıyor.

Kadın biletlerimizin çıktısını alıyor ve adam biletleri takım elbise ceketinin iç cebine sokuyor. "Teşekkür ederim, iyi geceler." Yürüyüp gitti.

Ona mahcup bir gülümseme veriyorum. "O benim erkek arkadaşım değil," diye fısıldıyorum. Tanrı'ya şükür anlamında gözlerini açıyor.

"İyi hafta sonları." "Denerim."

Nathan kapıda durdu, ben de yanından geçip gittim. "Neden bu kadar kabasın?"

"Seni bekledim, neden bahsediyorsun?"

Yanından geçip gidiyorum. "Onu kastettim, seni pislik."

Doğruca her zamanki barımıza gidiyoruz. Benim ailem, onun ailesi ve onun iş konferansları arasında çok sık uçuyoruz. Ne yapacağımızı biliyoruz.

İkimiz de bara oturuyoruz. "Ne alırsınız?" diye soruyor barmen. "Bir Blue Label viski ve bir margarita alayım lütfen!" Nathan sipariş ediyor.

"Elbette." Barmen içkilerimizi hazırlamaya başladı ve ikimiz de sessiz kaldık.

"Ne istiyormuş?" Nathan sonunda sorar. "Kim?"

Kaşlarımı çatıyorum.

"Aptal gibi davranma Eliza, bu beni kızdırıyor."

"Şunu kesecek misin?" Öfkeyle fısıldıyorum. "Samuel bana iyi bir hafta sonu geçirmemi söyledi, hepsi bu. Ondan hoşlanmıyorum bile Nathan, o yüzden bu konuyu uzatmayı bırak."

"Ondan hoşlanmıyor musun?"

"Birlikte öğle yemeği yedik ve dürüst olmak gerekirse aramızda bir elektriklenme olmadı. Onu henüz karar verecek kadar iyi tanımıyorum."

"O bir pislik."

Ağır bir iç geçirdim, gerçekten bu adam imkânsız.

Nathan tanıdığım en karmaşık insan ve biri ona karşı agresif davrandığında doğal içgüdüğü hemen karşılık vermek oluyor. O sizin yansımanızı yansıtan bir ayna gibi ve onun öfkesini yatıştırmanın tek yolunun benim ses tonumu yumuşatmak olduğunu biliyorum.

"O zaman kes şunu." Onu sakinleştirmek için elimi barın üzerindeki elinin üzerine koydum. "Hafta sonu için bir yere gidiyoruz, neden son zamanlarda sürekli kavga ediyoruz? Neden böyle pislik gibi davranıyorsun?"

Ellerimize bakıyor.

"Nathe, bu hafta seni çok özledim ve hafta sonunu saçma sapan şeyler yüzünden kavga ederek geçirmek istemiyorum."

Elini çeviriyor ve benimkini avucunun içine alıyor. "Ben de öyle." Hüzünle iç geçiriyor ve elimi tutup parmak uçlarımı öpüyor.

Gülümsüyorum. İşte geldi. Benim tatlı adamım geri döndü. "Neden bana bu kadar kızgınsın?" Fısıldıyorum.

"Sana kızgın değilim." Gözleri benimkileri arıyor. "Kendime kızgınlım."

"Neden?"

"Buyurun." Barmen içkilerimizi önümüze koydu. "Teşekkür ederim," diye cevap veriyoruz ikimiz de.

"Sarhoşken senden faydalandım," diyor Nathan sessizce. "Ne?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Hayır, yararlanmadın."

"Ettim, Eliza. Beni yatağına alarak bedenim konusunda bana güvendi ve ben bu güvene ihanet ettim."

Benimle ilgilenme konusunda her zaman çok cesur olan güzel en iyi arkadaşşıma gülümsüyorum. "Nathe..." Eğildim ve yanağından öptüm. Kirli sakalının tenimde bıraktığı hissi özlemiştim. "Biz bir takımız, sen ve ben. Benden asla faydalanmayacağını biliyorum. Ben de oradaydım, hatırladın mı? Ben de çakırkeyiftim. Sadece biraz kendimizi kaptırdık ve o anın içinde kaybolduk. Hepsi bu."

Ona bakıyorum ve saçlarını alnından geriye doğru tarıyorum. İri mavi gözleri yere düşmeden önce benimkileri arıyor. "Aramızdaki ilişkiyi mahvedemem Lize. Arkadaşlığımız benim için her şey demek."

"Yapmayacaksın, sadece bir kez oldu. Sorun değil, sana söz veriyorum hiçbir şey düşünmüyorum. Sorun yok."

Kollarını bana doluyor ve beni kendine çekiyor. O bana sarılırken gülümsüyorum ama bir süre sonra içimi bir huzursuzluk kaplıyor.

Kavrayışında bir sınır var ve bu korku gibi hissettiriyor. "Bebeğim, neler oluyor?"

Fısıldıyorum.

"Her şey," diye fısıldıyor uzaklaşırken ve gözleri benimkileri arıyor. "Her şey değişiyor."

Yeniden birileriyle çıkmaya başlamam konusunda endişeli ya da belki de sadece Samuel'dir. Onu rahatlatmak için elimi kalçasına koydum. "Nathe, biz asla değişmeyeceğiz."

"Bana söz ver." Yüzümü avucunun içine alıyor ve bana bakarken başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. "Hayatımızda ne olursa olsun, her zaman yakın olacağımıza söz ver."

Güzel erkeğime usulca gülümsüyorum. "Söz veriyorum."

Yüzümü avucunun içine alıyor, gözleri gözlerimi tutuyor ve sonra yavaşça dudaklarıma doğru kayıyor.

Kalbim durdu.

Beni öpecek mi?

Etrafımız insanlarla çevrili havaalanı barında birbirimize bakıyoruz ve burada neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Zaman duruyor ve ben daha da yaklaşıyorum.

"Bir tane daha ister misin?" diye araya giriyor barmen. Birbirimizden uzaklaşıyoruz. Kalbim hızla çarpıyor ve kaşlarımı çatıyorum, tamamen dağılmış durumdayım. Bardağımı elime alıyorum ve boşaltıyorum. "Evet, lütfen."

Nathan içkisini alıyor ve viskisini boşaltıyor. Bir süre sessizce oturup önümüze bakıyoruz. Ben sarsıldım.

Sarsıldı.

Sanırım sadece bir an yaşadık.

Belki de hayal ettim.

Bir an bile geçirmiş olamayız, bu imkansız. Ben

Nathan için doğru cinsiyet değilim.

Kafamda son birkaç günü gözden geçiriyorum ve eğer Nathan böyle olmasaydı, aramızda bir şeyler olduğuna yemin edebilirdim. Kıskançlık, dokunmalar, özlem dolu bakışlar ve kavgalar.

Barmen içkimi önüme koyuyor, ben de alıp kocaman bir yudum alıyorum.

Nathan'a bakıyorum ve sahte bir gülümseme takınıyorum. Kalbime hüznün çöküyor.

Başka biriyle çıkmaya ne kadar erken başlarsam o kadar iyi. Sanırım en iyi arkadaşşıma aşık oluyorum.

Ve bunun sonu sadece kötü olabilir. İçimi bir korku kaplıyor çünkü asla böyle olamayacağımızı biliyorum. Birbirimize ne kadar değer verirsek verelim, bu olamaz.

En iyi arkadaşşımanın aşkı tamamen ulaşılmaz.

Nathan barın üzerindeki parmaklarına bakıyor, yüzü ciddi ve sanırım o da bunu biliyor.

Araba büyük evin önüne yanaşıyor. Vermont'ta, Nathan'ın ailesinin çiftliğindeyiz. New York'a uçtuk ve aktarmalı bir uçağa bindik. Şimdi, gecenin bir yarısı.

Nathan ve ben sessizdik, ikimiz de kendi düşüncelerimizde kaybolmuştuk.

Uçakta, o kitabını okurken omzuna yaslandım ama gözlerim kapalı değildi ve altı saat boyunca sayfayı çevirmediğini görebiliyordum.

Ne düşünüyordu?

Belki de bu yüzden çizgiyi aştığımız için bu kadar üzgündü. Belki de benim bugüne kadar hissetmediğim bir şeyi hissetmiştir.

Nathan eşyalarımızı kiralık arabanın bagajından çıkarıyor ve evin ön kapısı açılıyor. Annesi ve babası bizi karşılamak için dışarı çıktılar.

"Eliza." Phyllis beni kollarıyla sararken gülümsüyor. "İkinizin de evde olması çok güzel."

"Benim sıram, kadın." Neil onu uzaklaştırırken gülüyor. Nathan'ın babası beni kollarıyla sarıyor. "En sevdiğim kız nasılmış bakalım?"

Beni sıkıp canımı çıkarırken kıkırdıyorum.

"Ben buradayım, biliyor musun?" Nathan kuru bir sesle ellerini uzatıyor. "Oh, sevgilim, demek öylesin." Phyllis güler. "Buraya gel." Kocaman bir gülümsemeyle ona sarılır ve sonra babasının elini sıkar.

"İçeri gelin, içeri gelin." Neil bizi içeri soktu.

"Siz ikiniz neden bu kadar geç kalktınız?" Nathan soruyor.

Phyllis, "Yataktaydık ama alarmı kurmuştuk," der.

Nathan gözlerini devirir. "Kendimiz girebiliriz anne."

"Biliyorum, sevgilim. Sadece güvende olduğunuzdan emin olmak istedim. Şimdi yatmanıza izin vereceğim; ikiniz de çok yorulmuş olmalısınız."

"Öyleyiz, teşekkür ederim." Annesini öpüyor ve babasının elini tekrar sıkıyor. "Evde olmak güzel. Sabah görüşürüz."

"Yürüyüş için erken mi geldin Lize?" diye soruyor babası. "Tamamdır. Koşucularımı getirdim."

Nathan'ı merdivenlerden yukarı ve odamıza kadar takip ediyorum. Burası muhteşem bir yer, kocaman bir arazi. Etrafında yemyeşil tepeler olan güzel bir ev. Misafir kanadında hep aynı odada kalıyoruz. Evin geri kalanından ayrı. Kendi banyosu ve tüm süslemeleriyle kocaman bir kral yatağı var.

Nathan bavulları yere bırakıyor ve ellerini kalçalarına sürüyor. Gözleri benimkilere dikiliyor. Gergin görünüyor.

"Ben aşağı inip bir fincan çay yapacağım," diyorum. "Bir şey ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim. Duş alacağım, yorgunum."

Aşağı inip çayımı yapıyorum. Ailenin geri kalanı yatmaya gitmiş, ben de bir süre mutfak tezgahının başında oturuyorum. Her şeyle boğuşuyorum. Başım dönüyor.

Karışıklık.

Neden onun hakkında böyle hissediyorum?

Neden şimdi, bunca zaman sonra, aramızdaki şey farklı geliyor?
Havaalanında bir anımız oldu mu?
Başımı ellerimin arasına aldım. Kafam çok karışık.

On beş dakika sonra yatağa geri döndüğümde odayı karanlıkta, sadece lambaların aydınlattığı bir halde buluyorum. Nathan yatakta gömleksiz yatıyordu. Gövdesindeki ve omuzlarındaki her kası görebiliyorum.

İri mavi gözleri odanın öbür ucunda benimkilerle buluşuyor ve karnım zonkluyor.

Ne haltlar dönüyor burada?

"Ben duş alacağım." Gülümsüyormuş gibi yapıyorum.

Kalbim hızla çarparak saçlarımı tepede topuz yaptım ve suyun altına girdim. O kadar sıcak ki tenimi karıncalandırıyor.

Neyim var bilmiyorum.

Duş alıp dişlerimi fırçalıyorum ve dışarı çıkmadan önce Nathan'ın ailesinin bana Noel için aldığı güzel pembe geceliği giyiyorum.

Nathan'ın gözleri kitabından kalkıyor ve yatağa girmemi izliyor.

Acaba sayfayı çevirdi mi?

İçeri giriyorum ve battaniyeleri yukarı çekiyorum. Nathan bana doğru yan dönüyor ve dirseğinin üzerine yaslanıyor.

Birbirimize bakıyoruz ve aramızdaki havada bir şey asılı duruyor.

Özlem.

Bana tekrar dokunmasını arzuluyorum ve ayağa kalkıp geceliğimi çıkarmak istiyorum.

Beni görmesini istiyorum. Beni istemesini istiyorum.

Bu da nereden çıktı şimdi?

Nathan'ın karanlık gözleri beni içine çekiyor. Bakışları aç, arzulu ve sonunda fısıldıyor, "Hiç bir şeyi tadını alabileceğin kadar çok istedin mi?"

Tüylerim diken diken oldu.

"Sanki anlamazsan ölecekmişsin gibi," diye nefes alıyor. Kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

Neyden bahsediyor bu?

Sessiz kalıyorum.

Yüzümü avucunun içine alıyor ve bana bakıyor. Başparmağı bu gece ikinci kez alt dudağımın üzerinde geziniyor ve kalbim duracak gibi oluyor.

"Bir şey söyle," diye fısıldıyor.

Gözlerim onunkileri arıyor ama söyleyecek sözüm yok. Bunu yanlış okuyor olmalıyım.

Kadınlardan hoşlanmıyor.

"Ne söylememi istiyorsun?" Fısıldıyorum.

Bir an bana bakıyor ve sonra kaşları çatılıyor. Başka bir şey söylemeden yastığının üzerine uzanıyor ve derin bir nefes veriyor. "Bunun için endişelenme."

Birkaç dakika sessiz kalıyoruz, sonunda yuvarlanıp bana sırtını dönüyor.

Onu izliyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum. Aramızdaki havayı bir bıçakla kesebilirsin. Yoğun bir gerginlik, endişe dolu.

"İyi geceler, Eliza." İç çekiyor.

Pişmanlık içinde gözlerimi kapadım. Ne söylememi istediğini bilmiyorum ama belli ki doğru anlamamışım.

"İyi geceler, Nathan."

OceanofPDF.com

Eliza

Kapı çalıyor.

Gözlerimi odaklamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum. "Alo?"

Sesleniyorum.

Kapı açılır ve Neil görünür. "Yürüyüşümüze hazır mısın, Eliza?"

Gülümsüyorum. "Elbette." Ben buradayken bu bizim küçük ritüelimizdir.

Neil bana araziye gezdiriyor ve en son buraya geldiğimden beri doğan tüm yavru hayvanları gösteriyor. Şöyle bir bakıyorum ve Nathan'ın

Benimle yatakta.

"Giyinmem için bana bir dakika ver, hemen geliyorum." Gülümsüyorum.

"Elbette. Ben kahveyi koyayım." Merdivenlerden inip gözden kayboluyor ve ben de kalkıp banyoya bakıyorum. "Nathe?"

O burada değil. Kapıyı açıp koridorda sağa sola bakıyorum.

Hava hala kararmak üzere. Nereye gitmiş olabilir?

Koridorda yürürken bir yatak odasının kapısının kapalı olduğunu fark ediyorum. Yavaşça kapıyı açıp içeri bakıyorum.

Nathan yatakta uyuyor.

Kalbim kırıldı. Benimle yatmak istemedi.

Kapıyı sessizce kapatıyorum ve sessizce koridora geri dönüp yarı karanlık odamda yatağımın kenarına oturuyorum. Üzüntü içinde başımı öne eğiyorum.

Benimle yatmak istemedi.

Nathan

Annemin kahkahası evin içinde çınlıyor ve olduğum yerde durup bir an dinliyorum. Eliza'yı çok seviyor. O eve geldiğinde hem o hem de babam mutluluktan ısıldıyor.

Eve. Şaka gibi. Burası onun evi değil, benim evim ve o benim kız arkadaşım değil. Onu sonsuza dek uzaklaştırmadan önce bu saçmalığa bir son vermeliyim.

Mutfağın kapısına doğru yürüyorum ve onları izlerken kapı pervazına yaslanıyorum.

Eliza annemin ona bir yıl önce doğum günü için aldığı önlüğü giyiyor. Sebzeleri doğruyor ve konuşurken gülümsüyor.

"Evet, insanların tamir ettirdiği şeylere inanamazsınız. Geçen gün birinin labiası kesildi. Aslında kesilmişti."

"Tanrım, makasla mı?" Kardeşimin kız arkadaşı Jessica yüzünü buruşturdu.

"Sanırım öyle." Eliza omuz silkiyor.

"Ciddi misin sen? Bunun ne kadar acıtacağını hayal edebiliyor musun?" Annem bir kasede bir şeyler karıştırırken, Jessica da taburede oturmuş keklere krema sürüyor. Eliza'nın yeni işinin ayrıntılarını anlatmasını dinliyorlar.

"Peki yeni patronun nasıl biri?" Annem ona soruyor.

"O gerçekten hoş biri." Eliza gülümsüyor. "Gerçi röportajda onun hakkında yanlış bir fikre kapılmışım."

"Neden?" Jessica sorar.

Eliza doğramayı bırakır. "Çok açık sözlü ve benden hoşlandığı hissine kapıldım."

Ne?

Doğrama işine geri dönüyor ve omuz silkiyor. "Ama şimdi anlıyorum ki çok açık sözlü ve sözünü sakınmıyor. Ağzı ile beyni arasında hiçbir filtre yok, yani bir şey düşünüyorsa ağzından geçiriyor."

"Senden hoşlandığını düşündüren ne söyledi?" Annem soruyor.

"Beni çekici bulduğu için işe alamayacağını düşündüğünü söyledi."

Ne oluyor lan?

Fark edilmeden dinleyebilmek için kapıdan geri çekiliyorum. Kim röportajda böyle bir şey söyler ki? Lanet Henry Morgan'ı boğazladığımı hayal ediyorum.

Bu ne cüret?

"Ne?" Annem kıkırdarak sığradı. "Bu çok uygunsuz."

Eliza güler. "Biliyorum, değil mi? O zaman çok şaşırmıştım ama şimdi bunun sadece bir yanlış anlaşılma olduğunu biliyorum."

Öfke damarlarımda dolaşmaya başladı.

"Ama ona Nathan'ın erkek arkadaşım olduğunu söyledim, o yüzden ilgilenmediğimi biliyor," diye ekliyor Eliza.

Annem gülüyor. "Oh, bu bir şey olmaz mıydı? Sen ve Nathan birlikte. Tüm dualarım kabul olurdu."

Jessica gülüyor. "Bir plastik cerrahla evli olmanın da avantajları olduğunu söyleyebilirim. Kendi vücudunu tasarlayabilirsin. Her şeyi yaptırabilseydiniz ne yaptırırdınız? Dünyadaki her şeyi. Sanırım burun estetiği yaptırırdım."

"Oh, kesinlikle göğüs dikleştirme yaptırırdım," diye yanıtlıyor annem. "Hep istemişimdir."

Konuşmaları estetik cerrahiye ve onun korku hikayelerine doğru ilerliyor ve ben arka bahçeye çıkıyorum.

Henry Morgan ondan

hoşlanıyor. Bu ne lan? *Ondan*

hoşlanıyor.

Biliyordum. Sadece bir şeyi yumruklamak istiyorum, sertçe.

"Neyin var senin?" diye soruyor kardeşim Alex. "Görünüşe göre birini öldürmek istiyorsun."

"Baştan çıkarıcı."

"Kim baştan çıkarıcı?" Gülüyor.

"Kasabaya gidip benim için şu alkol siparişini alacak mısınız çocuklar?" Babam arıyor. "Kiraladığınız yere uğrayıp fazladan gölgelik alabilir misiniz? Şuraya yapıştıracağım. Bu gece geç saatlerde yağmur bekleniyor. Kaldırmamız uzun sürmez ve tedbirli olmak üzülmekten iyidir."

"Evet," diyorum. "Tamam, bana adresi mesaj at."

Yarım saat sonra Alex'le barda oturuyoruz. "Ne oldu?" diye sordu.

"Ne neymiş?" Bıramı

yudumluyorum. "Neyin var senin?"

Omuz silkiyorum. Benimle ilgili bir sorun olduğunda, genellikle benden önce anlar. Konuştuğum tek kişi o ve beni herkesten daha iyi tanıyor.

Ondan saklanamam.

"Boktan şeyler oluyor."

"Ne boku? "

Omuz silkiyorum, bunu yüksek sesle söylemek istemiyorum. "Eliza'yla mı?"

Gözlerim onunkilere kayıyor. "Bunu sana söyleten ne?" "Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"O benim arkadaşım."

"Arkadaşlar arkadaşlarını senin onu izlediğin gibi izlemezler." Kaşlarımı çattım. "Onu nasıl izleyebilirim?"

"Kahvaltıda seni izliyordum, neredeyse aklından geçenleri okuyabiliyordum.

Onu istiyorsun, değil mi?"

Çenemi sıktım, daha iyi saklayamadığım için öfkelen dim. "Son zamanlarda bana neler oluyor bilmiyorum." Üzüntüyle iç çektim.

"Neden, ne oldu?"

"Bilmiyorum dostum." Hayal kırıklığı içinde alnımı ovuyorum.

"Onunla ilgili düşüncelerim olmaya başladı."

"Cinsel mi?"

Başımı salladım.

"Ne kadar süre için?"

Derin bir nefes veriyorum. "Bir süre önce aramızdaki şeyler değişti. Ama son zamanlarda onunla her birlikte olduğumda şiddetli bir ereksiyon yaşıyorum. Sanki kontrolü zar zor elimde tutuyorum."

"Bu konuda ne dedi?"

"Bilmiyor. Siktir!" Gözlerimi açtım. "Aptal mısın sen?"

"Aranızda ne değişti?"

Soruyu anlamadığım için kaşlarımı çatıyorum.

"Bir süre önce a r a n ı z d a k i şeylerin değiştiğini söylemiş tin, peki ne değişti?"

Yanaklarıma hava üflüyorum. "Birkaç ay önce başkalarıyla seks yapmayı bıraktım."

"Neden?"

Omuz silktim. "Doğru gelmedi." Beni dikkatle dinliyor.

"Ama o zaman bunun Eliza'yla ilgili olduğunu fark etmemiş tim.

Elliot, Eliza'ya ihanet ediyormuşum gibi hissettiğim için insanlarla seks yapmayı bıraktığımı düşünüyor."

"Elliot kim?"

"Terapistim."

Gözleri büyüdü. "Bir terapist mi gidiyorsun?"

"Sana söylüyorum Alex, bu olay yüzünden kafayı yedim. Bu benimle dalga geçiyor, hem de çok."

"Peki, terapist ne diyor?"

"O düşünüyor..." Elliot'ın sözlerini ifade etmeye çalışırken duraksıyorum: "Belki de bilinçsizce kendimi tekrar incinmekten korumaya çalışıyordum ve ancak son zamanlarda bedenim kalbimi yakaladı."

Beni izlerken dikkatle dinliyor. "Böyle mi düşünüyorsun?"

Omuz silkiyorum ve biramdan bir yudum alıyorum.

"Eliza'yı seviyorsun." Bir açıklama sunuyor.

"İstiyorum," diye yanıtlıyorum tereddüt etmeden. "Buna hiç şüphe yok. Onu her zaman sevdim."

"Peki, sorun ne? Eğer onu seviyorsan ve fiziksel olarak ondan etkileniyorsan, sorun ne?"

"Eliza benim evim, Alex. Eğer bunu mahvedersem..."

"Nathe." İç geçirir. "Robert'la ayrılığınızı yaşarken aklınızı başınızda tutan tek şeyin Eliza olduğunu biliyorum ama...."

"Öyleydi." Robert'tan ayrıldıktan sonra, hayatımda özellikle vahşi bir dönemden geçtim. Bekârdım, gençtim ve kalbim kırıktı. Daha önce hiç cinsel olarak aktif ve özgür olmamıştım. Her şey çok yeniydi. Sıkı partiler veriyordum ve Eliza'yla olan arkadaş randevularım beni doğru yolda tutan tek şeydi. Onun sayesinde çizgiyi aşmamıştım. Biramdan büyük bir yudum aldım. Garsona, "İki tane daha lütfen," dedim.

"Muhtemelen o da aynı şekilde hissetmiyordur ve... ya ben bundan hoşlanmazsam?" Dümdüz önüme bakıyorum.

"Ne gibi?"

"Seks. Nasıl oluyor da otuz dört yaşında birdenbire kadınlardan hoşlanmaya başlıyorsun?"

Başını sallıyor ve ben aptalmışım gibi sessizce gülüyor.

"Bu kahkaha ne için?"

"Ne düşündüğümü duymak ister misin? Bence sen önce bir erkeğe aşık oldun. Ve bence bu belki de seni sadece erkeklerin sana istediğin türde seks yapabileceğini düşünmeye itti."

"Ne?" Kaşlarımı çatıyorum.

Elini yukarı kaldırdı. "Bir dakika beni dinle. Bana birçok kez sert seksten hoşlandığını söyledin, değil mi?"

"Evet."

"Söyle bana Nathe, sence bir kadın senin yatakta bu kadar sert olmanı kaldırabilir mi?"

"Hayır. Bilmiyorum." Başımı salladım. "Asla olmaz."

"Robert'tan ayrıldığınızda, size tanıdık geldikleri ve düşünmek zorunda olmadığınız için erkeklere yöneldiğinizi mi düşünüyorsunuz? Sadece sevişebilir ve dünyayı unutabilirdin. Hoşlandığın seks türünü kişinin cinsiyetiyle ilişkilendiriyor olabilir misin?"

"Ne?"

"Vermek istediğiniz şeyi sadece erkeklerin alabileceğini düşündüğünüze inanıyorum.

o."

Ona bakıyorum, zihnimi bir karmaşa yumağı kaplıyor. "Nathe, kadınlar sert sever. Jessica'yı kendimden daha sert beceremem. yap."

"Ne diyorsun sen?"

"Bence bir kadınla yatmış olsaydın... belki de..." Sesi kesiliyor. Gözlerim onunkileri tutuyor, bekliyorum.

"Tamam, hadi şunun üzerinden geçelim." Parmaklarıyla saymaya başladı. "Eski erkek arkadaşların dışında hiç eşcinsel arkadaşın yok. Erkek arkadaşlarının hepsi heteroseksüel. Gey barlardan nefret ediyorsun. Kamplardan nefret ediyorsun. Barda tanıdığın hiç kimsenin önünde birini tavlamadın. Çoğu kişinin yaptığı gibi cinselliğinle hiç mücadele etmediniz. Açılmakla hiç mücadele etmedin çünkü bir unvan seni hiç rahatsız etmedi." Saydığı parmaklarını kaldırıyor. "Bu sekiz. On. Eğer gerçekten eşcinsel bir adam olsaydın, dünyanın gerçekte kim olduğunu görmesini istemez miydin?"

Koltuğuma geri oturdum, hakarete uğradım.

"Eğer gerçekten öyle olsaydın açık ve gururlu olurdun. Eşcinsel olmaktan utanmıyorsun."

"Ne diyorsun sen?"

"Diyorum ki belki de ilk önce bir erkeğe aşık oldunuz ve bu gelecekte kimi seveceğinizi belirlemek zorunda değil."

Gözlerim önümdeki tezgâha kayıyor. "Robert'la tanışmayı değiştirmedim."

"Biliyorum."

Bir süre sessizce oturuyoruz ve onun açıklamaları başımı döndürüyor.

"Söyle bana Nathe. Eğer bu gece dışarı çıkıp kadın ya da erkek, dünyadaki herhangi birini tavlayıp onunla seks yapabilseydin, bu kim olurdu?"

Eliza.

Bunu yüksek sesle söylemeyi kendime yediremiyorum. Derin bir nefes veriyorum ve başımı ellerimin arasına alıyorum.

"Duvarlar üzerime üzerime geliyor gibi hissediyorum. Hayatımda hiç bu kadar kafam karışmamıştı." İç çekiyorum. "İzlememem gereken şeyleri izliyorum. Düşünmemem gereken şeyler düşünüyorum." Başımı tiksintiyle sallıyorum. "Bana neler olduğunu bilmiyorum ve bu hafta neyi fark ettim biliyor musun?"

"Ne?"

"Maria, resepsiyonistim, harika bacakları var." Kaşlarını çattı.

"Dört yıldır benim için çalışıyor ve daha bu hafta harika bacakları olduğunu fark ettim."

"Neden?"

"Sen söyle." Nefesim kesildi. "Yine ergenlik çağındaki bir genç gibiyim. Kafam karışık ve kızgınım... endişeliyim." Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. "Islak rüyalar görüyorum ve Eliza'nın banyosunda mastürbasyon yapıyorum, Tanrı aşkına. Bana neler olduğunu ya da bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Sanki yeniden bağlanmış gibiyim."

Gözleri parlıyor. **"Evet. Belki de olan budur? Belki de kimseyle seks yapmayarak geçmişe sünger çektin. O kadar uzun zamandır tanıdık olan tarafından yönlendirildin ki, belki de artık bir değişimin zamanı gelmiştir."**

"Peki ya bunun Eliza'yla hiçbir ilgisi yoksa?" Ben soruyorum.

"Olmayabilir de." Omuz silkiyor. "Ona karşı hissettiğin tüm bu yeni duygular yersiz olabilir. Belki de yeniden biriyle çıkmak istediği ve sen de onu kaybetmek istemediğin için ona tutunuyorsundur."

"Bu yapabileceğim en kötü şey," diye fısıldadım.

"Ve en bencilce olanı."

"Siktir." Burnumun kenarını çimdikliyorum. "Bu bir kabus. O kadar çok şey var ki... ve tek yapmak istediğim..."

"Ona dokunamazsın. İşini halledene kadar ona dokunamazsın."
"Biliyorum."
"Ciddiyim Nathe. Sana neler olduğunu çözmeden Eliza'yla yatarsan, her şeyi berbat edersin."
"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"
İkimiz de bara bakarken bir kez daha sessizliğe gömülüyoruz. Bu durum imkânsız.
"Tabii seni kabul ederse. Senden hoşlanacağını bile varsayıyorum. Yani, ben onun yerinde olsam hoşlanmazdım."
Başımı eğiyorum ve kıkırdıyorum. "Ben de öyle."

Eliza

Müzik çok iyi gidiyor ve gece büyük bir başarıya imza attı.

Herkes dans ediyor. Nathan'ın büyükannesini elinden tutup sallamasını izlerken gülüyorum. Nathan'ın indirdiği bu eski şarkılar çok popüler.

"Eliza?" Phyllis beni müzik sehпасına çağırıyor.

"Neyin var?"

"Neil'in telefonu neredeyse bitmiş. Başka yedek müziğimiz var mı?"

"Yukarı çıkıp telefonumu getireyim," dedim.

"Üzerinde doğru müzik var mı?" Kaşlarını çatıyor.

"Hayır, ama bu Nathan'ın çalma listesi ve bugün telefonuma indirdiğine eminim. Hemen dönerim."

İçeri koştum ve merdivenleri ikişer ikişer çıktım. Odamızdaki masaya gidiyorum. Telefonum Nathan'ın bilgisayarına takılı ve her şeyin bittiğinden emin olmak için açıyorum.

Aşağıda devam eden partiyi duyabiliyorum. Hepsi gülüyor ve alkışlıyor. Şimdi *Bus Stop* şarkısı çalıyor. Hepsinin sıraya girip dans ettiğini hayal ederken gülümsüyorum.

Nathan'ın telefonu bilgisayarın yanında duruyordu, ben de açtım. Stephanie adında birinden gelen üç cevapsız arama var.

Hmm, bu garip.... Stephanie kim?

Masaya oturdum, bilgisayarı açtım ve indirme işleminin tamamlanıp tamamlanmadığına baktım.

Nereye bakacağım? Gözlerim ekranı tarıyor ve geçmişe tıklıyorum.

Pornhub

"Pornhub. Tanrım." Tıklayıp çıkıyorum ve gözlerimi devirerek gülümsüyorum.

İndirme işleminin tamamlanıp tamamlanmadığını nereden görebilirim?

Geçmişe bir göz attım. Nathan'ın Pornhub izleyeceğini hiç düşünmemiştim. Merak edip tekrar tıklıyorum.

Bir kız bir adama sakso çekiyor. Kız çıplak ve adam arkasındaki aynadan onu izliyor. Adam kızı saçlarından çekerken ağzını sikiyor.

Ha?

Geçmişe göz attığımda burada bir yığın porno olduğunu görüyorum.

"Ne var?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Nathan heteroseksüel porno izliyor. *Bir sürü porno.*"

Ne izlediğine bakıyorum. Hepsi uzun saçlı ve harika vücutlu kızlar.

Her birinde hardcore şeyler var ve kız her zaman kocaman siki olan bir adam tarafından kesinlikle dövülüyor.

Geçmişin üzerine geliyorum ve kategoriye görmek için aşağı kaydırıyorum.

Eşcinselden Heteroseksüele

Ağzım açık kaldı. "Ne oluyor lan?"

"Ne yapıyorsun?" Arkamdan Nathan'ın sesi duyuldu.

Suçlulukla ona doğru dönüyorum. "Sadece müziği alıyorum."

"Neden benim geçmişime bakıyorsun?" Bilgisayarı benden aldı ve kapattı.

"Heteroseksüel porno mu izliyorsun?" "Yani?"

"Neden?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Ne demek istiyorsun, neden?"

"Neden bir kızı siken birini izlemek istiyorsun?"

Bana ters ters bakıyor ve çenesindeki kasların titrediğini görebiliyorum. "Nathan?"

Başını eğiyor ve yere bakıyor. "Cevap ver bana."

"Merak ediyorum."

"Neden?"

"Kes şunu, Eliza."

"Hayır. Bunu bana açıkla."

"Sana bu şekilde söylemek istememiştim." Bana doğru uzanıyor ve içimi bir tedirginlik kaplarken ondan bir adım geri çekiliyorum.

"Bana neyi anlatacaksın?"

"Biriyle tanıştım."

Ne?

"Adı Stephanie."

Kafam karışmış bir şekilde ona bakıyorum. Onu yanlış duymuş olmalıyım. "Ne dedin sen?"

"Bunu daha sonra konuşabilir miyiz?" "Hayır."

"Şimdi zamanı değil."

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacak. "Şimdi tam zamanı," diye cevap veriyorum. "Biriyle tanıştım da ne demek? Bir kadınla mı? Lanet olası bir kadınla mı tanıştın?"

Boğazındaki yumruyu yutuyor ama bana cevap vermiyor.

"Nerede? Nerede tanıştınız?"

Elini telaşla saçlarının arasında gezdiriyor.

"Kim o?"

Sessiz kalarak beni daha da çileden çıkarıyor. "Konuşmaya başla, Nathan." Öfkeyle fısıldıyorum.

"Sakin ol."

"Sakinleşmeyeceğim!" Kendimi tutamadım. "Bu bir çeşit hastalıklı şaka mı?"

Pencereye gidip aşağıdaki partiye bakmadan önce bana sırtını dönüyor.

İçimi tedirginlik kaplıyor. "Nathan?"

Son zamanlarda bu kadar garip davranmasının sebebi bu mu? Boğazımda bir yumru oluştuğunu hissediyorum.

"İlişkimizin asla değişmeyeceğini söylemiştin," diye cevap veriyor sessizce. "Ve bana erkeklerden hoşlandığını söylemiştin," diye tükürüyorum. Kendimi tutmaya çalışırken burun deliklerim gözyaşları içinde. Bakışlarım yere düşüyor, bunu benden saklıyormuş.

Bir kadın.

"Ne zamandır bana yalan söylüyorsun?" Fısıldıyorum.

Bana doğru döndü, öfkeliydi. "Sana yalan söylemek istediğimi mi sanıyorsun? Bu boku yaşamak istediğimi mi sanıyorsun?" Telefonunu

fırlatıyor ve telefon şiddetle duvara çarpıyor. İrkilerek sıçradım. "Artık kim olduğumu bile bilmiyorum."

Gözyaşlarımdan silueti bulanıklaşıyor.

Gözleri gözlerimi tutuyor ve sonra başka bir şey söylemeden bilgisayarını ve telefonunu yerden alıp odadan fırlıyor.

Halının üzerindeki bir noktaya uzun süre bakıyorum, ne düşüneceğimi, ne yapacağımı bilemiyorum. Bu gerçekten oldu mu?

On yıl.

Pencereye gidip partiye bakıyorum. Herkes dans ediyor ve çok iyi vakit geçiriyor. Nathan'ın bilgisayarını alıp hoparlörlere bağladığını görüyorum.

Kim o?

İhanet okyanustaki bir dalga gibi üzerime çöküyor ve kendimi sakinleştirmeye çalışırken burnumun kenarını çimdikliyorum. Ve ben burada düşünüyordum... hissediyordum.

Onun bir kadınla birlikte olduğunu düşününce midem bulanıyor. *Başka bir kadınla.*

Geçen gece bana dokunduğu için çok utandı çünkü bunu onu aldatmak olarak görüyordu. Artık yanımda uyumak istemiyor... onun yüzünden.

Tanrım, tam bir felaketim.

Ve ben de tam burada, iki taraf arasında bir şeyler geliştiğini
Bi düşünüyordum.

Z.

Bunun benimle bir ilgisi yok.

Gözyaşlarım barajı yıkıyor ve yatağa düşüp oturuyorum. Bu acıtıyor.

Bir gün onu başkasına kaptıracağımı hep biliyordum.

Hiçbir zaman tamamen olmayacağını, çünkü her zaman hayatındaki tek kadın olacağımı bilerek sakinleşti.

Geçmişini düşünüyorum ve yüzündeki perili ifadeyi görüyorum ve sözleri
a k l ı m a geliyor.

Artık kim olduğumu bile bilmiyorum.

Hüzün beni dolduruyor. Bu ikimiz için de geçerli.

Yarım saat sonra ağlayarak yüzümü yıkadım ve makyajımı tazeledim.

Neil'in doğum günü için buradayım ve kendimi aşmam gerek.

İncinmeye hakkım yok. Nathan benim erkek arkadaşım değil, biz sadece arkadaşız.

Yüzüme bir gülümseme yerleştireceğim ve aşağıya ineceğim. Nathan'ın ihtiyacı olan arkadaş olacağım. Yüzündeki acıyı görmeden duramıyorum.

Bana kim olduğunu bilmediğini söylediğinde yüzündeki ifadeyi.

Onun kim olduğunu biliyorum. O değer verdiğim güzel bir adam ve onu sevgimle sarıp sarmalamak ve her ne yaşarsa yaşasın ona destek olmak istiyorum.

Aynada geniş gülümsememi prova ediyorum. "Nathan, hadi dans edelim," diyorum.

Gülümsemem kayboluyor çünkü kimse görmese bile gözlerimdeki acıyı görebiliyorum. Bunu kendime inkar edemem. İliklerime kadar yaralıyım. Kalbimin küçük bir parçası Nathan'ın hislerinin benimle ilgili olmasını diliyor. Belki de kalbimin o küçük parçası onu seviyor ve belki de o küçük parçam hep böyle hissedecek.

Hüzünle gülümsüyorum. Nathan vajinama Tiny diyor.

Oh, ironi. "Eliza?" Bir sesin çağırdığını duyuyorum.

Hemen gözlerimi silip yanaklarımı sıvazlıyorum. "Buradayım!" Banyodan mutlulukla sesleniyorum.

Alex, Nathan'ın tek erkek kardeşi, ortaya çıkıyor ve gülümsüyor. "İşte buradasın. Ben de seni arıyordum."

Rujumu güzellik çantama geri koydum ve fermuarını kapattım. "Şimdi geliyorum."

Gözleri benimkilerde geziniyor ve ben onun bunu bildiğini biliyorum. Alex, Nathan'ın cinselliği hakkında konuştuğu tek kişi.

"İyi misin?" diye soruyor usulca.

Başımı sallıyorum ama birden kendimi yine güçsüz hissediyorum ve gözyaşlarım tehlikeli bir şekilde yüzeye yaklaşıyor. "Evet."

Bana iyi davranma yoksa çatlarım.

Küvetin kenarına oturur. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Başımı salladım. "Hayır." İstiyorum ama yapamayacağımı biliyorum çünkü ağlayacağım ve bunu bencilce kendimle ilgili hale getireceğim.

Neden böyle hissediyorum?

Alex ayağa kalktı ve beni kollarına aldı. Bu hareketin nezaketi aptal gözyaşlarımın yeniden akmasına neden oldu.

"Sana bir şey sormam gerekiyor" diyor. Bana bakmak için geri çekiliyor. "Nathan'a karşı bir şeyler hissediyor musun?"

"Nathan'ı seviyorum, bunu biliyorsun." Kollarından çekilirken iç çektim. "Peki, tüm bunlardan ne anlıyorsun?"

Derin bir nefes veriyorum. "Bilmiyorum. Sanırım öğrenme şeklim yüzünden biraz sarsıldım. Bana söylemedi bile, Alex."

"Ona karşı bir şey hissetmiyor, sadece ondan etkileniyor. Hepsi bu. Bu bir şey ifade etmiyor."

"Aynı şey." Omuz silkiyorum.

"Hayır, bir erkek için değil. Aralarında bir mil var."

"Nathan seni buraya beni kontrol etmen için mi gönderdi?"

Ellerini ceketinin ceplerine sokuyor, bana cevap vermek istemiyor. "Bu evet demek." Gözlerimi deviriyorum. "Ve tabii ki. Benim duygularım yok

Nathan için böyle. Biz arkadaşız Alex, hepsi bu."

"Peki neden üzgünsün?"

"Çünkü on yıldır bana yalan söylüyor," diye fısıldıyorum öfkeyle. "On yıl boyunca bir kez bile bana bir kadından bahsetmedi."

"Sana bir erkekten bahsetti mi?"

"Hayır, ama..." Hayal kırıklığı içinde ellerimi havaya kaldırdım.

"Nathan çoğu insandan farklıdır, Eliza. Duyguları hakkında açıkça konuşmaz, yattığı insanlarla bile."

"Sana her şeyi anlatıyor." Öfkelen dim.

"Bana neden her şeyi anlattığını biliyor musun?" "Neden?"

"Çünkü on altı yaşındayken onu ve Robert'ı uygunsuz bir pozisyonda yakaladım."

Kaşlarımı çattım. "Kaç yaşındaydın?"

"On sekiz. Nathan'la bu konuda konuştum çünkü başka seçeneği yoktu. Kendi gözlerimle görmüştüm, bu yüzden sonunda açıldı ve bana her şeyi anlattı. O gün bizim için her şey değişti. Yakınlaştık. Nereden geldiğini anladım ve onun tek sırdaşı oldum."

"Peki şimdi sana ne söylüyor, Alex?"

"Sana gerçeği söylerse seni kaybedeceğinden korkuyor." "Yani yalan mı söyledi?"

Gözleri benimkileri tutuyor. "Onunla sadece deneme yapıyor, Lize. Onun hiçbir anlamı yok. Bu konuda bana güven."

Ciddi misin sen?

Nathan test etmek için bir kızı kullanacak ve Alex buna sevinmemi mi bekliyor?

Her gece yanımda yatarken bana yalan söylediği için içimde öfke pathıyor. Birini kullandığı için, kendisi konuşmak yerine benimle konuşması için kardeşini gönderdiği için ve benim olgunlaşmamış bir aptal gibi davrandığım için. Listenin sonu gelmiyor ve dilimin ucunda iğrençlik biriktiğini hissedebiliyorum.

"Bunu seninle tartışmayacağım, Alex." Banyodan çıkıp yatak odasına girdim.

"O zaman bunu onunla konuş!" diye s e s l e n i y o r arkamdan beni takip ederken.

Şeytan gibi dönüyorum. "Şu anda kardeşinize söyleyebileceğim tek kelime *yalancı*."

Yüzü düşer. "Kızma."

"Ben değilim!" Tersledim. "Ben aşağıya iniyorum. Geliyor musun, gelmiyor musun?"

Gözleri gözlerimi tutuyor ve konuşmamızın gidişatından dolayı hayal kırıklığına uğradığının biliyorum. Bunun nasıl gideceğini düşünüyordu?

"Aşağıda görüşürüz," diye yanıtlıyor sonunda.

"Peki." Arkamı dönüp hışım ile çıkıyorum.

Artık resmileşti.

Mercer erkekleri beni kızdırıyor.

Uçak inişte zıplıyor ve ben kolçaklarımı kavırıyorum. Eve uzun bir yolculuk oldu.

Aslında, uzun bir yirmi dört saat oldu. Nathan ve ben birbirimizle yaklaşık on kelime konuştuk. Dün gece yine boş odada uyudu ve sanırım bir cevap arıyorsam, o cevabı bana o anda verdi.

Aramızdaki şeyler değişti; artık çok açık. Kristal berraklığında.

Uçaktan çıktık ve sessizce onu havaalanında takip ettim.

Sokağa geldiğimizde elimi tutuyor ve kalbim neredeyse kırılıyor.

Yakında uzandığı el benim elim olmayacak.

Bu çok garip bir şey. Stephanie muhtemelen çok hoş bir kız ve Nathan'ı mutlu edebilir ama şu anda ona karşı hissettiğim tek şey kızgınlık. Ve iğneleyici bir şey söyleyip Nathan'a korkunç kıskançlığımın gerçek yüzünü göstermektense sessiz kalıyorum. Eğer bir şey söylemezsem, her şeyi daha fazla mahvedemem.

Zaten oldukça kötü durumda, kendimi kontrol altına alır almaz kurtarmam gerekiyor.

Arabasına vardık. Çantalarımızı bagaja koyuyor ve trafiğe çıkıyoruz.

Aramızda bir gerginlik var ve ben iyi bir arkadaş olmaya çalışıyorum, gerçekten. Ama artık onu tanıımıyormuşum gibi geliyor.

Aklımdan son yirmi dört saat geçiyor, Pornhub... izlediği seks türleri. Cuma günü havaalanında yaşadığımızı sandığım an.

Yalanlar.

Yirmi sessiz dakika sonra daireme varıyoruz. Nathan arabayı park ediyor, iniyor, bagajı açıyor ve bavulunu da çıkarıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye

sordum. Yüzü düştü.

"Kalabilir miyim?"

Gözlerim onunkileri tutuyor. "Neden, Nathe? Daha fazla garip sessizlik yaşayalım diye mi?"

"Ne söylememi istiyorsun, Eliza? Bunu neyin daha iyi yapabileceğini söyle ki düzeltebileyim."

"Bir şey yok." Gülümsemeye zorladım. "Senin hiçbir sorunun yok Nathe. Sorun benim. Sorun benim."

"Neden?"

"Kafamı toparlamak için biraz zamana ihtiyacım var."

"Neyi?"

"Senin bir kadınla birlikte olmanla ilgili." Kafası karışmış gibi kaşlarını çatıyor.

"Bu sadece hiç radarımda olmayan bir şeydi. Sanki-" diye kestirip attım.

"Ne gibi?"

"Sanki bilmediğim başka bir yanın varmış gibi."

"Var." Gözleri gözlerimi tutuyor. "Ben çok seksi bir insanım, Eliza."

Onun bir kızı öptüğünü hayal ediyorum ve midem bulanıyor. Başımı sallıyorum, dudaklarımdan akıllıca bir şey geçiremiyorum. "Benimle yataktayken onu düşünüyor musun?" Fısıldıyorum.

Yüzü düştü. "Hayır, istemiyorum." Uzanıp saçlarımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırıyor, sonra yüzümü avucunun içine alıyor ve yine aramızda kalıyor.

Bu isteme hissi... Ait olma.

Mevcut iklimde yeri olmayan bir duygu.

"Lütfen yukarı gelebilir miyim?" diye fısıldıyor gözleri gözlerimi ararken. "Bunu telafi etmeme izin ver."

"Nathe," diye iç geçirdim. "Bu hafta sonu gerçekten boktan bir arkadaş oldum. Telafi etmen gereken hiçbir şey yok. Benim telafi etmem gerekir." Ondan uzaklaşıyorum. "Yarın gece görüşürüz, tamam mı?"

Sonra Samuel'le olan randevumu hatırlıyorum ve ona dönüyorum. "Yarın gece olmaz. Bir işim var."

"Üzerinde ne var?" "Samuel ile çıkıyorum."

"Bana ondan hoşlanmadığını söylemiştin."

Yarın gidip onu artık görmek istemediğimi söyleyeceğimi söylemek için ağzımı açtım ama kendimi durdurdum.

Daha fazla detay vermeme gerek yok. Nathan artık başka biriyle ilgileniyor. "Bilemiyorum. Belki de o kadar kötü değildir."

Çenesi titriyor.

"Bu bakış ne için?"

Başını sallıyor ve benden uzaklaşıyor. "Sonra görüşürüz."

"Nathan."

Beni görmezden geliyor ve arabasına geri dönmek için yürüyor. "Senin derdin ne? Sadece ondan hoşlanıp hoşlanmadığıma bakıyorum, tamam mı?"

Kapıyı açar ve kapıyı tutar. "Ondan hoşlanmıyorum, Eliza. Onunla çıkmanı istemiyorum. Başka birini bul."

Ellerimi kalçalarımın koydum, sinirlenmiştim. "Kiminle çıkacağıma sen karar veremezsin, Nathan."

"Oh, ama sana kiminle çıktığımı söylediğimde tüm hafta sonu benimle konuşmaman senin için sorun değil mi?"

Ağzım şaşkınlıktan açık kaldı. "Bana yalan söyledin."

"Sana hiç yalan söylemedim, Eliza. Bir kere bile." Arabasının tavanına vurdu.

"Bana söylemedin!" Kan dolaşımda adrenalinin yükseldiğini hissederken karşılık veriyorum.

Kahretsin, kızgınım. Kendimi ihanete uğramış hissediyorum.

"Çünkü ne l e r olup bittiğini kesin olarak öğrendiğimde sana söylemek istedim."

"Acıdı."

Başını sallıyor. "Bu bakış ne için?"

"Neyin acıttığı hakkında hiçbir fikrin yok."

Küçümsüyor. "Oh, ve sen biliyorsun?"

"Evet, biliyorum."

Gözlerimi deviriyorum. "Lütfen, ne Nathan'ı? Sen söyle," diye karşılık veriyorum. Bu tamamen onunla ilgili, öfkem tırmanmaya başlıyor. "Bana neyin acıdığını söyle!"

"Sahip olamayacağın bir şeyi istemektir bu!" diye bağıyor. Bana ters ters bakıyor ve arabaya binip hızla caddeden aşağı iniyor. Uzaktan lastiklerinin gıcırdadığını duyuyorum.

Sokağa bakıyorum ve kalbimin göğsümde sertçe attığını hissediyorum. Ona neler oluyor böyle?

OceanofPDF.com

Eliza

Kalbim kırık bir şekilde içeri girdim ve asansöre bindim.

Kahretsin, benim neyim var böyle? Nathan'ın onun yanında olmama ihtiyaç duyduğu tek zaman... tek lanet zaman ve ben bunu yapamadım. Çok bencildim, onu kıskanmaktan yeşile dönmüştüm.

Seğirmeden adını bile söyleyemiyorum. *Stephanie*.

Pişmanlık içinde gözlerimi kapatıyorum. Neden bunu daha iyi halledemedim? Demek başka bir kızdan hoşlanıyor. Bana bundan bahsetti. Yalan söylemesini mi tercih ederdim?

Ben de onunla aramızda bir şeyler olduğunu düşünüyordum.

Gözlerimi kapatıyorum ve başımın arkasını asansörün duvarına çarpıyorum.

Seni salak.

Tanrım, Eliza, bu tüm zamanların en bencilce hareketi.

En iyi arkadaşınız size açılıyor ve cinselliği hakkında kafasının karışık olduğunu söylüyor ve siz ona kıızıyorsunuz.

Ben bencil bir ineğim.

Asansörün kapıları açılıyor ve bir an için koridora bakıyorum.

Böyle hissederek içeri giremem. Yer düğmesine sertçe bastım. Oraya gidiyorum. Nathan'ın bana ihtiyacı var ve lanet olsun, oraya gideceğim.

Bu benimle ilgili değil, onunla ilgili. Neden böyle davranayım ki?

Kıskançlık. Lanet olsun, neden bu kadar bencilim?

Yirmi dakika sonra, Nathan'ın dairesinin önünde taksiden indim.

Onuncu kattaki ışıklara bakarken numarasını çeviriyorum.

"Sorun nedir?" diye cevap veriyor.

"Ben aşağıdayım."

"Ne, neden?"

"Beni içeri alıyor musun, almıyor musun?" Hayal

kırıklığı içinde sordum. "Kapıcıyı arayacağım."

Telefon kapandı.

Kaldırımda beklerken adımlarımı hızlandırıyorum. Nathan'ın binasının güvenliği çok sıkı ve buraya ilk kez onsuz geliyorum. O her zaman benim evimde. Onun evinin anahtarına hiç ihtiyacım olmadı. Jolie'nin sözleri aklıma geliyor.

Burası onun ganimet arama yeri.

Düşündükçe midem bulanıyor. Tanrım, gerçekten kendimi kontrol etmem gerekiyor. Bütün bu sahiplenme de neyin nesi? Birkaç dakika sonra kapıcı binanın kapısını açtı.

"Eliza?"

"Evet."

"İçeri gelin." Eliyle asansörü işaret ediyor ve ardından güvenlik kartını okutup onuncu kata giden düğmeye basıyor.

"Teşekkür ederim." Gülümsüyorum ve o da bana nazikçe başını sallıyor.

Karnımda dans eden sinirlerle onuncu seviyeye çıkıyorum. Tüm hafta sonu sessizliğe gömüldükten sonra, birdenbire söylemek istediğim çok şey oldu. Hiçbiri mantıklı gelmiyor.

Asansör özel sahanlığa açılmaktadır. Bu binadaki daireler bütün bir katı kaplıyor. Kapı açılıyor ve adam orada duruyor, üzerinde gri bir eşofman ve tişört var.

"Merhaba."

Gülümsemeye zorladım. "Merhaba."

Saçları ıslak ve yeni duş almış. "Burada ne işin var?" "Özür dilemeye geldim."

"Ne için?"

"Berbat bir arkadaş

olmak." Gözleri

benimkileri tutuyor.

"Sadece büyük bir şoktu, anlıyor musun? Sinirlenmek istememiştim."

Eliyle kapıyı işaret ediyor ve ben de onun yanından geçip dairesine girerek **e t r a f ı m a** bakıyorum. Neden benim küçük çöplüğümde

kalıyor?

her gece, asla bilemeyeceğim.

Zemin, üzerinde büyük boy halılar bulunan cilalı arduvaz ve duvarlar, üzerlerinden sarkan devasa renkli soyut sanat eserleriyle tamamen sıkıntılı tuğladan. Son moda bir depo daire gibi düzenlenmiş. Son teknoloji ürünü ve bir evden çok korkak bir bara benziyor.

Nathan içeri girip mutfığa doğru yürüyor. Ne söyleyeceğimden emin olamadan onu takip ediyorum. Mutfak siyah, paslanmaz çelik ve bakır aletlerden oluşuyor. Neredeyse tavana kadar uzanan ve cam kapaklı uzun şarap dolabına gidiyor ve bir şişe kırmızı şarap çıkarıp sorgulamak için havaya kaldırıyor.

"Lütfen." Başımı sallıyorum ve iki bardak doldurmasını izliyorum.

Ada tezgahının diğer tarafına oturuyor ve gözleri benimkileri tutarken şarabını dudaklarına götürüyor.

"Bunun hakkında konuşabilir miyiz?" diye sordum. Omuz silkiyor, ilgisiz.

"İstemiyorsan konuşmak zorunda değiliz. Bu da sorun değil," diye teklif ediyorum. "Sadece burada olabilirim, bilirsin, bana ihtiyacın olursa diye." Elimi tezgâhın üzerine uzatıyorum ve o da elime bakıyor.

"Sana ihtiyacım olduğunu biliyorsun, Eliza." Üzüntüyle iç geçirdi. "Bu hiçbir zaman söz konusu olmadı."

"Buradayım bebeğim. Hiçbir yere gitmiyorum, söz veriyorum."

O güzel zihninin içinde neler olup bittiğini bilmiyorum ama onun için burada olmak istiyorum. Nathan'ı seviyorum. Acımı yutmalı ve bunu çözmesine yardım etmeliyim.

Sonunda elimi tutuyor ve kendi eliyle sıkıyor. Kırmızı şarabından bir yudum alıyor ve beni izlerken ağzında evirip çeviriyor. Bu hareket neredeyse şehvetli.

Ve yine orada; aramızda gidip gelen bu his. Ama şimdi hepsinin kafamda olduğundan eminim ve yine de hissediyorum.

Boğazımda bir yumru oluşuyor ve aya doğru ulumak istiyorum. "Yorgun musun?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Uzun bir gün oldu." "Bir duş almalısın." "Alacağım."

Birbirimize bakıyoruz. Gözleri karanlık ve bir şey söylemek istediğini hissediyorum ama sonra söylemiyor. Ne düşünüyor acaba?

Sanki karşımda tanımadığım bambaşka bir adam var.

Şarap kadehimi alıp Nathan'ın yatak odasına, oradan da çoğunlukla güzel, doğal yeşil taştan yapılmış banyoya giriyorum. Odanın ortasında duran büyük, siyah küvetin üzerinde kocaman bir sarkıt lamba asılı.

Burada daha sık kalmalıyız. Çok güzel bir yer. Oh, ama bu doğru.... Yakında burada olmayacağım bile. Stephanie yapacak.

Kes şunu.

Moralim bozuk bir şekilde şarabımdan bir yudum alıp tezgâhın üzerine bırakıyorum. Duştaki sıcak suyu açtım. Tişörtümü başımın üzerinden çıkardım.

"Size bir şey getireyim mi?" diye soruyor.

Döndüğümde Nathan'ın kapının pervazına yaslanmış beni izlediğini görüyorum. Birbirimize bakıyoruz ve Tanrım, burada kafası karışan tek kişi o değil. Vücudumda bir sürü duygu dolaşıyor. Empati, kıskançlık ve şimdi ona baktığımda... sahiplenme. Nathan benim ve başka bir kadının ona el sürmesini hayal bile edemiyorum. Buna dayanamıyorum.

Gözlerimi tekrar açmadan önce pişmanlıkla kapatıyorum. *Kes şunu.*

"Hayır." Gülümsedim.

"Teşekkürler." "Aç mısınız?"

"Pek sayılmaz, değil

mi?" "Hayır, iyiyim."

"Hadi yatağa gidelim, olur mu? Büyük bir gün oldu." Ona ne diyeceğimi bile bilmiyorum, bu yüzden tüm konuyu geçiştireceğim. Yatak burada en kolay seçenek.

"Tamam."

Bir an için birbirimize bakıyoruz. Sanki bir şey bekliyor gibi, ama ne olduğunu Tanrı bilir.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

Başını sallıyor ama çok üzgün görünüyor.

İçime empati doluyor ve usulca gülümseyip kollarımı ona doğru uzatıyorum. "Nathe, buraya gel bebeğim."

Bana sarıldı. Birbirimizi sıkıca kavırıyoruz ve uzun bir süre birbirimizin kollarında kalıyoruz. Onun azabını hissedebiliyorum.

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

Fısıldıyorum. "Sadece burada ol."

Şakağımı öpüyor. "Tamam." Ona daha sıkı

sarılıyorum. "Bunu yapabilirim."

"Duş almana izin vereceğim." Odadan çıkıyor ve kendimi bir sürtük gibi hissediyorum. Elimden geldiğince çabuk duş alıyorum ve pijamalarımı giydikten sonra dışarı çıktığımda Nathan'ı yatakta buluyorum. Sırtını bana dönmüş, yan yatıyordu.

"Bu gece kitap okumayacak mısın?" diye sordum. "Yorgunum."

"Tamam." Lambayı kapatıyorum ve arkasına geçiyorum. Ona dokunup dokunmamam gerektiğinden emin değilim.

"Sırtımı kucakla," diye mırıldanıyor.

Gülümsüyorum ve sırtına sarılıyorum. Onu öpüyorum. "İyi geceler, Nathe." "İyi geceler, bebeğim."

"Tamam, şu anda elimizde ciddi bir sorun var." Jolie iç çekiyor. "Şimdi ne var?" Brooke gözlerini devirir.

İş yerinin hemen köşesindeki bir kafedeyiz. Jolie acil bir öğle yemeği toplantısı istedi ve gelip benimle buluştular.

"Onu düşünmeden duramıyorum. Gerçekten onu düşünmeden duramıyorum."

"Oh, bu kötü." İç çekiyorum.

Brooke aramıza bakarken kaşlarını çatıyor. "Kimden bahsediyoruz?"

"Santiago." Öfkelendim.

"Oh Tanrım." Brooke yüzünü buruşturdu. "Neden? O boku unutmak için elimden geleni yapıyorum." Yalandan titriyor. "Hayatım boyunca yara aldım."

Jolie'nin gözleri soru sorar gibi bana bakıyor.

"Anlıyorum, Jo. O ateşliydi. Ve o filmler de... onlar da ateşliydi," diyorum onu rahatlatmak için. "Kesinlikle anlıyorum."

Jolie, "Onu aradım ve dışarı çıkıyoruz," diye duyurdu. "Ne?"

Brooke'un nefesi kesilir.

"Neden?" diye sordum. "Bundan ne elde edebilirsin ki?"

"Böyle becerilmek istiyorum," diye ağzından kaçırıyor.

Yan masadaki insanlar bize bakıyor ve ben kıkırdıyorum. "Sessiz olur musun?" Fısıldıyorum.

"Tek düşündüğüm bu, tek hayal ettiğim bu. Bu sikişe ihtiyacım var."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Brooke fısıldıyor. "Seni seks yaparken filme çekecek ve diğer kadınlara gösterecek."

"Umurumda değil."

"Oh Tanrım." Brooke ve ben gözlerimizi deviriyoruz. "Dışarı çıkıyoruz."

Bu duruma inanamayarak başımı sallıyorum. "Bu kod ne için?" diye soruyorum.

"Hadi bir porno yapalım," diye mırıldanıyor Brooke kuru bir sesle.

Kıkırdıyorum. Kızlarla birlikte olmak iyi hissettiriyor. Her şey çok normal.

Onlarla Nathan hakkında konuşmayı çok istiyorum ama o da onların arkadaşı, bu yüzden yapamam. Bu benim anlatacağım bir hikaye değil. Bu onun hikayesi. Birinin bilmesini istiyorsa, bunu o söylemeli.

Yine de bu konudaki hislerimi onlarla paylaşmayı çok isterim. Bu konuda en az onun kadar mücadele ettiğimi hissediyorum. Kıskanıyorum, inciniyorum ve dürüst olmak gerekirse Nathan'ı sadece kendim için istiyorum. Neden bilmiyorum ama aptalca bir nedenden ötürü hep Nathan heteroseksüel olsaydı beni isteyeceğini düşünmüşümdür.

Sanırım değil.

Ugh.... Böyle hissetmekten nefret ediyorum. Böyle hissettiğim için sinirleniyorum.

Bu sabah uyandığımda gitmişti. Bir işi olduğunu ve bu gece gelemeyeceğini söyleyen bir not bırakmış. Bu bile başlı başına garip, normalde benden uzak durmaz.

Onu görecek. Ya

öyleyse?

"Senin adam nasıl gidiyor?" Brooke düşüncelerimi bölerek soruyor.

"Kim?"

"Şu adam." Gözlerini genişletir.

"Ah, Samuel," diyorum dudağımı kıvrarak. "O iyi, sanırım."

"Hissetmiyor musun?" Jo soruyor.

"Hayır." Kahvemi elime alırken iç geçirdim. "Hiç de değil. Bu gece onunla çıkmam gerekiyor."

"Sadece gitme." Brooke kaşlarını çatı.

"Çok hevesli ve beni sürekli arıyor. Onu neden görmek istemediğimi açıklamak zorundaymışım gibi hissediyorum, anlıyor musunuz?"

"Ugh." İkisi de ırkılır.

"İşte bu yüzden çıkmamak daha kolay."

"Siz sıkıcı sürtükler bu gece ne yapıyorsunuz bilmiyorum ama ben Santiago'yla mesajlaşıyorum."

"Harika," diye mırıldandı Brooke kuru bir sesle. "Seni Kayıp Şahıslar programında bir cinayet kurbanı olarak görmek için sabırsızlanıyorum."

Kıkırdıyorum.

"Ama gitmek için ne yol ama." Jolie karanlık bir şekilde gülümsüyor. "lene kadar sikildim." "En azından polisin elinde kanıt olarak görüntüler olacak sanırım." Gülümsüyorum.

Jolie Santiago'ya mesaj atmak için telefonunu çıkarıyor ve oturduğu yerde küçük bir dans yapıyor. "Bu çok heyecan verici. Tamam, ne diyeceğim?"

April ile telefonda konuşurken oturma odamda bir ileri bir geri yürüyorum.

"yle mi dedi?" diye soruyor. "Gerçekten başka bir kadından hoşlandığını mı söyledi?"

"Beni hiç dinliyor musun? Adı Stephanie." "Hay sikeyim.

Bunu beklemiyordum."

"Sence ben mi yaptım?"

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

"Kızgınım. Her zaman Nathan bir kadın isterse, bu ben olurum diye düşünmüştüm."

"Aynı." İ ekiyor. "Aslında buna inanıp inanmadığımı bilmiyorum."

"Oh, hadi April." Elimi havaya kaldırdım. "Neden bu konuda yalan söylesin ki?"

"Bilmiyorum. Erkekler yaptıkları her şeyi neden yaparlar?" "Doğru mu?" Katılıyorum.

"Her neyse, puf ona. Eğer Nathan Sonya'yı istiyorsa onu alabilir."

"Ben Stephanie."

"Adı her neyse artık." Huffs. "Ne olursa olsun ondan hoşlanmıyoruz."

April'i seviyorum. Her zaman ne söyleyeceğini bilir. "Sanırım sadece bölgesel hissediyorum."

"Ben de öyle olurdum. ılgına dönerdim."

"Hey." Ona ne sormak istediğimi hatırlayınca kaşlarımı çattım. "Para için iyi misin? Sana biraz transfer etmemi ister misin? Çünkü yapabilirim. Gerçekten çok para biriktirdim."

"Sakın buna cüret etme."

"April, orada tek başına mücadele etmeni istemiyorum."

"Çırpınmıyorum. Sıkı bir bütçe yapıyorum."

"Bu aynı bok değil mi?"

Gülüyor. "Muhtemelen."

"Neden Roy'u arayıp o piçin aldığı tüm parayı talep etmiyorsun? O lanet evin yarısı senin, biliyorsun. Depozito için kullanılan para senin parandı."

"Onun sürtük parasını istemiyorum. Onunla bir daha hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Derin bir nefes veriyorum. "Neden bu kadar inatçısın?"

"Çünkü o şerefsizden hiçbir şey, hele hele para isteme zevkini ona tattırmayacağım." Roy'un adının geçmesi bile onu çılgına çevirir.

"Tamam, tamam. Benden para isteyebilirsin."

"Yakında senin de paraya ihtiyacın olacak, artık seni şımartacak bir Nathan'ın yok."

"Tanrım, bana hatırlatma." Telefonu kapatıyorum. "Sence yatmışlar mıdır?"

"Bilmiyorum. Ona sordun mu?"

"Hayır."

"Öyle olsaydı sana söyler miydi?" "Bilmiyorum."

"Bak, bu garip, sence de öyle değil mi? Eğer sana karşı bir şeyler hissetmiyor olsaydı, bunu sana söylemez miydi? Neden başkalarından saklasın ki?"

"Kızlar dairesini seks aramaları için tuttuğunu düşünüyor." "Kesinlikle."

Kaşlarımı çattım. "Sence?"

"Eliza, o adamın ne kadar muhteşem olduğunu gördün mü?" "Evet. Daha geçen gün onu çıplak gördüm."

"Aman Tanrım... ve?"

Derin bir nefes veriyorum, bu *onunla* benim *aramda* özel bir şey. aklımdan çıplak bir şekilde geçiyor. "Yorum yok."

Gülüyor. "Demek ki detaylandırılmayacak kadar iyi."

Kıkırdıyorum. "Ben gidiyorum."

"Hadi, daha fazla bilgi." Alay ediyor. "Güle güle."

"Randevunda iyi
eğlenceler."

"Eğlenmeyeceğimi
ikimiz de biliyoruz."

"Belki de tek gecelik ateşli bir ilişkiye ihtiyacın vardır. Nathan'ı
sisteminden atmak için, tabiri caizse."

Kıkırdıyorum. "Olabilir. Hoşça kal." Beni Samuel'le seks yapmaya ikna
etmeye çalışmadan telefonu kapatıyorum. Böyle bir şey olmayacak.

Pazartesi gecesi ve kapımın zili çalıyor. Gözlerimi kapatıyorum. İşte hiçbir
şey olmuyor.

Samuel'i nazikçe bırakmaya çalışacağım. Sadece hissetmiyorum. Dahili
telefona "İniyorum," diyorum.

"Tamam."

Asansöre biniyorum ve kalbim göğsümde sertçe çarparak binamdan
çıkıyorum. Samuel kapının yanında bekliyor ve beni görünce gülümsüyor.

"Çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler." Kahretsin, lütfen nazik
olma. Elimi tuttu. "Hadi gidelim."

Nathan

**Masama oturdum ve bilgisayarıma baktım. Daha önce hiç böyle
hissetmiş miydim bilmiyorum. Her şey için o kadar gerginim ki, kafam
patlayacakmış gibi hissediyorum.**

**Dahili telefondan bir ses geliyor. "Dr. Mercer, benim için dikte
etmeyi bitirdiniz mi?"**

"Hayır, Maria. Yapmadım."

**"Raporları bugün bitirmemi istiyorsanız, efendim, gerçekten işe
koyulmam gerekiyor. Zamanım azalıyor ve kendimi baskı altında
hissediyorum."**

**"Farkındayım Maria," diye bağıriyorum. "Beni mikro yönetmeyi
bırak." Düğmeye kuvvetle basıyorum. Kahretsin... Beni orada
kızdırıyorlar.**

***Tak, tak,* kapıdan sesler geliyor. Gözlerimi deviriyorum. "Evet!"
Sesleniyorum.**

**Kapı açılıyor ve Maria elinde takvimiyle karşımda duruyor.
Gülümsüyor. "Programınızı gözden geçirebilir miyiz, Doktor?"**

"Şimdi olmaz, Maria."

"Ama-"

"Hayır. Şimdi," diye kestirip attım. Bilgisayarıma geri dönüyorum ve göz ucuyla onun gitmediğini fark ediyorum. Başımı kaldırıp baktığımda, orada durmuş beni izlediğini gördüm. "Ne oldu?" Şak diye söyledim.

"Her şey yolunda mı efendim?" diye soruyor ürkekçe.

"Tabii ki öyle." Klavyemin tuşlarına basıyorum. Hâlâ orada durduğunu hissediyorum ve bir kez daha başımı kaldırıyorum. "Tanrı aşkına, ne var Maria?" diye bağıriyorum.

"Sen sadece çok..." "Ne?"

"Çok sinirlisiniz ve ne kadar baskı altında olduğunuzu biliyorum ve merak ediyorum..."

Ona ters ters bakıyorum ve kaşlarımı kaldırarak detaylandırmasını bekliyorum. "Belki de bu hafta gitmemelisin."

"Nereye gideceksin?"

"İşte bu, demek istediğimi kanıtlıyor, Dr. Mercer. Hiçbir şeyi unutmuyorsunuz. San Franco'da bir konferansa katılmak için bir haftalığına yer ayırtmışsınız. Ama bence gitmemelisiniz. Onun yerine haftanın geri kalanında izin alın. Konuşmayacaksınız. Kaçırmaman gereken zorunlu bir şey yok."

Bu da ne böyle? Bu hafta bir şey vardı ve hiçbir fikrim yoktu. Bana ne oluyor böyle?

"Ben iyiyim, Maria." İç çektim.

"Hayır. Üzgünüm efendim, bu sefer idari bir karar veriyorum. Sizin için iptal ediyorum. Altı gün izin alın ve gevşeyin. Bunu yapmak için her zaman fırsatınız olmaz. Yapabiliyorken yap."

Tam altı gün.

Başımı ellerimin arasına aldım. "Tanrım, biraz ara versem iyi olacak," diye mırıldanıyorum.

"Yapabileceğini biliyorum."

Gözlerim onunkilerle buluşmak için yükseliyor. "Teşekkür ederim, Maria."

Gülümsüyor. "Çılgınlığının bir nedeni var, biliyor musun? Belki döndüğünde böyle bir canavar olmazsın."

Kıkırdıyorum. "Bundan şüpheliyim."

"Ben de." Gülüyor. "Ama mucizeler olur. Hepimiz umut içinde yaşıyoruz."

Gitmek için dönüyor.

"Maria?" Sesleniyorum.

"Evet." Geri dönüyor.

"Bana katlandığın için teşekkür ederim. Sen bir azizsin. Umarım ne kadar takdir edildiğini biliyorsundur."

Genişçe gülümsüyor ve sonra göz kırpmıyor. "İzninin tadını çıkar, Nathan." Başımı salladım. "Eğleneceğim." O gidiyor ve ben bilgisayarına geri dönüyorum.

Hayatımı düzene sokmak için altı gün.

"Nathan Mercer!" Elliot beni odasına çağırıyor.

"Merhaba." Yanından geçerken başımı salladım ve deri koltuğuna çöktüm. Bu on gün içinde üçüncü ziyaretim.

Elliot sıcak bir şekilde gülümsüyor. O sakinleştirici bir güç. Sadece burada olduğum için, bu konuyu konuşabileceğim biri olduğunu bildiğim için kendimi daha iyi hissediyorum.

"Nasılsın, Nathan?"

"İyiyim."

"Gerçekten mi?"

"Öyle misin?"

Başımı salladım.

Beni değerlendirirken arkasına yaslanıp bacak bacak üstüne atıyor.

"Eğer öyleyse, neden bugün acil bir randevuya ihtiyacınız oldu?"

Derin bir nefes veriyorum, kimliğim iyice açığa çıkmıştı. "Eliza dün gece biriyle çıktı."

"Anlıyorum. Peki bu size kendinizi nasıl hissettirdi?" "Onu öldürmek istiyormuşum gibi."

"Ne oldu?" "Onları takip ettim."

Kaşlarını çattı.

"Onu kucağına almasını izledim ve sonra..."

Duraksadım. "Ve sonra?"

"Oradan ayrıldım ve gidip Stephanie'yi gördüm." Boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Nasıl gitti?"

"Bilmiyorum. Evine gittim ve arabanın ön tarafında oturdum. Tek düşünebildiğim Eliza'ydı, bu yüzden içeri girmedim. Oradan ayrıldım ve Eliza'nın evinin önünde beklemek için geri döndüm, böylece eve sağ

salim vardığını biliyordum."

Kaşlarını çatıyor. "Ne oldu?"

Arabada onunla birlikte olduğunu hayal ederken boşluğa bakıyorum. "Onu öpmeye çalıştı ve o başını çevirdi. Onu öpmek istemedi."

"Bu iyi o zaman?"

Gözlerim onunkilerle buluştu.

"Bilmiyorum, öyle mi?" "Seni gördüler mi?"

"Hayır. Yolun karşısındaki ara sokakta duruyordum." Sessiz kalır.

"Biliyor," diyorum. "Meraklı olduğumu. İzlediğim pornoları buldu."

"Tepkisi ne oldu?"

"Ona yalan söylediğim için kızgındı." "Ona nedenini söyledin mi?"

Başımı salladım. "Hayır."

"Neden?"

"Çünkü o da aynı şeyi hissetmezse... Onu kaybedeceğim." Çaresizlik içinde ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. "Bunu riske atmayacağım."

"Nathan, hiçbir şey yapmazsan Eliza'yı kaybedeceğinin farkındasın, değil mi?"

Gözlerim onunkilerle buluştu. "Ne demek istiyorsun?"

"Bu kaçınılmaz. Biriyle tanışacak ve o kişi her gece yatağında olacak ve onun sırdaşı haline gelecek. Ona ve sadece ona güvenmeyi öğrenecek."

Kaşlarımı çattım.

"Bana ikinizin arasındaki dostluğu bozmak istemediğini söylemiştin."

"Bilmiyorum," diye cevap veriyorum.

"Eliza'nın kendisinden sır saklayan biriyle daha ne kadar en iyi arkadaş olmak ve aynı yatağı paylaşmak isteyeceğini sanıyorsun? Dürüst davranmayarak şimdiden onunla arana bir kama koyuyorsun. Farkında olsan da olmasan da Nathan, şimdiden Eliza'yı kendinden uzaklaştırmaya başladın."

Daha önce hiç böyle düşünmemiştim.

"Karar vermeniz gereken şey, gelecek yıllarda onun başka biriyle mutlu olduğunu, başka birinin çocuklarına sahip olduğunu ve onu istediğinizi ama bunu ona asla belli etmediğinizi bilerek yaşayıp yaşayamayacağınızdır."

"Anlamıyorsun." Başımı öne eğdim. "O kadar da siyah ve beyaz değil."

"Öyle değil mi?"

"Hayır."

"Yalan söylediğin için sana kızgın olduğunu söylemiştin." "Kızgın."

"O yüzden dürüst ol. Ona gerçeği söyle."

Bu konuşmanın nasıl geçeceğini hayal ederken burnumun kenarını çimdikliyorum.

Ya beni istemiyorsa?

"Yalanı yalanla kapatamazsın, Nathan."

"Biliyorum."

Ben düşüncelerimi toparlamaya çalışırken bir süre sessizce oturduk. "Ne yapacaksın?"

"Kesin olarak bilmediğim sürece ne yapacağımı bilmeme imkân yok. Eliza'ya açılıp sonra da seks yapıp fiziksel eylemden zevk almama riskini göze alamam."

Gerçi bunun onunla olacağını hayal bile edemiyorum... ama olabilir. Bir kadın bedeniyle ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yok ve bu gerçekle yüzleşmek zorundayım.

Gözlerim Elliot'ın kollarıyla buluşuyor ve haftalardır ilk kez ne yapmam gerektiğini biliyorum. "Kesin olarak öğreneceğim."

Karanlığın içinde farlar bana yol gösterirken otoyolda ilerliyorum.

Bir kez bile yönlerini ikinci kez tahmin etmiyorlar. Siz onları çalıştırırsınız, onlar da işlerini yaparlar.

Farlarım nerede?

Saatlerdir araba kullanıyorum, Eliza'nın yanına gitmek için sabırsızlanıyorum.

Evime tek başıma gidemeyecek kadar yaralıyım.

Herhangi bir etkileşim olmadan bir kadını görmenin bir yolu olsaydı... Bilmiyorum. İzleyebileceğim ve sadece vücudumun lojistiğini ve ne istediğini çözebileceğim bir yer.

Kalbimin kimi istediğini biliyorum ama fiziksel olarak kafam karışık.

Aklıma bir düşünce geliyor. Kaşlarımı çatıyorum ve aklımdaki olasılığı gözden geçirirken arabayı kenara çekiyorum.

Evet, bunu neden daha önce düşünmedim ki? Arabayı döndürüp U dönüşü yapıyorum.

Nereye gitmem gerektiğini biliyorum.

Cüzdanımdan altın kartı çıkardım ve ona baktım.

CLUB .. EXOTIC

Sanki uzun zamandır bendeymiş gibi geliyor ama bir kez bile düşünmedim. Bu bir altın üyelik ziyaretçi kartı. Yıllar önce arkadaşım Cameron Stanton tarafından verilmişti. Şehre yaptığı gezilerde hep buraya uğrardı. En azından eskiden öyleydi.

Her üyenin bir misafire sponsor olma hakkı vardır ve o zaman bu kartı bana vermişti. Hiç dikkat etmemiştim ama şimdi nedenini merak ediyorum. Bugünün geleceğini biliyor muydu?

Saat 11:00 ve ben girişe doğru yürüyorum. Ne bir tabela ne de bir reklam var; sadece dört büyük güvenlik görevlisinin koruduğu siyah bir kapı var.

Bu kulüp çok özel. Üyeliği yıllık 150.000 dolar ve anladığım kadarıyla her şey serbest.

Bu da bana çok uyuyor, çünkü ne olursa olsun havamdayım.

Ne kadar kötü, o kadar iyi.

Kartı uzattım ve başlarını sallayarak kapıyı açmadan önce kartı okuttular.

"Teşekkür ederim." İçeri giriyorum ve önümde üç güzel kadının durduğu altın rengi bir resepsiyon masasına geliyorum. Kısa, dar çikolata derisi elbiseler ve krem rengi çizmeler giyiyorlar. Krem rengi, dantelli sütyenleri dekolteli elbiselerinden dışarı taşıyor. Göğüsleri şehvetli ve baştan çıkarıcı.

Aç gözlerim burada davranmak zorunda değil ve onları içime çekiyorum. Ne istersem yapabilirim.

Adrenalin kan dolaşımına hücüm ediyor ve uzun zamandır ilk kez kendimi vahşi ve canlı hissediyorum.

Ücretsiz.

"Merhaba, efendim." Uzun sarı saçlı kız gülümsüyor. "Bu akşam bize katılmanız ne güzel." Kartı tarıyor ve elimi tutuyor. "Benim adım Bunny. Bu taraftan."

Beni boğucu ve seksi olan kulübe götürüyor. Genel olarak lüks bir fantezi hissi var ve ses sisteminden düşük bir tantrik ritim geliyor. Mekan karanlık ve karamsar bir ışılandırma var.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Daha önce hiç böyle bir yerde bulunmamıştım.

Gözlerim odayı tarıyor. Çok büyük, üç katlı ve son derece şık döşenmiş. En alt katta sahnesi olan bir pist var. Uzun altın sarısı saçlı bir kadın sahnede siyah deri bir sandalyenin üzerinde çıırılçıplak kıvranıyor ve gözlerim ona odaklanıyor. Bacaklarını iki yana açmış.

Bir vibratörü var. Büyük ve sert.

Vücuduna girmesini ve sonra geri çıkmasını izliyorum. Tekrar yapmasını izliyorum.

Ağızına aldı ve emdi. Sikim takdirle sıkıştı.

Siktir, evet.

"Özel bir kabin ister misiniz, efendim?" "Evet."

Beni kulübün kapalı bir alanına götürdü. Büyük, deri bir kanepe ve önünde bir masa var. Sahneyi tamamen görebiliyorum.

Beni sandalyeye oturttu ve sonra hiç uyarmadan üstüme çıktı. Bacakları vücudumu sarıyor. Seksi, sikime yapıştı. Dudaklarını kulağıma dayadı ve fısıldadı, "Ne içmek istersiniz, efendim?"

"Viski," diye fısıldıyorum. Ellerim kalçalarından yukarı kayıyor ve boynunu yalıyorum; cazibesi çok büyük.

"Beni biraz kaldırır mısın?" diye boynuma doğru nefes alıyor.

Yüzünü kavriyorum ve kulağını ağızıma götürüyorum.

"İsterim."

Karanlık bir şekilde gülümsüyor ve sonra kalçalarını sikimin üzerinde döndürüyor. Ağızıma bir puro koyuyor ve yakıyor.

Birbirimize bakarken derin nefes alıyorum. Ayağı kalkıyor ve ben dumanı üflerken kalabalığın arasından geçip gitmesini izliyorum.

Çok ateşli.

Aletimi pantolonumun içinde yeniden düzenliyorum. Neredeyse acı veriyor.

Telefonum önümdeki masanın üzerinde dans ediyor. Arayana bakıyorum. Alex.

Kahretsin, bu gece beni üç kez aradı. Hemen cevap vereyim de beni yalnız bıraksın.

"Merhaba."

"Merhaba, neredesin?"

Etrafıma bakıyorum ve sırtıyorum. Keşke burada benimle olsaydı.

"Bir barda," diye yalan söylüyorum.

"İyi misin?"

"Tabii ki iyiyim."

İki kadın odama girdi ve kaşlarımı çattım. Birinin uzun siyah saçları, diğerrinin de uzun kıvıl saçları vardı. Üzerlerinde sadece G-string var, üstleri çıplak ve göz kamaştırıcılar.

Ne yapıyorlar?

"Eliza'yla konuştun mu?" Alex soruyor.

Uzun siyah saçlı kız önümdeki masaya sırt üstü uzandı.

"Hayır," diye cevap veriyorum, etrafımda olup bitenler dikkatimi dağıtıyor.

Sarışın, altın rengi küçük el çantasından bir şeyler çıkarır ve biraz oynşırlar.

Alex, "Belki de ona söylemen gerektiğini düşünüyordum," diye devam ediyor.

"Evet, belki," diye mırıldandım. "Dinle, gitmem gerek. Seni yarın ararım."

Aşağı baktığımda esmerin karnında dört kola çizgisi görüyorum. "Tamam," diyor Alex, "yarın konuşuruz."

Gözlerim önümdeki esmer kıza kilitleniyor ve o da bana gülümsüyor. "Gitmeye hazır mısın, kötü çocuk?" diye fısıldıyor.

Sırtıyorum.

"Hey, Nathan," diyor

Alex. "Öyle mi?"

"Aptalca bir şey yapma, tamam mı?"

Eğilip yavaşça karnının alt kısmını yalıyorum ve gözleri dalgalanarak kapanıyor.

"Merak etme," diye fısıldadım. "Endişelenmeyeceğim."

Kapıyı çaldım. Gerçekleri bulma görevindeyim.

Mercer Araştırma.

Stephanie açtı ve gözleri büyüdü. "Hey, sen." Aceleci davranıyor.

Bir dakika daha dayanamıyorum. Bir adım öne çıkıp onu kollarıma alıyorum ve öpüyorum. Dilim açık ağzında geziniyor ve dudaklarıma gülümsüyor.

"İşte bu bir selamlama."

Kapıyı arkamızdan

tekmeleyerek kapattım.

Konuşmak istemiyorum.

Hissetmek istemiyorum.

Sadece neyin mümkün olduğunu öğrenmek istiyorum.

Eliza için.

Elleri saçlarımdayken öne doğru sendeliyoruz. Öpüşmemiz vahşi ve dizginlenemezdi.

Ellerim kışında ve sert sikim karnına dayanmış durumda.

Kanepeye düştüm ve onu üzerime çektim. Vücuduma sarılıyor ve dillerimiz aramızda gezinirken onu sikimin üzerinde eziyorum.

Dizlerimin arasında yere düşüyor ve pantolonumun fermuarını açarken karanlık bir şekilde gülümsüyorum. Sikimi dibinden tutup ona doğru kaldırıyorum.

"Em beni."

OceanofPDF.com

Nathan

Duşumdaki güçlü su akışının altında duruyorum ve sıcak suyun başımdan aşağı dökülmesine izin veriyorum. Altımdaki zemine bakıyorum.

Bok gibi hissediyorum.

Elimi tiksintiyle yüzümde gezdiriyorum. Dün gece ne oldu böyle?

Bir an etrafta dolanıp düşünürken, bir an sonra striptiz kulübünde beynim durdu. Esmerin masamda sırtüstü yattığını görüyorum; saksolar benim için hazır.

Burnumun kenarını çimdikliyorum. Tanrım.

Yıllardır böyle bir şey yapmamıştım. Geride kaldığını sanıyordum.

Hayatımın bir döneminde, buraya ilk taşındığımda, Robert yüzünden kalbim kırıldı ve böyle bir gece hayatı aklımı başımda tutan tek şeydi.

İkili bir hayat yaşadım.

Gün boyunca Eliza ile takılır ve akşamları onu yemeğe çıkarırdım. Birbirimizi önemser ve gülerdik. Çok sağlıklı ve saftı, sonra onu eve bırakıp vedalaştıktan sonra diğer hayatıma, kulüplerin, seksin ve uyuşturucunun olduğu keyifsiz hayatıma dönüyordum. Sahte bir isim kullandığım, kimseyi umursamadığım ve canımın istediği her şeyi yaptığım hayatıma.

Başımı arkaya eğiyorum ve suyun yüzüme tüm gücüyle vurmasına izin veriyorum, bu utanç duygusunu temizleyeceğini umuyorum.

Ön kapıda durduğumu ve Stephanie'nin kapıyı açtığını hatırlıyorum. Onu kollarıma aldığımı ve öptüğümü hayal ediyorum. Tiksintiyle gözlerimi kapatıyorum.

Hay sikeyim. Ne düşünüyordum ki?

Eliza.

Yapmam gereken şey eve, onun yanına gitmekti. Ama o benim için böyle hissetmiyor.

Başımı ellerimin arasına aldım. Bundan bıktım. Bu kadar parçalanmış hissetmekten bıktım.

Kalbim hala hızlı atıyor. Göğsümde hissedebiliyorum. Parmaklarımı boynuma koyup nabzımı ölçüyorum. 200'e 120.

Sikeyim.

Acele et ve git. Uyumak ve dün geceyi unutmak istiyorum.

Yeni bir dibe vurdum.

Eliza

Parmaklarım telefonumda Nathan'ın isminin üzerinde geziniyor. Onu aramalı mıyım?

Bugün ondan hiç haber alamamış olmam çok garip. Pazar gecesinden beri onu ne gördüm ne de haber aldım ve şimdi Salı gecesi. Bu duyulmamış bir şey.

Endişelenmeyi bırak, o iyi.

Muhtemelen onunla beraberdir.

Bana günde üç kez mesaj atıyor, normalde. Bir şeyler değişti. Belki de bana ihtiyacı olduğu bir zamanda aramızdaki bir şeyi bozdum. Her şeyi kendim için yaptım.

Boş ver, onu arayacağım. Numarasını çeviriyorum ve çalıyor. "Alo, Nathan Mercer'i aradınız. Mesaj bırakın."

"Merhaba Nathe, sadece kontrol ediyordum." Söyleyecek doğru şeyi bulmaya çalışırken duraksıyorum. "Bu gece geliyor musun?" Adım atmaya başladım. "Yani, bir işin varsa sorun değil ama... ara beni. Seni özlüyorum."

Telefonu kapattım ve kanepeye attım.

Kahretsin, neden cevap vermedi? Şimdi beklemek zorundayım ve beklemekte iyi değilim.

Çarşamba öğle yemeği vakti ve ben kafede oturmuş, Nathan'dan gelen mesajlarıma ulaşana kadar Instagram'da geziniyorum. En son Pazar günü aktif olmuş.

Pazar gününden beri Instagram'a girmedi. Neler oluyor?

Endişelenmeye başladım ve onu aradım. Direkt sesli mesaja düşüyor.

"Nathan, ara beni," diyorum. "Endişelenmeye başlıyorum."

Çarşamba günü saat 17:00'de artık dayanamıyordum. Nathan'ın ofisini aradım. "Alo, Dr. Mercer'ın ofisi," diye cevap veriyor Maria.

"Merhaba, Maria."

Gülümsüyorum.

"Merhaba, Eliza."

"Nathan boş mu?" Ben soruyorum.

"Umm." Duraksıyor. "Bilirsin diye düşünmüştüm. Bu hafta izin aldı."

Kaşlarımı çatıyorum. Ne? "Oh... Uzaktayım," diye yalan söylüyorum.

"Onunla konuşmak için hiç fırsatım olmadı."

"Evet, Pazartesi günü onu eve gönderdim. Şu anda çok stresli.

Konferansını iptal ettim."

"Biliyorum, onun için biraz endişeleniyorum. Bu hafta onunla konuştun mu?"

"Hayır, telefonuna da cevap vermiyor. Kapalı. Bütün gün denedik."

Kahretsin... Bir sorun var.

Bir hastanın ona ihtiyacı olması durumunda telefonunu asla kapatmazdı.

"Tamam, teşekkürler."

"Onu bulduğunda bizi aramasını söyle."

"Tamam." Aceleyle kapatıyorum ve numarasını tekrar çeviriyorum.

Direkt sesli mesaja yönlendiriyor.

Siktir!

Ona mesaj attım.

**Nathan, endişeleniyorum. Neredesin?
Bana haber ver yoksa polisi arayacağım.**

gelip dairene girmek için.

Bir mesaj geri döndü.

Ben iyiyim.

Ne?

Yüzümü şaşkınlıkla buruşturuyorum. Numarasını tekrar çeviriyorum. "Evet!" diye tersliyor, sinirli bir şekilde.

"Neden telefonuna cevap vermiyorsun?" Ben havlıyorum. "Rahatlamaya çalışıyorum."

"Lanet telefonuna cevap verme zahmetine katlanamadığın için mi senin için endişelenmeme izin veriyorsun?" Başımı tiksintiyle sallıyorum.

"Geliyorum."

"Hayır!"

"Neden olmasın?"

"Seni görmek istemiyorum." Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Ne?"

"Sadece... Sadece biraz zamana ihtiyacım var, Lize." "Ne için?"

"Kendi kendime çalışmak için."

"Nathe, bu sana kızgın olmamla mı ilgili? Özür dilerim, tamam mı?" "Bunun onunla bir ilgisi yok."

Duvara bakıyorum. "Sen iyi misin?"

Sessiz kalıyor.

"Gelebilir miyim?"

"Lize..."

"Konuş benimle."

"Ben iyiyim." Üzüntüyle iç çekti. "Söz veriyorum, iyiyim." Gözlerim yaşla doldu. O değil; sesinde bunu duyabiliyorum.

"Hafta içinde bir şeyler yapabilir miyiz?" diye soruyorum.

"Eğer istersen."

"Ve Cumartesi günü gidiyoruz." Umutla gülümsüyorum. O sessiz kalıyor.

"Hâlâ gitmek istiyorsun, değil mi?"

"Elbette istiyorum."

"Neler oluyor?"

"Yok bir şey, ben iyiyim. Seni yarın ararım." "Söz ver bana."
"Söz veriyorum."
İkimiz de hatta takılıp diğerinin konuşmasını bekliyoruz.
"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.
"Öyle mi?"
"İstiyorum."
Derin nefes alır. "Seni yarın ararım, bebeğim."
"Tamam, iyi geceler."
"İyi geceler."

Sokağımın köşesinde otobüsten indiğimde saat akşamın altısını geçiyordu. Yağmur yağıyor ve akşam yemeğinde ne yiyeceğime dair hiçbir fikrim yok. Bu sabah dondurucudan hiç et çıkarmamıştım. Rutinim gerçekten berbat durumda. Durup dışarıdan bir şeyler almaya zahmet edemem. Sanırım tost ya da başka bir şey yiyeceğim. Binama doğru ilerliyorum ve kenarda, gölgelerin arasında, tentenin altında, yağmurdan uzakta duran birini fark ediyorum.

Ben Nathan.
"Merhaba." Durdum. "Ne yapıyorsun? Neden içeri girmedin?"
Bana bakarken elleri ceplerindeydi.
"Sorun nedir?" Ona doğru bir adım attım.
Uzun bir süre bana bakıyor. "Hissediyor musun?"
"Neyi hissediyor muyum?"
Aramızdaki havayı işaret ediyor. "Bu."
Kaşlarımı çatarak ona bakıyorum.
"Bununla daha fazla mücadele edemem. Denedim Eliza, ama yapamıyorum."

Yavaşça yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni yavaşça öpmek için eğiliyor. Dili açık dudaklarımda nazıkçe geziniyor ve ben bunu ayak parmaklarıma kadar hissediyorum.

"Nathan," diye nefes alıyorum.

Bir başka ağız açık öpücükle sözümü kesiyor ve gözlerim içgüdüsel olarak kapanıyor.

Ne yapıyorum ben? Öpücüğünü geri çekiyorum. "N-nathan."
Çılgılık atıyorum. Yüzü düştü.

"Hadi yukarı çıkalım," diyorum usulca. Elini tutuyorum ve binama, asansöre doğru yürüyoruz. Kalbim hızla çarpıyor. Az önce ne oldu böyle?

Sanki kaçacağımdan korkuyormuş gibi dikkatle beni izliyor. Benim katıma çıktık ve koridordan daireme doğru ilerledik.

Kapıyı açıyorum ve beni tekrar kollarına alıyor. Dudakları usulca benimkileri alıyor ve ah...

"Özür dilerim. Çok özür dilerim," diye fısıldıyor. "Her şeyi berbat ettim," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı.

Bekle.... Nathan'ı öpüyorum.... bu da ne? Tutuşundan çekiliyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Seni öpmek."

"Neden?"

"Çünkü seni istiyorum." Dudaklarını birbirine bastırıyor ve ellerimi ellerinin arasına alıyor.

Şok içinde ona bakıyorum.

"Artık arkadaş olmak istemiyorum. Sana karşı bir şeyler hissediyorum ve aylardır hissediyorum."

"Ne?"

"Sevgili olmak istiyorum. Diğer tarafımı da bilmeni istiyorum. Artık buna katlanamıyorum. Garip davrandığımı biliyorum ama bunun nedeni duygularımın değişmiş olması."

"Benden nasıl hoşlanabilirsin ki?" Fısıldıyorum.

Sanki söyleyecek doğru şeyi arıyormuş gibi bana bakıyor.

"Sen... sen bana kendin söyledin," diye sıçradım. "Tanıştığımız ilk gün bana senin için yanlış cinsiyet olduğumu söyledin." Kafamın karıştığını ve incindiğini hissetmeye başlıyorum ve ondan uzaklaşıyorum. Aramızda biraz mesafe olması gerekiyordu.

"Bunu planlamamıştım, Eliza."

"Daha bu hafta sonu Stephanie'den hoşlandığını söylemiştin." Ellerimi tiksintiyle havaya kaldırdım. "Ne yani? Şimdi ikimizden de mi hoşlanıyorsun? Şimdi de heteroseksüel bir oyuncu mu oldun? Bir bilet alıp sıraya mı gireyim?"

"Onu istemiyorum. Ben seni istiyorum."

"O zaman neden bana ondan hoşlandığını söyledin?"

"Çünkü vücudumu bir kadınınkıyla uyumlu hale getirip getiremeyeceğimi görmek için onunla çıkmayı deneyecektim."

Ona bakıyorum, zihnim karmakarışık. *Vücutu, bir kadınla çalışması.*

"Bu ne anlama geliyor?" Kaşlarımı çatıyorum.
"Bir kadınla neler olacağını görmek istedim." "Ve?"
Detay vermek istemiyormuş gibi dudaklarını birbirine
kenetliyor. "Nathan?" Kanım kaynamaya başlıyor.
"Onu gördüm," diyor hemen. "Ama bizimle hiçbir ilgisi yok." Bana
doğru uzandı, ben de geri çektim.

Ona mı gitti?

Benden hoşlanıyor ama ona mı gitti?

O yeşil gözlü canavar yine ortaya çıktı. "Peki senin vücudun onunkiyle
çalıştı mı, Nathan?"

"Bu cümlede duyduğun tek lanet şey bu mu?" "Stephanie ile
seks yaptın mı yapmadın mı?"

"Stephanie'yi seninle tartışmayacağım."

"Yani yaptın mı?" Çılgılık attım.

Bana ters ters bakıyor.

İçimden bir şeyler kopuyor. "Sen bir pisliksin," diye fısıldıyorum
öfkeyle. "Aylardır bana karşı bir şeyler hissettiğini söylüyorsun ama bana
söylemeden önce gidip başka bir kadınla mı yatıyorsun?" Gözlerim yaşlarla
doluyor. "Bunu nasıl yaparsın?"

Tek gördüğüm kör ihanet.

"Onunla seks yapmadım."

"Ama ona dokundun?"

"Gördün mü, senin de bana karşı hislerin var?" Umutla söylüyor.

"Olmasaydı umurunda olmazdı." Gülümsüyor. "Bu iyi bir şey. Bu bir
ilerleme."

"Ona dokundun mu?" Alay ettim. "Tanrı yardımcım olsun, bana yalan
söylemeye cüret etme."

"Hayır."

"Sana dokundu mu?"

"Eliza!" diye tersledi. "Bırak şu lanet Stephanie meselesini, tamam mı?
Hiçbir anlamı yok."

"Yaptı. O. Dokundu mu? Sana. Ya da. Dokunmadı mı?"

Ellerini kalçalarına koyar ve başını öne eğer.

Öfke kaynıyor ve daha fazla bilgi alma ihtiyacı beni ele geçiriyor. "Ne,
seni öptü mü?"

Gözlerini deviriyor. "Bunun aramızda özel bir konuşma olması
gerekliyordu. Hatta önemli. Bunu tamamen mahvediyorsun."

"Sana mastürbasyon yaptı mı?"

Bana ters ters bakıyor.

"Sana sakso çekti mi?"

"Yeter!" diye bağılıyor, suçluluğunu ele veriyor.

Dehşete kapılıyorum ve bir adım geri çekilip ona bakıyorum... Bu da ne? "Şunu açıklığa kavuşturalım," diyorum usulca. "Bana karşı bir şeyler hissettiğini mi söylüyorsun?"

"Evet." Umutla gülümsüyor.

"Hissediyorum." "Peki ne zamandır böyle hissediyorsun?"

"Uzun bir süre. Sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor." Ellerimi ellerinin arasına aldı. "Sen benim her şeyimsin ve ben bunu sürdürmek istiyorum. Sen de bana aynı şeyi hissettiğini söyle."

"Ağzına üfledin mi?" Açıkça soruyorum.

"Eliza, Tanrı aşkına. Bırak artık. Bu sen ve benimle ilgili."

Bu evet demek.

Öfkem patlıyor. "Yani benimle ilgilendiğini iddia ederken başka bir kadına gittin ve onun boğazına mı boşaldın?" Ağlıyorum. "Nasıl hissettirdi? Sert mi boşaldın? Seni içerken yüzü nasıldı Nathan? O zaman beni mi düşünüyordun, ha?" Kontrolümü tamamen kaybettiğimde çılglık atıyorum.

Bana ters ters bakıyor.

Onu adamın önünde diz çökmüş ve adam da ona bakarken hayal ediyorum. İğreniyorum.

"Ne var biliyor musun? Çık dışarı."

Pencereye gidip ona sırtımı dönüyorum. Acı damarlarımda dolaşiyor.

"Eğer bu senin diğer tarafınsa, Nathan, o zaman onu tanımak istemiyorum." Sessizlik aramızda asılı kaldı.

"Çık dışarı dedim," diye tekrarladım. "Eliza."

Ona sırtımı döndüm. "Bana söylediğin gibi değer verseydin, asla başka birine dokunmak istemezdin" diye ağlıyorum. "Ve kesinlikle aletini başkasının ağzına sokmak istemezdin."

"Eliza." Kendini düzgün bir şekilde ifade etmeye çalışırken duraksıyor. "Öğrenmek zorundaydım."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Ve şimdi biliyorsun."

Bir hışımla mutfığa girdim. Ondan uzaklaşmalıyım. Ne kadar bencil bir pislik.

Eğer bana karşı bir şeyler hissetseydi, ona gitmezdi. Neyim ben? Orta yaş krizinde yeni bir meydan okuma mı?

Beni takip ediyor. "Eliza," dedi sessizce. "Gerekçemi anlamadığımı biliyorum ama bunu dostluğumuzu korumak için yaptım. Emin olmak istedim."

İlk kadın cinsel deneyimini başka bir kadına yaşattı.

Halının üzerindeki bir noktaya bakıyorum. O kadar hayal kırıklığına uğradım ki ona bakamıyorum bile. Kırık kalp atışlarım kulaklarımda çınlıyor.

"Bunun hakkında konuşabilir

miyiz?" diye soruyor. "Sadece git,

Nathe," diye fısıldıyorum.

Sonunda kapıya gidiyor ve tereddüt ediyor.

Gözlerimi kapatıyorum.

"Eliza," diyor.

Ona doğru döndüm.

"Sen de benden bu şekilde hoşlanmasaydın, onunla birlikte olmam seni rahatsız etmezdi."

Uzun bir süre birbirimize bakıyoruz.

Başını eğiyor ve kapıyı arkasından kapatarak dışarı çıkıyor.

Gözlerim yaşlarla doldu.

Pislik.

Saatin 3:13'ü göstermesini izliyorum.

Karanlık ve durgun ama kafamın içinde o kadar gürültü var ki uyuyamıyorum.

Bu ve uyku partnerimin burada olmaması gibi küçük bir gerçek.

Onsuz uyuyamamaktan nefret ediyorum.

Zihnim bu geceyi ve gün ışığına çıkan her şeyi gözden geçiriyor. İşlenecek çok şey var. Nathan bana karşı hisleri olduğunu söylüyor.... Yumuşakça gülümsüyorum, bunu hayal et.

Ama Stephanie'ye fiziksel onay için gitti, yani beni çok fazla önemsiyor olamaz. Aleti onun ağzındayken aklı kesinlikle bende değildi. Boşalmış olması yaralarımın tuz bastı.

Onunla olmaktan hoşlanıyordu. Zihnim teğet geçiyor, fiziksel özelliklerinin ne olduğunu merak ediyorum - boyu, şekli, saçının rengi.

İlk kadın cinsel ilişkisini bir yabancıya verdi.

Ben istedim.

Ona verdiği için kalbim acıyor, bunu asla geri alamam. Eğer umursasaydı, onu benim için saklardı.

Beni öperken bana nasıl baktığını hayal ediyorum.

Ama Nathan erkeklerden hoşlanıyor. Her zaman erkeklerden hoşlandı. Bundan hiç şüphesi yoktu.

Bana karşı bir şeyler hissediyor olsa bile, onu fiziksel olarak sonsuza kadar tutamam.

Her zaman, ne kadar istesem de veremeyeceğim bir şeye ihtiyacı olacaktı: bir erkek vücudu.

Bu gerçeğin farkına varmak acı veriyor.

Çünkü Nathan'ı seviyorum ve şimdi tüm bunlar ortaya çıkınca, ona karşı hissettiklerim konusunda kafamda şüpheler oluştu. Belki de ona karşı hep bir şeyler hissettiğimi fark ettim. Belki de Bay Doğru'yu bulamamamın sebebi odur. Çıktığım her erkeği onunla kıyasladım ve hiç kimse onunla boy ölçüşemedi.

O her zaman önce gelir.

Derin bir nefes veriyorum ve umutsuzca uyumaya çalışarak dönüp duruyorum.

Buna inanamıyorum, dünyadaki en güvendiğim arkadaşım bana karşı hisleri olduğunu söylemeden hemen önce başka bir kadına gidiyor. Beni bu duruma sokmaya nasıl cüret eder.

Bencilce, işte bu. Nathan ve ben dalga geçemeyecek kadar yakınız. Aramızda böyle bir şey olamaz ve konuşma şekli bana belki de bir ilişki denemek istediğini düşündürüyor.

Bu fikirde yanlış olan o kadar çok şey var ki nereden başlayacağımı bilemiyorum.

Nathan ve benim birbirimize değer verdiğimizi, hatta bazı açılardan birbirimizi sevdiğimizi inkâr etmek mümkün değil. Bunu çözebilir miyiz?

Yapabildiğimizi düşünsene. O benim için en mükemmel erkek olurdu. Ne kadar mutlu olabileceğimizi hayal ederken gülümsüyorum. Sanırım, bir seviyede, onunla bir geleceği her zaman sevmiş ve arzulamış olabilirim.

Ama ya işler kötüye giderse ve onu sonsuza dek kaybedersem?

Bunu riske atamam. Kalbimi bir gün onu kıracak bir adama veremem ve o bunu asla isteyerek yapmayacak olsa da yapacağını biliyorum. Nathan'dan cinsel kimya sızıyor. Herkes ya onunla yatmak ya da onun gibi olmak istiyor.

Onu asla fiziksel olarak tutamazdım.... Bir gün, eninde sonunda kaçacaktı. Ve bunu istediği için değil, buna ihtiyacı olduğu için yapacaktı.

Kim olduğunu değiştiremezsin.

Üzüntü üzerime çöktü. Eğer Nathan'la birbirimize aşık olsaydık ve ayrılıp bir daha birbirimizi hiç görmeseydik, buna dayanamazdım.

O kalbimin her köşesinde ve onu kaybetme riskini asla göze alamam. O kalp kırıklığını hayal ederken bile boğazımda bir yumru oluşuyor.

Ama denemek istiyor.

Hayır.

Nathan Mercer kalbimi inanamayacağım kadar kırma yeteneğine sahip. Şu anda bunu göremediğini ve beni asla bilerek incitmeyeceğini biliyorum, ama zaten incitti.

Onu Stephanie ile görüyorum. Onun ağzına boşaldığında nasıl bir yüz ifadesi takınmıştı? Onu içti mi? Adamın bir parçası hala Stephanie'nin içinde. Hala dilinde onun tadını alabiliyor mu?

Gözlerim yaşla doldu.

Daha önceki sözleri aklıma geldi. *Eğer sen de benden bu şekilde hoşlanmasaydın, Eliza, bu seni rahatsız etmezdi.*

Yuvarlanıyorum ve hayal kırıklığı içinde yastığımı yumrukluyorum. Bu artık bitmeli.

Telefonum çaldığında saat sabahın sekizini geçiyordu. Nathan ismi ekranda belirdi.

Mike Tyson ile dövüşmüş gibi hissediyorum. Çok yorgunum.

"Merhaba," diye cevap veriyorum.

"Merhaba." Sesi derin ve boğuk

Tanıdık sesini duyunca gözlerim doluyor. "Nathe." İç çekiyorum.

"Konuşmamız gerek."

"Biliyorum. Bu akşam yemek yiyebilir miyiz?" "Evet, kulağa hoş geliyor."

"Seni yedide alırım."

"Tamam."

İkimiz de telefonu kapatıyoruz, vedalaşmak istemiyoruz ve ben acı içinde gözlerimi kapatıyorum.

Bu sonun başlangıcı; bunu biliyorum. Onu şimdiden özledim.

"Hoşça kal, Eliza. İyi günler," diyor hat kesilmeden önce yumuşak bir sesle.

Saat 19:00'da anahtar kapıyı açıyor ve sinirlerimi yatıştırmak için derin bir nefes alıyorum. Nathan'ın güzel yüzü gözümün önüne geliyor ve gülümsüyor. "Merhaba."

"Merhaba." Onu kanlı canlı görmek büyük bir rahatlama.

Onu özliyorum.

Gözleri siyah elbisemde geziniyor. "Çok güzel görünüyorsun." "Teşekkürler." Parmaklarımı gergin bir şekilde önümde çeviriyorum.

Beni kucaklamadan önce bir süre birbirimize bakıyoruz ve birbirimize sarılıyoruz. Kendimi o kadar kırılgan hissediyorum ki her an gözyaşlarına boğulabilirim.

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldıyor şakağıma, nasıl hissettiğimi anlamış olmalı. "Ne olursa olsun, her şey yoluna girecek."

Ona bakmak için geri çekiliyorum. "Öyle mi?"

Gülümsemeye zorluyor. "Söz veriyorum." Elim tutuyor ve beni kapıya doğru çekiyor. "Taksi bekliyor."

"Taksiye mi bineceğiz?"

"Bu konuşma için alkole ihtiyacım var." Yumuşakça gülümsüyorum.

"Benim de."

En sevdiğimiz İtalyan restoranı karanlık ve romantik, tüm masaları mumlar süslüyor.

Garson bardaklarımızı dolduruyor ve bizi yalnız bırakıyor. Yoğun ve gergin olmak garip hissettiriyor. Burası en sevdiğimiz yerlerden biri ve burada pek çok mutlu anımız var.

Nathan'ın gözleri bana kilitlenmiş, sanki her an kaçmamı bekliyormuş gibi.

"Yani?" Ben de diyorum ki.

"Ee?" İçkisini yudumluyor ve onun da benim kadar gergin olduğunu biliyorum. "Konuşmamız gerek."

"Biliyorum." Başını arkaya eğiyor ve bardağını doldurmadan önce boşaltıyor. "Doldurayım mı?"

Gözlerim dolu bardağıma kayarken sırtıyorum. "Hayır. Ben iyiyim."

Bir süre onu izliyorum ve acısına son vermem gerektiğini biliyorum. Uzanıp elini tutuyorum. "Konuş benimle, Nathe."

Gözleri gözlerimi ararken başparmağını parmaklarımın üzerinde ileri geri gezdiriyor. "Nereden başlayayım?"

"Başlangıçta."

Bardağını alır, tekrar boşaltır ve sonra yeniden doldurur. Bardağın kenarından taşıyor.

"Nathan." Elini sıkıyorum. "Sorun yok."

"Yani." Ağır ağır nefes veriyor. "Callum'dan ayrıldığın zaman, ben... ben sevinmiştim. Hatta mest olmuşum. Kendi kendime bunun senin için yeterince iyi olmadığı için olduğunu söyledim. Ama gerçek şu ki, onu kıskanıyordum. Onun seninle her gün birlikte olmasını ve benim olamamamı kıskanıyordum." Gözleri benimkileri arıyor. "O ilk birkaç gece senin evinde uyudum ve..."

"Ve ne?"

"Hoşuma gitti. Kendimi evimde hissettim. Her zaman seninle olmak istedim. Son iki yılda giderek daha da yakınlaştık ve yaklaşık dört ay önce başkalarıyla seks yapmayı bıraktım."

Kaşlarımı çatıyorum, söylemesini beklediğim şey bu değildi. "Neden?"

"O zaman fark etmemiştim. İstemiyordum. Senin yanından ayrılıp başka biriyle seks yapma düşüncesi bana yanlış geldi." Gözleri masaya düşüyor. "Seni aldatıyormuşum gibi hissettim. "

Dinlerken elini tekrar masanın üzerine koyuyorum.

"Ama yapbozun parçalarını bir araya getiremedim. Bunu anlamadım ve dürüst olmak gerekirse neden böyle davrandığımı hiç düşünmedim."

Güven vermek için gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben de ona yumuşak bir gülümseme veriyorum. "Devam et."

"Üç hafta önce seninle alışverişe gittim ve sen o küçük altın bikiniyi giydin."

Bu da ne böyle?

"Ve sertleştim." İçkisini eline aldı ve kocaman bir yudum aldı. "Hayatımda daha önce hiç başıma gelmediği için yaşadığım dehşeti tahmin edebilirsiniz. Kafam karıştı, dehşete kapıldım. Midem bulandı. Sanki kötü biriymişim gibiydi. Sen benim en iyi arkadaşımydın ve ben orada sana sapıklık yapıyordum."

"Oh, Nathe."

"Her gece karanlıkta senin yanında yatmaya başladım, ikimizi birlikte çıplak hayal ediyordum, suçluluk duygusuyla doluydum ama düşüncelerimi durduramıyordum. Sen uykuya daldıktan sonra banyoya gidip mastürbasyon yapıyordum, böylece ben de uykuya dalabiliyordum."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Heteroseksüel porno izlemeye başladım." Şarabını titreyen bir eliyle alıp yudumluyor. "Her zaman senin gibi uzun, siyah saçları olmak zorundaydı." Onun

Gözlerim güvence için benimkilerle buluşuyor ve masanın öbür ucundaki sevgimi hissedebilmesini umarak gülümsemeye zorluyorum.

"Nathan," diye fısıldadım. "Kadınlardan hoşlanmakta utanılacak bir şey yok."

"Cinsiyetin bununla hiçbir ilgisi yok. Bunu açıklayamam." Bir an düşünür. "Ama sana baktığımda ne bir kadın ne de bir erkek görüyorum."

Kaşlarımı çattım. "Ne görüyorsun?" "Mutluluk görüyorum."

Gözlerim yaşla doldu.

"Nathe, ben bir erkek değilim. İhtiyacın olan vücut parçalarına sahip değilim. Seni asla mutlu edemem."

"Ne?" Kafası karışmış gibi kaşlarını çatıyor. Gözleri aniden genişler. "Eliza, ben becerilmem. Ben sevişirim."

"Sen hiç...?"

"Hayır." Kaşlarını çatıyor. "Tanrım, hayır, hiç yapmadım." Ellerimi masanın üzerine koyuyor. "Eliza, sende ihtiyacım olan her şey var. Fiziksel olarak yani."

Hafifçe gülümsüyorum, bir şekilde garip bir şekilde rahatlamışım. "Neden bütün konuşmayı ben yapıyorum?" diye soruyor.

Şarap kadehimi sapından tutarak çeviriyor ve ona bakıyorum. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Tüm bunlar bir anda ortaya çıktı ve dürüst olmak gerekirse şok oldum."

"Bana karşı hiç bir şey hissetmedin mi?"

Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve dürüst olmam gerektiğini biliyorum. "Seni seviyorum." Çekinerek omuz silkiyorum. "Seni her zaman sevdim. Sadece senin hakkında bu şekilde düşünmeme asla izin vermedim çünkü bu kalp kırıklığına yol açacaktı ve zaten açtı da. Dün geceye bak."

Kaşlarını çatıyor. "Peki ya dün gece?"

"Stephanie'ye neden gittin?"

"Elliot cinselliğimi tek bir kişiye bağlamamamı söyledi." "Elliot kim?"

"Terapistim."

"Terapistin mi var?" Şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

"Bu konuda biriyle konuşmam gerekiyordu. Delirmek üzereyim."

"Peki, ne dedi?" Profesyonel bir görüş alma ihtimali beni heyecanlandırdığı için soruyorum.

"Robert'tan beri kimseye aşık olmadığımı, belki de seni uzun zamandır sevdiğimi ve bedenimin kalbime daha yeni ayak uydurduğunu düşünüyorum."

Masanın karşısındaki güzel arkadaşşıma bakıyorum.... kafam çok karışık.

"Geçen gün öyle bir şey söyledi ki ne yapmam gerektiğini anladım. Başından beri sana bunları anlatmayı düşünmedim çünkü aynı şekilde hissetmezsen seni kaybedeceğimden ve bunun arkadaşlığımızın sonu olacağından korkuyordum. Aramızdaki ilişki tuhaflaşacaktı." Elim tutuyor ve parmak uçlarımı öpüyor. "Ama gerçek şu ki, dürüst olmadığım için aramız çoktan gerildi ve seni her halükarda kaybedeceğim."

"Neden böyle söyledin?"

"Çünkü biriyle tanışıp evlenir evlenmez seni ona kaptıracağım."

"Her zaman arkadaş kalacağız."

"Aynı şekilde değil." İç çekiyor. "Odak noktanız olması gerektiği gibi o ve çocuklarınız olacak."

Şarabımdan büyük bir yudum alıyorum.

"Bu yüzden seni nasıl kaybedeceğime dair bir karar vermem gerekiyordu. Ya sana nasıl hissettiğimi söyleyecek ve reddedilme riskini göze alacaktım ya da senin başka biriyle evlenmeni izleyecek ve sana karşı dürüst olmadığım için hep pişmanlık duyacaktım."

Tanrım, bu çok derin bir şey, başımı elimin içine koyuyorum.

"Nathan." "Ne düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum."

Yüzü düşüyor. "Sen de aynı şeyi hissetmiyor musun?"

"Bilmiyorum." Yüzündeki üzgün ifadeyi görüyorum ve buna dayanamıyorum. "Yani, seviyorum, seni seviyorum. Buradaki soru bu değil."

Dudakları umutla kıvrılır.

"Ama bunu yürütebilir miyiz bilmiyorum." Başımı sallıyorum. "Çok fazla soru var ve... Ona gittiğin için incindim. Bir kadınla ilk cinsel deneyimini yaşadın ve bunu bana değil ona yaptın. Bunu ben istedim, Nathan. Ona nasıl gidebildin?"

Bir an bana bakıyor ve sonra sanki bir aydınlanma yaşıyormuş gibi bana yavaşça gülümsüyor.

"Neden bu konuda gülümsüyorsun?"

"Görmüyor musun, bunun seni rahatsız etmesi bizim için umut olduğu anlamına geliyor." "İkinizin arasında ne olduğunu bilmem gerek. Bu beni yiyip bitiriyor.

yukarı."

"Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"O zaman devam etmenin bir anlamı yok." Sandalyemi dışarı itiyorum.

"Ben giderim."

"Otur." Derin bir nefes alıyor ve şarabından büyük bir yudum daha alıyor. "Konuşmaya başla, Nathan. Onunla ne oldu?"

"Arabayla dolaşıyordum, düşünmeye çalışıyordum. Bir striptiz kulübüne gittim. Bana biraz açıklık getirebileceğini düşündüm, anlıyor musun?"

Kaşlarımı çattım.

"Biraz sakso çektim."

"Kokain mi aldın?" Öfkeyle fısıldadım. "Nathan, sen lanet olası bir cerrahsın, aptal mısın?"

"Evet." Başını sallıyor. "Belli ki öyleyim. Sadece kafam çok karışıktı. Hiçbir mazeretim yok, korkunçtu. Sonra bir baktım, Stephanie'nin evindeyim."

Koltuğuma geri oturdum, öfkeliydim.

Gözleri gözlerimi tutuyor ve söylemek üzere olduğu şeyle ilgili içsel bir risk değerlendirmesi yaptığını biliyorum.

"Devam et," diye ısrar ediyorum. "Ne olduğunu bilmem gerek."

Başını öne eğdi. "Aklım başımda değildi, doğru düzgün düşünemiyordum. Kapıyı açtı ve... öpüştük."

Midem bulanıyor.

Kaşlarını çatıyor. "Sonra bir baktım dizlerinin üstünde."

Dehşet içinde gözlerimi kapadım. Bunu gerçekten duymak isteyip istemediğimi bilmiyorum. "Duracaktım." Masanın üzerinden elimi tutuyor.

"Ama sen yapmadın?"

Başını öne eğdi. "Hayır."

Onu küçümseyerek izliyorum. "Sonra ne oldu?" "I ..."

"Sen geldin," diye çıktım.

"Çıldırıldım ve aceleyle oradan ayrıldım."

Kaşlarımı çattım. "Ona ne söyledin?"

"Hiçbir şey. Kaçtım."

"Yani bir kadının aletini emmesine izin verdin, ağzına üfledin ve sonra hiçbir şey söylemeden kaçtın mı?" Nefesim kesildi.

Başını ellerinin arasına alıyor ve utanmış gibi kıkırdıyor. "Aman Tanrım, o dehşeti asla atlatamayacağım."

Elimi ağzıma götürdüm, şok olmuştum. "Senden nefret ediyor olmalı."

"Kuşkusuz." Burnunun kenarını çimdikliyor. "O zamandan beri onunla konuştun mu?"

"Hayır. Ertesi sabah ona mesaj attım ve özür diledim. Umarım onu hayatım boyunca bir daha görmem. Çok utandım." Masanın üzerinden elimi tuttu. "Kendimi kurtardım, Eliza. Sadece seni istiyorum."

"Bir kafa işi kendini kurtarmak değildir,
Nathan." "Hepsi bu kadar; yemin ederim."

"Bu çok fazla Nathan," diye fısıldıyorum öfkeyle.

Masanın üzerinden elimi tutuyor. "Lütfen, bana bir şans ver."

Derin bir nefes veriyorum. "Bunu düşünmem gerek."

"İstedığınız kadar zaman ayırın. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Ne kadar sürerse sürsün bekleyeceğim."

Söyleyecek doğru şeyi bulmaya çalışırken dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"Ya denersek ve yürümezse? O zaman arkadaşlığımız ne olacak?" Ben soruyorum.

"Ben her zaman senin en iyi arkadaşın olacağım Eliza ve bunun arkadaşlığımızı hiç etkilemeyeceğine ve her şeyi ayıracağımıza dair birbirimize söz vermeliyiz. Bunu hafife almıyorum. Risklerin farkındayım ama bunun aramıza giremeyeceği kadar yakın olduğumuzu düşünüyorum."

"Ama bu gerçekten işe yarıyor mu?"

"Bu hafta sonu gidiyoruz. Mayorka, hatırladın mı?"

Başımı tiksintiyle sallıyorum. "Aramızda bir şey olacaksa, yeni tanışmışız gibi olmalı. Seni romantik olarak tanımıyorum. Bunu düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var."

Gülümsüyor. "Tamam."

"Ciddiyim. Ne olacağını bilmiyorum. Size herhangi bir garanti veremem."

"Tamam." Bardağını kaldırıyor. "Kadeh kaldıralım." Ben de bardağımı onunkine koydum.

"Yeniden başlamaya."

Bardağımı onunkiyle tokuşturuyorum.

Gözleri daha önce görmediğim bir şeyle parlıyor. Bir yaramazlık. "Bu gece kalabilir miyim?"

"Hayır." Sırıttıyorum. "Yapamazsın."

Kafede durup menü panosuna bakıyorum.

Bugün Cuma ve tarihin en uzun haftasının ardından bugün işten sonra tatilime başlıyorum.

Yemek randevumuzdan beri Nathan'ı ne gördüm ne de ondan haber aldım. Biraz zaman istediğimi biliyorum ama en azından beni arar diye düşünmüştüm.

"Burada ne var?" diye soruyor tanıdık, derin bir ses. Nathan'ın yanımda durduğunu görüyorum, o da panoya bakıyor, seçimden tamamen büyülenmiş. "Bu benim buradaki ilk günüm." diyor.

Gözlerim soru sormak için ona kayıyor.

"Yeniden yapmak istiyorum," diyor. "Tanıştığımız güne geri dönmek istiyorum. Yeniden başlamak istiyorum. Olmamı istediğin adam olmam için bana bir şans ver."

Yumuşakça gülümsüyorum. Bunu yaptığına inanamıyorum. Gözlerim yere düşüyor ve biliyorum ki ya şimdi ya da asla.

Bunun nereye gittiğini görmek istiyor muyum, istemiyor muyum? Gülümsemeye zorluyorum, bunun en azından seçeneklerimizi araştırmadan vazgeçemeyeceğim bir şey olduğunu biliyorum. Nathan platonik arkadaşlığımızla mücadele ettiğini açıkça belirtti ve eğer diğer kadınla ilgili kıskançlığım bir şey ifade ediyorsa. Ben de öyle.

Derin bir nefes veriyorum. İşte hiçbir şey olmuyor. Buna pişman olabilirim. "Bu senin ilk günün mü?" diye soruyorum. "Benim de."

Oyun oynadığımı anlayınca yüzünde bir gülümseme beliriyor.

"Gerçekten mi?"

Nereden taşındın?" "Florida. Ya sen?"

"Vermont, New York'ta okumuş olmama rağmen."

"Burada tanıdığın biri var mı?" Sırada ilerlerken soruyorum. Gözleri benimkileri tutuyor. "Önemli hiç kimseyi."

Yumuşakça gülümsüyorum.

Elimi sıkmak için elini uzattı. "Ben Nathan."

"Merhaba Nathan, ben Eliza. Sanırım çavdar ekmeğinde hindi alacağım," diyorum.

Seçenekleri incelerken başını sallıyor.

"Sıradaki," diye sesleniyor kadın. Nathan öne çıkar. "İki lazanya ve salata alabilir miyim lütfen?"

Gülümsememi saklamak için başımı eğiyorum ve kalbim kabarıyor. O ilk gün ne yediğimizi hatırladı.

"İçki?" diye mırıldanıyor kadın, ilgisiz.

"Hayır, Nathan, ben kendiminkini alırım."

"Yarın ögle yemeğimi alabilirsin. O zaman dört gözle bekleyeceğim bir şey olur."

Yanımdaki güzel adama gülümsüyorum. İlk tanışmamızdaki her şeyi hatırlıyor. Kadının parasını ödüyor ve oturmak için bir masaya doğru yürüyoruz.

Lazanyasına tuz ve biber koyarken "Bu gece benimle çıkmak ister misin?" diye soruyor.

"Arkadaş olarak mı?"

"Hayır." Başını sallıyor. "Bir randevu gibi."

Gözlerim onunkileri tutuyor ve bunun o an olduğunu biliyorum: neyden yapıldığını öğreneceğim belirleyici an. "Denemeye hazırım."

"Tek istediğim bu." Yumuşakça gülümsüyor.

"Nereye gitmek istiyorsun?" diye soruyorum.

Elimi tutuyor ve arkasından öpüyor. "Seninle her yere."

OceanofPDF.com

Eliza

Kapıyı çaldım ve kafamı uzattım. "Ben gidiyorum." Henry kafasını kaldırdı ve gülümsedi. "İyi tatiller."

Heyecandan omuzlarımı kamburlaştırıyorum. "Planım bu."

"Yine nereye gidiyorsun?"

"Mayorka. Sabah yola çıkıyoruz."

"Erkek arkadaşınla mı gidiyorsun?" Kaşlarını çattı.

"Ah, evet." Kulağa garip geliyor. Nathan artık benim erkek arkadaşım mı? Şaşkınlıkla kaşlarımı kaldırıyorum, bu kavram aklımı başımdan alıyor.

"Evet, Nathan'la."

"Tamam." Gözleri benimkileri tutuyor. "İyi eğlenceler. Çok kıskandığımı söylemeliyim."

Kıkırdıyorum ve son bir el sallayışla kapıdan aceleyle çıkıyorum. İhtiyacım olan şeylerin bir listesini yaparken asansöre doğru güçle yürüyorum, Nathan bu gece evime gelmeden önce yapmam gereken çok şey var ve henüz toplanmaya bile başlamadım. Lazer randevuma gitmem gerekiyor ve sonra kırmızı renkli diğer mayoyu almak istiyorum. Ayrıca yeni randevu elbiseleri ve iç çamaşırları da almak istiyorum.

Sinirlerim midemde dans ediyor. İç çamaşırı... Nathan için. Binadan çıkıyorum ve sokağa adım atıyorum. Güneş batmak üzereydi ve ben güzellik terapistime doğru yürüyordum.

İkimizin arasında ne olacağını bilmiyorum ama elimden gelenin en iyisini yapacağımı biliyorum.

Büyük silahları getiriyorum. Beni yeni bir ışık altında görmesini ve onun için yeni ve heyecan verici olmamı istiyorum. Daha önce yaptığımı görmediği şeyleri yapmak ve giydiğimi görmediği şeyleri giymek istiyorum.

Çıktığım erkekler için sakladığım her şey.

Arkadaşlığımızda Nathan otoriterdir, ancak bir ilişkide korkak ve itaatkâr olmak istemiyorum. Kontrollü ve samimi olmayı da ne kadar sevdiğimi bilmesini istiyorum. Seksi herkes kadar, muhtemelen herkesten daha çok seviyorum.

Kalabalık kaldırımdan aşağı inerken derin bir nefes alıyorum.... Onunla seks yapma düşüncesi dehşet verici, sadece düşüncesi bile midemde sinirlerimi dans ettiriyor. Yatakta beceriksizce hareket ettiğimizi ve muhtemelen o alışana kadar ilk birkaç seferde dizginleri ele almak zorunda kalacağımı hayal ediyorum.

Vajinalar hakkında bir şey bilmiyor.

"Oh Tanrım." İrkildim. O anı hayal ederken tenimin terden ısındığını hissediyorum.

Çok önemli olacak, orası kesin. Umarım doğru nedenlerle olur.

Nathan vücudunun bir kadınla nasıl çalışacağını bilmediğini ama onunkıyla çalıştığını söyledi ve bu beni gizliden gizliye korkutuyor.

Ya onun vücudu benimkine uymazsa? Ya o kritik ana gelirsek ve o kaldıramazsa?

Öleceğim, gerçekten öleceğim. Yerde ölü gibi.

Birden, yanımdan geçen bir adam omzuma sertçe vurdu. "Ah!" diye bağırdı. "Nereye gittiğine dikkat et."

"Özür dilerim," diye sesleniyorum ona doğru dönerken. "Dikkatim dağılmıştı."

Tekrar acele etmeye başladım. Yalan söylemiyordum. Nathan Mercer'la ilgili her şey dikkatimi dağıtıyor.

Gerginim, endişeliyim, heyecanlıyım ve gerginim, aslında üç kat gerginim.

Nedense bu tatilin bir zamanlar düşündüğüm kadar rahatlatıcı olacağını sanmıyorum.

Bunun tam bir felaket olabileceğinin farkındayım.

Yatağımın üzerindeki açık valizime bakıyorum ve neye ihtiyacım olacağını gözden geçiriyorum: iç çamaşırı, elbise, mayo, ayakkabı, şapka, kazak, kot pantolon... umm, başka ne var?

İç çamaşırı.

Karnım dönüyor. İç çamaşırı seks için bir koddur.

Kahretsin, onunla seks yapmayı hayal bile edemiyorum. Birbirimize o kadar aşınayız ki, yabancı geliyor. Onun güzel vücudu gözümün önüne geliyor ve içim daralıyor. Yıllar boyunca Nathan'ın vücuduna pek çok kez bakmış ve neler yapabileceğini merak etmişim. Sanırım öğrenmek üzereyim.

Tabii ki, bu benimkiyle çalışırsa.... gah, neden bunun için endişelenip duruyorum?

Zihnimi endişeden uzaklaştırmak için kıyafetlerimi iki kat hızla katlamaya başladım.

İçten içe, neden gergin olduğumu biliyorum. Çünkü bunun bir anlamı var. Aramızdaki ilişkinin yürümesini gerçekten istiyorum. Bunu düşündükçe daha da mantıklı geliyor ve daha da heyecanlanıyorum.

Nathan'ı seviyorum. Beni herkesten daha iyi tanıyor ve hala beni istiyor. O mükemmel bir erkek. Yakışıklı, zeki, güzel bir vücudu var ama ben onun kalbine tapıyorum. Bana kimsenin değer vermediği kadar değer veriyor.

Saate baktım ve saatin 21:00 olduğunu gördüm. Geç saate kadar çalıştı ve sonra bavulunu toplamak için eve gitti. Yakında burada olacak. Bir duş alsam iyi olacak.

Yarım saat sonra duş almış ve standart pijamalarım olan beyaz kaşkorse ve spagetti askıları giymiştim. Ama bu gece pembe ipek boxer şortumu giymeye karar verdim. Artık onun yanında sadece külot giymek garip geliyor. *Daha önce de görmüştü.*

Kes şunu.

Anahtarın kapıya vurduğunu duyuyorum ve midem bulanıyor. Gözlerimi kapatıyorum.

İşte başlıyoruz.

Görüş alanıma giriyor ve bana yavaş, seksi bir gülümseme veriyor.

"Merhaba."

Kalbim göğsümde takla atıyor ve parmaklarımı gergin bir şekilde önümde çeviriyorum. "Merhaba."

Bavulunu içeri soktu ve duvara dayadı. Çantayı açıp içinden plastik bir poşet çıkarıyor ve sonra dikkati bana geliyor. "Sana bir şey aldım."

"Yaptın mı?"

Bir şişe şampanya ve en sevdiğim çikolatalardan bir kutu çıkardı. "İlk randevumuz olduğu için bunu kutlamamız gerektiğini düşündüm." O da gerginmiş gibi omuz silkiyor.

Kalbim kabarıyor. "Bu bizim ilk randevumuz mu?"

Gözleri benimkileri tutuyor. "Öyle." Eğiliyor ve dudakları beni usulca öpmek için dudaklarımı alıyor ve dizlerim neredeyse altımdan bükülüyor.

Dudakları büyük, ıslak ve... *oh kahretsin.*

Bacaklarımın arası zonklamaya başladı.

"Biraz şampanya ister misin?" diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı.

"Evet, lütfen." Fısıldıyorum. Parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum, vücudumun ona verdiği fiziksel tepkiden utanıyorum. Onun elinde oyuncak gibiyim.

Tanrım, kadın, sakın ol, olur mu?

Elimi tutuyor ve beni mutfağa götürüyor. Beni tezgâha oturtuyor, sonra dönüp içkilerimizi dolduruyor ve ayrılmış bacaklarımın arasında dururken birini bana uzatıyor.

Bu yeni bir şey değil. Her zaman böyle dururuz. Ama bu gece çok cinsel görünüyor.

Belki de başından beri ipuçlarını kaçıırıyordum? Ya da öpücüğü beni şimdiden sarhoş mu etti?

Kadehini benimkiyle tokuşturuyor ve bir yudum alıyor. Koyu renk gözleri benimkileri tutarken eli kalçamdan yukarı kayıyor. "Bu gece ne yapmak istiyorsun?"

Büyük elini baştan çıkarıcı bir şekilde kalçamda hissettiğimde hava ciğerlerimi terk ediyor.

Bu durumda doğru protokol nedir? Eğer ilk buluşmada seks yaparsak, bu beni kolay biri yapar mı? Yoksa birlikte geçirdiğimiz on yıl bir milyon randevu mu sayılır? Bilmiyorum, bütün bu durum berbat. Başımı arkaya eğiyorum, bardağımı boşaltıyorum ve doldurmak için uzatıyorum.

Beni izlerken usulca gülümsüyor. "İyi misin?"

Başımı salladım. "Evet. Muhtemelen biraz gerginim." Omuz silkerek itiraf ediyorum.

"Eliza, benim," diye fısıldıyor. Dudakları boynuma düşüyor ve beni açık bir ağızla öpüyor. Tüylerim diken diken oluyor. Ağzı kulağımın üzerinde geziniyor. "Sana göz kulak olacağımı biliyorsun bebeğim," diye fısıldıyor. Eli gömleğimin altından geçip göğsümü avuçluyor. Başparmağı dik meme ucumun üzerinde bir ileri bir geri gidip gelirken boynumu usulca öpüyor.

Tanrım... O zaman doğrudan konuya girelim. Tezgahtan şarabı kapıp şişeden içmeye başlamak istiyorum.

Elleri göğüslerimi keşfediyor, dudakları boynumda aşağı yukarı tozlanıyor ve kalın kalçaları bacaklarımın arasına giriyor. Bu aşırı duyuşal yüklenme ve zevkten gözlerim kapanıyor.

"Bir sorunum var," diye fısıldıyor, bariz uyarılmışlığına rağmen. "Neymiş o?" Nefes alıyorum.

"Arabada buraya gelirken kendime seni aceleyle getirmememi söyledim." Dudakları agresif bir şekilde benimkileri kavırıyor, kontrolünü kaybediyor ve ağzımı doğru miktarda basınçla emiyor. "Ağırdan almalıymışım, hiçbir şey için zorlamamalıymışım." Dili mükemmel bir çık-ve-oyna dansıyla benimkinin etrafında kıvrılıyor.

Nefes alış verişlerimiz sıklaşıyor ve ellerim başının arkasına doğru hareket ederken cinsel organım takdirle sıkılıyor.

"Ama kendimi kontrol edemezken acele etmemek gerçekten zor." Pantolonunu indiriyor. "Sana dokunmak için çok uzun zamandır bekliyordum." Yüzümü tutuyor ve beni sertçe öpüyor.

Aman Tanrım. Öpüş şekli.

İki dakika içinde elinin tişörtümde, aletinin de kasıklarımında olduğunu fark edince öpüşmemizden çekiliyor ve benden uzaklaşıyor. "Özür dilerim." Kontrolünü kaybetmemek için savaşıırken göğsü inip kalkıyor.

Birbirimize bakıyoruz ve bardağımı alıp bana geri uzatıyor. Sanki söyleyecek doğru şeyi arıyormuş gibi kaşları çatılıyor.

Gergin.

Bu onun ilk seferi ve rahatlayabilmesi için bu işi bir an önce bitirmesi gerekiyor. Hissettiği baskı çok büyük olmalı.

"Nathe," diye fısıldıyorum b a r d a ğ ı m ı yere bırakıp parmaklarımı saçlarının arasından geçirmek için uzanırken.

"Evet, bebeğim."

"İstemiyorum..." Kendimi kestim. Ne söylemek istediğimi bile bilmiyorum.

Gözleri benimkileri tutuyor.

"Tamam." "Ama... belki de sadece..."

Sıkmek. Çünkü gerçekten sevişmek *istiyorum..... Hayır.... davran.... sikişmek yok seni seks manyağı.*

Eğiliyor ve beni öpüyor. Elleri bedenimi kalçalarına doğru çekerken dudakları bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Kulaktan kulağa oynayalım mı?"

"Evet," diye fısıldıyorum, arzuyla dolup taşıyorum.

Dişleri alt dudağımı kavırıyor ve sanki akli dengesi bozulmuş gibi geriyor. Boynumu tekrar ısıtıyor ve ben yıldızları görmeye başlıyorum. Tamam, bir şey var.

Çok açık: Beni nasıl tahrik edeceğini biliyor. Tüylerim diken diken, karıncalanmalar, kelebekler. Kontrol et, kontrol et, iki kez kontrol et.

Sadece onun dudaklarından boşalmama iki dakika kaldı.

"Ben... Toplanmayı bitirmeliyim," diye nefes nefese kaldım. Kendimi toparlamak ve azgın bir kız öğrenci gibi davranmayı bırakmak için on dakikaya ihtiyacım var.

Nathan saçımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırırken bana yavaş ve seksi bir gülümseme veriyor. "Tamam, sen toplanmayı bitir, ben de duş alayım."

Nathan... duşta çıplak. "Tamam, kulağa hoş geliyor," diye ciyaklıyorum, sesim yüksek ve bir fare gibi çıkıyor. Oh lanet olsun.... kapa çeneni, şimdi. Tezgâhtan aşağı atlıyorum ve bir öpücük daha alarak yatak odasına geçiyorum ve açık bavuluma bakıyorum.

Dudaklarım onun dokunuşuyla karıncalanıyor ve gözlerimi kapatıyorum, vücudumda dolaşan hislerden bunalmış durumdayım. Uzun zaman oldu - iki yıl - ve şimdi en iyi arkadaşım mı olacak? Telaş içinde olmama şaşmamalı. Bunu sindirmek çok zor.

Çok beklenmedik ve yine de çok doğal hissettiriyor.

Düşün açıldığını duyuyorum ve yansıma bakmak için aynaya gidiyorum. Saçlarım dağılmış ve yüzüm kızarmış. Ama bunun dışında, her şey bu kadar farklı hissederken aynı görüldüğüme şaşıyorum.

"Toplanmayı bitir, olur mu?" Kendi kendime fısıldıyorum. "Erime krizini sonra yaşarsın."

İşlerime geri döndüm ve listemdeki işleri işaretledim. Bir saat sonra oturma odasına gittiğimde Nathan'ı kanepede uzanmış televizyon izlerken buluyorum. Üzerinde benim büyük, kabarık battaniyem var. Bana gülümsüyor ve önünde uzanmam için battaniyeyi geri çekiyor.

Oh cehennem.... işte başlıyoruz.

Gülümsemeye zorluyorum ve battaniyesinin altına giriyorum. Yüzümü televizyona dönüyorum ve o da kollarını arkamdan sararak şakağıma bir öpücük bırakıyor.

"Ne izliyoruz?" Fısıldıyorum.

"Maçı."

Bir süre uzanıyoruz ve eli yavaşça vücudumda aşağı yukarı geziniyor. Tüylerim diken diken, parmaklarını takip ediyor. Boynumu öpmeye başlıyor ve zevkten gözlerim kapanıyor. Parmakları atletimin altından göğüslerimin üzerinde geziniyor ve arkama bastırdıkça ereksiyonunun büyüdüğünü hissedebiliyorum. Beni sırtüstü yatırıyor ve içgüdüsel olarak bacaklarım açılıyor. Parmakları külotumun üzerinde geziniyor, gözleri gözlerimi tutarken seksime doğru iniyor.

İleri geri, ileri geri ve öpücüğü tutkulu bir hal alırken ıslandığımı hissedebiliyorum. Dillerimiz birbirininkine çarpıyor.

Öpüşüyoruz ve sanki elinde değilmiş gibi eli külotumun önünden aşağı iniyor.

Tanrım, işte bu.

Gözleri benimkilere kilitlenmişken, parmakları ıslak, şişmiş seksimde kayıyor ve vücudu takdirle kenetleniyor.

"Siktir." Tanınmaz bir sesle inliyor.

Kalçamda neredeyse acı verecek kadar sertleşen sikini hissedebiliyorum. Kalın parmaklarını bir kez daha seksimde gezdiriyor ve sanki kendini kontrol edemiyormuş gibi ağzı açık kalıyor.

"Görebilir miyim?" diye nefes alıyor. "Görmek zorundayım."

Birbirimize bakarken nefes nefese kalıyoruz ve ben onun nereden geldiğini anlayarak başımı sallıyorum.

Bu onun için çok yeni. Kendi gözleriyle görmesi gerekiyor.

Bacaklarımın arasına oturmadan önce atletimi başımın üzerinden kaldırmak için oturuyor. Külotumu yavaşça kalçalarımın üzerinden sıyrıyor ve gözleri huşu içinde seksimin üzerinde dolaşırken derin derin nefes alıyor.

Gözlerimi kapatıyorum.

Bu çok fazla. Bu samimiyet çok fazla.

Bacaklarımdan birini kaldırıp kanepenin arkasına koyuyor ve sonra gözleri sektime kilitlenmiş bir şekilde parmaklarını yavaşça şişmiş dudaklarımın arasından geçiriyor.

"Çok ıslak," diye nefes alıyor.

Tutarlı bir cümle kuramadan başımı sallıyorum.

Onları tekrar kaydırıyor ve sonra dudaklarımı ayırıyor. Gözleri her santimimi içiyor.

"Pembe," diye mırıldanıyor kendi kendine.

Bir parmağını içime sokuyor. Bu hissi ilk kez yaşarken yüzü buruşuyor.

Onu şimdi ve buraya geri getirmek için elimi koluna koyuyorum ve gözleri benimkilerle buluşmak için yükseliyor. Sevgimi hissedebilmesini umarak usulca gülümsüyorum.

Parmağını çekiyor ve sonra tekrar daha derine kaydırıyor. Takdirle sırtımı kamburlaştırırken inliyorum. "İşte bu," diye nefes alıyorum.

Gözleri açılıyor ve sanki benim uyarılmamdan cesaret almış gibi, gözleri kararırken bir parmağını daha sokuyor.

Oh.... çok iyi.

Altında kıvranıyordum, bana verebileceği her şeyi istiyordum ve sonra hiçbir uyarıda bulunmadan başını eğip iç uyluğumu öpüyordum.

Beklerken nefesim kesiliyordu.

Gittikçe alçalıyor ve sonra açık bir ağızla beni seksimden öpüyor. Gözleri saygıyla kapanıyor ve beni yumuşak bir şekilde yalarken dili dışarı fırlıyor.

Nefes alamıyorum.

Beni tekrar yalıyor, bu sefer daha bilinçli bir şekilde. Bacaklarımın arasından ona bakmak çok fazla geliyor ve ürperiyordum.

Hayır... Sakın geleyim deme!

Gerçekten şehre gidiyordu. Dili gittikçe daha derine giriyor ve ben yüksek sesle inlerken kanepeyi parmaklarımın arasına sıkıştırıyorum. Her şeyi içine alıyor. Bıyıkları seksimi yakmaya başlıyor. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi ve sanki hayatı boyunca bunu yapmak için beklemiş gibi beni gerçekten yemeye başlıyor.

Hayır. Hayır. Hayır.

Sırtım kanepeye çarpıyor ve aceleyle boşalırken çığlık atıyorum.

"Fuuuuuck." Parmaklarını tekrar daha derine kaydırıp beni çalıştırmaya başladığında gırtlaktan bir inilti çıkarıyor. Hiçbir uyarıda bulunmadan üstüme çıktı ve aletini boxer şortunun üstünden çıkardı ve elinin bir hareketiyle karnıma boşaldı.

Birbirimize bakarken ikimiz de nefes nefese kalıyoruz. Tüylerim diken diken oluyor.

Şok olduk. Bu sadece iki dakika sürdü. Vücutlarımız sadece birlikte çalışmıyor, yangın da çıkarıyor.

Eğiliyor ve meniye tenime sürerken beni öpüyor. Aramızdaki duygu tüm zamanların en yüksek seviyesinde ve ona sarılıyorum, durumdan o kadar bunalmışım ki gözyaşlarına yakın hissediyordum.

Beni öperken yüzümü ellerinin arasına alıyor ve onun da bunu hissettiğini biliyorum.

Aramızda harika bir şey oldu. Ham, gerçek ve en önemlisi dürüst.

"Nathe," diye fısıldıyorum ona sarılırken.

Dudaklarıma karşı gülümsüyor. "Biliyorum, bebeğim. Biliyorum."

Nathan

Dünya'ya geri dönmeye çalışırken kalbim göğsümde sertçe çarpıyor. Eliza kollarımda bana sıkıca sarılmış durumda ve hissettiğim coşku tarif edilemez.

O güzel, güzelden de öte. Vücudunu beğeneceğimi biliyordum çünkü onun vücuduydu, ama sadece beğenmedim... Bayıldım.

Bunu tekrar yapmak istiyorum,
ama daha zorunu. Çok daha sert.

Menimle ıslanmış olan elim Eliza'nın göğüslerinin üzerinde kayıyor ve bedenimi onunkine sürtüyorum, sanki bir Gekilde aramızdaki bu duyguyu -sadece hayalini kurduğum bir yakınlığı-koruyacakmış gibi.

Dudaklarım onunkileri alıyor, dillerimiz yavaşça birbirini takdir etmeye başlıyor ve bir kez daha aletimde bir nabız hissediyorum.

Şansını zorlama. Ağırdan almak istiyor.

Öpüşmemiz tutkulu bir hal alıyor. Elimde olmadan onu tekrar sırt üstü yatırıyorum, dizlerim bacaklarını açıyor.

Girmek istiyorum. Hepsini istiyorum.

Hayır.

Kendimi durduruyorum ve ondan uzaklaşıyorum. Eğer onu şimdi çok zorlarsam, bunun bedelini daha sonra öderim. Bunu istemesi gerekiyor, o anki uyarılmayla sürüklenip gitmesi değil.

Elim bacaklarının arasına düşüyor. Bacaklarını davetkar bir şekilde açarken parmaklarımı onun sıcak, damlayan ıslak etinde gezdiriyorum. Gözlerim yuvalarından fırlıyor ve taşaklarım karnıma doğru sıkışıyor.

Onu becermem lazım.

Tanrım, sikişmem lazım.

Aceleyle doğruldum. Ya öyle olacaktı ya da beş dakika içinde bacaklarını kulaklarına kadar kaldıracaktım. Kendimi onun içine dalarken hayal ediyorum, taşaklarımın derinliklerinde ve sikimin ucunda önceden boşalmış boncuklar. *Tanrı aşkına, kendine gel dostum.*

"Duş, bebeğim," diye fısıldıyorum.

Yüzü hayal kırıklığına uğramış gibi düşüyor. Daha fazlasını istiyor. "Ne yapıyorsun?" diye fısıldıyor.

Yüzünü kavriyorum ve eğilip onu usulca öpüyorum. "Sana zaman veriyorum." "Zamana ihtiyacım yok."

Dilim onunkine değiyor ve dudaklarına gülümsüyorum. "Yarın gidiyoruz. Dünya kadar vaktimiz var, Lize. Bunu aceleye getirmek istemiyorum. Bu çok önemli."

Başını kendime doğru çektiğimde gülümsüyor. Alnımız birbirine değiyor.

Oh my heart.

Hiçbir şey bu kadar doğru gelmemiştir.

"Yani, bu gece sikini emmemi istemiyor musun?" Sırıttıyor.

Bunu söylemesine Çağırarak ben de sırtıyorum. Bu Eliza'dan duyacağımı hiç düşünmediğim bir cümleydi.

"Bu hiç adil değil."

Koyu renk gözleriyle işaret parmağını karnındaki benimde gezdiriyor ve yavaşça ağzına götürerek yumuşak bir şekilde inliyor.

"Tadın çok güzel."

Hava ciğerlerimi terk ediyor.

Sikimi tutuyor ve yavaşça okşuyor. "Benim için daha var mı?"

Siktir git... *O kirli.*

Bu her geçen dakika daha da iyi oluyor.

Bacaklarımı onun için açıyorum ve eğilip beni öperken yavaşça beni okşuyor, dili zamandan başka her şeyi kışkırtıyor.

Tek hissettiğim aciliyet.

Vuruşları sertleşiyor ve açık ağızlarımız sanki öpüşemeyecek kadar tahrik olmuşuz gibi birbirimizin üzerinde asılı kalıyor. Kanepe sallanmaya başlıyor ve taşaklarım sıkılıyor.

Siktir, ...siktir, ... Sikeyim.

"Üstüme çık," diye homurdandım. "Üstüme çık, hemen."

Gülümsüyor ve üzerime doğru tırmanıyor. "Sevişmeyeceğiz."

Kontrol için mücadele ederken kalça kemiklerini tutuyorum.

"Ne?" Dışarı itiyorum. "İkimiz de boşalana kadar üzerinde kayacağım." Kendini ovuyor

ıslak etiyile sikimin üzerinde. O sıcak ve kaygan, ve ben yıldızları görmeye başlıyorum.

Yumuşakça inliyorum. Yüce Tanrım, bu kadın tam bir baştan çıkarıcı.

Tekrar üzerimden kayıyor ve ben onun güzel yüzüne ve zıplayan iri göğüslerine bakıyorum.

O mükemmel.

Kafamdaki mantrayı tekrarlarlarken ter içinde kalıyorum, *Gelme, gelme. Sakın gelme.*

Kendi zevkini yaşarken başını geriye doğru eğiyor ve içimde bir şeyler kopuyor.

Kontrol.

Sikimin tabanını tutup yukarı kaldırıyorum. "Hadi bakalım."

Karanlık bir şekilde gülümsüyor ve hızlı bir hareketle dizlerinin üzerine çöküyor.

Sikim ağzında ve sertçe emiyor.

Aceleyle ağzına boşaldığımda sarsılıyorum. İçerken etrafımda gülümsüyor, eli hala beni boşaltmak için şaftımı okşuyor.

Oh. Canım benim. *Lanet olası Tanrım.*

Onu kendimden uzaklaştırıp sırt üstü çeviriyorum. Ayaklarını omuzlarıma koyuyorum ve dilimle onu açıyorum. Karanlık bir şey beni ele geçirirken gözlerim kapanıyor - onu benim olarak sahiplenmek isteyen ilkel bir şey. Açık kalçalarının ellerimde, ayaklarının omuzlarımda olduğunu hissetmek ve dilimde onun uyarılmışlığının tadı, gözlerimin başımın içinde dönmesine neden olan saf bir zevk.

Klitorisini ısıyorum ve bir çığlıkla sıcıyor ve sonra aceleyle boşalırken titriyor. Elleri şefkatle saçlarıma geliyor ve saçlarımı gözlerimden geriye doğru itiyor.

Yarı sersem bir halde onu kucaklıyorum. Duygulara boğuldum; huşu doluyum.

Eliza, *benim Eliza'm*, çok ateşli.

Sonunda Dünya'ya geri dönüyoruz ve beni öpmek için sürüklüyor. Birbirimizin kollarına uzandık.

Bu kadına bayılıyorum. Onun hakkında ne hissettiğimi söylemek istiyorum... ama yapamıyorum.

Onun da aynı şekilde hissettiğinden emin olana kadar bir süre kendimi tutmam gerekiyor.

Şefkatle göğsümü öpüyor ve ben de ona sıkıca sarılırken gülümsüyorum.

Lütfen siz de aynısını hissedin.

Eliza

Alarm çalıyor ve gülümseyerek geriniyorum.

Dün gece rüya mı gördüm? Çünkü, lanet olsun, cehennem gibi bir rüyaydı.

Parmakların cinsel organımda gezindiğini hissediyorum ve başımı kaldırıp Nathan'ın yan yatmış, bana dönük olduğunu görüyorum. Eğiliyor ve ağzımı uzun süre emerek beni öpüyor.

"Günaydın," diyor tembel bir gülümsemeyle.

"Günaydın." Bacaklarım içgüdüsel olarak onun için ayrılıyor. "Ne yapıyorsun?" Gülümsüyorum.

"En sevdiğim yeni oyuncağımla oynuyorum." İki parmağını içime sokarken dili alt dudağının üzerinde geziniyor. Sırtım yataktan yükselirken usulca inliyorum.

Bugün farklı görünüyor. Tanıdığım Nathan'a daha çok benziyor. "Yani artık senin oyuncağın mıyım?" diye sordum.

Yavaşça başını sallıyor, gözleri muziplikle parlıyor. "Sık oyuncağı." Şok olmuş bir şekilde kıkırdıyorum. "Sık oyuncağı mı?"

Eğildi ve meme ucumu ağzına aldı. "Uh-huh." "Ama beni becermedin."

Meme ucumu sertçe ısıyor ve ben onu uzaklaştırırken irkiliyorum.

"Ouch."

Üstüme yuvarlanıyor ve ellerimi başımın üzerinde tutuyor. "Emin ol Eliza'cığım, seni becerdiğimde -ve becereceğim- bütün gün sürecektir bir ilişki olacak." Kalçalarını benimkilere sürüyor.

Bütün gün birbirimize bakarken tahrik kanımı ısıtıyor. *Tanrım.*

Gerçekten bütün gün sikişebilir mi? Beni şaşırtmazdı. Eğer sikler spor yapsaydı, eminim onunki elit bir atlet olurdu.

Ağzını kulağıma dayadı ve fısıldadı. "Bugün yapacağımız şey şu güzel kızım. Kalkıp uçağımıza yetişeceğiz ve sen uçakta uyurken..."

Gülümsüyorum. "Evet?"

"Mayorka'da seni nasıl becereceğimi düşünürken kitabımı okuyormuş gibi yapacağım."

Dinlerken gözlerim açılıyor. "Beklemek istediğini sanıyordum."

Aleti seksimin açık dudakları arasından kayıyor ve ben ürperiyorum. "Sadece oraya varmadan önce seni kırmak istemedim." Dili yavaşça büyük dudaklarının üzerinde kayıyor. "Seninle işim bittiğinde bir hafta yürüyemeyeceksin, Eliza."

Birbirimize bakıyoruz. Gözleri karanlık ve sinirlerim tepeme çıkıyor. Mesele şu ki, o ciddi. Sanki bir şakaymış gibi rahatça söylüyor ama bunun kendimi ona hazırlamam için bir uyarı olduğunu biliyorum.

Nathan Mercer yatak odasında da hayatında olduğu kadar yoğun. Ve bu çok sert.

Umarım onunla başa çıkabilirim. Umutsuzca istediğimi biliyorum.

Sert uzunluğunu karnımda hissediyorum ve midemde kelekler dans ediyor.

Yürümek çok yakın geleceğimde olabilir.
Kendi kendime gülümsüyorum, tüm seyahat boyunca sahilde bir
şezlongdan inmediğim için şanslıyım, değil mi?
Tanrım, çok heyecanlıyım.....haydi bakalım.

Bir saat sonra, Nathan yolun karşısına geçmek için elimden tuttuğunda havaalanının otoparkında bavullarımızı taşıyoruz. Karşıdan gelen trafiği izliyor ve doğru zaman geldiğinde beni çekiyor.

Yürürken kaşlarımı çatıyorum, bu çok tanıdık ve yeni bir şey değil, Nathan on yıldır her caddeden geçerken elimi tutuyor ve yine de bugün, basit bir jestten çok daha fazlasını hissettiriyor.

Araba yolculuğumuz göreceli bir sessizlik içinde geçti ve bunun sebebinin aramızdaki kale direklerinin yer değiştirmiş olması olduğunu biliyorum. Normalde ya o bana bir konuda ders veriyordu ya da ben rastgele bir konu hakkında saçmalıyordum. Artık her şey çok farklı görünüyor.

Ama belki de içimde çok farklı hissettiğim için farklılıkları hayal ediyorum.

Sanki içimde varlığından haberdar olmadığım birini uyandırdı ve ben onu dışarı çıkarmak için can atıyorum.

Check-in kontuarına vardık. "Merhaba," diyor Nathan biletçi kadına.

Sarışın ve güzel bir kadın ve gözleri onu bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Merhaba." Gülümsüyor. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bizi içeri almak istiyorum, lütfen." Derin kadifemsi sesiyle söylüyor.

"Elbette." Saçının bir parçasını kulağının arkasına sıkıştırırken gözleri Yüzü. Belli ki ondan oldukça etkilenmiş. Ona öylece bakıyorum. Kadınların Nathan'la flört etmesine alışkınım. Bunun için onunla dalga geçerim. Ama şimdi durum farklı.

Bu sefer, beni kızdırıyor.

"Mayorka'ya gidiyorsunuz." Bilgisayara bilgilerimizi girerken gülümsüyor. "Orası çok güzel, daha önce gittiniz mi?"

"Hayır." Sanki kızgınlığımı hissetmiş gibi kolunu omzuma doladı ve beni kendine çekti, "Hayır, yapmadık."

Sanki burada olduğumu yeni hatırlıyormuş gibi gözleri bana kayıyor. Gülümsemeye zorluyorum.

"Birkaç kez gittim," diyor yazarken. "Gerçekten çok özel bir yer. Sahiller uğruna ölünecek gibi."

"Oraya gideceğim için heyecanlıyım." Nathan'ın gözleri bana bakıyor ve ben bir gülümsemeye daha zorluyorum. Herkesin üzerinde yükselen Nathan'ın üzerinde geniş omuzlarından sarkan beyaz keten bir gömlek ve her yeri dar mavi bir kot pantolon var. Kumral saçları mükemmel bir şekilde dağılmış. *Louis Vuitton* bavulunu rahatça taşıma bandının üzerine bırakıyor. Nathan'ın sahip olduğu her şey birinci sınıf; ucuza kaçmıyor.

Makine ağırlığı gösteriyor. "Hafıfmış," diye mırıldanıyor.

"Çok fazla kıyafete ihtiyacım olmayacak."

Gözleri onunkilerle buluşmak için yükseliyor ve seksi bir şekilde gülümsüyor. "Orası çok sıcak," diye hatırlatıyor ona.

Tekrar burada olduğumu hatırlıyor ve bilgisayarına geri dönüyor. "Tabii ki."

Kahretsin, neden bu kadar karizmatik olmak zorunda? Nathan Mercer'ın iki modu var: Otoriter ve huysuz modu, ki bu süper seksi ya da baygın ve yumuşak, ki bu iki kat seksi.

Ona sapık gibi bakmasına şaşmamalı. Adam çok lezzetli.

Bu harika. Dünyanın en muhteşem erkeğiyle bir ilişkiye başlıyorum. Yani, kadınların ona akın ettiğini zaten biliyordum, ama bu sadece başka bir hatırlatma sanırım.

Buna alışmak zorundayım. Beni rahatsız etmemesi gerektiğini biliyorum ama ediyor. Küçük sinir bozucu bir ses zihnimin arkasında bir uyarı fısıldıyor. Hiç başka bir kadınla birlikte olmadı. Onlardan bu kadar ilgi gördüğünde, hiç merak edecek mi?

Kes şunu.

Biletlerimizi uzattı. "Buyurun, Mayorka'ya iki business class bilet. Uçağınız saat 11.00'de kalkmadan yirmi beş dakika önce kalkıyor." Gözleri onunkileri tutuyor. "İyi eğlenceler."

"Teşekkür ederim."

Gülümsüyor. "Güle güle," diyorum.

Bilgisayarına bakarken "Hoşça kal," diye cevap veriyor.

Ona donuk donuk bakıyorum. Göz temasım nerede, cadı?

Nathan elimi tutuyor ve beni kapıya doğru götürüyor. "Fazla kıyafet giymeyecek misin?" Alay ediyorum. "Ciddi misin sen?"

"Ne?" Kaşlarını çatıyor.

"Daha flörtöz olabilir miydin?"

Şok olmuş gibi bana bakıyor ve sonra baygın bir gülümsemeye bürünüyor. "Eliza Bennet, kıskandın mı?"

"Hayır," diye çıkıştım.

Kapıdan geçip check-in alanına doğru yürürken kıkırdıyor.

"Ben kıskanmam," diye çıkışıyorum.

Bana dönüyor ve öpmek için elimi tutuyor. "Tamam." Yüzünde bir gülümseme izi belirirken gözleri benimkileri tutuyor.

"Bir daha kıyafete ihtiyacın olmayacağını kimseye söyleme."

Sırıtiyorum, sıkıntım ortaya çıktığı için eğleniyorum.

Kıkırdıyor, eğiliyor ve yanağımdan öpüyor. "Evet, canım." "Ve bana patronluk taslama."

"Evet, tatlım." Dönüyor ve beni yanına çekiyor.

"Şimdi yapıyorsun. Evet canım, evet tatlım demek büyüklük taslamaktır Nathan."

"Eliza, kapa çenenin," diyerek beni tekrar yerime oturtuyor. "Bu daha mı iyi?"

Kıkırdıyorum, işte orada, benim saçmalamamı dinlemeyen huysuz adam. "Evet, aslında öyle."

"Tamam, not edildi." "Not edilen nedir?"

"Eliza, çenenin kapamak artık evet demek canım."

Yürürken kıkırdıyorum. Birbirimizi yeni bir ışık altında tanımak eğlenceli bir şey. Öğrenecek çok şeyimiz var.

Güvenlikten geçip havaalanı salonuna giriyoruz. Ne yapacağımızı şaşırmış bir halde durup etrafa bakıyoruz. Öldürmek için üç saatimiz var.

"Bunu kutlamalıyız," diye öneriyor.

"Bar mı?" Şaşıarak sordum. Saat sabahın 8'i.

Elimi tutuyor ve beni en sevdiğimiz bara doğru çekiyor. "Bir yerlerde saat beş."

Yüzümde aptalca bir gülümsemeyle uçağın penceresinden dışarı bakıyorum. Nathan elini kalçama koymuş kitabını okuyor. Aramızdaki her şey çok doğal görünüyor.

Bu gerçekleşiyor. Bu gerçekten oluyor. Nathan ve ben bunu gerçekten yapıyoruz.

Baktı ve benim aptal suratımı fark etti. "Ne?"

Eğildim ve fısıldadım, "Buna inanabiliyor musun?"

"Ne?"

"Bu." Kalçamdaki elini işaret ediyorum. "Bilirsin, sen ve ben... çıplak ve boktan."

Şaşırmış bir halde başını geriye atıp yüksek sesle gülüyor. "Kelimelerle aran çok iyi."

"Peki, siz buna ne diyorsunuz?"

Gözlerini kısıyor ve dişleri alt dudağını yakalıyor. "Bunun harika bir şeyin başlangıcı olduğunu düşünmek istiyorum."

Ona gülümsedim. "Ama çıplak olacağız."

Gülümsüyor ve beni şefkatle öpebilmek için yüzümü kendine çekiyor. "Öyleyiz."

OceanofPDF.com

Eliza

Araba yavaşça durdu ve ben camdan dışarı baktım. Gözlerim Nathan'a kayıyor. "Kaldığımız yer burası mı?"

Arabanın kapısını açarken beni çabucak öpüyor. "Kızım için sadece en iyisi."

Vay anasını. Bu sadece en iyisi değil, inanılmaz.

Büyük kumtaşı tuğlalarla inşa edilmiş eski bir geleneksel konak. Zamanında bir noktada bir kale olmuş gibi görünüyor. Sokak seviyesinde güzel, bakımlı bahçeleri olan büyük bir arazi üzerinde yer alıyor. Büyük, dairesel bir araba yolunun yanı sıra girişin üzerinde asılı büyük, siyah beyaz çizgili bir tente var. Binanın arka tarafı birkaç kat yüksekliğinde, uçurumun tepesinde asılı, okyanusa bakıyor gibi görünüyor. Nathan arabadan inmeme yardım etmek için elimi tutuyor. Havanın sıcaklığı ve okyanusun kokusu beni çarpıyor. Esinti yüzüme çarparken genişçe gülümsüyorum.

"Nathe." İç çektim.

Bana şakacı bir göz kırpmıyor, seçiminden memnun olduğu belli.

"Günaydın, efendim." Görevli gülümseyip başını sallıyor. "Bugün giriş mi yapıyorsunuz?"

"Evet, teşekkür ederim."

"Siz Bay ve Bayan Mercer mısınız?" "Biziz."

"Ben Pablo," diye başını sallayarak kendini tanıttı. "Refugio'ya hoş geldiniz." Büyük ön kapıları işaret ediyor. "Lütfen, bu taraftan gelin."

Nathan elimi tutuyor ve Pablo arkasını döndüğünde ben de olduğum yerde küçük bir mutluluk dansı yapıyorum. "Çok heyecanlıyım," diye fısıldıyorum.

"Gerçekten mi?" Nathan sırtıyor, tepkime seviniyor. "Anlayamadım."

Fuayeden içeri giriyoruz ve ağzım açık kalıyor, "Oh, Nathe." Detaylı süslü tavanlara bakarken nefesim kesiliyor. Gözlerim lüks mekânda geziniyor. Bu bir sonraki seviye güzellik. Her şey aşırı lüks.

Nathan'ın gözleri üzerimizdeki büyüye kayıyor. "Vay canına."

Kıkırdıyorum ve etrafta zıplamak istiyorum. Çok heyecanlıyım. Omzunu öpüyorum. "Teşekkür ederim, burayı seviyorum."

"Merhaba," diyor Nathan resepsiyon görevlisine. "Mercer adına rezervasyon yaptırarak bugün on dört gece için giriş yapıyoruz."

On dört gece.

Tanrım, bu dünyanın en güzel doğum günü hediyesi.

"Evet, efendim." Bilgisayara bilgilerimizi girerken gülümsüyor. "Ah, evet, çatı katındasınız."

Gözlerim açıldı.

Nathan sakince, "Doğru," diye yanıtlıyor.

Çatı katı.

Kadın gülümsüyor ve Nathan kredi kartını uzatıyor. Bilgisayardaki bilgilerimizi işliyor.

Burası ne kadara mal oldu?

Masasının arkasından dışarı çıkıyor. "Bu taraftan," diyor.

Heyecandan omuzlarımı kamburlaştırıyorum, hangi otelin birinci sınıf olduğunu her zaman anlayabilirsiniz çünkü sizi odanıza götürüyorlar ve her şeyin nasıl çalıştığını gösteriyorlar. Detaylara dikkat etmek her şeydir ve burada çok güzel detaylar var.

Nathan elimi tutuyor ve güzel resepsiyon görevlisini asansöre kadar takip ediyoruz.

Sadece aşırı heyecanlı olmak istiyorum, insanlar etrafımdayken bir salatalık kadar soğukkanlı olmaktan nefret ediyorum. Anahtarımızı asansörün içindeki yuvaya yerleştiriyor ve küçük ekranda bir resim belirliyor.

Çatı katı

Gülümsememi gizlemek için dudagımı ısıyorum ve Nathan elimi sıkıyor. Ben de sıkıyorum.

Birkaç dakika sonra kapılar özel bir fuayeye açılıyor ve resepsiyon görevlisi anahtarımızı alarak büyük çift kapıyı açıyor ve bizim için açık tutuyor.

Vay anasını.

Mekan, beyaz dekoru ve açık renk ahşap mobilyaları ile oldukça büyüktür. Mobilyalar su rengindedir. Arka duvarın tamamı cam, özel havuzlu ve şezlonglu büyük bir güverteye bakıyor. Dört direkli bir çerçeveden sarkan beyaz bir ağa sahip büyük bir açık hava gündüz yatağının yanı sıra bir bar ve iki hamak vardır. Ahşap doğramalar sanki sahile vurmuş gibi soluk ve yıpranmış.

"Oh, vay canına," diye fisıldıyorum.

Sürgülü kapıyı açıyor. "Özel bir havuzunuz ve günün yirmi dört saati nöbetçi olan bir sunucunuz var. İçkilerinizi o hazırlayacak. Ne isterseniz parmaklarınızın ucunda."

Elimde olmadan güverteye çıkıyorum. Akdeniz'in yüz seksen derecelik manzarası nefes kesici. Okyanusa bakarken aptalca gülümsüyorum.

Öldüm ve cennete gittim... bir tanrıyla birlikte. *Ne kadar ironik.*

Resepsiyon görevlisi Nathan'la çatı katının ayrıntılarını konuşuyor ama ben kendimi güverteden ayrılmaya zorlayamıyorum. Buranın benim mutlu yerim olduğunu zaten biliyorum. Aşık oldum.

Nathan sonunda dışarı çıkıyor ve beni kollarına alırken gülümsüyor. "Bu çok güzel. Beni çok şımartıyorsun."

Dudakları benimkileri alıyor. "Öyle bir şey yok."

Sonunda vardıktan sonra kendimi çok sıcak ve rahatlamış hissediyorum. Başımı onun göğsüne koyuyorum ve o da bana sarılıyor. Artık burada olduğumuza göre, aniden yorgunluktan ölüyorum.

"Hadi, uyumamız gerek," diyor Nathan. "Evde saat sabahın dördü."

"Yorgun olmama şaşmamalı." Uykulu bir şekilde gülümsüyorum.

"Burada saat kaç?" "Sabah 9:00."

"Birkaç saat uyuyacağız ve sonra kalkıp yüzeceğiz.

Bu akşam yemeğe çıkacağız."

"Tamam." Büyük, mükemmel dudaklarını öpüyorum. "Ben duş alacağım." Etrafıma bakıyorum. "Oh, çantalarımız henüz gelmedi."

"Sorun değil, ben getiririm." Beni bir öpücük için daha kendine çekiyor ve dudakları, olacıklara dair bir vaatle benimkilerin üzerinde oyalanıyor.

Onu sıkıca kavriyorum ve o da şakacı bir şekilde arkamı tutuyor, "Git." İçeri girdim ve yatak odamızı buldum.

"Vay anasını," diye fısıldıyorum kendi kendime.

Oda lacivert ve beyaz keten mobilyalarla döşenmiş. Şimdiye kadar bulunduğum en güzel oda. Yatak başlığı yüksek arkalıklı ve kadife; duvarlarla aynı güzel renkte. Çift kapıyı açtım ve nefesim kesildi.

Banyo, beyaz mermerden yapılmış süit ile lacivert renkte dekore edilmiştir. Dergilerden fırlamış gibi görünüyor. Çift başlıklı duşta bir bank oturağı bile var. Dairesel banyo zemine gömülü ve üst duvarların tamamı aynalı. Banyonun ortasına kocaman bir avize asılmış. Küvetin içine bakarken gülümsüyorum. Orada seks yapacağım. Duşa bakıyorum... ve orada da.

Aslında, buradaki her lanet yüzeyde seks yapacağım.

Duşu açıyorum ve kendi kendime gülümsüyorum. "Her şey daha iyi olabilir mi?"

Nathan'ın yumuşak nefes alma sesiyle uyanıyorum ve şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum.

Ne oldu?

Duş aldığımı ve yatağa oturduğumu hatırlıyorum, sonra da uyuyakalmış olmalıyım. Saate baktım ve yerel saatle akşam 7:00 olduğunu gördüm.

Kalkıp randevumuz için hazırlanacağım, sessizce yataktan kayıyorum ve parmak uçlarımla odadan çıkıyorum. Kapıcıların bıraktığı valizim hâlâ burada. Diğer banyoda duş alıp burada hazırlanacağım ki Nathe biraz daha uyuyabilsin. Çok yorulmuş olmalı. Uçakta hiç uyumadı.

Balkona bakıyorum ve nefesim kesiliyor. Güneş yeni batıyor ve suyun üzerinde güzel bir kızılık asılı duruyor. Beyaz mumlar yakılmış ve her yere serpiştirilmiş, esintiyle birlikte titriyorlar. Personel bunu akşamüstü servislerinde yapıyor olmalı. Başımı sallayarak gülümsüyorum. Burası bir sonraki seviye.

Bavulumun fermuarını yavaşça açıyorum. Şimdi, ne giyeceğim? Bu Nathan'la ilk resmi randevum ve tamamen karşı konulmaz olmam gerekiyor.

Dönüp aynada arkama bakıyorum. Bu elbiseye bayıldım. Dumanlı gri renkte ve göğüslerimin arasına kadar inen derin bir V dekoltesi var. Üzerime tam oturuyor.

Vücudum mükemmel ve çok uğraşmışım gibi görünmeden süper seksi. Uzun, koyu renk saçlarım açık ve şekillendirilmiş, makyajım ise minimal. Göğüslerimi elbisemin içine yerleştiriyorum. Yeni dantelli bir iç çamaşırı giyiyorum. Bu sütyen kötü hissettiriyor. Göğüslerimi yerine oturtmak için büküyorum. Kahretsin, neden güzel iç çamaşırları her zaman rahatsız edici oluyor?

Evli kadınların bu şeyleri her gün giymemelerinin çok geçerli bir nedeni var.

Yana dönüp kendime bakıyorum. Göğüslerim iyi görünüyor; bunu ben bile kabul etmek zorundayım. Gülümsüyorum ve dudak parlatıcımı çıkarıyorum. Sürmeye başladığımda iki elin arkamdan dolandığını ve ardından şakağıma bir öpücük kondurduğunu hissediyorum.

"Merhaba." Gülümsüyorum.

"Hey," diye fısıldıyor. Sesi sersemlemiş ve hâlâ yarı uykulu. Saçlarımı bir tarafa kaydırıyor ve nazikçe boynumu öpüyor. "Uyuyakalmışım."

"Sen yaptın. Hazırlanın. Önümüzde çok önemli bir gece var." Dudaklarını öpüyorum ve dudakları onunkilerin üzerinde oyalanıyor. "İlk resmi randevumuz."

Gözleri şefkatle parlıyor. "Demek öyle." Elimi tutup yukarı kaldırıyor ve bir adım geri çekilip bana yukarıdan aşağıya bakıyor. "Çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkür ederim."

"Bana bir dakika ver, uzun sürmez." Mutfığa gitti ve ben onun telaşla etrafta dolaştığını ve bir mantarın patladığını duydum. Birkaç dakika sonra elinde bir kadeh şampanyayla geri geldi. "Ben hazırlanırken biraz baloncuk al." Beni usulca öpüyor.

"Teşekkür ederim." Onun diğer odada kayboluşunu izliyorum ve balkona çıkıp parmaklıkta duruyorum. Artık karanlık ve mumlar etrafımda titriyor. Okyanus gürültüsü ve uzaktan müzik sesi duyuyorum - belki saksafon ya da başka bir şey. Şampanyamı yudumluyorum ve inanamayarak başımı sallıyorum. Her şey çok gerçeküstü. Eski ve yeni hayatım arasında gidip gelen bir şeyin eşiğindeymişim gibi hissediyorum. Nathan'ın sözleri aklıma geldikçe gülümsüyorum... *harika bir şeyin başlangıcı*. Harika olacağını zaten biliyorum.

Nathan özel biri, ilişkimiz özel ve dün gece tüm sinirlerimi yatıştırdı.

Onunla bir sonraki adımı atmak için sabırsızlanıyorum.

Omzumda yumuşak dudaklar hissediyorum. "İşte buradasın."

Ona doğru dönüyorum ve nefesim kesiliyor. Erkekliğin timsali. Siyah keten bir gömlek ve dar siyah bir kot pantolon giyiyor. Saçları

mükemmel bir şekilde dağılmış ve tek aksesuarı kalın gümüş *Rolex*'i. İzle. Kadehini benimkiyle tokuşturuyor ve karanlık gözleri benimkini tutuyor.

"Hazır mısın?" Bardağını dudaklarına götürür. Sözlerindeki çifte anlam ve ağırlık gözden kaçmıyor.

Karnımda kelekler dans ederken usulca gülümsüyorum. "Ben hiç."

"Bu taraftan lütfen," diyor garson kız bizi restorana doğru götürürken.

Takip ediyoruz ve bizi ağaçların arasından renkli peri ışıklarının sarktığı ve çevresinde ateş fenerlerinin yandığı açık bir avluya götürüyor.

Köşede gitar çalıp şarkı söyleyen bir adam var.

Masayı işaret ediyor ve Nathan sandalyemi çekiyor. "Teşekkür ederim." "Size içecek bir şeyler getireyim mi?"

Nathan önce benim gitmemi işaret etti. Her zaman iyi bir davranış. Ne alacağıma bakmaya çalışırken menüyü açıyorum. "Ben bir..."

"İyi bir seçim nedir?" Nathan menüyü tararken soruyor.

"Sangria?" diye öneriyor. "En popüler kokteylimizdir."

"Kulağa hoş geliyor." Gülümsüyorum. "Ondan bir bardak alacağım."

"Şunu iki yapalım," diye kabul ediyor Nathan. "Bir sürahide servis ediyoruz."

"Elbette, kulağa harika geliyor." Nathan ona içki menüsünü uzatıyor, ben de aynısını yapıyorum.

"Birazdan siparişlerinizi almak için döneceğim." Bizi yalnız bıraktı.

Huşu içinde etrafıma bakıyorum. "Şuraya bak, Nathe." Gitar müziği harika bir atmosfer yaratıyor ve sohbetle canlanıyor. Çok geçmeden garson kız kocaman bir sürahi sangria ve iki bardakla masaya geri geliyor.

Vay canına, bu çok hızlıydı. Bu şeyi hızlı aramada tutuyor olmalılar.

"Buyurun." Bardakları masanın üzerine koyuyor ve ben bardakların büyüklüğüne bakıp kıkırdıyorum. Onlar da sürahiye benziyor. İkimize birer bardak dolduruyor ve başka bir gülümsemeyle bizi yalnız bırakıyor.

Nathan içkisinden bir yudum alır ve kaşlarını kaldırarak bardağındaki kırmızı içkiye bakar. "Hmm, fena değil."

Geçici bir yudum alıyorum. Umarım beğenirim. Burada on litre olmalı. Mutlu bir şekilde şaşırdım. Meyveli ve lezzetli. On litre yeterli olmayabilir.

Nathan kıkırdıyor ve kadehleri tokuşturuyoruz.

"Burayı seviyorum," diye fısıldıyorum etrafıma bakarken.

"Güzel, ha?" Nathan menüsünü açıyor ve seçeneklere bakıyor. "Sen ne yiyorsun?"

"Hmm." Ben de seçenekleri gözden geçiriyorum. "Sanırım başlangıç için pasteles de cangrejo'yu tercih edeceğim."

"O da ne?"

"Hardal soslu ızgara yengeç keki."

"Hmm, kulağa hoş geliyor." Seçeneklere bakarken dudaklarını büküyor. "Ana yemek olarak Arrachera bifteği alacağım."

"Hmm, yum." Aptalca gülümsüyorum. "Mayorka'da şimdiden çok eğleniyorum ve tek yaptığım uyumak ve akşam yemeği sipariş etmek."

Kıkırdıyor. "İyi haber."

Sangria'mdan bir yudum alıyorum. "Bu çok iyi, muhtemelen çok iyi ama eğlenceme kesinlikle katkıda bulunuyor. Ana yemek olarak pollo al ajillo tavuk alacağım."

Garson kız geri geldi ve yemeklerimizi sipariş ettik. Bizi yine yalnız bıraktı.

Nathan bardaklarımızı dolduruyor.

"Çok fazla değil," diyorum. Başımın şimdiden sersemlediğini hissedebiliyorum. "Bu çok güçlü."

Sessizliğe gömüldük ve masanın karşısında birbirimize baktık. O ne hissediyor bilmiyorum ama ben biraz şaşkın hissediyorum.

"Yani..." İçkisinden bir yudum alırken gülümsüyor.

Aramızda havada uğuldayan bir heyecan akımı var. "Yani?"

Işınıyorum.

"Buluşmalarınızda normalde ne hakkında konuşursunuz?"

Omuz silkiyorum. "Genelde kırk kadar soru sorarım, böylece bir iç risk değerlendirmesi yapabilirim."

"Ah, şu korkunç kırk soru." Bir kaşını kaldırıyor. "Neden, ilk buluşmalarınızda ne hakkında konuşursunuz?"

"Bu benim ilk seferim."

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?" "Bu benim ilk randevum." "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Robert ile tanıştığımda çok gençtim ve o zamandan beri..." Sesi kesiliyor ve omuz silkiyor.

"Hiç biriyle ilk randevuna çıkmadın mı?" Dehşet içinde ona bakıyorum.
"Yani... hiç mi?"

"Hayır." O yakalar onun alt dudak içinde onun Dişler, olarak Eğerbiraz utanarak. "Sevgili Eliza Bennet'a verdiğim ilklerden bir diğeri."

"Peki." Gururla gülümsüyorum, bu cevaptan sessizce mutlu oluyorum.
"Bunu unutulmaz kılmak zorundayım."

"Zaten yaptın." Gözleri benimkileri tutuyor.

Yumuşakça gülümsüyorum. *Oh, bu adam...*

"Yani?" Elini uzatıyor. "Ateş et." "Ne?"

"Bana randevu sorularını sor. Uygun olup olmadığımı görmek istiyorum."

"Tamam." İçkimden bir yudum alıyorum ve bir tane düşünürken gözlerimi kısıyorum. "Seni ne mutlu eder?"

"Ailemi mutlu görmek." Duraklıyor. "Ve seni mutlu görmek."

Bayılıyor ve masanın üzerinden elini tutuyorum. "Ben mutluyum."

Başparmağını parmak eklemlerimin arkasında gezdiriyor. "Biliyorum."
Gözlerimiz kilitleniyor ve aramızdan elektrik geçiyor. Böyle devam ederse ana yemeğe geçemeyeceğiz. Onu masanın diğer tarafına atarım.

"En büyük başarınız nedir?" diye sordum.

"Biyonik kalbi geliştirmek. Zekice."

"Bunun için seninle gurur duyuyorum."

Gülümsüyor ve biliyorum ki o da kendisiyle gurur duyuyor. "Hayattaki en büyük pişmanlığın?" diye soruyorum.

"Hmm." Kaşlarını çatıyor, derin düşüncelere dalıyor. "Yani, hiç mi?" "Evet." İçkimi yudumlarken gülümsüyorum, bu oyunu seviyorum.

"Muhtemelen sana aşık olmak için on yıl beklemiştir." Kıkırdıyorum. "Bunun dışında."

"Umm." Kaşları çatıldı. "Robert'tan ayrılıyorum."
Ne?

Alkolün etkisi anında dağılıyor. "Nedenmiş o?"

"Şey," kafasında doğru ifadeyi bulabilmek için duraklıyor. "O zamanlar Robert'tan beni San Francisco'ya kadar takip etmesini istemiştim. Kafamda, eğer beni seviyorsa, beni her yerde takip edeceği düşüncesi vardı."

"Ve o yapmadı mı?" Bu hikayeyi hep biliyordum ama daha önce pek dikkat etmemiştim, şimdi tüm detaylara ihtiyacım var.

"Hayır." İçkisini yudumluyor. "O zamanlar bana bağlı olmadığını gördüm ve ondan ayrıldım."

"Ama şimdi?"

"Şimdi anlıyorum ki kimseye böyle bir bağlılık göstermeye hazır değilmiş. Benimle birlikte olmak için tüm ailesini ve arkadaşlarını terk etmesini istedim. Çok gençti." Omuz silkiyor, sanki utanmış gibi. "Ona zaman ve alan tanımalıydım. Eninde sonunda gelirdi. Olması gereken şeyler her zaman geri döner."

Korku içimde bir tsunami gibi yuvarlanırken ona bakıyorum.

"Nathan." Kaşlarımı çattım. "Robert'a hâlâ aşık mısın?"

"Hayır." Sanki bu düşünce mantıksızmış gibi başını sallıyor. "Tanrım, hayır, ama yaşlandıkça ve seninle birlikte olduğumdan beri, o zamanlar çok bencil olduğumu biliyorum. Kendi ihtiyaçlarımı onunkilerin önüne koydum ve bu adil değildi." Bir an bunun üzerinde düşünür. "Bu gurur duyduğum bir şey değil, orası kesin."

Ona bakıyorum, zihnim karmakarışık.

"Yani, evet." Omuz silkiyor. "Bencilliğim yüzünden birinin kalbini kırmak en büyük pişmanlığım."

"Vay be." İçkimi yudumladım. "Sanırım bu her şeyi çözer." "Neyi hallettik?"

"Soruları tamamen geçemedin. Hayatındaki en büyük pişmanlık eski sevgilinden ayrılmak. Kırmızı bayrak, Nathan," diye cevap veriyorum. "Lanet olası kırmızı bayrak. Bir sürahi sangria içiyorum ve yemeğimi yiyorum, sonra da tuvalete gidiyormuş gibi yapıyorum ve bir daha geri dönmüyorum," diye cevap veriyorum ciddi davranmaya çalışarak. "Seni tanımak güzeldi."

Başını arkaya atıyor ve gülüyor. Derin, zengin ve içime bir şeyler işliyor. "Davranışlarımdan bahsediyorum. Robert'ı kaybetmekten değil... Bu yanlış oldu. Kendimde hayal kırıklığına uğradım, sonuçta değil." Uzanıp elimi tuttu. "Soru sorma hakkım var mı?"

"Ateş et. Seninkini ne kadar berbat ettiğini bildiğim için sorularım konusunda tamamen rahatım."

Kıkırdıyor. "Öyle de olmalısın." Düşünürken bir süre bana bakıyor ve sonunda cevap veriyor. "Beş yıl sonra kendini nerede görüyorsun?"

"Bu kadar mı? Milyon dolarlık sorunuz bu mu?" Gülüyorum. "Saçmalıyorsun, Mercer."

"Ne? Bu iyi bir soru." O da gülüyor. Bu Sangrılar doğrudan kafamıza gidiyor. "Ben ciddiylim." diye sıçradı. "Cevap ver."

"Peki." Aptalca gülümsedim. "Mutlu bir evliliğim olsun, bir çocuğum olsun ve bir diğeri de yolda olsun isterdim."

Bana bakıyor ve sanki sözlerimi algılıyormuş gibi yavaşça göz kırpmıyor.
Garip bir düşünce geldi aklıma. Bunu daha önce hiç konuşmamıştık.
"Çocuk istiyor musun, Nathan?"
"Umm." Duraksıyor. "Bunu gerçekten hiç düşünmedim."
Düşünüyormuş gibi kaşlarını çatıyor ve sonra omuz silkerek bana yumuşak
bir gülümseme veriyor. "Sanırım sen yanımdayken... her şey mümkün."
Kalbim kabarıyor.
"Berbat son cevabından sonra brownie puanı kazanma çaban bu mu?"
diye sordum.
"Yüzde yüz."
Bir kahkaha patlattık ve o da sangria sürahisini kaldırdı. "Bir tane
daha?" "Evet, lütfen."

Beş saat sonra, sahildeki tahta kaldırım boyunca el ele yürürken ay suyun
üzerinde dans ediyor. Otelimize dönüş yolundayız. Harika vakit geçirdik,
harika yemekler yedik ve bol bol güldük. Sadece üstesinden gelmemiz
gerektiğini hissettiğimiz dün gecenin garipliği geride kaldı. Bu gece farklı.
Sanki birlikte geçirdiğimiz zamanın tek bir anını bile boşa harcayamıyoruz.
Her konuşma, her konu, her kahkaha özel görünüyor.

"Harika bir ilk buluşma geçirdim," diyorum ona.
Nathan durdu ve beni kollarının arasına aldı. Eğiliyor ve beni usulca
öpüyor. "Beni de."
Okyanus esintisi üzerimizden geçerken yanak yanağa duruyoruz. Beni
tekrar öpüyor ve sonra yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Eve gitmeye hazır
mısın?"
Ona bakıyorum. "Öyleyim."
Dudakları tekrar dudaklarıma yapışıyor ve kollarının arasında eriyorum.
Bu çok doğru hissettiriyor.
Elimi tutuyor ve ani bir telaşla otele doğru yürümeye başlıyor.
"Acelen ne?" Ben soruyorum.
"Centilmenlik yapıyorum," diye cevap veriyor, beni çekiştirirken dikkati
dağılıyor. "Ha?" Kaşlarımı çatıyorum. "Centilmen acelesi mi?"
"Öyle." Yürümeye devam ediyor. "Sevgililerini sağ salim evlerine
ulaştırdıklarından emin oluyorlar."
"Peki beyefendiler sevgililerini eve getirdiklerinde ne yapıyorlar?"

Dönüp beni agresif bir şekilde kollarına alıyor ve neredeyse ayaklarımı yerden kesiyor. "Kötü şeyler." Boynumu ısıyor ve ben şaşkınlıkla yüksek sesle gülüyorum.

Sanırım bana kötü şeyler öğretmesi için kötü bir adam istedim. Bunun benim Nathan'ım olacağını hiç tahmin etmemiştim.

Beni o kadar sert çekiyor ki kolum neredeyse yuvasından çıkacak. On dakika sonra dairemizdeyiz ve Nathan beni yatak odasına sürüklüyor.

Bu noktaya kadar bana karşı sabırlı ve nazikti, ancak kontrolünün kaydığını hissediyorum. Artık otomatik pilota.

Beni kendisinden uzaklaştırıyor ve elbisemin fermuarını yavaşça indiriyor. Kalbim küt küt atıyor.

Elbisemi kalçalarımın üzerinden aşağı kaydırırken boynumu öpüyor. Dudakları dudaklarımın üzerinde oyalanıyor ve sonra sanki ne yaptığını hatırlamış gibi beni kendisine doğru döndürüyor ve hareketsiz tutuyor. Siyah, dantelli bir sütyen ve ona uygun bir G-string giymiştim.

Nathan beni daha önce böyle bir şey içinde görmemişti, en azından bu bağlamda. Gözleri vücudumda aşağıya doğru iniyor ve yüzüme doğru yükseldiğinde gözleri arzuyla parlıyor.

Kıpırdamadan duruyorum, hareket edemiyorum. Gözleri üzerimde gezinirken bakışlarının sıcaklığı tenimi yakıyor.

Böyle *çok* seksi.

Yatağa oturuyor ve bir bacağıma yanındaki yatağa kaldırıyor. Külotumu yana çekti ve beni oradan öptü.

"Seni ne kadar çok istediğimi biliyor musun, Eliza?" diye fısıldar.

Adımı söylediğini duymak, beni orada öptüğünü görmek... hepsi tüylerimi diken diken ediyor.

Uzanıp sütyenimi çıkarıyor ve sertleşmiş meme uçlarımı görünce gözleri kararıyor. Dudakları dudaklarımı kavrarken göğsümü avuçlarının içine alıyor.

Dili sanki bunu daha önce milyonlarca kez yapmış gibi zahmetsizce ağzımın içinde kayıyor -sanki başından beri bunu yapması gerekiyormuş gibi.

Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni sertçe öpüyor. Dizlerimin bağı çözülüyor neredeyse. Öpücüğündeki duygu kalbimi parçalıyor. Aramızdaki şefkatten etkilenererek usulca inliyorum.

Ayağa kalkıyor ve külotumu bacaklarımdan aşağı kaydırıyor, sonra da parmağının üzerinde döndürerek gözlerimin içine bakıyor.

Kıpırdamadan durup bir sonraki emrini bekliyorum. Onu hiç böyle görmemiştim. Nathan'ımın otoriter olduğunu hep biliyordum ama cinsel

baskınlığı bir sonraki

seviye.

Külotumu avucunun içinde sıkıyor ve derin derin içine çekmek için kaldırıyor ve gözlerim açılıyor. " ok güzel kokuyorsun."

Oh, cehennem....

Önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve daha derin nefes almak için cinsel organıma sokuluyor. "A ," diye inliyor bacağımı yatağın üzerine kaldırırken. Parmaklarıyla cinsel organımı ayırıyor ve kalın diliyle önce yumuşak, sonra daha sert ve daha sert yalıyor. Ba ım zevkle geriye düşüyor.

Ona  ıplak ihtiyacım var.

Uzanıp gömleğini omuzlarından çekiyor ve bacaklarımın arasından ona bakarken nefesimi tutuyorum.

Belden yukarısı çıplak, beni  alı tırırken omuzlarındaki kasların esnediğini görüyorum. Elini sıkarken karın kasları ışığı yakalıyor. Vücudumun ona verdiklerini yalarken gözleri kapalı.

Yüce Tanrım. Görülmeye değer bir manzara.

Gözleri benimkilere dikiliyor ve bir parmağını derinlere kaydırıyor. Onun etrafında kenetlenirken alt dudağımı ısırıyorum ve o da onaylayarak tıslıyor.

Bir parmak daha ekliyor ve ona neler yapabileceğimi göstermek istiyorum. Daha sert sıkıyorum ve çenesi titriyor, kontrol için savaşıyor. "Becer beni, Eliza."

"Planımız bu." Karanlık bir şekilde gülümsüyorum.

Bir anda ayağa kalktı ve beni yatağa fırlattı, bacaklarımı ayırdı ve kot pantolonunu yırttı, yavaşça kendini ok arken gözleri seksime sabitlendi. Sonundan meni damlıyor ve karnım takdirle sıkılıyor.

Önümdeki güzel erkek örneğine bakıyorum. Geniş omuzları ve göbeğinden bakımlı kasık kıllarına kadar uzanan koyu renk kıllarla kaplı dalgalı karnı. Kalın siki bacaklarının arasından ağır ağır sarkıyor ve dörtlü kasları dolgun ve güçlü. Akla gelen tek bir kelime var:

Viril.

Beni tekrar yalamak için eğiliyor ve ben daha fazla bekleyemiyorum, sadece onu içimde istiyorum. " imdi." Ona uzanıyorum. "Nathan, buraya gel."

Beni tekrar tekrar yalarken gözleri kapanıyor, o kadar güçlü bir zevk ki. O bu i te usta. Artık dayanamıyorum. Ona uzanıyorum. " imdi,

Nathan. Lütfen."

Altında kıvranıyorum, beni doldurması için yalvarıyorum.

Vücutuma tırmanıyor ve açık bacaklarımın arasına yerleşiyor. Aleti ıslak etimin arasından kayıyor.

Havada elektrik çatırdıyor. Hissedebiliyorum. Bu özel bir şey. "Becer beni," diyorum ağzımdan.

Gözlerinde ateş dans ediyor. Aşağı uzanıyor ve sikinin tabanını tutuyor.

Daha önce yattığım herkesten çok farklı. Cinsel gücü o kadar fazla ki her şeyi ele geçiriyor. Zor nefes alıyorum.

Aleti yavaşça açık seksimde aşağı yukarı kayıyor ve birbirimize bakarken ciddileşiyoruz ve parmaklarımı onun kirli sakallarında gezdiriyorum. On uzun yıl ve her şey buna bağlı. Zaman içinde daha derin bir seviyede bağlandığımız an - onun vücudu benimkinin içinde.

Hareketi tekrarlıyor ve kalçalarım onunla buluşmak için yataktan kalkıyor, bedenim daha derin bir bağlantının peşine düşüyor. Buna ihtiyacım var. *Acele et.*

İleriye doğru itiyor ve uç içeri giriyor. Ohh... biraz yanık.

Nathan'ın karanlık gözleri benimkileri tutuyor, tepkimi izliyor ve sonra hareketsiz duruyor.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

"Seni incitmek istemiyorum."

"Yapmayacaksın, bebeğim." Onu öperken gülümsüyorum. "Sana ihtiyacım var." "Seni incitirsem durmamı söyleyecek misin?"

"Söz veriyorum."

İleriye doğru itiyor ve ben yatağa gömülüyorum. Ah, tamam, bu yakıyor.

"Büyük mü?" Çekiniyorum.

"Küçük," diye fısıldıyor.

Dirseklerine dayanarak kendini benden uzak tutuyor, ileri doğru itiyor ve derinlere kayarken vücudumu yakıcı bir yanma hissi yırtıyor. Baskıyı hafifletmek için bacaklarım beline dolanıyor. *Siktirkkkk.*

Benim

adamım

büyük. Ouch.

Güm, güm, güm, kalbim atıyor. Duyularım aşırı yüklenmiş durumda ve birbirimize bakıyoruz. Bana yavaş, seksi bir gülümseme veriyor ve beni germek için pelvisinin etrafında dönüyor. Diğer yönde de daireler çiziyor ve ben bu hisse alışmaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum.

"Sorun olur mu?" diye soruyor dudaklarımı dudaklarına götürmeden önce. Tekrar diğer yöne doğru dönüyor ve bir zevk dalgası kanımı ısıtmaya başlıyor.

Bir cümle kuramadan, ellerimi kollarından yukarı ve geniş omuzlarının üzerinden kaydırırken başımı sallıyorum.

Yavaşça dışarı kayıyor ve sonra kendini tekrar içeri itiyor. Lezzetli dairesel hareketi tekrarlıyor ve vücudum onun etrafında gevşerken bir nem akışı hissediyorum. "İşte bu, bebeğim," diye nefes alıyor.

"Oh..." İnledim.

Beni tekrar öpüyor... tutkuyla, mükemmel bir şekilde ve onu kendime çekerken ellerim başının arkasına gidiyor.

"İyi hissettiriyor," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı. "Çok iyi."

Ellerimi sırtında ve arkasında gezdiriyorum. Vücudu benimkini çalıştırırken kaslarının kasıldığını hissedebiliyorum.

Daha fazlasını istiyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Bacaklarımı kaldırıyorum. "Daha sert."

Çenesini sıkıyor ve geri çekiyor. Hareketleri yavaş yavaş sertleşiyor. Huşu içinde ona gülümsüyorum. Tanrım, bu çok iyi.

Kalçalarını geri çekiyor ve sonra bana sertçe vuruyor. Cığerlerimdeki hava boşaldı ve irkildim.

"Oww," diye sızlanıyorum.

"Özür dilerim." Sanki kendini kontrol etmekte zorlanıyormuş gibi kaşlarını çatıyor. Hızını yavaşlatıyor. "Bu nasıl?" Pantolonunu indiriyor, alnında boncuk boncuk ter oluşmaya başlıyor.

Gülümsüyorum ve kocaman güzel dudaklarını öpmek için uzanıyorum. Bu adamı şu anda sevdiğimden daha fazla sevemezdim. Beni incittiği için çok endişeli.

Sırtım yataktan kalktı. Vücudum artık ıslak, esnek... ona açık.

Devam ediyoruz ve yatak sertleşmeye başlıyor.

"İşte bu," diye nefes nefese kaldım. "Oh, bu iyi, Nathe. Bana ver... *daha sert.*"

Sanki bu sözleri bekliyormuş gibi gözleri kararıyor. Kollarını dikleştirerek kendini yukarı kaldırıyor ve dizlerini iki yana açıyor. Sertçe vuruyor ve hava bedenimi terk ediyor.

Vay canına. Lanet olsun. Kahretsin.

Yatak onun derin, cezalandırıcı pompalarının gücüyle duvara çarpmaya başlıyor ve ben yıldızları görürken dayanmaktan başka bir şey yapamıyorum. Güzel yıldızların tüm lanet evreni.

Orgazmımın arttığını hissedebiliyorum ve vücudum titremeye başlıyor. Hayır, henüz değil.

Lütfen, henüz değil.

Kontrolünü kaybeden Nathan'ın gözleri yuvalarından fırlıyor.

"Eliza," diye inliyor. "Gelmen gerek amına koyayım." Bacağını omzuna doğru kaldırıyor ve dönüp şefkatle ayağını öpüyor.

Mükemmel bir şefkat anında birbirimize bakıyoruz.

Berraklık.

Bu çok fazla. Aramızdaki duygular çok güçlü ve ben bunu tutamıyorum. Vücudum sert bir şekilde sarsılıyor ve içimin derinliklerinde titriyorum.

Kontrolünü tamamen kaybediyor ve gerçekten sahip olmama izin veriyor ve sert bir şekilde boşalırken başını geriye doğru eğiyor ve inliyor.

Yüzü buruşuyor. Orgazm olduğunda çok güzel oluyor.

Nefes kesici. Duygularım tüm hücrelerimi doldururken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Birbirimize sımsıkı sarılıyoruz, kalplerimiz sert ve hızlı atıyor, uzun uzun öpüşüyoruz, sanki olacak başka bir yer ve yapacak başka bir şey yokmuş gibi. Bu gece Dünya'da olabileceğim onca yer varken, burada onunla bunu yapıyor olmak istiyorum.

Nathan yüzümü tutarken beni inceliyor. "Sen mükemmelsin," diye fısıldıyor. "Hayır. Sen mükemmelsin." Yumuşakça gülümsüyorum.

Beni tekrar tekrar öpüyor ve sonra hâlâ içimde yatan aletini esnetiyor.

"Seni seviyorum, Eliza," diye fısıldar. "Hem de çok."

Boğazımda bir yumru var. Gerçekten öyle. Bana olan sevgisini hissedebiliyorum. "Seni seviyorum, Nathe." Gülümsüyorum.

Başımı göğsüne koyuyorum ve o da bana s a r ı l ı y o r . Uykulu bir şekilde gülümsüyorum.

Artık geri dönüş yok. Bunu gerçekten yapıyoruz.

OceanofPDF.com

Eliza

YUVARLANDIM VE IRKILDIM. Ellerimin topuğunu göz çukurlarıma koyarken "Tanrım," diye fısıldıyorum. "Başım çatlıyor."

"Sikim gibi," diyor Nathan kuru bir sesle.

Soru sorarcasına ona bakıyorum. "Sikin kalkıyor mu?"

"Uh-huh." Bana yan gözle bakıyor. "Çılgın bir kaltak, minik bir kedicik, sangria ile sarhoş, onu sıkıştırmak isteyebileceğini düşündü."

Yüksek sesle güldüm. "Minik kedicik mi?"

Kıkırdıyor, üzerime yuvarlanıyor ve ellerimi başımın üzerinde tutuyor. "Tiny'i düzeltmenin tek bir yolu var." Dudakları boynuma iniyor ve beni ısıtıyor.

"Peki bu nasıl?" Dişlerinden kaçmaya çalışırken kıkırdıyorum.

"Onu eğit." Beni sertçe ısıtıyor ve kurtulmak için mücadele ederken yüksek sesle gülüyorum.

Bacağını benimkinin arasına koyuyor ve bacaklarımı birbirinden ayırdıktan sonra aralarında yuvarlanıyor.

"Sen de bu tatilde hiçbir şey yapmadan yatacağını sanıyordun, değil mi?"

Kıkırdıyorum. "Aslında yaptım. Neden? Ne planlamıştın?"

"Yapacağın tek şey..." Dişleri tekrar boynumu ısırırken bedenimin derinliklerine kayıyor ve ben tavana doğru gülümsüyorum. "Benim."

Üçüncü gecemizdi ve Nathan elimi tutup beni etrafında döndürdü. Geri dönüyorum ve bir gümbürtüyle vücuduna çarpıyorum ve yüksek sesle gülüyorum. Saatlerdir bu barda dans ediyoruz. Sahilden eve dönerken buraya uğramıştık. Akşam yemeği yedik ve şimdi plaj havlularımız ve güneş kremlerimiz yerde bir çantanın içinde, hayatımızın en güzel anlarını yaşıyoruz.

Nathan beni etrafında döndürüyor ve onun derin, kaygısız kahkahası iliklerime kadar işliyor. Bu tatil rüyaların gerçekleştiği yer.

Güzel restoranlarda yemek yedik ve Akdeniz'de yüzdük.

Yıldızların altında seviştik ve nefesimiz kesilene kadar seviştik. Nathan baygın, dikkatli, kuru, alaycı, komik, spontane... ve Aşık oldum. Tamamen, bütünüyle ve geri dönülmez bir şekilde aşığım.

Nathan Mercer ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey. Bunu daha önce hissetmeyecek kadar nasıl kör olabildim?

Restoranın dışındaki küçük masaya oturuyoruz. Arnavut kaldırımlı sokaklar ortaçağ görünümlü binalara ev sahipliği yapıyor. Öğleden sonra ve tatilimizin beşinci günü. Alcúdia kasabasına vardık.

"Gerçekten burada olduğumuza inanabiliyor musun, Nathan? Burası büyülü bir yer." Arkasına yaslandı ve şarabını yudumladı. "Öyle."

Broşürümü çıkarıp yüksek sesle okumaya başlıyorum. "Alcúdia'nın tarihi merkezi, Alcudia sakinlerini korumak için Kral Jaumex II tarafından 14th yüzyılda inşa edilen, Mallorca'nın tamamen korunmuş tek surlarıyla çevrilidir." Gülümsüyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum. "Ancak 16th yüzyılda şehre tekrar tekrar saldıran ve nüfusun çoğunun kaçmasına neden olan yağmacı korsanları uzak tutmaya yetmedi. Bugün, bu hareketli kasabanın bir zamanlar tamamen terk edilme tehlikesiyle karşı karşıya olduğuna inanmak zor. Neyse ki 1779 yılında limanın inşası Alcúdia'yı çöküşten kurtardı." Gözlerim büyüdü. "Yağmacı korsanlar. O zamanlar bu kasabanın nasıl olduğunu hayal edebiliyor musunuz?"

Nathan dinlerken gülümsüyor. Şarap kadehini tutarken yüzünde tuhaf bir ifade var, bacağına bileğinden çaprazlamış.

Broşürümü yere bıraktım. "Bu bakış da ne?"

"Bana kitap okumanı dinlemeye bayılıyorum."

"Sana broşür okumamı seviyor musun?" Sırıttıyorum.

"Evet." Kadehini dudaklarına götürürken usulca gülümsüyor. "Belki bir gün bana bizim hakkımızda bir hikâye okursun."

Hava aramızda dönerken gülümsüyorum. "Şey...." Bir hikâye düşünmeye çalışırken duraksıyorum. "Bir zamanlar Nathan ve Eliza adında iki güzel kuş varmış. Ve onlar çok iyi arkadaşlarmış. Uzun süre birbirlerini sevdiler ve birbirlerine baktılar."

Beni izliyor.

"Ve bir gün cesur olmaya ve aşık olmaya karar verdiler."

Yumuşakça gülümsüyor. "Peki o güzel kuşlara ne oldu?"

"Gün batımına doğru uçup gittiler ve sonsuza dek mutlu yaşadılar."

Masanın üzerinden elimi tutuyor ve parmak uçlarımı öpüyor. "Bu hikâyeyi sevdim."

"Ben de," diye fısıldadım. "Ben de."

Şezlonga uzanıyorum ve güneşe gülümsüyorum.

Her şeyi başlatan altın bikiniyi giyiyorum. Her gün giydim ve Nathan her gece çıkardı.

Tatilimizin yedinci günündeyiz. Yüzdük, yemek yedik, etrafı gördük ve yıldızların altında seviştik. Mayorka çok güzel.

Şu anda saat 19:00 ve güneş okyanusun üzerinde batmaya başlıyor. Sahilde margarita içiyoruz. Nathan telefonuyla konuşuyor, ben de tembel bir cennette uzanıyorum.

"Hey," diyor okurken. "Dairen yarın yerleşiyor." "Senin dairen," diye hatırlatıyorum ona.

"*Bizim* dairemiz." Beni izlerken içkisini yudumluyor. "Düşünüyordum da."

"Acıdı mı?" Yüzümü güneşe doğru eğip gözlerimi kapatırken soruyorum. "Ya ben...?"

Ona bakmak için tek gözümü açıyorum. "Ne yaparsan?"

"Ya senin yanına taşınırsam... kalıcı olarak?"

Birdenbire bu konuşmaya ilgi duyarak doğruluyorum. "Yani gerçek bir ilişkideki erkek arkadaş gibi mi?"

"Evet." Yüzünde bir gülümseme izi belirliyor ve sonra kıkırdıyor. "Gerçek bir ilişki." Kelimeleri tekrarlarlarken ağzını açıyor.

Gülümsememi gizlemek için alt dudağımı ısırıyorum. "Nathan Mercer, bana kız arkadaşın olup olmayacağımı mı soruyorsun?"

"Hayır." İçkisini gelişigüzel yudumlar. "Sen zaten benim kız arkadaşımsın. Ben sadece gerçekleri söylüyorum. Sana seni sevdiğimi söylediğimde sen de karşılık verdin, o zaman...." Omuz silkiyor, sanki neden bahsettiğini zaten bilmem gerekiyormuş gibi.

"Henüz bana sormadın." Sırıtiyorum.

İçkisini şezlonglarımızın arasındaki masaya bırakıyor ve dikkatini bana çeviriyor. "Eliza, benim kız arkadaşım olmak ister misin?"

"Bunu düşüneceğim," diye cevap veriyorum tekrar uzanırken.

"Tamam, bu kadar." Ayağa fırladı ve beni bir gelin gibi kollarının arasına aldı. "Bunu sen istedin." Suyu doğru adım atıyor.

"Ne için sordun?" Gülüyorum. "Beni yere bırak, insanlar izliyor." "Bir dakika içinde çok daha fazlasını görecekler."

"Ne gibi?" Gülüyorum.

"Kabul edene kadar seni suyun altında tutacağım."

Akdeniz'e doğru ilerlerken suyun midemle buluştuğunu hissettiğimde kahkahayı patlatıyorum.

Gülüşerek okyanusa düşüyoruz ve beni kollarına alıyor. Bacaklarım içgüdüsel olarak onun beline sarılıyor. Ten tene, sessizliğe gömülüyoruz. At kuyruğumu eliyle sarıyor ve gözlerimi onunkilerle buluşturmak için başımı geriye çekiyor. "Kız arkadaşım ol."

"Bunun karşılığında ne alacağım?" "Ben."

Tüm zamanların en harika ödülü.

Kalbim kabarıyor ve gülümseyip onu usulca öpüyorum. "Seni sevmem iyi bir şey."

"En iyisi bu."

Dudakları

benimkileri alıyor.

Ve bir anda benimle yaşayan bir erkek arkadaşım oldu.

Şu büyümeme bak.

Tatilimizin sekizinci günü ve masözün elleri sırtımda bir aşağı bir yukarı gezinirken gözlerimi kapatıyorum. Nathan kendi başına gitti ve ben de öğleden sonrayı spa'da geçirdim. Manikür ve pedikür yaptırdım ve şimdi de iki saatlik bir masajı bitiriyor. Bunu gerçekten yaşıyorum.

Burada işim bitince, gidip yeni bir randevu elbisesi alacağım. Nathan beni akşam yemeği ve dans için şık bir restorana götürecektir. Gerçekten özel bir şey istiyorum.

"İşte böyle." Masöz gülümser.

"Harikaydı," diyorum. "Çok teşekkür ederim." Giyiniyorum ve sokağa çıkmadan önce ödememi yapıyorum. Telefonum çalıyor, ekranda Brooke ismi belirliyor. Sinirden karnıma ağırlar giriyor. Nathan'la birlikte olduğumuzdan beri kimseyle konuşmamıştım.

"Merhaba."

"Aman Tanrım, bu bir felaket!" Brooke ağlıyor. "Neymiş o?" Yürürken kaşlarımı çatıyorum.

"Jolie çok fazla kombucca içti ve tamamen delirdi." Yürümeyi bıraktım. "Ne, neden?"

"Santiago'yu beceriyor ve onun kendisini çekmesine izin veriyor." "*Hayır!*" Nefesim kesildi.

"Hoşuna gittiğini düşünüyor; yalnızken onu izlediğini bilmenin onu tahrik ettiğini söylüyor."

Gözlerim büyüdü. "Sen ciddi misin?"

"Evet. Bu adamı tanımıyor bile ve şimdi birine gösterip göstermemesi umurunda değil. Oh, ve şunu dinle. Aralarında özel bir şey olduğunu düşünüyor, o adam aradıkları kişi olabilir."

"Aklını kaçırmış. Bu çok rahatsız edici."

"Onunla konuşmalısın."

"Dünyanın öbür ucundayım."

"Onu hemen arayın ve ne kadar aptalca ve sorumsuzca davrandığını söyleyin."

"O büyük bir kız."

"... milyonlarca erkeğin mastürbasyon yapması için bir porno sitesine yüklendiğinde pişman olacağı büyük bir hata yapıyor. Halka açık bir kova haline gelecek."

Bu korkunç benzetme karşısında irkildim. "Bunu hiç düşünmemiş. Yani, onunla yatmak istiyorsa anlarım. Ama bunu filme almasına izin vermek

herkese açıkça gösterdiğini bildiği halde. Yani... ne oluyor?" Fısıldıyorum.

"Demek istediğim tam olarak bu. Onunla konuşmalısın." "Bunu neden ben yapmak zorundayım?"

"Çünkü beni dinlemiyor. Benim namuslu olduğumu ve anlamadığımı düşünüyor. Bu konuda büyük bir kavga ettik ama arkadaşları olarak ona göz kulak olmak bizim sorumluluğumuz... o istemese bile."

Gözlerimi deviriyorum. "Tamam, evet, haklısın.

Onu arayacağım." "Beni ara ve ne dediğini söyle."

Telefonu kapattım ve Jolie'nin numarasını çevirdim.

"Merhaba," diye aniden cevap veriyor. "Santiago'nun kötü bir fikir olduğunu söylemek için aradıysanız, sizinle konuşmak istemiyorum."

Yaltaklanıyorum, Tanrım, bu konuda gerçekten kararlı. "Hayır," diye çıkışıyorum. "Merhaba demek için aradım, sürtük."

"Ah. Özür dilerim. Brooke'un kulağına girdiğini sanıyordum. Merhaba. " Kendimi suçlu hissederek gözlerimi deviriyorum, Brooke kulağımın dibindeydi.

"Tatil nasıl gidiyor?"

Yüzümde kocaman bir gülümseme belirliyor. "İnanılmaz. " Ona Nathan ve benden bahsetsem mi bilemiyorum. Hayır, yüz yüze anlatmak için bekleyeceğim. "Mayorka çok güzel. Buraya gelmelisin; gerçekten inanılmaz."

"Ölmeden önce yapılacaklar listeme ekleyeceğim."

"Ee, Brooke ve Santiago hakkında ne diyorsun?" Bir banka otururken soruyorum.

"Onunla görüşmeye başladım ve aman Tanrım, Eliza, o harika biri." "Şu porno adam mı?" Kaşlarımı çattım.

"Evet, ama ne var biliyor musun? Dürüstlüğünü takdir ediyorum."

Burada anlayışlı olmaya çalışmalıyım. "Şey... Sanırım."

"Aramızda dürüstlük duygusu var ve gerçekten daha derin bir seviyede bağlantı kuruyoruz."

Burnumun köprüsünü çimdikliyorum. Brooke tamamen haklı: Jolie burada aklını kaçırmış. "Peki, onunla yatıyor muydun?"

"Evet. Lanet olsun, o kadar ateşli ki dayanamıyorum."

"Doğru."

"Ve orgazmlar."

"Seni filme mi çekiyor?"

"Evet, ama kimseye göstermeyecek." "Jo," diye iç geçirdim.

"Bunu benim için mahvetme."

"Sadece söylüyorum. Bu biraz kırmızı bir bayrak, anlıyor musun? Ve arkadaşım olarak buradaki potansiyel tehlikelere dikkat çekmem gerekiyor. Sadece iyi bir arkadaş olmaya çalışıyorum."

Ağır ağır nefes veriyor. "Biliyorum."

"Bakın," diye bir çözüm bulmaya çalışıyorum, "neden seks yaparken kendinizi telefonunuza ya da kameranıza çekmiyorsunuz? Böylece film sizin elinizde olur."

"Hmm... belki."

"Sadece onu tanımadığınızı ve bu görüntülerle ne yapacağını bilmediğinizi söylüyorum. Gelecekteki çocuklarının yıllar sonra annelerinin porno sitelerinde seviştiğini görmesini gerçekten istiyor musun?"

Sessiz kalıyor ve sözlerimin onda yankı bulduğunu biliyorum.

"Bak, senin ve onun iyi vakit geçirmenizden yanayım. Eğlenin. Beynini sakin. Ama kendini koru. Barlarda başka kadınlarla sikişirken çekilmiş görüntülerini göstererek kız tavlayan erkekler... onlar gerçekten koca olacak tipler değildir."

"Bu onun geçmişi, Lize."

"Biliyorum bebeğim, her şey geride kalmış olabilir ama arkadaşın olarak seninle bu konuşmayı yapmak zorundayım."

"Sanırım." İç çekiyor.

"Bak, ödünç alabileceğin bir video kameram var. Evimin anahtarı sende var. Git ve al. Çamaşır dolabımın en üst rafında. Böylece görüntülerin sahibi sen olursun, o değil. Riskler azalır. Bu mükemmel bir çözüm."

"Gerçekten mi?"

Gülümsüyorum. Nathan çıldıracak ve o geri verir vermez kamerayı çöpe atacak, ama her neyse. "Elbette."

"Teşekkürler,

Lize." "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

"Prezervatif takıyorsun, değil mi?"

"Hoşça kal, Eliza." Telefon kapandı ve ben kıkırdadım. Bu biraz zorlama olmuş olabilir.

Saat 17:00'yi biraz geçe dairemize döndüğümde Nathan'ı balkonda otururken buluyorum. Müzik çalıyor ve elinde Corona birasıyla okyanusa bakıyor. Dönüyor ve bana yavaş, seksi bir gülümseme fırlatıyor. Şimdi bana bakışı, eskiden bana bakışından çok farklı. Odanın öbür ucundan hayranlığını hissedebiliyorum.

"Merhaba." Ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü.

"Merhaba." Onu öpüyorum ve o da elini arkama kaydırıp sıkıyor.

"Masaj nasıldı?" diye soruyor.

"Cennet gibi." Birasını ondan aldım ve bir yudum içtim. "Öğleden sonran nasıldı?"

"Güzel." Gülümsüyor. "Sana bir hediye aldım." "Aldınız mı?"

Gömleğini kaldırdığında göğüs kafesinin yan tarafında, vücudunun ön tarafına doğru uçan uzun kanatlı üç kuş dövmesi ortaya çıkıyor. Arkada bir, önde iki kuş var. Kızarmış ve şişmiş ama güzelliği gizlenemiyor.

Gözlerim açılıyor ve onunkilere doğru yükseliyor.

Öndeki iki kuşu işaret ediyor. "Bunlar senin hikayendeki iki kuş."

Aptalca gülümsedim. "Sen ve ben mi?"

Beni usulca öpüyor. "Gün batımına doğru uçuyoruz."

Ağzım açık kalıyor. "Nathe," diye fısıldıyorum hayretle. Arkadaki diğer kırlangıcı gösteriyorum. "Bu kim?"

"Geride bıraktığım hayat."

Gözlerim ona dikildi, bu ne anlama geliyor? Bu ifadeyi düşünürken bir an için ona bakıyorum. Bu onu rahatsız ediyor mu?

"Bu iyi mi... o hayatı geride bıraktın mı?"

Saçımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırırken "Sanki hiç olmamış gibi," diye fısıldıyor.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Seni seviyorum

Nathe," diye fısıldıyorum. "Hem de çok." Beni usulca öpüyor

ve sıkıca sarılıyor. "Ben de seni seviyorum bebeğim."

Uzun bir süre birbirimizin kollarında duruyoruz. Kendimi ona çok yakın hissediyorum... sanki o da benim bir parçammış gibi - kalpleriyle birbirine bağlı iki ruh.

"Aramızdakini şimdiye kadar nasıl görmedim?" diye soruyorum. "Bu olmadan nasıl yaşadık?"

"Bilmiyorum." Kıkırdıyor ve beni daha yakına çekiyor. "Sanırım her zaman bir şekilde biliyorduk ama işaretleri okuyamayacak kadar aptaldık."

Dudakları dudaklarımı alıyor ve öpücüğü yavaş, şefkatli ve erotik. Dili açık dudaklarımın arasından kayıyor ve aklıma bir fikir geldiğinde onlara karşı gülümsüyorum. "Dövmeyi lekelersek ne olur?"

"Bilmiyorum ama denemekten mutluluk duyarım." Muzipçe bir kaşını kaldırıyor.

Kıkırdıyorum ve keskin bir hareketle beni kaldırıp omzunun üzerinden atıyor. Yatak odasına giriyor ve ben gülerken ellerimi sırtının alt kısmına koyuyorum.

Beni yatağa fırlatıyor ve zıplarken yüksek sesle gülüyorum. Gömleğini başının üzerinden kaldırıyor ve nefesim kesiliyor. Teni zeytin rengine ve güneşten bronzlaşmış. Kasları gövdesini dalgalandırıyor ve yeni sanat eserinin de eklenmesiyle...

Daha önce böyle bir şey görmüş müydüm bilmiyorum.... "Çok güzelsin," diye fısıldıyorum ona huşu içinde.

Pantolonunu indiriyor. Kalın siki bacaklarının arasından ağır ağır sarkıyor ve nefesim kesiliyor. Nathan'ı kaç kez soyunurken izlersem izleyeyim, bunu asla hafife almayacağım.

Benim için soyunuyor olması kelimelerin ötesinde.

Aletini eline alıyor ve karanlık gözleri benimkileri tutarken yavaşça okşuyor.

Sırtım yataktan kalkıyor ve bacaklarım içgüdüsel olarak açılıyor. Nathan eğilip elbisemi başımın üzerinden kaldırıyor ve gözleri altın rengi bikini altlarıma takılıyor.

"Seni benim için kaç kez böyle yatağa uzanmış hayal ettiğimi biliyor musun?" İki parmağını külotumun altından geçirip cinsel organımda gezdiriyor. Sonra onları ağzına sokuyor. Parmaklarını sertçe emerken yanakları çukurlaşıyor.

Kalbim daha hızlı atıyor. Nathan'ın yaramaz tarafı en büyük afrodisyak. "Tadın çok güzel, Eliza."

Gözlerim onunkilere kilitlenmişken bacaklarımı şiltenin üzerinde duracak şekilde açtım.

Karanlık bir şekilde gülümsüyor ve işaretimi alarak bikininin altını kaydırarak çıkarıp yana fırlatıyor. İri elleriyle kalçalarımı birbirinden ayırıyor ve başını eğiyor. Kalın dili cinsel organımda geziniyor ve gözleri zevkle kapanıyor.

"Bunu yapmayı ne kadar sevdiğimi tahmin bile edemezsin," diye mırıldanıyor seksimin içine.

Sırtım yataktan kalkıyor. "Oldukça eminim." Parmaklarımı saçlarında gezdirirken gülümsüyorum.

Nathan'ın yeni bağımlılığı üzerime çöküyor. Uyanıyorum ve o orada. Uykuya dalıyorum, o orada. Beni kaç kez diliyle boşalttığını bilmiyorum ama lanet olsun... Bağımlı olan tek kişi o değil.

Üç kalın parmağını seksimin derinliklerine kaydırırken dilini oynatıyor ve ben gırtlaktan bir inilti çıkarırken bacaklarım havaya kalkıyor.

Eliyle beni sertçe pompalıyor ve yatak duvara çarpıyor.

İşte yine başlıyoruz.

Siktir, evet.

Uçaktan tek sıra halinde çıkıyoruz ve içimi bir hüznün kaplıyor. Artık Mayorka yok. Cennet gibi tatilimiz sona erdi. Ama ben eve deliler gibi aşık olduğum bir erkek arkadaşım ile döndüm. Birlikte heyecan verici bir geleceğimiz var.

Gümrükten geçip valizlerimizi aldıktan sonra otoparka doğru yola çıkıyoruz.

"Bu uçuş tam bir katil." İç
çektim. "Kesinlikle öyle."

Arabaya gidiyoruz ve Nathan kolunu bana doluyor ve bir öpücük için beni kendine çekiyor. Bir bakıyorum Brooke'un işten arkadaşı bize doğru yürüyor. Hemen Nathan'dan geri çekiliyorum. Kahretsin, kızlara söylemedim ve henüz kimsenin bilmesini istemiyorum.

"Ne yapıyorsun?" Kaşlarını çatıyor.

"Amanda hemen şurada." Çenemle onu işaret ediyorum. Amanda dünyanın en büyük dedikoducusu. Eğer öğrenirse bunu New York Times'ın baş sayfasına da koyabiliriz.

"Yani?" Kaşlarını
çatıyor. "Sadece-"

"Eliza, Nathan, merhaba," diye sözümü kesiyor Amanda bize
yaklaşırken.

"Merhaba." Gülümsüyorum. Kahretsin, siktir git, meşgul vücut. Kızlara kendim söylemek istiyorum. Onlara yüz yüze söyleme fırsatı bulmadan önce bunu ondan duymalarını istemiyorum. "Mayorka'dan yeni döndük."

Belki soru sormaz.

Nathan öne çıkıyor ve kolunu bana dolayarak beni kendine doğru çekiyor. "Merhaba Amanda." Gülümsüyor.

Kahretsin.

"Merhaba, Nathan." Amanda aramıza bakarken kaşlarını çatıyor. "Siz ikiniz şimdi birlikte misiniz?"

Nathan cevap vermeye fırsat bulamadan "Hayır," diye çıkışıyorum. "Hâlâ en iyi arkadaşlarız, sadece tatile falan birlikte gidiyoruz." Gülüyormuş gibi yapıyorum. Kahretsin, yalan söylemek rahatsız edici. "Burada yeni bir şey yok."

Nathan yine de kaşlarını çatarak bana bakıyor. Çılgılık atıyorum. Kahretsin, bu çok kötü bir zamanlama, sürtük.

"Güzel." Amanda sanki burada bir şeylerin ters gittiğini sezmiş gibi aramızda dolaşırken gülümsüyor.

Nathan'ın bakışları yere düşüyor ve çenesi titriyor. Kızgın... *Siktir.*

"Gerçekten çok acelemiz var. Hoşça kal Amanda," diyorum arabaya binmek için yürürken. "Seni gördüğüme sevindim."

Amanda el sallarken gülümsüyor. Hesapçı gözleri hâlâ bizi değerlendiriyor ve sonunda yürüyüp gidiyor.

Defol git, köstebek.

Nathan arabanın tavanından bana dik dik bakıyor.

"Ona bunu söyledim çünkü henüz birlikte olduğumuzu kimsenin bilmesini istemiyorum," diye fısıldıyorum.

"Benden utanıyor musun?"

OceanofPDF.com

Eliza

"NE? HAYIR." Alay ediyorum. "Ben sadece... henüz arkadaşlarımıza ya da ailelerimize söylemedik. Bunu bizden öğrenmelerini istiyorum, dedikodu yoluyla değil."

Cevabımdan etkilenmemiş gibi gözlerini kısıyor. Bavulları bagaja atıyor ve arabaya biniyoruz. Arabayı kenara çekiyor ve çenesi öfkeyle titrerken otoparka doğru ilerliyoruz.

Gözlerim onunla yol arasında gidip geliyor. "Nathan, bu konuda ciddi kızılgın olamazsın."

Direksiyonu iki eliyle kavrarken gözlerini yola diyor. "Önce arkadaşlarımıza söylemek istiyorum."

"Peki bu ne zaman olacak, Eliza?" Tersledi. "Birbirinizin ne zaman osurduğunu bildiğinize göre, bunu yapmak için onları Mayorka'dan çağıracağınızı sanıyordum."

Gözlerimi deviriyorum. "Dramatik davranıyorsun."

"Dramatik mi? Biz Mayorka'dayken April ya da arkadaşlarınla konuştun mu Eliza?"

"Söyledim ama bunu onlara şahsen söylemek istiyorum."

Gözleri benimle yol arasında gidip geliyor. "Sebebin bu olduğuna emin misin?"

"Tabii ki nedeni bu," diye karşılık veriyorum ama değil. Yakınından bile geçmiyor. Gerçek şu ki, bunu nasıl karşılayacaklarından emin değilim ve törenime gölge düşürmelerini istemiyorum. April'ın bunu destekleyeceğini biliyorum ama geçen sefer

Nathan ve benim hakkımda konuşurken ona Stephanie'den bahsediyordum. Nathan'ın beni tatile gitmem için zorladığı izlenimini vermek istemedim.

"Onlara yarın söylerim." Öfkeyle kollarımı kavuşturuyorum. "Tatil sonrası ışıltımı nasıl mahvedeceğini çok iyi biliyorsun."

Yüzünü tiksintiyle buruşturuyor. "Her şey seninle ilgili, değil mi?" "Bu da ne demek oluyor?"

Başını sağa sola sallıyor. "*Ve kimsenin birlikte olduğumuzu bilmesini istemiyorum.*" Direksiyona vuruyor. "Birinin tatil sonrası ışıltısını mahvetmekten mi bahsetmek istiyorsun, hadi bu cümle hakkında konuşalım, olur mu?"

Gözlerimi deviriyorum. "Bağlamından kopardın Nathan, bunu sen de biliyorsun. Onlara duyduğum saygıdan dolayı önce arkadaşlarımıza ve ailemize söylemek istiyorum. Bu konuyu uzatmayı bırak. Beni kızdırmaya başlıyorsun."

Yolla benim aramda gidip gelirken gözleri yuvalarından fırlıyor. "Zaten çok kızgıyım, Eliza. Benimle konuşma."

"Güzel!" Ben de karşılık verdim.

"Konuşmayacağım. Benimle konuşma." "Merak etme, konuşmayacağım."

Ben kollarımı kavuşturuyorum, o da hızla köşeyi dönüyor.

"Yavaşla!" Tutunduğum gibi çırpınıyorum. "Manyak gibi sürüyorsun."

"Bana nasıl araba kullanacağımı söyleme." Homurdanıyor.

"Eğer ölürsem yarın kızlara bizden bahsedemem, değil mi?"

Yüzünü buruşturuyor ve kendi kendine bir şeyler mırıldandığını görebiliyorum.

"Ne?" Dedim.

Yola bakarken sessizliğini koruyor.

"Hadi, söyle."

"İlişkimizin sadece seninle ilgili olduğunu mu düşünüyorsun merak ediyorum."

"Ne?" Yüzümü buruşturuyorum, lanet olsun hala o konuda, şimdi neden bahsediyor?

"Alex'e birlikte olduğumuzu söyledim bile. Tatilimizin heyecanıyla onu aradım. Utanacak hiçbir şeyim yok. Arkadaşlarınla konuştun ve bilerek onlara söylemedin."

Gözlerimi deviriyorum ve koltuğa geri yaslanıyorum. "Kapa çeneni, benimle konuşmaman gerekiyordu. Yap şunu."

"Dikkat et," diye uyarıyor.

"Sadece bir kavga arıyorsun ve bulamayacaksın. Sana sebebini söyledim, şimdi kes şunu. On beş saattir yoldayım, Nathan,

ve uğraşmak istediğim son şey senin drammatizmindir."

Yolu izlerken gözlerini kısar.

Gülümsememi bastırmak için dudağımı ısırıyorum. İşte orada... benim huysuz Nathan'ım. Ortaya çıkmasının ne kadar süreceğini merak ediyordum.

Güle güle, tatil aşk balonu. Gerçeğe hoş geldin, Eliza.

Düşün sesine uyandım ve iyice gerindim. Oh adamım... spor salonu.

Saate bakıyorum ve saatin 05:30

olduğunu görüyorum. Rutine geri

dönmek istemiyorum.

Nathan dün gece benimle hiç konuşmadı ve birbirimize sırtımızı dönerek uyuduk.

Birbirine bağlı geçen iki haftanın bedeli ağır

oldu. Tavana uykulu bir şekilde gülümsüyorum.

Gerçeklik ısırıyor.

Düşün kapandığını duyuyorum ve birkaç dakika sonra belinde bir havluyla içeri giriyor. Gardıroptan takım elbisesini aldığında gözleri bana takılıyor.

"Merhaba." Gülümsüyorum.

"Günaydın Eliza," diyor

soğukkanlılıkla. "Hâlâ benden nefret

ediyor musun?" Şakacı bir şekilde

soruyorum.

"Aslında var." Takım elbise çantasının fermuarını açıyor ve oturma alanına çıkmadan önce takım elbiseyi çıkarıyor.

Harika, beni süründürecek. Bir süre uzanıyorum, giyinirken hareket etmesini dinliyorum ve sonra kahve makinesinin açıldığını duyuyorum. İşte bu kadar. Kalktım. Oturma odasına çıplak bir şekilde girdiğimde Dr. Mercer'ı tüm ihtişamıyla görüyorum; üzerinde tam oturan lacivert bir takım elbise, bembeyaz bir gömlek, çizgili bir kravat, her zamanki pahalı ayakkabıları ve kalın tasarım saatiyle. Saçları biraz kıvrılmış ve mükemmel bir şekilde dağılmış. Nefis kokuyor. Nathan'ın işe giderken sürdüğü tıraş losyonu tüm kadın hastalarını hipnotize ediyor olmalı. Kimi kandırıyorum ki? Onunla temas eden herkesi hipnotize eder.

Ona sarılırken ellerimi takım elbisesinin altında gezdiriyorum. "Nathe, dün gece için özür dilerim."

Bana bakıyor ama kollarını bana dolamıyor.

"Kulağa öyle gelmesini istememiştim. Yanlış anlaşıldı." Ayak parmaklarımın ucuna kalktım ve onun kocaman, güzel dudaklarını öptüm. "Seni seviyorum."

"Hoşuma gitmedi."

Parmaklarımı kirli sakallarında gezdirirken onu tekrar öpüyorum ve iri mavi gözlerine bakıyorum. "Özür dilerim. Kulağa nasıl geldiğinin farkındayım. Bugün herkese bizden bahsedeceğim. Onları görmek için sabırsızlanıyorum."

Bana orantısız bir gülümseme veriyor ve elleri arkama doğru kayıyor ve eğilip beni öpüyor, dudaklarımız birbirinin üzerinde geziniyor. "Tamam."

Kravatını düzelttim ve omuzlarının tozunu aldım. "Bu gece bunu telafi edeceğim."

"Bunu nasıl yapacaksın?"

Dudaklarımı kulağına götürüyorum. "Sikini çok iyi yalayacağım," diye nefes alıyorum.

Gözleri kararırken sırtıyor. Eli vücudumda yukarı doğru kayıyor ve göğsümü kavırıyor. Meme ucumu sertçe sıkıyor ve yüzümü tutup yana çeviriyor. Sonra kulağımı ısıyor. Tüylerim diken diken oluyor. "Bunu dört gözle bekliyorum."

Beni agresif bir şekilde öpüyor. Dili güç ve istekle dolu ve oh... hadi yatağa dönelim.

"Güle güle, Eliza." Evrak çantasını alır ve başka bir şey söylemeden dışarı çıkar. Kapı arkasından tıkırdayarak kapandı. Ayağa kalkıp yüzümde aptalca bir gülümsemeyle bir süre arkasına bakıyorum.

O adamı seviyorum.

Sabah 7:00'de hastaneye geldim. Henry bugün ameliyatta olduğu için özel hastanedeki ofisinde çalışıyorum. Asansörle kendi katıma çıkıyorum ve ofise doğru ilerliyorum. Henry dizüstü bilgisayarını açmış masasında oturuyor.

"Hey, işte orada." Mutlu bir şekilde gülümsüyor. "Çok şükür döndün." "Merhaba." Heyecanlı tepkisine gülüyorum.

"Yolculuk nasıldı?"

"Oh, çok güzel. Mayorka çok güzel. Bir gün gitmelisin."

Dizüstü bilgisayarına dönüp bir şeyler yazıyor. "Bence bu daha çok romantik bir kaçamak, değil mi?"

"Hayır, bekarlar da." Kaşlarımı çattım. Bir dakika, kızlar kız arkadaşı olduğundan bahsetti, "Artık kız arkadaşınla birlikte değil misin?"

"Hayır." Sanki hayal kırıklığına uğramış gibi dudaklarını büküyor. "Sen dünyanın öbür ucunda aşk kuşu olurken, ben burada dört yıllık kız arkadaşımдан ayrılıyordum. Zor bir iki hafta oldu."

"Oh, hayır." Yanındaki koltuğa yığıldım. "Ne oldu?"

"Şey." Omuz silkiyor. "Bana evlenmem için baskı yapıyordu ve ben de biriyle evlenmek bu kadar yanlış geliyorsa, belki de doğru kişi o değildir diye düşündüm."

"Bu berbat. Özür dilerim."

Hüzünle gülümsüyor. "Sorun değil. Olur böyle şeyler, değil mi?" "Olur." O günkü ameliyat kâğıdına bakıyorum.

"En azından bugün birinin burnunu kıracaksın." Gülümsüyorum.

Kıkırdıyor. "Bu doğru, biliyorum. O pisliği parçalamak iyi hissettirecek."

Gülüyorum. "Kafeteryadan kahve ister misin?"

"Sadece kendine bir tane alacaksan. Ama alt kattaki kafeye git. Bu kattaki boktan bir yer."

"Biliyorum, geçen seferden hatırlıyorum. Neden beni uyarmadın? Bir dakika içinde döneceğim."

Birinci kata inip kafeteryaya doğru ilerliyorum. Kahvelerimizi sipariş ediyorum ve ayakta bekliyorum. Başımı kaldırdığımda Nathan'ın dört stajyeriyle birlikte koridorda yürüdüğünü görüyorum. Hepsi onu dinlerken konuşuyor ve her kelimesine kilitleniyorlar. Onu izlerken gülümsüyorum. Bir şeyi derinlemesine açıklıyor, konuşurken hareketli el hareketleri yapıyor. Onları bir odaya yönlendiriyor ve hepsi içeri giriyor. Koridorda birini görünce durdu.

Bir kadın ona yaklaşırken izliyorum. Ona bir şey söylüyor ve ikisi de gülüyor. Onunla daha önce tanışmıştım. O bir doktor. Güzel de. Gittiğimiz bazı balolara katılır. Adını unuttum ama. Birkaç dakika gülmeye ve konuşmaya devam ettiler. Nathan bir şey söylüyor ve kız onun üst kolunu okşuyor. Vücut dili flört eder gibiydi.

Bir süre izliyorum, gözlerim onlara sabitlenmiş, sonra adam bir şey söylüyor ve kadın yüksek sesle gülüyor. Asansöre adım atıyor, başka bir şey söylüyor ve kadın yine yüksek sesle gülüyor. Bu kadar komik olan ne, sürtük?

Kulaklarımda kıskanç kalp atışlarımı duymaya başladım.

"Eliza için kahve" sözleriyle hayalimden koptum.

Kahvemi alıyorum ve dönüp koridora bakıyorum. Aynı flörtöz kadın şimdi başka bir doktorla konuşuyor ve onunla da gülüyor. Bu sadece onun kişiliği olmalı. Omuzlarımı silkiyorum ve yukarı çıkıyorum.

Bu kıskançlık olayı yeni. Artık kadınlara ilgi duyduğunu bildiğim için, kale direkleri tekrar yer değiştirdi. Arkadaşlarıyla olan her ilişkisi yeni ve bu beni artık herkese karşı temkinli yapıyor. Bu kıskançlığı kesip atmam gerektiğini biliyorum; bundan iyi bir şey çıkmaz. Yukarı çıktığımda Henry'nin hâlâ bilgisayarında çalıştığını görüyorum.

"Bu sabah sadece üç ameliyatımız var ve sonra günü sonlandıracağız. Erkenden."

Masama otururken söyledim. "Toplanmaya başlamalıyım. Bu hafta taşınıyorum."

"Nereye?"

"Şehrin diğer tarafında. Nathan yeni bir ev aldı."

"Güzelmiş."

"Hareket kısmı değil." İç çekiyorum. "Bundan korkuyorum."

"Doğru. Öğle yemeği için İtalyan yemeği yemek ister misin? Canım karbonhidrat çekiyor."

"Gelemem, öğle yemeği için arkadaşlarımla buluşacağım." Bilgisayarımı açıyorum. "Ve ayrıca, tamamen sarhoşum. Zayıflama operasyonu bugün başlıyor yoksa bu sandalyeye daha fazla sığamayacağım."

Kıkırdıyor. "Tamam, ikimize yetecek kadar yiyeceğim." Genişçe gülümsüyorum. "Anlaştık."

Kafede oturmuş Brooke ve Jolie'yi bekliyordum. Onlara olan biten her şeyi anlatacağım için gerginim. Onları çok özledim ve umarım onlar da benim kadar heyecanlıdırlar. Bugün April'la konuştum ve o da çok heyecanlı. Onları şahsen görene kadar anne ve babama söylemeyeceğim.

Brooke ve Jolie içeri giriyor ve Jolie'nin güldüğünü duyabiliyorum.

"Merhaba." İkisi de beni öpüyor ve koltuklarına çöküyorlar. "Mayorka nasıldı?" Brooke gülümsüyor.

"Bronzluğuna bak," diye övünüyor Jolie. "Çok tazelenmiş görünüyorsun." "Harikaydı ve çok tazelendim."

Garson kız geldi. "Siparişinizi alabilir miyim?" Seçenekleri hızlıca taradım.

"Haşlanmış tavuklu Yunan salatası ve maden suyu alayım lütfen," diyorum.

"Oh, ben de," diyor Jolie.

"Ben, üç," diye araya giriyor Brooke. "Ama onun yerine bir diyet kola alabilir miyim?" "Elbette." Garson bizi yalnız bırakıyor.

Mayorka ve burada olup bitenler hakkında birkaç dakika sohbet ediyoruz.

Arkadaşlarıma dönüyorum; bunu nasıl ifade etmeliyim.... Saptırmayla başlayacağım, "Santiago nasıl?"

"Onu cesaretlendirme." Brooke alay ediyor.

Jolie gözlerini devirir. "Kendine bu kadar iyi bir seks bul ve sonra karşılaştırabilirsin, tamam mı?"

"Gerçekten iyi mi?" Sırıtiyorum.

"Şaka bile yapmıyorum, Eliza." Masanın üzerinden elimi tutuyor. "Orgazm çok iyi olduğu için seksten sonra yarım saat boyunca bacaklarım jöle gibi oluyor. Tuvalete gitmek için bile kalkamıyorum."

"Sen tuvalete giderken seni filme alıyor mu?" Brooke soğukkanlı bir şekilde soruyor. "Hayır, ama geçen gece benden üzerine işememi istedi."

"Tanrım," diye ağlıyor Brooke. "Ne oluyor lan?" Bir kahkaha patlattım. "Ciddi misin sen?"

Garson kız içkilerimizi masaya koydu. "Teşekkürler," diye cevap veriyoruz hepimiz. "Bilirsiniz, fişkırtmak gibi." Jolie omuz silkiyor.

Brooke daha da yaklaşırken gözleri açılıyor. "Ne demek istiyorsun, fişkırtmak gibi mi?"

"Sakın bana fişkırtmanın ne olduğunu bilmediğini söyleme?" Jolie fısıldıyor. "Kimsin sen? Siktiğimin Theresa'sı mı?" Dikkatini bana çeviriyor. "Fişkırtmayı biliyorsun, değil mi?"

"Evet." Kaşlarımı çatıyorum. "Herkes fişkırtmanın ne olduğunu bilir ama gerçek fişkırtmanın porno fişkırtmasından farklı olduğunu düşünüyorum."

Jolie çatalını bana doğrultuyor. "Doğru, ben de öyle. İşte soru burada yatıyor."

Brooke ikimizin arasına bakarken kaşlarını çatıyor. "Sen neden bahsediyorsun?" Salatalarımız önümüzdeki masaya konuyor.

"Teşekkürler."

Açıklamaya devam ediyorum, "Yani bazı kadınlar orgazm olduklarında amlarından boşalırlar."

Brooke tiksintiyle yüzünü buruşturuyor. "Ne... istiridye kabuğu gibi mi?"

Jolie ve ben gülüyoruz. "Evet, aynen."

"Ama pornoda," diye açıklıyorum, "kadınlar götten alırken işiyorlar ya da sikilirken işiyorlar."

"Neden biri sevişirken işemek ister ki?" Brooke utanarak fısıldıyor. "Bu çok yanlış ve lanet çarşafı kim temizliyor?"

"Bunun tahrik edici olması gerekiyordu." Jolie omuz silkiyor. "Tanrım, Brooke, gerçekten daha fazla dışarı çıkmalısın."

Brooke gözlerini genişletir. "Belli ki."

"Her neyse," diyor Jolie. "Üzerine fıskırtmamı istiyor."

"Yapacak mısın?" Çekiniyorum.

"Evet." Omuz silkiyor. "Neden olmasın?" Salatasından bir çatal alıyor. "Ve dün gece bana arkadaşının yatakta bize katılmasını isteyip istemediğimi sordu."

Brooke ve ben şaşkın şaşkın ona bakıyoruz.

"Kimsin sen?" Brooke şakaklarını tutuyor. "Bu adamla uğraşamam. Beni strese sokuyor."

"Biliyor musun?" Jolie kocaman bir lokma çiğnerken alay ediyor. "O çok seksi, o böyle biri. Hayatımın baharındayım ve yapabiliyorken eğleniyorum. Siktir et."

"Ve bütün arkadaşlarını sikeyim," diye mırıldanıyor Brooke kuru bir sesle. "Eğer bunu çekersen, yemin ederim seni deli gömleği giydiririm."

Kıkırdıyorum. Bu gerçekten çok komik.

Jolie içkisini eline alıyor ve içine bakarken kaşlarını çatıyor. "Olamaz, az önce içkime küçük bir böcek kaçtı."

"Kepçeyle çıkar," dedim.

"Artık içemem, mahvoldu."

Brooke ona bakıyor. Deadpan. "Ağzında daha kötü şeyler olduğunu biliyorum."

Jolie gözlerini deviriyor, ben de kıkırdıyorum.

"Bize seyahatinizden bahseder misiniz?" Brooke konuyu değiştirmek için soruyor.

Yemeğimi bütün olarak yutuyorum ve boğazımdan aşağıya doğru sıyrılıyor. "Peki." Yemeğin aşağı inmesini sağlamak için göğsüme vuruyorum. "Bir şey oldu... harika bir şey."

Yemeye devam ediyorlar.

"Nathan ve ben..." Sesim kesiliyor.

İkisi de tabaklarından başlarını kaldırıp cevabımı bekliyorlar. "Biz... biz... aşık olduk."

Brooke'un çatalı bir çınlamayla tabağa çarptı. "Ne?"

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Bu hisleri yaşıyorduk." "Ne zamandan beri?" Jolie yüzünü buruşturuyor.

"Gitmeden önce Nathan bana karşı bir şeyler hissettiğini söyledi ve her şey bir anda gelişti."

Birbirlerine bakıyorlar ve sonra dehşetle bana dönüyorlar.

"Eliza, o eşcinsel," diyor Jolie.

"Hayır," diye kekeledim. "Sadece daha önce erkeklerle birlikte oldu. Bu onun tamamen eşcinsel olduğu anlamına gelmez."

"Eliza, tatlım." Brooke elimi masanın üzerine koydu. "Bir gecelik seksi aşkla karıştırma."

"Bu sadece seks değil. Biz aşığız. Bizim için mutlu olursun sanmıştım."

"Eliza, erkekler bir günde heteroseksüel olmazlar. Böyle bir şey olmaz," dedi Jolie.

usulca söylüyor.

"Evet, öyle oldu." Tepkilerinden dolayı hayal kırıklığına uğramış bir şekilde başımı sallıyorum ama bir yandan da bunun olacağını biliyordum.

"Öyle olmadı," diyor Brooke. "Bebeğim, yirmi yıldır erkeklerle seks yapıyor. Muhtemelen erkekleri istemeye geri dönecek. Seni bir arkadaş olarak sevdiğini biliyorum, Eliza. İkisini karıştırıyor. Onu gerçekten elinde tutabileceğini düşünecek kadar saf olamazsın. Onun ihtiyacı olan donanıma sahip değilsin. Hiçbir erkek eşcinselden heteroseksüele dönüşüp sonsuza dek öyle kalmaz."

Elimi tutarken hayal kırıklığı içinde ona bakıyorum.

"Bebeğim, muhtemelen merak ediyor ve seni önemsiyor. Her gece seninle yatıyor ve bu onun duygularını karıştırıyor."

Yüzüm düşüyor.

Brooke elimi sıktı. "Ne yaparsan yap, ona aşık olamazsın. Bu, gerçekleşmeyi bekleyen bir kalp kırıklığı."

Gözlerim doluyor, en büyük korkumu yüksek sesle söyledikleri için nefret ediyorum. "Böyle söyleme," diye fısıldıyorum. "Artık çok geç, ben zaten aşığım."

Sessizce oturup gözyaşlarımı öfkeyle silmemi izliyorlar.

"Biliyor musun, en iyi iki arkadaşımın sonunda aşık olduğum için mutlu olacağını düşünmüştüm."

"Öyleyiz" diyorlar.

"Ama Nathan'a aşık olamazsın." "Neden olmasın?"

"Nathan mükemmel biri," diyor Brooke usulca. "Tatlım, eğer bu işin yürümesi için bir şans olsaydı, sokaklarda dans ediyor olurum çünkü Nathan mükemmel bir adam. Ama bu *senin için* kötü bitecek. Onun için değil, *senin için*."

Sözlerini düşünürken ona bakıyorum.

"Elinde bile olmayacak, Lize," diyor Jolie. "Bir gece dışarı çıkacak ya da bir konferansa katılacak, birkaç kadeh içki içecek ve bir adam ilgisini çekecek. Sonsuza dek olmadığınız biri gibi davranamazsınız. İlkel içgüdüler bu şekilde çalışmaz." Diğer elimi kendi elinin içine aldı. "Üzgünüm bebeğim, ama bu gerçekleşmeyi bekleyen bir trajedi."

Ellerimi onlarınkinden çekiyorum. "Yanılıyorsun. Bu hafta kalıcı olarak birbirimizin yanına taşınıyoruz."

Jolie başını ellerinin arasına alırken "Aman Tanrım," diye fısıldıyor. "Aklını mı kaçırdın sen?"

Bunu kaldıramam. Onların incitici sözlerinden uzaklaşmalıyım. Peçetemi buruşturup masanın üzerine fırlatıyorum. "Biliyor musun, bunları dinlemeyeceğim. Yıllardır ilk kez mutluyum. Mutluyum amina koyayım." Ayağa kalkıyorum. "Ve eğer arkadaşlarım beni destekleyemezse..."

"Otur yerine!" Brooke kolumu tuttuğu gibi tersledi. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

Tekrar oturdum.

Brooke, "Arkadaşımız olarak sizi olası tehlikelere karşı uyarmak bizim bakım görevimizdir" diyor.

"Evet, bana Santiago'nun kötü bir fikir olduğunu söylediğin gibi," diyor Jolie. "Bu kötü bir fikir." Çatalımı tekrar elime alıyorum.

"Lize." Brooke üzüntüyle iç geçiriyor. "Seninki çok daha kötü."

"Nathan *senin* tüm dünya. Yıllardır öyleydi," diyor Jolie. "Seni bir erkek için terk ederse bununla nasıl başa çıkacağını sanıyorsun?"

Boğazımda bir yumru oluşuyor, neredeyse ihanetin üzerime yıkıldığını hissediyorum. "Yapmazdım," diye fısıldıyorum.

Jolie ve Brooke ne diyeceklerinden emin değilmiş gibi bana bakıyorlar.

"Neyse," diyor Brooke konuyu değiştirmek için. "Fıskırtmaya geri dönelim. Google'a ne yazacağım?"

"Pornhub'a git ve arama çubuğuna fıskırtma yaz," diyor Jolie. "Bu boku bilmediğine inanamıyorum." Gözlerini deviriyor. "Sen frijit, yaşlı bir köstebeksin."

Kızlar konuşmaya ve sohbet etmeye devam ediyor ama ben konsantre olamıyorum. Zihnim sadece bir cümleye sabitlenmiş durumda:
Seni bir erkek için terk ederse bununla nasıl başa çıkacağını sanıyorsun?"

Eve vardığımda saat 16:00'yı biraz geçiyordu. Kızlarla öğle yemeği yedikten sonra kendimi çok bitkin hissediyorum.

Sadece beni kollamaya çalıştıklarını biliyorum ve çoğu insanın da aynı şekilde tepki vereceğini ve bunu aşmam gerektiğini biliyorum, ama sanırım bu Nathan'la ilgili en derin korkumu besliyor. Birbirimizi ne kadar seversek sevelim, asla onun ihtiyacı olan her şey olamayacağım. Ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım.

Kapıyı açtım, kederliydim ve daireme baktım. Bu hafta yeni dairemize taşınmamız gerekiyordu.

Öyle olması gerekiyordu. Bu da ne demek oluyor?

Nathan'ın yanına taşıyorum ve biliyor musun? O haklı. Ben bir pisliğim.

Dün gece kimsenin bizi görmesini istemedim çünkü gelecek tepkiden korkuyordum.

Yargılanmaktan korkuyorum ve bu bugün en yakın arkadaşlarımla başıma geldi.

Ve Nathan'ın beni hayal kırıklığına uğratmaya hakkı vardı. Kahretsin, ben de hayal kırıklığına uğradım.

Dairemde fırtınalar estiriyorum.

Bu üzgün ruh halinden kurtulup eşyalarımı toplamaya başlayacağım. Beni seven harika bir adamın yanına taşıyorum ve başkalarının ne dediği umurumda değil. Bu bizim aşk hikayemiz. Dünya ve onların fikirleri siktirip gidebilir.

Çantamı yere atıyorum, üzerime rahat bir şeyler giyiyorum ve mutfağı incelemeye başlıyorum. Görevdeki bir kadın gibi eşyaları kutulara atıyorum. Topladığım her eşyayla birlikte içimdeki şüphe biraz daha yok oluyor. Çalışıyorum, çalışıyorum ve yerde oturmuş Tupperware dolabımı karıştırırken kapı çalıyor.

Yukarı tırmanıp güvenlik ziline gidiyorum.

"Alo?" "Eliza Bennet için bir teslimatım var."

"Tamam, hemen geliyorum."

Fuayeye doğru ilerliyorum ve elinde gördüğüm en büyük koyu kırmızı gül demetiyle duran bir adam görüyorum. "Eliza Bennet?"

"Evet mi?" Heyecanla ısıldıyorum.

Bana bir ekran uzattı. "Burayı imzalayın lütfen."

"Teşekkür ederim." Bana gülleri uzattı, ben de dans ederek asansöre döndüm.

Yüzümde kocaman şapşal bir sırıtişla katıma çıkıyorum ve koridordan daireme doğru koşuyorum. Kapıyı açtım ve küçük beyaz zarfı yırtarak açtım.

***Gerçekten. Delice.
Derinden. xox***

Kartı göğsüme bastırdım ve bayıldım. "Ben de seni seviyorum."

Güzel güllere bakıyorum ve parfümlerini içime çekiyorum. Onları sayıyorum. Toplamda kırk sekiz tane var. Hepsine yetecek kadar vazom bile yok. Kalbim şarkı söylerken gülümsüyorum.

Anladı.

Aramızdakileri anlayan tek kişi o ve lanet olsun, ben de varım.

Derin küvete uzanıyorum ve buharlı odada rahatlıyorum.

Bugünkü güven krizimden sonra kendimi çok daha iyi hissediyorum. Birkaç kadeh kırmızı şarap içtim ve akşam yemeği pişirdim. Şimdi, erkeğimi beklerken küvette ıslanıyorum.

Kapının sesini duyuyorum, sonra anahtarları yan masaya çarpıp çınlıyor. Kapıda beliriyor. Gözleri çıplak bedenimde geziniyor ve kapı çerçevesine yaslanırken bana yavaş, seksi bir gülümseme veriyor. "Merhaba."

Gözlerim suyun üzerinde, suyun altında gülümserken banyoya gömülüyorum. "Merhaba."

Kravatını bir sarsıntıyla çözüyor, koyu renk gözleri benimkileri yakalıyor. "Ne kadar ateşli olduğun hakkında bir fikrin var mı?"

Bacaklarımı bir davet gibi açıyorum. "Gel buraya, Mercer."

İçeri giriyor ve meme ucumu dişlerinin arasına almak için eğiliyor. "İsterdim ama bu banyo çok küçük." Beni öpüyor. "Bu yeni daire için sabırsızlanıyorum. Benimle buraya gel."

Elimi tutuyor ve ayağa kalkıyorum. Gözleri vücudumda geziniyor ve heyecanlanmış gibi alt dudağını ısıyor. Beni bir havluya sarıyor ve kurulamaya başlıyor.

"Güllerim için teşekkür ederim."

Eli bacaklarımın arasına gidiyor ve parmaklarıyla beni ayırıyor. "Bir şey değil."

Beni okşarken sessizliğe bürünüyoruz, kötü şeyleri baştan çıkarıyor. "Sana başka bir hediye daha aldım."

"Yaptın mı?"

Beni kurulamayı bitiriyor ve elimi tutuyor. Beni kırmızı kurdeleli siyah bir kutunun masanın üzerinde durduğu oturma odasına götürüyor. Onu alıyor ve bana uzatıyor.

"Ne oldu?" Gülümsüyorum.

"Senin için bir şey... bu aynı zamanda benim için de bir şey." Eli göğsümü kavıyor ve başparmağı sertleşmiş meme ucumun üzerinde geziniyor. "Bizim için bir şey."

Kaşlarımı çatıyorum, kurdeleyi çözüp kutunun kapağını açıyorum ve gözlerim açılıyor.

Siyah, kadife kaplı bir tepside iki gümüş popo tıkaçı duruyor. Tasarımcı işi ya da öyle bir şey gibi görünüyorlar - pahalı ve ağırlar. Biri orta boy, diğeri büyük boy.

Korkumu yutarken gözlerim onunkilere dikiliyor. "Ben hiç..."

"Biliyorum." Eğilip beni öpüyor, ağzı benimkini emiyor.

Bacaklarım içgüdüsel olarak ayrılıyor. "Bunlar bunun için... seni hazırlamak için." "Hazırlamak mı?" Fısıldıyorum.

"Eğitim."

"Oh..."

Boynumu yalıyor. "Sana orada ihtiyacım var, Eliza. Lanet olsun. Hiçbir şeye bu kadar ihtiyacım olmamıştı. Tek düşünebildiğim bu."

Ne... tek düşündüğü *bu* mu?

Gözlerim kapanıyor. Dili üzerimdeyken düşünemiyorum. "Tamam..." Aynada bizi görüyorum; ben çıplağım ve o özel mavi takımıyla üzerimde yükseliyor.

Beni sertçe öpüyor. "Gel." Elim tutuyor ve beni yatak odasına çekiyor. Kalbim korkuyla çarpmaya başladı.

Nathan büyük. Kocaman! Ben pısırdığım. Bu şeyler birbiriyle iyi kaynaşmıyor.

Bu tam bir felaket olabilir.

Beni yatağa yatırıyor ve bacaklarımı şilteye değene kadar açıyor. Kutuyu benden aldı. İki popo tıkacını dikkatlice inceliyor.

"Sanırım orta boy olanla başlayacağız." Küçük olanı kutudan çıkarıp görmem için havaya kaldırıyor. Büyük ve gümüş rengi ve onun istediği kaba şeyleri yapmaya hakkı yokmuş gibi görünüyor.

"Ee?" Yavaşça göğüslerimin arasında gezdiriyor. "Şöyle yapacağız. Bunu içine sokacağım."

Korkmuş gözlerim onunkileri tutuyor.

"Ve sonra seni o kadar sert boşaltacağım ki vücudun neredeyse ikiye bölünecek."

Lanet olsun. Bu durum için söyleyecek sözüm yok.

"Bunu bir süre yaptıktan sonra, vücudun buraya giren bir şeyin," - parmağını arka girişime sürüyor ve parmağının ucunu hafifçe içeri sokuyor- " zevk olduğunu anlayacak."

Ona bakıyorum, takım elbisesini giymiş ve salatalık kadar soğukkanlı bir şekilde bu konuşmayı yapıyor.

Duyularım çılgılık atmaya başlarken beni

öpuyor. Neden bunu yapmak istiyor?

Yeterli değil miyim?

"Kulağa nasıl geliyor?" diye dudaklarıma doğru nefes alıyor. Başımı sallıyorum, endişeyle. "Güzel."

Parmağını çenemin altına koyuyor ve yüzümü kendi yüzüne yaklaştırıyor. Bundan daha fazlasını istiyor.

Onu memnun etmek istiyorum. Fiziksel olarak ihtiyaç duyduğu her şey olmayı umutsuzca istiyorum. "Biraz korkutucu," diye fısıldıyorum.

Yüzünde bir gülümseme izi belirliyor. "Seni asla incitmeyeceğim."

Fiziksel olarak yapmayacaksın ama kalbimi söküp atacak mısın!

"Biliyorum," diye yalan söyledim.

Popo tıkacını ağızına sokuyor ve onu emişini izlerken içim sıkılıyor. Birkaç kez içeri ve dışarı kaydırıyor ve sonra ağızma sokuyor. "Em," diye emrediyor.

Sert ve ağır metali ağızımda hissettiğimde gözlerimi kapatıyorum ve emiyorum. Dilimi ucunun etrafında döndürüyorum, görebilmesi için ağızımı açıyorum. Sikine bunu yapmama bayılıyor.

İzlerken keskin bir nefes alıyor, aç gözleri dilime sabitlenmiş.

"Ben hızlıca bir duş alacağım. Döndüğümde bunu ağzında ısıtmaya devam et."

Eğilip alnımdan öpüyor ve sonra ayağa kalkıp banyoya gidiyor. Duşun açıldığını duyuyorum ve kalbimin sağır edici sesi kulaklarımda yankılanıyor.

Neden bunu yapmak istiyor? Anal seksi özlüyor mu?

Ağzımdaki büyük, sert, metal şeyi emiyorum... onu kığım için ısıtıyorum.

Tanrım.

Bana kötü şeyler öğretecek büyük, kötü bir adam istediğimi söylediğimi biliyorum, belki de tam da bunu yapıyor. Ama bugün kızlarla yaptığım konuşmadan sonra, tüm bunlar biraz fazla gerçekçi görünüyor.

Bir yandan, yeni bir şey düşüncesi beni heyecanlandırıyor. Diğer yandan, bu bana onun geçmiş hayatını hatırlatıyor. Hatırlatmaması gerektiğini biliyorum ama hatırlatıyor ve bu hoşuma gitmiyor.

Kes şunu.

Duşun kapandığını duydum.

İşte başlıyoruz. Gözlerimi açıyorum.

Belinde beyaz bir havluyla banyodan tekrar çıkıyor, beni hala ağzımda popo tıkacıyla görünce gözleri kararıyor, kapının pervazına yaslanıp bir süre beni izliyor. "Kahretsin, Eliza, çok seksi görünüyorsun."

Gözlerim onunkileri tutarken kış tıkcacının etrafında endişeyle gülümsüyorum. Kalbim durmak üzere.

Bu ilişkimiz için çok önemli bir an gibi geliyor. Tadını çıkarmak istiyorum. Onun için her şey olmak istiyorum.

İhtiyacı olan her şey olmak istiyorum.

Yanıma geldi ve bacaklarımı açtı. Başını eğdiğinde, kalın diliyle beni yalıyor.

"Bana biraz krema ver bebeğim," diye fısıldıyor içime. Nathan bunu her söylediğinde tüylerim diken diken oluyor. Bana bir şeyler yapıyor... kaba şeyler.

Bedenim zevkle dolup taşıyor ve onun emrine itaat ediyor. Bana karşı inliyor... *Tanrım.*

Bacaklarımı geriye doğru kaldırıyor, böylece dizlerim göğsüme dayanıyor ve dili arka girişime doğru ilerliyor. Güçlü dilinin derin, nüfuz edici yalamaları beni tüketiyor ve çarşafı berbat etmeye başlıyorum. Gözleri zevkten kapalı, o anın içinde tamamen kaybolmuş durumda.

Siktir, bu gece bunu yapacağımı düşünmemiştim, orası kesin.

Kirli sakalının yanaklarımda bıraktığı yanığı hissediyorum - seksimin zevkten ağladığını hissediyorum. Bundan zevk aldığım için neredeyse kendimi suçlu hissediyorum.

Bunun yanlış hissettirmesi gerekir ama samimi ve özel hissettiriyor.

İnliyorum ve sırtım yataktan kalkıyor. Uzanıp kık tıkcacını ağzımdan alıyor. Gözleri benimkilere kilitlenmiş, vücudumda gezdiriyor.

Seksime doğru kaydırıyor ve sonra eğiliyor. Elini karnıma koyarak dilini klitorisimin üzerinde gezdiriyor.

İçimde derinleşmeye başlıyorum ve sırtım tekrar yükseliyor. Parmaklarım saçlarında dolaşıyor.

Bunu nasıl bu kadar iyi yapabiliyor?

Dili hâlâ klitorisimin üzerinde gezinirken, tıkcacı arka girişime götürüyor ve yavaşça içeri kaydırıyor.

Acıyı dindirmek için klitorisimi ısıyor ve ben inliyorum. "Oh, Tanrım." Yavaşça içeri ve dışarı kaydırırken beni izlemek için eğiliyor.

"Hoşuna gitti mi?" diye fısıldıyor. "Bana nasıl hissettirdiğini söyle." Altında kıvranıyorum ve o da fişi daha sert sokuyor. Yüksek sesle inliyorum.

"Ahh!"

"İşte böyle bebeğim, sür onu. İçinde benim sikimin olduğunu hayal et." Tanrım, onu orada istiyorum.

Vücudum kendi kendine dans etmeye başlıyor, popo tıkcacıyla bir ritme göre hareket ediyor.

Bu yanlış hissettirmiyor. Bu iyi hissettiriyor.

Çok iyi.

"Büyük olanı istiyorum," diye fısıldıyorum.

Gözleri tahrikle parıldıyor. "Ve ona sahip olacaksın."

Büyük olanı alıyor ve arkamda çalışırken ağzıma sokuyor. Aşağı uzanıyorum ve havlusunu çekip çıkarıyorum. Büyük siki serbest kalıyor ve onu görünce cinsel organım kasılıyor.

Kahretsin, çok güzel.

Bana geçmişte birlikte olduğum diğer tüm erkeklerden daha fazla cinsel tatmin veriyor. Onun yoğunluğu ve deneyimi bu dünyanın dışında. Ya da belki de paylaştığımız daha yüksek samimiyet seviyesidir. Her neyse, beni çılgına çeviriyor.

Dili tekrar klitorisimin üzerinde geziniyor ve ürperiyorum. "Sakın gelme."

"Bunu yapmayı bıraksan iyi olur," diye uyarıyorum onu.

"Sakın gelme, Eliza. Ciddiyim." Popo tıkacını ağzımdan aldı ve diğeriyle değiştirdi. Yavaşça kıcıma itiyor. Bedenim buna direniyor ve o da bariyeri aşmak zorunda kalıyor.

"Oww." Yanıyor.

Bir süre ağırdan alıyor ve sonra vücudum her şeyi kabul ediyor.

Dili seksimi kirpiklerken bana gülümsüyor. Artık kontrolünü kaybetmiş ve kendini tamamen kaptırmış durumda. Arkamdan yaptığı hamleler güçlendikçe yüzü benim uyarılmamla parlıyor.

"Boşalacağım," diye inleyerek ona doğru uzandım. "Nathan."

Ayağa kalkıyor ve beni dizlerimin üzerine yuvarlıyor.

"Siktir." Beni izlerken inliyor. Elini yanaklarımda gezdiriyor. "Kıçında bu varken çok ateşli görünüyorsun."

Biraz çekiş gücü elde etmek için arkamı bir o yana bir bu yana sallıyorum. Oh, bu orgazma ihtiyacım var. Hem de çok ihtiyacım var.

Üzerime eğiliyor ve popo tıkacıyla oynarken sırtımı yalıyor. Gözlerim geri dönüyor ve sikini yavaşça seksime batırıyor.

Yavaşça içeri itiyor ve sonra sertçe çarpıyor. Hareketleri tıkacı daha derine itiyor ve içimde bir zevk sarsıntısı uçuyor.

Ağzım açık kaldı. Kendimi kontrol edemiyorum. Bu çok kirli.

Omuzlarımdan tutuyor ve sertçe vuruyor. Ciğerlerimdeki hava boşalıyor ve ben tekrar tekrar haykırıyorum... içimdeki coşku teknik dalgalar halinde yayılıyor.

Bacaklarımı o kadar açıyor ki kendimi zor tutuyorum, sonra da bana bırakıyor.

Yatak şiddetle duvara çarpmaya başladı. Orgazmın yük treni içimden geçerken çığlık atıyorum.

"Evet...evet." Daha sert pompalıyor. Beni sikerken ilahi söylemeye başlıyor, kendi coşkusunda kayboluyor ve sonra başını geriye atıp kendini derinlere bırakıyor. İçime aceleyle boşalıyor ve horozu sarsılırken sıcak tohumunu hissediyorum. Popo tıkacını çıkarıyor ve meniye arka girişime bulaştırıyor ve sonra çekip kendini boşaltmadan önce aletin sadece ucunu arkama itiyor.

Kendini her yere bulaştırırken bu lezzetli hareketi tekrar tekrar yapıyor.

Gözlerimi zevkle kapatıyorum, bana nasıl olduğunu söylemeyin.... ama bu çok samimi hissettiriyor.

Sanki beni sevgisiyle damgalıyor.

Gerçekten, delice, derinden.

Kendimi tutamayarak yatağa düşüyorum ve o da hemen yanıma düşüyor.
Öpüşürken dudaklarıma gülümsüyor.

Artık resmileşti. Karanlık tarafa geçtim... ve bu çok iyi.

OceanofPDF.com

Nathan

Masamdaki interkom çalıyor.

"Evet?"

"Alex ikinci hatta, Dr. Mercer."

"Teşekkür ederim." Telefonu açtım. "Alo."

"Selam dostum."

Genişçe gülümsüyorum. "Ne istiyorsun?" "Tahmin et neredeyim?"

Sandalyemde sallanıyorum.

"Umurumda değil." "San Fran."

"Sen mi? Ne için?"

"Boston'da olması gereken bir toplantım vardı ve dün gece geç saatlerde buraya alındı."

"Burada ne kadar kalacaksın?"

"Bu gece kırmızı gözle gideceğim. İşten sonra bir şeyler içmek ister misin?"

"Evet." Gülümsüyorum. "Kulağa hoş geliyor. Toplantının ne zaman?" "Saat üçe kadar bitmiş olur."

"Son birkaç randevumu yeniden planlayacağım. Bugünlük işin bitince beni ara."

"Tamamdır, görüşürüz."

Dahili telefona bastım.

"Maria." "Evet, Doktor."

"Bu öğleden sonraki son birkaç randevum nedir?"

"Kolay bir öğleden sonra. Saat üçte Bay Griffin sonuçlarını gözden geçirecek, saat dörtte de Bayan Anderson ile görüşeceksiniz."

"Onları arayıp yarına ertelemeyi deneyebilir misiniz lütfen?"

"Elbette."

"Nakliye hizmetiyle aran nasıldı?" diye sordum.

"Az önce bana geri döndüler. İsterseniz yarın akşam altıda bir yükleme yapabilirler."

Bir an düşündüm. "Bunu ayarlayabilir misiniz lütfen? Dairenin tamamını değil ama mobilyaların geri kalanını yapmaları için Cumartesi sabahı için tekrar rezervasyon yaptırın, eğer sorun olmazsa. Bir kısmının depoya gidebileceğini söyleyin."

Eşyalarla dolu iki daireyi tek bir dairede birleştirmek tam bir kabus olacak.

"Elbette, Doktor."

Telefonu kapatıp Eliza'nın numarasını çeviriyorum. İlk çalışta cevap verdi. "Merhaba."

Seksi sesi yüzüme bir gülümseme getiriyor ve sandalyemde dönüyorum. "Merhaba."

"Ne yapıyorsun?" Gülümsediğini söyleyebilirim. "Ne yazık ki sen değilsin."

Gülüyor. "Yetmedi mi, Dr. Mercer?" "Sizden mi? İmkansız."

Tanrım, gerçekten biraz sakinleşmeliyim. Bu zavallı kadını ölümüne beceriyorum.

"Yarın gece için nakliye kamyonunu ayırttım."

"Ne?" Nefes nefese. "Nathan, hazır değilim. Halletmem gereken milyonlarca şey var ve ne hakkında-"

"Sakin ol," diye kestim sözünü. "Sadece yatağı, mutfak eşyalarını, kıyafetlerini ve televizyonu alacaklar."

"Oh."

"Geri kalan eşyalarımızı önümüzdeki birkaç hafta içinde taşıyacağız. Bir kısmının depoya konması gerekecek. En azından bu şekilde yeni evimizde kalabiliriz."

"Sesin hevesli geliyor."

"Öyleyim."

"Tek önemsedğin o banyo, değil mi?"
Kıkırdıyorum. "Aslında öyle."
"Tamam o zaman. Bu gece yapacak çok işimiz var."
Y a l t a k l a n ı y o r u m . "Evet, o konuda. Az önce Alex aradı.
Sadece bu gece için şehirdeymiş."
"Mükemmel zamanlama, Nathan. Bu gece dışarı çıkman gerekirken
neden yarın için bir nakliye kamyonu kiraladın?"
"Sen de geliyorsun. Sadece akşam yemeği. Geç bir gece olmayacak
ve yemek yememiz gerekiyor."
"Hayır, sorun değil. Sen kardeşine yetiş. Benim yapacak çok işim
var. Ona sevgilerimi ilet."
"Emin misin?"
"Evet, tabii ki. Dinle, gitmem gerek."
"Tamam." Telefonu kapatıyorum, en sevdiğim üç kelimeyi duymayı
bekliyorum. "Seni seviyorum."
Gülümsüyorum. İşte bu. "Ben de seni seviyorum. Hoşça kal, tatlım."

İç çamaşırı mağazasına girdiğimde saat öğleden sonra 3:30'du. Siyah
halılar, lacivert duvarlar, devasa avizeler ve her yerde gümüş yaldızlı
aynalarla son derece şık bir yer.

Satış görevlisi beni gördü ve gözleri parladı. "Yardımcı olabilir
miyim efendim?"

"Sadece bakıyorum, teşekkürler."

"Tamam, yardımcı olabileceğim bir şey olursa beni arayın."

"Teşekkür ederim." Ellerimi takım elbisemin ceplerine sokup
etrafa bakıyorum. Çok fazla seçenek var. Yumuşak ve kadınsı olan her
şeye karşı yeni bir bağımlılığım var.

Benim kızım gibi.

Krem rengi, ince spagetti askılı ipek bir gecelik ve yere kadar
uzanan uyumlu bir elbise alıyorum. Ayrıca soluk pembe, kısa, yakası
dantelli bir gecelik alıyorum. Bir bacağında yırtmaç var.

Onu tutuyorum ve Eliza'nın onu giydiğini görüyorum. Sikim
zonkluyor.

Evet, bu kesin. Kolumun üzerinden atıyorum.

Bakmaya devam ediyorum. Kurdeleyle bağlanan beyaz, ipek bir korse ve ona uygun bir külot alıyorum.

Kahretsin, bunun içinde çok seksi görünecek.

Ona giydirip çıkarmak için sabırsızlanıyorum. Aslında, bunu takmayacağım.

Onu bunun içinde becereceğim. Onu mutfak masasına uzanmış, yemem için hazır halde hayal ederken kendi kendime gülümsüyorum.

Tanrım, kendime gelmem lazım. Azgın bir ergen gibiyim. Doyamıyorum. Hiçbir sikiş açlığını gideremiyor. Ne kadar çok yaparsak, o kadar çok istiyorum. Eliza'nın yemyeşil vücuduna tamamen bağımlıyım. Beni taşaklarımdan yakaladı. Daha önce hiç böyle olmamıştım. Sürekli bir semi ile dolaşıyorum. Sikimin bu kadar aç olabileceğini kim bilebilirdi?

Eşyaları tezgâhın üzerine koyuyorum ve satış görevlisi tek tek incelemeye başlıyor.

"Hepsi bu kadar mı efendim?"

Etrafıma bakındım. "Bunlardan hiç var mı...?" Kelimeyi ararken parmaklarımı şıklatıyorum. "Çoraplara takılan dantel gibi bir şey mi?"

"Askı kemeri mi?"

"Evet." Aptal gibi hissederek sırtıyorum. "İşte bu, korse ve çoraplar için de uygun olanı alacağım, lütfen."

"Evet, efendim." Onları sarmaya başlarken gülümsüyor. "Bir erkeğin kadını için alışveriş yapmasından daha seksi bir şey yoktur."

Gülümsüyorum ve başımı eğiyorum. *Onu görmedin.*

Bu dünyada Eliza'yı gölgede bırakabilecek hiçbir şey yoktur, en azından iç çamaşırları.

Saat 16:00'yı biraz geçe bara giriyorum ve Alex'in arka köşeden el salladığını görüyorum. Ayağa kalkıyor ve yanına gittiğimde beni kucaklamak için kendine çekiyor. "Selam." Güldü ve el sıkıştık.

Koltuklara yerleşiyoruz ve masada bir bira beni bekliyor.

"Harika görünüyorsun, dostum." Gülümsüyor. "Bronzlaşmışsın falan."

"Teşekkürler." Biramdan bir yudum alıyorum. Buz gibi soğuk ve gevrek. "Harika bir tatildi."

"Evet, Mayorka'yı mı öneriyorsun?" "Tanrım, evet." Beni izlerken sırtıyor. "Ne?"

"Yani...?"

"Ne olmuş yani?" Tam olarak ne demek istediğini bilerek soruyorum. "Eliza mı?" Gözlerini kocaman açıyor. "O nasıl?"

Başımı sallıyorum, kendimi birine ifade edebildiğim için heyecanlıyım. Kardeşime karşı açık olabiliyorum. Gerçek beni biliyor.

"Alex... lanet olsun, o inanılmaz."

Gülüyor ve beşlik çakmak için elini kaldırıyor. "Biliyordum. Başından beri biliyordum. Ve?"

"Seks sadece..." Parmaklarımı şakaklarıma bastırıyorum ve bir patlamayı taklit ediyorum. "Söz yok."

"Sana söylemiştim. Kuku aşkı en iyi aşktır."

"Yok artık." Biramı onunkiyle tokuşturuyorum ve ikimiz de kıkırdıyoruz. "Nasıl gidiyor?"

"Harika, hiçbir şeyi kaçırmadım." Omuz silkiyorum. "Çok tanıdık geliyor. Sanki hep onunla birlikte olmam gerekiyormuş gibi."

Gülümsüyor. "Mutlu görünüyorsun."

"Öyleyim." Gülümsüyorum. "Hayatımda ilk kez kendimi... bitmiş hissediyorum." "Ne demek istiyorsun?"

"Hani biriyle birliktesinizdir ve aklınızın bir köşesinde onunla ilgili hep yanlış bir şeyler kaynar durur ya?"

"Ne gibi?"

"Eliza birlikte olduğum ve her isteğimi ve ihtiyacımı karşılayan ilk kişi."

Gülümsüyor. "Bu harika adamım, senin adına çok sevindim. İkiniz birlikte harikasınız."

"Birlikte olduğum herkeste beni ilerlemekten alıkoyan bir şey vardı, anlıyor musun?" Biramı yudumluyorum. "Sanki onlara aşık olmam mümkün değilmiş gibi, ama onda böyle bir şey yok. Kendime sürekli yavaşlamam gerektiğini hatırlatmam gerekiyor." Özlemle gülümsüyorum. "Onu bir kiliseye sürüklemem ve Mayorka'da benimle evlenmesini sağlamamak için tüm gücümü harcadım."

Gözleri büyür. "Siktir!" İnançsızlıkla başını sallar. "Sen ciddi misin? Gerçekten var mısın?"

"Kesinlikle tamamen içindeyim." Kıkırdıyorum. "Bu çok doğru geliyor, biliyor musun?"

Birasını yudumlarken omuz silkiyor. "Keşke bilseydim."

Kaşlarımı çattım. "Bu ne anlama geliyor? Her şey yolunda mı?"

"Bilmiyorum." Elini yüzünde gezdiriyor. "Orta yaş krizi gibi bir şey yaşıyorum."

"Neden?"

"Jessica. Ben sadece... eskisi gibi değilim." "Neden eskisi gibi değil?"

"Sürekli kavga etmeye başladık ve her konuda benimle uğraşiyor, nişanlanmam için baskı yapıyor."

"Evlenmek istemiyor musun?"

"İstiyorum... sadece onun için olup olmadığından emin değilim. Hani biriyle birliktesinizdir ve kağıt üzerinde her şey mükemmeldir... ama bir şeyler eksiktir ve bunun ne olduğunu bir türlü bulamazsınız ya?"

"Evet." Onu izliyorum. Bu duyguyu biliyorum. Şimdiye kadar bildiğim tek şey buydu. "Biliyorum."

"Belki de sadece evlilikten korkuyorumdur. İnsanlar sinirlerin insana oyun oynadığını söyler. Onunla ilgili bu şüpheler bir anda ortaya çıktı. Bir gün uyandım ve bam!"

"Bunu duymuştum." Bir an sessizliğe gömülüyoruz. "Jessica'dan ayrılırsan annemle babamı düşünebiliyor musun?"

Burnunun kenarını çimdikliyor. "O konuya hiç girme bile. Sonunu asla duyamam."

Annemin ağladığını ve babamın hayatını mahvettiği için onu azarladığını hayal ederken kıkırdıyorum. "Hey, bana bir iyilik yap: Anneme ve babama Lize ve benden bahsetme. Onlara yüz yüze söylemek istiyorum. Birkaç hafta içinde onu eve götüreceğim."

"Elbette." Gülümsüyor. "Kendilerini kaybedecekler."

Gülüyorum. Ailem on yıldır Eliza ve benim birlikte olmamızı istiyordu.

"Seni görmek güzel." Gülümsüyor.

"Seni de."

Alışveriş çantama bakıyor. "Ne aldın?" "Ah." Sırıtiyorum, utanıyorum. "İç çamaşırı."

**Bir kahkaha patlattı. "Bunca zamandır ne halt ediyordun?"
Ben de gülüyorum. "Hiçbir fikrim yok."**

Anahtarı Eliza'nın dairesinin kapısına soktuğumda saat 21:00'i biraz geçiyordu. Düşündüğümde daha geç kalmışım. Onu mutfakta elinde bir kadeh şarapla otururken buldum.

"Merhaba," dedim.

Bana gülümsüyor. "İşte benim erkeğim." Kollarını bana doğru uzatıyor, ben de eğilip dudaklarını öpüyorum.

"Üzgünüm, geciktim."

"Sorun değil, her şey kontrolüm altında."

Onu ayağa kaldırdım. "Sana bir hediye aldım." Siyah çantayı tutuyorum.

"Bu benim kışımı mı sikecek?"

Kıkırdıyorum ve onu kollarıma alıyorum. "Hayır, ama olabilir." Dudaklarım boynuna düşüyor ve kutuyu açarken gülüyor.

"Oh." Gözleri onaylayarak genişliyor. "Bu nedir?" Kısa, pembe, dantel ve ipek geceliği kaldırıyor. "Bayıldım buna."

"Ben de." Kaşımı kaldırıyorum.

"Şimdi onu giyeceğim." O banyoya koşuyor, ben de kendime bir kadeh şarap doldurup kanepeye oturuyorum. Ayakkabılarımı tekmeliyorum. Evde olmak güzel.

Eliza beliriyor ve ağzım hayretten açık kalıyor. Vücudunu sarıyor ve şehvetli göğüsleri sergileniyor. Katil kıvrımlarının her birini görebiliyorum. "İşte şimdi konuşuyoruz," diye fısıldıyorum.

"Bunu beğendin mi?" Elini kaldırıyor ve dönüyor. "Bunu sevdim."

Bana doğru yürüdü ve bacaklarımın arasında yere çöktü. Fermuarımı açtı. "Hoşuna gitti mi?" diye fısıldıyor karanlık bir sesle ve pantolonumu keskin bir hareketle açıp beni koltuğuma geri itiyor.

Gözlerim onunkileri tutuyor ve bacaklarımı davet edercesine açıyorum. "Ben de bundan hoşlanıyorum."

Sikimi çıkarıyor ve boylu boyunca yalıyor. A dilinin beni keşfetmesini izlerken midem sıkışıyor.

"Peki ya bu?" Ucunu alıyor ve ağızına sokuyor. Dili ucun etrafında dönüyor ve uyarılma kanımı ısıtırken gözlerimi kapatıyorum.

"Evet," diye mırıldandım. "Sevilmeyecek ne var?"

Beni yavaşça ağızına alıyor ve ben de ona bakıp saçlarını yüzünden geriye doğru tarıyorum. Kahretsin, çok güzel. Her zaman öyledir, ama özellikle ağız doluyken. Etrafımda inliyor ve ben yıldızları görmeye başlıyorum. Ağızıyla beni gerçekten sikmeye başlarken bir eliyle beni okşuyor. Saçlarını sıkıca kavriyorum ve başının aşağı yukarı sallanmasını izliyorum.

Taşaklarımdan zevk dalgaları fişkırıyor ve bacaklarım daha da açılıyor. Daha derine ihtiyacım var. Onun içinde olmak istiyorum.

Şimdi.

Onu yerden sürükleyip üzerime çekiyorum ve sert bir pompayla yarısına kadar içine giriyorum. İnliyor ve ellerim kalça kemiklerinde, onu benim için gevşetmek için onu bir yandan diğer yana hareket ettiriyorum. Dizlerinin üzerinde biraz daha yükseliyor ve onu açmak için başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. Elimde olmadan parmaklarımı aşağıya kaydırıp damlayan ıslak dudaklarında gezdiriyorum ve yüksek sesle tıslıyorum.

Sikim güm güm atmaya başladı.

Aramızdaki hava çatırdıyor. Hiç onunla yaptığım gibi seks yapmamıştım. Samimi ve çiğ. *Ateş gibi yanıyor.*

Aşağı kayıyor ve sikimin tamamını alıyor ve ikimiz de orgazmın kıyısında sallanırken hareket etmeyi erteleyerek birbirimize bakıyoruz. Böyle derin, ikimizin de neredeyse anında boşalmasını sağlıyor.

Çok iyi hissettiriyor.

"Bacaklar yukarı, bebeğim," diyorum.

İyi bir kız gibi bacaklarını çömelme pozisyonuna getiriyor ve ellerini omuzlarıma koyuyor. Oda dönmeye başlıyor.

Başımı arkaya yatırıyorum, boynumu yalıyor ve dişlerini çenemde gezdiriyor. "Becer beni," diye kulağıma doğru nefes alıyor.

Çenem sıkıştı. *Dikkatli* ol, diye hatırlatıyorum kendime ellerim kıcında sıkılaşıırken. Gözlerim zıplayan göğüslerine kayıyor. Bu manzaradan asla bıkmayacağım.

Nihai afrodizyak.

Onun içine girdiğimde bir şeyler kopuyor; tüm kontrolümü kaybediyorum, nihai hedef tarafından kör ediliyorum - sikişme ve sert boşalma ihtiyacı.

Yavaşça onu kaldırıyorum ve o da beklentiyle gülümsüyor. Sonra onu üzerime yatırdım.

O haykırıyor ve ben bu hissin içinde kayboluyorum.

Onu kaybettim.

Onu kaldırıyorum ve tekrar tekrar çarpıyorum ve güzel, sıcak amı etrafımda dalgalanıyor.

Dudakları dudaklarıma değiyor ve... kahretsin, *bu kadını seviyorum.*

Sıkı sıkı sarılıyor ve i k i m i z de orgazm olurken inliyoruz.

Dudaklarımız yumuşuyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor.

Hayranlıkla ona gülümsüyorum ve göğsünü öpüyorum. Vücudunu kendime doğru çekiyorum, başımı göğüslerine yaslıyorum.

Ben geldim.

Eliza

Nathan arabayı yeraltı otoparkına çeker.

"Burası mı?" Başımı eğip gösterişli binaya bakarken kaşlarımı çatıyorum. Büyük kemerli pencereleri olan şık bir depoya benziyor. Tuğlalar koyu renkli ve yıpranmış, kapıcı ise siyah takım elbisesiyle büyük giriş kapısında duruyor. "Burada kaç daire var?" diye sordum.

"Sekiz."

"Binanın geri kalanında ne var?" Anahtarını okuttuğunda ve garaj kapısı açıldığında kaşlarımı çatıyorum. İki kat aşağı iniyoruz.

"Hiçbir şey, hepsi apartman dairesi."

"Ne o l u y o r b e?" Gözlerim Nathan'a kayıyor. "Bunların hepsi daire mi? Bu size ne kadara mal oldu?"

"Yeter." Arabayı park etti ve indi. Kapımı açıyor ve beni asansöre götürmeden önce elimi tutuyor. Birkaç dakika sonra asansörün kapıları özel bir kata açılıyor.

"Bu katta başka kim var?" Ben soruyorum.

"Hiç kimse." Anahtarı kapıya sokuyor.

"Bütün kat mı?" Nefesim kesildi.

Kapıyı açıyor ve ağzım açık kalıyor. "Nathan," diye fısıldıyorum.

Çok güzel bir yer. Endüstriyel, modaaya uygun bir havası var. Etrafımdaki ihtiyaama bakarken gözlerim kocaman oldu.

"Burası mutfak." Nathan tur rehberliğı yaparken gururla gülümsüyor. "Bu odayı seveceğini biliyordum."

"Vay anasını." Çok büyük - eski oturma odam büyüklüğünde - ve insanoğlunun bildiğı her türlü gösterişli alete sahip.

"Yaşam alanı." Bana devasa bir oturma alanı ve yemek odası gösteriyor.

"Burası spor salonu." Gülümsüyor. "Benim ofisim, senin ofisin."

İnanmayarak başımı sallıyorum. "Burası bizim için fazla süslü Nathe."

"Benim için fazla süslü, muhtemelen, ama tam sana göre." Ellerimi tutuyor

onunkinde. "Hoşuna gitti mi?"

"Bayıldım." Tek bir şeye bakamayacak kadar heyecanla gözlerim etrafta geziniyor. "Yatak odamız aşağıda." Beni büyük koridora götürüyor ve büyük bir ana yatak odasına. Gözlerim büyüdü. "Bu benim tüm dairemnden daha büyük."

Etrafına bakınırken kuru bir sesle "Zor olmazdı," diye mırıldanıyor.

Banyoda zemine gömülü büyük boy dairesel bir küvet var. "Film gibi." Küvete girdim ve uzandım. Ona gülümsüyorum. "Nasıl görünüyorum?"

"Sıcak." Banyonun kenarına oturur. Yüzünde kendini beğenmiş bir ifade var. "Burada çok mutlu olacağımızı düşünüyorum."

Uzanıp parmaklarımı kirli sakalında gezdiriyorum. "Ama mutlu olmak için lüks bir daireye ihtiyacım olmadığını biliyorsun, değil mi?" Büyük, güzel dudaklarını öpüyorum. "Sana sahip olduğum sürece her yerde yaşayabilirim."

Yüzümü kendine çekiyor ve öpücüğü derinleştiriyor. "Ve biliyorsun, aşkım.

Ve sen yapıyorsun."

Günlerden Cuma ve ben iki kaltak arkadaşımlla buluşmak için kaldırımda yürüyorum. Onlara kızgınlım. Beni her gün arayıp öğle yemeğine çıkmak istediler. Taşınmayı bahane ettim, çok meşgul olduğumu söyledim. Ama gerçek şu ki, onların yargılayıcı saçmalıklarını duymak istemiyorum.

Geçen gün beni sarstılar ve Nathan ile mutlu bir şekilde aşık olmamız gereken bir zamanda, kafamın içine şu sinir bozucu küçük sesi yerleştirdiler

gitmiyor. Bu bir zehir gibi, kemiklerime sızan kötü bir büyü.

Seni bir erkek için terk ettiğinde bununla nasıl başa çıkacaksın?

Yapamazdım. Nathan beni herhangi bir nedenle terk etse baş edemezdim... ama onu bir adam için kaybetmek?

Bunun daha önce de olduğunu duydum; dikkatsiz fısıltılar: *kocasını onu bir erkek için terk etti* ve bunun sonuçlarını ya da bir kadın olarak sizi ne kadar kötü yaralayacağını gerçekten düşünmüyorsunuz. Ama ben sadece heteroseksüel erkeklerin bir erkek için karısını terk ettiğini duydum. Asla tam tersi olmadı.

Ama Nathan.... aslında tanıdığım herkesten çok farklı.

Bu çok tuhaf bir şey çünkü gerçek şu ki, Nathan'ın bir erkekle yattığını hayal bile edemiyorum. Özellikle de şimdiye kadarki en inanılmaz seksi yaşadığımız şu anda. Benimle çok uyumlu ve vücuduma kesinlikle aşık.

Onun sahip olduğunu düşünmek... hayır. Bunu yapamam. Yapmayacağım.

Onu bir adamla görüyorum ve acı içinde gözlerimi kapatıyorum. Midem bulanıyor. Bu görüntüden nefret ediyorum. Dün de görmüştüm.

Onlarla yaptığı seks benimle yaptığından daha mı iyi?

Olamaz.

Kendime bunun onun geçmişi olduğunu ve istese bile bunu değiştiremeyeceğini hatırlatıp duruyorum. Zaman içinde şu anda olduğu yere ve kişiye ulaşmak için her ne yaptıysa, bunun için minnettar olmalıyım.

Ama ya ileride ihtiyacı olursa?

Kes şunu.

Bu duygudan nefret ediyorum, bunu bizim için mahvettikleri için onlara lanet olsun, sanki ayakkabının düşmesini bekliyor gibiyim. Bir sabah bana gelip fikrini değiştirdiğini ve her şeyin büyük bir hata olduğunu söylemesini.

Biliyorum, belki de sadece bir şeylerin ters gideceğinden korkuyorum çünkü çok mutluyum ve belki de bu geçmişe sahip olmasaydı, başka bir şeye odaklanır, kendimi unutmak için korkuturdum.

Çünkü ben buyum.

Onu kaybedeceğimden korkuyorum ve kaybedersem bununla başa çıkamayacağımdan daha da çok korkuyorum. Dün gece yatağıma uzandım ve iki saat boyunca onun uyumasını izledim. Zihnim onun geçmişiyle ilgili hatırladığım her küçük detayın üzerinden geçiyordu. Çıktığı randevular, birlikte olduğu erkekler... ve bir de Stephanie var.

O bambaşka bir sorun. Neyse ki Nathan eve döndüğümüzden beri spor salonuna gidemeyecek kadar meşgul ve açıkçası onun spor yapmasını

istemiyorum.

geri dönmek için. Yakında gitmesine gerek kalmayacak çünkü yeni evimizde spor salonu var... Tanrı'ya şükür. Onu bir daha görmesini istemiyorum. Onun peşine düşecektir, bunu biliyorum, özellikle de şimdi onun ne kadar güzel olduğunu ve ateşli olduğunu bildiğine göre.

Lanet olsun ona ve onun büyük, büyülü sikine.

Onunla birlikteyken birlikte olmadığımızı biliyorum ama bana karşı hisleri vardı.... bu yüzden zihnimde aldattı. Gerçekten yapmadığını biliyorum ama sanki yapmış gibi hissediyorum.

Belki de genel olarak kadınları merak ediyordu. Onun bir amaç için araç olduğunu söyledi.

Midem bulanıyor. Lanet olsun, beni milyonlarca nedenden dolayı terk edebilir. Neden erkek meselesine takıldığımı bilmiyorum. Nathan onunla tanışan herkes için çekici biri.

İlk erkek arkadaşım Thomas'la ilgili anılarım canlandı. Onunla Nathan arasında pek çok benzerlik var. Aslında hiç yok, ama tüm kalbimle sevmek şeklim benziyor. On yedi yaşıyordum ve çok aşıkım ama beni başka bir kız için terk ettiğinde kalbimi kırmıştı. Bunu çabuk atlattım ve kendimi toparladım. Geriye dönüp baktığımda, bu sadece yavru köpek aşkıydı, ama belki de tüm bu korku buradan geliyordur. Belki de Nathan'ı bu kadar iyi tanımak ve ilişkimiz yürümezse ne kadar çok şey kaybedeceğimi bilmek beni çıldırtıyor.

Güvensiz hissetmekten nefret ediyorum.... belki benim de Nathan'ın terapistini görmem gerekiyordur?

Aceleyle restoranın kapısını açtım.

Tüm bu olumsuz düşünceleri bir kenara bırakıp Mayorka'daki aşk balonumuza geri dönmek istiyorum. Ondan ve benden başka kimsenin olmadığı yere.

Pencerenin yanında kızları görüyorum ve onlara küçük bir el sallıyorum. "Merhaba." İkisini de öpüyorum ve koltuğuma çöküyorum. Elimi kaldırıyorum. "Bir şey söylemeden önce, duymak istemiyorum." Sandalyemi içeri itiyorum. "Nathan'ı seninle tartışmayacağım. Beni güvensiz biri haline getirdin ve aklımı kaçırmak üzereyim."

Brooke'un yüzü düşer. "Oh, bebeğim, özür dilerim."

"Evet," diyor Jo. "Geçen gün götlük yaptık, özür dileriz. Sadece endişeliydik."

"Biliyorum." İç çektim. "Anlıyorum." Jolie'nin şarabını elime alıp bir yudum alıyorum. "İnan bana, ben de endişeliyim."

"Öyle mi?" Jo kaşlarını çatır.

"Ben aptal değilim kızlar. Bu işin kötüye gitme ihtimalinin yüksek olduğunu biliyorum." "Öyle olması gerekmiyor. Bunu bilemeyiz, ne de olsa bu Nathan."

Seni. Kimse seni ondan daha fazla sevemez."

"İşin en kötü yanı da bu." İç çekiyorum. "Beni sevdiğini biliyorum.... ve beni terk etmek istese bile. Terk etmezdi."

Jolie kaşlarını çatır. "Ne demek istiyorsun?"

"Bilmiyorum." Aşırı duygusal hissederek menümü elime alıyorum. Düşünce tarzımdan tiksinererek başımı sallıyorum. "Neden bahsettiğimi bile bilmiyorum." Menüme bakıyorum, konuyu değiştiriyorum. "Ne yiyoruz?"

Bugün Pazar öğleden sonra ve ben etrafta dolaşıp eşyalarımı yerleştiriyorum. Yeni dairemiz harika görünüyor ve tüm hafta sonu bir araya getirmek için çalıştık.

Mobilyalar yerleştirildi. Bu alan için çok küçük olmasına rağmen kanepemi getirdik. Yeni bir tane alana kadar idare etmek zorunda kalacağız. Nathan'ın mobilyalarının çoğunu dairesinde bıraktık, sadece kişisel eşyalarını ve kıyafetlerini getirdik.

Nathan maçı izlemek için bavulları açmayı bıraktı, ben de çamaşır dolabını düzenliyorum. Neredeyse bitirdim. Hafta içinde daireme geri dönüp kalan eşyaları depoya koymak üzere paketlemem gerekiyor. Ya öyle yapacağım ya da satacağım. Nathan hepsini depoya atmamızı ve daha sonra düzenleyeceğimizi söylüyor. Şu anda çok meşgulüz.

Ben de aynı fikirdeyim - çok meşgulüz - ve önümüzdeki hafta Henry ile bir konferansa gidecek olmam gibi küçük bir sorun var. En kötü zamanlama.

Henüz Nathan'a söylemedim. Etrafından dolanıyorum çünkü biliyorum ki çok kızacak.

"Gel ve benimle otur, bebeğim!" diye sesleniyor.

"Sadece bunu bitirmek istiyorum!" Geri aradım.

"Yarın gece sana yardım edeceğim. Bütün gün durmadın."

"Biliyorum ama gelecek hafta yoğun bir haftam var, unuttun mu?"

Gözlerimi kapatıyorum. *Şimdi. Ona şimdi söyle.*

"Neden, neler oluyor?"

"Önümüzdeki hafta sonu yardım balomuz var, sonra da Dallas'ta iş konferansım var. Pazar öğleden sonra gidiyorum, unuttun mu?"

Gözlerimi açıyorum ve havluları katlamaya devam ediyorum.
Gözümün ucuyla bir hareket görüyorum.

"Ne dedin sen?" Nathan çamaşır odasına geldi. "Gelecek hafta bir iş konferansım var."

"Kiminle?"

"Henry ile."

Bana ters ters bakıyor.

"Hayır." "Nathan."

"Sana hayır dedim. Onunla hiçbir yere gitmiyorsun."

OceanofPDF.com

Eliza

GÖZLERİMİ DEVIRIYORUM. "Nathan, gitmek zorundayım; bu işin bir koşulu." "Gitmiyorsun."

"Görüşmemde bu konferansı kabul ettim ve bundan kurtulamıyorum. Bunu seninle tartışmayacağım."

"Bu senden etkilendiğini söylemesinden önce miydi sonra mı?"

Akıllıca bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ama ağzımdan tek kelime çıkmıyor.

Bunu nereden biliyor?

"Onu yanlış anladım." Koridorda yürürken karşılık veriyorum ve o da peşimden fırlıyor.

"Ee, Eliza?" diye seslendi. "Hangisiydi? Seni gerçekten becermek istediğini söylemesinden önce mi sonra mı?"

"Öyle bir şey demedi." Banyoya girip duşu zorla açtığımda sinirleniyorum. "Şimdi de saçmalıyorsun. Beni becermek istemiyor. Bunların hepsi senin kafanda." Kıyafetlerimi çıkarıp sıcak suyun altına giriyorum. "Çık dışarı, huzur içinde duş almak istiyorum."

"Bir bok uydurmuyorum ve bunu biliyorsun." Hırlıyor. "Cesedimi çiğnemedi o herifle tek başına konferansa gider misin?"

Başımı tiksintiyle sallıyorum. "Baştan çıkarıcı." "Cazip mi? Cazip olan ne?"

"Seni kürekle bayıltmak. Bu bir iş konferansı Nathan, profesyonel bir ortamda. Ben senin iş toplantılarına gitmem."

"Ne?" Öfkeyle bağıyor. "Sensiz hiçbir konferansa gitmiyorum ve bunu biliyorsun."

Tanrım, gerçekten bilmiyor. Bu kötü bir örnekti.

Başımı suyun altına sokuyorum, onu engelleyeceğini umuyorum. O öfkeyle banyoda bir ileri bir geri yürürken ben saçımı yıkıyorum.

"Bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilirim. Seni yemeğe götürür, sarhoş eder ve sonra bir bakmışsın, yatağında çıplak ve pişmanlık içinde uyanmışsın."

Gözlerimi deviriyorum. "Sanki bana hiç asılmıyorlarmış gibi konuşuyorsun. Erkekler bana her gün asılıyor, biliyor musun Nathan? Kendi başımın çaresine bakabilirim ve açıkçası, böyle düşünmek bir yana, bunu söylemene bile sinirlendim."

"Bunu senin için söylemiyorum," diye mırıldanıyor, "onun için söylüyorum."

Ona sırtımı dönüyorum, öfkem her saniye daha da artıyor. "Peki, yapma. Bundan bahsettiğin için alındım. Bu benim işim, Nathan. Çık dışarı."

"İstifa et. Gel ve benim için çalış. Zaten bunu yapman an meselesi."

"Hayır." İşte yine başlıyoruz. "Senin için çalışmıyorum, sana söylemiştim."

Ayrıca, işimi seviyorum."

Gözlerini kısar. "Biliyorsun, değil mi?"

Lastik bandım koptu ve duştan çıktım. Her yere su fışkırıyor. "Dinle pislik, bu görüşmeyi yaptığım ve bu işi kabul ettiğim ve bu konferansa gitmek zorunda olduğum zamanlarda, sen striptizcilerin midelerinden kokain çekiyordun ve Stephanie adında bir kızdan kafa işi alıyordun."

Yüzü düşüyor.

"Sakin,"-göğsünü sertçe dürtüyorum- "bir iş konferansına gittiğim için beni sürtük gibi utandırma cüretini gösterme. Kavga etmek istiyorsan, Nathan, hadi gidelim! Çünkü benim senden daha çok kızacak şeyim var."

Ellerini kalçalarına koyuyor ve bana dik dik bakıyor, dayanacak bir ayağı olmadığını çok iyi biliyor.

"Bu konuyu bir daha açma," diye uyarıyorum onu. "Ben iş konferansına gidiyorum ve sen de sevgi dolu bir ortak gibi bana destek olacaksın. Büyü artık."

Banyodan hışım ile çıktı.

Adrenalin vücuduma pompalandıkça kalbim hızla çarpıyor ve tekrar suyun altına giriyorum. Sonunda sakinleşiyorum ve gururla gülümsüyorum. Bunu ben kazandım.

adil ve dürüst bir dövüş.

Al bakalım.

Nathan kitabının sayfalarını çeviriyor ve ben de şezlongda otururken ona bakıyorum. Üzerinde lacivert, ipek boxer şortu var ve saatlerdir kitap okuyor. "Benimle konuşmuyor musun?" diye soruyorum.

"Seninle konuşuyorum." Gözleri kitabına yapışmış bir şekilde konuşuyor. "Öyle hissettirmiyor."

"Ne söylememi istiyorsun?"

"Bilmiyorum. Buraya gel ve beni öp, belki?"

Sayfayı tekrar çeviriyor. "Öpüşme havamda değilim."

Gözlerimi deviriyorum, o sayfayı o kadar hızlı okumasına imkan yok, orada oturmuş somurtuyor, yaptığı şey bu. "Tamam, sen bilirsin." Kalkıyorum ve dişlerimi temizlemek için yatak odasına gidiyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye sesleniyor. "Yatmaya gidiyorum."

"Şimdi iyi geceler demiyor musun?"

"İyi geceler diyecek havada değilim!" Kendi kendime gülümseyerek sesleniyorum. Eğer çocukça bir şey istiyorsa, ona çocukça bir şey vereceğim.

"Çok komik."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

"

Dişlerimi fırçalıyorum, saçımı örüyorum ve yatağa giriyorum. Mantıksız bir pislik gibi davrandığında ona yalvarmayacağım. Hayatta olmaz.

Bir süre yatakta uzanıyorum ve sonunda televizyonun kapandığını duyuyorum. Biraz telaşlanıyor, dişlerini fırçalıyor ve sonra yatağa giriyor. Yan lambasını yakıyor.

"Ne yapıyorsun?" Kaşlarımı çatıyorum. "Kitap okuyorum."

"Okumak istiyorsan neden yatağa gelme zahmetine girdin? Neden dışarıda kalıp kitap okumadın?" Sırtımı ona dönerek ofluyorum.

"Çünkü sana yakın olmak istedim, ama tabii ki sen bunu tamamen mahvediyorsun, bu yüzden konuşmayı kes."

Yastığıma karşı gülümsüyorum. "Dünyanın en büyük bebeği olmak nasıl bir duygu?"

"Ben bebek değilim." Tersledi.

Yuvarlandım ve ona baktım. "Farklı düşünmek için yalvarıyorum."

"Bu tıbbi konferansların nasıl olduğunu biliyorum Eliza. Herkes için serbest bir sikiş festivalidir."

"Nathan, benim," diyorum usulca. "Henry'nin konferansında kiminle yattığı umurumda değil ama bu ben olmayacağım çünkü sana aşığım."

Gözleri benimkileri tutuyor.

Elimi kalçasına sürüyorum. "Öyle biri olmadığımı biliyorsun. Hayatım boyunca kimseyi aldatmadım."

Ağır bir şekilde nefes verir. "Ben sadece...." Sesi kesiliyor. "Sadece ne?"

"Sadece ne kadar güzel olduğunu biliyorum." Saçlarımı alnımdan geriye doğru tarıyor. "Her erkek seninle yatmak için sol taşığını verir."

Yumuşakça gülümsüyorum.

"Bu doğru,
Eliza."

"Benimle yatmak için sol taşığını verir miydin?"

"İkisi de deli." Kitabının sayfalarını tekrar çeviriyor. "Zaten artık onları çantanda taşıdığına eminim." Başını sallıyor. "Ben lanetlendim."

Kıkırdıyorum ve kitabını elinden alıp yere atmak için uzanıyorum.

Doğrulup ipek geceliğimi omuzlarıma çekiyorum. Nathan'ın gözleri çıplak göğüslerime kayıyor. Dikkati dağılmış bir halde dilini alt dudağının üzerinde gezdiriyor.

Adil oynamıyorum. Göğüslerimi çıkardığımda tüm dövüşleri kazanıyorum. Savunması yok.

Artık onlara bayılıyor.

"Olay şu," diye fısıldıyorum eğilip karnının alt kısmını öperken. Dilimi kalça kemiğinin üzerinde gezdiriyorum ve sikinin boxer şortunun içinde seğirdiğini görüyorum. "Ben varım, çıplak ve emrindeyim."

Beni izlerken sırtıyor.

"Gerçekten bütün haftayı aptal Henry Morgan hakkında kavga ederek mi geçireceğiz?"

Boxerını indiriyorum ve penisini öpüyorum. Onaylayarak esnetiyor ve yukarı zıplıyor.

"Yoksa haftayı eğlenerek mi geçireceğiz?" Ucunu ağzıma alıyorum ve gözlerim onunkileri tutarken dilimi etrafında döndürüyorum. "Haftayı eğlenerek geçireceğiz."

Eli yüzümü kavlıyor ve başparmağını şefkatle alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. Başımı çeviriyorum ve başparmağını ağzıma alıyorum. Yavaşça,

Baştan çıkarıcı bir emme. Gözleri kararırken beni izliyor. Aniden doğruluyor, meme ucumu ağzına alıyor ve sertçe emiyor. Zevk dalgalar halinde içime yayılıyor ve beni sırtüstü çevirip bacaklarımı omuzlarının üzerine kaldırarak yüksek sesle gülmeme neden oluyor.

Yessss.

"Ben ikinci seçeneği seçiyorum." Homurdanıyor.

Çarşamba günü iş yerindeyim ve gereksizler klasörümü düzenlerken e-postalarım arasında geziniyorum. İş aradığım dönemde iş bulma kurumundan gelen bir e-posta olduğunu fark ettim. Pediatri hemşireliği için yeni bir rol bildirimini - tam da yapmayı sevdiğim şey.

İş tanımını okudum ve dürüst olmak gerekirse biraz üzüldüm. Plastik sektöründe çalışmak için gerçekten uygun muyum bilmiyorum. Yani burada güzel bir işim var ama bu bir ofis işi. Hemşireliği özlüyorum. Alıştığım anlamlı işlere kıyasla bana çok yüzeysel geliyor. İnsanlara yardım etmenin ve bir fark yaratmanın verdiği o heyecanı özlüyorum. Eğer bir ofiste çalışacaksam, belki de Nathan'ın teklifini kabul etmeli ve gidip onun için çalışmalıyım.

Ama sonra o kazanır. İlk kavgamızdan sonra ona teslim olup bana ne yapacağımı söyleyebileceğini düşünmesine izin veremem. Bana nasıl davranacağına dair bir örnek oluşturmalıyım. Benim patronum olduğunu düşünmesine katlanamam. Eğer şimdi pes edersem, bunun bedelini sonsuza kadar öderim.

Buna bağlı kalmalıyım ve birkaç ay içinde ayrılmak istersem, ayrılacağım ama kendi şartlarımla ve doğru zaman geldiğinde.

Ama zaten bu pozisyonlar ilan edildikten sonra aylar boyunca açılmıyor. O zamana kadar, eğer başarılı olursam, ne yapmak istediğime dair iyi bir fikrim olacak.

Yani, alsam bile kabul etmek zorunda değilim. Teklifi her zaman reddedebilirim, bir an düşündüm. Evet, iyi bir plana benziyor. İş için başvur butonuna tıklıyorum. Ajansta tüm bilgilerim var. Olması gereken buysa, olması gereken de budur.

Mutfakta dans ederken şarabımı yudumluyorum. Bugün perşembe gecesı. Oturma odasına geri dönüyorum ve yüzümde kocaman, şapşal bir gülümsemeyle yeni halımıza bakıyorum.

Bakmadan duramıyorum. Biraz daha görebilmek için bir sandalyeyi hareket ettiriyorum ve sonra geri çekiyorum. Ayağa kalkıp bir açıdan bakıyorum ve sonra biraz daha bakmak için odanın diğer tarafına gidiyorum. Başka bir fotoğrafını çekiyorum ve telefonumda ona bakıyorum. Bunu bir saattir yapıyorum. Buna bayılıyorum. Gerçekten havayı belirliyor ve mekanın tüm hissini değiştiriyor.

Yeşil ve pembenin güzel tonlarıyla devasa. Bir bombaya mal oldu ve bugün teslim edildi ve kendimi kesinlikle çok seviyorum.

Bu daireye şimdiden bayıldım. Çok güzel ve çok özel hissettiriyor. İlk gerçek evimiz.

Nathan ile birlikte mobilyaları ve sanat eserlerini seçerek evi bizim yapmak yeni takıntım. Bütün hafta Pinterest'i takip ettim.

Nathan'a tekrar mesaj attım.

Acele edin.

Bir mesaj geri döndü.

**Tanrım, kadın. Yola çıkıyorum.
Bir halı bu kadar heyecan verici olamaz
herhalde?**

Geldiğinden beri ona üç kez mesaj attım. Ben de cevap yazdım.

**Yanılıyorsun.
Bu benim hayatımın halısı.
HTF UP!**

Yemeği pişirmeye devam ediyorum ve yirmi dakika sonra, Nathan görünmeden önce anahtarın kapıya vurulduğunu duyuyorum.

Ona ulaşmak için mutfaka atlıyorum ve kendimi kollarına atıyorum. "Aman Tanrım, görene kadar bekle," diye haykırıyorum.

Beni kollarının arasında tutarken kıkırdıyor. "Tanrı aşkına, göster bana."

Onu dışarı çıkarıyorum ve ellerimi hayatımın anıtsal halısına doğru kaldırıyorum. "Tada." Gülümsüyorum.

"Ah." Elleri kalçalarında, bakarken başını sallıyor. "İyi görünüyor."

"Biliyorum." Işıldıyorum. "Harika değil mi? Sanırım yeşil koltuğa artık kesin olarak evet diyeceğiz ve sediri de alıp kitap okuman için pencerenin yanına koyacağız. Ne dersiniz?"

Gözleri üzerimdeyken gülümsüyor.

"Ne?" Omuz silkiyorum, aşırı heyecanımdan dolayı biraz utanıyorum.

"Yok bir şey," diyerek beni kollarının arasına aldı ve şefkatle öptü. "Bugün seni özledim."

Parmaklarımı kirli sakallarında gezdirirken ona gülümsüyorum. "Çok mutluyum, Nathe."

"Biliyorum bebeğim. Ben de biliyorum." Beni tekrar öpüyor ve uzun bir süre birbirimizin kollarında duruyoruz, birbirimize sarılıyoruz, ayrılamıyoruz. Onsuz geçen günler çok uzun. "Bu gece bu halıyı kirletmek için sabırsızlanıyorum," diye mırıldanıyor saçlarıma karşı.

Gözlerim dehşetle açılıyor ve kollarından çekiliyorum. "Bu halının üzerinde seks yapmayacağız... . *asla*."

Gözleri zevkle dans ediyor ve sanki ona en büyük cesareti vermişim gibi pantolonunun fermuarını açıyor.

"Nathan, hayır," diye uyarıyorum ondan uzaklaşırken. "Bu halıya meni bulaşması benim için büyük bir tetikleyici."

"Bu halıya meni bulaşmaması benim için bir tetikleyici." Aletini çıkardı ve beni kanepeye çarptı. Yüksek sesle gülüyorum ve onun pençelerinden kaçmaya çalışıyorum.

Hayat güzel. *Gerçekten iyi*.

"Araba on dakika içinde burada olacak, bebeğim!" Nathan mutfaktan sesleniyor. Bir şampanya mantarının patladığını duyuyorum.

"Tamam, neredeyse hazır!" Küpelerimi takarken geri sesleniyorum. Bugün Cumartesi ve Nathan'la katılmamız gereken bir yardım balosu var. Son zamanlarda çok fazla baloya gidiyoruz.

Eğlenceliler ama bu gece evde kalmayı tercih ederim. Aynada kendime son bir kez bakıyorum. Beyaz, vücuda oturan, straplez bir elbise giyiyorum. Uzun, siyah saçlarım kabarık ve kabarık ve bir tarafında arkaya doğru iten süslü bir yapay elmas tokam var. Altan kabartıyorum. Keşke saçlarımı

Bu kadar güzel saç. Öğleden sonramı kuaförde geçirdim. Gümüş stiletolar giyiyorum ve uyumlu bir clutch tutuyorum. Altımda Nathan'ın bana aldığı korse ve askılı kemer var. Daha sonra onun için hoş bir sürpriz olacak.

Aklıma bir fikir geliyor ve gülümsüyorum. Şimdi ona biraz tattırmalıyım. Aslında, evet. On dakikam var.

Elbisemden hızla sıyrılıyorum ve aynaya bakarak beyaz korseme, askı kemerli külotuma ve uyluk hizasındaki şeffaf beyaz çoraplarıma hızlıca göz atıyorum. El çantamı alıyorum ve seks kedisi kıyafetimle mutfığa doğru yürürken genişçe gülümsüyorum. "Hazır," diye cevap veriyorum rahatça.

Şampanya kadehini havada tutuyor ve göz kırptıyor. "Evet, öylesin." İçkisini o kadar hızlı indiriyor ki kadehin kenarlarından taşıyor. "Sikilmeye hazırsın." Elleri arkama gidiyor ve boynumu emerken sikini bacaklarımla arasına koymak için dizlerini büküyor. "Hmm, bir kez olsun alışverişi doğru yaptım," diye fısıldıyor tenime karşı, beni mutfak tezgahının üzerine oturtup külotumu kenara çekerken. "Bu senin başını belaya sokacak."

Bacaklarımla arasına girip onları açmasını izlerken gülümsüyorum. Kalın dili cinsel organımda gezinirken gözlerini kapatıyor. İzlerken derin nefes alıyorum. Tanrım. Ne görsel ama.

Nathan siyah takım elbisesiyle diz çökmüş, son yemeğiymişim gibi beni yalıyor.

Koyu renk gözleri benimkileri tutuyor ve başını çevirip iç baldırımı öpüyor. Üç kalın parmağını seksimin derinliklerine kaydırıyor ve sırtım kavisleniyor. Dudakları benimkileri alırken parmaklarını g noktamın üzerinde hızlı ve sert bir şekilde hareket ettirmeye başlıyor.

Beni sertçe çalıştırıyor ve ben zevkle inliyorum.

Adam beni yaklaşık altmış saniye içinde boşaltma yeteneğine sahip.

"Bekle," diye inliyorum dudaklarına karşı. "Eve gittiğimizde bebeğim," diye dudaklarına doğru nefes alıyorum. "İyi şeyler bekleyenlerin başına gelir."

"Ve iyi adamlar senin ağzına gelir." Alt dudağımı ısırıp uzatıyor, karanlık gözleri benimkileri tutuyor ve aramızdaki hava çatırdıyor. Gözlerinde o bakış var ve bu gece sertleşeceğimi biliyorum. Heyecandan karnıma ağırlar giriyor. Bu bakışı seviyorum.

Kapı zili çalıyor ve bana bakarken dudaklarını yalıyor. "Zil kurtardı." Sanki elinde değilmiş gibi eğilip beni bir kez daha yalıyor ve

Sonra külotumu geri çekti ve beni tezgahdan kaldırdı.

"Elbiseni giy."

Beni yatak odasına doğru çeviriyor ve arkama sertçe vuruyor.

Ciyakladım. "Ve ben dışarı çıkmadan önce beni sertleştirmeyi bırak."

"Evet, canım." Yatak odasına girerken gülümsüyorum. Elbisemi giyiyorum ve aynada kendimi görüyorum. Yüzüm kızarmış ve tahrik olmuş. Genişçe gülümsüyorum.

Nathan Mercer, sen kötü bir adamsın.

Yarım saat sonra balo salonuna giriyoruz. Çok güzel ve görkemli. Gerçi çok tahrik olduğum için ihtişamı takdir edemiyorum.

Nathan bütün araba yolculuğu boyunca elini elbisemin içine soktu. Boşalmama izin vermedi. Beni sınıra getirip tekrar tekrar geri çekiyordu.

O buna intikam diyordu. Ben buna işkence diyorum. Bu bana dalga geçmeyi öğretecek. Epik bir başarısızlıktı çünkü sadece kendimle dalga geçtim. Rüzgarın değişmesiyle gelecek olan benim, o değil.

Dans pistinde onu becermeden geceyi nasıl atlatacağım?

Beni masamıza götürürken vajinamda donuk bir ağrı hissediyorum.

"Merhaba." Geldik ve yerlerimize oturduk. "Ben Nathan ve bu da Eliza, kız arkadaşım." Bizi tanıştırıyor ve biz de gülümseyerek masa arkadaşlarımızla tokalaşıyoruz. Nathan'ın eli kucağımdaki benim elime gidiyor ve o da kendi elini tutuyor.

Eliza, kız arkadaşım.

Bunu ilk kez yüksek sesle söylüyor. Kulağa hoş geliyor. Hoşuma gitti. Bayıldım aslında.

"Bir içki ister misin, sevgilim?" diye sorar. "Evet, lütfen. Baloncuklar."

"Tamam." Yaramazca gülümsüyor ve ağzını kulağıma dayıyor.

"Benimle tualete gitmek ister misin?"

"Beni kışkırtma," diye fısıldıyorum. "Şaka bile yapmıyorum Nathan, canım yanıyor."

"Güzel." Kıkırdıyor ve beni çabucak öpüyor. "Bir dakika içinde döneceğim. Ağrın geçsin."

Bara doğru kayboluşunu izledim. Siyah takım elbisesi içinde çok yakışıklı. İnsanlar onu selamlıyor, o da yol boyunca gördüğü insanlarla tokalaşıyor.

Gururla gülümsüyorum. Sektörde çok saygı duyulan biri. Yaşlı bir çift daha gelip masamızda yerlerini alıyor.

"Oh, Eliza." Kadın gülümser. "Tekrar merhaba, canım." "Nadia." Yanağından öperken gülümsüyorum. "Nasılsın?"

Nadia'nın kocası Peter eskiden çalıştığım çocuk bölümünde onkolog olarak görev yapıyor. Onları iyi tanırım.

"Merhaba, Eliza." Peter yanağıma bir öpücük kondurdu. "Çocuk katında seni özledik."

Kalbim sıkışıyor. "Ben de özlüyorum. Geleceğin ne getireceğini asla bilemezsin." Göz kırıyorum.

Bara doğru bakıyorum ve Nathan'ın geçen hafta hastanede konuştuğunu gördüğüm o güzel kadınla konuştuğunu görüyorum. Kadın gülüyor, çok hareketli ve Nathan da ona gülümsüyor. Gözlerim vücudunda bir aşağı bir yukarı dolaşıyor. Uğruna ölünecek kadar güzel bir vücudu var. Koyu renk saçları ve zeytin rengi teni var. Adamın üst kolunu ovalarken bir şeyler söylüyor ve ensemdeki tüyler diken diken oluyor. *Dokunma ona.*

İkisini izlerken bir bardak suyum yudumluyorum. Onun yanında çok rahat görünüyor. Ne zaman böyle yeşil gözlü bir canavar oldum?

"Bana yeni işinden bahseder misin?" Peter düşüncelerimi böldü.

"Harika," diye yalan söyledim. "Bir plastik cerrah için ofis müdürü olarak çalışıyorum. Hemşireliğe bir süreliğine ara vermem gerekti; yakında döneceğim. Çok özlüyorum."

"Bunu duymak güzel. Değişiklik tatil kadar iyidir, ya da ben öyle duydum."

Nathan yanımdaki koltuğa çöküyor. "Peter, Nadia." Yanağından öperken gülümsüyor ve elini sıkıyor. "İkiniz de nasılsınız?"

Nathan'ın eli masanın altından kayarak benimkini kucağımda tutarken sohbeti dalıyorlar. Şampanyamı yudumluyorum ve dünyam yeniden normale dönerken gülümsüyorum.

Dr. Dreamy burada ve ben de onun sadık hastasıyım.

Nathan dans pistinde bana sarılırken gülümsüyor. Harika bir arkadaşla harika bir gece geçirdik.

"Artık eve gidebilir miyiz?" diye mırıldanıyor kulağıma.

"Hiç sormayacaksın sanmıştım." Onu usulca öpüyorum. "Gitmeden önce tuvalete gideceğim."

"Tamam, seninle masada buluşuruz." Yanağıma bir öpücük konduruyor ve ben de masaların arasından geçerek lobiye çıkıyorum. Bir tuvalet görevlisi var ve benim için ağır kapıyı açıyor.

Vay canına, burası mermerden yapılmış ve saksılar içinde büyük palmyeler var.

Tuvalete gidip çıkıyorum ve ellerimi yıkıyorum. Rujumu tekrar sürüyorum ve kırmızı elbiseli, çekici, siyah saçlı kadın kabinlerden birinden çıkıyor - Nathan'la konuşan kadın.

"Merhaba." Beni gördüğünde gülümsüyor. Ellerini yıkıyor ve kuruluyor. Kesinlikle yeterince arkadaş canlısı. "Merhaba."

Gülümsüyorum.

"Çok güzel bir manzara, değil mi?" "Evet, öyle."

"Elbisene bayıldım. Bu Eliza, değil mi?"

"Evet, teşekkürler." Rujumu dudaklarımda birleştirirken gülümsüyorum. "Özür dilerim, çok kabayım. Daha önce tanıştığımızı biliyorum ama adınızı hatırlayamıyorum."

"Oh." Elimi sıkmak için elini uzattı. "Ben Stephanie." Beynim teklerken ona bakıyorum.

Ne?

Ama Stephanie'nin spor salonundan geldiğini biliyor, işten değil. "Nathan'la spor salonuna mı gidiyorsun?"

Test etmek için sordum.

"Evet." Sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Biz de birlikte çalışıyoruz. Ben kardiyovasküler cerrahım. Aynı hastanelerde ameliyat yapıyoruz."

"Ah." Sahte bir gülümseme. "Ne kadar harika."

Gökyüzü kızıla dönerken onun güzel yüzüne bakıyorum. Kulaklarımda öfkeli kalp atışlarımı duymaya başlıyorum.

Bu Stephanie mi?

Arkadaşı olan bir kadın. Birlikte çalıştığı bir kadın. Güvendiği ve iyi tanıdığı güzel bir kadına gitti... bana değil.

İkisinin birlikte öpüşürkenki görüntüsü gözümün önüne geliyor; kadın dizlerinin üzerinde, adamı içiyor.

"Güle güle," diye zorladım.

"Seni görmek güzeldi."

Sahte bir gülümseme takınıyorum ve masaya geri dönüyorum. Nathan gözüme çarpıyor ve yerime çökerken ona ters ters bakıyorum.

Kaşları çatılıyor ve elini b a c a ğ ı m a koyuyor. "Her şey yolunda mı, tatlım?"

Elini uzaklaştırıyorum. "Dokunma bana," diye fısıldıyorum öfkeyle. "Ne?" Kaşlarını çatıyor.

"Stephanie'yle yeni tanıştım." Gözleri genişledi.

Sandalyemi dışarı itiyorum. "Ben gidiyorum."

OceanofPDF.com

Eliza

"HOŞÇAKALIN." Masamızın etrafındaki insanlara gülümsüyorum. "Hepinizle tanıştığımıza memnun oldum."

"Güle güle," diye şarkı söylüyor masa.

Sahte bir gülümseme takınıyorum ve girişe doğru fırlıyorum. Buna inanamıyorum, *çok öfkeliyim*.

Nathan masanın etrafındaki iş arkadaşlarıyla hızlıca el sıkışıyor - görgü kuralları bunu yapmadan gitmesine izin vermiyor. Gizli girişe doğru yürüyorum ve doğruca bir taksiye gidip arka koltuğa biniyorum.

"Eliza!" Nathan peşimden koşarken sesleniyor. "Bekle."

Kapıyı arkamdan çarparken şoföre "Smith Caddesi," diyorum.

Nathan koşup arka kapıyı açıyor ve yanıma dalıyor. "Ne yapıyorsun?" diye tısladı.

Kollarımı kavuşturup camdan dışarı bakıyorum. Bu tartışmayı bir taksi şoförünün önünde yapmayacağım.

Nathan elini kucağıma koyuyor ve ben elini çekiyorum. "Sakın bana dokunmaya cüret etme," diye homurdanıyorum.

Çenesini sıkıyor ve sessizce oturuyor. Konuşmasını hazırladığını zaten biliyorum. Araba apartmanımızın önüne yanaşiyor. "Teşekkür ederim," diyorum kapıyı açıp inerken. Nathan ücretimizi öderken ben binaya doğru yürüyorum. Cüzdanını karıştırıyor ve para üstünü beklemeden parayı fırlatıyor.

Bana kapıyı açan kapı görevlisine zorla gülümsüyorum ve yanından geçip asansörün düğmesine kuvvetle basıyorum.

Nathan aceleyle içeri girdi.

"İyi akşamlar Bay Mercer. İyi geceler." Kapıcı gülümsüyor.

"Öyle mi?" Nathan yanımdaki asansöre dalarken mırıldanıyor.

Çantamı kavriyor ve gözlerimi dikip önüme bakıyorum.

Nathan sanki nasıl kontrol edeceğini bilmediği vahşi bir hayvanmışım gibi yanımda çekingen bir şekilde duruyor.

İnanamıyorum.... Onun kim olduğunu bilmediğimi bile bile karşımda durup onunla konuşma cüretini gösterdiğine *inanamıyorum*. Ne hakkında konuşuyorlardı? Boğazına ne kadar sert boşaldığını mı?

Kahretsin, çok öfkeliyim, patlamak üzereyim.

Nathan kapıyı açıyor ve ben içeri girip doğruca buzdolabına yöneliyorum. Kendime bir içki dolduruyorum ve lavabonun başında durup o sessizce izlerken içkiyi boşaltıyorum.

"Eliza."

"Yapma!" Homurdanıyorum. "Sakın bana bir yalan daha söylemeye cüret etme." Ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi sessiz kalıyor.

Kendime bir kadeh şarap daha dolduruyorum ve aklımdan milyonlarca incitici şey geçerken kocaman bir yudum alıyorum. O kadar öfkeliyim ki kalp atışlarımı kulaklarımda duyabiliyorum, sanki bir hoparlör nabzımı baştan sona yankılıyor.

"Sana yalan söylemedim."

"Ağzından çıkan hiçbir şeye inanmadığım için kusura bakma." Alay ediyorum.

Ellerini takım elbisesinin ceplerine soktu, çenesi sıkıştı. "Yani, onu tanıyorum..."

"Oh, bunu görebiliyorum."

"Sen bilirsin...." Ellerini teslimiyetle havaya kaldırır. "Sadece bir geceydi. Ve hiçbir anlamı yoktu, sana yemin ederim Eliza. Hiçbir anlamı yoktu."

"O senin arkadaşın." Boğazıma bir yumru oturdu. Kendimi ihanete uğramış hissediyorum. Gözlerim yaşla doldu.

Yüzü düşüyor. "Bebeğim, ağlama." Kafasında doğru ifadeyi bulmaya çalışırken duraksıyor. "Uçurtma gibi uçuyordum. Sana gitseydim, yüzümü çıkarsaydım ve o boku sana sürseydim ne olurdu?"

"Yani onun yerine sen mi taktın?" Havladım.

Gözleri benimkileri tutarken boğazındaki yumruyu yutuyor.

"Bana karşı bir şeyler hissettiğini ama vücudunun bir kadınıkiyle uyumlu olup olmadığını görmek için ona gittiğini söylemiştin."

"Evet." Başını sallıyor. "Doğru, yaptım."

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Vücudunun benimkiyle çalıştığını zaten biliyordun. Bir gece önce sertleşmiştin. Sakın bir kez daha zekama hakaret etmeye cüret etme Nathan," diye bağırırken tüm kontrolümü kaybediyorum. "Ona gittin çünkü onu istiyordun."

"Sakin ol."

"Sakinleşmeyeceğim." Bardağımı ona doğru fırlattım ve o da eğildi. Arkasındaki buzdolabına çarpıyor ve yere düşüyor.

"*Sadece* spor salonundan bir kız. Bir daha asla göremeyeceğim bir kız." Başımı tiksintiyle sallıyorum. "İş yerinde bütün gün onunla flört ediyorsun, Nathan. Bunu kendi gözlerimle gördüm." Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Aklıma bir fikir geliyor. "Onunla o gece hakkında konuştunuz mu?"

Çenesini sıkıyor ve ben onun sıkıldığını biliyorum.

"Yani onunla bu konuyu konuşabilirsin ama benimle konuşamazsın," diye fısıldıyorum acıyla.

"Eliza...." diye fısıldar.

"Bu gece orada durdun ve onunla on dakika boyunca konuştun ve güldün, ben çok uzakta değilken, kim olduğunu bilmediğimi çok iyi bilerek izledin. Eğer bu ihanet değilse, Nathan, ne ihanettir bilmiyorum."

Başını eğiyor ve gözlerini kapatıyor.

Gözlerimden öfkeli yaşlar süzülürken onu izliyorum. "Bana ne olduğunu anlat," diyorum.

"Bana o gece neler olduğunu anlat. Her bir dokunuşun tam açıklamasını istiyorum. Kapıyı çaldın ve sonra ne..."

"Ne olduğu önemli değil!" diye tersledi. "Hiçbir anlamı yok."

"Yanılıyorsun," diye fısıldıyorum. "Benim için öyle."

"Kendini güvensiz hissetmeni istemedim," diyor sakince. "Kendimi aptal gibi hissetmemi mi tercih ederdin?" Ağlıyorum.

"Hayır." Nefes nefese kaldı. "Bunu tekrar düşünmeni istemedim. Sana bunun olduğunu söyledim. Dürüst davrandım ve bu bizi etkilemez. Hiçbir şeyi değiştirmez."

"Bu değil etkiler *Sen*, Nathan." Benim gözler tutun onun. "Bu benim için her şeyi değiştirir."

"Neden?"

"Çünkü Nathan'ım..." Göğsümü kuvvetle işaret ediyorum. "*En iyi arkadaşım* Nathan beni asla kandırmazdı. Benimle konuşur ve her şeyi anlatırdı. Bana kızı işaret eder ve bunu açıkça tartışırdı. Saklayacak hiçbir şeyi olmazdı." Başımı sallıyorum. "Senin bir sevgili olarak kim olduğunu bile bilmiyorum."

Yüzü düşüyor.

"Bana söylemediğin başka ne var?" "Hiçbir şey."

Ona bakıyorum, silueti gözyaşlarıyla bulanıklaşmış. "Keşke sana inansaydım."

Bana uzandı. "Bebeğim, yapma." Beni kollarına çekiyor ve isteğim dışında bana sıkıca sarılıyor. Kollarından kurtulmak için mücadele ediyorum.

"Onunla birlikte olman beni güvensiz hissettirmiyor, Nathan. Bunu neden yaptığın konusunda bana yalan söylemen yapıyor."

Bana bakıyor, belli ki söyleyecek söz bulamıyor.

Yanından geçip banyoya giriyorum ve kapıyı kilitliyorum. Kendimi tutmaya çalıştıkça boğazımdaki yumru acıyor. Sadece aya doğru ulamak istiyorum.

Elbisemi yırtıyorum ve gözyaşları içinde kendimi bu aptal korseden kurtarıyorum. Ve bu gece onun her sözüne asıldığımı ve tüm bu süre boyunca muhtemelen odanın diğer ucunda onunla göz teması kurduğunu düşünmek. *Onların küçük kirli sırrı.*

Kendimi çok aptal hissediyorum.

Başlangıçta aşkını itiraf etmesi beni çok etkiledi. Ona gittiğini biliyordum ve o zamanlar bundan hoşlanmadığımı da biliyordum ama bunun bir arkadaşıyla olduğunu bilmek - düzenli olarak konuştuğu ve saygı duyduğu bir iş arkadaşıyla. İş yerinde her gün gördüğü biriyle. *Başka bir kadın arkadaş.*

Onu önemserdi, tıpkı beni önemsedığı gibi.....Oh, *bu acıtıyor.*

Sıcak suyun altına giriyorum ve kendimi bırakıyorum, gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlanırken acı içinde yüzümü buruşturuyorum.

İhanetin tadı acıdır... özellikle de hiç beklemediğiniz bir anda.

Bu geceden çıkmasını beklediğim son şey buydu.... ama sanırım en azından artık biliyorum.

Bir saat sonra duştan çıktım. Yere oturup uzun süre bebek gibi ağladım. Fazla dramatik davranıyorum, biliyorum ama duramıyorum.

kendim. Saçlarımı bir havluya sarıyorum ve geceliğimi giyiyorum. Dişlerimi fırçalıyorum ve yatak odasına gidiyorum.

Nathan'ın başucu lambası yanıyor ve yarı karanlıkta sırt üstü yatmış, uyanık bir şekilde beni bekliyor. Parmakları göğsünde birleşmiş.

Yatağa girdim ve ona sırtımı döndüm.

Bana yaklaşıyor ve beni kollarının arasına alıyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor şakağıma doğru. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

Duvara bakarken ona cevap vermiyorum. İçimde hiç mücadele kalmadı. Çok yorgunum. Bu saçmalığı daha fazla düşünmek istemiyorum.

Nathan'ın bana sımsıkı sarılmasıyla gözlerimi kapatıp kendimi uykuya bırakıyorum ve üzücü bir gerçekle yüzleşiyorum: Sevdığım adam sandığım kişi değilmiş.

Bir erkek gibi düşünüyor.

Omzuma konan öpücüklerin nazik tozuyla uyanıyorum. Ağır göz kapaklarım uyanmak için savaşıırken çırpınıyor.

"Merhaba." Nathan usulca söylüyor. Omzumu tekrar öpüyor.

"Merhaba." Dün gece kötü bir rüya görmediğim için hayal kırıklığına uğrayarak iç çektim. Gerçektir. Onunla yüzleşmek için yuvarlandım.

Aşırı dramatik bir tepki ama yine de gerçek bir tepki.

Birbirimize bakıyoruz. Gözlerimi çarşafımdan indiriyorum, hala ona kızgınım.

"Özür dilerim,

Eliza. "Ne için?"

"Onu tanıdığımı sana söylemeliydim."

"Yapmalıydın. Bana kendini tanıttığında ne kadar aptal hissettiğimi biliyor musun?"

Dudaklarını birbirine bastırıyor ama sessiz kalıyor. Düşünürken parmaklarımı göğsündeki tüylerin arasında gezdiriyorum.

"Ne bilmek istiyorsun?" diye soruyor. Gözlerim onunkileri tutuyor. "Bana o geceyle ilgili herhangi bir şey sor, sana dürüstçe ve doğrulukla cevap vereceğim. Söz veriyorum."

Parmaklarımın arkasını ileri geri hareket ettirirken göğsündeki kıllara odaklanıyorum.

"Lize," diyor usulca, parmağını çenemin altına koyup yüzümü kendisine yaklaştırırken. "Dün gece bunun hakkında konuşmak istedim, hadi konuşalım."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum, mızımızlanmadan ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Kıskanç, güvensiz kızlardan nefret ederim ve burada bir kraliçe oluyorum.

"Konuş benimle..."

"İhanete uğramış
hissediyorum," diye
fısıldadım. "Neden?"

"Çünkü bana değer verdiğini söylüyorsun ve cinsel iyilik için başka bir kadın arkadaşına gittin. Nasıl üzölmeyeyim? Beni aldatmışsın gibi hissediyorum."

Hayal kırıklığına uğramış gibi ağır ağır nefes veriyor. "Rollerin tersine döndüğünü düşün, Nathan. Henry ile bir iş konferansına gittiğim için çılgına dönüyorsun. Sana karşı hislerim olduğunu ama Henry'ye cinsel tatmin için gittiğimi söylediğimi düşünsene."

Gözleri öölümcöl bir hal alır. "Sakın ööyle deme." Omuz silkiyorum. "İşte böyle hissettiriyor."

"Sen ve ben o aşamada birlikte değöldik."

"Peki neden bana onu tanımadığını söyledin?" "Sana onu tanıdığımı söyledim."

"Senin kadar iyi değöl."

"Çünkü o bizim hikayemizle alakasız."

"Benim için değöl."

Gözleri benimkileri tutarken sessiz kalıyor.

"Bana o gece onunla neler olduğunu anlat."

"Bu boku kafanda istemiyorum bebeğim." Saçlarımı yüzümden geriye doğru iterken üzgün bir şekilde iç geçiriyor. "Bunu neden bilmek istiyorsun ki?"

"Bu beni canlı canlı yiyor, Nathan. Bilmem gerek."

"Bu konuda kavga etmeyeceğimize söz ver. Ciddiyim, Lize. Eğer bu konuda konuşursak, bunu bana karşı kullanamazsın. Bu hiç adil değöl."

"Bana adillikten bahsetme Nathan, çünkü kelimenin anlamı hakkında hiçbir fikrin yok."

"Bana söz
ver."

"Tamam."

"Öp beni."

"Çıkar ağzındaki baklayı." Hayal kırıklığına uğradım.

Sanki infaz sandalyesine doğru yürüyormuş gibi ağır ağır nefes veriyor. "Stephanie'yi oldukça iyi tanıyorum." Duraksıyor. "Birkaç davada birlikte çalıştık ve kocasıyla sorun yaşadığında-"

"Evli mi?" Nefes nefese kaldım.

"Eski kocası," diye düzeltiyor kendini. "Bana onun kendisini bir erkekle aldattığına dair birkaç uyarı işaretinden bahsetti. Biriyle takılmaya ve onunla seyahatlere çıkmaya başlamıştı. Yatak odasında daha önce hiç yapmadıkları şeyler istiyordu, vesaire. Benim... "-duraklıyor-, "olduğum gibi olduğumu biliyordu."

"Gay."

"Ben gey değilim Eliza," diye düzeltiyor beni. "Bu unvandan neden bu kadar nefret ediyorsun?" "Kendimi onunla özdeşleştirmiyorum."

"Yani.... biseksüel misin?" Anlamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum. "Bunu bana açıkla Nathan, anlamıyorum."

Omuz silkiyor. "Elliot benim panseksüel olduğumu düşünüyor. Yine de seninleyken kendimi tamamen heteroseksüel hissediyorum."

"Panseksüel ne demek?"

"Bu sadece bir vücut tipinden ziyade bir ruha aşık olduğum anlamına geliyor." "Oh..." Bunu daha önce hiç duymamıştım.

"H e r neyse, bir gün kafeteryada öğle yemeği yerken kocası hakkında konuştuk ve ona muhtemelen erkeklerle seks yaptığını düşündüğümü söyledim."

"Bunu sana ne söyletti?" diye sordum.

"Takma penis takmasını ve onu becermesini istedi." Gözlerim açıldı.

"Evet." Omuz silkiyor. "Senin deyimimle: kırmızı bayrak." "Doğru." Dikkatle dinliyorum.

"Onu uzun süre görmedim. Başka bir hastanede çalışıyordu ve aylar sonra onu kafeteryada tek başına tekrar gördüm. Bana kocasının onu bir arkadaşı için terk ettiğini söyledi. Perişan haldeydi ve öylesine konuşmaya başladık. Çok yakın falan değildik ama aramızda açık bir iletişim hattı vardı. Sıradan bir insanla konuşamayacağınız konular hakkında konuştuk."

"Sınırı mı aştın?" diye sordum.

"Belki, ama cinsel anlamda değil. Terapist gibi bir şey, eğer mantıklı geliyorsa." Omuz silkiyor. "Bunu yüksek sesle söylediğimde kulağa saçma geliyor." Duraklıyor ve kendini bir sonraki bölüme hazırlarken derin bir nefes veriyor.

Hikaye. "Sana karşı hislerim değişmeye başladığında, seni kaybedeceğim diye çok korktum. Bu konuda bir kadının bakış açısından konuşabileceğim birine ihtiyacım vardı."

Onu izlerken dişlerimi sıkıyorum. "Stephanie ile konuştum."

Tanrım, *bu hikayeden nefret ediyorum.*

"Anlamalısın, sana açılmakla ilgili en büyük korkum aGkımı itiraf edip sonra seks yapmamız ve bundan hoşlanmamamdı. Bir vajinadan hoşlanıp hoşlanmayacağımı bilmiyordum, Eliza. Nasıl performans göstereceğimi ya da kaldırıp kaldıramayacağımı bile bilmiyordum."

Pişmanlıkla gözlerimi kapatıyorum. "Onunla bu konuyu konuştun mu?"

"Evet, yaptım." Bu konuşmadan rahatsız olduğunu biliyorum.

"Bana birden fazla kez, eğer suları test etmek istersem, onun benim kobayım olabileceğini söylemişti."

"Tabii ki yaptı." Şimdi gerçekten her şeyi duydum. "Vay canına."

"Mesele şu ki, onunla ilişkiyi berbat edip etmemem umurumda değildi çünkü ona karşı hislerim platonikti." Beni öpüyor. "Ama sana aşkıttım ve bunu anlamadığını biliyorum, ama seninle yatarak ve bundan hoşlanmayarak seni incitme riskini alamazdım. O zamanlar bir kadın vücudu bana çok yabancıydı. Ne olacağına dair hiçbir fikrim yoktu."

"Bu sana hala yabancı mı?" Fısıldıyorum.

"Artık başka bir şey hayal edemiyorum. Sanki içimi uyandırdın." Gözleri benimkileri arıyor. "Seninle seks yapmadığımı hayal bile edemiyorum. Bu şimdiye kadar hissettiğim en doğal aşk." Beni tekrar öperken usulca gülümsüyorum ve yüzümdeki saçları geriye doğru tarıyor.

Kendini bundan nasıl kurtarıyor? İç çekiyorum, affedici, pısrık kıcımla hüsrana uğruyorum.

"Yani... bilgisayarımda porno bulduğunuzda. Durmadan izliyordum ve kadınları orgazm etmekle ilgili dersler izliyordum. "

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Senin için yatakta bir fiyasko olacağımdan korkuyordum."

"Nathan." Şok içinde ağzım açık kaldı. "Ciddi misin sen?"

"Ölümçül. Cuma günü ailemin yanına gitmeden önce Stephanie'ye sana her şeyi anlatacağımı söylemiştim ve o da nasıl gittiğini öğrenmek için beni arıyordu. Ama ben seninle konuşmadan önce bilgisayarımda porno buldun, ben de panikledim ve yalan söyledim. Sana başka bir kadından hoşlandığımı söyledim."

"Stephanie," diye cevap verdim. "Bana Stephanie'den hoşlandığını söylemiştin."

"Ve sen kıskandın." Beni kaburgalarımın d rterken gülümsüyor. Dudaklarımı büküyorum. "Belki biraz."

"Her neyse, ertesi hafta deliliğe doğru yol alıyordum. Bütün gece porno izliyordum, her gece evimde, sana dokunamıyordum. Kavga ediyorduk ve kadın vücudu üzerine beni çok azdıran bu eğitimleri izliyordum." Ona donuk donuk bakıyorum. Bunu gerçekten duymak istiyor muyum? "Dikkatli ol," diye uyarıyorum.

Gülümsemesini gizlemek için alt dudağını ısıyor. "Bir anlık zayıflığımla striptiz kulübüne gidip bir kadına 31 çekmeye karar verdim. Tabiri caizse suyu test etmek için."

Gözlerimi devirerek derin bir nefes alıyorum. "Bana moral vermeyi teklif ettiler."

"Kokain mi?"

"O lanet Şeyden o kadar çok çektim ki Şaka gibiydi." Duraklıyor. "Gitmek için ciddi iyiydim. Neredeyse kontrolden çıkmıŐtım. Eve, senin yanına bu Şekilde gidemeyeceğimi biliyordum ve bir fahiŐeyle birlikte olmak istemiyordum."

"Stephanie'yi aradın."

"Evet."

"Ne dedin sen?"

"Ne söylediğimin bir önemi yok." "Bilmem gerek."

Sanki bana gerçekten ne kadarını söyleyeceğine dair bir i  risk değerlendirmesi yapıyormuş gibi bana bakıyor.

"Hepsini," diye  ıkıŐtım. "Hepsini duymak istiyorum." "Hayır."

"Demek istediğim, bunu unutmamı istiyorsan, Nathan, böylece hayatımıza devam edebiliriz, sadece t k rmen gerekiyor."

"İlgilenilmesi gereken sert bir sikim olduğunu söyledim," diye aceleyle ağzından kaçırdı.

 fkem yükselirken çenemi sıkıyorum.

"Klas." Kaşlarını kaldırıyor. "Sen sordun."

"Ne o zaman?"

"Evine taksiyle gittim ve kapıdan içeri tökezleyerek girdim. Bir kez öpüştük ve kanepeye düŐtük, o da dizlerinin üzerine çöktü." Sanki ne dediğini duymayacağımı umuyormuŐ gibi aceleyle söylüyor.

Anlattığı senaryoyu hayal ederken ona bakıyorum.

"Yarı yolda durmak istedim."

"Ama sen yapmadın."

"Hayır, ben..." Sesi kesiliyor, detaylandırmak istemiyor. Belli ki çok iyi hissettiriyordu ve vücudu durmasına izin vermiyordu. *Lanet olası pislik.*

"Sonra ne olacak?"

Ağır ağır nefes veriyor. "Ben boşaldım, o yuttu, sonra kotumun fermuarını çektim ve oradan defolup gitmek istedim." Ellerini tiksintiyle havaya kaldırıyor. "Duygu yoktu, tatlı hassas anlar yoktu. Klinik bir prosedüdü."

Damarlarımda adrenalın pompalandığını hissederken çenemi sıkıyorum. "Ne dedi o?"

"Seks istedi. Reddettiğimde sinirlendi."

Gözlerimi kısıyorum ve kafamda filmin nasıl oynadığını görüyorum. "Kavga ettik ve ben kaçtım."

"Seks mi istedi?"

"Evet."

"Ne hakkında kavga ettiniz?"

"Aynen dediğim gibi. Onunla yatmak istemediğim için beni taciz etmeye başladı. Korkunçtu, Eliza. Oraya gittiğim için bile utanıyorum. Ne düşünüyordum ki? Yolda beş kilometre kadar yürüdüm, sonunda bir taksi geldi."

"Sonra ne olacak?"

"Ertesi gün uyandığımda özür dilemek için ona mesaj attım." "O zamandan beri mesajlaştınız mı ya da birbirinizi aradınız mı?"

"Hayır, telefonumu kontrol edebilirsin. Sana yemin ederim ki o günden beri tamamen platonik bir ilişki yaşadık. Ona seninle birlikte olduğumu söyledim ve o bu konuyu hiç açmadı. Şimdi onunla konuştuğumda sanki hiç olmamış gibi davranıyor. Bazen gerçekten oldu mu diye merak ediyorum."

"Nathan." Ağır ağır nefes veriyorum. "Beni gerçekten kızdırıyorsun, bunu biliyor musun?" "Biliyorum."

"Ve böyle bir dangalak olduğun için suratına bir yumruk atmak isterdim."

"Biliyorum."

"Ve eğer seni bir daha gülerken ve onunla konuşurken görürsem, çıldıracağım."

"Anlaştık." Beni izlerken gülümsüyor, sanki bir şekilde bu karmaşadan kurtulduğunu hissetmiş gibi.

Yataktan kalktım.

"Nereye gidiyorsun?" diye sorar.

"Bunun üzerine en az iki saat daha somurtmam gerekiyor," diye mırıldanıyorum kuru bir sesle. "Henüz köpek kulübesinden çıkmadın. Sakın bana yaklaşmaya kalkma."

"Tamam." Dirseğine yaslanırken gülümsüyor. "O zaman yatağa geri gelebilir misin, böylece barışabiliriz?"

Beni bu kadar çabuk ikna etmesine sinirlenerek sırtıyorum. "Bunu düşüneneğim."

Banyoya girdim. "O eğitimleri hemen izlemeye başlamanı öneririm!" Ben sesleniyorum. "Bugün yatakta iyi olsan iyi edersin. Böyle bir pislik olmanı telafi etmek için en az on orgazm istiyorum." Kıkırdadığımı duydum. "Tamam, hallediyorum patron. Sana on beş vereceğim."

Nathan arabasıyla havaalanındaki bırakma bölümünün önünden geçiyor. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Arabayı park etmek."

"İçeri gelmene gerek yok."

Gözleri kızgınlıkla bana kayıyor. "İçeri geliyorum, Eliza."

Gözlerimi deviriyorum.

"Sadece kız arkadaşımı uğurluyorum. Bunda yanlış bir şey yok, değil mi?" Direksiyonu iki eliyle kavırıyor. "Sevecen ve destekleyici bir erkek arkadaş böyle yapar."

Harika, bu hiç de garip olmayacak. Henry ile check-in alanında buluşacağım.

Gerginliği şimdiden hissedebiliyorum. Terlemeye başladım.

Öğleden sonrayı yatakta geçirdikten sonra, Nathan verdiği sözü yerine getirdi ve jöle bacaklarla konferansına gidiyorum. Yürüyebilmem bile bir mucize. Adam tam bir hayvan ve bunu söylemekten nefret ediyorum ama makyaj seksi *şiddetle* tavsiye edilir.

Arabayı park etti ve bagajdan çantamı aldı. Yatağın üzerine oturdu ve bir şahin gözü gibi eşyalarımı toplamamı izledi. Çantamdaki her şeyi biliyor.

Elimi elinin içine aldı. "Hangi check-in?"

"American Airlines."

"Tamam." Saatine bakar. "Bir şeyler içmek için vaktimiz var."

"Um." Kaşlarımı çattım. "Henry ile fuayede buluşacağım."

"Oh, gerçekten mi?" diyor, soğukkanlılıkla. "Yani, uçuştan önce onunla bir içki içeceksin, öyle mi?"

"Evet. Ve sakın başlama." Ona terbiyesini hatırlatmak için gözlerimi büyütüyorum.

Beni elimden tutup sürükleyerek terminale doğru yürüyor ve öfke nöbetini tüm gücüyle bastırmaya çalıştığını biliyorum.

"Beni her gece arıyorsun," diyor.

"Evet."

"Ve sabahları."

"Pekala."

"Ve kimseden içki kabul etmeyin. Sana ilaç verebilirler."

Gözlerimi deviriyorum. "Bu bir tıp konferansı Nathan, Ibiza ya da striptiz kulübü değil. Yine de kokain çekebileceğim bir erkek var mı merak ediyorum."

Beni sürüklerken sahte bir gülümseme takınıyor. "Çok komik, ayağa kalkmalısın." Kuru kuru mırıldanıyor.

"Bunu düşüneceğim."

"Nerede kalıyorsunuz? Otelinizin adını ve oda numaranızı istiyorum."

"Duracak mısınız?"

"Hayır, yapmayacağım. Bundan hoşlanmıyorum. Gitmeni istemiyorum. O herife güvenmiyorum."

Gülümsedim çünkü kendine engel olamadığını biliyordum. "Bu çok kötü Nathan, çünkü yapmak zorundayım."

"Bizimle birlikte savaşmaya gelmeni istemiyorum. Zamanlama çok yanlış. Ara ve ona hasta olduğunu söyle."

Gerçek şu ki, artık uzaklara gitmeyi dört gözle bekliyorum. Tek başıma bir haftaya ihtiyacım var.

"Artık kavga etmiyoruz," diyorum.

Gözlerini kısarken çenesini sıkıyor ve terminal girişine varıyoruz.

Henry beni gördü, gülümsedi ve el salladı. Nathan'a yukarıdan aşağıya bakıyor, Nathan da ona aynısını yapıyor ve birbirlerini ölçüp biçiyorlar.

"Merhaba." Gülümsüyorum.

"Merhaba Eliza," diyor Henry cıvıl cıvıl. Gözleri Nathan'a kayıyor ve o da başını sallıyor.

Nathan ona ters ters bakıyor ve ellerini ceplerine sokuyor. "Merhaba," diye mırıldanıyor.

Aralarına baktım. Oh

Tanrım.....

Garip.

"Gitmeye hazır mısın?" Henry sordu. "Bu konferansı dört gözle bekliyordum." Nathan öfkesini kontrol etmek için savaşıırken çenesi titrer.

"Ben de." Gülüyorum, kaba domuz erkek arkadaşımı telafi etmeye çalışıyorum.

Tanrım, lütfen dünya beni şimdi yut.

"Tamam, gitmem gerek." Nathan'a döndüm. "Cuma günü görüşür müyüz?" Bana ters ters bakarken ağzı buruştu.

"Merak etme Mercer, ben ona göz kulak olurum." Henry, Nathan'a ukala bir göz kırptı.

Yüzümden kan akıyor. Olamaz.

Nathan bir adım öne çıkıp Henry'nin yüzüne bir santim mesafede durdu.

"Onun saçının tek teline dokunursan Morgan, başına neler geleceğini görürsün."

OceanofPDF.com

Eliza

"NATHAN!" Şak diye söyledim.

Nathan ona ters ters bakarken Henry sanki meydan okumadan heyecanlanmış gibi genişçe gülümser, "Aşağı çocuk." Kıkırdar ve çantasını almak için eğilir, Nathan'ın tehdidinden hiç etkilenmemiştir. "Kapıda görüşürüz, Lize." Dönüp uzaklaşıyor ve ben tiksintiyle gözlerimi kapatıyorum. Ne kadar utanç verici.

Nathan'a dönüyorum. "Bunu yaptığına inanamıyorum," diye fısıldıyorum öfkeyle.

"Beni yemledi." Henry'nin ardından dik dik bakar.

"Hayır, yapmadı." Çantamı elinden kapıyorum ama sapına tutunuyor, bırakmıyor. "Konferansı dört gözle beklediğini söyledi, ne eksik ne fazla."

Gözlerini deviriyor.

"Biliyor musun? Aslında senden uzak kalmayı dört gözle bekliyorum."

"Bu da ne demek şimdi?"

"Bu, tüm dünya senin etrafında dönmüyor demek. İş toplantısında'yım, Nathan. Büyü artık." Çantamı kapmak için hamle yapıyorum ama o hâlâ sapını tutuyor, gitmeme izin vermiyor.

"Nasıl olur da tüm dünyanın benim etrafımda döndüğünü düşünürüm?"

Başımı tiksintiyle sallıyorum. "Neden gidip bu sorunun cevabını Stephanie'ye sormuyorsun? Ne zaman Google'a gitsen

bir şey bilmek ister misiniz? Eminim pantolonunuzun fermuarını açmaktan ve size bir cevap vermekten mutluluk duyacaktır."

Gözlerini kısar. "Bunu daha ne kadar yüzüme vuracaksın Eliza?" Hırlıyor.

"Ne kadar istersem o kadar." Çantayı ondan kaptım ve damarlarımda adrenalin pompalayarak fırladım. Hayatımda hiç bu kadar utanmamıştım. Henry ne düşünecekti? Oh kahretsin, dehşet. Erkek arkadaşım yüzüne vuruyor ve iş konferansında bana dokunmaması için onu uyarıyor.... Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor.

Check-in kapısına geliyorum ve Henry beni beklerken gülümsüyor. Ben de ona yaklaşırken utanarak gülümsedim.

"Çok özür dilerim," diye sıçradım.

"Sorun değil." Nazikçe gülümsüyor. "Senin kadar ateşli bir kız arkadaşım olsaydı, ben de pitbull olurum. Hiçbir şey düşünme. Çoktan unutuldu."

"Teşekkürler."

"Cennette sorun mu var?" Sırıttıyor.

Derin bir nefes veriyorum. "Öyle de diyebilirsin." "Sıradaki!" diye sesleniyor masadaki kız.

Henry öne çıkıp kimliğini uzatıyor. Nathan'ın kapıda durup bizi izlediğini görmek için arkama bakıyorum. Yüzü ölüm saçıyordu. Ön tarafa dönüp onu görmezden geliyorum. Ona o kadar kızgınım ki, hiç komik değil.

Temizlendikten sonra kapılardan geçiyoruz ve Nathan'a dönüp bakmıyorum. Ona bu zevki tattırmak istemiyorum.

Yalan söylemiyordum. Ondan uzaklaşmak istiyorum. Kafamı karıştırıyor.

Dallas'a yolculuk nispeten sessizlik içinde geçti. Henry kitap okudu, ben de film izledim.

Nathan'ın küçük mağara adamı hareketinden hâlâ utanıyorum ve bunu her düşündüğümde yanaklarım kızarıyor.

Araba otelimize yanaştı ve Henry şoförle birlikte indi. Bagajdan çantalarımızı aldılar. Arabadan indim ve tabelaya baktım.

The Ritz Carlton.

En azından bu da bir şeydir. Bir haftalık lüks.
Giriş yaptık ve anahtarlarımız verildi. Neyse ki farklı katlardayız.
Asansöre doğru ilerliyoruz.

"Yiyecek bir şeyler almak ister misin?" Henry sorar.

Bunu düşünürken duraksadım. "Yorgunum. Sanırım oda servisinden bir şeyler alıp sıcak bir banyo yapacağım."

"Tamam." Gülümsüyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Barda vergi indirimimi içiyor olacağım." Göz kırıyor.

Gülüyorum. "Tamam." Asansörle yukarı çıktık.

"Sabah 9:00'da konferans salonunda olmamız gerekiyor," diyor.

"Kahvaltıda buluşmak ister misin?"

"Evet, tabii. Hazır olduğunda beni ara."

Asansöre başka bir adam biner. Henry onu tanıyor.

"Hey." Birbirlerini gördüklerinde ikisi de gülüyor. Henry diğer adama, "Burada olup olmayacağını merak ediyordum," diyor.

Biz yukarı çıkarken sohbet ediyorlar. Kapının üzerindeki kadranı izliyorum. "Tamam, bu benim." Asansör benim katıma geliyor ve kapılar açılıyor. "İyi geceler." Gülümsüyorum.

"Güle güle." Henry rahatça gülümser.

"Güle güle," diyor diğer adam.

Koridorda yürüyorum ve başımı sallıyorum. Nathan'a yalan söylemiyordum; Henry'nin bana karşı en ufak bir çekiciliği yoktu. Artık onun yanında kendimi tehdit altında ya da tuhaf hissetmiyorum.

Odama varıyorum ve kendimi içeri atıyorum. Hoş bir sürpriz oldu. Oda büyük ve güzel. Büyük bir banyosu ve şehir manzarası var. Pencereye gidiyorum ve aşağıda parıldayan ışıklara bakıp gülümsüyorum.

Oda servisi menüsüne göz atıyorum ve resepsiyonu arıyorum. "Merhaba, oda servisi sipariş edebilir miyim lütfen?"

"Elbette, ne istersiniz?"

Seçenekleri tarıyorum. Bana tüm kalorileri ver. "Ben karidesli ve acılı fettuccine, bir şişe beyaz şarap ve çikolatalı pasta alacağım."

"Tamam, uzun sürmez."

"Teşekkür ederim."

Bavulumun fermuarını açtım ve tuvalet çantamı çıkardım. Banyoya koyuyorum ve dizüstü bilgisayarımı yarın için şarja takıyorum.

Şarabımı beklerken içecek bir şeyler bulmak için buzdolabına bakıyorum. Küçük içki şişelerinden oluşan bir seçki var. Onları gözden geçiriyorum ve bir viski ile kolada karar kılıyorum. "Bu iş görür, sanırım."

Kendime bir içki koyuyorum ve güzel manzarayı seyrediyorum.

Gülümseyip sessiz odada arkama yaslanıyorum ve uzun zamandır ilk kez rahatlamaya başladığımı hissediyorum.

Çok telaşlı bir ay oldu. Yeni bir iş, Nathan'ı öğrenmek, uzaklara gitmek, beynimi dağıtmak, aşık olmak... taşınmak. Ev taşımak çok büyük bir olaydı ve iki haftadır köpek gibi çalışmayı bırakmadım. Her günün her saniyesi meşguldüm. Stresli olmama şaşmamalı.

Ayağa kalktım ve telefonumu çantamda buldum.

10 cevapsız arama: Nathan

Gözlerimi deviriyorum ve telefonu kapatıyorum. Bu gece onun için havamda değilim.

Viskimi içip pencereden dışarı bakıyorum ve hiçbir şey düşünmek istemiyorum.

Yapamam, düşünecek çok şey var.

Sadece rahatlamam lazım.

Karanlıkta uzanıp televizyondaki filmi izledim. April ile telefonda konuşurken iki saatlik sıcak bir banyo yaptım. Aslında tam olarak konuşmadım. İçimi döktüm, o da dinledi ve sonra bir şişe şarap içtim. Şimdi mutluluk içindeyim, karbonhidrat komasındayım.

Odamdaki telefon çalışıyor ve beklemediğim bir anda sıcıyorum. Cevap vermek için yatağın üzerinden uzandım. "Merhaba."

"Merhaba," diyor Nathan'ın derin sesi.

Gözlerimi deviriyorum ve tekrar uzanıyorum. "Merhaba." "Telefonunu açmıyor musun?"

"Söyleyecek bir şeyim yok."

Aramızda sessizlik var.

"Biliyorsun, bana göz kırptığında-..."

"Bunu duymak istemiyorum," diye kestim sözünü.

"Bak, bu konuda yeterince boktan hissediyorum, tamam mı?"

Başımı iğrenerek sallıyorum. Her şey hep onunla ilgili. "Tamam," diye cevap veriyorum.

"Özür dilerim; sessiz kalmalıydım." "Evet, öyle yapmalıydın."

Sessizliğe

gömülüyoruz. "Bu

kadar mı?" diye

soruyor.

"Ne söylememi istiyorsun, Nathan?"

Derin bir nefes veriyor ve tekrar sessizliğe gömülüyoruz.

"Odan güzel mi?" diye sorarak sohbet etmeye çalışıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Evet."

"Benimle konuşmayacak mısın?"

"Sana söyledim, söyleyecek bir şeyim yok."

"Bu Stephanie meselesiyle ilgili, değil mi?"

Omuz silkiyorum, öyle mi... Bilmiyorum

bile. "Belki de."

"Ama bunu konuştuk ve sen de anladığımı söyledin."

"Anladığımı söylemedim. Olanları kabul ettim. Ayrıca onun senin arkadaşın olduğunu ve olaydan bu yana onunla vakit geçirdiğini de kabul ettim."

"Kes şunu."

"Gerçekler bunlar Nathan, değil mi? Onunla vakit geçiriyor musun, geçirmiyor musun?"

"İşte, Eliza. Onu orada görmekten kendimi alamıyorum."

"Bir baloda, benden iki metre ötede, sen onunla gizli şakalarına gülerken bu iş değil Nathan. Zekama hakaret etmeyi bırak."

"Ama bütün öğleden sonrayı yatakta geçirdik. Nasıl hala bu konuyu açabiliyorsun?"

"Bu konuda

konuşmayacağım."

"Devam ediyorsun."

Yine sessizliğe gömüldük. O haklı, bu işin peşini bırakmam gerektiğini biliyorum. Ama nedense kontrol edemiyorum.

"Bensiz orada olman, böyle hissetmen hoşuma gitmiyor."

"Böyle hissetmek istediğimi mi sanıyorsun?" Tersliyorum. "İhanete uğramış gibi hissetmek hoşuma mı gidiyor sanıyorsun?"

"Lize." Üzüntüyle iç geçiriyor. "Sana ihanet etmedim bebeğim ve bunun

kulağa nasıl geldiğini biliyorum. Yerinde olsaydım ben de kızgın olurdum. Ama yemin ederim ki Stephanie'yle aramda hiçbir şey yok. Ben sana aşığım ve tüm bunlar

biz başlamadan önce oldu. Onunla benim aramda tamamen platonik bir ilişki var. Sana asla ihanet etmem."

Güvensiz ve mızımız görünmekten nefret ediyorum, biliyorum. Gözlerim doluyor. Neyim var benim böyle? Ben böyle biri değilim.

"Seni yarın ararım." Üzüntüyle iç çektim. "Seni seviyorum."

Gözyaşlarımın arasından kaşlarımı çatıyorum.

"İyi geceler, Nathe." Hatta kalıyor, telefonu kapatamıyor.

"Seni seviyorum," diye tekrar fısıldar.

"Ben de seni seviyorum." Üzüntüyle iç çektim. O cevap veremedi telefonu kapatıyorum.

Derin bir nefes veriyorum ve televizyonu kapatıyorum. Ona kızgın bile kalamıyorum.

Uyu, biraz uyumam lazım.

Kahvaltı restoranına giriyorum, biraz uyuduğum için kendimi çok daha iyi hissediyorum.

Yeni bir gün ve tüm bunlar. "Günaydın." Henry'nin yanına otururken ona gülümsedim.

"Merhaba," diyor tostunu kızartırken. "Dün gece sen yattığında ben de yatmalıydım," diye mırıldanıyor kuru bir sesle. "Bu sabah acı çekiyorum."

Kıkırdıyorum. "İçime çektim.

Harika hissediyorum." Gözlerini deviriyor.

"Peki, bugünün gündemi nedir?"

Ben soruyorum. "Tanrım, gitmek zorunda mıyız?" İç geçiriyor.

Kıkırdıyorum ve kendime cezveden bir kahve dolduruyorum. Restoranın etrafına bakıyorum ve takım elbiseli bir yığın erkek görüyorum. Birçoğunun yanında iş kıyafetleri giymiş kadınlar da var. "Bu insanların hepsi plastik sektörden mi?"

Restoranın etrafına bakarken kahvesini yudumluyor. "Oldukça fazla."

"Herkesi tanıyor musun?" Tabaklardaki kahvaltılıkları kendime servis ederken soruyorum.

"Evet, ama onları şahsen tanımasam da kim olduklarını biliyorum." "Konferanslara sık sık geliyor musunuz?"

"Sektörde o kadar çok yeni gelişme var ki, ayak uydurabilmek için sürekli katılmamız gerekiyor."

"Ürünler ve diğer şeyler gibi mi?"

"Evet, ve teknikler. Örneğin bu öğleden sonrayı ele alalım. Yeni bir alt rhytidectomy yöntemi üzerine cerrahi bir eğitim."

"Boyun germe mi?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Evet. Birisi ameliyatta yeni bir yöntem kullanıp iyi sonuçlar aldığında, bu tür şeylerden birinde ders vermesi istenir. Nathan'ın bu tür toplantılarda sürekli ders verdiğini tahmin ediyorum. Alanında çok saygı duyulan biri."

"Öyle," diye kabul ediyorum.

Nathan bu sabah düşündüğüm gibi beni aramadı ama viziteye çıktı.

"Her neyse, öğleden sonra izinlisin," diyor Henry.

"Öyle mi?"

Gülümsüyor. "Yaparsın. Masaj yaptır ya da kadınlar boş zamanlarında ne yapıyorsa onu yap. Ama bu akşam yemeğimiz var."

"Nerede bu?"

"Buradaki restoranda, gösterişli bir şey değil. Sadece açılış gecesi için içki ve akşam yemeği."

"Tamam."

"Cuma akşamı konferansın kapanışı için siyah kravatlı bir balo var ama katılmayacağımızı söyledim. İkimiz de bir an önce eve dönmek istiyoruz. Bu işler yeterince uzun, bittiğinde mutlu oluyorum."

Gülümsüyorum. "Tamam, harika. Kulağa hoş geliyor."

Aynada kendime bakıyorum, siyah bir pantolon ve krem rengi ipek bir gömlek giyiyorum. Bu gece bir şeyler içmek için elbise giymek içime sinmedi. Saçlarım açık ve dolgun, makyajım da doğal.

Harika bir öğleden sonra geçirdim. Masaj yaptırdım ve alışverişe gittim. Yapacak hiçbir şey olmadan bir süreliğine sadece kendim olmak iyi hissettirdi. Telefonumu çantama koydum ve gözlerimi devirdim. Nathan hâlâ aramadı ve benim onu aramamı beklediğini biliyorum.

Bu işi halledeceğim. Numarasını çeviriyorum ve ilk çalışta cevap veriyor. "Merhaba," diye mırıldanıyor ve gülümsediğini görebiliyorum.

"Merhaba." Derin sesini duyunca
gülümsedim. "Günün nasıl geçti?"

"Güzel, sadece sabah orada olmam gerekiyordu. Öğleden sonra
izinliydim, bu yüzden masaj yaptırdım ve alışverişe çıktım."

"Ah, sıkı çalışıyorsun demek," diye
takılıyor. "Evet."

"Bu akşam ne var?" diye soruyor.

Bak.... bu normal..... bu normal bir konuşma, neden her zaman bu kadar
sakin olamıyor?

"Hoş geldin yemeği."

"Nerede?"

"Sadece burada, otelde."

"Tamam."

Gülümsüyorum. Böyle olduğunda onu özlüyorum. "Eve gittiğimde seni
ararım."

"Tamam, bebeğim. Seni
seviyorum." "Ben de seni
seviyorum."

Daha mutlu hissederek telefonu kapattım ve bara doğru ilerledim.
Konferansa gelen insanlarla doluydu. Henry beni görünce el sallıyor. Barın
yanında bir grup insanla birlikte duruyordu. Onlara yaklaşıırken
gülümsüyorum.

"Merhaba Eliza," diyor Henry boğuk bir sesle. Şimdiden çakırkeyif mi
olmuş? Ne zamandır buradalar? Birlikte durduğu adamlara döner. "Bu
benim harika ofis müdürüm Eliza."

"Merhaba, Eliza." Hepsi gülümsüyor. Henry etrafta dolaşıp beni
herkesle tanıştırıyor ve ben de hepsinin elini sıkıyorum. Hepsi Henry'nin
yaşlarında ya da biraz daha büyükler. Ayrıca koyu bir sohbeta dalmışlardı.
Henry gruptaki son adama yaklaşıyor. Koyu renk saçlı, çok yakışıklı bir
adam. Uzun boylu ve yapılı.

"Bu da Xavier," diye tanıtıyor Henry.

"Merhaba, Eliza." Elimi sıkarken gülümsüyor. "Tanıştığımıza memnun
oldum." "Merhaba." Ben de gülümsüyorum. Xavier'in gerçekten sevimli
bir havası var. Anında kendimi
rahat.

"Zavier de San Fran'lı," diyor Henry. "Öyle
mi?" Gülümsüyorum.

Zavier içkisini kaldırıyor. "Dünyanın en iyi şehri." Gülüyor. Henry,

"Aslında Eliza'nın erkek arkadaşını tanıyor olabilirsin," diyor.

"Kim o?" Xavier gülümsüyor.
"Nathan Mercer."
Zavier'in kaşları çatılıyor ve gözleri bana geliyor. "Nathan... Mercer?"
"Evet." Gülümsüyorum.
"Kalp cerrahı mı?"
"Evet." Kıkırdıyorum. "Bu o."
Herkes devam ediyor üzerinde onların konuşma,
ve Xavier yükseltir kaşlarını çattı, sanki
şaşırmış gibiydi.
"Nathan'ı tanıyor musun?" Ben soruyorum.
"Um." Duraksıyor. "Evet, o... bir süre tanıdığım biriyle çıktı."
"Oh." Gözlerim onunkileri tutuyor. Nathan'ın geçmişte kiminle çıktığını
bilen tek kişi onun çıktığı kişiler.
"Ne zamandır birliktesiniz?" Xavier soruyor. "Daha
yeni; çok yeni." İçkimi yudumluyorum.
Rahatlamış gibi gülümsüyor ve benim midem bulanıyor.
Nathan, Xavier ile çıktı. Bunu içimde hissedebiliyorum. "Arkadaşın
onunla ne zaman çıktı?" diye sordum.
"Geçen yıl."
"Uzun süre mi?" Ben soruyorum.
"Birkaç ay."
"Oh." Birdenbire garipleştiğimi hissederek gülümsemeye zorluyorum.
Zavier güzel görünümlü bir adam ve bunu zaten biliyor olmama rağmen,
somut kanıtları yutmak zor. Nathan Mercer kelimenin tam anlamıyla
istediği herkese sahip olabilir. Erkek ya da kadın. Bu düşünce rahatsız edici.
"O mükemmel bir doktor." Xavier konuyu değiştirmek istercesine
gülümsüyor. "Öyle." Ayak parmaklarının üzerinde beceriksizce
sallanıyor.
Barı işaret ediyorum. "Ben bir içki
alacağım." "Tamam." Gülümsüyor. "İyi
eğlenceler."

Saat geç oldu, gece 2'ye geliyor ve harika bir geceydi. Saatler önce odama
dönmeliydim ama çok fazla eğleniyordum. Sanırım dünyadaki herkesle
tanıştım ve bu margaritalar çok kolay içildi. Barın sonunda oturmuş,
Henry'nin dans ederken yüksek sesle gülmesini izliyorum.

dans pistinde. O rap dansı yapıyor... en azından ben öyle yapmaya çalıştığını düşünüyorum. Kuru, kaba ve yine de herkes ona bayılıyor gibi görünüyor.

Aslında çok komik biri ve ilk izlenimime hiç benzemiyor.

Göz ucuyla bakıyorum ve Xavier'in bir grup erkeğin arasındaki yerinden beni izlediğini görüyorum. Ona küçük bir el sallıyorum, o da yanıma gelmeden önce bana el sallıyor.

"Burada yalnız mısın?" diye

soruyor. "Biraz."

"Arkadaş ister misin?"

"Tabii."

Bir tabure çekip yanıma oturdu. "Bu senin ilk plastik konferansın mı?"

"Evet." Gülümsüyorum. "Hepsi bu kadar vahşi mi?"

Kıkırdıyor. "Her gece daha da vahşileşiyorlar. Hafta sonuna kadar bekle."

Kıkırdıyorum ve sessizliğe gömülüyoruz.

"Sendin, değil mi?" Ben söyledim. Gözleri benimkilerle buluştu.

"Nathan'la çıkan arkadaş. Yani, sendin."

Dudaklarını birbirine bastırıyor ve başını sallıyor. "Yani, biliyor musun?"

"Evet, biliyorum." Gülümsüyorum. "Biz çok ciddiyyiz. Bilinmesi gereken her şeyi biliyorum."

Başını sallıyor.

"Onunla çıktığıma şaşırmış gibiydin."

Kaşlarını kaldırıyor. "Dürüst olmak gerekirse, şaşırdım." "Bir kadınla birlikte olmasına mı?"

"Evet." Omuz silkiyor. "Sadece hiç düşünmezdim..." Sesi kesiliyor. "Birini tanıdığını mı düşünüyorsun?" Gözleri gülümsüyor. "Ama nedenini kesinlikle anlayabiliyorum." Az önce aldığım darbeye şakacı bir kovalayıcı sunuyor.

"Rahatsız ediyorsam bağışlayın ama neden ayrıldınız?" diye sordum.

"Ah." Hüzünle gülümsüyor. "Ne kadar zamanın var? O çok değişken bir adam."

"Biliyorum." Margaritamı yudumlarken gülümsüyorum. Xavier'le konuşurken kendimi rahatsız hissetmem gerekirdi ama hissetmiyorum. Hem de hiç. "Hem de çok."

Boşluğa bakıyor. "Her zaman bir şeylerin ters gittiğini hissederdim." Sanki geçmişini düşünüyormuş gibi kaşlarını çatıyor. "Sanki içgüdülerim bana kaçmamı söylüyordu."

Onu izlerken midem bulanıyor. *Bu tanıdık geliyor.*

"Neden, onu hile yaparken falan mı yakaladınız, yoksa...?"

"Hayır. Öyle bir şey değil." Omuz silkiyor. "Birlikte olduğumuz zamanlar büyüleyiciydi." Karşımdaki güzel adamı izlerken sinirlerim geriliyor. Onu ve Nathe'yi birlikte hayal ediyorum.

"Birlikteyken hiç sorun olmadı. O gittiğinde sorun oldu" diyor.

"Ne demek istiyorsun?"

"Her şey harika başladı. Tanıştık ve her şey havai fişek gibiydi. Dört hafta sonu üst üste bir yerlere gittik."

"Bu ne zaman oldu?" Kaşlarımı çatıyorum.

Geçmişini düşünürken kaşlarını çatıyor. "Sanırım geçen Ağustos'ta." Bir ay boyunca kızlarla Paris'teydim.

"Ama sonra bir şey oldu ve birdenbire artık hiç kalmamaya başladı."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Çünkü o *benim* yatağımdaydı.

"Birkaç ay sürdü. Onu orada burada birkaç saatliğine görebiliyordum. Önemli bir şey yoktu."

Zavier, Nathan'ın ganimet çağrısıydı.

"Her neyse, uzun lafın kısası ben ona aşık oldum ama o bana aşık olmadı."

"Ona nedenini sordun mu?"

Omuz silkiyor. "İlk aşkını asla unutmadığıyla ilgili bir şeyler söyledi."

Kalbim yerinden çıkacak. "Ah." Umutsuzca duygularımı gizlemeye çalışırken üzgünce gülümsüyorum.

"Ama sonra seninle tanıştı." Mutlu bir şekilde gülümsüyor. "Demek ki sonunda başardı. Bana her şeyi anlat."

"Şey..." Duraklıyorum, hâlâ son söylediklerinden dolayı sarsılmış durumdayım. "Daha yeni birlikte yaşamaya başladık."

"Yaptın mı?" diyor heyecanla. "Bu harika."

Benim için gerçekten memnun görünüyor ve kendimi onun tarafından tehdit edilmiş hissetmiyorum. "O gerçekten harika bir adam." Xavier içkisini yudumlarken gülümsüyor.

"Öyle." Bir an düşündüm. "Yani... sen ve o hala arkadaş mısınız?"

"Hayır." Başını sallıyor. "Ona onu sevdiğimi söylediğim anda tüm bağları kopardı."

"Oh." Elimi kalçasına koydum. "Özür dilerim. Bu çok boktan."

"Evet, peki, ne yapacaksın?" Omuz silkiyor. "Olur böyle şeyler." Gülümsüyor. "Siz ikiniz nasıl tanıştınız?"

"On yıl boyunca en iyi arkadaştık."

Dinlerken kaşlarını çatıyor.

"Ve sonra bir gün bana aşkını itiraf etti."

Gözleri benimkileri tutuyor. "Anlıyorum." Bir an için bunun üzerinde düşünüyor. "Bu şimdi çok mantıklı geliyor." Kaşları çatılıyor ve sanki bir yapbozun eksik parçasını tamamlıyormuş gibi yere bakıyor.

"Eliza!" Henry barın karşısından seslendi. "Sıra sende." Barı işaret ediyor ve ben gülüyorum.

"Affedersiniz," diyorum Xavier'e. "Sarhoş ve düzensiz patronuma bir içki daha getirmem gerekiyor."

Gözleri bir direğin etrafında dans eden Henry'ye takılınca kıkırdıyor. "Yarın konferansta onun yanında oturmak zorunda kalacağın için üzülüyorum. Berbat durumda."

"Biliyorum." Ayağa kalkıyorum.

"Seninle tanışmak güzeldi, Eliza." Xavier eğilip beni yanağımdan öpüyor. "Sana ve Nathan'a dünyadaki tüm mutlulukları diliyorum. Birbirinize iyi bakın."

"Teşekkürler." Gülümsedim. "Bunun anlamı çok büyük."

Saat 3:00'te odama çıktım.

Henry'yi daha fazla bekleyemezdim. Adam tam bir parti hayvanı. Aklım Xavier ile daha önce yaptığım konuşmada.

Bu çok tuhaf bir şeydi; Xavier tarafından hiç tehdit edilmiş hissetmiyordum ve onunla konuşmayı büyüleyici buluyordum. Sanki sonunda Nathan bulmacasının bir parçasını bir araya getirebilecekmişim gibi.

Yine de aklımda sürekli bir şey dönüp duruyor.

Bu şimdi çok mantıklı geliyor.

Bununla ne demek istedi? Nathan ve benim arkadaş olduğumuz gerçeği mi? Yoksa Nathan'ın beni başından beri sevdiğini mi düşünüyor? Keşke o zaman ona ne demek istediğini sorsaydım. Bu beni yiyip bitirecek.

Odama girdim ve çantamdan telefonumu çıkardım.

17 cevapsız arama: Nathan.

Gülümsüyorum ve hemen numarasını çeviriyorum. "Nerelerdeydin?" diye tersliyor.

Gülümsüyorum. "İçiyorum," diye
geveliyorum. Kendimi çakırkeyif
hissediyorum. "Kiminle?"
"Herkes."
"Şimdi neredesin?"
Otoriterliğine gülümsüyorum. "Evde. Yani odamdayım... yalnızım."
"Ah." Rahatladığını duydum. "Senin için endişelendim."
"Olma." Yatağımın kenarına oturdum. Bu alkol sisi yüzünden onu
özlüyorum ve aşırı şefkatli hissediyorum. "Seni sevdiğimi biliyor musun?"
Fısıldıyorum.
"Seviyorum. Seni sevdiğimi biliyor musun?"
"Bazen." Yatağa uzanırken gülümsüyorum.
"Her zaman." Artık kavga etmediğimiz için rahatladığını
söyleyebilirim. "Beni hoparlöre ver ve makyajını çıkar."
Gözlerimi kapatıyorum. "Dırdır
etmeyi kes." "Eliza."
"Evet." Kaşlarımı çatıyorum, doğruluyorum ve kendimi banyoya
sürüklüyorum. Telefonu hoparlöre alıp makyajımı çıkarıyorum. O dinlerken
dişlerimi de fırçalıyorum.
"Şimdi yatağa gir, bebeğim," diyor.
"Hmm." Gözlerimi deviriyorum ve talimatlarını uyguluyorum.
"Telefonu yatakta yanında tut ki bir şeye ihtiyacın olursa beni
arayabilesin."
"Nathe..." Gözlerimi kapatırken
gülümsüyorum. "Evet, bebeğim?"
"Seni seviyorum."
"Güzel, şimdi uyu."
"İyi geceler, iyi geceler," diye fısıldıyorum
karanlığa. "İyi geceler, tatlım."

Bugün Cuma, konferansın son günü. Harika geçti. Tüm derslere girmek
zorunda kalmadım ve kendi işimi yapmak için bolca zamanım oldu. Henry
biraz sarhoş olmasına rağmen mükemmel bir arkadaş oldu. Ama sonuç
olarak, çok keyifliydi.

Öğle yemeğindeyiz ve ben limonata sipariş etmek için barda duruyorum.

"Merhaba," diyor Xavier arkamdan.

"Merhaba." Gülümsüyorum. Haftanın büyük bir bölümünde Xavier'le kısaca sohbet ettik. Çok hoş biri. İlk günkü konuşmamızla ilgili aklımda yakıcı bir soru var ve daha sonra sormak için onu bir daha asla göremeyeceğimi biliyorum. İçkilerimizi sipariş edip bekliyoruz.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Ben sorarım.

"Elbette." Barda bir koltuk işaret etti ve ikimiz de oturduk.

"Geçen gece bana bir şey söyledin ve aklımdan çıkmadı. Acaba ne demek istediğini sorabilir miyim?"

"Umarım sizi kırmamışımdır." Kaşlarını çattı. "Hayır, hiç de değil."

"Ne dedim ben?"

"Sana Nathan'la yıllardır arkadaş olduğumuzu söyledim ve sen de şimdi her şeyin mantıklı olduğunu söyledin."

Beni izlerken dili alt dudağının üzerinde kayıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Oh, Eliza." Kaşlarını çatar. "Bana aldırmayın. Bunu söylediğim için haddimi aştım."

"Hayır." Elimi bacağına koydum. "Seni bir daha asla görmeyeceğim Xavier ve Nathan'a tanıştığımızı bile söylemeyeceğim ama sana neyin mantıklı geldiğini gerçekten bilmek istiyorum. Çünkü bana pek çok şey mantıklı gelmiyor. Bu konuda senin bakış açını öğrenmek güzel olurdu."

"Seni üzmemek istemem."

Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. "Yapmazsın." Gözlerim onunkileri arıyor. "Lütfen bana ne demek istediğini söyle."

"Sanırım..." Duraksıyor. Gülümsüyorum ve elini elime alıyorum. "Belki de Nathan çocuk istiyordur diye düşünüyorum."

Göz kırpıyorum. *Ne oldu?*

"Yapması gereken bir yaşta..."

"Bir kadınla anlaş," diye fısıldıyorum cümlesini bitirirken.

"Yaptığı şeyin bu olduğunu söylemiyorum ve muhtemelen sana deliler gibi aşiktir."

Sözlerini değerlendirirken sahte bir gülümseme takınıyorum. "Bana bir şey söyle, Xavier." O beni izlerken duraklıyorum. "Çocuk sahibi olmak isteseydin ne yapardın?"

Sertçe nefes alıyor ama bana cevap vermiyor. "Lütfen?" Soruyorum.

Gözleri gözlerimi tutuyor ve elimi avucunun içinde sıkıyor. "Bunun gerçekleşmesi için bir süreliğine güvendiğim birine aşık olurdum."

"Bu yaygın bir şey mi?" diye sordum. "Eşcinsel dünyasında olduğu gibi. Böyle bir şey var mı?"

Omuz silkiyor. "Olabilir. Bir kadına bir süreliğine aşık olurlar, beş ya da on yıl, aileleri olur ve sonra... Eh, sonra eski hayatlarına geri dönerler. İkisinin arasında böyle bir şey olduğunu söylemiyorum, ama olsa bile muhtemelen bunun farkında olmazdı."

"Ne demek istiyorsun?"

"Üremek istemek içseldir. İlkeldir, DNA'mızın derinliklerine gömülüdür. Özellikle de Nathan gibi baskın bir erkek için. Vücudu bir dişi arıyor olabilir ve nedenini bile bilmiyor olabilir."

Kalp atışlarımı kulaklarımda duymaya başladığımda ona bakıyorum. "Kadınlara ilgi duyuyor musun?" diye soruyorum.

"Evet," diyor usulca. "Ve dürüst olmak gerekirse, muhtemelen bir gün bir kadını seveceğim."

"Bir ailen olsun diye mi?"

"Evet." Başını sallıyor. "Çocuklar en büyük armağandır ve bu, doğru zaman geldiğinde keşfedeceğim bir şey. Asla bilemezsin, belki de o benim ruh eşim olur. Bu harika olurdu." Gülümsüyor. "Nathan'la aranızın iyi olacağına inanıyorum. Sen çok sevimli ve güzelsin. Onun sende gördüğü şeyi ben de görüyorum."

Hüzünle gülümsüyorum. "Bu kadar dürüst olduğun için teşekkürler. Minnettarım." Gözleri gözlerimi tutuyor.

"Umarım seni üzmemişimdir."

"Hiç de değil," diye yalan söyledim. "Sadece gözlerimi açtın."

Eliza

Uçağın sesi kabinin içinde uğulduyor. Pencereden dışarı bakıyorum, kilometrelerce uzağa.

Bugün hayat hakkında çok şey öğrendim... kendim hakkında.

Zavier'in sözleri aklımdan geçiyor. *Vücudu bir dişi arıyor olacaktı ve nedenini bile bilmeyecekti.*

Bu düşünce iç karartıcı, ancak kendime karşı tamamen dürüst olursam, çok mantıklı geliyor.

Her şeyin başladığı zamanı ve Nathan'ın benden fiziksel olarak etkilendiği için ne kadar şok olduğunu düşünüyorum. Bu ona bir ton tuğla gibi çarptı.

Kimse bunu beklemiyordu. En azından ben.

Yani, beni sevdiğini inkar edemem. Bunu biliyorum ve fiziksel olarak birlikte çok iyiyiz... ama vücudu hamile kalmak için bir rahim mi özlüyor?

Meyve vereceğine güvenebileceği biri mi?

Bu yüzden mi aniden beni fiziksel olarak istedi?

Gözlerimi kapatıyorum ve bildiğim gerçekleri gözden geçirirken başımı koltuğa yaslıyorum.

İlk aşkını asla unutamadı.

Bir süre bunu ve yıllar boyunca Robert ve birlikte geçirdikleri zaman hakkında bana anlattıklarını düşünüyorum. Robert'ın Nathan'ın hayatındaki en büyük etki olduğu bir sır değil. Mayorka'daki ilk gecemizde söyledikleri aklıma geliyor.

En büyük pişmanlığım Robert'ı terk etmek.

On yıl sonra, Nathan'ın hayatındaki en büyük pişmanlık Robert'ı terk etmektir. Vay canına.

Bana aşkını daha önce itiraf etmiş olmasını dilememek. Stephanie'ye gidip benim olması gerekeni ona vermemeyi. Bizimle ya da benimle ilgili hiçbir şey yok.

En büyük pişmanlığı Robert'ı terk etmektir. *İlk aşkını.*

Bunu söylediği zaman bu beni neden rahatsız etmedi? Geriye dönüp baktığımda, olmalıydı. Çok tuhaftı. Gerçekten de Nathan'ın güneş ışığından gözlerim o kadar mı kör oldu ki, içeriğine bakmaksızın her sözüne bayılıyorum?

Yani, şaşırmamalıyım. Robert'la bağlarını hiç koparmadı. Düzenli olarak konuştuklarını biliyorum ve Robert şehre geldiğinde hep görüşüyorlar.

Hala birlikte yatıyorlar mı?

Dövmesini ve üç kırlangıcı düşünüyorum. Onların onu, beni ve geride bıraktığı hayatı temsil ettiğini söylemişti. Bu çok garip. Sembolik olmasaydı neden geride bıraktığı hayatı için bir kırlangıç yaptırırsın ki? Olası tüm açıklamaları gözden geçirirken bunu düşündüm.

Üçüncü kuş Robert mı? Nathan'ın geride bıraktığı kişi o mu?

Zavier, Nathan'ın ona ilk aşkını asla unutamadığını söylediğini anlattı. Lanet olsun.

Gözlerimi kapatıyorum çünkü şimdi düşünüyorum da, Nathan onu gerçekten hâlâ seviyor olabilir.

Ve rahim sorunları, Stephanie ya da Nathan'ın gelecekte bir gün bir erkeği arzulama olasılığı ne olursa olsun. En kötü sorun Robert'ı hâlâ seviyor olması. Bu tırmanılamayacak kadar dik bir tepe. Ne kadar uğraşırsak uğraşalım bunu aşamayız.

Kahretsin, bu bir karmaşa. Kafasında bu kadar çok cevaplanmamış soru olan bir adama nasıl bu kadar derinden aşık olabilirim? Aslında bu haksızlık. Nathan'ın kafasında hiç cevaplanmamış soru yok.

Hepsi benim.

"İyi misin?" Henry usulca sorar. "Çok mu sessizsin?"

"Evet." Ona gülümsüyorum, sade ve tatlı kişiliği için minnettarım.

"Sadece yorgunum."

Sırtını koltuğa yaslar. "Ben de."

Nathan

Bir ileri bir geri adım atıyorum. Hayatımın en uzun haftasıydı. Eliza'sızlığa tahammül edemiyorum. Bu hafta ona mesafe koymak zorunda kalmak beni neredeyse öldürüyordu.

Yanıp sönen gelenler ekranına bakıyorum:

İndi.

O burada.

Bekliyorum, bekliyorum ve sonunda Henry'nin arkasında Eliza'yla birlikte yürüdüğünü görene kadar bekliyorum. Kafasını kaldırıyor ve beni görüyor. Bana yumuşak bir gülümseme veriyor ve kalbim kabarıyor.

Sikeyim. *Bu kadını seviyorum.*

Ona koşmak ve onu kollarıma almak istiyorum... ama yapmayacağım. Burada durup sakın davranacağım, sanki bu hafta onsuz tüm dünyam neredeyse sona ermemiş gibi.

Henry el sallayıp başını sallıyor, ben de onlar gitmeden önceki davranışımдан utanarak el sallıyorum.

Eliza yanıma geliyor ve onu kollarıma alıp usulca öpüyorum. "İşte geldi."

"Merhaba." Parmaklarını kirli sakallarımda gezdirirken gülümsüyor.

"Seni görmeyeli uzun zaman olmuş gibi geliyor," diye mırıldanıyorum ona sıkıca sarılırken.

"Artık evdeyim, bebeğim." Gülümsüyor ve beni öpüyor. "Gel hadi." Elimi elinin içine aldı. "Hadi eve gidelim."

El ele arabaya doğru yürüyoruz ve o bana haftasını anlatarak sohbet ediyor. Onu şaşkınlıkla izliyorum.

Nasıl oldu da ona bu kadar bağımlı hale geldim? O yanımda olmadan uyuyamıyorum bile. Her gece dönüp durdum, güneş doğana kadar saati izledim.

Arabaya vardık ve daha fazla bekleyemeyerek yüzünü ellerimin arasına aldım ve onu derinden öptüm. Dilim yumuşak açık dudaklarını zorluyor. Elleri kalçalarımda duruyor ve dillerimizin her hareketinde sikim kabarmaya başlıyor.

"Akşam yemeğinde ne var?" diye soruyor, uzaklaşarak.

"Ne yediğini bilmiyorum," diyorum kapısını açarken, "ama ben seni yiyorum."

Arabaya bindiğimizde sessizlik içinde sürüyoruz ve elini kucağımda tutuyorum. Sessizdi.

"Yorgun musun, bebeğim?" diye sordum.

"Birazcık." Parmak uçlarımı öpüyor. "Burada neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Çarşamba günü ameliyat oldum ve bütün hafta klinikteydim. Daire sensiz çok yalnız." Beni izlerken elimi yanağına bastırıyor. Ama garip bir bakış bu, sanki beni değerlendiriyor. Belki kırılganlığımı hissediyordur. Belki de sadece hayal gücümde.

"Seni özledim," diye fısıldıyor.

Rahatladım. "Ben de seni özledim... Tahmin ettiğinden daha fazla."

Eve vardığımızda, ön kapıdan girerken ellerimi gözlerinin üzerine koyuyorum.

"Sana bir sürprizim var."

"Neymiş o?"

Onu oturma odasına götürüp duvarın önüne dikeyim ve ellerimi gözlerinden çekiyorum. Duvarda asılı duran devasa tabloya bakarken ağzı bir karış açık kalıyor.

O uzaklardayken, Mayorka'daki ilk gecemizde çekilmiş bir fotoğrafımızı yarı soyut bir şekilde resmettirdim. Onun ve benim karşılıklı olduğumuz bir fotoğraftan kopyalanmıştı. El ele tutuşmuşuz ve okyanusun önündeki bir köprüde birbirimize hülyalı hülyalı bakıyoruz. Delicesine mutlu görünüyoruz. O gece eve gitmiş ve ilk kez sevişmiştik. Bir yabancından fotoğrafımızı çekmesini istemiştik ve bu fotoğraf biz bakmıyorken çekilmişti. Eliza fotoğrafı o kadar çok sevdi ki cep telefonunun arka planına koydu. Ben de o kadar sevmişim ki dairemizin odak noktası yapmışım.

Eliza hareketsiz durur ve duvardaki devasa tabloya bakar.

"Beğendin mi?" diye soruyorum.

Başını sallıyor, gözleri yaşlarla doluyor. "Bu mükemmel." "Sorun ne?" Kaşlarımı çattım.

"Hiçbir şey. Bunlar mutluluk gözyaşları." Beni kollarına aldı.

"Buna bayıldım. Teşekkür ederim."

Beni sıkıca tutarken öpüşüyoruz. Yüzünü göğsüme yaslıyor, sanki acı çekiyormuş gibi.

"Bebeğim, sorun ne?" Fısıldıyorum, onda bir şeyler var.

"Hiçbir şey." Hüzünle gülümsüyor ve elimi tutuyor. "Hadi, duş zamanı."

Banyoya giriyoruz ve öpüşürken gömleğimi başımın üzerine kaldırıyor. Elbisesini çözüp bir kenara atıyorum. Uzun bir süre iç çamaşırlarımızla duruyoruz, öpüşüyoruz, birbirimizi içimize çekiyoruz. Bütün hafta boyunca ilk kez yeniden nefes alabildiğimi hissediyorum.

"Tanrım, seni özledim," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı.

Yüzü kırışıyor ve gözyaşları yeniden oluşuyor. İçimi huzursuz bir his kaplıyor. Bir sorun var, o hiç ağlamazdı.

"Ne oldu?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Sadece evde olduğum için mutluyum. Muhtemelen aşırı duygusal hormonlarım var." Beni duşa çekti.

Azgınlığım arttıkça onu düşün duvarına yapıştırıyorum. Son öpüşmemizmiş gibi öpüşüyoruz ve ben onu kaldırıyorum, o da bacaklarını bana doluyor. Benimkine bastırılmış yumuşak, gür vücudu nihai afrodisyaktır. Bu bizim en iyi olduğumuz an, aramızda hiçbir şey olmadığı zaman. Aletimin tabanını tutuyorum ve onu üzerine kaydırıyorum. Birbirimizin gözlerinin içine bakarken derin ve yüksek sesle inliyor.

Onu özledim.

Sürtünme ihtiyacım beni ele geçirdi ve onu yavaşça vücudumda aşağı yukarı hareket ettirmeye başladım, güzel amcığı etrafımda dalgalanıyordu.

Beni sağlıyor, beni kendisinin yapıyor.

Başını arkaya eğiyor ve sertçe boşalırken inliyor. Sikimi mengene gibi kavradığını hissediyorum ve ellerimi kaldıraç olarak omuzlarının arkasına koyup ona bırakıyorum. Suyun içinde tokatlanan tenlerimizin sesi banyoda yankılanıyor.

Kahretsin, bu sese bayılıyorum.

Bu hafta onsuz yaşadığım tüm duyguları ona veriyorum. Ona tüm benliğimi veriyorum. Her santimini.

Kendimi derinden tutuyorum ve sonra boşalıyorum, sertçe, vücudunun derinliklerine. Başını göğsüme yaslamadan önce yüzü sanki duygularına yenik düşmüş gibi buruşuyor. Bana yapışıyor ve ben de onu tutuyorum, kalbim hızla çarpıyor. Nefes nefeseydi ve onu tutarken kaşlarımı çatıyordum. *Neler oluyor burada?*

O farklı.

Geç oldu ve yatakta yan yatmış birbirimize bakıyoruz.

Saatlerce seviştik. Yeni bir samimiyet seviyesine geçtik.

Yumuşak ve şefkatli, yoğun ve tutkuluydu, sanki bu gece sahip olduğumuz tek şeymiş gibi.

Eliza her geldiğinde gözleri doluyor ve bunun nedeni yaptığımız sevişmenin çok özel olması mı yoksa başka bir şey mi bilmiyorum ama bana nedenini söylemiyor. Bana hormonal olduğunu söyleyip duruyor. Umarım gerçek budur.

Bir şey için kendini suçlu mu hissediyor?

Cevap vermesi için onu zorlamak istiyorum ama o çok hassas ve sınıra yakın görünüyor.

Neyin sınırı, bilmiyorum.

Ayağa kalkıyor ve parmaklarını üç kırlangıç dövmemin üzerinde gezdiriyor.

İlk ikisini öpüyor -onu ve beni- ve sonra bakarken parmağını arkadakinin üzerinde gezdiriyor.

"Kim bu kuş?" diye soruyor. Gözlerimiz kilitlenirken kaşlarımı çatıyorum. "Arkadaki kuş kim?" Parmağıyla izini sürüyor.

"Bu..." Doğru tanımı ararken duraksıyorum. "Bu... sembolik."

"Kimin?"

"Sana söyledim. Geride bıraktığım hayatı."

Gözleri kırlangıca dönmeden önce benimkileri tutuyor. Derin düşüncelere dalmış, kilometrelerce uzakta.

"Bana sorunun ne olduğunu söyleyecek misin?" diye sordum.

"Hiçbir şey," diye yalan söylüyor ve tekrar kollarıma tırmanıyor. Ona sıkıca sarılıyorum ve dudaklarımız buluşuyor, bedenlerimiz çıplak bir arapsaçına dönüyor. Yaşadığımız seks hâlâ tenimize bulaşmış durumda. "Ne zamandır çocuk istiyorsun?" diye soruyor.

Kaşlarımı çatıyorum, bu da nereden çıktı?

"Ne?" "Her şeye açık olduğunu söylemiştin."

"İstiyorum ve onları istediğini biliyorum, bu yüzden aslında bir gün bunu dört gözle beklemeye başladım." Eliza'yı bir bebekle hayal ederken usulca gülümsüyorum

-Bebeğim. "Neden sordunuz?"

"Onları ne kadar zamandır istediğini merak ettim, hepsi bu."

"Bunu daha önce hiç düşünmemiştim." Bıyıklarımı yanağında ileri geri gezdiriyorum. "Ama sen yanımdayken dünya olasılıklarla dolu."

Gülümsemesini göğsümde hissediyorum.

Alnından öpüyorum ve onu kollarımda sıkıca tutuyorum.

"Her zaman en iyi arkadaşım olacağını biliyorsun," diye mırıldanıyor hüznle. Kaşlarımı çatıyorum, bu ses.....off. "Bu ne anlama geliyor?" diye soruyorum.

"Yok bir şey. Sadece bunu bilmeni istedim." Göğsümü öptü. "Seni seviyorum. Seni gerçekten seviyorum, Nathan. Her şeyden çok."

"Ben de seni seviyorum."

"İyi geceler Nathe," diye fısıldıyor gözleri kapanırken. "İyi geceler."

İçimi huzursuz bir his kaplıyor. Sanki arkadaşlığımız konusunda bana güven veriyor.

Neden?

İlişkimizin sona ereceğini önceden haber vermiyorsa neden böyle bir şey söylesin ki?

Ne haltlar dönüyor burada?

Eliza

Düşün sesiyle uyanıyorum ve elimi yüzümde gezdiriyorum. Geç olduğunu hissediyorum. Güneş doğdu.

"Saat kaç?" Uzanıp yan masadaki telefonu alıyorum. "Oh, bu Nathan'ın telefonu, benim değil." Açıyorum, onun kodunu giriyorum ve saate bakıyorum. Saat sabahın 7'si.

Nathan genellikle bir saat önce çıkmıştır.

Telefonu sessizce bir bildirimle yanıp söner.

Cevapsız çağrı: Robert.

Tiksintiyle tıklıyorum. Ne yani, her sabah işe gittiğinde onu mu arıyor? Bu düşünceyle kaşlarımı çatıyorum ve arama kaydına tıklıyorum.

Giden anne

**Eliza giden Eliza
gelen Robert
giden Robert
giden Eliza
giden Eliza
gelen Robert
gelen Alex giden
Eliza gelen
Robert giden
Baba gelen
Ofis gelen Robert
giden**

"Ne?" Doğrudum ve aniden arama geçmişiyle ilgilenmeye başladım. Robert'la konuştuğu saatlere ve tarihlere bakıyorum. Aşağı kaydurdım ve uzun bir süre geriye gittim.

Bazen Robert onu arar, bazen de Nathan Robert'ı.

Neredeyse her gün konuşuyorlar, arama sürelerine bakıyorum. Bazen beş dakika, bazen neredeyse bir saate kadar.

Uzakta olduğum ikinci gün, dört kez konuştular. *Bu ne lan?*

Düşün kapandığını duyuyorum. Telefonu kapatıp yan sehpanın üzerine koyuyorum ve uyuyormuş gibi yapıyorum.

Nathan dışarı çıkar ve gömme dolaptan giysilerini alır. Daha az gürültülü giyinmek için onları oturma odasına götürür.

Tavana bakıyorum. Vay canına.

Bu ilişkide berbat olan o kadar çok şey var ki, nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Güvensiz hissetmeye hakkım var. Bu benim kafamda değil.

Midemin derinliklerinde öfke kabarmaya başladı. Yani istediği zaman deli gibi kıskanabilir ama eski sevgilisiyle her gün konuşmasında bir sorun yok mu? Onlar arkadaş, kendime hatırlatıyorum.

Ugh...herneyse. Telefonunu karıştırdığımı bilmesini istemiyorum, o yüzden bir şey söyleyemiyorum.

Şampuan şişelerine öfkeli ve kavgacı sözler söylerken kalkıp duş alıyorum.

Bunları ona söyleyemem, o yüzden onlara bırakacağım.

Güvensiz kız arkadaş olma.

Ben böyle biri değilim ve kendimi alçaltmıyorum. Doğru zaman geldiğinde Robert meselesini ele alacağım. O zamana kadar, normalmiş gibi devam edeceğim.

Sakin ol, sakın ol. Sakin ol amına koyayım.

Derin derin nefes alıp kendime moral verdikten sonra duştan çıktım ve işe gitmek için giyindim. Üstüme oturan siyah bir elbise ve şeffaf çoraplı yüksek topuklu ayakkabılar giydim. Ekstra bir çaba gösterip uzun siyah saçlarımı yüksek bir at kuyruğu yapıyorum. Kendimi güvende hissetmek için tüm yüzüme makyaj yapıyorum.

Makyaj çekmecemde sıralanmış ruj seçeneklerime bakıyorum.

Kırmızı. Bugün kırmızı ruj günü. Sanki savaş boyasıymış ve savaşa hazırlanıyormuşum gibi sürüyorum. Bugün bana bulaşmayın, kimse, yoksa yere düşersiniz ve canınız yanar.

Mutfağa girdiğimde Nathan'ı koyu kömür rengi bir takım elbise giymiş buluyorum. Üzerinde açık mavi bir gömlek ve lacivert bir kravat var. Saçlarının üst kısmı daha uzun ve dağınık bir mükemmellikte. Yenilebilir gibi görünüyor. Çok sinir bozucu.

"Günaydın." Yanağından öperken sahte bir gülümseme takınıyorum.

Gözleri ayak parmaklarıma iniyor ve sonra tekrar yüzüme bakıyor. Kaşları kızmış gibi kalkıyor. "İş için kırmızı ruj mu?"

Kahve makinesinden kendime bir kahve doldururken "Evet," diye cevap veriyorum. "Neden hâlâ gitmedin?"

"Seninle konuşmak istedim. Seni işe bırakayım."

Elimde kahvemle ona doğru dönüyorum. "Ne hakkında?"

"Dün gece."

Gözlerim onunkileri tutuyor. "Ne

olmuş ona?" "Tuhaf

davranıyordun."

"Öyle miydin?" Rahat davranırken kahvemi yudumluyorum. "Belki biraz fazla duygusalım."

"Neden?"

"Bunu bana dün gece zaten sormuştun, Nathan. Neden tekrar konuşuyoruz?"

Bana doğru adım atıyor ve gözleri gözlerimi tutuyor. "Bu konuşmayı yapmak istedim tekrar ne zaman Biz vardı giyinmiş. Ne?

oldu at o

konferans, Eliza?"

"Ne?" Kaşlarımı
çattım.

"Bir şey için kendini suçlu mu hissediyorsun? Bu yüzden mi her seks yaptığımızda gözlerin doluyor?"

Beynim teklerken ona bakıyorum. Ne oluyor lan?

İnançsızlıkla göğsümü işaret ediyorum. "Bir konuda suçlu hissettiğimi mi düşünüyorsun?"

"Kesinlikle öyle davranıyorsun."

"Ha." Öfkem yükselmeye başladığında alay ediyorum. "Elbette, Nathan'ın krallığında bu *benim* yanlış yaptığım bir şey olmalı."

"Bu da ne demek oluyor?" Homurdanıyor.

"Bu, camdan evlerde yaşayan insanların taş atmaması gerektiği anlamına gelir."

"Ne?" Patladı. "İstersem taş bile atarım. İşe gitmek için neden böyle görünüyorsun?"

"Ne gibi?"

"Sanki gitmeye hazırmışsın gibi."

Ona ters ters bakarken çenemi kaldırıyorum. Hayatım boyunca hiç bu kadar öfkeli olduğumu hatırlamıyorum.

Dün gece çok duygusaldım çünkü onu kaybedeceğim diye ödüm kopuyor ve o da beni hoppa olmakla suçluyor. "Hiç inandırıcı değilsin!" Tersliyorum. "Beni işe götürme zahmetine girme."

"Ruj onun için mi?" Homurdanıyor.

"Ne?" Çılgılık atıyorum. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Basınç patlıyor. "Bugün onu görmeyeceğim bile. Hastanedeyim. Ve bilgin olsun, ruj benim için, kendimi daha iyi hissetmek için, böylece dünyada umurumda değilmiş gibi davranabilirim." Ofise girdim ve dizüstü bilgisayarımı şarj aletinden aldım.

Eşyalarımı alıp kapıdan çıkıyorum. Nathan beni takip ediyor. Asansörün düğmesine kuvvetle basıyorum ve o da yanımda duruyor. "Seni ben götüreceğim."

"Zahmet

etme." "Kes
şunu."

"Siktir." Gözlerimi kapatıyorum. "Cidden... Nathan, beni rahat bırak. Şaka bile yapmıyorum."

Asansörün kapıları lobide açılır ve bodrum kat için düğmeye basar.

"Kapa çeneni."

Kapılar açıldı ve arabaya doğru yürüdüm. Arkadaşken kıskanç alfa

tavırları hoştu ama bu saçmalıkları

çileden çıkarıyor. Kıskanmak için bir sebebim var ve dilimi tutuyorum. Yine de o ne isterse yapabilir ve söyleyebilir.

Cehennem gibi.

Arabamın kapısını açtı ve ben de bindim. Kapıyı sertçe çarptı ve kendi tarafına geçti. Birkaç dakika sonra, bir rev ile uzaklaştı.

Oturdum ve pencereden dışarı baktım.

"Neyin var senin?" diye soruyor. "Hiçbir şey."

Kollarımı kavuşturuyorum.

Bluetooth'unda telefon çalıyor ve ekranda Robert ismi beliriyor.

Hemen düşüşe geçer.

Gözlerim ona kayıyor. "Neden onu almadın?" "Onu sonra ararım."

"Oh, yapacaksın, değil mi?" Alaycı bir şekilde dudak büküyorum.

Gözleri benimle yol arasında gidip geliyor. "Bu da ne demek şimdi?"

"Göbek bağını ne zaman keseceksin, Nathan?"

Gözlerini kısıyor ve neden bahsettiğim hakkında hiçbir fikri olmadığı çok açık.

"Sürekli eski sevgilimle konuşsam hoşuna gider miydi?" Soruyorum.

"Ne?" Sanki deliymişim gibi yüzünü buruşturuyor. "Biz arkadaşız."

"Peki, tamam. Bugün Samuel'i arayacağım ve..." Omuzlarımı rahatça kamburlaştırıyorum. "Onunla bir içki içebilirim, çünkü biz"-parmaklarımı tırnak işareti içinde kaldırıyorum-"arkadaşız."

"Senin derdin ne be?" Direksiyonu yumrukluyor. Gözlerimi kapattım. Tanrım, bu kavga nasıl bu hale geldi?

Oturup camdan dışarı bakıyorum. Hastanenin otoparkına giriyoruz ve o da arabayı park yerine çekiyor.

Ona bakıyorum ve birbirimize ters ters bakıyoruz. "Bu kadar mı?" diye soruyor.

"Evet."

Başını hafifçe sallıyor. "Senden bu kadar mı?" diye soruyorum.

"Ben seni alırım."

"Zahmet etmeyin." Dışarı çıktım ve kapıyı çarptım. Camı indiriyor.

"Eliza?" diyor.

Eğildim ve pencereden baktım. "Evet." "İyi günler." Yüzü yumuşuyor.

Vay canına. Dr. Jeckle ve Bay Hyde.

"Yapacağım. Oh, ve Nathan? Bugün eski erkek arkadaşınla yaptığın on konuşmadan birinde ona sevgilerimi ilet." Tatlı bir gülümseme taklidi yapıyorum.

Gözlerini kısıyor ve ben de dönüp hastaneye doğru yürüyorum. Kapıdan içeri bir görev için girdim.

Sikeyim. Ben bir kaltağım. Tam bir kaltağım ama umurumda değil. O bunu hak etti.

Bu ruj onun için mi?

Bu ne sinir böyle. Kahveye ihtiyacım var. Kafeteryaya doğru yürüdüm. Yüzüm kızarmış ve adrenalinin hala damarlarımda dolaştığını hissedebiliyorum.

Kimse beni Nathan Mercer kadar kızdıramaz.

"Eliza!" diye sesleniyor bir kadın sesi.

Stephanie'yi beyaz önlüğü ve boynunda stetoskopuyla görmek için dönüyorum.

"Merhaba." Gülümsüyor.

"Oh, merhaba." Şaşırdım. Onu görmeyi beklemiyordum.

"Bir dakikan var mı?"

"Aslında yapmadım, acelem var," diye yalan söylüyorum. Bir saat erken geldim. O kadar sinirlenmişim ki saate bile bakmadım. "Ne istiyorsun?"

Yüzü düşüyor. Rahatsız olmuş gibi etrafına bakınıyor. "Sadece konuşabileceğimizi umuyordum."

"Ne hakkında?" Açıkça soruyorum.

"Um." Gülümsüyormuş gibi yapıyor ama rahatsız olduğu belli. "Ben sadece... arkadaş olabileceğimizi umuyordum. Nathan bahsetmişti..."

Onunla benim hakkımda mı konuşmuş? Öfkem bir fişek gibi patlıyor ve gökyüzü kırmızıya dönüyor.

"Sen benim isteyeceğim türden bir arkadaş değilsin, Stephanie." Yüzü düştü. "Neden olmasın?"

Kıkırdayarak burnumun kenarını çimdikliyorum. Bu kadın tam bir aptal.

"Bir arkadaşımın beni duygular beslediğim kişiye yönlendirmesini beklerdim. Ondan bunu istemesini değil..." Duraksadım ve doğru kelimeyi aradım. "Yeteneklerini benim üzerimde dene."

"Bu hiç adil değil." "Değil mi?"

"Aptal olma." Gözleri benimkileri tutuyor. "Nathan Mercer gibi bir adamın bana aşık olması için ne yapardım biliyor musun?"

"Biliyorum." Öfkeli gözlerim onunkileri tuttu. "Dizlerinin üstüne çök ve onun aletini yala." Döndüm ve yürüdüm.

Ofisime girip çantamı masanın üzerine fırlattım. Kızlara mesaj atıyorum.

**Bu gece dışarı çıkıyoruz.
Gerin.**

OceanofPDF.com

Eliza

Saat öğleden sonra 2:00'de gelen kutuma Nathan Mercer'dan bir e-posta düştü. Gözlerimi devirip açtım.

İyi günler, Bayan Bennet,

Umarım güzel bir gün geçiriyorsunuzdur.

Bu, kız arkadaşımın bu öğleden sonra kendini daha iyi hissedip hissetmediğini görmek için bir sağlık kontrolü.

xoxoxo

Sırıttıyorum. Pislik. Oldukça sakinleştim ama neyse. Cevap veriyorum:

Sevgili Dr. Mercer,

Kız arkadaşın hala akli dengesi yerinde değil.

Kendi sağlığınız ve güvenliğiniz için ondan uzak

durmanız en iyisidir. xoxoxox

Cevabını beklerken sırtıyorum.

Bayan Bennet,

Gelip onu deli gibi becermemi mi istiyor?

Onun sağlığını ve güvenliğini kendiminkinden üstün

tuttuğum için mutluyum. xoxoxo

Gölümsüyorum. *Şirin olma, pislik.*

Cevap veriyorum:

Sevgili Dr. Mercer,

Şüphesiz. Ancak, bu akşama kadar beklemek zorunda kalacak.

Bayan Bennet iş yerinde cinsel ilişkiye girdiği için kovulacak.

xoxox

Cevabını beklerken kalemime dokunuyorum. Suçlulukla etrafıma bakıyorum.

Bayan Bennet,

Bunun caydırıcı olması mı gerekiyor?

Resepsiyonda seni iki kez becermek için bir teşvik. xoxoxo

Kıkırdıyorum. Birkaç flört e-postasıyla beni nasıl sakinleştirebilir ki? Kavga etmekten bıktım usandım. Sanırım tüm ilişkilerin sorunları var. Sadece bizimkini aşmanın en iyi yolunu bulmam gerekiyor. Cevap veriyorum:

Sevgili Dr. Mercer.

Teklifini kabul edeceğim.

Bu akşam arkadaşlarımla yemeğe çıkıyorum.

İstersen terapi seansım için beni daha sonra alabilirsin.

xoxoxox

Gönder tuşuna basıyorum ve beklerken gülümsüyorum.

Telefonum anında çalıyor, Nathan ismi ekranda beliriyor. "Merhaba."

"Bu gece dışarı mı çıkıyorsun?" diye

tersliyor. "Sadece akşam yemeği için."

"İstemiyorum. Seni bütün hafta görmedim."

"Başka seçeneğin yok."

"Kiminle çıkıyorsun?"

"Jolie ve Brooke. Sadece akşam yemeği, Nathan. Arkadaşlarımı yıllardır görmedim ve seninle yaşıyorum. Beni her zaman görüyorsun."

Etkilenmemiş bir şekilde ağır ağır nefes verir.

"Bir hiç uğruna başka bir kavga başlatmak istemiyorsan," diye çıkışıyorum. "Oraya gitmekten çok mutluyum."

"Geç kalmayın," diye uyarıyor.

"Beni alacak mısın?" diye sordum.

"Tamam." Telefonu kapatırken sessiz kalıyor. "Ve?" diye sorar. "Ve ne?"

"Bu kadar mı?"

Onu sevdiğimi söylememi bekliyor. Çok yazık. Sevmiyorum. "Senden bu kadar mı?"

"Evet, öyle," diye tersliyor ve öfkesini tuttuğunu biliyorum.

"Bu gece nerede olduğumuzu sana mesaj atarım. Hoşça kal."

Aceleyle telefonu kapattım. Şu anda onun öfkeli yüzünü hayal edebiliyorum.

Oh iyi.... bunu atlatabilir.

Jo ve Brooke'u restoranın arka tarafında bir masada otururken görüyorum. Onlara doğru ilerledim.

"Merhaba." Koltuğuma düştüm.

"Hey." Jolie gülüyor ve Brooke ayağı kalkıp beni öpüyor.

Neredeyse boşalmış bir şarap şişesini görmek için yere bakıyorum ve kaşlarımı çatıyorum. "Siz ikiniz ne zamandır buradasınız?"

Jolie kuru bir sesle, "Bir süre," diye yanıtlıyor. "Sorunlarım var."

Bardağımlı şişenin kalanıyla doldururken kıkırdıyorum. "Kulübe katıl."

Brooke gözlerini devirir. "Benim sorunlarım yok."

"Evet, öyle," diye mırıldanıyor Jolie kuru bir sesle. "Çok sıkıcısın, bu büyük bir sorun. Bizimkinden daha kötü."

Şarabımı yudumlarken kıkırdıyorum. "Sorun nedir, Jo?" "Santiago'yla nasıl görüştüğümü biliyor musun?"

"Evet. Üzerine işedin mi?"

"Hayır, ama onunla birlikte İspanya'ya tatile gitmemi istiyor." Kaşlarımı çatıttım. "Doğru."

"Ama Brooke beni karaborsada f a l a n satacağını düşünüyor."

Gözlerim Brooke'a kayıyor. "Ne? Neden?"

"Onun üçlü yapmasını istiyor."

Gözlerim Jolie'ye geri dönüyor. "Bunu zaten yapmamış mıydın? Geçen hafta bunun hakkında konuşuyordunuz."

"Hayır." Brooke tatlı tatlı gülümsüyor. "Onu evdeki arkadaşı için saklıyor. Ne kadar düşünceli, değil mi?"

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ama ağzımdan bir şey çıkmıyor. *İğrenç.*

"Yani bu aptal," diye alay ediyor Brooke, "onu arkadaşlarıyla paylaşabilmek için hiç tanımadığı bir adamla başka bir ülkeye gitmeyi düşünüyor. Dilini bilmediği, adamın kim olduğunu ya da mülkiyet yasalarının ne olduğunu bilmediği bir yere."

"Onu tanımıyorsun!" Jolie ağlıyor.

"İstediğimi sanmıyorum," diye cevap veriyorum. "Jo, bunu ciddi ciddi düşünüyor olamazsın."

"Neden olmasın?"

"Bu çok tehlikeli. Brooke'a katılıyorum; neye bulaştığı hakkında hiçbir fikrin yok. Bir seks kaçakçısı olabilir ve işi Amerika'ya gelip güzel kızları eve geri götürmek."

"O değil ve siz ikiniz çok fazla karanlık aşk kitabı okumuşsunuz. Böyle şeyler gerçekte olmaz."

"Bunu bilemezsin." Brooke alay ediyor. "Cidden, beni öldürüyorsun. Bu kadar aptal olamazsın?"

"Ben gitmek istiyorum." Jolie huffs. "Hep seyahat etmek istemişimdir ve sadece bir haftam var. Beni San Sebastian'a götürecektir."

"Muhtemelen seni öldürmek için," diye mırıldandı Brooke nefesinin altında. "Snuff filmler falan çekebilir."

Jolie gözlerini deviriyor, ben de kıkırdıyorum. "Tanrım, senin hikayen benimkini daha uysal kılıyor."

"Neden?" Jolie ilgisiz bir şekilde iç geçiriyor. "Sana neler oluyor?"

Arkadaşlarımla birlikte olmak iyi hissettiriyor. Bütün bu stresi biriktirdim ve içimi dökmek için sabırsızlanıyorum.

"Siz sürtüklere her şeyi anlatacağım ve desteğinizi ve anlayışınızı istiyorum çünkü kafam patlamak üzere."

Jolie sunucuya el sallayarak, "Ateş et," diyor. "Aklımı seks ticaretinden uzaklaştıracak."

Kıkırdıyorum. "Öncelikle, Nathan'ın iş yerinde onun sikini yalayan bir hatun var," diyorum aceleyle.

"Ne?" ikisi de nefes nefese kalır ve koltuklarında öne doğru otururlar.

"Onu istiyor ve çok güzel. Ayrıca bir doktor."

"Ne oluyor be?" Brooke fısıldıyor. "Herkes onu istiyor." "Oh, yarısını bile bilmiyorsun. Geçen hafta konferansımdayken, tahmin et kiminle tanıştım."

"Kim?" İkisinin de kaşları çatılır.

"Eskiden Nathan'la çıkan bir adam."

Brooke'un gözleri büyüdü. "Oh, kahretsin."

Jolie irkilir. "Birlikte olduğu erkeklerle tanışmak garip mi?"

"Partnerinizin birlikte olduğu biriyle tanışmak garip." Öfkelendim. "Ve şimdi Robert'ın onu sürekli aradığını öğrendim."

"Robert kim?" Brooke kaşlarını çatar.

Jolie ve ben birlikte "Eski sevgilisi," diyoruz. Jolie Robert'la birkaç kez karşılaşmış. Onu çok iyi tanımıyor ama kim olduğunu biliyor.

"Tanrım." Brooke iç geçiriyor. "Peki, kız kim? Senden önce hiç bir kadınla birlikte olmadığını sanıyordum?"

"Peki," diye fısıldıyorum. "Nereden başlayayım?"

Garson kız yeni şarap şişemizle geldi. Jolie şişeyi ondan alıyor ve kadehlerimizi dolduruyor. "En başında."

Nathan

Saat 11:00 gibi kokteyl bara girdim.

Eliza beni aramadı, bu yüzden sadece göstermemi istediğini varsayıyorum.

Yukarı.

**I bkz. ve Kızlar oturmak at a yüksek Masa.
Eliza. Dalgalar içinde bir**

abartısız bir şekilde, ve ben gülümsüyorum. Sarhoş olma yolunda ilerliyor. Yaklaştıkça hepsinin sarhoş olduğunu görüyorum.

"Merhaba." Eliza gülümseyerek ellerini ceketimin altından belime doluyor. Eğilip dudaklarını öpüyorum ve sonra kızlara bakıyorum. Görünüşe göre affedildim. "Merhaba."

Kızların ikisi de gülümser. "Merhaba, Nathe."

Brooke ellerini gözlerinin üzerine koyar. "Siz ikiniz gerçekten birliktesiniz. Yani, bunu biliyordum ama şimdiye kadar kendi gözlerimle görmemiştim."

Eliza bana doğru eğilirken gülümsüyor ve ben de ona sıkıca sarılıyorum. İçtiği zaman çok sevimli ve sevecen oluyor.

"İçkimi bitiriyorum, sonra eve gideceğiz." Bana gülümsüyor.

"Tamam."

"Ben tuvalete gidiyorum," diyor.

"Geliyorum," diyor Brooke. Taburesinden atlıyor ve kol kola girerek uzaklaşıyorlar, beni oturmam için bırakıyorlar. Eliza'nın margaritasını alıp bir yudum alıyorum.

Jolie'nin gözleri sanki aklında bir şey varmış gibi benimkileri tutuyor. Jolie'ye kaşımı kaldırıyorum. "Bu bakış ne için?"

"Bu nasıl olacak, Nathan?" diye mırıldanıyor. Görüldüğünden çok daha sarhoş.

"Nasıl gidiyor?"

"Eliza'nın kalbi."

Dilimi tutmaya çalışırken dudağımı ısıırıyorum. Jolie en iyi günlerimde bile beni sinirlendirir. "Eliza'nın kalbi için endişelenmene gerek yok, Jolie."

"Öyle değil mi?"

Ona ters ters bakıyorum. Öfkem kaynamaya başladı.

"Eski erkek arkadaşınız konferansında ona sadece bir rahim aradığınızı söylemiş. Bu doğru mu?"

"Bu da ne demek oluyor?" Şak diye söyledim.

"Ne planlıyorsun? Ona beş yıl ve üç çocuk verdikten sonra en iyi arkadaşın çocuklarını tek başına büyütürken eski sevgiline geri mi döneceksin?"

"Ne oluyor lan?" Sinirim bozulunca homurdanıyorum.

"Nathan," diye fısıldıyor Eliza masaya geri dönerken arkamdan.

Aceleyle ayağa kalkıyorum ve Eliza kolumu tutuyor.

"Nathan, sakın ol. Ne... ona ne söyledin?" Eliza Jolie'ye kekeliyor.

"Böyle bir şeyi önermeye nasıl cüret edersin!"

Bağırıyorum. Brooke aramıza baktı. "Ne dedin sen, Jo?"

"Ona Eliza'ya aşık olup olmadığını ya da sadece bebeklerini yapmak için bir kuluçka makinesi arayıp aramadığını sordum." Öfkelendi.

Eliza'nın yüzü düşer. "Jolie." Nefes nefese kalır.

"Beni hasta ediyorsun. Sen de tıpkı diğerleri gibi lanet bir ikiyüzlüsün." Jolie'ye dudak büktüm. "Arkadaş olduğumuzu sanıyordum?"

"Ben nasıl ikiyüzlü oluyorum?" Sanki kırılmış gibi soluk soluğa kalır.

"Ben senin arkadaşını, Nathan. Sana tam desteğim var. Tüm insanları seviyorum, Gay Pride'ı, Mardi Gras'a gidip kutluyorum. Eşcinselleri sevdiğimizi kanıtlamak için Facebook afişimizi değiştirelim. Toplumun geri kalanı gibi siz de kabullenme oyunu oynuyorsunuz, değil mi? *Aşk aşktır* derler... ta ki aşk olmayana kadar!" Ağlıyorum. "Geçmişte erkeklerle birlikte olmuş ve sonra bir kadına aşık olmuş bir adamın bir gündemi olmalı, değil mi?" Bağırıyorum. "Eliza'ya aşık olmamın hiçbir yolu yok, değil mi?" Tüm kontrolümü kaybediyorum. "Aşk, lanet olası aşk değildir, değil mi?" Ağlıyorum. "Aşk yargıdır."

"Ben-" demek istemedim.

"Evet, sen yaptın. O yüzden zavallı ikiyüzlülüğünle orada oturup kabul ediyormuş gibi davranma." İçkimi masaya çarparak bıraktım. "İşte bu. İşte tam da *bu* yüzden benim gibi insanlar toplumda kabul görmüyor. Çünkü senin gibi arkadan bıçaklayan pislikler, tanıdığın ve değer verdiğin birine yapılane kadar kabullenme oyunu oynuyor. Sonra bu yanlış oluyor ve birdenbire kafanız almıyor."

"Nathan." Eliza beni çeğiştiriyor. "Hadi gidelim."

"Gündemi bilmek mi istiyorsun Jolie, seni aptal?" Bağırıyorum, öfke kontrolümü tamamen kaybetmiş durumdayım. "Ajanda, porno film çekmek için bir kadınla yatan adamdır."

Yüzü düşüyor.

"Oh, ama sorun değil." Başımı tiksintiyle sallıyorum. "Çünkü heteroseksüel ve normal, yani iyi bir adam olmalı."

Eliza beni kapıya doğru çekiyor. Boğazımda bir yumru oluşuyor, duygu seline kapılıyorum.

Aşk aşktır... *Ne şaka ama.*

Adrenalin sistemime daha önce hiç olmadığı kadar pompalanırken kapıya doğru hışımla ilerliyorum.

Çok kızgınım.

Barın kapısından aceleyle çıkıyorum ve Eliza bana yetişmek için neredeyse yanımda koşuyor.

"Nathan, söyledikleri için endişelenme. Haddimi aştım, özür dilerim."

Kaldırım boyunca arabaya doğru ilerliyorum.

"Neden onun seni endişelendirmesine izin veriyorsun?" Ağlıyor.

"Bunun doğru olmadığını biliyoruz... öyle değil mi?"

Öfkem kreşendoya ulaşırken yürümeye devam ediyorum. şimdi hepsini duydum.

Onu gerçekten çocuk olarak isteyip istemediğimi sorguluyor. Ben onu her şeyimle seviyorum ama o onu kullandığımı düşünüyor.

Eğer beni kalbimden bıçaklasaydı daha az acı verici olurdu.

Ve birini tanıdığını düşünüyorsun.

"Nathan?"

"İçeri geri dön, Eliza." Homurdanıyorum. "Sana söyleyecek bir şeyim yok." "Ne? Neden?"

"Beni hiç tanıyor musun ki?" Ağlıyorum.

Yanımda koşuyor. "Konferansta tanıdığın biriyle tanıştım."

Arabama doğru yürümeye devam ediyorum.

"Adı Xavier'di ve sen Xavier'i tanıyorsun, değil mi?"

Sessiz kalıyorum, öfkem kaynama noktasının ötesinde.

"Zavier dedi ki-" Aceleyle kekeliyor.

"Ne dediğini biliyorum!" Ağlayarak sözünü kestim. "Ve cevabını bilmiyor olman da ne demek istediğimi kanıtlıyor."

"Yavaşlar mısın? Bu topuklarla boynumu kıracağım." "Ciddiyim.

Yanımda olmak istemiyorum; içeri gir."

"Nathan." Elimi tuttu ve beni geri çekerek durdurdu.

"Arkadaşlarımla bu konu hakkında konuştuğum için özür dilerim, tamam mı? Beni üzdü ve içimi dökmeye ihtiyacım vardı."

Ona bakıyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum, bu canımı acıtıyor. "Dün gece sana en az yirmi kez sorunun ne olduğunu sordum ve sen bana söylemedin. Sonra da arkadaşın tarafından taciz edilmek için buraya geldim. Sence bu beni nasıl hissettiriyor, Eliza?"

"Biriyle konuşmaya ihtiyacım vardı."

"Konuş benimle!" Bağıriyorum. "Benimle konuşamayacaksan neden birlikteyiz?"

Gözleri benimkileri arıyor.

"Seni sevmek için bir ajandaya ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun?" Haykırıyorum. "Sadece korkuyorum, Nathan."

"Neyden Eliza? Diğerleri gibi olmaktan mı? Kiminle yattım diye beni yargılamaktan mı?" Tiksinerek ondan geri çekiliyorum. "Bil bakalım ne oldu... korkmalısın çünkü sen de tıpkı onlar gibisin."

Gözleri yaşlarla doldu. "Bu hiç adil değil."

"Sana neyin adil olmadığını söyleyeyim. Hayatının on yılını biriyle geçirmek, ona umutsuzca aşık olmak, ancak arkadaşlarına onu çocuk sahibi olmak için kullandığını düşündüklerini söylemeleri." Ona bakarken boğazımda bir yumru oluşuyor, kalbim sıkışıyor.

Bu acıtıyor.

Onun yakınında olamam. Dönüp arabama biniyorum ve kapıyı sertçe çarpıyorum.

"Nathan!" diye bağıriyorum.

Arabayı çalıştırdım ve kollarını havaya kaldırdı.

"Ne yapıyorsun?" Camıma vurdu.

Trafiğe çıkıyorum. "Senden uzaklaşıyorum," diye mırıldanıyorum kendi kendime.

Eliza

Nathan'ın arabası havalanıyor ve ben onun köşeyi dönüp kayboluşunu izliyorum, lastikler uzaktan gıcırıyor.

Lanet olsun.....

Az önce olanlara inanamıyorum. Bir arkadaşına güvenmek buraya kadarmış. Jolie arkadaş kurallarını çiğnedi, hem de çok fena. Öfkeyle arkamı dönüp bara doğru yürüdüm.

"Ne yapıyordun lan sen?" Onu bulduğumda ağladım. "Bunu ona nasıl söylersin? Sana bunları sır olarak söyledim."

"Ona gerçeği söyledim, Eliza. Bunca zaman sonra birdenbire sana gelip aşkını itiraf etmesi çok garip. Eşcinsel erkekler heteroseksüel olmaz. Böyle bir şey olmaz. Bunu herkes biliyor, sadece ben değil. İçten içe sen de biliyorsun. Bir gün, seni bir erkek için terk *edecek*. Gerçekte kim olduğunla savaşılamazsın."

"Buna hakkınız yoktu. Bu onunla benim aramdaydı. Ne kadar incineceğini biliyor musun?"

Jolie içkisini yudumluyor ve rahatça omuz silkiyor. "Bilmesi gerekiyordu." "Neyi bilmesi?"

"Onu izlediğimi ve sana zarar verirse o n u öldüreceğimi söyle."

"Şu anda bildiği tek şey benim nasıl bir pislik olduğum." Ağlıyorum.

"Eliza, lütfen." Sanki dramatik davranıyormuşum gibi gözlerini deviriyor. "Sen

güvensiz olan sensin. Onun geçmişi hakkında kafasında soru işaretleri olan sensin. Bunları dile getirdiğim için bana kızma."

Gözlerim yaşla doldu. Ben bir pisliğim.

Dönüyorum ve kulüpten çıkıp kaldırıma doğru yürüyorum. "Taksi!" Elimi kaldırarak sesleniyorum. Birkaç dakika sonra bir taksi geldi ve arkasına atladım. "Smith Caddesi, lütfen."

Şoför arabayı trafiğin içine çekti ve ben gözyaşları içinde camdan dışarı baktım. Bu hiç adil değildi.

Tanrım, bu hiç adil değildi. Bunu hak etmemişt i. Araba giderken bacağımı zıplatıyorum. "Acele eder misin lütfen?"

Sürücü hız göstergesini işaret eder. "Ceza almayacağım, bayan."

Arkama yaslandım, kederliydim. "Üzgünüm." İç çektim.

Yirmi uzun dakika sonra daireye varıyorum ve asansöre binerek bizim kata çıkıyorum. Kapıyı açıyorum ve onun burada olmadığını hemen anlıyorum.

"Nathan!"

Sesleniyorum.

Sessizlik.

"Nathan." Daireye baktım. O burada değil.

Telefonumu çıkarıp onu aradım. Çalıyor ve sesli mesaja düşüyor.

"Nathan." Gözyaşları içinde yüzümü buruşturuyorum. "Neredesin?" Fısıldıyorum. Pişmanlıkla gözlerimi kapatıyorum. "Beni arayabilir misin, lütfen?"

Telefonu kapattım ve yürümeye başladım. Yüzündeki acıyı görmeye devam ediyorum ve başımı ellerimin arasına alıyorum. Hayır, hayır, hayır. Numarasını tekrar çeviriyorum. Dinliyorum

alıyor ve tekrar telesekretere düştüğünde gözyaşları içinde yüzümü buruşturuyorum. Ona mesaj atıyorum.

**Nathan, telefonuna cevap ver.
Çıldırarak üzereyim.
Neredesin?**

Bir mesaj geri döndü.

Beni rahat bırak.

Tanrıya şükür. Mesaj attım.

Neredesin?

Bir cevap gelir.

Bu gece evimde kalacağım.

Hayır, bebeğim.

**Nathan, özür dilerim.
Seninle konuşmalıydım.
Lütfen eve gel.**

Bir cevap geri dönüyor.

Yarın.

İçimi bir tedirginlik kaplarken kaşlarımı çatıyorum. Cevap veriyorum:

Bu gece konuşmamız lazım.

Kalbim boğazımda bekledim.

Yapamam.

Yapamaz. Bu da ne demek oluyor? Numarasını çeviriyorum ve yine çalıyor. Kalbim göğsümde çarpıyor ve telesekreteri beklerken pişmanlık gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor.

"Nathan, seni seviyorum." Fısıldıyorum. "Özür dilerim. Sadece çok korkuyorum." Ne söyleyeceğimi düşünürken adımlarımı hızlandırıyorum. "Güvensizlikten aklımı kaçırmak üzereyim ve bunu yapmak istemiyorum," diye fısıldıyorum pencereye doğru yürürken. Perdeleri geri çekip manzaraya bakıyorum. "Sadece yeni ve bu bir geçiş aşaması, hepsi bu." Bir açıklama öneriyorum. "Bu benim için çok garip Nathe. Konferanslarda aklıma bu fikirleri sokan erkeklerle tanışmak çok tuhaf, tamam mı? Ara beni... lütfen."

Bunu Jolie'den duymak zorunda kaldığı için kendimi çok suçlu hissediyorum. Ona çok kızgınım. Nasıl yapabildi?

Telefonu kapattım ve kanepeye uzandım. Yüzümü buruşturup April'ı aradım.

Sonra ağlarım.

Anahtarın kapıya vurulduğunu duyduğumda sabahın erken saatleriydi ve hâlâ karanlıktı. Doğruludum.

O burada. Konuşmak için eve geldi. Çok yorgunum. Sanırım en fazla bir saat uyudum.

Takım elbisesiyle yatak odasına giriyor. Şimdiden işe hazır.

Banyonun ışığını yaktı. Çekmecelerin açılıp kapandığını duyuyorum.

"Nathan!" Sesleniyorum. "Ne yapıyorsun?"

Yere bir şey düştüğünü duydum.

"Gel ve konuş benimle," diye sesleniyorum. Orada ne işi var?

Çılgın bir adam gibi banyo dolaplarını karıştırırken şişeler devriliyor ve bir şeyler sertçe çarpıyor. "Nerede o?" diye sesleniyor.

"Ne?" Kaşlarımı çattım.

"Lanet olası doğum kontrol hapların. Nerede onlar?"

"Ne?" Hâlâ yarı uykulu bir halde yataktan çıkarken kaşlarımı çatıyorum.

"Ne yapıyorsun?"

Makyaj çantamı kaptı ve aceleyle karıştırdı. Makyaj malzemeleri etrafa saçılıyor.

Yeni allığım yere düştü ve her yere dağıldı.

"Bir şeyleri kırıyorsun," diye ağlıyorum.

Küçük folyo paketi çıkarır ve dikkatle inceler. "Ne yapıyorsun?" Paniklemeye başladığımda fısıldıyorum.

"Nedir *bu*?" Havada tutuyor.

"Ne?"

"Lanet reglin nerede, Eliza?" Gözleri benimkileri arıyor.

Yüzüm düşüyor.

"Birlikte olduğumuzdan beri hiç içmedin. Nerede o?" Paketi tekrar inceliyor. "Burada Cumartesi günü adet görmen gerektiği yazıyor. Bugün lanet olası Salı, Eliza." Paketi havaya kaldırırken bağılıyor. "Geç mi kaldın?" Damarları öfkeyle alnından dışarı fırlıyor. Kontrolünü tamamen kaybetmişti.

"Nathan, sakin ol."

"Nasıl sakinleşebilirim?" Çığlık atıyor. "Tanrı senin lanet olası rahmine yerleşmemi yasakladı." Bana bakıyor ve tiksintiyle başını sallıyor. "Yoksa zaten hamile misin? Bunu da duymak için bara mı gitmeliyim?"

Gözlerim yaşla doldu. *Çok incinmiş*. "Geliyor," diye fısıldıyorum. "Doğum kontrol hapı kullandığım ilk ayım. Yemin ederim, reglim geliyor. Hormonlarım alışıyor, hepsi bu."

İlaç paketini bana fırlattı. "Kendini bir doktora götür." Dışarı çıktı ve ön kapının arkasından çarptığını duydum.

Daire tekrar ölüm sessizliğine bürünür.

Gitmiş.

Başımı ellerimin arasına alıyorum ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. *Hay sikeyim*.

Masama oturdum ve bilgisayara baktım. Kendimi hasta hissediyorum. Midem bir sinir yumağı. On yıldır Nathan'ı hiç böyle görmemiştim. Çok kızgındı, çok *incinmişti*.

Bunu nasıl aşacağız? Bunu düzeltmek için ne söylemeliyim?

Reglim nerede? Neden gecikti? Her şeyi doğru yaptım. Hapları her gün aynı saatte aldım. Seks yapmadan önce bekledim. Ne kadar sürdü?

Lanet Jolie. Onu ellerimle öldüreceğim. Ama onu suçlayamayacağımı biliyorum. Bu benim hatam ve Nathan'ın bana kızgın olmak için her türlü sebebi var.

Lütfen, hamile kalmama izin verme.

Bu şekilde çocuk sahibi olmak istemiyorum.

Olamam. Her şeyi doğru yaptım. Doktor bana bir hafta sonra korunacağımı söyledi ve ben de o süreyi bekledim. Günlüğümü inceledim ve doktora ne zaman gittiğimi hesapladım. Takvimime bakıp günleri saydım. Aslında Nathan'la korunmasız seks yapmamızın üzerinden iki hafta geçmişti.

Telefonum önümde çalışıyor. Jolie ismi ekranda beliriyor. Suçlulukla etrafıma bakıyorum, boş ver, onunla konuşmak ve aklımdan geçenleri ona anlatmak istiyorum.

"Merhaba!" Şak diye söyledim.

"Aman Tanrım. Çok özür dilerim. Ne olduğunu bile hatırlamıyorum. Brooke beni aradı ve bu sabah anlattı."

"Nasıl böyle şeyler söylersin?" Öfkeyle fısıldadım.

"Bilmiyorum." Lafı ağzında geveliyor. "Son hatırladığım şey, bunun hakkında konuşuyorduk ve sonra çok fazla içtim ve... Tanrım, ben bir kabusum."

"Evet, öylesin amına koyayım," diye bağıriyorum. "Zavallı Nathan."

"Özür dilemek için onu iki kez aradım ama telefonlarıma cevap vermiyor. Senin için gerçekten endişeleniyorum Eliza ve neden bilmiyorum ama her şey ters gitti."

"Onu suçluyor musun?" Etrafıma bakınırken fısıldıyorum. "Siktir, onu aramaya devam edeceğim.

Ona bir mesaj bıraktım."

"Bu kadar aptal olmasaydın tüm bunlar önlenebilirdi." "Biliyorum.

Ben gidiyorum. Onu tekrar denemeliyim. Kendimi çok kötü hissediyorum."

"Sen de öyle yapmalısın. Güle güle." Aceleyle kapattım. Beni kızdırıyor.

Ona bunları nasıl söyleyebildi? Adrenalin damarlarımda pompalanıyor.

Kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum ve hamilelik korkuma geri dönüyorum. Kahretsin, bu hafta korkunçtu. Kablolu yayında görebileceğiniz türden.

Google'a yazıyorum. Doğum kontrol hapına başladıktan ne kadar süre sonra sigorta kapsamına giriyorsunuz?

Cevaplar beliriyor ve onları okuyorum. Hepsi aynı.

Doğum Kontrol Hapı kadını cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlara karşı korumaz. Doğum kontrol hapları yedi günlük kullanımdan sonra gebelikten korur, ancak güvende olmak için hapı aldıktan sonraki ilk ay boyunca yedek bir yöntem (prezervatif) kullanmak en iyisidir.

Ne?

Bir yedekleme yöntemi.

Bir ay. Ne demek bir ay? Damarlarımda hızla akan bir nehir gibi çılgılık atan paniği duymaya başlıyorum.

Doktor bana yedi gün demişti. Pozitif. Bilseydim... Başımı ellerimin arasına aldım. "Aman Tanrım."

"Affedersiniz?" diyor bir ses. Başımı kaldırıp bakıyorum. "Ameliyat sonrası konsültasyonum için geldim."

Kızların hepsi öğle yemeğinde ve ben resepsiyona bakıyorum. "Oh, evet." Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. Rezervasyon listesine göz gezdiriyorum. "Mia, değil mi?"

"Beni şimdiye kadar tanımış olman gerekirdi. Bu hafta üç kez geldim." Hırlıyor.

Tamam, *kaba kaltak*. Bilgisayara yazıyorum. "Üzgünüm, normalde resepsiyonda değilim." Kaşlarımı çattım. Neden bu hafta üç kez geldi? "Yaranızda bir sorun mu var?" diye soruyorum.

"Yaramda hiçbir sorun yok. Tüm prosedür bir felaketti. Bu resmi ben istemiştim. Daha büyük, daha doğal görünmelerini istedim." Bana telefonundan bir resim gösteriyor. On sekiz yaşında, diri ve doğal göğüslere sahip bir kızın fotoğrafı. Çok fazla işlem yaptırdığı için anlayamıyorum ama sanırım bu kadın otuzlu yaşlarının sonunda. Asla böyle görünmeyecek.

Henry bir cerrah, mucize yaratan biri değil.

"Ve şimdi size söyleyebilirim ki, göğüslerim böyle görünmüyor. Ya yeniden yaptırmak ya da paramı geri almak istiyorum."

"Anlıyorum." Bir gülümsemeyi daha zorluyorum.

Cidden... siktir git, inek. Senin saçmalıkların için havamda değilim. Senin memelerinden çok daha büyük sorunlarım var.

"Gidip Dr. Morgan'ı göreyim, hemen dönerim."

Koltuğa oturdu ve kollarını hışımla kavuşturdu. Koridorda yürüyorum ve Henry'nin kapısını usulca çalıyorum.

"İçeri gel."

Kapıyı açtım. "Merhaba." Kapıyı arkamdan kapatıyorum. "Mia Schofield burada."

Gözlerini devirerek nefes veriyor. "Evet."

"Ameliyatı hakkında konuşuyor." Yüzümü buruşturdum. "Özür dilerim."

"Biliyorum. Bu onları ikinci kez yapışım. İki yıl önce de yapmıştım. O zaman da daha büyük istemişti ve şikayet etmişti."

"Bana bir resim gösterdi-" "Resmi gördüm. Kimse o kadar yetenekli değildir." Derin bir nefes verdi ve sandalyesine geri oturdu. "Onu içeri gönderin."

"Tamam." Gözleri yüzümde oyalanıyor. "Hey, iyi misin?" diye soruyor usulca. "Bugün pek mutlu değilsin."

"Evet." Gülümsüyormuş gibi yapıyorum.

"Hala Nathan'la kavga mı ediyorsun?"

Omuz silkiyorum. Kendimi o kadar kırılgan hissediyorum ki her an gözyaşlarına boğulabilirim.

"Biliyorsun, benimle istediğin zaman konuşabilirsin." Elini masanın üzerinde benimkinin üzerine koydu. "Senin için buradayım... bir arkadaş olarak. Mükemmel bir dinleyiciyimdir."

Gülümsüyorum, nezaketi için minnettarım. "İyi olacağız, ciddi bir şey değil," diye yalan söylüyorum. "Sadece dış çıkarma sorunları. Her şey yoluna girecek." Ona bir gülümseme veriyorum ve bekleme odasındaki çılgın kadının yanına dönüyorum.

"İçeri gir, seni bekliyor."

Koridorda ilerleyişini ve kapıyı arkasından kapatışını izliyorum.

Derin bir nefes alıyorum. Bu iş berbat. Hemşireliği özledim. Çocuklarla ilgilenmeyi özledim - bana ihtiyacı olan ve her gülümsememe minnettar olan güzel, hasta küçük çocuklarla. Eğer özel hastaneden iş teklifi alırsam, kabul edeceğim.

Kozmetik cerrahi için biçilmiş kaftan değilim. Bu bana göre değil.

Mutfakta durup çayımı yudumluyorum. Nathan'ı aradım ve uzun sürmeyeceğini söyledi. Benimle kısa konuştu ve hâlâ öfkeli olduğu belli. Buraya geldiğinde ne söyleyeceğini bile bilmiyorum... ya da duymak isteyip istemediğimi.

Çok gerginim ve hala regl olmadım.

Nerede bu?

O görünmeden önce anahtarın kapıya vurulduğunu duyuyorum. Onu görünce anında gözlerim doluyor. Berbat görünüyor ve belli ki dün gece de hiç uyumamış.

"Merhaba."

"Merhaba." Gözleri benimkileri tutuyor.

"Özür dilerim, Nathe. Sadece biriyle konuşmak istedim ve bunun sen olması gerektiğini biliyorum." Midemde kelebekler uçuşurken onu izliyorum. "Biliyorsun, korkularımı seninle paylaşmaktan korkuyordum."

Empati kazanır ve ağır bir şekilde nefes verir. "Ağlama." Beni kollarına alırken iç geçiriyor ve bana sarılırken yüzümü omzuna bastırıyorum.

"Bunun aramıza girmesini istemiyorum," diye mırıldanıyorum.

"Bir duş alayım, sonra konuşuruz, tamam mı?" Saçlarımı alnımdan geriye doğru tarıyor ve bana bakıyor.

Başımı sallıyorum, gün boyunca ilk kez umutlanıyorum. Yürümeye başlıyor ve ben ona yapışıyorum. "Bana biraz sarılır mısın lütfen?" Bana sıkıca sarılıyor ve uzun bir süre birbirimizin kollarında duruyoruz. Kendimi çok kırılgan ve yapışkan hissediyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım."

"Öyle mi Lize?" diye soruyor usulca. "Yoksa sadece öyle mi düşünüyorsun? Çünkü benim durduğum yerden öyle görünmüyor."

Üzüntü içinde gözlerimi kapatıyorum. "Nathe, kızlara sadece bana söylenenleri söyledim, inandığımdan değil. Xavier beni sarstı, evet, bunu inkâr edemem. Ama bir an için kendinizi benim yerime koyun."

Ağır ağır nefes veriyor. "Bırak da duş alayım."

"Tamam." Onu tekrar usulca öpüyorum ve o koridorda kayboluyor. Beni öptü. Umut var.

Akşam yemeğini yapmaya geri döndüm, tavuğu fırına koydum ve iki kadeh kırmızı şarap doldurdum. Sonra kadehime baktım ve kaşlarımı çattım.

Ya hamileysem?

Titreyen bir elle bir yudum alıyorum ve sonra bardağımı lavaboya boşaltıyorum. Kahretsin, bu bir felaket.

Apartman telefonu çaldı. Kaşlarımı çatıyorum ve açıyorum.

"Alo." "Merhaba, Bayan Bennet. Ben kapıcıdan Roy."

"Selam, Roy."

"Sizin için bir ziyaretçim var. Onu beklediğinizi söyledi." "Kim o?"

"Robert Scott." Gözlerim açıldı. Ne oldu? Nathan onu bekliyor olmalı.
"Sorun değil, yukarı gönder."

Kendime bir kadeh şarap daha koyuyorum. Bir kadehten zarar gelmez, kesinlikle gelmez.

Birkaç dakika sonra kapı hafifçe çalındı ve ben de açtım.

"Merhaba, Eliza." Robert gülümsüyor. Eğilip yanağımdan öpüyor.
Robert'ı yıllardan beri tanırım. İyi bir adamdır. Yakışıklı ve tatlı.

"Merhaba."

"Nathan evde mi?" diye soruyor endişeyle.

Kaşlarımı çattım. Beklediğini söylediğini sanıyordum. "Evet, duşta."
Gözlerim onunkileri tutuyor. "Geleceğini biliyor mu?"

"Um." Gözleri koridorda düşün az önce kapandığı yere kayar ve Robert ellerini önünde gergin bir şekilde çevirir. "Hayır."

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Bir şeyler ters geliyor.

Nathan lacivert, ipek boxer'ıyla koridorda yürürken Robert'ı görünce adımının ortasında durur.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Um." Roberts'ın gözleri endişeyle bana kaydı. "Sizinle konuşmak istedim... ikinizle de."

Aralarına baktım.

"Saygımdan dolayı Eliza'nın bunu benden duymasını istedim." Omuz silkti. "El altından bir şey yapmak istemiyorum."

"Dur!" Nathan tersledi.

"Bu hafta tüm bağlarını kopardığında-," diye fısıldar

Robert. "Dur, hemen şimdi." Nathan homurdanır.

"Ciddiyim, Robert." Sanki Nathan onun ne söyleyeceğini zaten biliyor gibidir.

Birbirlerine bakarlarken gözlerim aralarında gidip geliyor. Havayı bıçakla kesebilirsin.

"Liam'dan ayrıldım," diyor Robert. "Liam'la birlikte olamam... çünkü hâlâ sana aşığım."

OceanofPDF.com

Eliza

GÖZLERİM AÇILDI. *Ne oluyor lan?*

"Bunu duymak istemiyorum!" Nathan tersledi. "Nerede yaşadığımı nereden biliyorsun?"

"Umm." Nathan'ın soğuk karşılamasıyla sarsılan Robert'ın gergin gözleri bana kayıyor. "I.... um-"

"Sen ne?" Nathan bağılıyor ve beni zıplatıyor. "Nasıl olur da nerede yaşadığımı biliyor musun?"

"Seni işten eve kadar takip ettim," diye fısıldar Robert.

"Ne yaptın?" Nathan patlar.

"Ben sadece..." Robert'ın sesi kesiliyor ve gözleri tekrar bana dönüyor.

"Bunu Eliza'nın önünde söylemek istedim." Nathan alay eder. "Bu mudur yani?" Robert sessiz kalır.

"Lanet soruya cevap ver!" Nathan bağılıyor.

"Onun... onun bilmesi gerekiyor," diye kekeliyor Robert. "Artık konuşamayacağımızı söylediğinde... bunun mümkün olmadığını bilmesi gerekiyor. Gerçeği bilmeyi hak ediyor."

Nathan ona konuşmalarını istemediğimi söylemiş olmalı. Aralarına bakarken duraksadım.

"Ben bir süreliğine dışarı çıkacağım ve ikinizi biraz yalnız bırakacağım," diyorum sessizce.

"Sakın bir yere gitme, Eliza!" Nathan bağılıyor.

Gözlerim açılıyor.

"Seni seviyorum," diyor Robert, gözleri Nathan'inkileri ararken. "Ve senin de beni hâlâ sevdiğini biliyorum."

Onu izlerken kalbim duracak gibi oluyor. Robert'ın saçları dağınık ve gözleri deli gibi bakıyor. Çaresiz görünüyor. Buraya gelip bunu yapmak büyük cesaret isterdi.

"Çok geç kaldın," der Nathan ona. "Ben mutluyum. On yıldır ilk defa mutluyum. Evime girip beni geri isteyebileceğini mi sanıyorsun? Hayır, çok geç kaldın."

Robert paniğe kapılmış gibi başını sallar. "Öyle söyleme."

Nathan burada olduğunu unutmuş gibi, "Artık Eliza'ya bağlıyım," diye fısıldıyor.

Kalp atışlarımı kulaklarımda duymaya başladım ve ellerimi ağzıma götürdüm. Bu başa çıkılamayacak kadar fazla. Bu ifadeyi düşünürken başımı öne eğiyorum.

Eliza'ya bağlı.

Eliza'yı seviyorum değil. *Eliza'yı istiyorum* değil.

Eliza'ya bağlıyım. Bebeğe.

Bebek yüzünden bana bağlı. Duygularım beni boğuyor ve burada olmak istemiyorum. Bunu duymak istemiyorum. Kendimi koruma ihtiyacının beni ele geçirdiğini hissediyorum. Mutfaktan çıkıp oturma odasına giriyorum.

"Eliza!" Nathan bağıyor. "Sakın gitme!"

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye karşılık veriyorum. *Siktir* git. Buradan başka bir yerde olmak, bunu dinlemek istiyorum.

"Çık dışarı!" Nathan bağıyor. "Şimdi git, Robert."

"Yıllardır sana geri dönmem için bana yalvarıyorsun," diye ağlıyor Robert. "Beni hâlâ sevdiğini biliyorum Nathan. Bizim için çok geç değil."

Dehşetin şafağı. *Ne?*

Nathan yıllardır Robert'ın ona geri dönmesi için yalvarıyor muydu? Gözlerim yaşla doldu.

"Çık dışarı!" Nathan ağlıyor. Sesi çatlıyor, acısını ele veriyor ve ben acı içinde yüzümü buruşturuyorum.

Onu hâlâ seviyor. Bunu sesinden anlayabiliyorum.

"Lütfen," diye yalvarıyor Robert ve sesinden üzölmeye başladığını anlıyorum.

Nathan öfkeyle, "Dokunma bana," diye fısıldıyor ve Robert'ın ona doğru uzandığını biliyorum.

Gözlerimi kapatıyorum. Robert'ın acısını hissedebiliyorum.

"Bir daha Eliza'nın yanına yaklaşma," diye fısıldıyor Nathan. "Sonunda mutlu olmamı bekliyorsun ve buraya gelip onu üzebileceğini mi sanıyorsun?"

"Onu üzmeye çalışmıyorum," diye ağlıyor Robert.

"Evet, öylesin." Nathan bağıyor. "Ve beni üzdün. Hayatımdan defol git, Robert. Çok uzun zamandır beni mahvettin."

Aman Tanrım. Bu çok kötü. *Bu gerçekten kötü.*

Nathan onu asla unutmadı. Bulmacanın bir parçası yerine oturdu.

Bu yüzden başka bir ilişkisi olmadı. Dinlerken gözlerimi kapatıyorum.

Sessizliğe

gömülürler. Ne

oluyor?

"Lütfen..." Nathan acı çekiyormuş gibi fısıldıyor. "Sadece git.

Beni rahat bırak." "Seni seviyorum."

"Git!" Nathan tüm kontrolünü kaybederken bağıyor.

Yüksek sesle hıçkırmamak için yüzümü buruşturuyorum, başımı ellerimin arasına alıyorum.

"*Git* dedim!" Nathan bağıyor.

"Hayır!" Robert'ın ağladığını duyuyorum, sanki itişip kakışıyormuş gibi. "Bunu yapmayın."

Mutfağa koştuğumda Nathan'ın Robert'ı kolundan tutup kapıya doğru sürüklediğini görüyorum. Kapıyı açtı ve Robert'ı koridora fırlattı.

Kapıyı sertçe çarpmadan önce "Hayatımdan uzak dur!" diye bağıyor. Koridordan yatak odamıza doğru yürüyor.

Gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlanıyor ve kapının arkasına bakıyorum. Dışarı çıkıp Robert'ı kontrol etmeli miyim? O iyi mi?

Ben ne yapıyorum? *Ben ne yapacağım?*

Düşün tekrar açıldığını duydum. Ne yapıyor bu?

Mutfağa geri dönüyorum ve titreyen bir elle şarabımı alıp yudumluyorum.

İrkildim. Tadı zehir gibi.

Her şeyin tadı zehir gibi... aşkımın bile.

Kalbim göğsümde küt küt atıyor... Az önce ne oldu öyle?

Buna dayanamıyorum. Robert'ın iyi olup olmadığını görmeliyim. Ön kapıya doğru yürüyorum, açıyorum ve koridora bakıyorum. Robert gitmişti.

Daireye geri dönüp banyoya girdim.

Nathan duşta, su başının üzerine sertçe düşmektedir. Yüzü ellerinin arasında.

Yıkımı o kadar gerçek ki hissedebiliyorum.

"Nathan," diye
fısıldıyorum. Sessiz
kalıyor.

"İyi misin?" Yumuşakça sordum.

"Beni yalnız bırak," diye mırıldanıyor.

Gözyaşları içinde yüzümü buruşturdum. Duymak istediğim şey bu değildi. Dönüp oturma odasına gidiyorum ve gözyaşları içinde kanepeye yığılıyorum. Bu hafta daha da kötüleşebilir mi?

Nathan duşta bir saatten fazla kalır ve orada geçirdiği her dakika biraz daha gerçeğin farkına varır.

Artık Eliza'ya bağlıyım.

Eski sevgilisine hâlâ aşık olan bir adamdan hamileyim.

Beni sevdiğini sanıyordum.

Nasıl hamile kalacak kadar aptal olabilirim?

Oh, lanet olsun.

Şimdi ne olacak?

Ondan bir çocuğum olacak, saçma sapan ilişkimizi sürdüreceğim ve tüm bunları kalbinin derinliklerinde Robert ile birlikte olduğunu bilerek mi yapacağım?

Acı göğsümü delip geçiyor. Böyle olacağını düşünmemiştim. Oh,
Bu acıtıyor.

Nathan sonunda ortaya çıkıyor. Üzerinde bir kez daha boxer ş o r t u vardır ve maskesi yerine oturmuştur.

"Özür dilerim," diye fısıldıyor.

Yere bakıyorum, gözlerimi onunkilere dikemiyorum.

"Neden ağlıyorsun?" diye fısıldıyor yanıma o t u r u p beni kollarının arasına alırken.

"Onunla birlikte olmak istiyor musun?" Ben soruyorum.

"Hayır." Gözleri hüznü, arkalarında çok fazla acı var. "Seni seviyorum. Seninle birlikte olmak istiyorum."

Gözlerim onunkileri arıyor. "Robert'ı hâlâ seviyor musun?"

Bana bakıyor ama cevap vermiyor, yalanı dudaklarının arasından geçiremiyor. Gözlerim doluyor, boğazımdaki yumru o kadar büyük ki acıtıyor.

"Seninle olmak istiyorum, Eliza."

"Ben bunu sormadım, Nathan."

"Robert ile bir geçmişim var ama benim geleceğim seninle. Buraya geldiği için üzgünüm. Bunu duymak zorunda kaldığın için üzgünüm."

Beni kollarında tutuyor ama sevildiğimi
hissetmiyorum. Yolda hissediyorum.
Kalbi kırılıyor ve Robert'a gitmek istiyor gibi hissediyorum.
İhanete uğramış hissediyorum.
"Ben gidiyorum..." Ondan uzaklaşmak için bir bahane bulmaya
çalışırken duraksıyorum... onun acısından uzaklaşmak için, "bir duş al".
"Tamam." Gitmeme izin verdi.
Banyoya giriyorum, kapıyı kilitliyorum ve arkaya doğru kayarak yere
oturuyorum.
Ve tek başıma, sessizce ağlıyorum.

Karanlıkta yatakta uzanıyorum. Yan yatmışım, yüzüm duvara dönük.
Nathan yanımda, sırtı bana dönük. O sessiz.
Ben de sessizim.
Odada bir fil var, yatakta aramızda. Robert.
Hava pişmanlıkla ağırlaşıyor, kaybolan umutlar ve hayallerle
doluyor. Ve planlanmamış bir hamilelik.
"Sorun nedir?" Nathan fısıldıyor.
Benimle her konuştuğunda boğazıma bir yumru oturuyor ve cevap
vermekte zorlanıyorum.
Bu kadar acıyı nasıl dile getiriyorsun?
"Hiçbir şey," diye mırıldanıyorum karanlığa doğru.
Sanki bir şey söylemek istiyormuş gibi tereddüt ediyor ama
söylemiyor. Sonunda "İyi geceler." diyor.
Bir damla gözyaşı yastığımın üzerine yuvarlanırken gözlerimi
kapatıyorum. "İyi geceler."

Yalnız uyanıyorum.
Nathan işe gitti.
Veda etmek için beni uyandırmadı. Hazırlanmış bile duymadım.
Bütün gece yatakta sessizce ağladıktan sonra, erken saatlerde yorgun bir
uykuya dalmış olmalıyım.

Bugün duygusal olarak işe gidecek kadar güçlü hissetmiyorum ama evde kalırsam ne yaparım? Bu akşam kapıdan girdiğinde psikoz hastası olacağım. Bugün ameliyatı var, o yüzden geç kalacağını biliyorum.

Kendimi çok yalnız hissediyorum, biriyle konuşmaya ihtiyacım var ama en iyi arkadaşım ve sırdaşım beni inciten kişi. Ve en kötüsü de, o bile yardım edemiyor.

Beni asla isteyerek incitmeyeceğini biliyorum.

Kızlarla konuşmak istemiyorum. Onlara hala kızgın hissediyorum ve bunun onların suçu olmadığını biliyorum, ancak şu anda *sana söylemiştim* sözlerini duymak beni uçurumun kenarına getirecek.

Kendimi işe gitmeye zorlamalıyım. Bunun alternatifi tam bir çöküş yaşamak olacaktır ve bunun olmasına izin veremem.

Kendimi sürükleyerek duşa girdim.

Yolda eczaneye uğrayıp hamilelik testi yaptıracam. Şu işi bitirelim bari.

Bilmem gerek.

Yarın için son çalışma programını gönderdim.

"Hey." Henry kafasını kapıdan uzattı. "Kızım bugün nasıl?"

Henry'nin rahat tavrına gülümsüyorum. Ofisteki tüm kızlara 'kızım' diyor.

Flört etmiyor ya da çizgiyi aşmıyor. O sadece Henry, Henry gibi davranıyor. Onun hakkındaki ilk izlenimimi şimdi düşünmek garip, aslında oldukça sevimli biri.

"Öğle yemeği için dışarı çıkmak ister misin?" diye sorar. "Açlıktan ölüyorum."

Ona baktım. "Biliyor musun? Ben istiyorum." Yazmaya devam ediyorum. "Bu e-postayı bitirmem için bana iki dakika ver."

"Tamam." Koridorda gözden kayboluyor ve ben hüznle gülümsüyorum.

Kararımı verdim bile. Hemşireliğe geri dönmek istiyorum. Bu bana göre değil. Sadece ona nasıl söyleyeceğimden emin değilim. E-postalarımı bitirip çantamı aldığımda, içinde güvenli bir şekilde saklanmış kahverengi kâğıt torbayı fark ediyorum.

Hamilelik testi. Öğle yemeğinde yapacaktım.

Eve gidince yaparım herhalde. Henry'yi bulmak için yola çıktım ve yirmi dakika sonra şehrin öbür ucundaki bir suşi trenindeydik.

"Biliyor musun, bu tür yerlerde hep çok fazla yerim." Trenden bir tabak alırken kayıtsızca söylüyor. "Küçük tabaklar yediğim için, yemeye devam edebileceğimi düşündüğüm bir zihinsel engelim var."

Bir tabak alırken gülümsüyorum. "Ben de."

Yemek çubuklarıyla ağzına biraz suşi atıyor. "Bugünkü ana yemeğim bu olabilir." Rahatça omuz silkiyor. "İşte bu kadar."

"Neden? Kız arkadaşına geri dönmedin mi?" "Hayır."

Gözlerini deviriyor. "Orada işleri gerçekten berbat ettim."

"Ne oldu?"

"Tanrım." İç geçirdi, "Nereden başlasam? Konferanstan döndüğümde konuşmak istedi." Ağzına biraz daha suşi tıktırıyor.

Dinlerken kaşlarını çatıyorum. "Ve?"

"Yani...." kendinden öğreniyormuş gibi başını sallıyor. "Tabii ki sonunda yatağa girdik ve şimdi hiçbir şey istemiyorum..." Gözlerini deviriyor ve eliyle bla bla bla işareti yapıyor.

"Eski kız arkadaşını seks görüşmesi için mi kullandın?"

Burnunun kenarını çimdikliyor. "Böyle söyleyince kulağa kötü geliyor."

"Yaptın mı?"

"Benim hatam değildi. Seksi görünüyordu ve aletim yanlışlıkla pantolonumdan düştü."

"Bunun olmasından nefret ediyorum." Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. Tanrı aşkına, bütün erkekler tamamen cahil mi?

"Değil mi?" Alay ediyor. "Ben de." Yemeye devam ediyor. "Her neyse, şimdi dünyanın en kötüsüyüm ve bana bunu söylemek için günde on kez mesaj atıyor."

Hüzünle gülümsüyorum. Herkesin baş etmesi gereken bir derdi olması iyi hissettiriyor. "Bekçi köpeğin nasıl gidiyor?" diye soruyor çiğnerken.

"O kadar da iyi değil, ama bu başka bir hikaye." "Neden?"

"Bilmiyorum." İç çektim. "Çıkmadan önce uzun süre en iyi arkadaştık."

"Ne kadar zamandır?"

"On yıl."

Kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Vay canına."

"Kısa süre önce bağlantı kurduk ve iki hafta sonra birlikte yaşamaya başladık."

Yüzünü buruşturdu. "Bu çok aptalcaydı."

"Ama zaten neredeyse birlikte yaşıyorduk, yani..."

"Evet, ama birlikte yattığınız zaman durum tamamen farklı. Birlikte yaşamaya başlamadan önce en az altı ay beklemeliydiniz. Çok aşinasınız. Sürekli kavga etmenize şaşmamalı. Bütün bu ek baskı var. Yeni bir erkek arkadaşınla iki hafta sonra asla aynı eve taşınmazsın. Bu da farklı değil."

"Aynen öyle," diye cevap veriyorum. "Sanki bir düdüklü tencerenin içindeyiz, anlıyor musun? Asla hayal edemeyeceğim şeyler için kavga ediyoruz."

"Eğer işler düzelmezse, bir süreliğine kendi evinize taşınmalısınız. Sonra tekrar çıkın. Birbirinizden biraz uzaklaşın. Neden aşık olduğunuzu hatırlayın."

Dinlerken çiğniyorum. "Sence?"

"Biliyorum. Herkes bir partnerle ilk kez birlikte yaşamaya başladığında sorunlar yaşar. Yumuşak bir geçiş diye bir şey yoktur ama bir de uzun süreli arkadaşlığı eklerseniz tam bir kabus olur. Birbirinizi zaten çok iyi tanıyorsunuz, sınırlar olmayacaktır."

Bu çok mantıklı. "Çok doğru."

Ve bu daha yarısı bile değil, diye düşünüyorum kendi kendime. Cinsellikle ilgili sorular, eski sevgilim ve planlanmamış bir hamilelik... Lanet olsun, sürekli kavga etmemize şaşmamalı. "Sanırım." Gülümsüyorum.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Peçetesiyle ağzını silerken söylüyor.

"Evet."

"Benimle farklı bir durumda tanışsaydın ve yanında bekçi köpeği olmasaydı..."

Ne söyleyeceğini şimdiden bildiğim için sırtıyorum. "Benimle çıkar mıydın?"

Çubuklarımla yemeğimi didikliyorum. "Evet." Gülümsüyorum. "Ben olsam yapardım. Garip bir şekilde sevimlisin."

Gözleri benimkileri tutuyor. "Siktir." Kadehini kaldırıyor ve bir yudum alıyor. "Gelmiş geçmiş en kötü zamanlamaya içelim."

Kıkırdıyorum. Henry'den gerçekten hoşlanıyorum ve dürüst olmam gerektiğini biliyorum. "Bir itirafım var."

"Onu benim için terk mi edeceksin?" diye göz kırparak alay ediyor.

Gülüyorum. "Hayır... ama belki işten çıkıyorumdur." Yüzü düştü. "Olamaz, neden?"

"Sadece sevmiyorum. Özür dilerim." "Düzeltebileceğim bir şey mi?"

"Hemşireliği, hastanenin vızıltısını özlüyorum ve henüz hiçbir şeye karar vermedim, ama karar veririm diye bilmeni istedim."

Hüzünle gülümsüyor. "Bu çok kötü ama seni tamamen anlıyorum. Dürüst olduğun için teşekkürler."

Bir süre sessizlik içinde yemek yiyoruz.

"Erkek arkadaş konusunda ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum." İç çektim. "Umarım bir yolunu buluruz." İçkimi yudumluyorum. "Birbirimizden uzaklaşma fikriniz çok mantıklı."

"Asla bilemezsin. İşe yarayabilir."

Gülümsüyorum, sohbet için minnettarım. "Teşekkürler, Henry." Keşke tüm sorunlarımı ağzımdan kaçırabilseydim ama yapamıyorum.

Bunlar benim ve Nathan'ın sorunları ve sadece biz çözebiliriz. Ve çözeceğiz de.

Umarım.

Yemek masasında oturuyor ve duvardaki saatin tik taklarını dinliyorum. Hamilelik testini tek başıma yapacak cesareti kendimde bulamadım. Nathan birazdan evde olur. Ona bir buçuk saat önce mesaj attım, ameliyattan yeni çıktığını ve şu sıralarda evde olacağını söyledi.

Nathan'ı beklemenin beni sinirlendireceği günü göreceğimi hiç düşünmezdim. Ama o farklı davranıyor. Bana mesaj atmıyor. Benimle ilgilenmiyor. Benim Nathan'ım gibi davranmıyor.

Bu fikre kaşlarımı çatıyorum. O hiç benim Nathan'ım oldu mu, yoksa sadece ödünç mü verildi?

Konuşmamız lazım. Tanrım, konuşmamız gerek ve Jolie'nin geçen gece ona söylediği şey yüzünden hâlâ kızgın olduğunu biliyorum ama beni dışarıda bıraktı.

Soğuk ve kopuk.

Bana Robert'ı istemediğini, beni sevdiğini ve benimle bir gelecek istediğini söyledi.... ama eylemler sözlerden daha yüksek sesle konuşur.

Dün gece çatlayan sesini duyuyorum. Robert'ın aşkını itiraf etmesi onu çok incitmişti.

Eğer o da aynı şekilde hissetmeseydi, bu onu bu kadar etkilemezdi.

İçimde bir batma hissi var ve bunu itiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, hamilelik üzerimizde olmasaydı hala burada olur muydu bilmiyorum. Gözlerimi kapatıyorum, idrak etmek çok acı verici.

Hamile olmaktan korkuyorum... ama hamile olmamaktan daha çok korkuyorum.

Eğer hamileysem, kapana kısıılır. Eğer değilsem,... *ona gitmekte özgür... ona.*

Düşündükçe gözlerim doluyor.

Midem bulanıyor ve iki kez kustum.

O ve Robert'ın sonsuza dek mutlu yaşadıklarını, benimse yalnız ve kalbi kırık olduğumu hayal ediyorum.

On yıl. On yıllık sevgi ve dostluk. Kaybedecek çok şey var.

Öfkeyle gözyaşlarımı siliyorum. Bu kadar olumsuz olmayı bırak. Her şey yoluna girecek.

Beni seviyor -beni sevdiğini biliyorum- ama içten içe onun da Robert'ı sevdiğini biliyorum. Üzüntü içinde başımı ellerimin arasına aldım.

Böyle olmaması gerekiyordu. Otuz bir yaşındayım ve kendimi güvensiz bir ergen gibi hissediyorum, erkek arkadaşım başka birini istiyor diye korkuyorum.

Ama sonra acı gerçek ortaya çıkıyor. Erkek arkadaşım bir pislik değil. O, derinden aşık olduğum güzel bir adam.

Kalbi başka biri için mi acıyor?

Göğsüm daralıyor, bundan nasıl kurtulacağım... eğer... .

Anahtar kapıda dönüyor ve kalbim göğsümde takla atıyor. Nathan ortaya çıkıyor ve bana orantısız bir gülümseme veriyor. "Merhaba."

"Merhaba." Ayağa kalktım ve yanına gittim. Yanımdan geçmeden önce beni yanağımdan öpüyor.

Soğuk tavrı karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Evrak çantasını karıştırdı ve kahverengi bir kese kağıdı çıkardı. Bir hamilelik testi çıkardı ve bana uzattı.

"Şunu alır mısın lütfen?"

Bizimle ilgili daha fazla umut kaybolurken onun perili yüzüne bakıyorum. Sadece aya doğru ulumak istiyorum. "Elbette." Ondan alıyorum ve banyoya giriyorum.

Kalp atışlarım kulaklarımda yankılanıyor.

Banyo kapısını kilitliyorum ve kutuyu açıyorum. Bulanık talimatları okuyabilmek için kolumla gözlerimi siliyorum.

Nasıl bu kadar soğuk olabilir?

Çubuğun üzerine işiyorum ve sonuca bakmadan önce oturma odasına geri dönüp çubuğu ona uzatıyorum.

Bir an birbirimize bakıyoruz ve ben gözyaşları içinde yüzümü buruşturuyorum. "Ağlama," diye fısıldıyor.

"Nasıl yapamam?" Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum. "Bana nasıl davrandığına bir bak." "Ben sadece... biz çocuk sahibi olmaya hazır değiliz, Eliza."

"Biliyor musun?" Ağlıyorum. "Sadece git, Nathan. Bunu istiyorsun, benim ve bir bebeğin seni engellemesine izin verme."

Bunu kaldıramam. Ondan uzaklaşmam gerek. Çantamı alıp kapıya doğru fırlıyorum ama Nathan atlayıp beni arkamdan yakalıyor.

"Gitme," diyor beni sıkıca tutarken saçlarımin içine. "Ne istiyorsun, Nathan?" Fısıldıyorum. "Ben mi o mu?"

"Sensin. Sen olduğunu biliyorsun."

"O zaman neden böyle davranıyorsun?"

"Bilmiyorum," diye fısıldıyor bana sıkıca sarılırken.

Testi önümüzde tutuyor ve ikimiz de aynı anda okuyoruz. Tek satır.

Bir satır...

"Olumsuz," diye fısıldıyor. "Ama yine de söylemek için çok erken."

Bana daha sıkı sarılıyor.

Tutuşundan kurtulmak için mücadele ediyorum. "Bırak beni, Nathan." Ağlıyorum. "Bırakamam."

"Kafan karışıksa benim işime yaramazsın," diye fısıldıyorum öfkeyle. "Yapma bebeğim," diye mırıldanıyor saçlarıma.

"Bırak gideyim amına koyayım."

Kollarından fırladım. "Sakın o lanet kapıdan

çıkayım deme." "Yoksa ne olur?"

Ağlıyorum.

"Ciddiyim," diye uyarıyor. Göğsü yükselip alçalıyor, sanki kontrol için mücadele ediyormuş gibi.

Birbirimize dik dik bakıyoruz. Yüzü öfke dolu ve kalbim milyonlarca parçaya ayrılmış durumda. "Neden böyle davranıyorsun?" Fısıldıyorum.

Hayal kırıklığı içinde ellerini saçlarında gezdiriyor. "Sadece çok stresliyim, tamam mı?"

"Ne hakkında?"

"Sormak zorunda mısın?" diye haykırıyor, sanki öfkelenmiş gibi.

Ona bakıyorum, zihnim karmakarışık bir karmaşa içinde. Ne haltlar dönüyor burada?

Aramızda neler oluyor?

Bu anlamsız. Bu gece onunla hiçbir yere varamayacağım. Artık kavga etmek istemiyorum ve bunu daha iyi hale getirmek için ne söyleyeceğimi bilmiyorum.

Söyleyecek ne var ki?

"Ben yatmaya gidiyorum." İç çektim. Koridorda yürüyüp yatak odasına giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Saat gecenin ikisi ve ben karanlıkta uzanıp Nathan'ın düzenli nefes alışını dinliyorum.

Uyumadan önce iyi geceler dilemek için beni yanağımdan öptü.

Göstermelik bir öpücüktü.

Soğuk ve duygusuzdu. Bana tamamen kapandı. Bunu düzeltmek için ne diyeceğimi ya da ne yapacağımı bilmiyorum.

Benimle konuşması için ona yalvarmak istiyorum ama sonra içimdeki arkadaş devreye giriyor ve ona kendi kararını vermesi için özgürlük ve alan tanımak istiyorum.

Yan dönüyorum ve karanlığa bakıyorum. Âdetim nerede? Neden burada değil?

Beş gün gecikti. Bazen erken testlerin yanlış negatif sonuç verdiğini biliyorum.

Nathan da bunu biliyor.

Nathan'ın sorununun ne olduğunu biliyorum. Kendini kapana kısılmış hissediyor.

OceanofPDF.com

Eliza

Kafede Jolie ve Brooke'u bekliyorum. Sinirlerim tepemde ve dürüst olmak gerekirse, bu konuyu tartışmak istediğim son iki kişi onlar çünkü düşüncelerini zaten biliyorum.

April, Nathan'a karşı açık olmam ve her şeyi masaya yatırmam gerektiğini düşünüyor ama ben ikimizi de gerçekten iyi tanıyan insanların tavsiyelerine ihtiyacım olduğunu hissediyorum.

Kızlar görüş alanıma giriyor, yerlerine oturmadan önce bana doğru yürürken gülüşüyor ve sohbet ediyorlar.

"Merhaba." İkisi de gülümsüyor.

Jolie eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor. "Geçen gece için ne kadar özür dileysem azdır, Lize."

Gözlerimi deviriyorum. "Sayende Nathan bütün hafta benimle neredeyse hiç konuşmadı."

"Ne?" İkisinin de kaşları çatılır. "Olamaz."

"Büyük bir kavga ettik ve o çok incindi." Jolie başını ellerinin arasına aldı. "Tanrım, kendimi berbat hissediyorum."

"Sen de öyle yapmalısın," diye tersliyor Brooke. "Sana inanamıyorum." "Her neyse, daha da kötüleşiyor." İç çekiyorum. "Çok daha kötü."

Dikkatle dinlerken kaşlarını çatıyorlar. "Nathan'ın eski sevgilisi Robert geri döndü ve benim önümde Nathan'ı hâlâ sevdiğini ve onu geri istediğini itiraf etti."

Yüzleri düşüyor.

"Nathan ne dedi?" "Onu kovdu."

"Tanrıya şükür," diyor Brooke elini göğsüne koyup rahatlarken. "Ama o zamandan beri benimle konuşmadı."

"Ne?"

"Benimle konuşmadı çünkü içten içe geri dönmek istediğini ama beni incitmek istemediğini düşünüyorum."

"Sence kafası mı karışık?" Brooke soruyor.

"Sanırım öyle... ve şimdi..." Çaresizlik içinde başımı gökyüzüne doğru eğiyorum. "Sanırım hamileyim."

"Oh, siktir!" Jolie tersler.

Brooke'un gözleri dehşet içinde açılır.

"Nathan hamile olduğunu biliyor mu?" Jolie nefes nefese. "Evet. Şey, hayır, çünkü test negatif çıktı."

"Test mi yaptın?"

"Evet. Ama görünüşe göre hormon seviyeleri düşükse birkaç gün sürebiliyorlar."

"Ne kadar geciktin?"

"Beş gün."

"Doğum kontrol hapını beş gün geciktirdin mi?"

Jolie nefes nefese. "Evet."

"Siktir, gitmişsin. Tamamen hamile kalmışsın." Jolie gözlerini devirdi. Çaresizlik içinde başımı ellerimin arasına aldım. "Ne yapacağım ben?"

Kızlar cevap veremeyecek kadar şok olmuş bir halde sessizce otururlar.

Jolie durumu özetlerken, "Şunu açıklığa kavuşturalım," diyor. "Eski sevgilisi geri geldi ve Nathan o zamandan beri seninle konuşmuyor."

"Ondan önce aslında. Kulüpte o şeyleri söylediğinizden beri benimle gerçekten konuşmadı."

Brooke Jolie'nin koluna sert bir yumruk atar. "Bu boku sen başlattın, seni kaltak."

"Biliyorum." Jolie yüzünü buruşturur.

"Robert aşkını itiraf etti ve siz Nathan'ın hâlâ ona karşı bir şeyler hissettiğini düşünüyorsunuz."

Başımı salladım.

"Ama muhtemelen hamile olduğun için seninle kalacağını düşünüyorsun."

Gözlerim doluyor ve üzüntüyle başımı sallıyorum. "Evet, bu her şeyi özetliyor."

"Oh Tanrım." Brooke elini yüzünden aşağıya doğru sürüklüyor. "Bu lanet olası bir kabus."

"Bu bebeği doğuramazsın," diyor Jolie. "Kendini ömür boyu güvensizliğe hazırlıyorsun."

"Hamileysem doğururum Jolie," diye havladım. "Ve tüm bunlar olmadan önce de zaten kendime güvenim yoktu."

Hepimiz bir çözüm bulmaya çalışırken bir süre sessizce oturduk. Şimdi yüksek sesle söylediğim için durumun büyüklüğü gerçekten kafama dank etti.

"Sadece onunla konuşmalısın, Lize." Jolie iç geçirir. "Sana cevapları yalnızca o verebilir."

"Biliyorum."

"Sadece stresli olabilir." Brooke umutla gülümsüyor.

"Sorun şu ki, ben ne yapacağım? Robert'ı hala sevdiğini ama sorumluluktan dolayı benimle kaldığını biliyorsam ne yapmalıyım?"

"Bir erkekle, onun gerçek aşkı olmadığını bilerek bir gelecek kurabilir misiniz?" Jolie soruyor.

Gözlerim yine yaşlarla doluyor ve üzüntü içinde başımı öne eğiyorum. "Hayır. Hayır, yapamam."

Kanepeye oturup top gibi kıvrıldım ve saatin ilerleyişini izledim.

Saat 22:00 ve Nathan henüz işten gelmedi. Ağlayacak gözyaşım kalmadı. İçime bir boşluk çöktü ve göğsümde ağır bir şekilde oturuyor. Artık tamamen farklı bir adamla uğraşıyorum, tanımadığım bir adamla. Nathan'ım bana asla böyle davranmazdı.

Onunla mı?

Uyandığımda Nathan gitmişti. Bütün gün ondan haber almadım ve reglim hala gelmedi.

Burası yeni bir bölge, artık olmak istemediğim karanlık bir yer. Sonumuz yakın.

Bu sadece bir zaman meselesi, biliyorum.

İlişkimizin gözlerimin önünde parçalandığını hissedebiliyorum ve bunu nasıl durduracağım ya da bunun mümkün olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok. Sanki kalp kırıklığına doğru bir çarpışma rotasındayız.

İkimiz de yolcu koltuğundayız, kimin sürdüğünden emin değiliz. İşler çok kötü. Daha da kötüye gidemezdi.

Facebook ve Instagram'da geziniyorum, umutsuzca dikkatimi dağıtacak bir şeyler arıyorum ama zihnim ağır.

Normal şartlar altında, Nathan ve ben bunu konuşurduk. Şimdiye kadar olası tüm senaryoları gözden geçirmiş olurduk. Bir sonuca varır ve seçeneklerimizi tartışırdık.

Ama bu sefer farklı.

Robert'ın acı dolu sözleri aklıma geldi. *Yıllardır sana geri dönmem için bana yalvarıyorsun. Beni hala sevdiğini biliyorum, Nathan. Bizim için çok geç değil.*

Bu gibi sorunlar öylece ortadan kaybolmaz. Her yıl peşinizi bırakmazlar.

Eğer Nathan hâlâ Robert'a aşıkса, kalbinin gerçekte nerede yattığını ve beni incitmek istemediği için kaldığını her zaman bileceğim.

Nathan'ı tanıyorum ve beni asla terk etmeyeceğini biliyorum. O böyle biri değil.

Benim için kalbini feda ederdi.

Ve bundan nefret ediyorum. Eğer sona ereceksek, bunu yapmak zorunda olduğumu bilmekten nefret ediyorum.

o.

Asla çekip gitmeyecek. Beni asla yalnız bırakmaz.

Saat 22:30'u gösteriyordu ve kendimi kanepeden sürükleyerek kaldırdım. Koridorun sonunda.

Bunun beni parçalayacağını biliyor ama yine de sessiz kalıyor.

Uzak duruyor.

Onu kaybedeceğim.

Belki de çoktan

kaybetti.

Nathan

Hastamın hastane odasının köşesindeki sandalyeye oturdum ve burada ne halt edeceğimi anlamaya çalışarak dosyasını tekrar gözden geçirdim.

Bugün onu neredeyse kaybediyordum. Dün on iki saatlik bir ameliyatın ardından hayatta kalma mücadelesi veriyor. Önünde koca bir hayat olan yirmi bir yaşındaki Justin tepkisiz ve umduğumuz gibi çıkmıyor.

Hiçbir kalp nakli kolay değildir ama sanki vücudu savaşılamayacak kadar yorgun. Ailesini düş alıp dinlenmeleri için otellerine geri gönderdim. Onlar dönene kadar yanında kalacağıma söz verdim.

"Buyurun, Doktor." Hemşire bana bir fincan kahve uzattı. "Size bir battaniye getireyim mi?"

"Hayır, teşekkürler Emma, böyle iyiyim," diye cevap veriyorum.

Gözlerini benden ayırmıyor. "Yorgun olmalısın, bütün gün buradaydın."

Gözlerim Justin'in tüm makinelere bağlanmasını, zayıf kalp atışlarının odada yankılanmasını izlerken hüzünlü bir gülümseme veriyorum.

Sakın ölme.

"Ben iyiyim." İç çektim. Gözümün önüne geçen hafta ofisimde olduğu ve nihayet ameliyat olacağı için ne kadar heyecanlı olduğu geliyor. Genç bedeninin bunu atlatacak kadar güçlü olmadığına dair hiçbir fikrim yoktu.

Sakın ölme.

Eliza'yı aramalıyım. Neden?

Sadece canımı yakıyor. Kelimeler kafamda tekrar tekrar yuvarlanıyor. Onları nasıl kapatabilirim?

Eliza'ya aşık mısınız, yoksa sadece bebeklerinizi yapmak için bir kuvöz mü arıyorsunuz?

Bir cümle.

Tüm özsaygımı çılgılık atarak durduracak bir cümle.

Onun ve dünyanın geri kalanının beni nasıl gördüğünü görmek için tek bir cümle yetti. Beni her zaman görecekları gibi.

Geçmişim asla geçmişimde kalmayacak. Asla bitmeyecek.

Ben her zaman gündemi olan bir adam olacağım. Onu rahmi için isteyen bir adam.

Eliza beni herkesten daha iyi tanıyor. En azından ben öyle sanıyordum.

İçimde bir şeyi kırdı ve ben onu geri almaya çalışıyorum. Gerçekten öyle.

Bırakması için kalbime sesleniyorum ama bırakamıyorum.

Duyduğunuz en incitici şeyi nasıl görmezden gelirsiniz?

Çocuk sahibi olmak için onu kullanacağımı düşünmesinin bir önemi yokmuş gibi nasıl davranırsın? Senin için her şey demek olan bir şeyi bırakmaya kendini nasıl zorlarsın?

Ya hamileyse?

Jolie'nin sözleri aklıma geldikçe dirseklerimi dizlerime dayayarak başımı ellerimin arasına alıyorum. Zehrin üzerimden yuvarlanmasına ve tekrar ruhuma işlemesine izin veriyorum.

Ne planlıyorsun... ona beş yıl ve üç çocuk vermeyi ve sonra en iyi arkadaşın çocuklarını tek başına büyütürken eski sevgiline geri dönmeyi mi?

O benim tüm dünyamken nasıl Robert'ı istediğimi düşünebilir?

Beni hiç tanımıyor mu?

Bütün gece cevap vermesi için ona yalvarmışken nasıl olur da bir bara gidip böyle şeyler söyleyebilir? Nasıl yapabildi? Düşündükçe boğazıma bir yumru oturuyor. Böyle bir şeyi nasıl düşünebilir?

Düz bir çizginin delici sesi odada yankılanıyor ve ayağa fırlayıp arama düğmesine basıyorum.

"Justin," diye bağıryorum. "Justin, hayır!" Hemşireler her yönden koşarak gelirken göğsüne erişebilmek için battaniyesini yırtıyorum.

"Benimle kal, Justin," diye fısıldıyorum. "Sen benimle kal."

Nathan'ın alarmı sabah 5:00'te çalıyor ve ben onun uyanışını izliyorum. Eve gelip yorgun bir uykuya daldığından beri onu izliyorum. İki saat öncesine kadar eve gelmemişti.

Gözleri karanlıkta beni buluyor ve usulca gülümsüyorum.

"Merhaba." "Merhaba."

Uzanıp yüzünü avuçlarıma içine alıyorum. "Dün gece neredeydin?"

Gözleri battaniyeye kaydı. "Bir hastamı kaybettim."

Yüzüm düştü. "Özür dilerim." Bunun onu ne kadar

etkilediğini biliyorum. "Ben de," diye fısıldıyor üzüntüyle.

Oturmaya çalışıyor, ben de ona uzanıyorum. "Nathe." Bana geri

döndü. "Sadece...?" Yumuşakça omuz silkiyorum. "Beni bir dakika tut."

Yüzü yumuşuyor ve beni kollarının arasına alıyor. Birbirimize sarılıyoruz.

Sanki ne kadar sıkı tutunursak, şeytanları o kadar uzaklaştırabiliriz.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum. "Hem de çok. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldanıyor saçlarıma.

Ona bu işi çözebileceğimizi, daha çok çabalamamız gerektiğini söylemek istiyorum ama kalbi bir başkası için sızlarken onu hiçbir şeye zorlamak istemiyorum.

Gitmesine izin vermeliyim.

Büyük, mavi gözlerine bakmak için geri çekiliyorum ve çok üzgün görünüyorlar. Saçlarını alnından geriye doğru tarıyorum. "İyi misin?" Fısıldıyorum.

"Olacağım." Eğiliyor ve beni usulca
öpüyor. Ne zaman iyi olacak? *Gittiğinde*
mi?

Tekrar tekrar öpüşüyoruz, pişmanlık ve üzüntüyle dolu. İkimiz
için de aşırı duygusal bir yüklenme.

Üstüme yuvarlanıyor ve biz öpüşürken bacaklarımın arasına giriyor.
Bedenlerimiz umutsuzca birbirlerinin rahatlığına ihtiyaç duyuyor. Eksik
olan bağlantıya ihtiyaç duyuyor. Şaftının kenarını yavaşça dudaklarımın
arasından geçiriyor... ama ben kuruyum.

Yani, kuru. Bir ilk.

"Bir şeye ihtiyacın olacak."

Uzandı ve üst çekmecedan biraz kayganlaştırıcı aldı. İçine masaj
yapıyor ve sonra yavaşça üzerime çıkıp derinlere kayıyor.

Nefeslerimiz kesiliyor ve birbirimize
bakıyoruz. Vücudu benimkinin
derinliklerinde.

Duygularım beni ele geçirirken ona
bakıyorum. "Seni seviyorum," diye
fısıldıyorum.

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldanıyor ama sözlerinin arkasında bir
duygu var.

Ne olduğunu anlayamadığım bir şey.

Pişmanlık mı? Kızgınlık mı? Üzüntü
mü?

Bu bir veda mı?

Kollarını dikleştirerek üzerimde yükseliyor ve yavaşça üzerime
binmeye başlarken dizlerini şiltenin üzerine yayıyor. Sanki beni engellemek
istercesine gözlerini kapatıyor, bedeni yavaş ve şefkatli olamıyor. Serbest
kalmaya ihtiyacı var, yakınlığa değil.

Bacaklarımı kaldırıyorum. *Onu mu düşünüyor?*

Beni becerdiği için suçlu hissediyor mu?

Gözlerim yaşlarla doluyor ve onları gördüğünde tavrında bir şeyler
değişiyor.

Aramızda bir his var. Düşmanlık. Sertçe
vurdu ve ben irkildim.

Kızgın ve bana sertçe vururken yüzümü buruşturuyorum.

Ona bunu yaptırdığım için kızgın... bu ihaneti yaşamak zorunda olduğu
için.

Beni sikerken gözlerimi kapatıyorum. Duygu yok. Aşk yok.

Kendini kapattı, beni engelledi. Başka birini düşünüyor.

Bu bir seminal transfüzyon.
Bana bir, iki, üç kez çarpıyor ve kendini derinden tutuyor. "Gel."
Sanki acı çekiyormuş gibi yüzünü buruşturuyor.
Sıkıca bastırıyorum ama boşalma ihtimali yok. Bu lanet kalbimi
kırıyor.
Nasıl tahrik olabilirim ki?
Tıslıyor ve kendini derinlere tutuyor. Orgazmından dolayı sikişinin
sarsıldığını hissediyorum.
Kendini tamamen boşaltırken yavaşça hareket ediyor ve ben
gözyaşlarımın arasından ona bakıyorum.
Sanki artık onu tanımıyorum bile.
Üzerimden yuvarlanıyor ve sırt üstü yatarken ön kolunun arkasını
yüzüne koyuyor.
Bu ona da yanlış geldi. Sarsıldı.
Ne oldu şimdi? Bu kadar güzel olan bir aşk nasıl bu kadar soğuk
olabilirdi?
Çok incitici.
"İşe gitmem gerek." Aceleyle yataktan kalktı.
Gözlerimi kapatıyorum, ona bakamıyorum bile. Bu kesik her geçen gün
daha da derinleşiyor.
Bizi nasıl kurtaracağımı bilmiyorum.

İş yerimin avlusuna çıkıyorum. Saat şu anda 10:50 ve Nathan'ın randevuları
arasında olması gerektiğini biliyorum. Numarasını çeviriyorum.

"Merhaba," diye cevap veriyor.
"Merhaba." Gözlerim dolmadan sesini bile duyamıyorum. Duygusal bir
enkaz halindeyim. "Ben sadece..." Sesim kesiliyor.
"İyi misin?"
"Evet." Ona söylemek bile istemiyorum ama söylemek zorunda
olduğumu biliyorum. "Reglim geldi."
Hiçbir şey söylemiyor ve cevabını beklerken kaşlarını
çatıyorum. "Beni duydun mu?" Fısıldıyorum.
Sessizlik.
"Nathan?"

"Tamam, haber verdiğin için teşekkürler," diyor duygudan yoksun bir şekilde. Kaşlarımı çatıyorum, bu ne anlama geliyor?

Mutlu mu, üzgün mü?

"Gitmem gerek," diyor.

"Tamam."

Telefonu kapatıyor ve ben gözlerimi kapatıyorum. Buna dayanamıyorum. En iyi arkadaşımı kaybetmeye dayanamıyorum. Ağır çekimde bir araba kazası izlemek gibi. Kimse bu acıya katlanmak zorunda kalmamalı.

"Bugün erken bitiriyorum. Seni işten alırım," diyor.

Gülümsüyorum, bunun bir zeytin dalı olduğunu umuyorum. "Evet, tamam."

İşe geri döndüm ve beynim son birkaç günü tekrar tekrar gözden geçirmeye başladı.

Robert. Onun soğukluğu.

Bebek yok.

Eski daireme sahip olsaydım, ikimize de biraz nefes alma alanı sağlayabilirdim - Nathan'a düşünmesi için biraz zaman verebilirdim. Kendime güvenimi yeniden kazanmam için biraz zaman tanıyabilirdim. Artık kim olduğumu bilmiyorum ama kendimi hiç bu kadar güvensiz ve zayıf hissetmemiştim. Ben böyle biri değilim. Bu şimdiye kadar karşılaştığım hiçbir şeye benzemiyor - çoğu kadının karşılaştacağı hiçbir şeye benzemiyor.

Onun geçmişiyle nasıl rekabet edeceğimi bilmiyorum.

Yapamam.

Bir kadın bir erkekle rekabet edemez. Hele ki gerçekten istediği bir erkekse. Hiçbir sevgi bunu değiştiremez.

Bi

z. Çok hızlı hareket ettiğimizi bildiğim için derin bir nefes alıyorum.

Ama sonra, ikimiz de bunun böyle olacağını hayal bile edemezdik. olur.

Robert'ın geri gelip eski yaraları açacağını. Her şeyi mahvettiği için o pisliğe lanet olsun.

En azından şimdi hamilelik yok, seçeneklerim var, onun da öyle. Nathan bana bağlı değil.

Onun sözleri, benim değil. Nathan'a hiç bağlanmadım. Kendi seçimimle oradaydım.

Bir çözüm bulmak için beynimi zorlamaya başlıyorum - bu hafta verilen zararı telafi edebileceğimiz bir çözüm. Hasarın nereden kaynaklandığından bile emin değilim, çünkü Nathan beni istediğini söylüyor... ama öyle

davranmıyor.

Kafası karışık bir adam gibi davranıyor. Hayatta ne istediğini anlamak için zamana ihtiyacı olan bir adam. Ve biliyorum ki Nathan, ve ben de

Arkadaşlığımızın en önemli şey olduğunun farkındayız ama kale direkleri yine yerinden oynadı ve ikimiz de biliyoruz ki artık ya hep ya hiç.

Birbirimiz hakkında böyle hissederken arkadaş olamayız.

Robert'la olan hayatına tanık olmaktansa ölmeyi tercih ederim.

Nathan'ın Tesla'sı kaldırıma yanaştığında kaldırımda bekliyordum.

"Merhaba." Arabaya binerken gülümsüyorum.

"Merhaba."

Trafiğe çıktık ve yine oradaydı.

Aramızdaki bu gariplik. Sanki onu kendi isteği dışında kalmaya zorluyormuşum gibi ezici bir his var içimde. Hamilelik olayı bittiğine göre.... her şeyin normale döneceğini umuyordum. Sanırım dönmeyecek.

Radyoyu açtım ve bir süre konuşmadan araba sürdük. Evanescence'ın bir şarkısı çalıyor. *My Immortal*. Sözlerini daha önce hiç dinlememiştim ama içinde bulunduğumuz duruma mükemmel bir şekilde uyuyor.

Hüzünlü sözler söylenirken ikimiz de ön camdan dışarı bakıyoruz. Sanki doğrudan ruhumla konuşuyor.

Ve eğer gitmek zorundaysanız, sadece gitmenizi dilerim.

Bize olan şeyin de tam olarak bu olduğunu düşünüyorum.

Nathan'ı araba kullanırken izliyorum, duygudan yoksun, sevdiğim adamın bir kabuğu ve ne yapmam gerektiğini biliyorum.

Birbirimizden nefret etmemize izin vermeyeceğim.

Ona ihtiyacı olan boşluğu vereceğim. Yakında beni sevip sevmediğini öğreneceğim.

Her iki şekilde de, cevaplara ihtiyacım var.

Saat akşamın 8'i ve biz kanepede sessizce oturuyoruz. Dışarıdan yemek yedik ve midem bulanıyor.

Konuyu nasıl açacağımı düşünürken kaşlarımı çatıyorum. "Yani... sana yeni işimi sevmediğimi söylemiştim ya?"

Gözleri bana geldi. "Evet."

"İkimize de yardımcı olabilecek bir çözüm düşündüm."

"Neymiş o?"

"Özel bir hastaneye iş başvurusunda bulundum ve bugün başarılı olduğuma dair bir e-posta aldım."

Dinlerken başını sallıyor. "Tamam."

Gözlerim onunkileri arıyor. "İş New York'ta."

"Ne?" Aniden ayağa kalktı. "Ne demek New York'ta?" "Haftada sadece dört gün. Ve bu bize biraz zaman kazandırır. biliyorum."

"Neyin zamanı?" diye çıkışır ve ayağa kalkıp mutfığa doğru yürür.

Bir köpek yavrusu gibi peşinden koşuyorum. "Robert'la olan sorunlarını çözebilirsin, sonra yeniden başlayabiliriz. Çok çabuk birlikte yaşamaya başladık, Nathan."

"Ne?" diye patlar. "Robert'la hiçbir sorunum yok."

"Evet, biliyorsun Nathan. O buraya geldiğinden beri mesafelisin." Gözleri benimkileri tutuyor.

"Ve beni asla terk etmeyeceğini biliyorum... bu yüzden."

Sanki bir aydınlanma yaşıyormuş gibi yüzü düştü. "Yani, kenara çekileceksin

onun için?"

Gözlerim yaşla doldu. "Robert'la rekabet edemem. Benden ne yapmamı istiyorsun?"

"Bizim için savaşmanı istiyorum, lanet olsun!" diye bağırır. "Neden Robert'la rekabet edemiyorsun? Söyle bana neden?" Talep ediyor.

"Eğer bir erkek istiyorsan..." Sesim kesiliyor. "Rekabet edemem."

Yüzü düşüyor ve sanki fiziksel bir darbe almışım gibi benden uzaklaşıyor. "Ve işte yine," diye fısıldıyor.

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen son kişisin." Fısıltıyla alay ediyor. "Geçmişte kimi sevdiğime bakarak beni yargılayacağını düşündüğüm. Sevme yeteneğimi senin ne olması gerektiğini düşündüğüne göre ölçecek." Yüzü düştü. "Beni tanıdığını sanıyordum."

"Demek istediğim bu değil."

"Bunu asla bırakmayacaksın." Tamamen ikna olmuş gibi başını sallıyor.

"Nathan."

"Aklında hep bir şüphe tohumu olacak. Ben asla sadece seni seven bir insan olmayacağım. Her zaman senin için erkeklerden vazgeçen bir adam olacağım." Gözleri yaşlarla doldu. "Aşk aşktır... *aşk olmayana kadar.*"

Gözlerim onunkileri arıyor. "Demek istediğim bu değil." "Söylediğin buydu," diye fısıldıyor.

"New York'a gidebilirim ve... ve ikimize de biraz zaman kazandırabilirim... belki," diye kekelıyorum.

"Zamana ihtiyacım yok!" diye bağıyor. "Sana ihtiyacım var!"

"Şu anda bunu göremediğini biliyorum ama bu ayrı zamana ihtiyacımız var. Her hafta evde olacağım ve bunu yürütebiliriz. Sadece birkaç ay ve sonra geri döneceğim. Çok çabuk birlikte olduk. Bir kasırgaydı ve geleceğini düşünmen için sana alan tanıdığımı bilmem gerekiyor."

"Hayır."

"Nathan."

"*Hayır* dedim. New York'a gidiyorsun ve bu kadar. İşimiz bitti." "Kes şunu!" Bağıyorum. "Mantığımı dinle."

"Seni dinlemekten bıktım, Eliza." Anahtarlarını aldı. "Nereye gidiyorsun?" Panik içinde ağlıyorum.

"Dışarı."

"Ne zaman evde olacaksın?"

"Sen New York'a gittikten sonra." "Nathan." İç çektim.

"Benden bu kadar." Gözleri gözlerimi tutuyor. "Öyle söyleme."

Gözleri benimkilerle buluştu. "Seni tüm kalbimle sevdim." Kapıya doğru döndü. "Güle güle, Eliza."

Gözyaşlarıyla birlikte yüzüm de düşüyor. Nathan ön kapıdan çıktı ve arkasına bakmadı.

Son bir gürültüyle kapanıyor.

OceanofPDF.com

Eliza

Oturuyorum ve elimdeki kalemle önümdeki kağıda bakıyorum.

Bunu anlamlandırmak için ne yazabilirim? Kendim bile emin olmasam da onun anlamasını istiyorum.

Her şeyi masaya yatıracağım. İstedığı gibi deşifre edebilir.

Nathan.

Zamanlama bize pek iyi gelmedi, sevgilim.

On yıl önce, o zamanlar bir kaza olduğunu düşündüğüm bir şekilde tanıştık.

Kazadan başka bir şey değildi. Kader olduğuna inanıyorum.

Seninle tanışmak, on yıl boyunca arkadaşın olarak yanında olmak kaderimde vardı. Birbirimize aşık olmamız gerekiyordu ve mükemmel bir dünyada o dünyayı birlikte yönetebilirdik.

Ama şüphelerim var, sana olan duygularımla ilgili değil, çünkü onlar somut olarak belirlenmiş durumda. Seni sonsuza dek seveceğim.

Korkularım senin için.

Görüyorsun Nathan, bana ne kadar değer verdiğini biliyorum ve bir kadının yanında uzun süre yatan her erkeğin ona karşı bir şeyler hissedeceğini de biliyorum. Bana karşı hissettiğin çekim seni gafil avladı ve sonunda buna karşı koyamadın. Taşınmıştık.

Çabucak aşık oldum ve kollarında geçirdiğim günler hayatımın en mutlu zamanlarıydı.

Ama işler sarpa sardı ve kalbim kırık, günleri atlatmak için mücadele ediyorum. Bu yüzden, olayları kendi bakış açımdan açıklayacağım. Ben haklıyım, siz haksızsınız ya da tam tersi demiyorum. Sadece bu karmaşaya bir çözüm bulmaya çalışıyorum.

Ve birbirimize karşı dürüst olmak henüz yapmadığımız tek şey gibi görünüyor.

Bana karşı bir şeyler hissettiğinde Stephanie'ye gittiğinde, aramızdaki bir şey kırıldı.

En iyi arkadaşıma olan güvenimi kaybetmiştim.

Geri almaya çalıştım ama asla düzelmedi. Onun hakkında güvensizdim ve sonra Mayorka'da bana hayatındaki en büyük pişmanlığın Robert'ı terk etmek olduğunu söyledin. Onu unutup unutmadığını merak ettim.

Birlikte geçirdiğimiz zaman boyunca benimle kalan bir his.

San Fran'a geri döndük ve hemen birlikte yaşamaya başladık, Stephanie ve Robert ile ilgili korkularımı asla çözemedim. Bu tamamen benim hatamdı, senin değil. Seninle konuşmadığım ve bunu daha önce çözmeye çalışmadığım için kendimi suçluyorum. Güvensiz kız arkadaş olmak istemedim. Daha iyisini hak ettiğini düşündüm.

Sonra Robert'la her gün konuştuğunu ve ona hâlâ değer verdiğini öğrendim. Bu, Stephanie ile başından beri arkadaş olduğun ve bu konuda bana yalan söylediğin gerçeğiyle birleşince, kendimi ihanete uğramış hissettim ve korkularımı daha da körükledi.

Sana umutsuzca aşıkken, güvensizliğim kontrolden çıkıyordu.

Sonra konferansta Xavier ile tanıştım.

Çok sevimliydi ve hemen kaynaştık. Onunla konuştuğum ilk andan itibaren ikinizin sevgili olduğunu anlamıştım. Bu konuda üzülmedim. Nedenini anlayabiliyorum. Çok güzel biri.

Tanıştık, konuştuk ve bana ikinizden bahsetti ve ben de anladım. Senin harika bir insan olduğunu söyledi ve bizim için en iyisini diledi. Ama konuşmanın sonunda, ona on yıllık arkadaşlığımızdan bahsettiğimde, bunun çok mantıklı olduğunu söyledi.

Konferansta tüm hafta boyunca bununla ne demek istediğini merak ettim ve size dönmeden önceki son gün, ne demek istediğini detaylandırmasını istedim.

Belki de çocuk istediğini düşündüğünü ve vücudunun kaderini gerçekleştirmek için benimkini arzulamaya başladığını söyledi. Ayrıca ona Robert'a hâlâ aşık olduğunu söylediğini de anlattı.

Yıkımın ötesindeydim.

Belki de birbirimize yalan yere aşık olmuştuk ve birbirimizi ne kadar severssek sevelim, Robert'a olan aşkın asla bitmeyecekti.

Bencildim, korkularımı sana söyleyemeyecek kadar gururluydum ve senin yerine arkadaşlarımla konuştum. Güvensizliklerimle kendi başıma başa çıkabileceğimi düşündüm. Bizimle ne kadar kötü mücadele ettiğimi görmeni istemedim.

Çünkü biz çok ama çok güzeldik ve sen daha iyisini hak ediyordun.

Belki de birini benim seni sevdiğim kadar sevdiğinde, korku her zaman mevcuttur. Mutluluğu çalmak için kanatlarda bekleyen bir şeytan.

Yanağımdan bir damla yaş süzülürken başımı öne eğiyorum. Tanrım, bu gerçekten bizim için. Odaklanmaya çalışmak için gözlerimi kırıştırıyorum ve tekrar yazmaya başlıyorum.

Sonra Robert sana geldi ve aşkını itiraf etti ve senin ona verdiği tepkiyi görünce bunun seni incittiğini biliyorum. Onu hâlâ sevdiğin çok açık.

Benimle konuşmadın. Kendini geri çektin. Hamilelik korkusu yaşarken bile mesafeliydik. Sensiz geçen her gün biraz daha ölüyordum. Sana en çok ihtiyacım olduğu bir zamanda, başkasını seven bir adamdan çocuk sahibi olma ihtimaliyle karşı karşıya kalmış, tamamen yalnızdım.

Nedenini anlıyorum. Beni terk ederek incitmek istemedin. Sen öyle biri değilsin.

Nathan, sevgilim, sana hak ettiğin zamanı veriyorum.

Seni çok seviyorum - seni hayatın kendisinden daha çok seviyorum - ve kalbinin başka biri için acı çektiğini bilerek seni asla kendime bağlı tutamam.

En iyi arkadaşın olarak, senin mutluluğun için kendi mutluluğumu feda etmeliyim.

Umarım birbirimize geri dönmenin bir yolunu buluruz ve sen de New York'a bana gelirsin.

Seni bekleyeceğim. Seni ülkenin öbür ucundan seveceğim ve bana dönmen için dua edeceğim.

Ama yapamazsanız anlarım ve size hak ettiğiniz tüm mutluluğu dilerim.

Lütfen ne kadar çok sevildiğinizi hatırlayın ve sizin için doğru olan kararı verin.

Ben iyi olacağım.

Her zaman,

Eliza

xoxo

"New York'a 756 sefer sayılı uçuş için son çağrı."

Havaalanının biniş salonunda oturuyorum. Beş saattir buradayım. O dairede bir dakika daha oturup bekleyemezdim.

Nathan üç gündür eve gelmedi. Sanırım, doğru şeyi yapıp yapmadığımı sorguluyorsam, Nathan bana yüksek sesle ve net bir şekilde cevap verdi.

Kalmamı ve bizim için savaşmamı istedi ama bir savaşta iki kişi vardır ve bunu tek başıma yapamam.

Ben istemezdim.

Onun da ortaya çıkması gerekiyor. Nereden geldiğimi ve bana sırt çevirmenin çözüm olmadığını görmesi gerekiyor.

Şimdi düşününce ne demek istediğini anlıyorum. Neye üzüldüğünü anlıyorum. Ama tüm bunların benim kafamda olduğunu düşünerek yanılıyor. Ben de oradaydım. Robert ona geldiğinde ne kadar üzgün olduğunu kendi gözlerimle gördüm ve şu anda bunların hiçbirini anlamadığını biliyorum ama umarım zamanla anlayacaktır.

Aşkımız çok hızlı, çok tutkulu ve güzelliğiyle göz kamaştırıcıydı.

Hüzünle gülümsedim. *Ne* kadar *güzeldi*. Nathan ve ben, işler iyi giderken, birlikte bir peri masalıydık.

Sahip olduklarımızdan daha iyisi olamazdı ve kavgaya bile gelmeden bunu bu kadar kolay bir şekilde bir kenara atabiliyorsa, o zaman sanırım ayrılmakla hepimize bir iyilik yaptım.

Dahili telefondan bir kez daha "New York'a 756 sefer sayılı uçuş için son çağrı" sesi geliyor ve ben derin bir nefes alıyorum.

Daha az acıtmaz.

Mutlu son istiyorum. Gitmemi engellemek için havaalanında koştuğu peri masalını istiyorum. Onu görme umuduyla başımı kaldırıp bakıyorum. Her şeyi mahvetmemi engellemek için çılgınca koştuğunu görmeyi arzuluyorum.

Ama o burada değil.

Robert geldiğinden beri buraya gelmedi. Belki ondan önce bile.

Ayağa kalkıp bana neyi yanlış yaptığımı söylemesine ihtiyaç duyduğumda beni terk etti.

O da bana önyargılı olduğumu söyledi. Ama belki de kompleks benim değil onundur.

Haklı olduğumu söylemiyorum ama partnerinin on yıl boyunca her gün eski sevgiliyle konuştuğunu ve ona geri dönmesi için yalvardığını öğrenen her kadın sarsılırdı. Buna bir de eski sevgilinin aşkını itiraf ederek geri döndüğünü ve o zamandan beri sizinle neredeyse iki kelime bile konuşmadığını ekleyin. Bu roket bilimi değil.

Ben doğru olanı yapıyorum.

Alana ihtiyacımız var. Zamana ihtiyacımız var.

Ona ihtiyacım var.

Gözlerim yaşla doldu.

"756 sefer sayılı New York uçuşu için son çağrı," diye tekrarlanıyor dahili telefondan.

Ayağa kalkıyorum ve San Francisco havaalanına son bir kez özlemle bakarak kendimi uçağa sürüklüyorum. Dünyam sona eriyormuş gibi hissediyorum ve belki de öyle.

Belki de bu şimdiye kadar yaptığım en aptalca şeydi. O gelmedi.

Jolie'den mesaj geliyor ve bana gönderdiği seçimler arasında geziniyorum:

Mobilyalı daireler.
Tek yatak odalı, mobilyalı, harika konum.
Haftadan haftaya, kira yok.
Ve bu arada, Santiago hıyarın teki.
Dün gece dört kızla toplu seks yaptım.
Gitmiş.

Gülümsedim, Tanrı'ya şükür, bitti. Gidip bakmak için işaretliyorum. Uzun vadeli bir şeye kilitlenmek istemiyorum.

Bir kafedeyim ve üç gündür New York'tayım. Bir otelde kalıyorum. Gelecek haftaya kadar işe başlamıyorum ama San Franco'dan *uzaklaşmak zorundaydım... ondan uzakta.*

Ortalık duruldu ve gözyaşları dindi. Şimdi sinirleniyorum. Bunu bana nasıl yapabildi?

Mektubu okuduktan sonra işlerin yoluna gireceğini ya da en azından kapanış için ondan haber alacağımı düşündüm. Mektubun her şeyi açıkladığından emindim: düşüncelerimi, umutlarımı ve bizim için hayallerimi. Ona olan sonsuz sevgimi ve sahip olduklarımıza ne kadar değer verdiğimi.

Bir sevgili olarak olmasa da her zaman olduğu gibi en iyi arkadaşı olarak arayacağını düşünmüştüm. Nathan her zaman en büyük destekçim, beni her şeye rağmen seven arkadaşım oldu.

Görünüşe göre kendi gururu dışında.

O iyi mi? Ya ona bir şey olduysa? Kes şunu. Onun için endişelenmeyi bırak.

Ayrıldığım gün Alex'i aradım. Ayrıldığımızı açıkladım ve Nathan'a benim için göz kulak olmasını istedim. Bana bakacağına söz verdi, ama bakıyor mu?

Alex ona bakıyor mu? Midem bulanıyor. Kimsenin Nathan'a benim kadar iyi bakamayacağını biliyorum.

Bana ihtiyacı var.

Ama sonra hatırlıyorum ki belki de istemiyordur, belki de bu onun çıkış biletidir. Ve belki de gittiğim için mutludur. Zihnimin gecenin üçünde ziyaret etmeyi sevdiği o karanlık yere gitmesine izin veriyorum ve Robert'ı arayıp aramadığını merak ediyorum. Bunca yıldır onu arkadaş olarak çağırdı ama şimdi beni kontrol bile edemiyor.

Kimseyi tanımadığımı bildiği bir şehirde yalnızım.

Umurunda olmadığını, olsa bile beni aramayacak kadar gururlu olduğunu fark etmek acı veriyor.

Bizim için en kötüsünden korkuyorum, şimdiye kadar beni arayacağını ve birbirimizin gözünü kör etmeden konuşup bunu çözeceğimizi düşünmüştüm. Seks masadan kalktığında bana açılmak zorunda kalacağını düşünmüştüm. Olaylara benim gözümünden bakması gerektiğine gerçekten inanıyordum.

Sanırım yanılmışım.

Zaman geçtikçe daha da üzüliyorum.

San Fran'dan ayrıldığım günün en kötü gün olduğunu ve daha da kötüye gidemeyeceğini düşünüyordum. Yanılmışım. Birine olan inancını her gün biraz daha kaybetmek sinsi bir şey.

Kaybolan hayallerin ve umutların zehirli zehri kemiklerime sızıyor.

Hayal kırıklığının tadı damarlarımda dolaşıyor.

Her şeyi sorguluyorum: kim olduğumu, onun kim olduğunu, beni sevip sevmediğini. Belki de her şeyi hayal ettim çünkü hiç kimse gerçekten değer verdiği birine karşı bu kadar soğuk olamazdı. Birlikte on yıl geçirdik ve şimdi sanki hiç var olmamışız gibi.

Sadece aşkımı kaybetmedim. Bu katlanılabilir. İyileştirilebilirdi. En iyi arkadaşımı kaybettim. Kendimden bir parçayı kaybettim. Bir insan olarak kimliğim bir şekilde değişti. Onu geri kazanmalıyım çünkü en iyi arkadaşımın umursanmadığı bir dünyada yaşamak istemiyorum.

Bir demet gül taşıyan bir adam kafeye gelir ve bir kahve sipariş eder. Takım elbise giymiş ve profesyonel görünüyor.

Hüzünlü bir gülümsemeyle onu izliyorum. Bunlar karısı için mi? Yıldönümleri mi? Onu kasiyerle konuşurken ve gülerken izliyorum. Çok mutlu görünüyor.

Gözyaşlarımı durdurmak için gözlerimi kırptıştırıyorum. Tekrar mutlu hissetmek için her şeyimi verirdim. Ağlamaktan bıktım.

Tüm bunlar başladığından beri dokuz gündür bunu yapıyorum. Ben böyle biri değilim.

Nathan

Anahtarı kapıya sokarken gözlerimi kapatıyorum.

Eve gelmekten nefret ediyorum.

Eve döndüğümde boş bir evle karşılaşmak işkencenin en kötüsü. Bana sahip olmadıklarımı hatırlatıyor. Ev yapımı bir yemeğin kokusu ya da Eliza'nın bulaşıcı gülümsemesi olmadan soğuk ve yalnız bir apartman dairesinin kapısından içeri girdiğimde yüzüme çarpıyor.

Ev ölüm sessizliğine büründü.

Anahtarlarımı büfenin üzerine atıyorum ve kendime bir viski doldurmak için doğruca bara gidiyorum - tek arkadaşım ve sürekli yoldaşım. Yeterince içersem uyuyabileceğimi fark ettim.

Elim titreyerek viskimi yudumluyorum, şişeyle birlikte mutfağa doğru yürürken Eliza'nın açılmamış mektubu bıraktığı bankın üzerinde duruyor. Benimle alay ediyor, okunmak için yalvarıyor.

Her gece kendimle oynadığım küçük bir oyun. Ben buna işkence çarkı diyorum.

Tezgâhta oturuyorum, elimde içki, mektuba bakıyorum. Söylenmemiş kelimelerle benimle alay ediyor.

Ama ben okuyamam. Asla okumayacağım.

Çünkü o beni kalıp savaştık kadar sevmiyordu ve ben de onu gitmesine izin vermeyecek kadar çok seviyordum.

Ama yine de gitti.

Yani, önemli değil.

Başımı arkaya eğip içkimi boşaltıyorum ve hemen bir tane daha dolduruyorum. Ruhun sıcaklığının boğazımdan aşağı yuvarlandığını hissediyorum.

Aşkla işim bitti. Bir daha asla bu kadar kötü hissetmek istemiyorum. Dizüstü bilgisayarımı aldım ve geçmişe tıklamak için açtım. Telefonumu Bul.

Açıyorum ve Eliza'nın telefon numarasını yazıyorum. Küçük kırmızı noktanın ekranı aydınlatmasını izliyorum. Yanıp sönüyor, ritmi güçlü ve tutarlı.

Otelinde.

Onu izlerken göğsüm sıkışıyor. Onun telefonu kalbime giden bir telefon hattı. Her şeyi geri getiriyor ve onu gülerken ve bana gülümserken görüyorum. Seviştığımızı ve birlikte çıplak yattığımızı görüyorum. Onun kollarında hissettiğim mutluluğu hatırlıyorum.

Titreyen bir elle bardağımı yeniden doldurup boşaltıyorum. Sonra tekrar yapıyorum. Sadece uyumak istiyorum. Uyanmak ve böyle hissetmemek istiyorum.

İhaneti üzerime yıkılırken gözlerimi kapatıyorum. Soğuk, acı ve cehennem gibi acıtıyor.

Bir ay sonra: Eylül

Barda oturuyorum ve duvardaki ekrana bakıyorum.

Karanlık bir yerdeyim.

Onsuz 29 gün. Yaşayan bir cehennem kafesinde 29 gün.

Onu özlüyorum.

O yanımdayken kim olduğumu

özlüyorum. Mutluluğu.

Ele geçirilmesi zor bir duygu.

Hayatım bu hale geldiği için kızgınım.

Robert'la Eliza'yı bilerek incittiği için konuşmuyorum. Eliza'yla beni bilerek incittiği için konuşmuyorum.

Hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim ve kendimi bu durumdan nasıl kurtaracağımı bilmiyorum.

Yapmam gerektiğini biliyorum. Bu böyle devam edemez. Her gün kendime bunun böyle hissetmeme izin vereceğim son gün olduğunu söylüyorum ama yine de her gün uyanıp bunu tekrar yapıyorum.

Barın gürültüsü etrafımı sararken derin bir nefes veriyorum. Acıma partimin içinde kayboldum.

"Merhaba," diyor arkamdan bir ses.

Döndüğümde orada duran bir adam görüyorum. "Merhaba."

Yanımdaki tabureyi işaret ediyor. "Oturabilir miyim?"

Omuz silkiyorum. "Elbette."

Oturur ve bir içki sipariş eder. "Ben Anthony."

"Merhaba." Önüme bakarken kaşlarımı kaldırıyorum.

Siktir git, Anthony. Bu gece saçma sapan konuşacak havada değilim.

Barmen Anthony'nin içkisini önüne koyar ve o da bir yudum alır.

"Bir adın var mı?"

"Nathan." Dikkatimi ona yönelttim.

Gözleri yüzümde gezinirken içkisini yudumlarken gülümsüyor.

Koyu renk saçları ve atletik bir fiziği var.

"Hep böyle kaba mısın?" diye soruyor bana.

Ağır ağır nefes veriyorum. "Özür dilerim. Hayatımın en kötü ayını geçirdim. Konuşacak havada değilim."

"Bu ikimiz için de geçerli."

Başımı sallıyorum ve önüme bakmaya devam ediyorum. "Gayet iyi konuşuyor gibisin." İç çekiyorum.

Kıkırdıyor. "Suyun altında konuşabilirim. Ne oldu sana böyle?" Viskisini dudaklarına götürüyor.

"Kız arkadaşım beni terk etti." Ona bir bakış attım. "Sen mi?"

"Erkek arkadaşım beni terk etti."

Başımı sallıyorum ve ikimiz de kendi düşüncelerimizde kaybolurken derin bir nefes alıyoruz.

"Madem konuşma havanda değilsin, neden dışarı çıktın?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Kendimi bu delikten çıkarmaya çalışıyorum. Evde yalnız olmaktan bıktım. Ya sen?"

"Aynen." Bana gülümsüyor. "Sanırım aklımı sorunlarımdan uzaklaştıracak birini arıyordum."

Gözleri benimkileri tutuyor ve aramızdaki hava vızıldıyor.

Elini kalçama koyuyor ve bacağımanın üzerinde kaydırıyor. "Senin gibi biriyle karşılaşmayı umuyordum," diye fısıldıyor.

"Öyle mi?"

"Benim evime dönmek ister misin?" Omuz silkiyor. "Özel olarak konuşabiliriz."

Kaşlarım kalktı. "Çıplak mı?" diye soruyorum. "Ben de bunu umuyordum."

Aramızdaki hava karanlık ve tanıdık bir şeyle dönerken birbirimize bakıyoruz.

Hissetmemek için bir şans - her şeyi engellemek için. Gerçeklikten uzaklaşmak.

İçimi boşaltıp barın üzerine bırakıyorum. "Hadi

gidelim." Eliza

Ekim

"Eliza, evine git." Patronum Miranda gülümsüyor. "Tam üç gün izinlisin. Ne yapacaksın?"

"Fazla bir şey yok. Spor salonuna gitmek, Central Park'ta yürümek, yiyecek alışverişi.

Aynı şeyler, farklı hafta."

Miranda güler. "Güneşin tadını çıkarın. Bu hafta havanın çok güzel olması bekleniyor."

"Teşekkürler." Dolabımdan çantamı aldım. "Cuma günü görüşürüz."

Koridorda asansöre doğru yürüyorum. Bu işi seviyorum. Bu hastaneyi seviyorum. Burada kendimi gerçekten evimde hissediyorum. Bu benim New York'taki onuncu haftam. Spor salonundan birkaç arkadaş edindim ve kendimi meşgul tutmaya çalışıyorum.

Ülkenin öbür ucuna taşındığımda neye imza attığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Geriye dönüp baktığımda, inanılmaz derecede cesurca ya da aptalca olduğunu görüyorum.

Her iki şekilde de planım işe yaramadı.

Ona ayrılmayı düşündüğümü söylediğim günden beri Nathan'dan haber almadım.

Duygularını çözmesi için ona alan tanımak buraya kadarmış. Gerçekten bundan daha fazlası olduğumuzu düşünmüştüm.

Derin bir nefes veriyorum ve otobüs durağına doğru ilerliyorum. Kollarımı kavuşturup ceketimi üzerime sarıyorum. Hava karanlık ve soğuk. Sanki her gün kendimle küçük bir oyun oynuyorum. Çatlamadan ve tamamen erimeden önce ne kadar mutlu gibi davranabilirim?

Gözyaşları sürekli tehdit ediyor. Bir anıyı, bir şarkıyı, en ufak bir şeyi tetiklemek için tek bir şey yetiyor ve sanki az önce olmuş gibi Heartbreak Hell'e geri dönüyorum.

Hayatımın aşkı kalbimi söküp atmamış gibi davranmak çok zor.

Umudumu kaybediyorum. Nathan'ın beni özlemesinin en fazla iki hafta süreceğini sanıyordum.

Sanmıyorum.

Otobüs yanaşiyor ve ben de binip şoföre kartımı gösteriyorum. Cam kenarına oturuyorum ve manzaranın hızla akıp gidişine bakıyorum.

Kendimi kopuk bir halde yaşıyormuşum gibi hissediyorum, çok yukarılarda geziniyor ve gökyüzünden kendimi izliyorum. Sinsi bir hastalıkla uğraşırken hayatı normalmiş gibi yaşıyorum.

Donmuş bir kalp.

Her gün biraz daha donuyor ve kendimden bir parça daha kaybediyorum. Sanki Antarktika ve kalbim de yavaş yavaş eriyen ve denize damlayan bir buzdağı.

Bir daha asla bütün olamayacak.

Kendime sürekli şanslı olanlardan biri olduğumu hatırlatıyorum. Çalışıyorum ve finansal olarak bağımsızım. İşin içinde çocuk yok. Hayatıma devam etmekte özgürüm.

Ama bir bebeğim olsaydı, ondan bir parçam olurdu. Saklayabileceğim bir parça.

Gözlerimi kapatırken derin nefes alıyorum ve mantramı tekrarlıyorum.
Gözyaşı yok. Artık gözyaşı yok.

Bundan daha cesur olduğumu sanırdım. Bu ayrılık beni neden bu kadar kötü etkiledi bilmiyorum ama kendimi toparlayacağım. Gerçekten toparlayacağım.

Yapmak zorundayım.

"Bu koltuk dolu mu?" diye soruyor bir adam.

"Hayır." Ona yer açmak için yana kayıyorum ve o da oturuyor.

Otobüs yol boyunca ilerliyor ve ben aya bakıyorum.

Büyük ve yuvarlak ve acaba Nathan da ona mı bakıyor diye merak ediyorum.

Otobüsten indim ve binama vardım. Tanıdık bir yüz görüyorum ve ona doğru koşuyorum.

April beni şaşırttı ve kollarına atladım.

Onun sevgisinin güvenliğini hissetmek duvarlarımı yıkıyor ve kendimi onun omzunda ağlarken buluyorum.

"Sorun yok, bebeğim. Artık yanındayım. Yanındayım" diye fısıldıyor bana sıkıca sarılırken.

Ve uzun zamandır ilk kez kendimi güvende hissediyorum. April burada. Sevildiğimi hissediyorum.

Nathan

Kasım

Numarayı bilgisayarımın ekranından telefonuma kopyalıyorum ve çalmasını bekliyorum.

"Merhaba, Lazer Kliniği," diye cevap veriyor cıvı cıvı bir ses.

Sandalyemde dönüyorum. "Merhaba, konsültasyon için randevu almak istiyorum, lütfen. Mümkünse en geç gün içinde ya da mesai saatleri sonrasında."

"Elbette, neyle ilgili danışacaksınız?" "Dövme sildirme."

Bilgisayarında bir şeyler yazdığını duyabiliyorum. "Sildirmek istediğiniz dövme nerede ve ne?"

"Sağ alt taraf, göğüs kafesi ve üç kuş." "Tamam, tamamen çıkarılmalarını mı istediniz?"

"Evet, tamamen gitti."

"Peki ne zamandır sizdeler?"

Düşünürken kaşlarımı çatıyorum. "Yaklaşık beş ya da altı aydır." "Oh, yani nispeten yeni mi?"

Onları alalı sanki bir ömür geçmiş gibi geliyor.

"Sanırım." "Peki çıkarılma sebebi?"

"Yine mi geldin?" Kaşlarımı çattım. Meraklı orospu. Neden bu boku bilmesi gerekiyor?

"Yani dövmeyle ilgili bir sorun mu var, kalitesiz işçilik vs. gibi?"

"Ah," kelimelerimi dikkatle seçerken duraksıyorum. "Hayır, ben... onlar düşündüğüm gibi değiller. Sadece derhal çıkarılmalarını istiyorum."

"Tamam, bu ayın yirmi üçünde size yer ayırtabilirim." "Daha erken bir tarih yok mu?" Kaşlarımı çattım.

"Hayır, üzgünüm. Bu bizim ilk müsait geç randevumuz. Akşam 6:00'da yapabiliriz."

Belki de başka birini aramalıyım? Ağır ağır nefes veriyorum. Bu gece bitmesini istiyorum. Sikerler. Her gün aynaya baktığımda neye sahip olmadığımı hatırlamak istemiyorum. "Evet, sorun değil." İç çekiyorum.

"Tamam, harika, görüşürüz o zaman. Adresimizi biliyor musunuz?" Web sitesine baktım. "Pitt Caddesi'nde misiniz?"

"Bu doğru. Yakında görüşeceğiz."

"Teşekkür ederim, hoşça kalın."

Dahili telefonum

çalıyor. "Evet,

Maria?" Diyorum.

"Dr. Mercer, bu öğleden sonra yapılmasını istediğiniz raporun diktesini aldınız mı?"

"Uzun sürmez."

"Efendim, eğer siz-"

"Farkındayım Maria," diyerek sözünü kestim. "Lütfen, senden ne yapmanı istiyorsam, ne zaman istiyorsam onu yap. Senin fikrini duymak istemiyorum." Havlıyorum.

"Evet, Doktor."

Gözlerimi deviriyorum. Benimle uğraşmasından bıktım usandım.

"Ayrıca önümüzdeki iki gün için programınızı gözden geçirmemiz gerekiyor. aylar."

"Bugün olmaz."

"Bugün ihtiyacım var. Bekleme listeniz kontrolden çıkmış durumda ve ne zaman randevu alabileceğimi bilmem gerekiyor."

Hayal kırıklığı içinde gözlerimi kapatıyorum.

Tanrım, bana güç ver. "Maria?"

"Evet, Doktor?"

"Bugün değil dediğimde, bugün değil demek istiyorum. Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun yoksa sana İngilizce sözlüğün bir kopyasını mı getirmem gerekiyor?"

"Evet, Doktor."

"Güle güle." Dahili telefonu zorla itiyorum. Lanet olsun, bu kadın başımın etini yiyor.

Ses kayıt cihazımın düğmesine basıyorum ve kaydettiğim notları gözden geçirmeye başlıyorum. Kapı çalınıyor ve ben bir şey söyleyemeden açılıyor.

Maria elinde bir fincan kahve ve bir parça çikolatalı kekle gelir. Önüme koyuyor ve ben gözlerimi kısıyorum. "Nedir bu?" "Kek, seni tatlandırmak için." Etrafı karıştırıyor ve masamı temizliyor, Bana da arkama yaslanıp onu izlemek kaldı.

Masamı silmeye giderken "Çekil" diye emrediyor.

Onu rahat bırakmak için arkama yaslandım. Birkaç dakika onu izledim. "Bitirdin mi?"

"Neredeyse."

"Peki, acele et." İç çektim. "Ve dırdır etmeyi kes."

"Huysuzluğu bırak." Dergileri düzenliyor.

Sırıttıyorum. Beni yakaladı. Huysuzun tekiyim. "Bana nasıl katlanıyorsun, Maria?" diye soruyorum.

"Zorlukları yok değil, efendim." Kıkırdıyorum.

Telaşlanıp duruyor. "Eliza New York'ta iyi gidiyor."

Ayağa kalktım. "Ne? Nereden biliyorsun?"

"Bugün onu aradım. Bizim için bilgisayara yüklediği bir programla ilgili yardımına ihtiyacım vardı."

"Şey... ne... ne dedi?" Kekeliyorum.

"New York'un tadını çıkarıyor." Masamı silmeye devam ediyor.

"Nasıl olduğunu sordu."

"Ona ne söyledin?"

"Ona senin perişan halde olduğunu söyledim."

"Neden böyle söyledin?"

"Çünkü öylesin. Sadece sen bunu göremeyecek kadar aptalsın."

"Çekil yolumdan." Onu masamdan uzaklaştırdım. "Sana fikrini söylemen için para vermiyorum Maria, özellikle de bu fikirler kandırmacaysa. İşime karışma." Durdu ve ellerini kalçalarına koydu. "Gözlerimin içine bak ve bana mutsuz olmadığını söyle, Nathan."

"Biliyorsunuz, bazı işverenler çizgiyi aşan personeli işten çıkarır."

Öfkelendim. Sırıttırıyor ve yanımdan geçerken elini omzuma koyuyor.

"Evet, efendim."

"Çık dışarı ve bana patronluk taslamayı bırak." Bilgisayarına geri dönüyorum. Maria kapıya doğru gidiyor ve geri dönüyor.

"Oh... ve Dr. Mercer?" "Tanrı aşkına, kadın, ne oldu?"

Homurdanıyorum.

"Eliza hala bekar."

Gözlerim onunkileri tutuyor ve çenemi sıkıyorum. "Peki bu bilgiyi neden bilmem gerekiyor Maria?"

Rahatça omuz silkiyor. "Sadece bir gözlem, efendim."

Gözlerimi deviriyorum. "İnanılır gibi değil," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Eliza kadar güzel bir kadın mı? Şimdiye kadar o ateşli işadamlarından biri tarafından kapılmış olacağından emindim."

Kapıyı gösteriyorum. "Dışarı! Ya da Tanrı yardımcım olsun, kadın."

Kapı kapanıyor ve sonra kafasını arkaya doğru uzatıyor. "Pastanı ye."

"Çık dışarı!"

Gülümsüyor ve başka bir şey söylemeye gidiyor. Ayağa kalktım ve yüzüne kapatmak için kapıya doğru koştum.

Hay sikeyim. Bu kadın sinir bozucu.

Saat sabahın 1'i ve kendimi yine burada buldum.

Kaçış Kulübü.

Her şeyin serbest olduğu güzel kadınlarla dolu bir yer.

Anılarım bile kısa bir süreliğine de olsa yok oluyor. En azından bu bir erteleme.

"Merhaba, efendim." Güzel esmer gülümsüyor.

Gözlerim neredeyse çıplak olan vücudundan aşağıya, yüzüne doğru kayıyor.

Açlıkla canlanırken aletimdeki nabızı hissediyorum.

"Ben Mahalia. Bu gece size nasıl yardımcı olabiliriz?"

"Özel bir oda istiyorum, lütfen." Üyelik kartımı uzattım. "Tabii ki." Gülümsüyor. "Nereye gideceğinizi biliyor musunuz?"

"Merdivenlerden yukarı ve sola."

"Evet." Ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor ve kulağımı öpüyor. Elim arkasına gidiyor ve onu sikimin üzerine sürüklüyorum.

"Sizi tekrar görmek güzel, efendim," diye fısıldıyor.

Sıcak nefesi boynumdaki derinin tozunu alırken sırtıyorum.

Eğlenmek için sevişmenin çok ferahlatıcı ve özgürleştirici bir yanı var.

Ona dönmeden önce merdivenlerden yukarı çıkmak için dönüyorum. "Oh, ve Mahalia?"

"Evet, efendim?"

"Bu gece iki kız istiyorum. Esmer."

Karanlık bir şekilde gülümsüyor. "Elbette, efendim." Bilgisayarına bir şeyler yazıyor ve sonra gözleri tekrar benimkilere dönüyor. "Keyfini çıkarın."

Aramızdaki hava vızıldıyor.

"Hep öyle yaparım."

Başımdan sıcak su akarken düşün altında duruyorum.

Derin bir nefes veriyorum ve ellerimi yüzümde gezdirirken pişmanlıkla gözlerimi kapatıyorum.

İşte yine başlıyoruz.

Zirveden sonraki düşüş.

Ne zaman, kiminle ya da ne kadar sert sevişirsem sevişeyim, her seferinde durma noktasına geliyor.

Günlerce bok gibi hissediyorum.

Çünkü o değildi ve ben yine aldattım. Ama aldatmadım çünkü birlikte değiliz.

Sadece kalbimin bunu anlamasını nasıl sağlayacağımı bilmiyorum.

Alnımı sert, soğuk fayanslara yashıyorum. Pişmanlık ruhuma işliyor.

Bırak gideyim, Eliza. Bırak gideyim.

Eliza

Aralık

MASA kahkaha ve sohbetle dolu. April'ın büyükbabamızla konuşmasını izliyorum. Tatil için eve gelebildiği için çok mutluyum. Noel günü ve ben Florida'ya geri döndüm. Aslında çalışıyor olmalıydım ama tatili tek başıma geçirme düşüncesi bana çok ağır geldi.

Bu benim ilk yalnız Noel'im. Normalde Nathan benim evime gelirdi ya da ben onun ailesine giderdim.

Bu yıl durum farklı.

Nathan'ın ailesi bu sabah Mutlu Noeller demek için beni aradı. Orada olmamı dilediklerini söylediler. Birlikte olduğumuzu biliyorlar mı merak ediyorum.

Onlara hiç söylemedim ve Nathan'ın annesi beni New York'ta iki kez öğle yemeği için ziyaret etti ve bir kez bile Nathan'dan bahsetmedi. Ağzımdan kaçırmamak ve sevgili oğlunun ne kadar ahmak olduğunu söylememek için dilimi ısırarak zorunda kaldım.

Bu doğru değil. O bir ahmak değil... sadece benim için.

Biraz daha iyiyim - güçlü kaldığım için kendimle gurur duyuyorum.

İş yerinde bir terfi aldım ve daha fazla yerleşiyorum. Gerçekten hoş üç kızla tanıştım ve takılmaya ve bir şeyler yapmaya başladık. Hatta

Bu hafta binamdaki bir güvenlik görevlisi çıkma teklif etti. Yani, gitmiyorum falan, ama bu bana umut veriyor, anlıyor musun?

Belki Nathan Mercer'dan sonra da hayat vardır.

Bu kadar canımı yakan bir ders bana bir şeyler öğretmeli ve seni öldürmeyen şey güçlendirir, değil mi?

Şarabımı yudumlarken hüzünle gülümsüyorum. Bir an için beni öldüreceğini düşündüm.

Göğsümde bir türlü geçmeyen bir ağrı vardı. Tuhaftır, ben her zaman büyük aşk hikâyemin mutlu sonla biteceğini düşünmüştüm. Ruh eşime bir kez aşık olduğumda bunun yürümeyeceğini hiç düşünmemiştim.

Eninde sonunda başka biriyle tanışacağımı biliyorum, ama birini Nathan'ı sevdiğim kadar sevebileceğimi hayal bile edemiyorum. Sanki bir ölümün yasını tutuyor gibiyim.

Ama bu, en iyi arkadaşım olduğunu düşündüğüm kişinin ölümü.

Tüm umutlarımın ve hayallerimin ölümü.

Telefonum masanın üzerinde dans ediyor ve Henry ismi ekranda yanıyor. Gülümsüyorum ve masadan kalkıyorum.

Henry Morgan beni şaşırttı. İrtibatı koparmadı ve arkadaş olduk. Beni kontrol etmek için her hafta aradı. Karmaşık olmayan, ferahlatıcı derecede açık biri ve onunla konuşmaktan keyif alıyorum.

"Ne istiyorsun?" Güverteye çıkarken sırtarak cevap veriyorum. "Mutlu Noeller, yaşlı çanta."

Kıkırdıyorum. "Dur tahmin edeyim: evde yalnız, çaresiz ve sevgilisizsin." Kıkırdıyor. "Yoksa seni neden arayayım ki?"

"Ben de öyle düşünmüştüm." Gülümsedim. "Mutlu Noeller, Henry." "Noel Baba sana iyi davrandı mı?"

"Ha." Gülüyorum. "Yaşlı piç nerede yaşadığını unutmuş."

"Evet, ben de. Ağacımın altında bir çuval dolusu ateşli Noel perisiyle uyanmayı umuyordum. İki vajinalı olanlardan."

Yüksek sesle güldüm. "Bu tür perileri hiç duymamıştım."

"Evet, onları sadece çok iyiler alır."

"Ah, bu çok şeyi açıklıyor. Bugün ne yapıyorsun?" diye sordum. "Ailemle. Seninle mi?"

"Aynı, Çarşamba günü New York'a dönüyorum."

"Biraz boş vaktim var. Gelip ziyaret edebilir miyim?" diye teklif ediyor.

Gözlerimi kıstım. Bunu bana daha önce de sordu ve ben onunla bu konuya girmek istemiyorum. Beni ziyarete gelirse ne olacağını biliyorum. Konuşmalarımız sık sık flörtün sınırlarında geziniyor.

"Henüz değil," diye yanıtlıyorum. "Henüz ziyaretçilere hazır değilim. Bir süreliğine Noel perilerinize sadık kalmanız gerekecek."

Kıkırdıyor. "Tamam, sen kaybedersin. İki katına çıkmış kedi perilerle rekabet edemezsin zaten."

Gülüyorum. "Şüphesiz."

"Eliza!" diye sesleniyor annem. "Tatlı."

"Gitmem gerek."

"Tamam, seni haftaya ararım."

Gülümsüyorum. "Hoşça kal, Henry. Mutlu

Noeller." "Güle güle, Lize. İyi günler."

Nathan

Ocak

"Merhaba," diyor arkamdaki seksi ses. "Nerelerdeydin?" Şaşırarak dönüyorum. "Stephanie, merhaba." Gülümsemeye zorladım.

"Benden kaçıyor muydun?" diye mırıldanıyor. Kıkırdıyorum. "Denesem bile yapamam."

"Bu doğru." Boğucu gözleri gözlerimi tutuyor ve aklında bir şey olduğunu biliyorum. Stephanie'nin aklında her zaman bir şeyler vardır. Ve evet, ondan vebadan kaçır gibi kaçıyorum.

"Bu gece ne yapıyorsun?" Dikkati dağılmış gibi ayak parmaklarının üzerine kalkıyor. "Bir şeyler içmek ister misin?"

"Ah." Hayal kırıklığı içinde kaşımı kaldırıyorum. "Bunu zaten belirlediğimizi sanıyordum." Ağır ağır nefes veriyorum. Ortaya çıkıp bunu *tekrar* söylemem gerekiyor. "Bu iyi bir fikir değil, Steph."

"Neden olmasın?"

"Sana daha önce de söyledim. Senden o şekilde hoşlanmıyorum." "O geri gelmeyecek, Nathan." Kız tersledi.

"Biliyorum."

"Şunu açıklığa kavuşturalım. *Onu* üzmemek istemediğin için benimle yatmıyorsun." Öfkeyle elini kalçasına koydu. "Ama artık birlikte bile değilsiniz. Bu biraz saçma değil mi?"

Öfkem yüzeye yakın fokurduyor. "Dinle, bu seni ilgilendirmez," diye fısıldıyorum öfkeyle. "Bu doğru, Eliza seninle yatıp yatmadığımı asla bilmeyecek. Ama ben bileceğim. Sen onun için bir tetikleyici olduğun için, o konuya hiç girmeyeceğim." Ona ters ters bakıyorum. "Sana bunu defalarca söyledim. Artık seninle bu konuşmayı yapmayacağım." Çileden çıktım. Sürekli pantolonumun içine girmeye çalışması beni gerçekten kızdırmaya başladı. "Bunu kafana sok. Anlıyor musun lan?"

"Ona hiçbir şey borçlu değilsin. Seni onun asla yapamayacağı şekilde memnun edebilirim." "Hoşça kal, Stephanie." Ondan uzaklaşıyorum. "Böyle devam edersen artık seninle arkadaş olarak bile konuşmak istemiyorum. Bu çok saçma olmaya başladı."

Kolumu tuttu, eğildi ve fısıldadı. "Eski sevgilinle üç kişilik bir parti verelim!"

"Yapmayalım." Gözlerimi deviriyorum. "Ben de onunla yatmıyorum." "Onun yüzünden mi?"

"Evet. Onun yüzünden." Öfkeyle fısıldadım. "Robert ve ben sadece arkadaşız. Ben..." dediğimden beri bu iyice yerleşti. Sesim kesiliyor. Neden ona kendimi açıklıyorum ki? "Hoşça kal, Stephanie."

Koridorda yürüyüp ofisime giriyorum. Hay sikeyim.

O kadının çekici olduğunu nasıl düşünebildim? Bir tatile ihtiyacım var.

Eliza

Şubat

"Mutlu yıllar, Alex." Telefonda gülümsüyorum.

"Ah, en sevdiğim kız." Gülüyor. "Teşekkür ederim, Lize." Bu adamı özledim. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim, sen nasılsın?"

"Harika," diye yalan söyledim.

"New York nasıl?"

"Bu iyi bir şey. Alışmam biraz zaman aldı ama alışıyorum." "San Franca'ya ne zaman dönüyorsun?"

"Ah..." Tereddüt ediyorum. "Yakında."

"Annem geçen hafta seni gördüğünü söyledi. New York'a gelip seninle öğle yemeği yemek için bahaneler uyduruyor, biliyorsun."

Gülüyorum. "Oh, onu seviyorum. Ziyarete geldiğinde haftamı güzelleştiriyor." "Nathe ile konuştun mu?"

"Hayır." İç çektim. "Ondan hiç haber almadım." "Onu aradın mı?"

"Hayır."

"Ne kadar oldu?"

"Altı ay kadar." Onun adını duyunca kalbim sıkışıyor. "O iyi mi?" Cevabını beklerken nefesimi tutuyorum.

"Seni özlüyor."

Gözlerimi kapatıyorum. "Bir şey söyledi mi?"

"Senin hakkında konuşmama hiç izin vermiyor. Ona neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Adını bile ansam psikopata bağlar."

"Biriyle görüşüyor mu?" Endişeyle sordum. "Bildiğim kadarıyla hayır."

"Ona bir mektup bıraktım." Derin bir nefes verdim. "Gerçekten bu işi çözebileceğimizi düşünmüştüm Alex."

"Mektupta ne yazıyordu?"

"Neden ayrıldığımı ve geçmişini sonlandırması için ona nasıl alan tanıdığımı. Bunu yaptığında burada kollarımı açmış onu bekliyor olacağımı söyledim."

"Size bir şey sorabilir miyim?"

"Evet, tabii ki."

"Siz ikiniz neden çift terapisine gitmediniz?" "Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çattım.

"Kaybedecek çok şeyiniz vardı ve o da o sırada bir terapistle gidiyordu, peki neden onunla birlikte gidip o şarlatana görünmediniz ve tüm bu saçmalıklarla ilgili profesyonel yardım almadınız? İkiniz de o kadar inatçısınız ki ağaçları göremiyorsunuz."

Kaşlarımı çattım. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Geçen gün seni düşünüyordum ve merak ettim." "Terapisti kim?" diye sordum.

"Elliot birisi."

"Evet, hatırlıyorum." Hmm, bir an düşündüm. "Bu doktoru araştıracağım ve belki onu arayabilirim."

"Zararı olmaz. Hazır başlamışken neden Nathan'ı aramıyorsun?" "Onu neredeyse milyonlarca kez aradım." Gülümsüyorum.

"Peki... neden yapmadın?"

"Neden ayrıldığımızı biliyorsun, değil mi?"

"Evet, *Gurur ve Önyargı*'nın trajik versiyonu." İç geçirdi.

"Neden öyle dedin ki?"

"Senin önyargıların ve onun gururu." "Benim önyargım yok."

Kaşlarımı çattım. "Evet, var."

"Nasıl?" Alay ediyorum.

"Bir erkeğe geri döneceğinden korktun." "Bu meşru bir korku, Alex."

"Heteroseksüel olsaydı ve onunla tanışsaydınız, başka bir kadına geri döneceğinden korkar mıydınız?"

"Şey, hayır... ama bu farklı."

"Nathan böyle görüyor... siyah ve beyaz olarak."

"Bu... bu bir önyargı değil, Alex."

"Öyle değil mi?" Bir an duraksıyor. "Ona heteroseksüel bir erkek arkadaşına davrandığın gibi mi davrandın?"

Kalbim kırıldı. Ben yapmadım. Korku tarafından yönlendirildim. "Bak, bu olayda masum tarafın ben olmadığımı biliyorum. İkimiz de işleri kötü idare ettik. Ama ben bizi kurtarmaya çalıştım."

"Nasıl?"

"Mektup. İşleri yoluna koyması ve gelip beni bulması için ona yalvardım. Hiç gelmedi, Alex. Ne yapmam gerekiyordu? Onu her gün arayıp pes edene kadar yalvarmalı mıydım? Bunu onun da istemesi gerekiyor. İkimiz varız ve ben isteklerimi bildirdim."

Ağır bir şekilde nefes veriyor. "Siz ikiniz kafayı yemişsiniz."

"Bana bilmediğim bir şey söyle." Hüzünle gülümsüyorum. "Ama haklısın; Elliot'ı arayacağım ve onunla bir telefon randevusu alıp alamayacağımı soracağım. Belki o bana biraz açıklık ya da yön verebilir. Yani, Nathe ve benim için çok geç olduğunu biliyorum ama belki hatalarımdan ders almama ve ilerlememe yardımcı olabilir."

"Bu harika bir fikir."

"Seninle konuşmak çok güzel." Gülümsüyorum. "Bana bir iyilik yapar mısın?" diye soruyorum. "Neymiş o?"

"Kardeşini benim için kontrol edebilir misin? Onun için gerçekten endişeleniyorum." "Tamam. Bakarım."
"Bana ihtiyacın olursa istediğin zaman arayabilirsin."
"Yapacağım." Duraklıyor. "Kendine iyi bak, bebeğim." "Sana da. Mutlu yıllar."
Kıkırdıyor. "Yaşlanıyorum amına koyayım." "Doğru, yaşılanıyorsun."
"Hoşça kal, Lize."
"Hoşça kal, Alex."

Mayıs

"Tak, tak!" Sesleniyorum.

"Eliza." Neil bana sarılmak için acele ediyor. Sonunda pes ettim ve Vermont'a Nathan'ın ailesini ziyarete geldim. "Gel, içeri gel." Beni evin içine soktu. "Eve gelmeyeli çok uzun zaman oldu."

Evim. Burası benim evim değil, Nathan'ın evi. Bu kötü bir fikirdi. Gelmemeliydim.

"İçeri gel canım," diyor Phyllis beni kucaklamak için içeri çekerken. "Bize pasta yaptım." Beni sıkıca kucakladı. "Seni görmek çok güzel."

Omzuna doğru gülümsedim. "Sana da." Tanıdık evin etrafına bakıyorum. "Ne var ne yok?"

"Üç yeni buzağımız var." Neil gururla gülümsüyor.

"Öyle mi?" Gözlerim açılıyor. "Hadi gidip onları görelim."

"Doğumlarını senin ziyaretin için saklıyordum." Bana arsızca göz kırpmıyor, ben de gülüyorum.

"Yani artık gerçekten doğumları kurtarabiliyor musun?" Kolumu onunkine bağlayıp arka kapıdan çıkarken alay ediyorum.

"Senin için her şeyi yaparım sevgilim," diyerek elimi koluna vuruyor.

Öğleden sonra oldu ve kiralık arabamı New York'a geri götürme vaktim yaklaştı. Nathan'ın ailesi bu gece kalmamı istiyor ama bu bana ters geliyor.

Mutfak adasındaki tezgahın etrafında oturmuş, ben gitmeden önce son bir fincan kahve içiyoruz.

"Oh, bana Hawaii'deki tatilinden bahsetmemiştin." Hatırlayınca nefesim kesildi.

Nathan'ın annesinin gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Aman Tanrım, çok iyi vakit geçirdik, Eliza. Hawaii! Gitmen gerek."

"Evet, biliyorum, gitmiştim. Nathan ve ben yıllar önce gitmiştik, hatırladın mı? Henderson'larla gitmiştiniz, değil mi?"

"Evet. Tanrım, bir daha onlarla seyahat etmeyeceğiz. Bütün zaman boyunca tek yaptıkları kavga ve didişme oldu."

"Gerçekten mi?" Kaşlarımı çattım. Altmış yaşındakiler tatilde ne hakkında kavga ederler ki?

Gözlerini deviriyor. "Her küçük şey bir dramdı."

"O kadın tam bir sürtük," diye itiraf ediyor Neil. "İyi ki onunla evli değilim, orası kesin."

"Her küçük şey için sürekli sızlanıp duruyorsun." Phyllis iç çeker.

Gülüyorum. İnsanların o yaşta hala şikayet ettiğini kim bilebilirdi? Bugün bir şey öğrendim.

Phyllis, "Eliza'ya göstermem için fotoğrafları getir, Neil," dedi. "Bazılarını daha geçen hafta banyo ettirdim."

"Neredeler?" diye soruyor.

"Üst çekmecede bir zarfın içindeler. Henüz albüme koymadım."

O ayaklarını sürüyerek uzaklaşıyor, ben de kahvemi yudumluyorum. "Bir gece bir restorana gittik ve çok güzeldi," diye devam ediyor Phyllis.

Neil bana fotoğraf zarfını uzatıyor ve Phyllis bana on günlük seyahat programlarının en küçük detaylarını anlatırken ben de onları incelemeye başlıyorum.

Her fotoğrafa bakıyorum ve arkasını okumak için çeviriyorum. Phyllis her fotoğrafın arkasına fotoğrafın çekildiği yeri ve tarihi yazar. Bunu çok uzun zamandır yapıyor. Fotoğrafları karıştırmaya devam ederken Nathan'ın bir fotoğrafına ulaşıyorum. Sahilde, üzerinde sadece sörf şortu var, okyanusta dizlerinin üzerinde duruyor.

Onu görünce göğsüm sıkışıyor. Çok uzun zaman oldu.

Bekle. Onlarla mı gitti? Resmi ters çevirip arkasını okudum.

Nathan, İbiza, 28 Aralıkth

Ne?

Nathan yeni yıl için Ibiza'ya gitti. Şaka mı yapıyorsun?

Phyllis konuşmaya devam ediyor, ben de resimler arasında gezinmeye devam ediyorum. Nathan'ın başka bir resmi çıkıyor ve belli ki Phyllis bunların kendi resimleriyle karıştığını unutmuş. Nathan'ın şezlongda, plajda, üstsüz bir fotoğrafı. Gülüyor ve kameraya uzanıyor.

Nathan, Ibiza, Aralık

Bu fotoğrafı kim çekti?

Bir süre ona baktım. Çok rahatlamış görünüyor. Kalp atışlarım göğsümde sertçe çarpmaya başlıyor ve görüntüleri tekrar gözden geçiriyorum. Bir sonraki resme geliyorum ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Robert'ın bir fotoğrafı.

Nathan'la aynı sahilde.

Resmi ters çeviriyorum ve onay için arkasını okuyorum.

Robert, Ibiza, Aralık

Vay canına.

Koltuğuma geri oturdum.

Ve işte orada, siyah beyaz. Şey, siyah beyaz değil. Daha çok parlak ve güzel renkler gibi.

Aralık ayını düşünüyorum da, ben kanepemde cenin pozisyonunda yatıp ağlarken o Robert'la Ibiza'daydı.

Birlikteler.

Hiç de hayal ürünü değildi. Bunca zamandır kendimi suçluyor, belki de aşırı tepki verdiğimi düşünüyordum.

Sarsılmamış gibi bir gülümseme taklidi yapıyorum ve otomatik pilotta görüntülerin geri kalanına göz gezdiriyorum. Artık bilmek istemiyorum.

Buradan defolup gitmek istiyorum çünkü ben zavallıyım ve o da lanet olası bir pislikten başka bir şey değil.

Kendini toparlaması için ona zaman tanıdım ve belki onun da kalbi kırılmıştır, belki benim için geri dönüyordur diye düşündüm.

Şaka gibi.

Fotoğrafları geri veriyorum ve ayağa kalkıyorum. "Gitmem gerekiyor."

"Oh." Phyllis'in yüzü düştü. "Bu gece kalmak istemediğine emin misin, aşkım?"

"Yapamam." Kapıya doğru yürürken gülümsüyorum. "Özür dilerim." Neil'e sarıldım. "Bugün için teşekkürler." Ona sıkıca sarılırken gözlerimi kapatıyorum. Bunun Neil'e son sarılışım olacağını biliyorum. Buraya asla geri dönmeyeceğim.

Nathan Mercer'a bir damla daha gözyaşı vermeyeceğim.

Phyllis'e sarılıyorum ve gözlerim doluyor. Bu iki insanı da kaybetmek zorunda olmak berbat bir şey. "Tamam." Dışarı çıkmak için hızla yanlarından geçiyorum. "Güle güle!" Arabaya doğru yürürken sesleniyorum.

Yüzümü görmelerini istemiyorum. Bildiğimi bilmelerini istemiyorum.

Arabaya biniyorum ve sahte bir gülümseme ve el sallarken motoru bir devirle çalıştırıyorum. Arabayı geri vitese takıyorum ve arkama bakmadan garaj yolundan çıkıp Nathan Mercer'ın hayatından çıkıyorum.

Benden bu kadar.

Bugün Salı ve parmağım ismin üzerinde geziniyor:

Henry Morgan

Vakit geldi. Hayatıma devam etmeliyim. Ve bunu nasıl yapacağımı biliyorum. Numarasını çeviriyorum.

"Hey. Ne istiyorsun?" diye soruyor bariz bir gülümsemeyle.

"Cuma günü New York'taki konferansa geliyor musun?" Tekrar düşünmeden ağzımdan kaçırdım.

"Öyleyim."

"Cuma akşamı dışarı çikalım."

"Ah." Kıkırdıyor. "Sonunda, beni görmek istemeni bekliyordum."

Gözlerim kapanıyor. Tam bir çapkın. "Evet, istiyorum, o yüzden acele et ve buraya gel."

Nathan

Bekleme odasında oturmuş, etrafımda oturup bekleyen insanlara bakıyorum. Hepsi burada ne yapıyor?

Yaşlı bir kadın, genç bir adam, köşede bir çift.

Hepsi o kadar derli toplu görünüyor ki, sanki hayatlarında hiçbir sorun yokmuş gibi.

Ve sonra, ben varım. Mükemmel bir illüzyon.

Pahalı takım elbiseli, toplum standartlarına göre yakışıklı, finansal olarak bağımsız, fit ve sağlıklı. İşinin zirvesinde bir kalp cerrahı. Ameliyat masasındaki hiçbir prosedür onu korkutmuyor, ama aynı zamanda her gece evine girme cesaretini toplayana kadar sokağın etrafında on kez dolaşan biri.

O adam eve gitmekten nefret ediyor çünkü ona onu hatırlatıyor.

Ev artık ev değil ve hiçbir şey olması gerektiği gibi değil. Boku yedim. Berbat durumdayım, çok kötü.

Kendimi bu durumdan kurtarmaya çalışıyorum ama Eliza'sız geçen her gün akıl sağlığımı biraz daha yitirdiğimi hissediyorum. İşler kötünden daha kötüye gidiyor.

Her şey doruğa ulaşıyor ve ben yine uyuyamıyorum, ki bu benim mesleğim için tehlikeli. Gecede dört ila beş saat uyuyabilmek için uyku hapları alıyorum ve o zaman bile vücudum bununla savaşıyor.

Keskin bir nefes alıyorum. Bugün yeni bir terapistle geldim. Elliot'la bir yere varamıyorum. Yeni bir bakış açısı istiyorum. Bir kadından.

Kapı açılır ve bir kadın bekleme odasına girer. "Nathan?"

Ayağa kalkıyorum. "Evet."

Bana nazik bir gülümseme veriyor. "Bu taraftan lütfen." Elimi sıktı. "Benim adım Amanda."

"Merhaba Amanda." Başımı salladım.

Elini uzattı. "Lütfen, oturun."

Resepsiyondaki kız, "Oda yeterli mi Bay Mercer?" diye sorar. "Evet."

Gülümsüyorum.

"Bavullarınız birazdan gelecek." Nazikçe başını sallayarak kapıya doğru yöneldi.

"Teşekkür ederim."

Kapı tıkladı ve ben de çatı katına baktım.

Mayorka'dayım, Eliza'yla birlikte tatilimizi geçirdiğimiz dairede.

Balkona çıkıyorum ve denize bakıyorum. Esinti saçlarımı kamçılıyor ve anılar ılık bir banyo gibi üzerime akıyor.

Gülümsüyorum, burada kendimi huzurlu hissediyorum. Sanki Eliza'yla paylaştığımız yakınlığı hissedebiliyorum. Harika bir parfüm gibi havada asılı kalıyor.

Burası özel bir yer ve buraya biraz açıklık bulmak için geldim. Bu kalp ağrısı geçmiyor. Aksine, gün geçtikçe daha da kötüleşiyor. Her şeyin yoluna gireceğinden ve her şeyin olması gerektiği gibi sonuçlanacağından emindim. Ama öyle hissetmiyorum. Sanki kadere karşı savaşıyorum.

Aldığım her nefeste bunu hissediyorum. Kaybettiklerimin ağırlığı, taşınması ağır bir yük.

İçgüdülerinizi takip edin.

Bu eski sözün beni doğru yöne götürmesi gerekirdi. Ama ne yazık ki, içgüdülerim tüm rasyonellikle birlikte binayı terk etti.

Son zamanlarda sanki her şey doruğa ulaştı. Birlikte olduğumuz geçen haftayı ve Robert'ın aşk itirafına nasıl tepki verdiğimi tekrar tekrar yaşıyorum.

Kesinlikle şok olmuştum. Ama Eliza'ya sürekli istediğimin o olduğunu söyledim.

Derin bir nefes veriyorum. Benden farklı mı görüyordu? Onu istemediğimi söyledim. Onu sevdiğimi söyledim. Ona nasıl hissettiğimi söyledim.

Ama yine de gitti.

Pişmanlık içinde gözlerimi kapadım. Artık kimin hatalı olduğunu bile bilmiyorum.

Benim yapmadığımdan emindim ama Eliza'yı tanıyorum ve biliyorum ki eğer suçlanacak biri olmasaydım, sadece bir arkadaş olarak bile olsa beni arardı.

Bir martıyı izliyorum. Okyanusun üzerinden uçuyor ve kuma konuyor. Uzaklarda bir yerde müzik başlıyor ve yeni bir anı dalgası daha geliyor.

Ay ışığında uzak bir melodi eşliğinde dans ettiğimizi hatırlıyorum.

Bir bira açıp şezlonga oturuyorum ve zihnim "*Nerede yanlış yaptık?*" mantrasını tekrarlarlarken ayaklarımı sedirin üzerine koyuyorum.

Beş gün sonra

Balkonda oturuyorum ve elimdeki açılmamış mektuba bakıyorum. Ön yüzündeki kelimeleri okuyorum.

Sevgili Nathan'ım.

Beni kitabı açmaktan alıkoyan da tam olarak bu sözler oldu.

Neden gittiğini yumuşatmaya çalışacak - bir şekilde haklı göstermeye çalışacak - ve ben bunu duymak istemiyorum. Nefesini boşa harcamasına gerek yok, çünkü soğuk ve katı gerçek şu ki beni kalacak kadar sevmemi. Hiçbir güzel söz bunu ortadan kaldıramaz.

Yeni terapistim Amanda'nın sözleri bana tavsiyesiyle geri döndü: *Mektubu açmazsan, asla hayatına devam edemezsin.*

Tüm gerçekleri bilmediğim için zihnimin kalp acısına tutunduğunu ve beni de onunla birlikte tutsak ettiğini düşünüyor. Dövmemi sildiremememin bir nedeni olduğunu düşünüyor.

Mektubu önümdeki masaya atıyorum ve ona bakarken biramı yudumluyorum ve sonra tekrar yerine koyuyorum.

Bu lanet mektup altı aydır benimle alay ediyor.

Kendimi desteklemek için ellerimi kucağında birleştiriyorum.

Sikerim böyle işi. Aldım ve mührü yırtıp açtım.

Nathan.

Zamanlama bize pek iyi gelmedi, sevgilim.

Mayorka havaalanına girip resepsiyona doğru yürüyorum, bir görevim var. "Merhaba." Resepsiyonist gülümsüyor.

"Merhaba, benim adım Nathan Mercer ve bu sabah San Fran'a bir uçuş için yer ayırttım?"

"Evet."

"İptal etmek istiyorum, lütfen." Gözleri soru sorar gibi bana bakıyor.

Onu görmem gerek. "Gideceğim yeri değiştiriyorum. New York'a gidiyorum."

Eliza

BAŞVUR'a bastım ve başarı hissiyle gülümsedim.

Eve dönüyorum, San Francisco'ya ve eski hayatıma geri dönüyorum.

Nathan hariç elbette, ama artık New York'ta kalıp bir korkak gibi kalp acısından saklanmayacağım.

Ben iyiyim ve şu anda onunla aynı şehirde olacak kadar güçlüyüm.

Eski mahallemde bir daire kiraladım ve eski arkadaşlarımla görüşmek için sabırsızlanıyorum. Çok sevdiğim hastaneme geri dönüyorum ve yeniden başlıyorum.

Bir ilişkinin beni bu kadar uzun süre yönetmesine izin verdiğime inanamıyorum. Kederliyken bile düşünce kalıplarımı kontrol ediyordu.

Yani, neden ayrıldığımı biliyorum.

Ancak, sabit diskimden son on yılı temizlemem gerekti ve başarılı oldu. Sonunda silindi. Zaman aldı.

Nathan'ın kollarında geçirdiğim altı haftanın çok güzel ve ruhumu değiştirici olduğunu inkar edemem. Ama sonuçta trajikti.

Ama sadece altı haftaydı ve birlikte geçirdiğimiz her hafta için bir ay boyunca onun kaybının yasını tuttum. Altı haftalık aşk. İyileşmek için altı ay.

Banyoya gidiyorum ve aynada kendime bakıyorum. Rujumu yeniden sürüyorum ve saçlarımı kabartıyorum.

Henry Morgan şehirde ve bu gece bir randevuya çıkacağız.

Gergin değilim. Heyecanlıyım.

Hareket ediyor. Bir takside olmalı.

**İzlerken gülümsüyorum, kendimi ona daha yakın hissediyorum.
Bavullarımı otele bırakıp duş alacağım, sonra da onu bulmaya
gideceğim.
Şehre girerken gözlerim akan trafikte geziniyor. Eliza.
Geliyorum, bebeğim.**

Eliza

Hareketli bara girdim ve etrafa bakındım. Takım elbiselilerle dolu. Kelimenin tam anlamıyla baktığım her yerde erkekler var. Gözlerin üzerimde olduğunu hissettikçe heyecanlanıyorum. Sanki sonunda alnımda iş için açık bir tabela var.

"Eliza."

Henry'nin bana yaklaştığını görüyorum ve yüzümde geniş bir gülümseme oluşuyor. Beni kendine çekiyor ve sıkıca sarılıyor.

"Seni görmek çok güzel." Bana bakmak için geri çekilirken elimi tutuyor. "Yüce Tanrım, kadın, nasıl daha da ateşli oldun?"

Gülüyorum.

"Gidelim," diyor bardağını boşaltıp yakındaki bir masaya bırakırken.

"Burada kalıp bir şeyler içmek istemiyor musun?" Ben soruyorum.

"Hayır, Eliza." Kesin bir dille cevap veriyor. "Her erkek ve köpeği benim randevuma bakıyor."

Utangaç bir şekilde gülümsüyorum. Oh lanet olsun. O da bunun bir randevu olduğunu düşünüyor. Şimdi sinirlerim gerçekten midemde dans ediyor. "Tamam."

Beni bardan çıkarıp kalabalık kaldırıma götürüyor. "Beşinci Cadde'de bir restorana gidebiliriz diye düşündüm. Daha önce gitmiştim, yemekleri ve kokteylleri inanılmazdı."

"Tamam, ben sakinim."

Göz kırparak kıkırdıyor, ben de gözlerimi deviriyorum. "Ne demek istediğimi biliyorsun." Alay ediyorum.

Elini kaldırdı ve bir taksi çağırdı. Birkaç dakika sonra gideceğimiz yere vardık. Taksiden inmeme yardım ediyor ve sonra sekiz merdiven inip büyük, siyah ön kapıdan içeri giriyoruz. Burası seçkin bir yer gibi görünüyor ve restoran cadde seviyesinin altında. Büyük pencereler kalabalık çevreye bakıyor. Karanlık ve karamsar ve sadece... vay canına.

"Merhaba, Morgan için bir masa ayırtmıştım."

"Evet, tabii ki. Bu taraftan efendim." Servis görevlisi bizi içeri götürüyor ve ön pencerelere yakın bir masaya oturuyoruz. Masanın üzerinde mumlar titreyiyor ve bize menülerimizi uzatıyor. "Bu gecenin spesiyalleri deniz mahsulleri tabağı, roka ve cevizli pestolu mantarlı gnocchi ve ardından balla kavrulmuş sebzeli sarımsak soslu bir balığımız var. Tatlı spesiyallerimiz ise çikolata kaplı çileklerle taze yapılmış macadamia crunch dondurma ve ardından çikolatalı parfe."

"Teşekkür ederim." Gülümsedim. "Kulağa hoş geliyor." "Ne içmek istersin?" diye soruyor. Henry'ye doğru kaşlarımı çatıyorum. "Şarap?"

"Ben şarap içmem," diyor, önündeki menüyle dikkati dağılmış bir halde. "Sen ne istersen al. Ben bira alacağım, teşekkürler." Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. Nathan'la her konuda aynı zevklere sahip olmamıza çok alışmıştım. "Ben bir margarita alayım, lütfen."

"Tamam." Gülümsüyor ve bara doğru gidiyor.

Henry'nin muzip gözleri bana bakıyor. Elimi masanın üzerinden tutuyor. "Beni özledin mi?"

Kıkırdıyorum. "Hayır."

Bu yalan değil. Onu hiç özlemedim ve dürüst olmak gerekirse, neden burada olduğumu bile merak etmeye başladım. Hiç kimya hissetmiyorum. Sanki burada kardeşimle birlikteymişim gibi.

Ugh...*odaklan.*

"Bana New York'tan bahset." Gülümsüyor.

Ellerimi kaldırdım. "İşte geldik. New York'u seviyorum." "Hoşuna gidiyor mu?"

"Hem de çok. Ama gelecek hafta eve dönüyorum."

"Ne?" Kaşlarını çatı.

Şok olmuş yüzüne gülüyorum. "San Fran'a geri taşınyorum."

"Bu da nereden çıktı?"

"Sözleşmem buradaydı ve..." Doğru ifadeyi düşünürken duraksıyorum. "Vakit geldi."

"Peki, bekçi köpeğı bu konuda ne düşünüyor?"

Dudaklarımı yuvarlıyorum. *Oraya gitme.* Kucağımdaki peçeteyi yeniden düzenliyorum. "Nathan ve ben ayrıldık," diyorum.

"Evet, biliyorum. Bu yüzden gittin." Arkasına yaslanırken alaycı bir şekilde gülümsüyor. "Bunun olacağını tahmin etmediğimi söyleyemem."

"Buyurun." Garson kız içkilerimizi önümüzdeki masaya koydu.

"Teşekkür ederim." Margaritamdan bir yudum alıyorum ve içten içe irkiliyorum. Kahretsin, bu çok sert. Tadı el dezenfektanı gibi. Ne tür bir tekila bu? "Neden böyle söylüyorsun?" Tiksintiyle titreme dürtümle savaşıırken soruyorum. Bu roket yakıtını nasıl içebilirim ki?

"Sana olan aşırı kıskançlığı."

Onu izliyorum ve bir yudum daha alıyorum. Kahretsin, bu içki kötü.

Gerçekten kötü. "Sana takıntılıydı."

Hüzünle gülümsedim. Ona kafayı takmıştım. "Oh, şey, bu geçmişte kaldı." Konuyu değiştirmem gerekiyor. "Bana kendinden bahset. Hâlâ eski sevgilini arıyor musun?"

Kıkırdıyor. "Hayır. Ama yeni bir kız buldum."

Gülüyorum. Henry ve onun dürüstlüğü. Hiçbir erkek bunu bir randevuda söylemez. "Öyle mi?

Seksi mi?"

"Çok ateşli." Elimi tutuyor, kaldırıyor ve parmak uçlarımı öpüyor. "Senin kadar ateşli değil."

Nathan'ın bu ifadeye vereceği kuru cevabın ne olacağını içimden geçiriyorum ve gülümsüyorum. "Gururum okşandı."

Yaptığı yorumdan tamamen habersiz göz kırpmıyor ve ben de başımı eğip gülümsüyorum.

Oh adamım, kimi kandırıyordum? Henry Morgan'ı sevmiyorum. O bir budala.

Sonraki dört saat boyunca Henry'nin saçma sapan konuşmalarını dinledim ve o harika bir adam ve sevimli bir arkadaş olsa da hiçbir şey hissetmiyordum.

Sıfır bağlantı.

Ama onun aynı şeyleri hissettiğini sanmıyorum çünkü sürekli elimi öpüyor ve eve döndüğümde beni götürmek istediği yerlerden bahsediyor.

Tanrım, kendimi bu durumlara nasıl sokuyorum?

"Birazdan gitmem gerek." Gülümsüyorum. "Sabah erken bir vardiyam var."

"Önce otelimde bir gece içkisi?" Umutla gülümsüyor.

"Ah." Kaşlarımı çattım. "Ben..." Hayal kırıklığımı nasıl ifade edeceğimi düşünürken duraksıyorum. "Gece içkisi için hazır değilim Henry."

"Oh." Yüzü düştü. "Gerçekten mi? Tamamen hissediyordum." Şaşkınlıkla kıkırdadım. "Hissediyor muydun?"

"Kesinlikle." Şakacı bir şekilde gülümsüyor. "Bana veda öpücüğü verene kadar bekle. O zaman fikrini değiştireceksin."

"Oh, yapacağım, değil mi?"

"Evet." Hesap için elini garsona doğru kaldırıyor. "Benimle yatmak için yalvaracaksın."

"Tamam, bakalım sende ne varmış." Birlikte oynarken gülüyorum.

On dakika sonra restorandan çıkıp caddeye doğru yürüyoruz. Dışarıda bir taksi durağı var, ona doğru yürüyoruz. Elimi tutuyor ve beni kendisine doğru çeviriyor. Birbirimize bakarken saçımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Burada bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum. İlk ve son kez bilmem gerekiyor.

"Burası bana veda öpücüğü vereceğin yer mi?" Ben soruyorum.

Eğiliyor ve dudakları yavaşça benimkileri alıyor. Elleri yüzüme doğru kalkıyor ve beni daha derin öpüyor. Biraz dil, biraz kızgınlık ve bir sürü hoşluk.

Beni tekrar öpüyor ve gözlerim kapanıyor. Tamam, belki bununla çalışabiliriz.

Beni tekrar öpüyor. "Otelime geri dön," diye fısıldıyor dudaklarıma.

Sözleri beni o andan koparıyor ve bir gümbürtüyle gerçekliğe geri dönüyorum. "Yapamam."

Ondan bir adım geri çekiliyorum. Elimi tutuyor, böylece tamamen kaçamıyorum ve bana gülümsüyor. "Döndüğünde görüşürüz o zaman?"

Başımı salladım.

Bir adım öne çıkıyor ve beni tekrar öpüyor. Yumuşak ve şefkatli ve dudakları benimkilerin üzerinde oyalanıyor.

"Gitmem gerekiyor." Dönüp en yakın taksinin kapısını açıyorum, el sallıyor ve önümdeki taksiye biniyor.

Henry'nin taksisinin durmasını beklerken taksi şoförü "Nereye?" diye soruyor. "Kırk saniye lütfen." Pencereden dışarı bakıyorum ve doğruca Nathan'ın bakışı.

Duvara yaslanmış, elleri büyük boy paltosunun ceplerinde duruyor.

Bana dik dik bakıyor. Öfkesini sanki elle tutulur bir güçmüş gibi hissedebiliyorum. Oh lanet olsun.

Tüm zaman boyunca tam arkamızdaydı.

Henry.

Tüm zamanların.

Gözlerimi onunkilerden ayırdım. Burada olması bir tesadüf mü? Endişe beni ele geçiriyor. "Sadece... sadece sür lütfen," diye kekeliyorum şoföre.

Öndeki sıkışık yolu işaret ediyor. "Trafik, bayan."

Taksinin kapısı açılıyor ve Nathan yanımdaki arka koltuğa oturuyor. Kapıyı arkasından çarpıyor. "Ne yapıyorsun sen?" Tersliyorum.

"Henry Morgan?" diye fısıldıyor öfkeyle. "Henry Morgan'la birlikte misin?" Nefes nefese kalır. "Altı aydır seninle birlikte olduğunu öğrendiğim için kalbim kırıldı" Damarları alnından dışarı çıkıyor. "Başından beri onunla birlikte olduğunu öğrenmek için." Çok öfkeli.

"Ne? Hayır." Yüzüm düştü. Neden bu cümlede duyduğum tek şey *altı aydır kalbimin kırık olduğu*? "Evine, Robert'a git, Nathan." Tersledim.

"Ne?" Patladı.

"Beni duydun."

"Konuşmamız gerek."

"Beş ay geç kaldın Nathan. Git başımdan." Ona ters ters baktım ve sonra şoföre döndüm. "Bu adamı taksiden atabilir misin lütfen? Davetsiz geldi."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Nathan öfkeyle fısıldar.

Şoför ellerini kaldırır. "Hadi ama bayan, benden ne istiyorsunuz?"

"Doğru. İşte bu kadar." Taksiden indim ve bir görev için kaldırımında yürümeye başladım.

Şu anda ne yaptığımı bilmiyorum ama Nathan'ın dünyasına tekrar çekilmek istemediğimi biliyorum. Oradan daha yeni çıktım ve oraya geri dönmeme izin veremem.

Beni çok incitti.

Taksinin kapısının arkamdan çarptığını duyuyorum ve Nathan'ın peşimde olduğunu biliyorum.

Kolumdan tutup beni kendisine doğru döndürdü. "Eliza. Dur."

"Git başımdan." Duygularım taşıyor ve gözlerim yaşlarla doluyor. "Sadece... sadece beni yalnız bırak."

"Mektubu

okudum." "Ha?"

"Bu hafta okudum."

Soğukkanlılığımı tamamen kaybederken gözlerim yuvalarından fırlıyor. "Ne?" Çılgılık atıyorum. "Sen iki yaşında mısın?" Döndüm ve tekrar kalabalığın içine daldım. Onunla konuşamayacak kadar kızgınım. Daha yeni okudu! Bu adamla başa çıkamıyorum bile.

Bana arkamdan seslendi, "Eliza!"

"Evine, Robert'ın yanına git, Nathan. Seninle konuşmak istemiyorum." Yürümeye devam ediyorum.

Kolumdan tutup beni tekrar yüzüne doğru çekti. "Tanrı aşkına kadın, bir dakika beni dinler misin? Robert'la birlikte değilim. Asla Robert'la birlikte olmadım."

"İbiza'nın fotoğraflarını gördüm, Nathan." Kafası karışmış gibi kaşlarını çatıyor.

"Annenin evinde. Fotoğrafları gördüm." "Bunca zaman sonra bana hâlâ nasıl yalan söyleyebiliyorsun? Arkadaşlığımız senin için hiçbir şey ifade etmiyor muydu?"

"Yirmi kişiyle birlikte Contiki'nin yeniden birleşme gezisindeydik Eliza. Ayrı odalar ve çok sınırlı konuşma. Sana söylediğim gibi Robert'la ilgili hiçbir Gey yok." Gözleri benimkileri arıyor. "Beni Henry Morgan için mi terk ettin?"

"Hayır." İç çektim. Tanrım, bu nasıl görünmeli? "Henry'yi ayrıldığımdan beri ilk kez görüyorum... bu seni ilgilendirmez."

"Onu öptün mü?"

"Evet." Ellerimi havaya kaldırdım. "Onu öptüm, tamam." "Başka ne yapıyordun?"

Ona bakıyorum ve içimde ona doğru bir çekim hissediyorum. Çok tanıdık geliyor.

Çok sevdim.

"Kanepede uzanmış senin için ağlıyorum, Nathan." Ne kadar acınası görüldüğüm için gözlerim doluyor. "O yüzden benden uzak dur, tamam mı?"

Yüzü düşüyor ve beni kendine çekiyor. "Bebeğim."

"Yapma." Kollarından kurtulmak için çabalıyorum ama o beni isteğim dışında sıkıca tutuyor. "Bırak beni." Çırpınıyorum ve sonunda kurtuluyorum. Onu göğsünden sertçe itiyorum ve sendeleyerek geri çekiliyor. Kafasını sallıyor, kendimi tamamen kaybettiğimi biliyor.

"Sadece konuşmak istiyorum."

Homurdanıyor. "Çok geç kaldın."

"Bunu yapana kadar hayatıma devam edemem."

Hayatına devam etmek istiyor.

Gücüm geri geldi. "Tamam." Savaşı hazırlanırken omuzlarımı düşürüyorum. "Hadi konuşalım. Tam on dakikan var." En yakın bara girdim ve

yüksek bir masaya oturdu. Geçici olarak yanıma oturdu. Garson kız yaklaşıyor.

"Agave üst raf tekila ile iki margarita alacağız, lütfen" diyor.

Çenemi sıkıyorum. İçkilerimi bilmesinden nefret ediyorum. "Seninle içmek istemiyorum." Havlıyorum.

"Tamam. İkisini de içeceğim." Tersledi.

Garson kız kaşlarını kaldırıyor, sanki benim sürtük maskaralıklarına şaşırılmış gibi, ben de çenemi sıkıyorum. Ona en iyi bakışımı atıyorum, *"Bütün hikayeyi bilmiyorsun."*

O bir pislik, tamam mı?

Parmaklarımı kucağımda çeviriyorum. Ağzımdan kötü şeyler kaçırmak istemiyorum, bu yüzden olabildiğince sessiz kalacağım.

Gözleri gözlerime geliyor ve usulca gülümsüyor. "Seni görmek güzel, Lize."

Dişlerimi sıkıp başımla onaylıyorum.

Seni görmek çok güzel.

Sanki söyleyecek doğru şeyi arıyormuş gibi kaşları çatılıyor. "Çok kilo vermişsin."

"Birkaç kilo. Spor salonuna gidiyorum."

Gülümsüyormuş gibi yapıyor ve başını kaşıyor.

"Konuşmak istedin, konuş o zaman," diyorum. "Ciddi miydin? Mektubu mu?"

Hayal kırıklığı içimi doldururken başımı sallıyorum. "Şimdiye kadar okumadığına inanamıyorum."

"Ben de yapamam." İç çekiyor. "Ben sadece... ." sesi kesiliyor. "Sen sadece, ne Nathan?"

"Olayları yapabileceğim kadar iyi idare edemedim." "Öyle mi düşünüyorsun?"

Birbirimize bakıyoruz ve ben bunun o an olduğunu biliyorum: daha önce söylemediğim her şeyi söylemem gereken gerçek anım. Çok fazla pişmanlığım var ve ya şimdi dürüst olmalıyım ya da sonsuza kadar susmalıyım.

"Ben de öyle, Nathe. Bunların hepsi senin suçun değil. Ben de suçluyum." Üzüntüyle omuz silktim. "Mektup bırakmamalıydım. Bunu yüzüne söylemeliydim."

"Şimdi söyleyebilir misin?"

"Artık çok geç." İç çektim. "O zaman olduğu gibi şimdi de aynı anlama gelmeyecek, o yüzden unut gitsin."

Birbirimize bakıyoruz ve içimi bir hüzün kaplıyor. Gerçekten çok geç
Bi

z. Aramızdaki acıyı silebilecek söyleyecek bir şey kalmadı.

Elimi tutuyor ve kalçamın üzerine koyuyor. "Lütfen." Elini kapatıyor
Sanki bunu duymak için kendini zorluyormuş gibi gözlerini kırıştırdı.
"Eliza, sonsuza dek bekleyeceğini söylemiştin."

Boğazıma bir yumru oturdu. Onu kanlı canlı görmek her şeyi geri
getiriyor. Mutluluğu, kalp acısını ve aradaki her şeyi.

"Zamana ihtiyacın olduğunu anladığımı ve arkadaşın olarak bunu sana
vermek istediğimi bilmeni istedim."

Gözleri gözlerimi tutuyor. "Neden böyle söyledin?" diye
soruyor usulca. "Çünkü seni mücadele ederken izliyordum."

Açıkça konuşmamı istercesine elimi sıkıyor. "Nasıl mücadele
ediyordum?"

"Nathe." Karşımdaki güzel adama gülümsüyorum. Bizim için çok geç
olduğunu biliyorum ama yine de ona tapıyorum. "Her zamanki gibi devam
ediyordun ve sonra birdenbire bana karşı bir çekim hissettin. Ve neredeyse
anında harekete geçtin."

"Hayır, yapmadım."

"Ne yani, birkaç hafta mı bekledin?"

"Sana söylemeyeli uzun zaman oldu, Lize."

"Her neyse, demek istediğim şu ki, bir kez birlikte ve aşık olduktan
sonra - ve beni sevdiğini biliyorum - her şey tam hız devam etti. Ama aynı
zamanda beni terk etmeyeceğini ve Robert'a karşı bir şeyler hissetsen bile
beni onun için asla terk etmeyeceğini de biliyordum. Sen böyle bir insan
değilsin."

Birbirimize bakarken kaşları çatılıyor.

"Sana bir seçenek sunmak istedim,
Nathan."

"Neden?" Fısıldıyor.

"Çünkü on yıl boyunca senin en iyi arkadaşın olmak bana bir şey
öğretti: Senin mutluluğun benim için ilişkimizden daha önemliydi."
Boğazıma bir yumru oturdu. "Benim mutluluğum için kendi mutluluğundan
vazgeçmene asla izin veremezdim. Seni bunun için çok sevdim."

Başını eğiyor.

"Ve sonra hamile olduğum için dehşete düştüğümde benimle
konuşmadın."

Pişmanlık içinde gözlerini kapatır.

Elini sıktım. "Sorun yok, Nathan. Anlıyorum."

Gözleri tekrar benimkilere dikildi. "Neyi anlıyorsun?"

"Seni terk etmem için beni neden zorladığını biliyorum."

"Eliza, asla beni terk etmeni istemedim. Tam tersi." Düşüncelerini toplarken bir an duraklar. "Jolie bana o şeyleri söylediğinde..." Sesi kesilir.

"Ne?" Devam etmesini söyledim.

"Bilmiyorum." Kendini ifade edemiyormuş gibi başını sallıyor. "Bir şeyler oldu."

"Ne demek istiyorsun?"

"Robert'ı istediğim için seni dışlamadım. Senin tarafından harap edilmişim. Yapamadım...." Sözüünü kesti.

Elini kendi elimle sıktım. "Ne Nathe?"

"Seni çocuklar için kullanacağımı nasıl düşünürsün?" Gözleri benimkileri arıyor. "Bunu nasıl düşünebilirsin? Beni tanıyorsun. Beni herkesten daha iyi tanıyorsun."

Tanrım, hala bu konuda incinmiş durumda.

Çenesini sıkar. "Aklım almıyordu Eliza. Hâlâ da edemiyorum. Birinin benim hakkımda düşündüğü en incitici şeydi bu."

Suçluluk duygusu içimi dolduruyor. "Nathe, bunu içten içe biliyordum. Bir sebep arıyordum. Senden korkmuyordum. Kendimden korkuyordum. İlişkimiz yürümezse iyi olmayacağımı biliyordum. Ve haklıydım, iyi değildim."

Birbirimize bakıyoruz ve aramızda derin bir pişmanlık dolaşüyor. Başparmağını elimin arkasında ileri geri gezdiriyor. "Yani şimdi Morgan'la mısın?"

"Hayır." Gözlerimi deviriyorum. "Bu gece, ayrıldığımdan beri onu ilk kez gördüm. Robert'la birlikte misin?" diye soruyorum.

"Robert'la birlikte değilim!" diye tersledi, sinirlenmişti. "Bunu sana daha kaç kere söylemem gerekiyor?"

"Ama Robert'la birlikteydin?"

"Fiziksel olarak değil, hayır. Onu gördüm ama düşündüğünüz gibi değil." "Bu ne anlama geliyor?"

"İbiza bir kabustu. Tekrar bir araya gelseydik asla çalışmayacaktık. O iş on yıl önce bitti. Ayrıca artık birbirimizi her gördüğümüzde kavga ediyoruz."

"Neden?"

"Çünkü seni üzmem için evimize geldi ve işe yaradı. Beni terk ettin."

"Peki ya Stephanie?"

"İkisine de dokunmadım, annemin hayatı üzerine yemin ederim," diye homurdanıyor hayal kırıklığı içinde.

"Kiminle beraber oldun?" Sormamam gerektiğini biliyorum ama içimdeki mazoşist biraz acı istiyor.

"Bu sorunun cevabını bilmek istemezsin." Gözleri benimkileri tutuyor. Bu çok fazla insan demek.

Boğazıma bir yumru oturuyor ve başımı öne eğiyorum. İşte bu yüzden birlikte olamayız.

O etraftayken çok zayıf oluyorum.

Yanağımı avucunun içine alıyor ve yüzümü kendi yüzüne yaklaştırıyor. "Ama benim için bir şeyi pekiştirdi."

Gözleri benimkileri arıyor.

"Sensin Eliza. Her zaman sendin. Ve sana olan aşkımın platonik olarak başladığını biliyorum ama tanıştığımız günden beri bana sahip oldun."

Birbirimize bakıyoruz ve Tanrım, son altı ayı geri almak istiyorum. Kendimi onun kollarına atıp öpmek ve barışmak istiyorum.

Ama biraz omurgalı olmalı ve kendimi savunmalıyım. "Ne diyorsun, Nathan?"

"Seni seviyorum. Seni her zaman seveceğim." Ona bakıyorum.

"Tekrar denememizi istiyorum."

"Hayır." Başımı sallıyorum, acım hala çok taze olduğu için bunu düşünemiyorum bile. "Yapamam."

"Neden olmasın?"

"Çünkü sana eskisi gibi güvenemem. Eskisi gibi olmak sağlıklı değil ve tabii ki başarısız olduk. Olmayı bekleyen bir araba kazasıydı. Birbirimizi çok iyi tanıyoruz, Nathan."

"Bu imkansız."

"Tekrar bir araya gelmek istemiyorum."

Kaşlarını çatıyor ve yüzeyin hemen altında gezinen öfkesinin bir pırıltısını görüyorum. "Birbirinizi çok iyi tanıyor olamazsınız." Tükürüyor. "Bu çok saçma."

"Arkadaş olmak istiyorum," dedim. "Gelecek hafta San Francisco'ya geri taşıyorum."

"Eve mi taşıyorsun?" diye soruyor umutla. "Hayır, kendi dairem var."

Küstahça koltuğuna geri oturur. "Bu güzel, değil mi?" "Bu da ne demek şimdi?"

"Buraya gelip sana kalbimi açıyorum ve sen yine beni reddediyorsun."

"Ne?" Tersledim. "Kollarına atlamadığım için bana kızmaya kalkma sakın." İçkimi elime alıp kocaman bir yudum alıyorum. Şimdi ben de sinirlenmeye başlıyorum. Bir parmak şıklatmasıyla kollarına atlamam gerektiğini mi düşünüyor? "Sen kendini daha iyi becerirken, ben harap oldum. O yüzden seninle tekrar yatağa atlamak istemediğim için beni affet, Nathan."

Gözlerini deviriyor. "Bunu daha ne kadar yüzüme vuracaksın?"

"Ne var biliyor musun?" Öfkeyle ayağa kalktım. "Ben değilim. Bu son seferdi." Dönüp hışımla bardan çıktım. Kim olduğunu sanıyor bu herif?

Nathan Mercer hala bir pislik.

OceanofPDF.com

Eliza

YAYA YOLUNDAN TAKSİ DURAĞINA DOĞRU YÜRÜYORUM.

"Onunla konuşarak bile zamanımı boşa harcadığıma inanamıyorum," diye mırıldanıyorum. "Buraya geri geliyor, birkaç güzel söz söylüyor ve dizlerimin üzerine çöküp ikinci el aletini yalamam gerektiğini düşünüyor. Biz ayrıyken kaç kişiyi sikti? Benden bu kadar. Onunla işim bitti." Yanımdan geçen bir adam omzuma sertçe vurdu. "Ah."

"Özür dilerim," diye sesleniyor.

Hışım ile devam ediyorum ve ileride taksi durağını görüyorum. Sırada bekleyen iki kişi var ama taksi yok. Yağmur çiselemeye başlıyor.

"Harika, tam da ihtiyacım olan şey."

Bunu daha kaç kere yüzüme vuracaksın?

Kanım kaynamaya başladığında gözlerimi kısıyorum ve tam olarak anlatmak istediğim de bu.

Nathan Mercer sadece kendini düşünen bencil bir pislik.

"Eliza!" diye bağılıyor bana ulaştığında. Beni bulmak için koşuyor olmalıydı.

Be

n. Kollarımı önümde kavuşturuyorum. "Git buradan, sana söyleyecek bir şeyim yok." "Ne?" Ağır ağır nefes alıyor. "Daha konuşmamız bitmedi." "Evet, var."

Yağmur şiddetlenmeye başlıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Bu gerçek mi? Bu

haftalardır yağmur yağmadı ve taksisiz dışarı çıktığım lanet bir gece yağmur yağmaya karar verdi.

"Neden tekrar deneyemiyoruz?" diye soruyor.

"Çünkü sen hak sahibi bir pislisin, işte bu yüzden."

Tersledim. "Nasıl hak sahibiymişim?" Nefes nefese kaldı.

"Lanet olası kalbimi kırıyorsun, buraya geliyorsun ve parmaklarını şıklatarak sana geri dönmemi istiyorsun."

"Beni sevdiğini söylemiştin."

"O zamanlar seni sevdiğimi söylemiştim, göt herif."

Gözlerini kısıyor. Ona pislik denmesinden hoşlanmadığını biliyorum.

Çok kötü, çünkü öyle. "Yani şimdi beni sevmiyor musun?"

"Hayır." Önüme bakıyorum. "Aslında sevmiyorum."

"Yalancı."

"Sadece git, Nathan."

Yağmur gerçekten yağmaya başladı.

"Ciddi misin lan sen?" Tanrılara haykırıyorum. Bir tentenin altında durmak için fırladım ve telefonumu çıkardım.

"Ne yapıyorsun?"

"Uber çağırmak. Neye benziyor?"

"Neden böyle lanet bir sürtük gibi davranıyorsun?" Öfkeyle fısıldıyor.

Telefonumu indiriyorum ve ona ters ters bakıyorum. "Ağzın kendi iyiliğin için çok büyük."

Gözleri şişti.

"Sen bir devekuşusun." Telefonuma geri döndüm. "Bu ne demek oluyor?"

"Kafanı kuma gömdüğün ve gözünün beyninden daha büyük olduğu anlamına geliyor."

"Dinleyin." Alay ediyor ve yağmur şimdi gerçekten yağmaya başlıyor, kaldırımdan sekiyor ve tentenin altında dururken bize çarpıyor. Çok gürültülü ve birbirimizi duyabilmek için bağırarak zorunda kalıyoruz.

"Tamam, senden bana geri dönmeni istedim. Bu beni aptal yapmaz."

"Hayır. Seni aptal yapan şey, sana bu şekilde geri döneceğimi düşünmen."

Kaşlarını çatıyor ve bir şey söylemek için ağzını açıyor, sonra tekrar kapatıyor. Onu yakaladım.

Uber'ime yer ayırttım ve telefonumu çantama geri koydum.

"Benden ne istiyorsun?" diye soruyor.

"Hiçbir şey."

"Peki bunu nasıl düzelteceğiz?"

"Bunu düzeltmek istemiyorum."

Ellerini kalçalarına koyar. "Seni tekrar bara sürüklememe bir dakika kaldı, Eliza. Bunu nasıl düzelteceğimi söyle bana?" Hayal kırıklığı içinde homurdanıyor.

"Erkek arkadaş aramıyorum, Nathan. Arkadaşım olabilirsin ama hepsi bu ve geçmişine bakarsak seni arkadaş olarak istediğimden bile emin değilim."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Altı aydır kimseyi tanımadığım bir şehirdeyim ve sen beni bir kez bile kontrol etmedin. Sen boktan bir arkadaşsın, olan bu."

Bana dik dik bakarken çenesini sıkıyor.

"Ama sorun değil. Meşgul olduğumu biliyorum." Dümdüz önüne bakarken saçlarını yakamın üzerinden savuruyorum. Oscar almaya gidiyorum. Aşırı dramatik davranıyorum ama canı cehenneme. O bunu hak ediyor.

"Ne demek istiyorsun?"

Kan basıncım kaynama noktasına kadar yükseliyor. "Son altı ayınız benimkinden çok farklı görünüyor diyelim."

"Tamam, doğru." Hayal kırıklığı içinde ellerini havaya kaldırır. "O zaman birbirimize bir altı ay daha cehennemi yaşatalım, olur mu? Çünkü bir şeyi kanıtlamak mutlu olmaktan çok daha önemli." Kontrolünü kaybederken bağılıyor.

Gözlerini deviriyorum. "Git başımdan."

"Ben uzaktayım. Bunca yolu seni görmek için geldim ve sen benimle konuşmuyorsun bile."

"Ve işte yine." Başımı sallayarak kendi kendime gülümsüyorum. "İnanılır gibi değil."

"Ne?" diye bağılıyor. "Bu da ne demek şimdi?"

"Her şey seninle ilgili, Nathan. Her şey seninle ilgili. Bir kez olsun..." diye bağıyorum, "sadece bir kez olsun, benim isteklerimi kendi isteklerinin önüne koyabilir misin?"

"Ne istiyorsun?"

"Arkadaş olmak istiyorum. Konuştuğum zaman beni dinleyin. Bundan daha açık söyleyemem. Arkadaş olmak istiyorum."

"Seni lanet bir arkadaş olarak istemiyorum, Eliza. Seni karım olarak istiyorum!" diye bağıır.

Ne?

Sanki bunu yüksek sesle söylediği için şok olmuş gibi geri adım atıyor.

"Öyle bir şey olmayacak," diyorum sessizce. "Çünkü şu anda sadece bir arkadaş istiyorum. *Senin* bir koca olman aklımdaki en son şey."

Gözleri benimkileri tutuyor.

"Arkadaşlık. İster kabul et ister etme,"

diyorum. Çenesini sıkıyor. "Bırak."

"Yapacağını bildiğim gibi." Uber yanaştı. Bindim ve kapıyı çarptım.

Nathan kaldırımında duruyor, yüzü öldürücü ve araba trafiğe çıkarken bana dik dik bakıyor.

Şaka bile yapmıyorum. Nathan Mercer gerçekten pisliğin teki.

Uyku: mucize ilaç. Keşke şişelerde satılsaydı.

Kaldırımında yürüyorum ve gülümsüyorum. Bugün garip bir şekilde rahatlamış hissediyorum.

Pişmanlık hissetmiyorum. Nathan'la dün geceki kavgamızdan dolayı hiç endişeli hissetmiyorum.

Kontrol bendeymiş gibi hissediyorum. Kendim gibi hissediyorum. Hatta özgürleşmiş. Sürtük olmak güçlendirici.

Bu sabah spor salonuna gittim. Son market alışverişimi yaptım ve şimdi fazladan eşyalarımı eve götürmek için iki ucuz bavul daha aldım.

Binama giriyorum ve asansöre binip katıma çıkıyorum. El çantamdaki telefonum bir mesajla çalıyor. Muhtemelen kızlar bu gece içindir. Bu akşam bir restoranda veda yemeğim var ve dört gözle bekliyorum.

Asansör kapıları açıldı. Boş bavulları daireme götürüp kapımın yanına bırakıyorum. Mesajı görmek için telefonumu çıkarıyorum. Nathan'dan.

Peki, tamam.

Arkadaşlar.

Gülümsememek için dudaklarımı büküyorum. Cevap veriyorum.

Teşekkür ederim.

Bir mesaj daha geldi.

Öğle yemeği yiyebilir miyiz?

Gözlerimi deviriyorum. Harika. Telefonumu kanepeye atıyorum ve cevap vermiyorum.
Çaydanlığı açıyorum. Bir mesaj daha geldi.

**Arkadaşlar öğle yemeklerini
birlikte yer, bilirsiniz.**

Gözlerimi kısıyorum. Ne cevap vereceğim? Telefonumu tekrar yere bıraktım.
Tanrım, şimdi de arkadaşının şeyiyle oynayacak, değil mi?
Bir mesaj daha geldi.

**Bu öğleden sonra uçup gitmeden önce bir devekuşuyla öğle yemeği
yemek için son şansınız.**

Devekuşu benzetmesine gülümsedim. Tamam, eve gidiyor. Benim pes etme şansım yok ve o da bunu anlıyor.
Ben de mesaj atarım.

**Güzel.
Nerede buluşmak istiyorsun?**

Bir mesaj geldi.

Nasıl hissediyorsun?

Hmm, bugün iyi davranıyor.

**Bir saat içinde 42nd adresindeki Hugo's'ta
buluşalım mı?**

Hemen bir cevap geliyor.

**Kulağa hoş
geliyor.
Görüşürüz o
zaman.**

Saat 13:00'te Hugo'ya giriyorum ve Nathan ben geldiğimde ayakta duruyor. Pencereye yakın bir masada oturuyor.

"Merhaba." Elimi sıkmak için elini uzattı.

Uzattığı eline baktım. Nathan tanıştığımız ilk gün dışında elimi hiç sıkmamıştı. Tanrım, işte başlıyoruz.

Elini sıkıyorum ve sahte bir gülümseme takınıyorum. "Seni bu kadar çabuk tekrar görmek güzel, Nathan."

"Ben de öyle, Eliza." Tatlı tatlı gülümsüyor.

Ben oturuyorum, o da kahvesini yudumluyor. "Şimdiden sipariş verdin mi?" diye sordum.

"Evet," diye rahatça cevap veriyor. "Ve onlara hesabı bölüşeceğimizi söyledim." "Tamam, güzel, bu işimizi kolaylaştırır." Menüü elime alıyorum ve

sırıtişımı gizlemeye çalışıyorum. Bu onun *arkadaşlığı*. "Ne yiyorsun?"

"Lazanya."

Tabii ki, buna sahip olacaktı.

Seçeneklere bakıyorum. "Ben salata alacağım. Lazanya benim için çok ağır."

"Artık lazanya sevmiyor musun?" Kuru kuru soruyor.

"Çok ağır," diye tekrarlıyorum gelişigüzel. "Ağızda acı bir tat bırakıyor."

Bana öylece bakıyor ve ben de gülümsememek için yanağımı ısıırıyorum.

Oyun devam ediyor, göt herif.

"Benim damak tadım değişmedi." Kucağındaki peçeteyi yeniden düzenliyor. "Belli ki."

"Yiyebildiğin kadar ye büfesinde tıka basa doyarken bunu yapacaklarını sanmıyorum." Menüü kapatıyorum. "O yerlerdeki mikropların haddi hesabı yok... ya da ben öyle duydum."

İğneleyici bir şey söylememek için alt dudağını dişleriyle yakalıyor. Kahvesini yudumluyor ve ben gülümsememek için gerçekten konsantre olmak zorundayım.

"Oteliniz nasıldı?" diye sordum.

"Peki, teşekkürler." Arkasına yaslanıp bacak bacak üstüne atıyor. Soluk mavi bir kot pantolon ve lacivert bir ceket giymiş, altına da gri bir gömlek giymiş. Bal rengi saçlarının tepesi dağınık ve uzun, çenesi ise bir manken çekimine ait olacak kadar kare.

Neden bu kadar güzel olmak zorunda?

"Sipariş vermeye hazır mısınız?" diye soruyor garson kız bize yaklaşırken. Nathan bana işaret ediyor.

"Tavuk salatası ve diyet kola alayım lütfen." Yavaşça siparişimi yazıyor ve Nathan'a dönüyor. Ona bakıyor ve yüzünü görür görmez şapşal şapşal gülümseyip saçlarını kulağının arkasına sıkıştırırken yanakları flört pembesine dönüyor.

Oh Tanrım....

Kadının kendisine verdiği tepkiyi gören Nathan'ın yüzünde bir gülümseme izi belirliyor. "Merhaba," diyor kalın sesiyle.

"Merhaba." O fışkırıyor.

Gözleri dikkatle onunkileri tutuyor. "Ne önerirsiniz?" Gözleri kızın yaka kartına takılıyor. "Tiffany, ne güzel bir isim. Sana Tiffany diyebilir miyim?"

Sanki piyango kazanmış gibi gülümsüyor. "Elbette, gelebilirsin." "Burada iyi olan ne?"

"Um." Onunla konuşmak istediği için heyecanla omuzlarını kamburlaştırıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Yüce Tanrım, hiçbir şey değişmemiş. Hâlâ gittiği her yerde bir hayran kitlesi var.

Kendime engel olamadım, "Lazanya alacak." Ben araya girdim.

Oh lanet olsun, kapa çeneni.

Tiffany'nin gözleri önce bana sonra da Nathan'a kayıyor. "Lazanya ister misin?" diye soruyor.

Nathan'ın gözleri benimkileri tutuyor ve kremayı kapmış kedi gibi gülümsüyor.

Kahretsin, küçük kıskançlık patlamamla tam da onun ekmeğine yağ sürdüm.

"Evet, kulağa çok lezzetli geliyor." Gülümsüyor. "Ben de bir kadeh şarap alabilirim. Bir kadeh şarap ister misin, Eliza?"

"Hayır." Onunla içmeyeceğim. Bu felaket için bir reçete.

İçki menüsüne bakarken gülümsüyor. "Benimle içmeyecek olması ne kadar üzücü, değil mi Tiffany?" Seçenekleri gözden geçiriyor.

Tiffany kıkırdıyor ve ben kendi ağzıma kusmak istiyorum.

"Aklımı başımda tutmam gerek." Tiffany'ye sahte bir gülümseme gönderiyorum.

Nathan'ın gözleri benimkilere dikiliyor. "Nedenmiş o?"

"Ben bu gece dışarı çıkıyorum. Önceden başlamama gerek yok." Bu aslında yalan değil. Gerçekten sarhoş olmak istemiyorum. *Seninle yatağa girmek de istemiyorum...* ama bu mezara götüreceğim bir sır.

"Oh, anlıyorum." Gözleri içki menüsünü tarıyor. "Bir bardak Henschke alayım lütfen."

"Hepsi bu mu?" diye soruyor.

"Öyle." Gülümsüyor. "Teşekkür ederim, Tiffany."

Ayak parmaklarının üzerine çıkıyor ve sonra utangaç bir gülümsemeyle mutfığa gidiyor.

Ona öylece bakıyorum, sakın söyleme, sakın söyleme. "Bugün çok arkadaş canlısısınız Bay Mercer." Bunu söylediğim için içimden kendimi tekmeliyorum.

"Ben her zaman dost canlısıyım Eliza, ne demek istiyorsun?" "Hayır, sabırsız ve huysuzsun."

Gülümsüyor. "En son birlikte vakit geçirdiğimizden beri değiştim." "Oh, değiştin, değil mi?"

"Evet." Sanki Mary Poppins'miş ve o muhteşem ağzında tereyağı erimiyormuş gibi restorana bakıyor. Eridiğini bilmem çok kötü.

"Söylesene, ne değişti?" Ben soruyorum.

Tiffany içkilerimizi getirip önümüzdeki masaya koydu. "Teşekkür ederim." Kadehini bana doğru kaldırırken gülümsüyor. "Fondip." Bir yudum alıyor.

Onu izlerken kaşlarımı kaldırıyorum, onun en sevdiğimiz kırmızı şarabı içmesinden ve benim içmememden etkilenmiyorum.

"Artık daha empatikim," diyor bana.

Kaşlarım şaşkınlıkla kalkıyor. "Gerçekten mi? Bu değişiklik bugün mü oldu?"

"Hayır, neden böyle söylüyorsun?"

"Dün gece özellikle bencilce davrandın."

"Hmm." Şarabını yudumluyor ve dilini tutmaya çalışırken dudaklarının seğirdiğini neredeyse görebiliyorum. "Bunun üzerinde çalıştım."

"Kiminle? Terapistinle mi?"

"İşte ekmeğiniz." Garson kız ekmeği masaya koyuyor ve kocaman bir gülümsemeyle aramıza bakıyor.

Tanrı aşkına, *kaybol Tiffany.*

Nathan ekmeğine tereyağı sürüyor. "Biraz ister misin?" diye soruyor bana.

Sakın söyleme... Sakın söyleme... Sakın söyleme.

"Ayrıldığımızıdan beri kaç erkekle yattın?" diye sordum. *Kapa çeneni, kapa çeneni.*

"Yok."

"Hiç mi?"

"Neredeyse bir tane, ama bunu yapmadım."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bir bardan seks yapma niyetiyle çıktık, ama dışarı çıktığımda bunu istemediğimi fark ettim ve ayrıldım. Bu benim tarzım değil... Ben böyle şeylerle ilgilenmiyorum."

"Kaç kadın var?" "Hiçbiri sayılmaz."

"Nathan." Şak diye söyledim.

"Bunu neden bilmek istiyorsun ki?"

"Çünkü bilmem gerekiyor. Tüm gerçeklerin önümde olmasını istiyorum."

"Neden?"

"Öyle işte."

Sanki içsel bir risk değerlendirmesi yapıyormuş gibi kaşları çatılıyor. "Dört." Hmm, düşündüğüm kadar kötü değil. "Kim onlar?"

"Ne fark eder ki?" Öfkeyle fısıldıyor.

"Benden her şeyi işlememi istiyorsun. Bunu ben yapıyorum."

"Hiçbir fikrim yok. Striptiz kulübünde çalışıyorlar."

Tiksintiyle öne doğru oturdum. "Fahişelerle seks mi yaptın?"

Fısıldıyorum.

"Geceyi biriyle tatlı tatlı konuşarak geçirmemi mi tercih edersin?" Öfkelenmiş gibi nefesi kesildi. "Kaşımam gereken fiziksel bir dürtü vardı, ben de bunu bildiğim en mekanik şekilde hallettim."

"Yani, dört kez striptiz kulübüne gittiniz ve..." "İki kez."

Kaşlarımı çattım. "Dört kıza iki kez mi yaptın?"

Etrafına bakınır. "Lanet sesini alçalt," diye fısıldıyor. "Striptiz kulübüne iki kez gittim ve ikisinde de iki kızla üçlü yaptım."

Ağzım açık kaldı ve arkama yaslandım. "Vay canına. Yürü be."

Bir an ona baktım ve artık resmileşmişti. Dinleniyor olmalıyım. Normal bir kadın öfkelenirdi ama bu bilgi beni garip bir şekilde yatıştırdı. Kimseyle samimi değildi. *Sadece* seksti.

"Geçen hafta neredeyse terapistini arayacaktım,"

diye itiraf ediyorum. "Neden?"

"Sadece iyi olup olmadığını kontrol etmek istedim." *Kahretsin, kapa çeneni, kapa çeneni.*

Heyecanlanmış gibi öne doğru oturuyor. "Daha geçen hafta benim için endişeleniyor muydun?"

"Bu Robert'la Ibiza'ya gittiğini öğrenmeden önceydi."

"Platonik bir grup tatilinde. Olmadığı bir şeymiş gibi gösterme, Eliza."

"Hmm." Diyet kolamı yudumluyorum. "Zaten ne yaptığın umurumda değil." Yalan söylüyorum. Gözleri gözlerimi tutarken bana yavaş, seksi bir gülümseme veriyor. "Biliyorum."

Beni çok iyi anlıyor.

Etrafıma bakarken içkimi yudumluyorum. Bu kötü bir fikirdi.

Yemeklerimiz geldi ve bir süre sessizce yedik. O tamamen rahat, ben ise kiminle yattığını sormakla ilgili küçük hatamdan dolayı derin bir pişmanlık içindeyim. Bunu neden sordum ki? Artık umursadığımı biliyor.

"Biliyorsun, annem her şeyi bilir," diyor. Çiğnerken kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Birbirimize aşık olduğumuzu ve ayrıldığımızı biliyor."

Ağzım açık kaldı. "Ama o hiçbir şey söylemedi. Onu on kez görmüş olmalıyım ve onunla her iki günde bir konuşuyorum."

"Çünkü onun bildiğini öğrenirsen aranızın bozulacağından korkuyordu. Senin de onu terk edeceğinden korkuyordu."

Elimi kalbimin üzerine koydum. "Bu beni çok üzüyor. Onu asla terk etmezdim."

Bir kaşını kaldırıyor. "Sadece ben o zaman."

"Seni terk etmeye zorlandım Nathan, bu asla kendi seçimim değildi."

"Artık bir önemi yok." Lazanyasını çatalından ısıırıyor. "Sonuçta biz sadece arkadaşız."

"Kesinlikle."

Gözleri gözlerimi tutuyor ve aslında hiçbir şey söylemeden beni çatlatmaya çalıştığını biliyorum.

"San Franco'daki yeni dairen nerede?" Konuyu değiştiriyor. "Eski mahalleimde, köşeyi dönünce."

"Sorun yok mu?"

"Evet, öncekinden daha küçük ama iyi olacak."

Dinlerken dudaklarını büküyor. "Kira kontratınız ne kadar sürecek?" "On iki ay."

"On iki ay mı?" Öfkeyle bağıırıyor. "Evet,"

diye sakince cevap veriyorum. "Bu bir sorun mu?"

"Hayır." Çatalındaki yemeği zorla ısıyor. "Neden olsun ki?" diye soruyor dişlerini sıkarak.

İçten içe gülümsüyorum ve bir kez daha sessizce yiyoruz. "Uçağınız ne zaman kalkıyor?" diye soruyorum.

"Beş."

"Tamam, artık gitsen iyi olur," diye cevap veriyorum mutlu bir şekilde. Bana donuk donuk bakıyor. "Gitmeliyim."

"Hesabı arkadaşın Tiffany'den istemelisin."

"Yapacağım." Alt dişleri üst dudağını yakalıyor ve umutsuzca dilini tutmaya çalıştığını biliyorum. "Yani, bu gece New York'ta kalmak için bir neden yok, değil mi?"

"Hayır." Omuz silkiyorum. "Gerçekten yok."

Gözlerini kısar. "Sanırım sonra görüşürüz."

"Evet, belki." Sanki dünyada hiçbir şey umurumda değilmiş gibi rahatça omuz silkiyorum. "Bu gece nereye gidiyorsun?"

"İş arkadaşlarımla akşam yemeği ve içki için dışarıdayım. Bu benim veda yemeğim. Gerçekten dört gözle bekliyorum." Gözleri gözlerimi tutuyor ve öfke nöbetini benden gizleme çabasına gülmemek gerçekten çok zor. Onu bir kitap gibi okuyabiliyorum.

"İyi yolculuklar." Ayağa kalkıyorum. "Hesabı bölüşmeliyiz."

Nathan faturaları bölüşmez. On yıldır ilk kez birine böyle bir şey söylediğini duyuyorum. "Tamam, harika. Sana ne kadar borcum var?"

"Ben hallederken otur yerine." diye fısıldıyor öfkeyle.

"Neyin var senin?" Masumca soruyorum.

"Hiçbir şey."

"Gerçekten mi? Çünkü bir sorun varmış gibi görünüyorsun."

"Hiçbir şey. Yanlış. Yanlış." Hırlıyor.

Gülümsüyorum. "Değiştğine ve artık bu kadar empatik olduğuna sevindim. Bu gerçek bir gelişme, Nathan. Bu ileride kuracağın yeni ilişkiler için harika olacak."

Bana ters ters bakıyor ve sanırım yeni bir favori hobim var: Nathan Mercer'a saldırmak eğlenceli.

Hadi, dövüş benimle. Sana meydan okuyorum.

Çantamdan paramı çıkarıp masanın üzerine koyuyorum. "Seni görmek çok güzeldi."

Gözlerini kısıyor.

Elini sıkmak için elimi uzattım ve o kadar sert sıktı ki neredeyse parmaklarımı kıracaktı.

"Eve iyi yolculuklar," diyorum.

"Yapacağım." Gözleri benimkileri tutuyor. "İyi bir hayatın olsun." "İyi olacak." Tatlı tatlı gülümsüyorum.

Kapıdan çıkıp sokağa giriyoruz ve bana doğru dönüyor. "Bana söylemek istediğin bir şey var mı?" diye soruyor.

"Güle güle." Gülümsüyorum.

Caddede yürümek için dönüyorum ve gururla gözlerimi kapatıyorum. Başardım. Silahlarıma yapıştım.

Masadakilerin hepsi kahkahalara boğuluyor ve ben içkimi burnuma çekiyorum. En güzel geceydi. Akşam yemeğimizi yedik ve şimdi kalabalık bir kokteyl barda büyük bir masanın etrafında oturuyoruz.

Toplamda yirmi yedi kişiyiz - çoğunlukla birlikte çalıştığım insanlar ve birkaçının kocası. Bu adamları özleyeceğim.

"Tanrım, merhamet et." Louise'in nefesi kesildi. "Bardaki şu güzel örneğe bak."

Kimden bahsettiğini görmek için hepimiz ona bakıyoruz ve benim ağzım açık kalıyor.

Nathan, *benim Nathan'im*, barda duruyor.

Onun burada ne işi var?

"Vay anasını, çok gülünç," diyor Annie. "Sence o bir model falan mı?"

Kızların hepsi oturmuş, kendilerine neler yapabileceğine dair yorumlar yaparak ona bakıyorlar.

Barmenle konuşurken dirseklerini bara dayamış bir şekilde ayakta duruyor. Her yerine tam oturan siyah bir kot pantolon giymiş, dar kalçasını iyice ortaya çıkarmış ve geniş omuzlarının her santimini gösteren siyah bir gömlek giymiş. Güçlü kolları çıplak ve tasarım ürünü kalın gümüş saatini sergiliyor. Saçları mükemmel bir şekilde dağılmış ve Tanrım, kızlar tamamen haklı. Çok seksi görünüyor.

"Aslında onu tanıyorum," diye açıklıyorum. "Ne?" Hepsinin nefesi kesildi.

"O benim San Fran'dan arkadaşım. Adı Nathan."

"Ne oluyor be?" Annie bacağıma vurdu. "Git... onu bize getir!" diye bağıyor.

Ayağı kalkıp bara giderken kıkırdıyorum.

Ben ona yaklaşırken bana doğru döndü, "Eliza." Bakışları ayak parmaklarıma ve tekrar yüzüme düşüyor. "Burada ne işin var?"

"Ben de sana aynı şeyi sormak üzereydim."

Gözleri muziplikle dans ederken içkisini yudumluyor. "Beni mi takip ediyorsun, Bennet?"

"Eve gittiğini sanıyordum."

Gözleri kararırken alt dudağını yalıyor. "Planlar değişti."

OceanofPDF.com

Eliza

"PEKİ BUNLAR NE?" Ben soruyorum.

Garson yaklaşırken bara dönüyor. "İki üst raf margarita, lütfen."

"Elbette," diye yanıtlıyor garson ve içkilerimizi hazırlamaya koyuluyor.

"Planlarda ne gibi bir değişiklik oldu, Nathan?" Tekrar ediyorum.

"Şey..." İçkisini yudumlarken kaşları çatılıyor. "Belli ki hâlâ buradayım."

"Bunu görebiliyorum. Takipçiliğin sınır

tanımıyor." "Bu gerekli bir kötülük."

"Neden?"

"Henüz hakkında konuşamayacağım bir şey üzerinde çalışıyorum." Arkadaşlarımın olduğu masaya bakarken omuz silkiyor. Onlara gülümsüyor ve el sallıyor. Hepsinin bizi izlediğini görmek için bakıyorum. Tanrım, seyircimiz var.

Dikkatimi tekrar ona yöneltiyorum. "Neden olmasın?" diye soruyorum.

"Devam eden bir çalışma. Henüz temel çalışmaları yürütmek için yeterli zamanım olmadı."

"Hangisi?"

"Senin için tamamen karşı konulmaz olmak için." Bardağına karşı sırtıyor ve gözleri muziplikle dans ediyor. "Yine de zor olmamalı."

Yüzümü asmamak için kendimi zor

tutuyorum. "Oh, gerçekten mi?" "Neden?"

Beni karşı konulmaz bulmuyor musun?"

"Hiç de değil," diye cevap veriyorum, soğukkanlı bir şekilde.

Bana yavaş, seksi bir gülümseme veriyor, "İşte böyle. Demek istediğim kanıtlandı." Bu bir yalan. O tamamen karşı konulmaz ve daha fazlası.

Kes şunu.

"Peki, bu plandan ne zaman haberim olacak?" diye sordum. "Beni arkadaşlarıyla tanıştırdıktan sonra."

"Aslında bu gece davetli olmadığını biliyorsun."

"Gitmemi mi istiyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Hayır."

Yumuşakça gülümsüyor. "Güzel, çünkü gitmek istemiyorum."

Birbirimize bakıyoruz ve aramızda, havada bir çıtırtı var.

O olasılık kıvılcımı. İnkâr edemeyeceğim bir çekim.

"Ha di," diyerek beni küçük hayalimden çekip çıkardı. "Gidip iş arkadaşlarıyla tanışalım."

"Sen sadece benim arkadaşımsın, unuttun mu?"

"Nasıl unutabilirim ki? Hem ne zamana kadar?" "Ben söyleyene kadar. Senin sicilinle ..."

"Şimdi ne önemi var ki?"

"Çünkü öyle, işte bu yüzden. Eğer bunu bir daha yapmayacağın konusunda sana güvendiğimi sanıyorsan büyük bir yanılgı içindesin." Masaların arasından dolanarak arkadaşlarımin yanına varana kadar önden gidiyorum. "Bu Nathan," diye tanıstırıyorum onu. "San Fran'dan arkadaşız."

"Merhaba." Herkese

gülümsüyor. "Oturun,"
diyorum.

Sandalyesini çekip karşıma oturuyor. "Herkes nasıl?" Onlara gülümsüyor.

Hepsi onunla sohbete dalıyor. Masadaki yeni bir ateşli adam çok heyecan verici görünüyor.

Onu izlerken içimi yudumluyorum. Arkadaşça ve nazik davranıyor, tüm sorularını yanıtlıyor ve sohbet etmek için gerçekten çok uğraşıyor.

Hiç Nathan-Mercer'a benzemiyor.

"Peki sen ne iş yapıyorsun, Nathan?" Annie soruyor. "Ben bir kardiyologum," diyor.

Kızların gözlerinin parladığını neredeyse görebiliyorum.

"Peki bir ortağın var mı Nathan?" diye soruyor birisi.

"Evet, var. Güzel bir kız arkadaş, çok aşık." Gülümsüyor.

Herkes onun her sözünü beklerken masaya hükmetmesini izliyorum. "Ne zamandır onunla birliktesin?"

Gözleri bana kayıyor. "On yıl."
Kalbim kabarıyor.
"On yıl mı? "Annie nefesini tuttu. "Ve sen hala onunla evlenmedin mi?"
"Ah." Gülümsüyor ve utanmış gibi başını öne eğiyor. "Uzun yoldan geldik. Belki bir gün."
Gözleri tekrar bana dikildi.
"Eğer onu ikna edebilirsem," diye ekliyor, masanın karşısında birbirimize bakıyoruz.
Ne yapıyorum ben?
Ben onu seviyorum. O da beni seviyor.
Ama ona güvenmiyorum ve acım hâlâ dinmedi.
Bir ilişkiye geri dönmek istemiyorum. Bunu tekrar yaşayamam.
Yapamıyorum işte.
Ama sonra.
"En sevdiğin hobin nedir, Nathan?" diye soruyor bir başkası. Bu gerçekten kötü bir tanışma uygulaması gibi. Hobileri kimin umurunda?
"Ata binmek," diye cevaplıyor hiç vakit kaybetmeden.
Gülmemek için yanağımın içini ısııyorum. Hayatında hiç ata binmemiş.
Kaşlarını masanın üzerinden bana doğru kaldırıyor ve ben onun seksi kastettiğini anlıyorum.
Bardağıma karşı gülümsüyorum. Aslında bu doğru. Seks kesinlikle onun en sevdiği hobisi.

Üç saat sonra, Nathan kulüpteki herkesle konuştu ve samimiyeti tüm zamanların en yüksek seviyesindeydi. Onu hiç bu kadar kibar olmaya çalışırken görmemiştim. Barda durmuş içki siparişi veriyordu, ben de yanına gittim. En iyi raf margaritalarından fazlasıyla içtim ve kendimi çok rahatlamış hissediyorum.

"Evet, Bay Mercer."

"Evet." Bana yavaş ve seksi bir gülümseme veriyor. "Bu benim adım." "Bana planını anlatacak mısın?"

"Bu değişir." "Neye bağlı?"

"Ben sana söylemeden önce senin kabul etmen gerekiyor." Gülüyorum. "Gerçekten o kadar aptal olduğumu mu düşünüyorsun?" "Umarım öyledir." İçkisinden bir yudum alıyor.

"Bana planı anlat."

"Şey..." Sanki kendini çelikleştiriyormuş gibi sertçe nefes alıyor. "Sadece arkadaş mı olmak istiyorsun?"

"Doğru."

"Ama ben sadece seni istiyorum. "

Aramızdaki hava çatırdarken birbirimize bakıyoruz.

"Yani... Tabiri caizse bir uzlaşma buldum. Sanırım bu ikimize de uyacak."

"Hangisi?"

"Buna nasıl tepki vereceğinizden gerçekten emin değilim ve burada tamamen ters tepebilir."

Gözlerimi deviriyorum. "Tükür gitsin."

Bir an tereddüt ediyor. "Çıkarları olan bir arkadaş olmaya ne dersin?"

Şaşkın şaşkın ona bakıyorum.

"Ama biliyorsun ki bu sadece beni... yani ikimizi de, gerçekten... fiziksel olarak tatmin ederken sen..." Kelimelerinde takılıp kalıyor.

"Ben ne yaparken?"

"Geleceğimize karar verelim."

Ona bakıyorum, ne oluyor? Söylemesini beklediğim son şey buydu.

"Baskı yok. Beklenti yok," diye devam ediyor. "Sadece bir süreliğine anı yaşıyorum." Sanki bu tamamen mantıklıymış gibi omuz silkiyor.

Gülümsememi gizlemek için dudaklarımı yuvarlıyorum. "Yani, vücudumu bir seks çağrısı olarak mı kullanmak istiyorsun?"

"Hayır... Bedenimi bir seks çağrısı olarak kullanmanı istiyorum."

"Peki bana hangi vücut parçanla yardım edeceksin?" "Şu anda mı?"

Gözlerimiz kilitlenirken

başımı sallıyorum.

"Dilim.

Kaşımı kaldırıyorum.

"Seni yatırmak, o güzel kalçalarını ayırmak ve yalamak istiyorum. Dilime boşalmayalı çok uzun zaman oldu."

Nathan'ın kafasını bacaklarımın arasında görüyorum ve orası karıncalanıyor. *Bu işe yarar.*

"Hmm, ilginç bir konsept," diye cevap veriyorum ilgisizmişim gibi davranarak. O da sırtıyor. "Sanırım öyle."

"Beklentin yok mu?" Kaşımı kaldırıyorum. "Bir tane bile yok."

"Söz vermiyor musun?"

"Orgazm kesin olan tek şeydir."

"Hmm." Zihnim dakikada bir milyon mil hızla çalışmaya başladı. Bu mükemmel bir plan olabilir. Ona sahip olacağım ama işler ters giderse elim kolum bağlı olmayacak.

"Peki ya diğer insanlar?" Ben soruyorum. "Diğer insanlar ne olacak?"

Cevap veriyor.

"Başka insanlarla yatar mıydın?"

"Altı aydır yalnız olduğumu ve hiç yalnız kalmadığımı düşünürsek, böyle bir şey olacağını sanmıyorum."

"Striptizcileri unuttun mu?"

"Hayır ama keşke yapsan," diye mırıldanıyor kuru bir sesle. "Bunu hafıza bankandan silebilir misin?"

"Ne yazık ki hayır." İçkimi yudumluyorum. "Diğer insanlar benim için bir anlaşma kırıcı. Halka açık bir seks görüşmesi istemiyorum."

Neredeyse bana sahip olduğunu bilerek genişçe gülümsüyor. "Başka kimse yok." "Hmm." Birbirimize bakarken içkimi yudumluyorum.

Hava olasılıklarla dolup taşıyor.

"Yani?" Dilinin ağır çekimde dışarı fırlayıp alt dudağının üzerinde gezinmesini izliyorum. En hassas yerlerimi yaladığını hayal ettiğimde cinsel organım kasılıyor.

"Ne diyorsun?" diye soruyor bana.

"Sanırım bir deneme yapabilirsin."

"Duruşma mı?" diye soruyor şaşkınlıkla. "Bu da ne demek oluyor?"

"Demek istediğim, eğer bir seks çağrısı pozisyonu teklif ediyorsam, bunun için deneyebilirsin. Ama söz vermiyorum."

"Yanılıyorsunuz. Bir söz var." Bir adım öne çıkıyor ve dudaklarını kulağıma değdiriyor. Nefesi tenimin tozunu alıyor. Yakınlığı tüylerimi diken diken ediyor. Eli belime düşüyor ve beni sertçe sıkıyor. "Seni öyle bir sikeceğime söz veriyorum ki bebeğim, bir hafta boyunca yürüyemeyeceksin."

Sakin ol.

"Göreceğiz," diye cevap veriyorum.

"Gidiyor muyuz?"

diye soruyor. Başımı sallıyorum.

"Sanırım."

Arkamdan tutuyor ve vücudumu sertçe kendine doğru çekiyor. "Git ve arkadaşlarına gitmen gerektiğini söyle çünkü binmen gereken bir sik var."

Kıkırdıyorum. "Romantizmin öldüğünü kim söyledi?"

"Bu bir seks çağrısı, Eliza. Romantizmin bununla hiçbir ilgisi yok."

"Bu kelimeleri söylemeyi seviyorsun, değil mi? Şimdiden on kere söyledin." "Booty-call," diyor sırtarak ve ben de ona gülümsüyorum.

Kulağa hoş geliyor.

Eğiliyor ve dudakları benimkileri alıyor. Biraz dil, biraz emme ve bacaklarımın arasında büyük bir uyarılma seli var. Beni kendisinden uzaklaştırıyor ve arkama bir tokat atıyor. "Acele et lan."

Anahtarı ön kapıya sokarken gözlerimi kapatıyorum, sinirlerim tepeme çıkıyor.

Bana dokunulmayalı uzun zaman oldu.

Ona dokunduğumdan beri.

Nathan yakınımda duruyor - o kadar yakın ki vücudundan yayılan sıcaklığı benimkinde hissedebiliyorum. Saçlarımı bir tarafa çekiyor ve açık ağzıyla boynumu öpüyor. Dişlerini kulak mememe geçiriyor ve ben gözlerimi kapatıyorum. Beni tekrar tekrar ısıtıyor ve meme uçlarım sertleşiyor. Elini karnımın üzerinde gezdiriyor ve beni ereksiyonunun üzerine çekiyor. Dişleri boynuma batıyor ve gözlerim tahrikle dalgalanıyor.

Oh lanet olsun.

Bacaklarımın arasında donuk bir ağrı hissediyorum.

Büyük hissettiriyor... iyi. Lanet bir kaya kadar sert.

Kapıya doğru bakarken dudaklarının kulağıma doğru hareket ettiğini hissediyorum. Nefesini içine çekerken titriyor, sanki kontrolü zar zor elinde tutuyormuş gibi.

"Kapıyı aç, Eliza," diye fısıldar.

Anahtarı çeviriyorum, beni ileri itiyor ve ayağıyla kapıyı tekmeleyerek kapatıyor.

Gözleri küçük stüdyo dairemde g e z i n i y o r ve sonra geri dönüp bana odaklanıyor.

Kalbim *güm, güm, güm* atıyor.

Farklı görünüyor, daha yoğun, daha tahrik olmuş. *Sadece daha fazla.*

Yatağın ucuna oturur ve uzattığı ellerinin üzerine yaslanır. "Kıyafetlerini çıkar. Şimdi."

Tanrım.

"Ciddi misin sen?"

"Yap şunu."

Elbisemi bir omzumun üzerinden kaydırıyorum.

İzlerken gözleri ateşle dans ediyor.

Sonra, diğer omzumun üzerinden geçirdikten sonra, yavaşça kalçalarımın üzerinden aşağı doğru sallıyorum. Düşüyor ve ayaklarımın etrafında yerde birikiyor. Dantelli siyah bir külot ve ona uygun bir sütyenle önünde duruyorum.

"Hepsi."

Protesto etmek için ellerimi kalçalarımın koyuyorum ve o da sabırsız bir kaşını kaldırıyor. "Eliza."

Bu seks çağrısı olayından emin değilim. Her şey onun istediği gibi gidiyor gibi görünüyor.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve yana atmadan önce sütyenimin mandalını açmak için uzanıyorum.

Bana yavaş, seksi bir gülümseme veriyor ve çenesiyle külotumu işaret ediyor. "Çıkar onları."

Sahip olduğu en iyi seks çağrısı ol.

Gözlerim onunkilere kilitlenmişken külotumu kalçalarımın üzerinden aşağıya doğru kaydırıp içinden çıkıyorum.

Sertçe nefes alırken dudaklarını yalıyor. Ayağa kalkıyor ve hızlı bir hareketle meme ucumu ağzına alıp sertçe ısıyor. Diğer göğsüme geçerken inliyorum. Onu da ısıyor ve göğüslerimi agresif bir şekilde kavıyor.

"Kahretsin, göğüslerine bayılıyorum." Meme ucumun etrafında hırlıyor. Koyu renk gözleri benimkilere kilitlenmiş. Dilini sertleşmiş meme ucumun üzerinde gezinirken görebiliyorum. Kendini tamamen uyarılmışlığına kaptırmış ve bu çok ateşli.

Kahretsin, başımı tavana doğru eğiyorum ve sertçe titriyorum. *Sakin ol, sakin ol.*

Yemin ederim, geleceğim.

Beni yatağa attı ve bacaklarımı açtı. Sonra üzerimde durdu, gözleri açık, pembe etimin üzerinde geziniyordu.

Direkt konuya girelim o zaman.

Zor nefes alıyormuşum gibi hissediyorum. Burada hiç hava var mı?

Gömleğini çıkarınca geniş omuzları ortaya çıkıyor. Karnı kaslarla dalgalanıyor ve göğsünün her yerinde koyu renk saçlar var. Bir tutam saç göbeğinde toplanıyor ve siyah kot pantolonunun içinde kayboluyor.

Tanrım, o çok güzel. Hatırladığımdan daha güzel.

"Kendine dokun," diye mırıldanıyor gözleri seksime kilitlenmişken. "O güzel küçük dudaklarını arala ve benim için kendine dokun."

Sırtım yataktan kalktı. Dostum, Nathan'ın yatak odasında ne kadar yoğun olduğunu unutmuşum. Sınırları zorluyor.

Elimi köprücük kemiğimin üzerinde gezdiriyorum, sonra göğüslerimin üzerinde, daha aşağıya... daha aşağıya.

Karanlık gözleri izliyor.

Parmaklarımla dudaklarımı aralıyorum ve yüzünde bir gülümseme izi beliriyor.

Nefesini tutuyor. "İşte bu," diye fısıldıyor. "Derinlere in, bebeğim."

Sikeyim.

Parmağımı seksime kaydırıyorum ve o da kotunun üst düğmesini agresif bir şekilde açıyor.

"İki," diye emrediyor.

İki parmağımı sokuyorum ve gözleri kapanırken keskin bir şekilde nefes alıyor. "Siktir git." Kot pantolonunu ve boxer'ını bacaklarından aşağı kaydırıyor.

Bacaklarının arasında ağır bir şekilde asılı duran siki kaya gibi serttir. Kalın damarlar uzunluğundan aşağı doğru akıyor ve başı dolgun ve koyu pembenin güzel bir tonu.

Sikişmeye hazırım.

Gördüklerimden etkilenerек seks yapmaya başladım. Bacaklarım açık ve lanet olsun, o bana parmağını bile sürmeden boşalacağım.

"İşte böyle, bebeğim. Daha sert." Tıslıyor.

Aletini eline alıyor ve kendini okşamaya başlıyor. Kendini okşarken omuzlarındaki ve göğsündeki tüm kasları görebiliyorum ve sırtım yataktan kalkıyor.

Ben hayretle izlerken kendini sertçe sarsıyor ve ucundan ön boşalma damlıyor. Üzerime eğiliyor ve dudaklarıma bulaştırıyor.

Onu ağzıma almak istiyorum ama benden uzaklaşıyor.

"Benim sıram." Bacaklarımla arasına giriyor ve onları aralıyor. Seksimi yumuşakça öpüyor ve kalın dili dışarı fırlayıp beni yalıyor, beni onun altına sokuyor.

Yüce Tanrım.

"Ah, Tiny'yi özledim," diye mırıldanıyor ve ben de tavana doğru şapşalca gülümsüyorum. Parmaklarıyla beni aralıyor ve tekrar yalıyor. Çok geçmeden, dilinin içimde çırpındığı uzun, sert yalamalar kullanarak beni derinlemesine yiyor.

Bacaklarımı geride tutup tüm yüzüyle beni yemeye başladığında ürperiyorum. Bıyıkları, burnu, dudakları... sanki kendini damgalıyormuş

gibi

benim kokumla.

Bu his çok fazla ve ürperiyorum. Klitorisimi ısıyor ve içimden bir orgazm geçerken haykırıyorum. "Ah!" diye inliyorum.

Acele etmiyor ve beni daha fazla yalayarak temizliyor. Şimdi daha derin, daha şehvetli ve gözleri kapalı. Bu çok samimi hissettiriyor.

Onu özledim.

Tapınılmanın nasıl bir his olduğunu unuttum ve bacaklarım havada asılı dururken altımdaki çarşafları sıkıyorum.

"Nathan," diye nefes alıyorum.

Gözleri açılıyor, bu sefer karanlık. Gözleri benimkilere kilitlenmişken, uyarılmam yeniden artmaya başlarken klitorisimi kemiriyor.

"Nathan!" Yalvarıyorum. "Becer beni!"

Seksime karşı gülümsüyor. Bunu benden daha çok seviyor.

Ayağa kalkıp prezervatifi takıyor ve sonra üzerime geliyor. Bacaklarımı kaldırıp omuzlarına koydu. Oh lanet olsun.

"Dikkatli ol," diye inliyorum.

"Vücudun sikimi seviyor, Eliza. Onu içine çekiyor."

Beni yatağa çivileyerek ileri doğru itiyor ve ben onun altında inliyorum. "Sakin ol," diye yalvarıyorum.

O hareketsiz kalıyor ve benim seksim onun büyüklüğüne uyum sağlarken onun etrafında dalgalanıyor.

Kahretsin, o büyük bir adam.

"Öp beni," diye nefes alıyorum.

İkimiz de o anın içinde kaybolurken gözleri kapanıyor ve dudakları benimkileri alıyor.

Öpüşmemiz derin, tutkulu ve son altı aydır birbirimiz hakkında özlediğimiz her şey.

İşte bu. Özlediğim şey buydu. Başka hiç kimsenin bana vermediği bu his.

Kıpırdamadan duruyoruz, şefkatle öpüşürken onun vücudu benimkinin derinliklerinde. Sanki öpüşmek için bütün gecemiz varmış gibi - birbirimizin tadını çıkarmak için bütün gecemiz.

"Hareket edeceğim bebeğim," diye nefes alıyor.

Bunun ucuz bir seks çağrısı olması gerektiğini biliyorum, ama aramızda hissedebildiğim tek şey şefkat.

Sevgiyle. Yüzünü ellerimin arasında tutarken başımı sallıyorum. Onun bana yakın olmasına ihtiyacım var.

Yavaşça dışarı kayıyor. Dizlerim göğsüne dayanıyor ve yanmayı hissediyorum. "Oh." İrkildim.

"Çok iyi." Dudaklarımı dudaklarının arasına alırken nefes alıyor. "Bırak

gireyim, bebeğim; açıl." Beni gevşetmeye çalışırken kalçalarını yavaşça çeviriyor. Bir şey hissediyorum

uyarılmanın parıltısı.

"İşte bu," diye
fısıldıyorum.

Bana gülümsüyor ve lezzetli hareketi tekrarlıyor. İçime krema doluyor ve hemen açılıyorum. İkimiz de hissediyoruz ve o kolayca içeri kayıyor. "Yessss," diye mırıldanıyor.

Kıkırdıyorum, vücudum oynamama izin verdiği için heyecanlıyım.

Dizlerini iyice açıyor ve yavaşça itmeye başlıyor. Vücutlarımız terden sırlıslıklam olurken öpüşüyoruz.

"Nathe," diye inliyorum yüzünü ellerimin arasında tutarken.

Bacaklarımı yukarı kaldırırken "Biliyorum bebeğim," diye pantolonunu indiriyor. Kollarını düzeltiyor ve daha derine iniyor. "Biliyorum." Pompalamaları gittikçe sertleşirken ağzı gevşiyor. Güzel yüzünün aldığı şekli izliyorum ve onu öpmek için dirseklerimin üzerine yükseliyorum.

Öpüşürken bir an hareketsiz kalıyoruz, sanki sert bir sikişin ortasında olduğumuzu unutmuşuz gibi. Dillerimiz şefkatle birbirine kayıyor.

"Seni özledim," diye mırıldanıyor ağzıma
karşı. Kalbim eriyor. "Ben seni daha çok
özledim."

İçinde bir şeyler çatırdıyor ve başını geriye atıp sertçe vuruyor. "Gelmek zorundasın. Gelmek zorundasın," diye inliyor. "Gelmek zorundasın."

"Ahh!" Çekiliyor ve bir kez daha ağzı seksimin üzerinde. Dilini klitorisimin üzerinde gezdiriyor. Nefesimi tutmaya çalışırken göğsüm yükselip alçalıyor. Ellerim onun nemli omuzlarında.

İnliyorum. "Oh..." Onun saldırısından kaçmak için dönüyorum.

O gelecekti ve benden önce gelmek istemedi. Benim de boşalmamı istiyor. O her zaman mükemmel bir aşıktır.

Her seferinde.

Bu çok samimi, çok gerçek, *çok mükemmel*.

Ben de geleceğim.

"Nathan!" Ağlıyorum. "Tekrar üstüme çık. Şimdi!"

Tekrar derinlere kayıyor ve ben sertçe sıkıp aceleyle boşalırken inliyorum.

Nathan beni izlerken gözleri yuvalarından fırlıyor ve derin, sert pompalarla kendini bırakıyor. Yatak duvara kuvvetle çarpmaya başlıyor. Tenlerimizin birbirine çarpma sesi odanın içinde yankılanıyor.

İniltisi derin ve gırtlaktan geliyor ve aceleyle boşalırken kendini derinlerde tutuyor.

Vücudunu benimkine tamamen boşaltmak için birlikte yavaşça hareket ediyoruz ve sonra dirseklerinin üzerine düşüp beni şefkatle öpüyor. Birbirimizin dudaklarına karşı gülümsüyoruz.

Adamım evde.

Saatler sonra bitkin bir halde uyanıyorum. Nathan ve ben artık fiziksel olarak yapamayacak hale gelene kadar saatlerce seviştik. Mutluluk içinde birbirimizin kollarında uyuyakalmışız. Dirseklerime yaslandım. Hava kararmış, Nathan yataktan kalkmış ve giyiniyor.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Gitmem gerek."

Kaşlarımı çatıyorum. Dışarısı hâlâ karanlık.

"Ne, neden?" "Erken bir uçuşum var."

"Oh." Kalbim sıkışıyor. "Tamam."

Yatağın kenarına oturuyor ve alnımdaki saçları geriye doğru tararken gülümsüyor. "İnanılmazdın."

Ona aptalca gülümsedim.

"Bunu bir ara tekrar yapmalıyız."

Ne?

Rüyam anında yok oluyor.

Oh, sıradan bir şey. Oyunu oynuyor. *Tabii ki oynuyor.*

Gülümsememi gizlemek için dudaklarımı kıvrıyorum. "Evet, bunu düşüneneğim," diye rahatça cevap veriyorum.

Cevabımdan rahatsız olmuş bir şekilde aceleyle ayağa kalkıyor.

Yan dönüyorum ve sırtımı ona dayıyorum. "Çıkarken kapıyı kilitleyebilir misin bebeğim?" Yüzümü yastığıma gömüyorum, içeride posta kutusuna gideceğini çok iyi biliyorum.

"Ben gidiyorum," diyor.

"Evet, biliyorum." Yastığıma gülümsüyorum. Tekrar bir araya gelmemizi talep etmemi istiyor. Çok kötü, ben istemiyorum. Geçen gün şaka yapmıyordum, kaltak olmak gerçekten eğlenceli.

"Sen beni arama, ben seni ararım." Huffs.

"Yapmayacaktım. İyi uçuşlar," diyorum kayıtsızca.

Tereddüt ediyor ve biliyorum ki kendini kaybetmek istiyor. "Ben gidiyorum," diye tekrarlıyor.

"Evet, tamam. Tanrım, burada uyumaya çalışıyorum, Nathan."

Sertçe nefes alır ve kapıdan dışarı çıkar. Kapı arkasından çarptı. Sırt üstü yuvarlandım ve tavana aptalca gülümsedim. Vay anasını.
Ben kimim?

OceanofPDF.com

Eliza

Son kutuları da boşaltıyorum ve küçük daireme bakıyorum. Bayıldım.

Şimdiden evimdeymişim gibi hissediyorum. Geçen Pazar günü geldim ve haftayı bavullarımı açarak ve yerleşerek geçirdim. Eski spor salonuma yeniden katıldım ve arkadaşlarımla hasret giderdim. Çarşamba günü işe başlıyorum.

Bugün Pazar gecesi ve Nathan'dan bütün hafta boyunca haber alamadım. San Francisco'ya iner inmez yerleşmek ve onu aramamak istedim. Bağımsız olmalıyım ve lanet olsun, bunu yapmak için elimden geleni yapacağım.

Yine de onu gerçekten görmek istiyorum. Tek düşünebildiğim o ve kaç kez neredeyse onu arayacaktım anlatamam. Bütün hafta kendime, Pazar gününe kadar ondan haber alamazsam onu arayabileceğimi söyledim. Bu gece o gece.

Telefonum sehpanın üzerinde dans ediyor ve Phyllis ismi ekranda beliriyor.

Nathan'ın annesi. "Merhaba," diye cevap veriyorum.

"Merhaba hayatım, en sevdiğim kızım nasılmış bakalım?"

"Harikayım. Eve dönmek güzel bir duygu." Etrafıma bakıyorum.

"Dairem çok şirin. Görene kadar bekle."

"İşe başladın mı?" "Hayır,

Çarşamba günü başlıyorum."

"Memorial'da, değil mi?"

"Evet." Gülümsüyorum ve aklıma tuhaf bir düşünce geliyor. Nathan için beni mi gözetliyordu? Her şeyi bildiğini söylemişti ama yine de

Bir kez olsun öyle bir şey yapmadı.

Hmm. Acaba ondan beni kontrol etmesini mi istedi?

"Nasılsın?" diye sordum.

"Güzel, güzel. Burada yeni bir şey yok. Sana dönelim. Tüm arkadaşlarına yetişebildin mi?"

"Evet, bu hafta her akşam yemeğe çıktım."

"Oh..." Şaşırmış görünüyor. "Nathan'ı hiç gördün mü?" Ve işte orada. Görmediğimi biliyor. "Henüz görmedim. Umarım yakında."

"Şehirde olduğunu ona haber vermelisin. Seni görmeyi çok ister." "Evet, aslında onu bu gece arayacaktım."

"Oh, harika." Sanki işi bitmiş gibi soluk soluğa kalıyor. "O zaman telefonu kapatmana izin vereyim, böylece onu arayabilirsin."

"Muhtemelen meşguldür."

"Hayır, onun hiçbir şeyi yok." Sanki sinirlenmiş gibi tersliyor.

Genişçe gülümserim. Seni sinsî, yaşlı tilki. "Tamam, olabilir. Nasıl hissedeceğimi göreceğim."

"O zaman oraya gitmelisin." "Göreceğim." Yüksek sesle gülmek için alt dudağımı ısıyorum. Nasıl oldu da daha önce bilgi almaya çalıştığını görmedim?

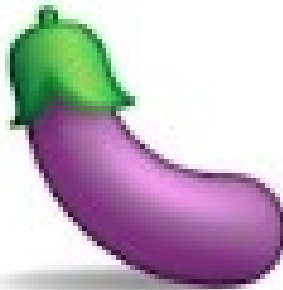
Tereddüt ediyor ve onu aramamı nasıl sağlayacağını merak ettiğini biliyorum. "Seni görmeyi çok ister."

"Evet, onu arayacağım. Söz veriyorum." "Harika. Güle güle, canım."

Telefonu kapattım ve kıkırdadım. Annesi çöpçatanlık cennetinde. Kanepeye çöküyorum ve telefonumu karıştırıyorum. Ona ne mesaj atacağım?

Hmm, beklentileri olmayan arkadaşlara ne denir? Düşünürken göz gezdiriyorum. Biliyorum.

Aklıma bir fikir geliyor ve bir emoji yazarken kıkırdıyorum. Keşke bunu açtığında yüzünü görebilseydim. Ona mesaj atıyorum.

?

Gönder tuşuna bastım ve bir kahkaha patlattım.
Telefonum hemen çalıyor.

Bu gece mi?

Cevabımı yazarken okullu bir kız gibi gülümsüyorum.

Evet, lütfen.

xoxo

Cevabını bekliyorum. Onu koltuğunda, cevabını düşünürken hayal ediyorum.

Adresiniz nedir?

Kanepede sallanıp adresimi yazıyorum ve sonra bir mesaj daha geliyor.

Akşam 8:30 gibi mi?

Heyecanla koltuktan fırladım.

**Kulağa harika
geliyor. xoxo**

Saatime baktım. Kahretsin, sadece bir saat var. Duş alıp saçımı yıkamam lazım. Bacaklarıma bakıyorum. Lazere ihtiyacım var. Böyle olmaz. Karşı konulmaz ve düpedüz seksi olmalıyım.

Banyoya gidip tıraş bıçağımı çıkarıyorum. Hmm, makyaj çantamda değil. Banyo dolabını karıştırdım. Yok.

"Kahretsin. Lanet jiletlerim nerede?" Taşındığımızdan beri hiç görmedim. Hepsini dışarı mı attım?

Emin misin?

Yatak odama girdim ve deli bir kadın gibi banyo malzemelerimi karıştırmaya başladım. Birine patlıcan gönderip sonra da kılılı çıkamazsın.

Birine patlıcan gönderdiğime inanamıyorum. Bu ihtimale kıkırdıyorum. Ne oluyor be? Yeni bir dibe vurдум.

Bir görev için usturayı arayıp duruyorum. "Siktir et."

Banyoya geri dönüp dolabı parçalıyorum ve ikilem içinde yere oturuyorum.

İki seçeneğim var: iki blok ötedeki dükkana koşup bir tıraş bıçağı almak ya da goril gibi görünmek.

"Mağaza." Anahtarlarımı aldım ve aceleyle kapıdan çıktım.

Bir saat sonra kendime bir şarap doldurdum. Son bir saat kendimi maraton koşuyormuş gibi hissettim. Kendimi Amazing Race'te falan gibi hissettim. En yakın dükkânda jilet kalmamıştı, ben de altı blok ötedeki dükkâna koştum, yağmura yakalandım, ayakkabım su giderine takıldı ve düşüp dizlerimi morarttım. Eve kadar koştum, bacaklarımı ve her yerimi tıraş ettim, sonra saç kremimin bittiğini fark ettim, hem de yıkadıktan sonra. Şimdi tüylü bir ayıya benziyorum... ama en azından vücudum bir bebeğin poposu kadar pürüzsüz.

Tam da sevdiği gibi.

Şarabımı yudumluyorum. Tüm bu hazırlığın kıymetini bilse iyi olur.

Kapı çalınıyor ve ben heyecanla omuzlarımı yukarı kaldırıyorum.

O burada.

İpek bornozumun ipini sıkıyorum, altında çırılçıplakım, seks kedisi olmayı hedefliyorum. Aceleyle kapıyı açıyorum.

Orada duran adamı görünce yüzüm düştü. "Eliza Bennet için teslimat."

"Oh." Kaşlarımı çattım. "Çok geç oldu."

Teslimatçı gözlerini genişletir. "Ve görünüşe göre acil."

Büyük bir kutu, hmm. "Tamam."

"Lütfen burayı imzalayın." Bana ekranını uzattı. İmzaladım ve içeri girdim.

Kapıyı kapattım ve büyük, pembe kutuya baktım.

"Bu da ne böyle?" Kapağı yavaşça kaldırıp kutunun içine bakıyorum. İçi patlıcan dolu bir baston sepet.

Bir kahkaha patlattım. "Sen ciddi misin?" Aman Tanrım, sadece o. Küçük beyaz bir zarf da var. Kartı açtım ve okudum.

*Siz
isteyin,
ben
teslim
edeyim.
x*

Bir patlıcan çıkarıp elimde tutuyorum ve gülüyorum.
Sadece Nathan.

Nathan

Eliza'nın kutuyu açtığını hayal ederken şarap kadehime karşı gülümsüyorum.

Ukalalık yaptığı için haklı.

Saatime bakıyorum, buraya geleceğine dair her türlü bahse girmeye hazırım. Onu kendisinden daha iyi tanıyorum ve eğer bunu yapmaya karar verdiyse beni görmemezlik etmeyeceğini biliyorum.

Kapı çalındığında kırmızı şarabımı yudumluyor ve ağzımda yuvarlıyorum.

Gülümsedim ve ayağa kalktım. *Tam zamanında.*

Kapıyı açtım. "Evet?"

Üzerinde krem rengi ipek bornozuyla antrede duruyor. Yanında bir gece çantası var. Uzun, siyah saçları dökülmüş ve güzel gamzelerini ortaya çıkararak gülümsüyor.

"Eliza!" Şaşırmış gibi yapıyorum.

Ayak parmaklarının üzerine kalkıyor ve beni çabucak öpüyor. "Aklımdaki patlıcan bu değildi, Nathan."

"Oh, gerçekten mi?" Kaşlarımı kaldırıyorum ve keskin sabun kokusu duyularımı okşarken gözlerim vücudunda geziniyor. "Buraya sadece bunu giyerek mi taksiyle geldin?"

"Uh-huh." Beni geçip daireye doğru yürüdü. "Şoförün bir TIR'ı vardı."

Gülümsüyorum. "Bundan şüphem yok." Kapıyı kapatıyorum ve etrafına bakınırken onu izliyorum.

"Bu dairenin ne kadar güzel olduğunu unutmuşum."

Onun gözlerinden görmeye çalışırken etrafıma bakıyorum.

"Şarap?" diye soruyorum. "Evet, lütfen."

Mutfağa gidip ona bir kırmızı şarap dolduruyorum, kendiminkini de dolduruyorum. "Daha yeni geldim," diye itiraf ediyorum.

Her zaman yaptığı gibi tezgâhın üzerine oturuyor ve ben de bacaklarının arasında duruyorum.

"Ne demek istiyorsun?" Bardağı dudaklarına götürüyor ve ben onu izlerken sikim beklentiyle sıkılıyor. Tezgâhta bu şekilde otururkenki harika anıları bir gelgit dalgası gibi geri geliyor.

Onu geri istiyorum.

"Buraya uzun süre gelmedim. Eski dairemde kaldım," diye devam ediyorum.

"Neden olmasın?"

"Bilmiyorum. Sinir krizi geçirdikten sonra geri dönmek istemedim."

Yüzü düştü. "Sinir krizi mi geçirdin?"

Başımı salladım. "İşten birkaç hafta izin almak zorunda kaldım."

Başını eğiyor ve bir süre yere bakıyor. "Ne oldu?" diye soruyorum.

"Senin yanında olamadığım için üzülüyorum." Tişörtümü tutuyor ve beni bir öpücük için kendine çekiyor. Yavaş ve şehvetli bir öpücük ve aramızdaki tüm o samimi anıları uyandırıyor. "Bu çöküş hakkında kimseyle konuştun mu?" diye soruyor usulca, saçlarımı yüzümden geriye doğru iterken.

"Hayır." Onu tekrar öpüyorum, dilim açık ağzında geziniyor.

Kahretsin, *öpüşme şekli*.

"İstersen ben de seninle geleyim." Bir süre beni izledi. "Nedenini bilmek istemiyor musun?"

"Bunu düşünmek istemiyorum. Nedenini de biliyorum. Çok fazla stres altındaydım."

"Bebeğim." Beni tekrar öpüyor. "Senin de çözülmemiş sorunların var. *Bizim* de çözülmemiş sorunlarımız var." Darbeyi yumuşatmak istercesine beni tekrar öpüyor. "İstersen seninle terapi seansına gelirim. Sorunlarımızın temeline inmek istiyorum. Onları düzeltmek istiyorum." Güzel kızıma gülümsüyorum ve içim umutla doluyor. Belki de her şey yoluna girecek.

"Bunu yapar mıydın?" diye sordum.

"Tabii ki yaparım."

Bir süre ona bakıyorum ve gözlerimi kısıyorum. "Patlıcanı çoktan siktin mi?"

"Ne?" Gülümsüyor. "Neden öyle dedin ki?"

"Şey... çok tatlı ve Eliza gibi davranıyorsun. İçindeki çılgınlığı attıktan sonra nasıl olursan öyle."

Bir kahkaha patlatıyor ve ben de onu izlerken gülümsüyorum. "Aslında pathcanı sikmiyorsun." Gülümsüyor. "Bu lafın gelişi, Nathan."

"Evet, öyle," diye takılıyorum. "Ben senin kıcını sikerken pathcan Tiny'nin içine giriyor."

Yüzü düştü. "Bekle... Ne? Ne zamandan beri?"

"Bunu herkes biliyor."

"Bunun insanların gönderdiği komik bir şey olduğunu düşünmüştüm."

Saçlarından bir avuç tutup yüzünü kendime doğru çekiyorum. "Göndermeden önce emojilerin hakkında daha fazla araştırma yapmalısın."

"Belli ki." Onu öperken gülümsüyor. "Onun yerine sık fotoğrafı istemeliydim."

O şaka yapıyor, ben de şaka yapıyorum ama duygularımı saklayamıyorum. Onu geri istiyorum. Bizi geri istiyorum.

Onu usulca öperim. "Sonsuza kadar gerçek bir şeye sahip olmak varken neden bir penis resmi istiyorsun?"

Birbirimize bakarken ciddileşiyoruz ve aramızda bir yakınlık okyanusu yüzüyor. "Nathe, seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?" diye fısıldıyor gözleri benimkileri ararken.

"O zaman eve gel!" Kendimi savunmak için onu usulca öpüyorum. "Lütfen, eve gel. Sensiz bir an daha yaşayamam."

"Yeniden uyum sağlamak için biraz ayrı kalmaya ihtiyacımız var. Sadece bir süreliğine çıkmak istiyorum."

"Ne kadar sürecek?"

"Bilmiyorum. Onu zorlayamam. Anlıyorsun, değil mi? Kalbimi kırdın, Nathan. Bu konuda acele etmemeliyim. Tekrar açamam."

Ona bakıyorum ama kabullenme sözcüklerini dudaklarımdan geçiremiyorum, sadece bir yalan olacaklar.

Bir saniye daha ayrı kalmak istemiyorum.

Dilimi tutmak için çenemi sıkıyorum. Çılgılık atmak, bağırmak, kavga etmek ve davamı savunmak istiyorum... ama öfke nöbeti geçirmemin onu sadece daha da uzaklaştıracağını biliyorum. Derin bir nefes alıyorum. Bunu beklemek ve aklımı kullanmak zorundayım yoksa onu sonsuza dek kaybedeceğim.

"İstersen bir terapistten randevu alabilirim?" diye teklif ediyor.
"Ben yaparım."
"Gelmemi ister misin?" Yumuşakça soruyor.
Duymasını istemediğim bir şeyi duyacağı düşüncesiyle ürperiyorum. "Hayır, yalnız gitmek istiyorum."
"Tamam." Bana gülümsüyor ve dudaklarımdan öpüyor.
"Muhtemelen oturma odasına geçmeliyiz."
"Yapmalı mıyız?"
"Uh-huh." Aşağı atladı ve beni oturma odasına götürdü. Beni kanepeye oturttu. Bir minder alıp bacaklarımın arasına yere koydu.
Onu izlerken uyarılmam ateşlenmeye başlıyor. Saçlarını topuz yapıyor ve sonra önümde dizlerinin üzerine çöküyor.
"Ne yapıyorsun?" Törpülüyorum.
Kot pantolonumun fermuarını açıyor ve sert bir hareketle çekiyor.
"Pathcanıma tapıyorum." Beni ağzına alıyor ve dili sikimin etrafında dalgalanıyor.
Başımı arkaya yatırıyorum ve bacaklarımı iki yana açıyorum. "İşte bu," diye fısıldıyorum.
Etrafımda gülümsüyor ve dilini ucumda gezdirirken taşaklarımı avuçluyor.
İçimde bir ateşin başladığını hissediyorum. Emerken yanaklarının çukurlaşmasını izliyorum.
Eliza dünyadaki en iyi kafa işlerini yapıyor. Ondan daha seksi kimse yok.
Kendimi tutmak için çenemi sıkıyorum.
Eliyle beni sert bir şekilde çalıştırmaya başlıyor ve boncuklar önceden boşalıyor. Tadına baktığında usulca inliyor.
Beni izlerken gözleri kararıyor. "Ağzımı sik," diye nefes alıyor etrafımda.
Ağır bir şekilde nefes veriyorum ve sikimi boğazının derinliklerine doğru kaydırırken başını ellerimin arasına alıyorum. "Yapacağım, bebeğim. Yapacağım."

Eliza

Nathan'ın alarmı çalıyor ve ben uykulu bir şekilde gülümsüyorum. Kollarına sarılmışım, kendimi bir tanrıça gibi hissediyorum. Aramızda bir şeyler değişti. Sevişmedik.

Dün gece seviştik.

Tatlı, şefkatli aşk. Nathan'ın vücudunun sevişmek için yaratıldığını biliyorum ama kalbi sevmek için yaratılmış ve dün gece onu çok sevdim. Aramızdaki yakınlık geri geldi ve her öpücükte, her dokunuşta birbirimize verdiğimiz zararı biraz daha kaybediyorum.

Telefonunda erteleme tuşuna basıyor ve sonra şakağıma bir öpücük konduruyor. "Bugün benimle okulu as," diyorum sessizce.

Arkamdan gülümsediğini hissediyorum. "Beni kışkırtma." Yataktan çıkıp banyoya girmeden önce beni tekrar öpüyor.

Düşün açıldığını duyuyorum ve tekrar uykuya dalıyorum. Gidecek hiçbir yerimin ve yapacak hiçbir şeyimin olmaması çok güzel. Bu yaşam tarzına alışabilirim.

Nathan sadece birkaç dakika sonra yatak odasına giriyor ve beni heyecanlandırıyor. Lacivert takım elbisesini giymiş, süslenmiş ve nefis kokuyor. Yatağın kenarına oturuyor ve beni tekrar öpmek için eğiliyor.

"Ben gidiyorum, bebeğim."

Ona uykulu bir şekilde gülümsüyorum. "Tamam."

Saçlarımı alnımdan geriye doğru tarıyor. "Evine geri dönme. Burada kal." Beni usulca öpüyor. "Bu akşam birlikte yemek yiyebiliriz."

Hatırladıkça irkiliyorum.... Oh lanet olsun.

"Bu gece yapamam." Onu kendime doğru çektim ve öptüm. "Yarın gece."

"Neden bu gece değil?"

"Planlarım var." Uykulu ve rahat halim dağılmaya başladı.

"Ne planları?"

Kaşlarımı çattım. "Ben... Henry ile akşam yemeği yiyeceğim."

"Ne?" Ayakta durmak için sıçradı. "Lanet olası cesedimi çiğnemen lazım."

"Sadece onunla ilgilenmediğimi söylemek için." Tekrar uzandım ve gözlerimi kapadım. Bu saçmalık için çok erken.

"Ona henüz ilgilenmediğini söylemedin mi?"

"Onunla konuşmadım, yani eminim zaten biliyordur, ama beni bu akşam yemeğe davet ettiğinde, bunu ona yüz yüze söylemenin doğru olacağını düşündüm."

Oturma odasına doğru yürüyor ve ben ön kolumu gözlerimin üzerine koyuyorum, şimdi ne yapıyor? Tekrar içeri girdi ve telefonumu suratıma fırlattı. "Ara onu."

"Ne?"

"Onu şimdi ara ve tekrar birlikte olduğumuzu söyle."

"Nathan."

"*Ara onu!*"

Yataktan kalktım. "Onu aramıyorum. New York'tayken benim için iyi bir arkadaşı. Ona yüz yüze söyleme saygısını borçluyum."

"Hayır."

"Henüz bir araya gelmedik Nathan, bunu kes. Yemeğe gidip ona söyleyeceğim, sonra da gelip burada seninle kalacağım."

"Hayır."

"Başka seçeneğin yok." Banyoya doğru yürüdüm. Tuvalete gitmek için oturdum ve o içeri girdi.

"Onu öptüğünü gördüm, hatırladın mı Eliza? Ne istediğini biliyorum!"

Dramatizmine gözlerimi deviriyorum. "Sakıncası var mı?" Elimle tuvalette oturduğumu işaret ediyorum. "Burada biraz meşgulüm."

"İptal et. Ciddiyim."

"Ben tuvalete giderken sen de defolup gider misin?" Bağırıyorum. "Bana biraz mahremiyet ver."

Dışarı fırladı.

Bu sabah rüya gibi aşk balonumda uyanmak için çok fazla. İşimi bitirdim ve ellerimi yıkadım. Dişlerimi fırçalıyorum ve yeni düzülmüş saçlarımı parmaklarımla düzeltmeye çalışıyorum.

Tanrım, berbat durumdayım.

Dışarı çıktığımda Nathan'ı volta atarken buldum. Alnındaki damarlar dışarı fırlamıştı.

"Burada hazırlanacağım. Beni oraya götürüp alabilirsin ama *ben* gidiyorum," diyorum sakince. "Seçim senin, Nathan. Senin saçmalıklarını kabul etmiyorum. Onu istemediğimi biliyorsun."

"Seni istiyor."

"Umurumda değil." Havlıyorum.

"Seni istiyorum!" Yüzü yumuşuyor.

"Beni mi istiyorsun?"

"İstediğimi biliyorsun." Kuru kuru mırıldanıyorum. "Burada kurban gibi davranmayı bırak."

Ağır ağır nefes veriyor, çenesi hâlâ öfkeyle titriyor. "Eve geldiğimde burada olacak mısın?" diye soruyor.

Ona bakarken kravatını düzeltiyorum. "Evet." Onu öpüyorum. Bu adamla birlikte olmak lanet bir kaplanı evcilleştirmek gibi. "Ve burada hazırlanacağım. Beni bırakabilirsin, sonra beni alma zamanı geldiğinde seni ararım."

Hâlâ mutsuz bir şekilde bana bakıyor.

"Nathan, inan bana, bu konuşmayı yapmak bu gece yapmak istediğim son şey. Ama telefonlarından kaçıyordum ve o da bana iyi davranıyordu. Bunu yüz yüze yapmam gerek."

Ağır bir şekilde nefes verir. "Tamam."

Güzel erkeğime gülümsüyorum ve ellerimi onun geniş omuzlarında gezdiriyorum.

"Kıskandığında çok tatlı oluyorsun." Parmaklarımı bıyıklarında gezdirirken gülümsüyorum.

"Siktir git." Elimi itti. "Peki, bu akşam ne yiyeceğim?"

"Ben yokken ne yiyorsan artık. Artık kocaman bir çocuksun. Kendine tost yapabileceğine eminim." Gözlerini devirdi. "Güle güle."

Dudaklarından öpüyorum, o da geri çekilip kapıya yöneliyor. "İyi günler canım." Tatlı tatlı gülümsüyorum.

"İmkânsız!" Kapı çarparak kapanıyor, gülümsüyorum ve yatağa geri dönüyorum. Sarılıp gözlerimi kapatıyorum. Her şey yoluna giriyor.

Ne düşünüyordum ki?

Bu, aptalca fikirlerin en aptalcasıydı.

Öfkeli taksi şoförü -kıskanç, psikopat erkek arkadaşına bakıyorum. Nathan gözlerini yola dikmiş, direksiyonu parmak boğumlarına varan bir kuvvetle kavıyor.

Elbise giydiğim için kavga etmiştik. Görünüşe göre çok seksiymiş. Hazırlanırken bir kadeh şarap içmeme izin verilmedi çünkü aklıma ihtiyacım var ve şimdi bana ne kadar yemek yemem gerektiğini söylemeye çalışıyor.

Arabayı park yerine çeker ve yolun karşısındaki restorana bakar. "Burada arabada bekleyeceğim," diye homurdanıyor.

Gözlerim büyüdü. "Evine git, yoksa bu gece evine gelmem.

Kes şunu, Nathan. Bir çocuk gibi davranıyorsun."

"Sen de umurunda değilmiş gibi davranıyorsun."

"Ne hakkında?"

"Benim hakkımda."

Kalbim sıkışıyor. Başka biriyle yemeğe çıkmak için beni terk etmesini hayal bile edemiyorum.

"Çabuk olacağım, tamam mı? En fazla bir buçuk saat." Eğilip dudaklarından öpüyorum. "Ve sen de çıkarları olan bir arkadaş gibi davranmıyorsun," diye hatırlatıyorum ona.

"Çünkü biz çıkarları olan arkadaşlar değiliz." Homurdanıyor. "Tekrar bir araya geldik."

"Bir cümle içinde kaç kere siktir diyebilirsin?" Ben huff.

"Beni zorlama, Eliza." Öfkeyle fısıldar, gözleri patlamak üzereymiş gibi bakar.

Kapıyı açtım. "Uzun sürmez." Arkama bakmadan caddeyi geçip restorana giriyorum.

Henry arkada oturuyor. Gülümsüyorum ve ona doğru ilerliyorum. Ayağa kalkıyor ve yanağımdan öpüyor.

"Selam yabancı."

"Merhaba." Koltuğuma düştüm.

"Biraz şarap ister misiniz?"

"Tabii."

Bardağı mı dolduruyor, ben de ön pencereye doğru bakıyorum. Nathan gitti mi?

Olsa iyi olur.

"Demek buradasın, Tanrı'nın ülkesine geri döndün."

Henry gülümsüyor. Kıkırdıyorum. "Öyleyim."

"Nasıl yerleştiniz?"

"Oh, gerçekten iyi. Yeni dairem harika ve spor salonuma tekrar yazıldım. Çarşambaya kadar işe başlamıyorum. Peki ya sen? Ne var ne yok?"

Gözlerini deviriyor. "Nereden başlasam?"

Sonraki bir saat boyunca Henry ile güldük ve sohbet ettik. Aramızda hiçbir şey yok ve o da bunu biliyor. Biz sadece arkadaşız. Gerçek 'sadece arkadaş', Nathan ve benim gibi değil.

Ana yemeklerimizin ortasında iken çantamdaki telefonum bir mesajla bipliyor. Gizlice çıkarıp okuyabilmek için kucağıma koyuyorum. Nathan'dan.

On dakikan var yoksa gelip onun boynunu kırarım.

OceanofPDF.com

Eliza

Tanrım, işte başlıyoruz.

Çabucak yemeye başladım, ciddi mi?

Hulk gibi kapıları kırmadan önce buradan çıkmalıyım.

"Yani..." Henry gülümsüyor. "Neden telefonlarıma cevap vermiyorsun?" Ağzımdaki yemeği yutuyorum ve boğazımı tırmalıyor.

Aman Tanrım. Tovuğu çıkarmak için göğsüme vurdum. "Ben... Bence arkadaş olarak daha iyiyiz, sence de öyle değil mi?" "Hayır, neden?" Bana dikkatle bakıyor.

"Bence biz... sen benimle bir bağ hissetmedin. Senin hissetmediğini biliyorum, ben de hissetmedim."

"Eğer biraz zaman verirsek, çalışacağımızı biliyorum."

Bir neden olmadan gitmeme izin vermeyecek ve bunu açıkça söylemem gerektiğini biliyorum. "Gerçek şu ki Henry, Nathan'a geri döndüm."

Gözlerini deviriyor. "Ben de öyle düşünmüştüm." "Neden öyle düşündün?"

"Onu New York'ta gördüm."

Yüzüm düştü. "Onu kaldırımda mı gördün?"

"Hayır, onu restoranda gördüm. Randevumuz boyunca barda oturuyordu."

Zavallı Nathan'ın bütün gece beni gülerken, kıkırdarken ve flört ederken izlediğini hayal ettiğimde ağzım açık kalıyor.

"Oh Tanrım." Elimi yüzümden aşağı sürüklüyorum. "Özür dilerim Henry. Orada olduğunu bilmiyordum ve seni kesinlikle rahatsız etmek istemezdim."

"Biliyorum." Gözleri gözlerimi tutarken gülümsüyor.

Başımı ellerimin arasına aldım. "Bu bir felaket. Orada olduğunu bilmiyordum, çok üzgünüm. O hafta sonu konuştuk ve o zamandan beri tekrar denemeye karar verdik."

"Biliyordum." Başını sinirli bir şekilde sallar. "Sorun değil, anlıyorum."

Elini masanın üzerinden tutuyorum. "Anlayışın için teşekkür ederim." "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Tabii ki."

"Onda ne buluyorsun?"

Yumuşakça gülümsüyorum. "Dış dünyaya nasıl görüldüğünü biliyorum." "Deli gibi mi?"

"Ben de mükemmel değilim ve bu sefer aramızdaki ilişkinin farklı olacağını biliyorum. Bu işi yürüteceğiz. Daha çok yeni ama bence umut var, anlıyor musun?"

"Bu işi nasıl yürüteceksin?"

Kafamı çevirdiğimde Nathan'ın dışarıda, kaldırımında volta attığını görüyorum. Dikkatimi tekrar Henry'ye çevirmeden önce onun ne kadar güzel bir ragekolik olduğuna gülümsüyorum.

"Hiçbir fikrim yok." Çantamı alıp biraz para çıkardım ve masanın üzerine koydum. Ayağa kalkıp Henry'nin yanağına bir öpücük konduruyorum ve yanından geçip kapıya doğru yürürken elimi omzuna koyuyorum. "Sen iyi bir arkadaşsın, Henry."

Gülümsüyor. "İyi şanslar!" diye sesleniyor. "Buna ihtiyacın olacak." Kendi kendime kıkırdıyorum. Bu yılın en hafif deyimiydi.

Nathan içeri daldığı anda kapıya doğru yürüyorum ve dışarıdaki sokağı işaret ediyorum. "Dışarı," diyorum.

Kıpırdamadan duruyor, nefes almak için çırpınırken göğsü inip kalkıyor, patlayacakmış gibi görünüyor. Yanından geçip kapıdan çıkıyorum. Henry'ye son bir uyarı bakışı attıktan sonra dönüp beni takip ediyor.

Araba hala beni bıraktığı yolun karşısındaki aynı yere park edilmiş durumda... *tabii ki öyle*. Gitmeyeceğini bilmeliydim.

"Çok uzun sürdü." Arabaya doğru hışımlla giderken kekeliyor. "Umarım çantanda bir defibrilatör vardır çünkü kalp krizi geçirmek üzereyim, Eliza."

Yolun karşısına geçerken kıkırdıyorum. *Bu adam beni öldürüyor.*

"Bu hiç komik değil." Homurdanıyor.

Arabanın kapısını açmaya çalışıyorum ama hâlâ kilitli. "Kapıyı aç, Nathan."

Kapıyı açtı ve ikimiz de içeri girdik. Zavallı, işkence görmüş yüzüne baktım.

Bu zavallı piç kurusuna cehennemi yaşattım. "Beni eve götür." Arabayı çalıştırdı.

"Benim yerime."

Yaptığı işi bıraktı ve bana ters ters baktı. "Oh, yani bu konuyu devam ettirecek misin?"

"Hayır, evine getirmek için kıyafet almaya gidiyorum, seni moron."

Sanki kaçacağımdan korkuyormuş gibi beni izliyor. Sanırım eski ben kaçırdı.

"Bu gecenin seni neden rahatsız ettiğini anlıyorum." Eğildim ve onu öptüm. "Henry'yi bir daha görmek zorunda değilim. Anlıyorum ve artık bitti."

Şaşırmış gibi kaşlarını çatıyor. "Biliyorsun ve öyle mi?"

"Evet." Elimi iki günlük büyümesinin üzerinde gezdirirken gülümsüyorum. "Biliyor musun Nathe? Aptal gibi davranmayı bırakıp birbirimizle konuşmaya başlamalıyız. Eğer bu bizim için buysa -ki ikimiz de bunun böyle olduğunu biliyoruz- ve birlikte bir gelecek planlamak istiyorsak, daha iyi iletişim kurmadıkça ve büyümedikçe bunu başaramayız. Artık öfke nöbeti yok, terk etmek yok, kıskançlık yok, restoranlarda insanları gözetlemek yok."

Yüzü düşüyor.

"Evet, New York'ta olduğunu biliyorum. Artık sır yok, saçmalık da yok Nathan."

Sanki o da umutluymuş gibi usulca gülümsüyor. "Evde çikolatamız var mı?" diye soruyorum. "Yok."

"O zaman markette dursan iyi olur." Arkama yaslanıyorum ve sanki bu konuşmayı her gün yapıyormuşum gibi emniyet kemerimi omzumdan rahatça çekiyorum. "Öyle değil mi?"

Bir an bana bakıyor ve sonra yüzünde yavaş, seksi bir gülümseme beliriyor. "Seni seviyorum, Eliza."

"Biliyorum." Elini tutup yüzüme götürmeden önce arkasından öperken gülümsüyorum. "Ve seni seviyorum."

Başardık. Bir tartışmayı yetişkinler gibi atlattık.

Arabayı trafiğin içine çekiyor ve ben camdan dışarı bakarken gülümsüyorum. Ve tam o anda, tektonik plakaların yerlerine oturduğunu hissediyorum. Aramızdaki saçmalıklar sona erdi.

Nihayet yeniden başlayabilir ve birbirimize lekesiz gözlüklerle bakabiliriz.

Birbirimizi çok seviyoruz. Birbirimize çok şey yaşattık. Peki ne için? Oyunlar şimdi bitiyor.

Asansörden bir rock yıldızıymışım gibi çıktım. Nathan'ın ofisindeyim ve dün geceki küçük kavgamızdan sonra -ya da kavgasızlık mı demeliydim- adımlarımda bir sıçrama var.

Bizim için umudum var. Aslında, bu doğru bile değil. Umudum yok. Biliyorum. Ayrı geçirdiğimiz zaman boşuna değildi. İkimize de iyi geldi.

Bu bizim için. Bunu başaracağız.

Resepsiyona giriyorum ve Maria duyulabilir bir şekilde nefes nefese kalıyor. "Eliza." Sandalyesinden sıçradı ve bana sarılmak için koştu.

Neredeyse ayaklarımı yerden kesecekken yüksek sesle gülüyorum. "Merhaba." "Aman Tanrım, geri mi döndün?"

"Evet, öyleyim." Beni kol mesafesinde tutarken gülüyorum. "Özgür mü?" diye soruyorum. "Özgür." Beni tutmaya devam ederken gülümsüyor.

"Maria, neden her sabah beni gördüğüne bu kadar sevinmiyorsun?" Nathan'ın farklı sesi arkamdan soruyor.

Döndüğümüzde Nathan'ın kapının pervazına yaslanmış bizi izlediğini görüyoruz. Koyu kömür rengi takım elbisesini giymiş, soluk mavi bir gömlek ve lacivert bir kravat takmış. Her yönüyle muhteşem, pin-up CEO'su gibi görünüyor.

Kalbim kabardı. "Merhaba, Dr. Mercer."

"Merhaba, Eliza." Gözleri gözlerimi tutuyor. Bugün farklı. Gözlerindeki o pırıltı geri gelmiş. "Maria, Eliza'nın tekrar programımdan sorumlu olduğunu bilmek seni rahatlatacaktır. Lütfen bundan sonra tüm randevularım için onunla konuş."

"Evet, Doktor." Maria aptalca gülümsüyor.

"Bir noktada onunla bir ay izin ayarlayabilir misin?" diye ekliyor. Soru sorarak kaşlarımı çatıyorum.

"Uzaklara mı gidiyorsun?" Maria aramıza bakarken soruyor.

"Evet." Gözleri şimdiye kadar gördüğüm en iyi 'gel beni becer' bakışıyla benimkileri buluyor. "Mayorka'ya dönüyoruz."

Kalbim kabarıyor.

"Özel bir durum var mı?" Maria balık tutuyor.

"Belki." Bir kaşını kaldırıyor ve çenesini ofisine doğru sallıyor. "Beni yarım saatliğine dışarıda tut, Maria."

"Evet, Doktor."

Ona doğru yürüyorum. Kolunu bana doluyor, beni kendine çekiyor ve ofisine doğru yürürken şakağıma bir öpücük konduruyor. Neredeyse şoktan düşüyordum. Nathan daha önce çalışanlarının önünde bana hiç dokunmamıştı. O kısacık altı hafta boyunca birlikte olduğumuzu bilip bilmediklerini bile bilmiyordum. Şimdi sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor. O zamandan beri çok şey oldu.

"Siz ikiniz çok tatlısınız!" Haley arkamızdan sesleniyor.

"İşinizin başına dönün!" diye bağıyor. "Eminim yapacak daha iyi işlerin vardır." "Pek sayılmaz!" diye karşılık verir.

Beni ofisine çekiyor ve kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapatırken dudakları dudaklarımı buluyor.

Öpücüğüne kıkırdıyorum. "Eğer böyle karşılanacaksam her gün gelip seni göreceğim."

"Ya da her zaman benim için çalışabilirsin?" Dili açık ağzımın içinde geziniyor.

"Her şeyi mahvediyorsun," diye mırıldandım. "Konuşmayı kes."

Sandalyesine çöküyor ve beni kucağına çekiyor. Tekrar tekrar öpüşüyoruz ve onun ereksiyonunu altımda hissedebiliyorum. "Konsültasyon odama gidelim," diye nefes alıyor.

"Hiç şansın yok."

Eli göğüslerimin üzerinde kayıyor ve onları sertçe yoğuruyor. "Neden olmasın?"

Zaten burada tüm kuralları çiğniyoruz," diye fısıldıyor kulağıma. "Nathan, hayır," diye fısıldıyorum. "Bütün o insanlarla seks yapmayacağız. Kapının hemen dışında. Ya içeri girerlerse?"

"O zaman bakacak bir şeyleri olur." Boynumu ısıyor ve tüylerim diken diken oluyor. Telefonu masanın üzerinde dans ediyor ve ekranda Amanda ismi yanıyor. "Buna bakmam lazım." Dişleriyle beni tekrar ısıyor. "Alo?"

"Nathan, ben Amanda." Ne söylediğini gün gibi net duyabiliyorum.

"Merhaba."

"Seansımızın dökümünü sana e-postayla göndermeyi unuttum." "Oh." Kaşlarını çatı. "Tamam."

"E-posta adresiniz nedir?"

Gözleri benimkileri buluyor. "Aslında... bunu Eliza'ya gönderebilir misin?"

"Ah, Nathan, bu harika bir gelişme. Evet, çok isterim. E-posta adresi nedir?"

Dişleriyle boynumu tekrar ısırmadan önce ona e-posta adresimi söylüyor.

"Tamam, mükemmel, şimdi gönderiyorum."

"Oh ve Amanda?" Özlemle gülümsüyor. "Teşekkür ederim. Bana bildiğinden çok daha fazla yardım ettin."

"Rica ederim. Benim için bir zevkti."

Kim olduğunu bilmiyorum ama ona her ne söylediye bir şeyleri iyileştirmiş. Telefonu kapattı ve ben kim olduğunu sormadım. Umurumda da değil.

"O benim yeni terapistimdi," diyor.

Ben zorlamadan bilgi vermesine şaşırarak gülümsedim.

Kim bu adam ve Nathan'ıma ne yaptı?

"Bir kadın. Ne kadar da özgürsünüz."

Kıkırdıyor. "Seansımızın kaydını sana gönderiyor." "Neden?"

Kaşlarımı çatıyorum.

Omuz silkiyor ve tekrar boynumu ısıyor. "Artık sır yok demiştin." Ona erişim sağlamak için boynumu uzatırken gülümsüyorum. "Dedim, değil mi?" "Yine de, bu gerçekten ne kadar berbat durumda olduğumu kanıtlayabilir."

Onu öperken kıkırdıyorum. "Senin berbat halini seviyorum."

B i r b i r i m i z i n dudaklarına karşı gülümsüyoruz.

"Sana söylemeyi unuttum," diyor. "Bu hafta sonu bir kedi yavrusu alacağım." Kaşlarımı çatı. "Ne?"

Rahat davranmaya çalışarak omuz silkiyor.

Yıllardır bir kedi almaya çalışıyorum ve o bana asla izin vermiyor. "Bana alerjin olduğunu söylemiştin."

"Belki de değil."

Sırıttıyor. "Kedileri sevmiyorsun." "Ama sen seviyorsun."

Ağzım açık kaldı. "Nathan Mercer, senin yanına taşınmam için bir kedi yavrusu alacak kadar alçalmazsın, değil mi?"

Bir kaşını kaldırıyor ve bana yine o 'gel beni becer' bakışını atıyor.

Fısıldıyorum, "Şeytani."

Kıkırdıyor ve ben de ayağa kalkıp onu elinden tutarak muayene odasına götürüyorum. "Beni becermek için yedi dakikan var."

Beni duvara çarpıyor ve dudakları boynuma düşüyor. "Sadece beş taneye ihtiyacım var."

Kendimi Nathan'ın dairesine bırakırken market poşetleriyle boğuşuyorum.

Geri gelip bizim için özel bir yemek yapmak istedim. Onun için yemek yapmayı özlemişim. Saat öğleden sonra 2:00 ve danışma odasındaki R dereceli öğle yemeği randevumdan sonra vızıldıyorum.

Bu sefer her şey çok farklı geliyor. Sanki olması gerektiği gibi.

Alışveriş poşetlerini mutfığa bırakıyorum ve en sevdiğim oyun listesini koyuyorum.

Buzdolabını açtım ve en sevdiğimiz şaraptan bir şişe gördüm. Şarap için çok erken.

Neden olmasın?

Onu çıkarırken genişçe gülümsedim, biliyor musun? Siktir et. Geçirdiğim boktan altı aydan sonra, bir süreliğine kendi halime bırakıyorum. Saat 2'de bir kadeh şarap istiyorsam.... lanet olsun ki içeceğim.

Kendime bir bardak dolduruyorum ve bir yudum alırken gülümsüyorum. Yüzümdeki aptal gülümsemeyi zorlukla silebiliyorum. Kendimi beğenmiş falan değilim ama bu umut verici bir his.

Marine sosumu hazırlıyorum, bifteği yağlıyorum ve daha sonra pişirmek üzere buzdolabına koymadan önce sarıyorum. Elmaları soyuyorum ve parçalanmaları için ocağın üstüne koyuyorum. Tatlı olarak Nathan'ın en sevdiği elmalı turtayı yapıyorum. Sonra, kısa hamurlu börek yapacağım. Birisi için yemek yapmanın ne kadar harika olduğunu unutmuşum. Dairenin içinde müzik çalıyor ve ben dans edip doğrarken kendi kendime gülümsüyorum. Aklımdan öğle yemeğindeki küçük randevumuz geçiyor.

Son birkaç günü ve New York'ta Nathan'ın kollarına düşmememin nasıl iyi sonuçlandığını gözden geçiriyorum. Artık kendi dairem ve bağımsızlığım var. Kendimi baskı altında ya da güvensiz hissetmiyorum. Kendim gibi hissediyorum, nasıl hissetmem gerekiyorsa öyle.

Ve yeni terapistinden bana transkriptleri göndermesini istemesi büyük bir olay. Nathan her zaman çok ketum olmuştur.

Aslında, acaba o mu gönderdi? Ellerimi bir kurulama bezine kurulum ve e-postalarımı kontrol etmek için telefonumu alıyorum.

Amanda Beynon Terapi Transkriptleri.

İlkine tıklıyorum ve oynat tuşuna basıyorum. Telefonumu pencere pervazına dayıyorum, böylece böreğime devam ederken dinleyebiliyorum.

Bir hışırtı duyuyorum ve onları duymak için konsantre olurken telefonumun sesini açıyorum.

"Merhaba Nathan," diyor bir kadın sesi. "Ben Amanda."

Unu tezgâhın üzerine yayarken dikkatle dinliyorum, el sıkışıyor olmaları.

"Merhaba. Nathan Mercer."

"Lütfen oturun. Rahat edene kadar arkaya yaslanın."

Nathan'ı onun ofis koltuğunda uzanırken hayal ederken gülümsüyorum. "Bugün seni buraya getiren nedir?"

Amanda soruyor.

"Um." Tereddüt ediyor. "Ben... ben... pek iyi değilim."

Kaşlarımı çatıyorum ve konsantre olabilmek için yaptığım işi bırakıyorum. Ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

"Bana neler olduğunu anlat," diye yanıtlıyor.

"Ben, ... ben vardı." Durur.

Kalbim sıkışıyor, konuşmakta zorlanıyor.

"Acele etme," diyor Amanda usulca. Nazik ve şefkatli biri, bunu sesinden anlayabiliyorum.

"Ben sadece..." Tekrar duraklıyor. "Kız arkadaşımdan ayrıldım ve hayatıma devam edebilecek gibi görünmüyorum."

"Tamam, anlıyorum. Bu ne kadar zaman önce oldu?" "Altı ay önce."

Kaşlarımı çattım. Bekle. Bu yeniden bağlantı kurmamızdan öncesine mi ait? "O zamandan beri onu gördün mü?" diye soruyor.

"Hayır."

Kahretsin, birbirimizi tekrar görmeden önceydi.

"Anlıyorum." Bir süre dinliyor. "Peki ilişkinizi neden bitirdiniz?"

"Beni terk etti." Üzüntüyle iç geçiriyor. "Neden böyle oldu?"

"Beni kalacak kadar sevmedi."

"Adı ne?" "Eliza."

"Bunu sana Eliza mı söyledi?" Amanda sorar.

"Evet ve benden uzaklaşmak için New York'a taşındı."

Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Aranızda herhangi bir sorun var mıydı?"

"Bir milyon," diye yanıtlıyor monoton bir sesle, karanlığa geri dönerken gözlerimi kapatıyorum.

Amanda yumuşak bir sesle, "Bana Eliza'dan bahset," diyor.

Nefesimi tutuyorum "O tanıdığım en güzel insan. Özverili ve tatlı."

"Sesin çok yakın geliyor."

"O benden daha çok ben," diye cevap veriyor usulca. Gözlerim yaşlarla doluyor.

"Aranızda ne oldu?" diye soruyor.

"On yıl boyunca en iyi arkadaşlık ve ben başkalarıyla birlikteydim.

Erkeklerle." "Cinsel kimliğini nasıl tanımlıyorsun, Nathan?"

"Panseksüel," diye cevaplıyor tereddüt etmeden.

Kaşlarım kalktı. Vay canına, şimdi bu cevapta kararlı görünüyor.

İlerleme var.

"Ama biz arkadaşken ona aşık oldum." Yumuşakça gülümsüyorum.

"Ne zamandır birlikteydiniz?" "Altı haftadır."

"Ondan önce ona ne kadar zamandır aşıktın?" "On yıl."

Duyduklarım karşısında büyülenmiş bir halde şarabımı yudumluyorum. "Gerçi uzun zamandır fark etmemiştim."

"Peki sonunda bu gerçeğe nasıl ulaştınız?"

"Kendimi başka biriyle seks yapmaya ikna edemedim. Sadece onunla olmak istedim."

"Yani tüm bu süre boyunca onunla seks mi yapıyordun?"

"Hayır, platonik arkadaşlık. Ama başka birinin yanında yatmaktansa seks yapmamayı tercih ederdim. Sonunda ona ihanet edemedim. İstesem bile yapamazdım."

"Onun yanında uyumak senin için önemli miydi?" "O hayatımdaki en iyi şeydi."

Pişmanlıkla gözlerimi kapatıyorum. *Neden sadece benimle konuşmadı.*
"Ayrılmamızın katalizörü neydi?" Amanda soruyor.
"Sadece çocuk sahibi olabilmek için onunla birlikte olmak istediğimi düşünüyorum."

Kalbim sıkışıyor ve elma ocaktaki tabağın içinde tıslıyor. "Kahretsin."
Elmayı ocaktan indirirken çırpınıyorum.
"Bu sana nasıl hissettirdi?" Amanda soruyor.
Sessizlik.
"Nathan," diye ısrar ediyor. "Bana bunun sana neler hissettirdiğini anlat." "Bu konuda konuşmak istemiyorum."
"Bu sorunu çözmek için burada değil misiniz?"
"Ben... Ben bu konuda konuşamam," diye kekeliyor.
"Gitmem gerekiyor." Dinlerken kaşlarını çatıyorum.
Ne? Öylece çıkıp gidecek mi? "Otur yerine, Nathan," diyor kadın.
Sessizlik.
Titreyen bir elle şarabımı yudumluyorum.
Amanda, "Mümkünse bu konu hakkında konuşmak isterim," diyor.
"Yapamam." Nathan kekeliyor ve sesindeki stresi duyabiliyorum.
"Denedim."
Sinirlerim midemde dans ediyor.
"Bu konuda kiminle konuşmaya çalıştın?"
"Eliza," diye yumuşak bir sesle yanıtlıyor.
"Eliza ne dedi?"
"Aşırı tepki verdiğimi söyleyerek geçiştirdi," diye fısıldıyor.
Tanrım, ben yaptım.
"O daha çok eski sevgilim için endişeleniyordu." "Ne olmuş eski sevgiline?"
"Benim hakkımda ne düşündüğünü öğrendiğim günün ertesinde ona beni geri istediğini söyledi."
"Bu sana nasıl hissettirdi?"
"Eliza için o kadar üzgündüm ki Robert'ı umursamadım. O önemsiz biri." "Sen de onun için aynı şeyleri hissetmiyor musun?"
"Hayır. Eliza bunu biliyordu. Ona karşı bir şey hissetmediğimi defalarca söyledim."
"Eliza seni ne kadar incittiğini biliyor mu?"
Sessizlik.
"Eliza'yla nasıl hissettiğin hakkında konuştun mu?" Amanda soruyor.

"Yapamadım." Durakladı. "Onun yakınında olmak istemedim." "Neden istemedin?"

"Çünkü onu her şeyimle sevdim ama yine de yetmedi." Boğazıma bir yumru oturdu.

Sikeyim.

"Onunla neden konuşamadığımı bilmiyorum ama konuşamadım. Hâlâ da konuşamıyorum. Sadece... istesem de kimseyle bu konuda konuşamıyorum. Bilmiyorum. Bu çok garip."

"Nathan." Amanda duraksıyor. "Tükenmişlik diye bir şey duydun mu hiç?" "Stres gibi mi demek istiyorsun?"

"Tükenmişlik, genellikle duygusal olarak zorlayıcı durumlara uzun süre dahil olmanın neden olduğu fiziksel, duygusal ve zihinsel tükenme deneyimidir."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Nathan, Eliza'ya olan aşkın konusunda kendinle savaştığın ve uzun süredir savaştığın için kendini ona kapatmış olabilir misin?"

Bununla ne demek istiyor?

Sessizlik.

"Eliza'nın en derin korkunuzu dile getirmiş olması mümkün mü?" Bir süre sonra usulca, "Zaten biliyordum," dedi.

"Neyi biliyordun?" Amanda sorar.

"İçten içe, onu sadece bir çocuk için istediğimi düşüneceğini biliyordum." "Neden?"

"Çünkü ben toplumun kalıplarına uymuyorum ama o uyuyor." "Bu sana nasıl hissettiriyor?"

"Üzücü."

"Çünkü...?" Amanda soruyor.

"Çünkü her ne kadar inanmak istesem de aşk, aşk değildir."

Gözlerim yaşla doldu.

"Dünyadaki herkes içinde Eliza beni herkesten daha iyi tanıyor ve eğer o benim kalbime inanmazsa," diye fısıldıyor üzüntüyle, "hiç kimse inanmayacak."

Gözyaşlarım serbest kalıyor ve yüzümden aşağı yuvarlanıyor.

"Oh, Nathe," diye fısıldadım. Bu, mektubumu okumadan önceydi. Gerçekten de onu sevmediğime inanıyordu.

Amanda başka bir şey söylemeye devam ediyor ama ben daha fazlasını duymak istemiyorum.

Buna dayanamıyorum.

Telefonumu karıştırdım ve kapattım. Sonra telefonumu oturma odasındaki kanepeye fırlatıyorum.

Kendime o kadar hızlı bir şarap daha dolduruyorum ki kadehin kenarından taşıyor. Kalbim umutsuzlukla çarpıyor. Yeter artık.

Artık acı yok.

Mutfak tezgahına oturup gözlerimi siliyorum. Nathan birazdan evde olur.

En sevdiği yemeği ve tatlıyı pişirdim. Duş aldım, hazırlandım ve şimdi çok üzgün hissediyorum.

Çok suçlu ve çok aptalca.

Nathan ve ben iletişim kuramadığımız için birbirimizin kalbini kırdık. Şimdi o transkriptleri dinleyince duygularım yeniden açığa çıktı ve her şey çok gerçek ve çığ geliyor.

Ağlamadan duramıyorum.

Hepsini dinledim ve acısını hissedebiliyorum. Kalbinin kırıldığını ve seks için bir striptizciye gittiğini hayal ediyorum. Buna dayanamıyorum.

Anahtarın kapıya vurulduğunu duyuyorum ve hemen gözlerimi siliyorum.

"Hey!" diye sesleniyor mutlu bir şekilde. Köşeyi dönünce beni gördü ve yüzü düştü. "Neyin var?"

Silueti bulanıklaşıyor. "Çok üzgünüm Nathe," diye fısıldıyorum. Kaşları şaşkınlıkla çatılıyor.

"Aşk *aştır*." Gözyaşlarımla irkildim. "Hiç gitmemeliydim." Bir an bana baktı.

"Beni affedebilir misin?" Fısıldıyorum.

Bana doğru koşuyor ve beni kollarıyla sarıyor. "Benim hatamdı. Sana söylemeliydim."

"Hayır-"

"Sus," diye sözümü kesip dudaklarımı öpüyor. Aramızdaki duygu o kadar güçlü ki kalbimi parçalıyor.

"Geri taşıyorum, artık oyun yok," diye mırıldanıyorum beni öperken. "Seni bir daha asla terk etmeyeceğim."

Birbirimize sarılıyoruz ve beni sıkıca tutarken başını boynuma düşürüyor.

Ve hala orada, tutuşundaki acı.

En çok sevdiği kişi, tanıdığı herkesten farklı olduğu için onu terk etti.

Ne tür bir insan bunu yapar?

Ona sarılırken tekrar tekrar "Özür dilerim, özür dilerim," diye fısıldıyorum.

Bana bakmak için geri çekiliyor ve gülümserken gözlerimi siliyor. "Dur, bitti ve oraya asla geri dönmeyeceğiz. İkimizin de sorunlarını geride bırakmanın zamanı geldi."

Saçlarını alnından geriye doğru iterken ona gülümsüyorum. "Seni seviyorum Nathe. Her şeyden çok, seni seviyorum. Bunu nasıl telafi edeceğimi söyle bana."

"Ben de seni seviyorum." Bana yanak yanağa sarılıyor ve gülümsüyor. "Yapabileceğin bir şey var," diyor usulca.

"O da ne?"

Gözleri benimkilerle buluşuyor, "Evlen benimle." Gözleri belli bir şeyle parlıyor.

Kalbim durdu.

"Ciddi misin sen?" Fısıldıyorum.

"Çok mu erken?" Sanki pişmanlıkla doluymuş gibi gözlerini kapatıyor. "Oh, adamım, beklemem gerekiyordu..."

"Ne için?"

"Senin asla unutamayacağın romantik ve mükemmel bir şey planlamam için." Beni usulca öpüyor. "Ama daha fazla bekleyemem." Beni tekrar öpüyor. "Seni çok seviyorum."

Öpüşmemiz derinleşiyor ve ah, bu adamı daha fazla sevemezdim ama yarın seveceğimi biliyorum.

"Ne diyorsun, Lize?" Yumuşakça gülümsüyor. "Karım olmak ister misin?"

"Emin olabilirsin, biliyorum."

Beni kaldırıyor ve ikimiz de gülerken beni döndürüyor. Tekrar tekrar öpüşüyoruz. Kimi kandırıyor bu? Şu andan daha romantik ve mükemmel bir zaman olabilir mi?

"Akşam yemeği harika kokuyor. Ne oldu?" diye mırıldanıyor dudaklarına karşı.

"Patlıcan çorbası, ardından patlıcan lazanya ve tatlı olarak da patlıcanlı turta."

Tiksinti dolu bir bakışla fırına doğru bakıyor. "Ciddi misin sen?"

"Ölümçül."

Kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Aklımdaki patlıcan türü bu değildi Eliza."
Onu bir öpücük daha için kendime çekerken gülüyorum. "Aptalın biri bana on altı patlıcan getirdi, o yüzden onları kullanmalıyız." Alay ediyorum.
Kıkırdıyor ve beni sıkıca sarıyor. "Sen iste, ben getireyim."

Karanlıkta yan yatıp birbirimize bakıyoruz.

Bu gece bizim için çok önemliydi.

Nişanlandık, seviştik ve sonra akşam yemeği yedik. Ondan sonra tekrar tekrar seviştik, birlikte derin, sıcak bir banyo yaptık ve şimdi, kalp kırıklığının tozu dumanı çökerken, konuşuyoruz. Ve sadece konuların etrafında dolaşmıyoruz. Sanki bağlılığımız bir şeyleri değiştirdi ve birbirimize daha önce hiç olmadığı kadar açılıyor.

Evliyim.

Aramızdaki yakınlık hissi daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. "Popo tıkaçı olayı," diye fısıldadım.

Nathan beni izliyor. "Ne olmuş ona?"

"Benimle anal seks yapmak istediğini sanıyordum... çünkü o."

"Ne?" Kaşlarını çatıyor. "Neden böyle düşündün ki?"

"Bilmiyorum." Omuz silkiyorum. "Neden bu kadar çok şey düşünmüş olabilirim ki? düşündün mü?"

"Bunu senin için istedim."

Parmaklarımı kirli sakalında gezdirirken gözlerim onunkileri arıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Bebeğim... ." Sanki doğru ifadeyi bulmaya çalışıyormuş gibi duraklıyor. "Çok mükemmelsin ama cinsel açıdan çok safsin."

"Sence ben vanilya mıyım?" Gözlerimi kocaman açarak fısıldıyorum.

Kıkırdıyor. "Senin vanilyan benim en sevdiğim tat." Acıyı yumuşatmak istercesine beni çabucak öpüyor.

Bu teoriyi düşünürken dudağımı ısıırıyorum. Cinsel olarak vanilya olduğum hiç aklıma gelmemişti. Her zaman teknik renklere sahip olduğumu düşünmüştümdür, harika bir tat.

"Kötü bir adamın sana kötü şeyler öğretmesini istediğini söylemiştin."

"Yani, sen teslim etmeye çalıştın ve ben bunu yanlış anladım." Ağır ağır iç çektim.

Tanrım..... ne büyük bir rezalet.

"Sorun değil. Neden yaptığını anlıyorum." Gülümsüyor ve bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Sorun değil, bunu yapmak zorunda değiliz. Rahatsız olduğun bir şeyi yapmanı asla istemem."

Ona bakıyorum ve işte bu: ne olacağımızı tanımladığım an. "İstiyorum."

Boynunu öpüyorum ve sonra dudaklarım göğsüne doğru iniyor. Meme ucunu ağzıma alıyorum ve dişlerimle ısıyorum. "İhtiyacın olan her şey olmak istiyorum."

"Zaten öylesin. Henüz buna hazır değilsin. "O zaman beni hazırla."

Ben bacaklarının arasına inerken gözleri benimkileri tutuyor. Keskin bir nefes alıyor ve onları davetkar bir şekilde açıyor. Aramızdaki hava çatırdarken aletin ucunu yalıyorum. "Meydan okumaya hazır mısın?" Onu tekrar yalıyorum. "Beni istediğin gibi becermem için eğitebilir misin? Kocam vanilyadan çok daha fazlasını hak ediyor."

Saçlarımı iki eliyle kavrayıp boğazımın derinliklerine doğru kayarken karanlık bir şekilde gülümsüyor. "Ne yapabileceğime bakacağım."

Hikâyemiz düzgün değil ve hiçbir kutuya sığmıyor. Biz karmaşık ve dağınığız.

Berbat ve lekeli. Ama...

Bu aşk.

Bizim

yolumuz.

Son.

EPİLOG

Üç hafta sonra

Elimi uzatıyorum ve yüzük parmağımdaki mükemmel tektaş pırlantaya bakıyorum. Bugün nişan yüzüğümü aldık. Nathan tasarladı ve özel olarak yaptırdı.

"Kendimi gerçekten çok seviyorum."

Bayılıyorum. Nathan birasını yudumlarken sırtıyor. "Anlayamadım."

Mutfak tezgahının üzerinde oturuyorum ve kutlama için akşam yemeği ve içki için dışarı çıkmak üzereyiz.

"Bir fotoğrafımı daha çekebilir misin?" diye sordum.

Telefonunu çıkarıyor, ben de elimi kaldırıyorum. "Yüzüğümü aldığımdan emin ol."

Gözlerini deviriyor. "Bugün bana o yüzüğün beş yüz fotoğrafını çektirdin." Birkaç fotoğraf çeker.

"Biraz daha al." Elim yüzüme koydum. "Sıradan görünsün ki yüzüğüm öne çıksın."

Telefonunu bıraktı ve bana baktı. "Kimse mutfak tezgahının üzerinde elleri yüzünde oturamaz, Eliza."

Aptalca gülümsüyorum. "Başka kimsede bu kadar mükemmel bir yüzük yok. Bu benim hayatımın yüzüğü, Nathan. Programa uy." Ona sevgiyle bakıyorum. Şaka bile yapmıyorum. Bu şimdiye kadar gördüğüm en iyi nişan yüzüğü.

Kıkırdıyor. "Hayatının yüzüğü olsa iyi olur."

Onu gömleğinden tutup kendime çekiyorum ve kocaman dudaklarından öpüyorum. "Sadece seviyorum. Seni seviyorum."

"Sana bir sürprizim daha var," diyor sanki bir şey hatırlıyormuş gibi.
"Neymiş peki bu?"

Gözleri zevkle dans ediyor ve yatak odasına doğru yola çıkıyor.
"Şimdi!" diye sesleniyor. "Bu sefer benimle kal."

Heyecandan ayaklarımı tekmeliyorum. Bunu söylediğinde, genellikle cinsel bir şeydir. Adam tam bir sapık. Bütün hafta boyunca bana popo tıkacı taktırdı, tırnak içinde söylüyorum, '*eğitim*' için.

Altın kurdeleye sarılmış siyah bir kutuyla yeniden ortaya çıkar. Kutuyu uzatır. "Sakin korkma."

"Tamam...." Kutuyu açıyorum ve siyah yumurtaya bakıyorum. Kaşlarımı çattım. "Nedir bu?"

"Birazcık eğlence."

Elime aldığımda ona bakıyorum. Lateks bir dokusu var. Gözlerim onunkilerle buluşmak için yükseliyor. "Peki bununla ne yapıyorsun?"

Nathan karanlık bir şekilde gülümsüyor ve bacaklarımı açıyor. Parmak uçlarını külotumun üzerinde gezdiriyor. "Sen giy."

"Nerede?"

Parmağını külotumun kenarına sokuyor ve iki parmağını seksimin derinliklerine kaydırıyor. "İşte."

Gözlerim çırpınarak kapanıyor. "Zaten bir popo tıkacı takıyorum, Nathan," diye hatırlatıyorum ona. Bu öğleden sonra üzerime inerken takmıştı.

Yemin ederim, bu adam beni ölene kadar sikecek.

Dudaklarımı dudaklarının arasına alırken gülümsüyor. Dili o çok iyi yaptığı dönme hareketini yaparken dudaklarımı emiyor. "Birbirlerine yaklaşıyorlar bebeğim," diye nefes alıyor.

Tahrik kanımı ısıtıyor. "Daha ne kadar bu eğitim aşamasındayım?"

Yumurtayı külotumun üzerine sürüyor. "Bu gece bunu giy ve bu son seans olsun."

Gözlerim büyüdü. "Onu giymemi mi istiyorsun?" Nefesim kesildi. Daha önce sadece evde oynamıştık. Bu bir sonraki seviye çılgınlık.

"Neden olmasın?"

Omuz silkiyorum. "Çünkü..." Doğru ifadeyi ararken duraksıyorum, "Bu çok kaba, Nathan."

Yumurtayı külotumun altına sokup ıslak dudaklarımın arasında ileri geri sürterken kıkırdıyor. "Olay da bu zaten, bebeğim."

"Biz yemeğe çıkarken aynı anda hem popo tıkacı hem de yumurta gibi bir şey takmamı mı istiyorsun?" Törpüledim.

"Evet." Sırtarak başını sallıyor.

"Evet." Gözlerim açılıyor.

"Nathan."

"Dalga geç benimle." Beni öpmek için kendine çekerken gülüyor. "Bu felaket olabilir," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı.

"Ya da sadece ateşli." Bacaklarımı açıyor ve tezgâhın üzerine koyuyor. Yumurtayı yavaşça vücudumun derinliklerine kaydırıyor.

Gözlerim kapanıyor. "Ohh..." Vücudum onu içine çekerken inliyorum. Tıkacı yüzünden şimdiden orgazmın eşiğine gelmiştim.

"Bu nasıl bir his?" Sertleşmiş aletini pantolonunun içinde yeniden düzenliyor. Bu hisse alışmaya çalışırken kaşlarımı çatıyor ve kıvranıyorum. "Dolu."

Beni izlerken alt dudağını ısıyor. "Tam istediğim gibi." Külotumun üzerinden cinsel organımı okşuyor. "Hadi gidelim. Eğer burada biraz daha kalırsak, çok iyi olacaksın."

Elimi tuttu ve beni tezgahın dışına sürükledi. İçimden bir ses her halükarda iyi bir şey alacağımı söylüyor.

Bir saat sonra, Nathan ve ben en sevdiğimiz barda bir masada oturuyoruz. Çok kalabalıktı ve ben sadece yüzüğüme bakmak istiyordum.

"Bize bir içki daha getireyim, bebeğim.

Margarita?" "Evet, lütfen."

Nathan barda kayboluyor ve içimde bir kıpırtı hissediyorum. Oh... o da ne?

Sanki vücudum yumurtanın etrafında büzülmüş gibiydi. Yüzümün ısındığını hissettim ve etrafıma bakındım.

Tanrım, Nathan bir sonraki seviye kirli. İçkimi yudumlarken sırtıyorum. Bu kulüpteki insanların hepsi bu elbisenin altında neler olduğunu bilselerdi, dehşete düşerlerdi.

Ya da etkilendim. Nerede duracağım konusunda kararsızım. Tek bildiğim şu anda içimde bir sürü şey oluyor ve bu çok sıcak.

Yine içimin derinliklerinden gelen bir çırpınma hissediyorum ve hava ciğerlerimi terk ederken kaşlarımı çatıyorum.

Neydi o?

Vücudum onun etrafında kasılıyor mu? Tekrar bir çarpıntı hissederken içkimin son damlasını da boşaltıyorum. Tüylerim diken diken oluyor. Seksim yumurtanın etrafında her kasıldığında, arkamdan keskin bir zevk sarsıntısı alıyorum. İçkimi bırakıyorum.

başım, hisler tarafından boğulmuş. Aşağıda her şey büyümüş gibi hissediyorum. *Güm, güm, güm...* seksimdeki nabızı pompalıyor.

Sikeyim.

Nathan tekrar masaya oturuyor ve bana içkimi uzatıyor. "Teşekkürler." Aldım ve kocaman bir yudum aldım.

Bir titreşim hissediyorum ve uyarılma başlarken gözlerimi kapatıyorum.

Neler oluyor burada?

"Her şey yolunda mı?" Nathan içkisinden bir yudum alırken soruyor.

"Ben sadece..." İçimde bir kıpırtı daha oluyor ve kaşlarım kendiliğinden kalkıyor. "Lanet olsun," diye fısıldıyorum.

Birinin "Mercer" dediğini duyuyoruz.

"Aman Tanrım, Cam?" Nathan yüksek sesle gülüyor ve bir adamın elini sıkamak için ayağa kalkıyor. "Eliza, bu arkadaşım Cameron Stanton," diye tanııştırıyor beni Nathan. Nathan bu adamı, her kimse, gördüğüne çok memnun olmuş görünüyor.

"Merhaba." Titremeleri durdurmak için cinsel organımı sıkarken irkiliyorum. "Merhaba." Cameron gülümsüyor.

"Burada ne işin var dostum?" Nathan gülüyor.

"Ash'in bir aile toplantısı var. Ben sadece bir şişe şarap almaya geldim. O arabada. Arayı kapatmak için yarın seni arayacaktım."

Tanrım, bu adam muhteşem, uzun boylu, esmer ve yakışıklı. Ama tabii ki yakışıklılığının sebebi şu anda bir yumurtayı sikmenin yarısında olmam ve tuzluk ve biberliklerin bile çekici görünmesi olabilir.

Nathan ve Cameron konuşmaya başlar ve yumurta titreşmeye başlar.

Güm... güm... güm.

Ooooh, lanet olsun.

Bacaklarım kendiliğinden açılmaya başladı. Oh hayır, boşalacağım.

Arkama yaslanıp iki elimle masanın kenarını kavriyorum, ter tenimin tozunu alıyor.

Kafamı kaldırıyorum ve Nathan'ın gözleri bana kilitlenmiş. Alt dudağını ısırtıyor ve arkadaşıyla konuşmaya devam etmeden önce bana seksi bir göz kırptıyor.

Bekle. Ne? Bunu o mu yapıyor?

Elini cebine sokar ve yumurta daha hızlı pompalanmaya başlar.

Aman Tanrım.

Yapıyor.

Vücudum zevk dalgalarına binerken kasılmaya başlıyor ve yüzümü asmamak ve normal davranmak için elimden gelen tek şey bu.

Bu çok...

Göğsüm yükselip alçalırken gözlerim başımın içinde geri dönmek için çok uğraşıyor. Nefes almak için çırpınıyorum ve masayı sıkıca kavıyorum.

Yumurta gittikçe daha sert atıyor ve arkam da onunla **b i r l i k t e** kasılıyor.

Tuvalete gitmem lazım. Nathan'ın arkadaşının önünde buraya gelemem. Oh, lanet olsun.

Nathan kötü, çok kötü bir adam.

Başımı eğdiğimde gözlerim açılıyor. Banyoya kadar gidebilecek miyim? Nathan beni izlerken gülümsüyor. Bunu seviyor, *piç kurusu*.

"Evet, kulağa hoş geliyor. Kahvaltı. Dördümüz," diyor Cameron. "Tanıştığımıza sevindim, Eliza. Yarın ikinizle de görüşürüz."

Ona telaşlı bir el sallıyorum ve Nathan yanımdaki koltuğa geri oturuyor. "Bunun için üzgünüm." Eğiliyor ve beni öpüyor. Başının arkasını tutuyorum.

"Bunu sen mi yapıyorsun?" Hırıldıyorum.

Şakacı bir şekilde gülümsüyor. "Bunu mu kastediyorsun?" Cebini karıştırıyor ve yumurta titremeye başlıyor, sertçe, beni *orada* deliyor.

Bacaklarımı kapalı tutmak için mücadele ediyorum. "Oh, Tanrım," diye nefes alıyorum.

Nathan beni öpüyor. Seksim kasılırken dişleri alt dudağımı yakalıyor. "Hoşuna gitti mi bebeğim?"

"Beni eve götür," diye fısıldıyorum oda kontrolden çıkmaya başlarken.

"Beni eve götür. Beni eve götür. Beni eve götür," diye bağıyorum.

Bir öpücük için beni kendine çekiyor ve ben bir saniye daha tutamıyorum. Sertçe boşalırken ürperiyorum. Nathan dudaklarıma gülümsüyor ve beni öpüyor. Kalbim göğsümde sert ve hızlı atıyor.

Ne oluyor be? Az önce orgazm oldum... *herkesin içinde*.

"Sen tamamen delisin." Başımı arkaya eğiyorum ve inanamayarak tavana gülümsüyorum.

Vay anasını, Nathan Mercer ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey ve daha fazlası.

Bu adamla evleniyorum. Bu da ne böyle? Buna inanamıyorum.

Bizim gerçekliğimiz ve berbat, güzel hikayemiz aklımı başımdan alıyor ve elimi kaldırırken yüksek sesle gülüyorum. "Yüzüğümü tekrar görmek ister misin?" diye soruyorum.

"Hayır, Eliza." Sırıttırıyor ve içkisini alıyor. "İçmiyorum."

Gece yarısı kapıdan içeri daldık, dudaklarımız kilitlendi. Çaresizliğin yeni bir seviyesine ulaştık.

Nathan bütün gece beni orgazmın eşiğine getirdi ve yeni favori oyuncağının o uzaktan kumanda olduğuna eminim. Benimle dalga geçti, dans ettik, güldük ve kot pantolonunun içinden taş gibi sert aletini hissettiğimde beni yeni bir edepsizlik seviyesine çıkardı. Yüce Tanrım, gitmeye hazırım. Bana sadece onun verebileceği bir şey istiyorum.

"Şimdi," diye yalvarıyorum dudaklarına karşı. "Şimdi, Nathan." O kadar tahrik oldum ki tüm kontrolümü kaybettim. "Ver onu bana."

Keskin bir nefes alıyor ve beni yatak odasına çekiyor. Beni yatağın ayak ucunda durduruyor ve baştan çıkarıcı gözlerle bana dönüyor.

Elbisemin altına uzanıyor, külotumu çıkarıyor ve ayağımı yatağa yaslamak için kaldırıyor. Sonra yavaşça yumurtayı çıkarıyor ve vücudum hayal kırıklığıyla kasılıyor. O küçük şeyi seviyorum.

Belki benim de yeni bir favori oyuncağım vardır.

Eli popo tıkacına gidiyor ve gözleri benimkileri tutarken onu çeviriyor. Göğsüm yükselip alçalıyor. "Buna ihtiyacım var Nathe, buna ihtiyacım var," diye inliyorum.

Şaka yapmıyorum, gerçekten. Amacı beni hazır hale getirmektir. Sadece hazır değilim, çaresizim de. Haklı, vücudum alıştı ve bu içimde bir şeyleri uyandırdı. Karanlık, yasak ve arzulanacakımı hiç düşünmediğim bir şey.

Fişi çıkarırken yavaşça çeviriyor ve vücudum kasılıyor. "Ohh." Vücudum kayıptan titriyor.

Nathan yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni sertçe öpüyor, dudakları şefkatle benimkini baştan çıkarıcı tantrik bir dansa sokuyor. Bedenim bir kez daha kasılıyor, orgazma yaklaşıyorum. "Nathan, lütfen," diye yalvarıyorum, bütün hafta boyunca benimle dalga geçti ve artık dayanamıyorum.

Etkilenmiş gibi karanlık bir şekilde gülümsüyor.... ve kalbim kabarıyor.

Elbisemi ve sütyenimi çıkarıyor ve beni yatakta tam olarak istediği şekilde konumlandırıyor. Yan yatmıştım, bacaklarım kıvrılmıştı.

Kıyafetlerini çıkardığını ve üst çekmecenin açılıp kapandığını duyuyorum.

Bir şişe sesi duydum. Yağ... Siktir, işte bu.

Arkama sokuluyor ve dudaklarını kulağımda hissediyorum. "Seni ısıtacağım, bebeğim."

"Artık ısınmak yok. Piştin ben."

Parmakları oradaki kayganlaştırıcıya masaj yaparken kıkırdıyor.

Bu his karşısında gözlerimi kapatıyorum.

İyi hissettiriyor. Bundan hoşlanacağımı kim bilebilirdi?

"Acele et," diyorum.

Dudaklarının omzuma gülümsediğini hissediyorum ve battaniyeyi üzerimize çekiyor, sanki beni korumak ve sıcak tutmak için - bizi dış dünyadan sarmak için.

Bu adamı seviyorum.

Dudakları kulağıma düşüyor. "Bir kez başladık mı, durmayız. Yarı yolda durmak yok, tamam mı?"

Başımı salladım.

Üst bacağımı ön kolunun üzerine kaldırıyor ve ucunu açıklığımda hissediyorum, "Öp beni," diye nefes alıyor.

Başımı çeviriyorum ve ileri doğru iterken dudakları dudaklarımı alıyor. Biraz içeri giriyor ve dudaklarına karşı gülümsüyorum. Evet, bu hoşuma gidiyor.

Direnişle karşılaşılıyor ve biraz daha ilerliyor. Kaşlarım çatıldı. Ahh.

"Öp beni, Eliza." Dili beni o ana geri götürüyor.

"Neredeyse geldik, bebeğim." Sesi boğuk ve kontrol için savaşıırken nefesi titriyor. Dudakları boynumda aşağı yukarı tozlanırken gülümsüyorum ve sonra bacağımı biraz daha kaldırıp sertçe itiyor. Vücudum direniyor ve gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Siktir, bu zekice.

"Sorun yok, sorun yok," diye fısıldıyor. Beni daha fazla yüzüstü dönecek şekilde yeniden konumlandırıyor, bacağım hala onun elinde. "İyi misin?" diye nefes alıyor.

Nefes nefese gülümsüyorum. O yoğun uyarılma sırasında bile, o endişeli Be

n. "Ben gidiyorum, tamam mı?"

Başımı sallıyorum, o da beni sertçe ileri itiyor ve yatağa gömüyor. Benim Vücudun onu kabul etmekten başka seçeneği yok.

Gözlerim kafamın içinde yuvarlanıyor. Aman Tanrım, bu çok derin.

"Sus," diye yatıştırıyor üzerime çökerken. "Sorun yok, bebeğim." Beni öpüyor ve bu şefkatli, güzel ve her şey doğru hissettiriyor. Sanki burada olmam, bunu onunla öğrenmem gerekiyormuş gibi.

Duygularım beni ele geçirirken yüzümü buruşturuyorum. "Yaralandın mı?" diye fısıldıyor panik içinde.

"Hayır, Nathe." Dudaklarına karşı gülümsüyorum. "Ben mükemmelim. Sen mükemmelsin." Öpüşüyoruz.

"Seni seviyorum," diyorum ağzına karşı. Bu aramızdaki güzel bir an.

Gözlerini kapatıyor ve elini karnımın alt kısmına koyup bedenimi yavaşça onunkine yaklaştırıyor. Onu kabul etmem için hareketsiz kalıyor.

Dişleri boynuma gidiyor ve beni usulca aşağı yukarı ısıyor. Tahrik oluyorum. "Evet," diye fısıldıyorum.

Beni biraz daha hareket ettiriyor ve vücudum onu kabul edip gevşiyor gibi görünüyor.

"İşte bu," diye fısıldıyor. "İşte bu, bebeğim." Parmakları klitorisime iniyor ve yavaşça çekip tekrar yavaşça iterken üzerinde daireler çizmeye başlıyor.

İçimden bir zevk dalgası geçerken başım omzuna düşüyor. "Yessss," diye tıslıyorum.

Sanki Kutsal Kase'nin kilidini açtığını fark etmiş gibi arkamdan gülümsediğini hissediyorum ve bu sefer kendinden daha emin bir şekilde sertçe ilerliyorum.

Vücudum ona binmeye başladığında derin bir inilti çıkarıyorum. "Oh Tanrım, Nathe... bu çok iyi."

Gülümsüyor ve çekiliyor, sonra daha güçlü bir şekilde geri kayıyor. Her pompa daha ölçülü, daha derin, daha muhteşem oluyor. "Ver onu bana... daha sert," diye inliyorum.

Beni dizlerimin üzerine yatırıyor ve bacaklarımı açıyor. Kalça kemiklerim ellerindeyken, dışarı çekiyor ve tekrar içeri itiyor. Gülümsüyorum çünkü bunu yapıyorum.

Gerçekten yapıyorum ve bu iyi bir şey. Bunca zamandır ne yapıyordum?

Ona doğru geri itmeye başlıyorum ve o da inliyor. *Bu hoşuna gidiyor.*

Benim de hoşuma gidiyor ve ona binmeye başlıyorum, o takdirle tıslarken ben kalçalarımın etrafında dönüyorum.

"Hadi ama." Onu geri itiyorum.

"Ah... lanet olsun," diye homurdanıyor, sanki son kontrolü de kırılmış gibi geri çekiliyor ve sertçe çarpıyor. Ciğerlerimdeki hava boşaldı ve yatağa doğru gülümsedim.

İşte başlıyoruz.

Sonra sertleşiyoruz, birleşirken tenlerimiz birbirine çarpıyor. Kendimi bir porno filmdeymişim gibi hissediyorum.

Bu çok gerçeküstü.

Etrafıma uzanıp parmaklarının uçlarını klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve ben de onun etrafında sertçe kasılıyorum. Oh Tanrım, evet.

"Benim için gel," diye inliyor. Yaklaştı. Sesindeki gerginliği duyabiliyorum.

Parmaklarını tekrar dolaştırıyor ve ben onun etrafında sertçe boşalırken içimin derinliklerinde ürperiyorum.

Gırtlaktan bir inilti çıkarıyor ve kendini derinlere bırakıyor. Aletinin içimde sarsıldığını hissediyorum ve yatağa düşüyoruz.

Bir an nefes nefese kalıyoruz ve sonra Nathan başımı çevirip omzumun üzerinden beni öpüyor. Dudaklarıma gülümsediğinde vücudu hâlâ benimkinin derinliklerinde.

"Şu haline bak, Bayan Give It To Me Harder."

Kıkırdıyorum, kendimden çok memnun hissediyorum. "Biliyorum, porno kraliçesi gibi bir şeyim."

Kıkırdıyor ve beni tekrar öpüyor. "Gerçekten öylesin."

Uzun bir süre öpüşüyoruz ve sonra yavaşça çekiliyor ve bedenim onun kaybının yasını tutarak kasılıyor. Beni kendisine doğru yuvarlıyor ve alnımdaki saçları geriye doğru tarıyor.

"Seni ne kadar çok sevdiğimi biliyor musun, Eliza Bennet?" Bana bakıyor.

Gülümsüyorum, çünkü biliyorum. "Evet." Onu tekrar öpüyorum. "Bunu yaptığımıza göre artık benimle evlenmen gerektiğini biliyorsun."

Yüksek sesle gülüyor. "Sanırım bunu başarabilirim. Eliza Mercer'ın kulağa hoş gelen bir yanı var."

Üç Ay Sonra

Mayorka

April kocaman bir gülümsemeyle duvağımı yüzümden indiriyor. "Harika görünüyorsun, Lize."

"Teşekkürler." Aynadaki yansımama bakıyorum. Üzerimde kristallerle süslü, askısız, beyaz bir elbise var. Saçlarım büyük, yumuşak Hollywood bukleleriyle aşağıya iniyor ve kendimi bir prenses gibi hissediyorum.

Bugün benim düğün günüm ve Mayorka'daki Sea View Rustic'teyiz. Burası Akdeniz'e bakan bir kayalığın tepesine tünemiş güzel bir tatil köyü.

Deniz.

En yakın arkadaşlarımız ve ailemiz uçakla geldi ve ben çok gerginim. "Vakit geldi," dedi babam.

Ona dönüyorum.

"Çok güzel görünüyorsun, sevgilim."

Karnımda kelebekler dans ediyor. "Teşekkürler, baba."

April bana buketimi uzattı. "Evlenmeye hazır mısın?" Gülümsüyor.

"Öyleyim." Ondan alıyorum. "Hadi yapalım şunu."

Gelin odasından çıkıyoruz ve keman sesini duyabildiğim dışarıya doğru ilerliyoruz. Uçurumun tepesinde beyaz sandalyelerle kaplı geniş bir alan var. Tüm arkadaşlarımız bir koridor oluşturacak şekilde sıralanmışlar. Çıkıntının sonunda Des Galliner var; altı yüz yıldan daha eski, açık, taştan, dairesel bir çardak. Orada bizi bekleyen rahibi, Nathan'ı ve Alex'i görebiliyorum.

"İşte bu kadar." Babam gülümsüyor. Başımı sallıyorum.

Kemancı düğün valsini çalmaya başlıyor ve herkes bize doğru dönüyor. Sinirlerim midemde dans ediyor ve sona doğru yürümeye başladığımızda derin bir nefes alıyorum.

Nathan bana dönüyor ve usulca gülümsüyor. Gözlerim yaşlarla doluyor. Endişelenecek bir şey yok.

Siyah bir takım elbise giyiyor ve bal rengi saçları mükemmel bir şekilde dağılmış. Ama onun kalbi beni bu koridorda koşmaya çağırıyor.

Ben ona doğru yürürken derin derin nefes alıyor ve onun da duygusal hissettiğini biliyorum.

Birbirimize çok aşığız.

Koridorun sonuna geldiğimizde babam elimi tutup Nathan'a uzatıyor. Yanağımı usulca öpmeden önce bana yavaş ve seksi bir gülümseme veriyor. "Merhaba."

"Merhaba."

"Çok güzel görünüyorsun."

Mutlulukla ışıldıyorum ve rahibe doğru dönüyoruz.

"Bugün burada toplanmış bulunuyoruz..." diye başlıyor rahip.

Nathan'ın gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor ve yüzünde muzip bir sırıtma var.

Bunun olduğuna inanamıyor. Aslında ben de inanamıyorum.

Heyecandan omuzlarımı birbirine vuruyorum ve Nathan kıkırdıyor.

Sanki kendi küçük dünyamızdayız ve etrafımızda konuşulanlardan habersiziz.

"Sen, Eliza, Nathan Mercer'i bugünden itibaren, hastalıkta ve sağlıkta, ikiniz de yaşadığınız sürece sahip olmak ve tutmak için yasal kocan olarak kabul ediyor musun?" sözleriyle küçük hayalimiz yarıda kesildi.

Gözleri yaşlarla dolarken güzel erkeğime gülümsüyorum. "Kabul ediyorum." Alyansı parmağına geçiriyorum.

"Ve sen, Nathan, Eliza Bennet'i bugünden itibaren, hastalıkta ve sağlıkta, ikiniz de yaşadığınız sürece sahip olmak ve elinde tutmak üzere yasal eşin olarak kabul ediyor musun?"

"Evet." Alyansı parmağıma geçirirken gülümsüyor.

Ben heyecanla kıkırdıyorum, o da gülmemek için alt dudağını ısırıyor.

"Şimdi sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsin."

Nathan duvağını kaldırıyor ve ailemizin ve arkadaşlarımızın alkışları arasında, birbirimize gülümserken dudakları yavaşça benimkileri alıyor.

Başardık...

Kendi

yolumuzdan.

Beş yıl sonra

Sosu ocakta karıştırıyorum ve telefonuma bir mesaj geliyor:

Gülümsüyorum ve cevap yazıyorum.

Lütfen!

Telefonumu bıraktım ve yemeğe devam ettim. Yirmi dakika sonra anahtarın kapıya vurulduğunu duydum.

"Baba!" Ashton'ın ağladığını duydum.

"Dada." Gracie kollarımdan inmek için çabalıyor ama koşar adımlarla ön kapıya doğru ilerliyor. Karıştırmaya geri dönerken gülümsüyorum.

Babam evdeki en sevilen kişi. Eve dönüşü her gece büyük bir olaydır. Ashton dört yaşında ve Gracie on sekiz aylık. Hafta boyunca dairemizde yaşıyoruz, böylece Nathan için hastaneye yakın oluyoruz. Hafta sonları için şehrin bir saat dışında bir çiftlik satın aldık. Hayat bizim için telaşlı... ve çok mutlu.

Nathan'ın yüksek sesle güldüğünü duyuyorum ve sonra Ash'in heyecanla çığlık attığını duyuyorum.

Her gece yaptığı gibi orada da ayakları tarafından ters çevriliyor.

Gracie'nin heyecanla ciyakladığını duyuyorum. Şu anda arkaya yatırılıyor ve boynundan öpülüyor. Eve dönmesinin bu kadar heyecanlı olmasına şaşmamalı.

Eğlenceli olan o.

"Snoopy, hayır." Nathan'ın nefesini duyuyorum.

Kedimiz Snoopy'nin her gece Nathan'ın koyu renk takım pantolonuna sürtünmeyi sevdiğini ve Nathan'ı dehşete düşürecek şekilde, sevgisine dair tüy izleri bıraktığını hatırladıkça gülümsüyorum.

"Snoopy, hayır." Ashton babamın fedaisi olarak devreye giriyor.

Nathan kucağında çocuklarıyla köşede yürüyor. Beni gördüğünde usulca gülümsüyor.

"Hey, bebeğim."

"Merhaba." Işıldıyorum. Kocama karşı hâlâ fiziksel bir tepki veriyorum. Takım elbiseli Nathan Mercer'dan daha seksi bir şey olamaz.

Beni öpüyor, dudakları dudaklarımın üzerinde kalıyor ve çocuklar onun kollarından kurtulmak için mücadele ediyorlar. Onları yere bırakıyor ve kaçıyorlar.

"Kızım nasıl?" Elleri ağır hamile karnımın üzerinde geziniyor.

"Güzel." Dudaklarına karşı gülümsüyorum. "Çok büyük."

Kıkırdıyor. "Ve çok ateşli." Kalçalarımı kendine doğru çekiyor. Nathan Mercer'ın yeni bir fetişi var. Hamile vücuduma resmen kafayı takmış durumda.

Ben hormonlu ve azgınım, bu yüzden iyi bir eşleşmeyiz. Yine de, evli hamile insanların bizim gibi davranmaması gerektiğinden eminim. Biz kötüyüz.

Beni öperken dili şefkatle ağzımı keşfediyor ve ayaklarımın yerden kesildiğini hissediyorum.

"Bugün sana bir şey aldım." Gülümsüyorum.

"Açlıktan ölüyorum," diyor dikkati dağılmış bir halde. Dönüp fırına bakıyor ve sonra ne dediğimi fark ediyor. "Sen mi yaptın?"

Gururla teslim ediyorum. Bu hediyeyle iyi iş çıkardım. Onu ve her şeyi paketledim.

"Ne oldu?" Kulağına götürüyor ve sallıyor. "Sadece aç."

Sargıyı yırtıp atıyor ve gözleri açılıyor. "Eliza," diye fısıldar.

Kıkırdıyorum. En sevdiği yazar Giraldu'nun son kitabı. Özellikle sipariş ettim. Gelecek haftaya kadar kitapçılarda olmayacak.

"Uzun zamandır kitap okumamıştım." Hayranlıkla kitaba bakıyor. "Bu hafta sonu okumak için sabırsızlanıyorum."

"Biliyorum. Bu kitabı hak ediyorsun, tatlım." Bu kadar heyecanlı olmasına bayılıyorum. Artık kitap okuyacak zamanı yok. İş, çocuklar ve ben derken her gece bitkin bir halde yatağa düşüyor.

Ön sayfayı açtı ve yazdığım mesajı gördü.

***Daha gerçek, daha çılgın, daha derin.
Sonsuza kadar.***

Kitabı kalbinin üzerinde tutuyor ve gülümsüyor. "Teşekkür ederim." Beni usulca öpüyor. "Bayıldım, çok düşüncelisin."

Gracie koşarak mutfığa gelir ve kollarını Nathe'ye doğru kaldırır. Adam onu kucığına alır ve kız da kitabına uzanır.

"Dikkatli ol," diyor onu uzatırken. "Çok özel," diye fısıldıyor.

Onu fırlatıyor ve odanın öbür ucuna uçup, içinde tencereyi ıslattığım bulaşık suyuyla dolu lavaboya düşüyor.

"Ahh." Eli peşinden dalar ve onu çıkarır. Sırılsıklam olmuş ve her yere su sıçramış. Tezgâhın üzerine düşer, tamamen mahvolmuştur.

Bana baktı ve Gracie'yi yere bıraktı. Gracie hiç etkilenmeden oturma odasına doğru koşuyor.

Elimi ağzıma kapatıyorum ve kahkahayı patlatıyorum. "O bir yaşında," diye hatırlatıyorum ona.

"Bu işte çok iyi." Ellerini kalçalarına koyuyor ve çok sevdiği kitabına bakıyor. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Biraz şarap ister misin, baba?" Darbeyi yumuşatmak için gülümsüyorum.

Umutsuzca geçirmek istediği öfke nöbetini bastırırken gözlerini kapatıyor. "Evet. Evet, istiyorum."

Son.

Daha uzun epilog sahneleri için şu
adresten bültenime kaydolun

www.tlswanauthor.com

**The Takeover'dan bir alıntı için dönmeye devam
edin.**

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Harika ekibime teşekkür etmek için yeterince
anlamalı kelimeler yok.
Kitaplarımı tek başıma yazmıyorum. Bir ordum var.
Dünyanın en iyi ordusu.

Kellie, dünyadaki en harika asistan.
İnanılmazsınız. Benim için yaptığınız her şey için teşekkür ederim.

Keeley, sen sadece harika bir kız değilsin, aynı zamanda harika bir
çalışansın. Benimle birlikte çalışmak istediğin için teşekkür ederim. Bunun
anlamı çok büyük.

Harika beta okuyucularıma: Vicki, Am, Rachel, Nicole, Lisa K, Lisa D,
Nadia ve Charlotte. Teşekkür ederim. Çok fazla şeye katlanıyorsunuz ve
sizi bir sonraki bölüm için beklettiğimde bile asla sızlanmıyorsunuz.
Hayatıma girdiğiniz için ve size arkadaşlarım diyebildiğim için nasıl bu
kadar şanslı oldum, asla bilemeyeceğim.
Biliyorum.

Rena'ya göre, hayatıma taze bir nefes gibi girdin ve bir şekilde beni
benimsedin.
Bana inandığın için teşekkür ederim. Sen benim Yang'ımın Ying'i ya da
Tang'ımın Ting'isin.

Vic, beni daha iyi yapıyorsun ve arkadaşlığın çok değerli.

Lindsey & Linda, benim için yaptığınız her şey için teşekkür ederim.
Çok minnettarım.

Motive olmuş mofoslarıma. Sizi çok seviyorum.
Kim olduğunu biliyorsun.

Linda'ya ve Forward'daki Halkla İlişkiler Ekibime.
Başından beri benimleydin ve sonuna kadar da
benimle olacaksın.
Her şey için teşekkür ederim.

Kuğu Takımı'ndaki ev kızlarıma.
Siz yanımdayken her şeyi yapabileceğimi hissediyorum. Beni her gün
güldürdüğünüz için teşekkürler.

Bu yıl listeme yeni birini ekliyorum.
Amazon.

Kitaplarımı hayata geçirmem için bana harika bir platform sağladığınız için
teşekkür ederim. Ben kendi işimin patronuyum. Siz olmasaydınız,
hayallerimdeki işe sahip olamazdım. Geçen yıl çalışmalarına olan inancınız
ve desteğiniz inanılmazdı.

Ve yaşamak için dört nedenime, güzel kocama ve üç çocuğuma.
Senin sevgin benim ilacım, motivasyonum ve çağrım.
Sensiz hiçbir şeyim yok. Yaptığım
her şey senin için.

ELE GEÇİRME

ALINTI

Claire

Telefon masamın üzerinde çalıyor. "Alo," diye cevap veriyorum.

Marley, "Merhaba, Tristan Miles ikinci hatta sizi arıyor,"
diye yanıtlıyor. "Ona meşgul olduğumu söyleyin."

"Claire." Duraklıyor. "Bu hafta üçüncü kez arıyor." "Ne olmuş yani?"

"Çok yakında aramayı bırakacak." "Ne
demek istiyorsun?" diye sordum.

"Demek istediğim, bu hafta personele kredili mevduattan ödeme yaptık.
Bunu kabul etmek istemediğini biliyorum ama başımız belada Claire. Onu
dinlemelisin."

Derin bir nefes veriyorum ve elimi yüzümde gezdiriyorum. Haklı
olduğunu biliyorum; şirketimiz Anderson Media zor durumda. Başlangıçta
altı yüz olan çalışan sayımızı üç yüze indirdik. Miles Media ve tüm
rakiplerimiz aylardır kurtlar gibi etrafımızda dolaşüyor, bizi izliyor ve
öldürmek için en uygun zamanı bekliyorlar. Tristan Miles: Satın almaların
başı ve dünyadaki her zor durumdaki şirketin baş düşmanı. Bir sülük gibi,
şirketleri en dibe vurdukları anda ele geçirir, parçalara ayırır ve sonra hiç
bitmeyen fonlarıyla onları büyük başarılarla dönüştürür. Yılan çukurundaki
en büyük yılan o. Zayıflıkları avlıyor ve bu ayrıcalık için yılda milyonlarca
dolar alıyor. Son derece zeki, çivi gibi sert ve vicdansız olmasıyla ün salmış
zengin, şımarık bir piç.

İş hayatında nefret ettiğim her şey onda var.

"Sadece söyleyeceklerini dinle, hepsi bu. Ne önereceğini asla bilemezsin," diye yalvarıyor Marley.

"Oh, hadi ama," diye alay ediyorum. "İkimiz de onun ne istediğini biliyoruz."

"Claire, lütfen. Ailenin evini kaybedemezsin. Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

Üzerime bir hüznün çöküyor; kendimi bu durumda bulmaktan nefret ediyorum. "Peki, onu dinleyeceğim. Ama hepsi bu kadar," diye kabul ediyorum. "Bir toplantı ayarla."

"Tamam, harika."

"Heyecanlanma." Sırıtiyorum. "Bunu sadece seni susturmak için yapıyorum, anlıyor musun?"

"Güzel, bundan sonra ağzını resmi olarak kapat. Yemin ederim." "Keşke." Gülümsüyorum. "Benimle gelir misin?"

"Evet, kesinlikle. Bay Süslü Pantolon'un çek defterini güneş görmeyen bir yere sokacağız."

Bu fıkre kıkırdıyorum. "Tamam, anlaştık."

Telefonu kapatıp raporuma geri dönüyorum, keşke bugün Cuma olsaydı ve birkaç gün Anderson Media ve faturalar için endişelenmek zorunda kalmasaydım.

Sadece dört gün kaldı.

Perşembe sabahı, Marley ve ben toplantımıza giderken caddede güçlükle ilerliyorduk. "Neden yine burada buluşuyoruz?" diye sordum.

"Tarafsız bir yerde buluşmak istedi. Bryant Park Grill'de bir masa ayırtmış."

"Bu çok tuhaf, bu bir randevu değil," diye hayıflanıyorum.

"Muhtemelen hepsi onun büyük planının bir parçası." Ellerini havaya kaldırır ve gökkuşağı hareketi yapar. "Tarafsız zemin." Gözlerini şakayla genişletiyor. "O bizi götümüzden sikmeye çalışırken."

"Yüzünde bir gülümsemeyle." Sırıtiyorum. "Umarım en azından iyi hissettirir."

Marley kıkırdıyor ve sonra tekrar koçluk yapmaya başlıyor. Yürürken bana "Stratejiyi unutma," diye talimat veriyor.

"Evet."

"Bana tekrar söyle ki hatırlayayım," diye yanıtlıyor.

Gülümsüyorum. Marley bir aptal. Yine de komik bir salak. "Sakin ol; beni kızdırmasına izin verme," diye cevap veriyorum. "Açıkça hayır deme, sadece bir sigorta poliçesi olarak onu arka planda tut."

"Evet, bu harika bir plan."

"Öyle olmalı, bunu sen düşündün." Restorana varıyoruz ve köşede duruyoruz. Pudramı çıkarıp rujumu yeniden sürüyorum. Siyah saçlarım gevşek bir düğüm halinde toplanmış. Lacivert bir pantolon, krem rengi ipek bir bluz, burnu kapalı yüksek topuklu rujan ayakkabılar ve inci küpelerimi takıyorum. Mantıklı kıyafetler - beni ciddiye almasını istiyorum. "İyi görünüyor muyum?" diye soruyorum.

"Seksi görünüyorsun."

Yüzüm düşüyor. "Seksi görünmek istemiyorum, Marley. Sert görünmek istiyorum."

Karaktere bürünürken kaşlarını çatıyor. "Tamamen zor." Yumruğuyla eline vuruyor. "Iron maiden snatch style."

Muhteşem arkadaşşıma sırtıyorum; parlak kırmızı çılgın saçları kısa ve serseri, pembe kedi gözü gözlükleri tüm ihtişamıyla üzerinde kırmızı bir elbise, altında parlak sarı bir gömlek, kırmızı çoraplar ve ayakkabılar var. O kadar modaya uygun ki aslında sinirli. Marley benim en iyi arkadaşım, sırdaşım ve şirketimizin en çalışkanı. Son beş yıldır yanımdan hiç ayrılmadı; onun arkadaşlığı bir hediye ve onsuz nerede olurum hiçbir fikrim yok.

"Hazır mısın?" diye soruyor.

"Evet. Yirmi dakika erken geldik, önce gelmek istedim. Üstünlüğü ele geçirelim."

Omuzları çöküyor. "Sana hazır olup olmadığını sorduğumda, 'Ben hazır doğdum' diye cevap vermen gerekiyor."

Onu itip geçiyorum. "Hadi şu işi bitirelim."

Omuzlarımızı düşürüyoruz, kendimizi çelikleştiriyoruz ve fuayeye doğru yürüyoruz. Garson gülümsüyor. "Merhaba hanımlar. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Ah." Marley'e bakıyorum. "Burada biriyle buluşacağız."

"Tristan Miles mı?" diye soruyor.

Kaşlarımı çattım. Bunu nereden biliyordu? "Evet... aslında."

"Üst kattaki özel yemek odasını tutmuş." Merdivenleri işaret ediyor.

"Tabii ki biliyor," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Marley tiksintiyle dudağını kıvrıyor ve biz de yukarı çıkıyoruz. En üst kat boştu. Etrafa bakıyoruz ve balkonda telefonuyla konuşan bir adam görüyorum. Üzerine tam oturan lacivert bir takım elbise, bembeyaz bir gömlek, uzun boylu ve kaslı. Saçları tepede daha uzun, koyu kahverengi ve bukleli. Sanki yılan çukuruna değil de bir mankenlik çekimine aitmiş gibi görünüyor.

"Vay anasını. Çok ateşli," diye fısıldıyor Marley.

"Kapa çeneni," diye kekeliyorum, onu duyacak diye panik içinde. "Sakin davran, olur mu?"

"Biliyorum." Kalçama vurdu, ben de ona vurdum.

Bize doğru dönüp geniş bir gülümseme yayıyor ve bir parmağını kaldırarak birazdan geleceğini işaret ediyor. Gülümsüyormuş gibi yapıyorum; görüşmesini tamamlamak için bize arkasını dönüyor ve öfkem yükselirken arkasından ters ters bakıyorum. Bizi bekletmeye nasıl cüret eder? "Konuşma," diye fısıldıyorum.

"Islık çalabilir miyim?" Marley onu bir aşağı bir yukarı süzerken fısıldıyor. "Bu adamın canına okumak için kurt ıslığı çalmak istiyorum. Pislik ya da değil."

Burnumun kenarını çimdikliyorum - bu zaten bir felaket. "Lütfen, sadece konuşma," diye tekrar hatırlatıyorum ona.

"Tamam, tamam." Dudaklarını kapatma hareketi yapıyor.

Telefonu kapatıyor ve bize doğru yürüyor, kendine güveni tam. Genişçe gülümseyerek elini uzattı. "Merhaba, ben Tristan Miles." Gamzeleri, kare çenesi, beyaz dişleri ve ...

Elini sıkıyorum. Güçlü ve iri bir el ve hemen onun alev alev yanan cinselliğinin farkına varıyorum. Bana verdiği vızıltı istemsiz bir geri adım atmama neden oluyor. Onu çekici bulduğumu bilmesini istemiyorum. "Merhaba, ben Claire Anderson. Tanıştığımıza memnun oldum." Marley'e elimle işaret ediyorum. "Bu Marley Smithson, asistanım."

"Merhaba, Marley." Gülümsüyor. "Tanıştığımıza memnun oldum." Masayı işaret ediyor. "Lütfen oturun."

Kalbim boğazımda oturuyorum, harika. Sanki zaten sinirli değilmişim gibi; bir de yakışıklı olması gerekmiyordu.

"Kahve? Çay?" Tepsiyi işaret ediyor. "Bize sabah çayı sipariş etme cüretini gösterdim."

"Kahve lütfen," diye cevap veriyorum.

"Sadece krema." "Ben de," diye ekliyor Marley.

Kahvelerimizi özenle dolduruyor ve bir tabak kekle birlikte bize uzatıyor.

İğneleyici bir şey söylememek için çenemi sıkıyorum ve sonunda karşımızdaki koltuğa oturuyor. Bir eliyle takım elbise ceketini çıkarıyor ve sandalyesine geri oturuyor. Gözlerini bana dikti. "Sonunda seninle tanışmak güzel Claire. Senin hakkında çok şey duydum."

Kızgınlıkla kaşımı kaldırıyorum; sesinin boğuk ve seksi olmasından nefret ediyorum. "Ben de öyle," diye cevap veriyorum. Aşağıya bakıyorum ve siyah-akiks ve altın kol düğmelerini ve süslü Rolex saatini fark

ediyorum; bu adamla ilgili her şey

para ıgıllıkları atıyor. Tıraş losyonu aramızda dolaşıyor. İçime çekmemek için kendimi zor tutuyorum - uhrevi bir koku. Marley'e bakıyorum, ona bakarken aptalca gülümsüyor. . tamamen büyülenmiş.

Harika.

Arkasına yaslanır, rahat ve kendinden emin, soğukkanlı ve hesapıdır.
"Haftan nasıl geçti?"

"Peki, teşekkürler," diye cevap veriyorum, sabrım sınanıyor. "Sadede gelelim Bay Miles, olur mu?"

"Tristan," diye dzelitti beni.

"Tristan," diye cevap veriyorum. "Benimle buluşmayı neden bu kadar çok istiyorsun? Geçen ay boyunca beni haftada beş kez aramanı gerektirecek ne olabilir?"

Eğleniyormuş gibi işaret parmağını iri dudaklarının üzerinde gezdiriyor ve gözleri benimkileri tutuyor. "Bir süredir Anderson Media'yı izliyorum."

Kaşımı tekrar kaldırıyorum. "Peki söyle bakalım, ne ğrendin?" "Her ay personel ıkartıyorsunuz."

"Klyorum."

"İsteyerek değil."

Bu adamla ilgili bir şey beni yanlış yöne itiyor.

"Teklif ettiğiniz şeyle ilgilenmiyorum Bay Miles," diye ıkışıyorum. Masanın altından ayak bileğime keskin bir tekme hissettim ve acı içinde irkildim. Acıdı. Marley'e bakıyorum. Sus işareti yaparak gözlerini açıyor.

"Sana bir teklif yapmak istediğimi nereden biliyorsun?" diye sakince cevap verir. Bu konuşmayı kaç kez yapmıştır? "Sen bilmiyor musun?"

"Hayır." Kahvesini yudumluyor. "şirketinizi satın almak isterim ama bedava geçiş hakkı teklif etmiyorum."

"Bedava geçiş," diye alay ediyorum.

Marley bana yine tekme attı... Kahretsin, acıttı. Ona pis bir bakış fırlatıyorum ve o da geniş bir gülümseme taklidi yapıyor. "Mutlu, mutlu," diyor ağzından.

"Serbest geçiş derken neyi kastediyorsunuz Bay Miles?"

"Tristan," diye dzelitti beni.

"Sana ne istersem onu derim."

Bana yavaş, seksi bir gülümseme veriyor, sanki bunun her dakikasından hoşlanıyormuş gibi. "Tutkulu bir kadın olduğunu görebiliyorum Claire, ve bu takdire şayan ... ama hadi. Ciddi olalım."

Sessiz kalmak için kendimi zorlayarak dudaklarımı yuvarlıyorum.

"Son üç yıldır şirketiniz büyük bir zararla çalışıyor. Sağda, solda ve merkezde reklam hesaplarını kaybediyorsunuz." Bana bakarken elini şakağına götürüyor. "Sanırım mali durumunuz tam bir kabus."

Birbimize bakarken boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Her şeyi senin elinden alabilirim ve sen de zor kazandığın bir molayı verebilirsin."

Kanımda öfke pompalanmaya başlıyor. "Bu hoşuna giderdi, değil mi? Bay İyi Adam'ı oyna ve her şeyi elimden al... Atının üzerinde gel ve beyaz şövalye gibi günü kurtar."

Gözleri gözlerimi tutuyor ve yüzünde bir gülümseme izi belirliyor.

"Yapacağım son şey olsa bile şirketimi elimde tutacağım." Yine hızlı bir tekme hissediyorum ve son sabrımı da kaybederek sıçıyorum. "Beni tekmelemeyi kes, Marley," diye bağıyorum.

Tristan aramıza bakarken geniş bir gülümseme yayıyor. "Onu tekmelemeye devam et, Marley," diyor. "Aklını başına getir."

Asistanımın ayak bileklerimi tekmelemesinden utanarak gözlerimi deviriyorum.

Öne doğru oturur, amacı yenilenmiştir. "Claire, bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Ben her zaman istediğimi alırım. Ve istediğim şey Anderson Medya. Seni koruyacak iyi bir fiyat karşılığında onu senden şimdi alabilirim. Ya da"-rahatça omuz silkiyor-"Tasfiye memurları harekete geçene kadar altı ay bekleyebilirim ve neredeyse hiçbir şey için alabilirim ve sen iflasla yüzleşebilirsin." Ellerini önündeki masanın üzerinde birleştiriyor. "İkimiz de sonun yakın olduğunu biliyoruz."

"Seni kendini beğenmiş pislik," diye fısıldıyorum.

Çenesini gökyüzüne doğru eğiyor ve gururla gülümsüyor. "İyi adamlar en son gelir, Claire." Öfkem arttıkça kalbim daha hızlı atmaya başlıyor.

"Bunu bir düşün." Kartvizitini çıkarıp masaya doğru uzatıyor.

TRISTAN MILES 212-555-4946

"Şirketinizi bu şekilde satmak istemediğinizi biliyorum. Ancak gerçekçi olmanız gerekiyor" diye devam ediyor.

Orada soğuk ve kalpsiz bir şekilde oturan ona bakıyorum ve duygularımın tehlikeli bir şekilde yüzeye yaklaştığını hissediyorum.

Gözlerimiz kilitlendi. "Teklifi kabul et Claire. Bu öğleden sonra sana bir rakam göndereceğim. Seninle ilgilenilecek."

Akıl sağlığımın lastiği koptu ve öne doğru oturdum. "Peki merhum kocamın hatırasıyla kim ilgilenecek Bay Miles?" Alay ediyorum. "Miles Media'nın ilgilenmeyeceği kesin."

Dudaklarını büküyor, ilk kez rahatsız oluyor. "Benim ve şirketim hakkında bir şey biliyor musun?"

"Biliyorum."

"O zaman bu şirketin kocamın sevgi emeği olduğunu bilirsiniz. şirketi sıfırdan kurmak için on yıl boyunca çalıştı. Hayali bu şirketi üç oğluna devretmekti."

Gözleri benimkileri tutuyor.

"O yüzden sakın" -gözlerim yaşlarla dolarken elimi masaya vuruyorum- "yüzünde o kendini beğenmiş ifadeyle orada oturup beni tehdit etmeye kalkma. Çünkü inan bana. Bay Miles, ne yaparsanız yapın, onu kaybetmenin yarısı kadar bile kötü değil." Ayağa kalkıyorum. "Ben zaten cehenneme gidip geldim ve zengin, şımarık bir piçin bana kendimi bok gibi hissettirmesine izin vermeyeceğim."

Dudaklarını yuvarlıyor, etkilenmemiş.

"Beni bir daha arama," diye çıkışıyorum sandalyemi geri iterken. "Bunu bir düşün Claire."

"Cehenneme kadar yolun var." Kapıya doğru hışımla yürümeye başladım.

"Sadece kötü bir gün geçiriyor. Bunu kesinlikle düşüneneğiz," diyor Marley utanç içinde. "Pasta için teşekkürler, çok lezzetliydi."

Merdivenlerden inip ön kapıdan çıkarken yüzümdeki gözyaşlarını öfkeyle siliyorum. Bu kadar amatörce davrandığıma inanamıyorum. Gözlerim yine yaşlarla doluyor. En azından ona karşı koyabildim sanırım.

Marley bana yetişmek için koşuyor. Akıllıca sessiz kalıyor ve sonra sokağın aşağısına ve yukarısına bakıyor. "Boş ver Claire, işe geri dönmeyelim. Onun yerine gidip sarhoş olalım."

Tristan

Pencerenin önünde durup New York'a bakıyorum. Ellerim takım elbisemin ceplerinde ve garip bir his midemde bir delik açıyor.

Claire Anderson.

Güzel, akıllı ve gururlu.

Buluşmamızdan bu yana geçen üç gün boyunca onu kaç kez aklımdan silmeye çalıştıysam da yapamadım.

Görünüşü, kokusu, ipek gömleğinin içinden göğüslerinin kıvrımı. Gözlerindeki ateş.

Uzun zamandır gördüğüm en güzel kadın ve içten sözleri tekrar tekrar çalıyor.

"O yüzden sakın suratında kendini beğenmiş bir ifadeyle orada oturup beni tehdit etmeye kalkma. Çünkü inan bana. Bay Miles, ne yaparsanız yapın, onu kaybetmenin yarısı kadar bile kötü değil. Ben zaten cehenneme gidip geldim ve zengin, şımarık bir piçin bana kendimi bok gibi hissettirmesine izin vermeyeceğim."

Masama oturuyorum ve söylemem gerekenleri zihnimden geçirirken kalemi parmaklarımın arasında gezdiriyorum. Onu arayıp görüşmemizi takip etmem gerekiyor ve bundan korkuyorum. Derin bir nefes veriyorum ve numarasını çeviriyorum. "Claire Anderson'ın ofisi."

"Merhaba, Marley. Ben Tristan Miles."

"Oh, merhaba, Tristan," diye mutlu bir şekilde cevap veriyor.

"Claire'in peşinde misin?" "Evet, arıyorum. Müsait mi?"

"Sizi doğrudan bağlayacağım."

"Teşekkür ederim."

Bekliyorum ve sonra cevap veriyor. "Merhaba, ben Claire."

Sesini duyunca gözlerimi kapatıyorum ... seksi, boğuk ... baştan çıkarıcı. "Merhaba Claire. Ben Tristan."

"Oh." Sustu.

Siktir. . . Marley ona ben olduğumu söylemedi.

Tanıdık olmayan bir his kemiklerime sızmaya başlıyor. "Sadece görüşmemizden sonra iyi olup olmadığını görmek istedim. Seni üzdüysem özür dilerim." Yüzümü buruşturuyorum. *Ne yapıyorsun? Planda bu yoktu.*

"Benim duygularım sizi ilgilendirmez, Bay Miles."

"Tristan," diye düzeltiyorum.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sabırsızca soruyor. Zihnim bulanıklaşıyor.

..

"Tristan?" diye soruyor.

"Benimle akşam yemeği yemek ister misin diye soracaktım. Cumartesi gecesi." Gözlerim dehşet içinde kapanıyor... Şu anda ne halt ediyorum ben?

Bir süre sessiz kaldıktan sonra şaşkınlıkla, "Bana çıkma mı teklif ediyorsun?" diye soruyor.

Yüzümü buruşturuyorum. "Tanışma şeklimizden hoşlanmıyorum. Yeniden başlamak istiyorum."

Küçümseyici bir tonda kıkırdıyor. "Şaka yapıyor olmalısın. Dünyadaki son erkek olsan bile seninle çıkmazdım." Sonra fısıldıyor, "Para ve görünüş beni etkilemiyor, Bay Miles."

Alt dudağımı ısırdım. "Buluşmamız kişisel bir şey değildi Claire."

"Benim için çok kişiseldi. Git ve şarap ve yemek için bir sürtük bul, Tristan. Senin gibi soğuk, ruh emici bir piçle çıkmaya hiç niyetim yok." Telefonu kapatırken tıkırdıyor.

Elimdeki telefona bakıyorum. Onun kavgacı sözleri karşısında adrenalin sistemime pompalanıyor.

Şok mu oldum yoksa etkilendim mi bilemiyorum. Belki ikisinden de biraz.

Daha önce hiç reddedilmemiştim ve kesinlikle hiç böyle konuşulmamıştı. Bilgisayarına döndüm ve Google'a yazdım: *Claire Anderson kimdir?*

27 Ağustos 2020'de yayınlanıyor
Kopyanızı şimdi sipariş etmek
için [buraya](#) tıklayın

**TL Swan tarafından yazılan diğer kitaplar için
çevirin**

[OceanofPDF.com](#)

AYRICA T L SWAN TARAFINDAN

[Stanton Adore Stanton](#)

[Unconditional Stanton](#)

[Completely Stanton](#)

[Bliss](#)

[Stanton Serisi Kutu Seti](#)

[Dr. Stanton](#)

[Dr Stanton Epilog Spor](#)

[Salonu Bağımlısı](#)

[Marx Girl](#)

[Bay Masters](#)

[Bay Spencer](#)

[Bay Garcia \(yakında\)](#)

[İtalyan](#)

[Ferrara \(yakında\)](#)

[Birlikte Oynayın](#)

[Beni Bul Alastar](#)

[The Stopover](#)

[The Takeover](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

YAZAR HAKKINDA

Aslen Sydney'liyim, Şu anda Avustralya'nın Güney Sahili'nde rüya gibi bir sahil kasabasında iri yarı kocam,    çocuğumuz ve Şımarık bir evcil hayvan sürüsüyle birlikte yaşıyorum.

Margarita,  ikolata ve güçlü bir hikayesi olan güzel bir kitabı seviyorum. Ruh Sağlığı alanındaki ge miŐimle, arkadaş olmak isteyeceğiniz karakterler, aşık olacağınız güçlü alfalar ve olmak isteyeceğiniz esprili kadınlar yazıyorum.

Yazmadığım zamanlarda beni bir kafede kahve içerken ve kek yerken bulabilirsiniz.

www.tlswanauthor.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.